

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

Thailand's potential for long-stay tourism

โดย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

มีนาคม 2549

ISBN 974-803-811-4

รายงานการวิจัย
เรื่อง
ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
Thailand's potential for long-stay tourism

โดย

คณะผู้วิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.กมลรัฐ อินทรทัศน์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรสา ปานขาว
3. รองศาสตราจารย์จันทนา ทองประยูร
4. รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดิพัฒน์ เอี่ยมนิรันดร์
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยฉัตร ล้อมชวการ
7. อาจารย์ ดร.สันศักดิ์ ทองรินทร์
8. อาจารย์วิระชัย ตั้งสกุล
9. นายวสันต์ ชูณห์วีจิตรา

สังกัด

สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มสธ.
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มสธ.
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มสธ.
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มสธ.
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มสธ.
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มสธ.
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มสธ.
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มสธ.
นักวิจัยอิสระ

ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

มีนาคม 2549

ISBN 974-803-811-4

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ชื่อผู้วิจัย : สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ปีที่ทำการวิจัย : 2549

การจัดทำโครงการวิจัยเรื่อง “ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว” มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อที่จะศึกษาสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทย ศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ตลอดจนผลกระทบต่างๆที่เกิดขึ้น รวมทั้งสรุปประเด็นปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่การสร้างความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays) ของประเทศไทยอย่างยั่งยืนร่วมกันต่อไป โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง คือนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจ ภาคเอกชน ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะภาครัฐ และผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรีและหนองคาย จำนวน 165 คน ดังสรุปเป็นผลการวิจัย ดังต่อไปนี้คือ

1) สถานการณ์รณเกี่ยวกับกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว :

ผลที่ได้จากการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่) เห็นพ้องต้องกันว่า ปริมาณของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะเพิ่มจำนวนขึ้นจำนวนมากแน่นอนในอนาคตอันใกล้นี้ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจาก ประเทศสหรัฐอเมริกา และภูมิภาคยุโรป ส่วนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคแถบเอเชียก็มีเพิ่มขึ้นกว่าเดิมแต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับกลุ่มแรก โดยส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาคนเดียว ตามด้วยมากับกลุ่มเพื่อน และครอบครัวตามลำดับ โดยมีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยเฉลี่ยประมาณ 93 วัน โดยที่หลายคนเข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี บางคนมาปีละ 3 ครั้ง ครั้งละ 3 เดือน บางคนมาปีละครั้ง บางคนมาอยู่ถึง 6 เดือน แต่โดยภาพรวมแล้วจะอยู่ประมาณ 3-4 สัปดาห์ ยกเว้นพวกที่มีวัตถุประสงค์อื่นๆ ก็จะอยู่ยาวนานยิ่งขึ้น เช่นมาทำธุรกิจ หรืองานวิชาการในรูปแบบต่างๆ และบางส่วนใช้ประเทศไทยเป็นจุดเริ่มต้นเพื่อเดินทางต่อไปท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวพื้นที่ใกล้เคียงทั้งต่างจังหวัดและต่างประเทศ เช่น จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดเชียงราย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง เช่น ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา ประเทศพม่า และประเทศมาเลเซีย ตามลำดับ

2) ด้านประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว:

กรอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวออกเป็น 4 ประเภทหลักคือ 1) แนวธรรมชาติ 2) แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี 3) แนวนันทนาการ และ 4) แบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งในขณะนี้ผลที่ได้พบว่ามีผลสอดคล้องตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้คือนักท่องเที่ยวประเภทนี้จะนิยมการท่องเที่ยวที่เป็นแนวธรรมชาติเป็นหลัก และรองลงมาตามลำดับตามกรอบแนวคิดที่วางไว้ แต่ทั้งนี้ก็มีข้อสังเกตร่วมกันว่า การท่องเที่ยวประเภทมีวัตถุประสงค์เฉพาะเริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น และมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวแนวสุขภาพ การท่องเที่ยวแนววิชาการ วิจัย รวมทั้งการเป็นที่พักอาศัยตามหน่วยงานต่างๆ ฯลฯ

3) ด้านผลกระทบต่างๆอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว:

พบว่าการท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถส่งผลกระทบต่อที่สำคัญด้านเศรษฐกิจต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ โดยเฉพาะกลุ่มชุมชนที่แทบจะไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งต่างกับการท่องเที่ยวแบบกระแสหลักที่ ผลทางด้านเศรษฐกิจมักจะตกอยู่กับกลุ่มนายทุนเฉพาะกลุ่ม ส่วนผลกระทบในด้านอื่นๆเช่นด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านสังคม และด้านความมั่นคงปลอดภัย พบว่าไม่ส่งผลกระทบมากนัก แต่ก็ได้รับการเสนอว่า ควรที่จะต้องมีการวางแผนเพื่อการจัดระบบการทำงานร่วมกันเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวมากขึ้น

4) ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว:

พบว่าต้องมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นในทุกรูปแบบและต่อเนื่อง เช่น การสื่อสารการตลาดแบบผสมผสาน การรณรงค์ ฯลฯ ทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการ และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการความชัดเจน รวมทั้งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ เพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพร่วมกัน

5) ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ควรจะต้องประกอบด้วยประเด็นเร่งด่วน 3 ประเด็นหลักๆ คือ

5.1) ความชัดเจนเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ กรอบที่เป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติต่างๆ ร่วมกันเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของรัฐบาล

5.2) การจัดทำระบบการสื่อสารทั้งเพื่อการบริหารจัดการที่ชัดเจนร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์ และการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมการตลาดต่างๆ ได้อย่างชัดเจน ทัวถึง มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการลดค่าใช้จ่ายร่วมกันระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

5.3) กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าที่ชัดเจนร่วมกันประเด็นแรกสุดคือ ควรมีการปรับปรุงและแก้ไขคือ การให้ความสะดวกในการขอวีซ่ารวมทั้งการเพิ่มระยะเวลาในการพำนักที่มากขึ้น

Abstract

Research Title : Thailand's potential for long-stay tourism

Author : School of Communication Arts, SukhothaiThammathirat University

Year : 2006

This research project entitled “Thailand's potential for long-stay tourism” focused on the relevant issues related to “Long Stay” tourism of Thailand, such as the present situation of the tourists, tourism types and activities, the impact of long stay tourism and problems related to these, and suggestions to sustain the development of “Long Stay” tourism in Thailand. The qualitative research methodology was implemented by conducting in-depth interviews with all relevant stakeholders : 1) “Long Stay” tourists; 2) business sector; 3) private sector; 4) the government sector; 5) local agencies; and 6) community level representatives from 3 main sites namely 1) Chiangmai province; 2) Chonburi province; and 3) Nongkhai province. A sample size of 165 was used in the study.

The main results of the study were the following:

1) The situations about the “Long Stay” tourists :

Results of the stakeholders analysis in the three study sites indicated an increasing trend among “Long Stay” tourists coming to Thailand in the past years, majority of them coming from Europe then followed by those who come from Asia. In terms of the type of travelers, it was determined that most of them traveled alone while some traveled with friends and with their families. The average length of their stay was around 93 days. Tourists stayed in Thailand for one whole year, while some travel three times per year and stayed for about three months per visit. Some visit Thailand one time per year, staying up to six months. In general, however, this group of tourists stayed at an average of three to four weeks except for those who have specific business or academic purposes. On the other hand, some travelers used Thailand as a “connecting point” to other neighboring provinces and countries in the Asian region such as Laos, Cambodia, Myanmar, and Malaysia.

2) The types and activities of “Long Stay” tourism :

Considering the research framework, the following types of “long term” tourism activities were identified: 1) Natural tourism type, 2) Cultural tourism type, 3) Creational tourism type, and 4) Specific tourism type. In addition, there were remarks that specific tourism would gain more popularity in various types such as the health-based and academic-based tourism.

3) The impacts of “Long Stay” tourism :

Compared to mainstream tourism which benefits only a few group of capitalists, long-stay tourism was found to have a dominant economic effect, particularly in terms of generating income among all sectors of the community, specially the at the community level. Other impacts of long-term tourism were found the in other aspects such as environmental, cultural, and security. These required more collaboration and planning among all relevant agencies for an effective implementation of long stay tourism activities.

4) The PR about “Long Stay” tourism :

It was found out that a serious PR system is needed to continuously reach out to all relevant stakeholders and enable them to clearly perceive and understand the concept of long-stay tourism. Consequently, the stakeholders are expected to be able to operate effectively according to the function required of them, in relation to “long stay” tourism.

5) The suggestions :

The study discovered some problems and gained a number of suggestions from all stakeholders, which aimed for an effective implementation of “Long Stay” tourism in Thailand, operating under the sustainable development concept. Three main urgent suggestions were the following:

5.1) The Thai government should have a concrete policy about “Long Stay” tourism, to enable stakeholders to operate and function more effectively, gearing its activities towards sustainable development tourism in Thailand;

5.2) There should be a concrete communication system, such as a “one stop information center” which will operate to provide relevant information about “Long Stay” tourism and conduct relevant PR and Integrated Marketing Communication (IMC) activities. This would reduce repetition of endeavors among all stakeholders thus ensuring effective work implementation.

5.3) Most of the “Long Stay” tourists requested for the improvement and adjustment of the “visa allowance” specifically the processes of visa acquisition and extension. Of utmost importance is the tourist’s request to further extend the 30-day length of stay in Thailand.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัย เรื่อง “ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว” จัดทำขึ้นด้วยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชกับสำนักเลขาธิการวุฒิสภา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์ตลอดจนแนวโน้มเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในประเทศไทย ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผลกระทบต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ตลอดจนปัญหาอุปสรรค รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างความพร้อมในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ตลอดจนกำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทยที่ชัดเจนร่วมกันต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภาสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในประเทศไทย กลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการและเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในจังหวัดชลบุรี หนองคาย เชียงใหม่ และทุกท่านที่ได้กรุณาประสานงาน มีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลและจัดทำรายงานการวิจัยฉบับนี้

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ และคาดหวังว่ารายงานผลการวิจัยฉบับนี้จะสามารถที่จะนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย และการดำเนินงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของประเทศไทยอย่างยั่งยืนร่วมกันต่อไป

คณะผู้วิจัย

มีนาคม 2549

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
ABSTRACT	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(6)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง	(11)
สารบัญภาพ	(16)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism)	7
2.2 ความหมายของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว	9
2.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวระยะยาว	12
2.4 สถานการณ์แนวโน้มทางการตลาดของการท่องเที่ยวโดยภาพรวม และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว	18
2.5 นโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทยโดยภาพรวม และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว	59
2.6 บทบาทของภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยภาพรวมและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว	67
2.7 โครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศอื่นๆ	78
2.8 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	81

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	87
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	88
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	89
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	89
3.5 กรอบแนวทางการวิจัย	90
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 จังหวัดชลบุรี	91
4.1.1 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง	91
4.1.2 ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ	110
4.1.3 ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง	130
4.1.4 นักท่องเที่ยว	151
4.2 จังหวัดหนองคาย	176
4.2.1 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง	176
4.2.2 ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ	198
4.2.3 ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง	214
4.2.4 นักท่องเที่ยว	231
4.3 จังหวัดเชียงใหม่	254
4.3.1 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง	254
4.3.2 ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ	270
4.3.3 ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง	295
4.3.4 นักท่องเที่ยว	312
บทที่ 5 สรุปอภิปราย และข้อเสนอแนะ	335
5.1 สรุปผลการวิจัยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างรายจังหวัด	336
5.2 สรุปผลการวิจัยในภาพรวม	406
5.3 ข้อเสนอแนะ	447

	หน้า
บรรณานุกรม	451
ภาคผนวก	456
ภาคผนวก ก. สถานการณ์ท่องเที่ยวโลกในปี ค.ศ. 2020 และ สถานการณ์การท่องเที่ยวโลกปี พ.ศ. 2546.....	457
ภาคผนวก ข. แนวโน้มตลาดของนักท่องเที่ยวทั่วโลก	470
ภาคผนวก ค. ความเป็นมาของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกใช้และ พันธมิตร (Alliance) ของสายการบินต่างๆ ทั่วโลก	476
ภาคผนวก ง. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในช่วง 13 ปีที่ผ่านมา หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของประเทศไทย และการวิเคราะห์ปัจจัย ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาและการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	484
ภาคผนวก จ. บทบาทขององค์การการท่องเที่ยวโลกต่อการกำหนดทิศทางของการท่องเที่ยว ข้อตกลงที่ใช้ในการอ้างอิง และหลักจรรยาบรรณเพื่อจัดทำ จรรยาบรรณท่องเที่ยวโลก	509
ภาคผนวก ช. พันธกรณีของไทยภายใต้เงื่อนไขของค์การระหว่างประเทศ การเปิดเสรีทางการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว และท่าทีของไทยในการเปิดเสรีการค้าบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว	515
ภาคผนวก ซ. ผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว มาตรฐานสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และตัวอย่างโครงการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม	521
ภาคผนวก ฌ. แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยว แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยว แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว.....	532

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ญ. รายชื่อคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา.....	590
ภาคผนวก ฎ. ประวัติผู้วิจัย	592

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2.1	แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2538-2545.....	8
ตารางที่ 2.2	การคาดการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยวโลกในปี 2538-2563.....	25
ตารางที่ 2.3	การคาดการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยวโลกในปี 2538-2563.....	26
จังหวัดชลบุรี		
	ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง	
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดชลบุรี	92
ตารางที่ 4.2	ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	97
ตารางที่ 4.3	ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	105
ตารางที่ 4.4	รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.ชลบุรี.....	108
	ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ	
ตารางที่ 4.5	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดชลบุรี	111
ตารางที่ 4.6	ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	117
ตารางที่ 4.7	ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	125
ตารางที่ 4.8	รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.ชลบุรี.....	128
	ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง	
ตารางที่ 4.9	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดชลบุรี.....	131
ตารางที่ 4.10	ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	136
ตารางที่ 4.11	ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	145
ตารางที่ 4.12	รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.ชลบุรี.....	149

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
	นักท่องเที่ยว	
ตารางที่ 4.12	ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว.....	152
ตารางที่ 4.13	รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว.....	155
ตารางที่ 4.14	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ.....	157
ตารางที่ 4.15	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน.....	159
ตารางที่ 4.16	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน.....	160
ตารางที่ 4.17	รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่าง การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	161
ตารางที่ 4.18	การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะ.....	163
ตารางที่ 4.19	ประเภทและช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	164
ตารางที่ 4.20	สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	165
ตารางที่ 4.21	เหตุผลการกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว.....	166
ตารางที่ 4.22	เหตุผลการไม่กลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว.....	168
ตารางที่ 4.23	ประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ 3 ลำดับแรก.	168
ตารางที่ 4.24	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	171
ตารางที่ 4.25	ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	173
ตารางที่ 4.26	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	174
	จังหวัดหนองคาย	
	ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง	
ตารางที่ 4.27	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดชลบุรี.....	177
ตารางที่ 4.28	ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	180
ตารางที่ 4.29	ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	191
ตารางที่ 4.30	รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.ชลบุรี.....	195

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
	ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ	
ตารางที่ 4.31	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดชลบุรี.....	199
ตารางที่ 4.32	ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	203
ตารางที่ 4.33	ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	210
ตารางที่ 4.34	รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.ชลบุรี.....	212
	ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง	
ตารางที่ 4.35	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดชลบุรี.....	215
ตารางที่ 4.36	ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	218
ตารางที่ 4.37	ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี.....	226
ตารางที่ 4.38	รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.ชลบุรี.....	229
	นักท่องเที่ยว	
ตารางที่ 4.39	ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว.....	232
ตารางที่ 4.40	รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว.....	236
ตารางที่ 4.41	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ.....	238
ตารางที่ 4.42	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน.....	240
ตารางที่ 4.43	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน.....	241
ตารางที่ 4.44	รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่าง การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	242
ตารางที่ 4.45	การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะ.....	243
ตารางที่ 4.46	ประเภทและช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	244
ตารางที่ 4.47	สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	245

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.48 เหตุผลการกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว.....	247
ตารางที่ 4.49 ประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ 3 ลำดับแรก..	249
ตารางที่ 4.50 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	251
ตารางที่ 4.51 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	252
ตารางที่ 4.52 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	253
จังหวัดเชียงใหม่	
ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง	
ตารางที่ 4.53 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะจังหวัดเชียงใหม่.....	255
ตารางที่ 4.54 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่.....	259
ตารางที่ 4.55 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่.....	265
ตารางที่ 4.56 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.เชียงใหม่.....	268
ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ	
ตารางที่ 4.57 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดเชียงใหม่.....	271
ตารางที่ 4.58 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่.....	275
ตารางที่ 4.59 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่.....	287
ตารางที่ 4.60 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.เชียงใหม่.....	291
ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง	
ตารางที่ 4.61 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรม ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดเชียงใหม่	296
ตารางที่ 4.62 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่.....	300

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.63	ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว	
	ระยะยาว Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่.....	307
ตารางที่ 4.64	รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็น	
	เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.เชียงใหม่.....	310
	นักท่องเที่ยว	
ตารางที่ 4.65	ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว.....	313
ตารางที่ 4.66	รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว.....	316
ตารางที่ 4.67	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ.....	319
ตารางที่ 4.68	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน.....	320
ตารางที่ 4.69	การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน.....	321
ตารางที่ 4.70	รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรม	
	ระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	322
ตารางที่ 4.71	การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะ.....	323
ตารางที่ 4.72	ประเภทและช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสาร	
	เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	324
ตารางที่ 4.73	สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	325
ตารางที่ 4.74	การกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว และเหตุผล.....	326
ตารางที่ 4.75	เหตุผลที่ไม่กลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว.....	328
ตารางที่ 4.76	ประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ 3 ลำดับแรก..	329
ตารางที่ 4.77	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข	
	เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	331
ตารางที่ 4.78	ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	333
ตารางที่ 4.79	ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว.....	334

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเชิงอุปสงค์และอุปทาน...	13
ภาพที่ 2.2 แสดงลำดับการดำเนินงานโครงการส่งเสริม และพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว.....	21
ภาพที่ 2.3 กระบวนการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย.....	63
ภาพที่ 2.4 กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.....	64
ภาพที่ 2.5 แสดงการดำเนินงานการพัฒนาของภาครัฐ.....	70
ภาพที่ 2.6 กรอบความคิดและแนวทางการศึกษา.....	86

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2546-2549 ซึ่งประกอบด้วย การส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว มุ่งพัฒนาองค์กระบวนบริหารจัดการและเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและขีดความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยว การเร่งรัดพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (E-TOURISM) เพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการดำเนินการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

จากนโยบายดังกล่าว การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพนั้น แนวโน้มในการพัฒนาการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง กล่าวคือ ทั้งแนวโน้มด้านจำนวนของนักท่องเที่ยวซึ่งมีการคาดการณ์ทางสถิติขององค์การการท่องเที่ยวโลก เมื่อปี 2539 พบว่าในปี 2020 จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกถึง 1,561 ล้านคน โดยภูมิภาคยุโรปมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกสูงสุด และเป็นภูมิภาคที่มีการเดินทางไปเยี่ยมเยียนสูงสุด ส่วนแนวโน้มด้านอุปสงค์หรือความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่นำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการส่งเสริมการขาย เริ่มเห็นได้ชัดว่า จะมีแนวโน้มเป็นการท่องเที่ยวเฉพาะบุคคล (Individual) ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์เดินทางมากกว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางครั้งแรก โดยรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศหรือแหล่งต่างๆ โดยเฉพาะจากอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้การจัดการเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปในลักษณะที่นักท่องเที่ยวจัดการเองมากขึ้น มีแนวโน้มการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากยิ่งขึ้น มีแนวโน้มความต้องการในตัวผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ทั้งความสามารถในการใช้จ่ายเงินเพื่อเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น การแสวงหากิจกรรมประเภทผจญภัย ตื่นเต้น สนุกสนานที่ไม่สามารถทำได้ในเวลาปกติของชีวิต รวมทั้งการที่ประชาคมโลกไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวหรือไม่ก็ตามให้ความสำคัญในเรื่องของการรักษาสังแวดล้อมมากยิ่งขึ้น มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเวลาการทำงานและการพักผ่อน นักท่องเที่ยวในอนาคตจะแบ่งการเดินทางเป็นหลายครั้งต่อปี ส่งผลให้เกิด

การเดินทางระยะใกล้และการเดินทางภายในภูมิภาคเดียวกันมากกว่าการเดินทางแบบระยะไกล การใช้เวลากับการเตรียมการเดินทางท่องเที่ยวสั้นลง มีแนวโน้มความต้องการการดูแลด้านความปลอดภัย ดังนั้นประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในการควบคุมดูแลเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ส่วนแนวโน้มทางด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว อาจพิจารณาได้ ดังนี้ มีแนวโน้มการท่องเที่ยวแบบชุมชน (Community Based Tourism) คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation) อันหมายถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวซึ่งชาวบ้านในชุมชนเป็นผู้ดำเนินการ เช่น การจำหน่ายสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน (Product Sales) กิจกรรมการแสดงทางวัฒนธรรม (Cultural Shows) เป็นต้น มีแนวโน้มการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบไม่มีพรมแดน (Seamless Tourism) จะเห็นได้ว่าการพัฒนาและเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในปัจจุบันจะดำเนินการใช้เชิงภูมิภาคหรือเป็นกลุ่ม (Seamless Tourism) มากกว่าเสนอขายเป็นประเทศเดียวหรือแหล่งๆ เดียวเช่นที่ผ่านมา โดยอาจจะใช้ประเทศใดประเทศหนึ่งหรือแหล่งใดแหล่งหนึ่งเป็นศูนย์กลาง แล้วกระจายออกไปในแหล่งอื่น

นโยบายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้น การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจึงเป็นแนวทางในการดำเนินงานทางด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงต้นปี 2546 สถานการณ์การท่องเที่ยวของทั่วโลกได้รับผลกระทบอย่างหนักจาก 2 เหตุการณ์หลักคือสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกาและอิรัก และการแพร่ระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง(SARS) ในภูมิภาคเอเชีย ทั้งนี้ประเทศไทยได้รับผลกระทบหนักที่สุดและสถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยก็เริ่มคลี่คลายตัวไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งได้รับปัจจัยเสริมจากการที่ภาครัฐและเอกชนต่างร่วมมือกันส่งเสริมตลาดโดยใช้มาตรการด้านราคาเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผนวกกับภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในประเทศที่รัฐบาลได้พยายามนำเสนอในการจัดประชุมเอเปก รวมทั้งการเปิดบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในช่วงปลายปี ทำให้การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวพัฒนาขึ้นภายหลังจากที่สำนักธุรกิจบริการ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ได้ริเริ่มโครงการธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพระยะยาว (Long stay Health Care Service) ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2543 ในช่วงเวลาดังกล่าวประเทศไทยกำลังอยู่ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โรงพยาบาลเอกชนมีเตียงว่างทั่วประเทศกว่าร้อยละ 30 หรือประมาณ 11,500 เตียง โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวสูงอายุจากประเทศที่มีฤดูหนาวที่อากาศหนาวจัดและยาวนานเดินทางมาท่องเที่ยวและรักษาสุขภาพในประเทศไทย ทั้งจากประชากรในประเทศตะวันตกและประชากรในประเทศที่เรียกตัวเองว่าประเทศพัฒนาแล้ว ประชากรผู้มีรายได้ดีเหล่านี้จะแสวงหาความสุขให้ตนเองด้วยการไปท่องเที่ยวในต่างถิ่น ทั้งภายในประเทศของตนเองและต่างประเทศ โดยใช้ระยะเวลาอันยาวนานและนิยมไปกันเป็นกลุ่ม โดยจัดรูปแบบเป็นชมรม (club) ขึ้น แต่พวกที่นิยม

ไปอิสระเป็นบุคคลก็มีอยู่บ้าง ซึ่งโครงการธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพพระยาว แม้ว่าจะมีจุดเริ่มต้นจากการให้บริการทางสุขภาพ แต่ก็ยังเป็นโครงการที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จึงได้เสนอจัดตั้งโครงการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวพำนักระยะยาวขึ้น เพื่อส่งเสริมและขยายกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวตามนโยบายเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

แนวโน้มของประชากรโลกพบว่าตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นไป ประชากรโลกที่เป็นผู้สูงอายุจะมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก สืบเนื่องจากกลุ่มประชากรที่เกิดในช่วง baby boom ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของโลกได้เข้าสู่ช่วงสูงอายุ ทำให้ประชากรโลกที่อายุ 60 ปีขึ้นไปมีจำนวนสูงเกือบร้อยละ 40 ของประชากรโลกทั้งหมด ประกอบกับวิทยาการทางการแพทย์ที่ก้าวหน้าขึ้น ทำให้ประชากรโลกมีอายุขัยเฉลี่ยที่สูงขึ้นและยังมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงอีกด้วย ในขณะที่ค่าครองชีพในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะมีอัตราที่ค่อนข้างสูง บางประเทศจึงมีแนวคิดที่จะส่งเสริมให้ผู้สูงอายุของตนออกไปใช้ชีวิตในต่างประเทศที่มีค่าครองชีพที่เหมาะสมและยังคงไว้ซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดี

นอกจากกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้สูงอายุแล้ว กลุ่มนักเรียน นักศึกษา และเยาวชน นับเป็นตลาดที่มีแนวโน้มดีมากอีกกลุ่มหนึ่ง ปัจจุบันสถานศึกษาต่างๆ ของไทยมีการทำการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษามากยิ่งขึ้น และค่อนข้างได้รับความสนใจเป็นอย่างดี เนื่องจากระบบการศึกษาของไทยค่อนข้างมีมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังทำให้นักเรียนและนักศึกษาเหล่านี้ ได้รับประสบการณ์ในต่างแดน ทั้งการใช้ชีวิตและการเดินทางท่องเที่ยวพร้อมกัน ทั้งนี้กลุ่มประเทศเป้าหมาย จากสถิตินักท่องเที่ยวสูงอายุของโลก พบว่า นักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกาเป็นกลุ่มตลาดใหญ่ที่สุด รองลงมาได้แก่ญี่ปุ่น เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ตามลำดับ สำหรับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา และกลุ่มเยาวชนนั้น พิจารณาเห็นว่าการทำงานตลาดในระยะแรกจะมุ่งเน้นที่ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศใกล้เคียงที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียเป็นหลัก เนื่องจากประเทศเหล่านั้นมีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการศึกษาของไทยค่อนข้างดี และมีความสนใจพื้นฐานอยู่บ้าง ความต้องการของตลาด

การเตรียมการรองรับตลาดโดยคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวพำนักระยะยาวได้พิจารณากำหนดสิ่งที่จำเป็นในการรองรับนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว โดยกำหนดเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ที่พัก แบ่งเป็น 3 ประเภท โรงแรมและรีสอร์ท, อพาร์ทเมนต์ อาคารชุด และบ้านจัดสรร และที่พักซึ่งสร้างขึ้นใหม่ 2) บริการและกิจกรรม เช่น การเข้าเมือง การสื่อสาร ความปลอดภัย ความสะดวกต่างๆ ในการดำรงชีวิต และ 3) บุคลากร ต้องมีทักษะและความพร้อม โดยเฉพาะเรื่องภาษาต่างประเทศ รวมถึงการให้บริการแก่ผู้สูงอายุ นอกจากนี้คณะกรรมการด้าน

นโยบายและแผนธุรกิจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้กำหนดจังหวัดและพื้นที่ในการรองรับกลุ่มเป้าหมายในระยะแรกจำนวน 5 แห่ง เพื่อเป็นตัวอย่างของการดำเนินงานในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ สุโขทัย หนองคาย กาญจนบุรี และหัวหิน-ชะอำ โดยให้เหตุผลว่า จังหวัดและพื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพและมีความพร้อมในด้านที่พัก มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยสูง ตลอดจนมีกิจกรรมรองรับกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพำนักระยะยาวมิได้จำกัดอยู่ในจังหวัดทั้ง 5 แห่งดังกล่าวเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีความพร้อมอื่นๆ ด้วย อาทิเช่น จังหวัดชลบุรี ได้มีการพัฒนาหมู่บ้านสำหรับการพำนักระยะยาวของชาวสแกนดิเนเวีย เป็นต้น

ดังนั้น การจัดทำโครงการวิจัยเรื่องศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จะส่งผลโดยการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นการรับทราบถึงประเภทและกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ ผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาอุปสรรค นโยบายหรือกฎหมายในระดับรัฐบาล การบริหารจัดการร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการต่างๆ ในด้านทรัพยากรสภาพแวดล้อมและสังคม ตลอดจนแนวทางในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ และยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทยอย่างยั่งยืนร่วมกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเภทและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays)
2. เพื่อศึกษาผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays)
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะ สู่การสร้างความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays)
4. เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays)

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อสรุปเป็นข้อมูลที่เป็นปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays) ประเภทและกิจกรรมต่างๆ
2. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวประเภทต่างๆ (Long Stays) ทั้งในด้านบวก และด้านลบ

3. ได้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays)

4. ได้ข้อสรุปที่เป็นทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อสรุปที่เป็นข้อเสนอแนะสู่การปฏิบัติงานร่วมกันสู่การส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยแบบพำนักระยะยาว (Long Stays) ประเภทต่างๆ ของประเทศไทยให้มีคุณภาพ และยั่งยืน

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษา 1) กลุ่มผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ที่สำคัญและเกี่ยวข้องดังต่อไปนี้คือ นักท่องเที่ยว 2) ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภาคเอกชน 3) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ 4) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่มีที่ตั้งหรือพำนักรออาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ใช้เป็นพื้นที่ตัวอย่างจำนวน 3 พื้นที่ คือ จังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรี และหนองคาย

1.5 นิยามศัพท์

“ศักยภาพการท่องเที่ยว” หมายถึง ศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays) ประเภทต่างๆ ที่มีอยู่ในประเทศไทยปัจจุบัน ได้แก่ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการของผู้ประกอบการต่างๆ ของภาครัฐ ศักยภาพด้านการบริหารทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ และศักยภาพเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวของฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่รวมทั้งภาครัฐ/ภาคเอกชนและชุมชนตลอดจนองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้อง

“การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว” (Long Stays Tourism) หมายถึง การใช้เวลาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ที่มีการพำนักอยู่ในประเทศไทยเกินกว่า 15 วันขึ้นไป

“นักท่องเที่ยว” หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในลักษณะต่างๆ ในประเทศไทย และมีโปรแกรมการพำนักในระหว่างการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า 15 วัน

“ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภาคเอกชน” หมายถึง ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับที่พัก ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ ผู้ที่ดำเนินธุรกิจด้านการจำหน่ายอาหารให้กับนักท่องเที่ยว ผู้ที่ดำเนินธุรกิจด้านการจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ บริษัททัวร์

“ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ” หมายถึง ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในที่นี่ ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสำนักงานระดับจังหวัด ได้แก่ พาณิชยจังหวัด พัฒนาการจังหวัด เกษตรจังหวัด หน่วยงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด หน่วยงานของกระทรวงวัฒนธรรมระดับจังหวัด และศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด

“ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน” หมายถึง ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในที่นี่ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล

“แนวทางการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว” หมายถึง แนวทางในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ต่อไปนี้ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภาคเอกชน ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่ดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ประเภทกิจกรรมและธุรกิจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผลกระทบจากการท่องเที่ยวในเชิงสังคม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ตลอดจนแนวทางการในการปฏิบัติการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็นประเด็นหลักๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
2. ความหมายของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
3. องค์ประกอบของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
4. สถานการณ์แนวโน้มทางการตลาดของการท่องเที่ยวโดยภาพรวมและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
5. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทยโดยภาพรวมและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
6. บทบาทของภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานที่ผ่านมาโดยภาพรวมและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
7. โครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศอื่นๆ
8. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism)

2.1.1 ความเป็นมาของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว พัฒนาขึ้นภายหลังจากที่สำนักธุรกิจบริการ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศฯ ได้ริเริ่มโครงการธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพระยะยาว (Longstay Health Care Service) ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2543 ในช่วงเวลาดังกล่าวประเทศไทยกำลังอยู่ในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โรงพยาบาลเอกชนมีเตียงว่างทั่วประเทศกว่าร้อยละ 30 หรือประมาณ 11,500 เตียง โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้

นักท่องเที่ยวสูงอายุจากประเทศที่มีฤดูหนาวที่อากาศหนาวจัดและยาวนานเดินทางมาท่องเที่ยวและรักษาสุขภาพในประเทศไทย โครงการธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพพระยยะยาว แม้ว่าจะมีจุดเริ่มต้นจากการให้บริการทางสุขภาพ แต่ก็ เป็นโครงการที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จึงได้เสนอจัดตั้งโครงการส่งเสริมและพัฒนากท่องเที่ยวพำนักระยะยาวขึ้น เพื่อส่งเสริมและขยายกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวตามนโยบายเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว โครงการนี้ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2544 และในวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 215/2544 แต่งตั้ง คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติขึ้นมาเพื่อดูแลรับผิดชอบโครงการดังกล่าว

นอกเหนือจากการตอบสนองนโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจแล้ว เมื่อพิจารณาสถานการณ์การท่องเที่ยวในช่วงปี พ.ศ. 2541-2543 (ตารางที่ 1) พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีระยะเวลาพักอาศัยในประเทศไทยโดยเฉลี่ยลดลง จาก 8.40 เป็น 7.96 และ 7.77 วัน ตามลำดับ เป้าหมายของโครงการส่งเสริมและพัฒนากท่องเที่ยวพำนักระยะยาว จึงรวมไปถึงการเพิ่มระยะเวลาการท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยว และการพัฒนาตลาดเฉพาะกลุ่ม (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2546)

Year	International				Domestic			
	Tourist	Average	Average	Revenue	Thai visitor	Average	Average	Revenue
	Number	Length	expenditure	Million	Trip	Length of	expenditure	Million
	(million)	of stay	/person/day	(bath)	(million)	Stay	/person/day	(bath)
		(days)	(bath)	(bath)		(days)	(bath)	(bath)
2538	6.95	7.43	3,693	190,765	52.26	2.27	1,248	148,112
2539	7.19	8.23	3,706	219,364	52.47	2.22	1,314	157,323
2540	7.22	8.33	3,672	220,754	52.06	2.31	1,466	180,388
2541	7.76	8.40	3,713	242,177	51.68	2.37	1,513	187,898
2542	8.58	7.96	3,705	253,018	53.55	2.35	1,600	201,200
2543	9.50	7.77	3,861	285,272	56.05	2.40	1,730	228,300
2544	10.06	7.93	3,748	299,047	N/A	N/A	3,962	N/A
2545	10.79	7.98	3,754	323,484	N/A	N/A	3,970	N/A

ตารางที่ 2.1 แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2538-2545

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) มีมานานแล้ว โดยเกิดขึ้นจากประชากรในประเทศตะวันตกและประชากรในประเทศที่เรียกตัวเองว่าประเทศพัฒนาแล้ว ประชากรผู้มีรายได้ดีเหล่านี้จะแสวงหาความสุขให้ตนเองด้วยการไปท่องเที่ยวในต่างถิ่น ทั้งภายในประเทศของตนเองและต่างประเทศ โดยใช้ระยะเวลาอันยาวนานและนิยมไปกันเป็นกลุ่ม โดยจัดรูปแบบเป็นชมรม (club) ขึ้น แต่พวกที่นิยมไปอิสระเป็นบุคคลก็มีอยู่บ้าง การเดินทางไปท่องเที่ยวระยะยาวแต่ละครั้งนั้นจะมีวัตถุประสงค์เจาะจงชัดเจน

ในระยะหลังๆนี้ความหมายของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) ได้พัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวหลายรูปแบบที่เป็นการพักอาศัยนานวันแต่ก็ยังคงยึดแนวคิดหลักอันเดิม คือการมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อการใดการหนึ่งโดยเฉพาะ

ดังนั้นการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) จึงมีความหมายกว้างขวางในยุคปัจจุบันครอบคลุมถึงการท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ ที่มีใช้ไปเที่ยวแบบทั่วไปแต่เป็นการไปพักอาศัยชั่วคราว ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการใดการหนึ่งโดยเฉพาะ สำหรับระยะเวลานั้น ขึ้นอยู่กับกิจกรรมตามวัตถุประสงค์แต่ละวัตถุประสงค์

2.2 ความหมายของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) หน่วยงานทั้งของภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและศึกษาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวได้นิยามความหมายของคำนี้ไว้แตกต่างกัน โดย ททท. ได้แบ่งประเภทของนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทางไว้ 4 กลุ่ม ดังนี้

- 1) กลุ่มที่ต้องการเข้ามาใช้ชีวิตบั้นปลายในการท่องเที่ยว ได้แก่ ผู้เกษียณอายุการทำงาน ผู้สูงอายุที่ขาดผู้ดูแล
- 2) กลุ่มที่เข้ามาเพื่อรักษาสุขภาพ ได้แก่ ผู้ที่มาเข้ารับการรักษาพยาบาลและพักผ่อน ผู้ที่ต้องการหลบสภาพอากาศที่รุนแรงในประเทศของตนบางช่วง เช่น ร้อนจัด หนาวจัด
- 3) กลุ่มที่มีจุดประสงค์เพื่อการศึกษา ได้แก่ ผู้ที่เข้ามาศึกษาในระดับต่างๆ หรือผู้เข้าอบรมในหลักสูตรระยะสั้น นักเรียนแลกเปลี่ยนตามโครงการต่างๆ

4) กลุ่มที่เข้ามาเพื่อฝึกซ้อมกีฬา ได้แก่ นักกีฬาที่เข้าเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน กลุ่มเยาวชนที่เข้ามาเรียนและฝึกหัดกีฬาบางประเภท เช่น กีฬากอล์ฟ มวยไทย ฯลฯ

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติได้กำหนดนิยามของการพำนักระยะยาวไว้ว่า เป็นนักท่องเที่ยวที่มีวันพักตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป โดยในระยะแรกจะเน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เกษียณอายุการทำงานแล้ว ที่ต้องการเดินทางมาใช้ชีวิตเป็นหลักและท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมเสริม (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2546)

เมื่อกล่าวถึง ความหมายโครงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) นั้น ฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้ต่างก็มีความคิดเห็น และให้คำจำกัดความของโครงการ Long Stay แตกต่างกันไป

บริษัท Northern Heritage Valley ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) ว่า การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว คือ การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางให้นักท่องเที่ยวมาอาศัยอยู่เป็นเวลานาน ซึ่งหมายถึงระยะเวลาตั้งแต่ 2 สัปดาห์ จนถึง 2-3 เดือน หรือ 2-3 ปี โดยทั่วไปแล้วการท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีความหมายโดยนัยว่า เป็นการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้เกษียณอายุ หรือผู้ที่มีฐานะดี

จากความหมายดังกล่าวนี้เอง ธุรกิจการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวจะดูเหมือนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยทั่วไป แต่ที่แตกต่างคือ การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวนี้จะต้องมีการพัฒนาสิ่งเหล่านี้เพิ่มขึ้น

- 1) การจัดเตรียมที่พักอาศัยที่ได้มาตรฐานสากล และมีราคาไม่แพงมากเกินไป
- 2) การจัดเตรียมที่พักอาศัยที่เพียบพร้อมไปด้วยเครื่องอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุที่พำนักระยะยาว
- 3) การจัดเตรียมและการรวบรวมเครื่องอำนวยความสะดวกด้านการดูแลสุขภาพ กิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เพียงแต่เพื่อการพักผ่อน และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ แต่เพื่อจิตใจร่างกาย และจิตวิญญาณด้วย

สนับสนุนการพำนักระยะยาวในเรื่อง การคมนาคม ภาษา การสื่อสาร วิซ่า การธนาคาร การซื้อของ และการพัฒนาตนเอง เป็นต้น

สำหรับความหมายจาก Long Stay Foundation ของประเทศญี่ปุ่นนั้นให้ความหมายว่าการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) หมายถึง การพักผ่อนระยะเวลานานในต่างประเทศ ซึ่งไม่ใช่การอพยพย้ายถิ่น หรือไปมีถิ่นฐานที่ถาวรในต่างประเทศ ลักษณะโดยทั่วไปของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) คือ

- 1) ต้องอาศัยอยู่เป็นระยะเวลานาน คือ จะอยู่นานกว่าการอยู่ในต่างประเทศโดยทั่วไป แต่ต้องกลับมายังประเทศญี่ปุ่น
- 2) มีจุดมุ่งหมายที่จะทำกิจกรรมเพื่อเป็นการพักผ่อน
- 3) เน้นการอาศัยอยู่กับที่มากกว่าการเดินทางท่องเที่ยว โดยการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศคือ การหาประสบการณ์ ในต่างประเทศที่ไม่สามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน ในขณะที่การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) คือ การหาประสบการณ์ที่พบได้ในชีวิตประจำวันซึ่งจะมีลักษณะที่เหมือนกับการใช้ชีวิตประจำวันในต่างประเทศ
- 4) ต้องมีหรือเช่าที่พักในต่างประเทศเพื่ออยู่อาศัยในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่อยู่โรงแรมแบบนักท่องเที่ยวทั่วไป
- 5) ต้องมีเงินทุนในประเทศญี่ปุ่นเพียงพอที่จะอาศัยอยู่ในต่างประเทศ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับรายได้ที่ได้รับจากต่างประเทศเท่านั้น

แต่เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีกำหนดความหมายของคำว่า การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวที่เป็นมาตรฐานเดียวกันอันจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การศึกษาในครั้งนี้คณะผู้วิจัยจึงร่วมกันกำหนดนิยามศัพท์ของคำว่า “การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว” ตามที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กำหนดไว้คือ เป็นนักท่องเที่ยวที่มีวันพักตั้งแต่ 15 วันขึ้นไป จัดว่าเป็นการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวให้มีความสอดคล้องกับความพยายามของรัฐบาลที่จะเพิ่มจำนวนวันพักของนักท่องเที่ยวที่ลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2541-2543 ให้เพิ่มขึ้น และนับว่าเป็นระดับที่เหมาะสมในระยะเริ่มต้นของการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบดังกล่าว

2.2.1 จุดประสงค์ของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) กล่าวถึงจุดประสงค์ของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ได้แก่

- 1) เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นที่พำนักระยะยาวของนักท่องเที่ยวที่มีกำลังการใช้จ่ายสูง
- 2) เพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้าเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจไทย
- 3) เพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ในภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการที่เกี่ยวข้อง อันจะทำให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย
- 4) เพื่อขยายกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

5) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ทางเลือกอื่น นอกเหนือจากพื้นที่ท่องเที่ยวหลัก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

2.2.2 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

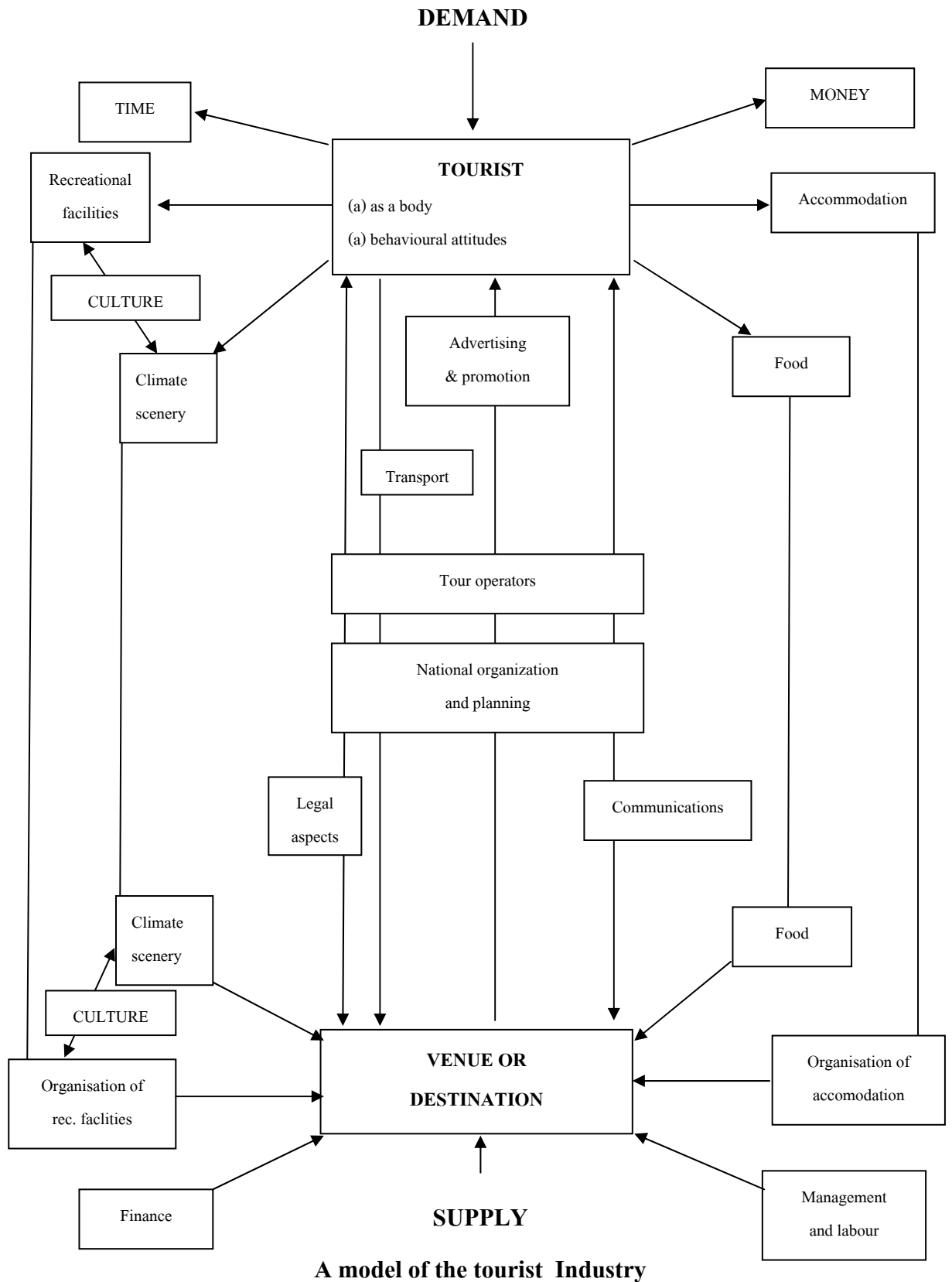
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) กล่าวถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ได้แก่

- 1) เป็นการช่วยเหลือโรงแรมและรีสอร์ทที่มีมากให้มีผู้พำนักรมากขึ้น
- 2) เป็นการช่วยเหลือ นำอสังหาริมทรัพย์ที่ว่างหรือคิดหนีมาใช้ประโยชน์และเกิดรายได้เข้ามา
- 3) เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประเทศ เช่น อาชีพแม่บ้าน ผู้ดูแลผู้สูงอายุ พนักงานโรงแรม พนักงานทำความสะอาด เกษตรกรผู้ผลิตอาหาร บริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบการที่พัก พนักงานขับรถ ร้านขายของ เป็นต้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

2.3 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) กล่าวว่า การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) มิใช่เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่แต่อย่างใด หากแต่มีมานานแล้วในกลุ่มนักท่องเที่ยวแถบประเทศตะวันตก โดยเดินทางไปพักผ่อนทั้งในประเทศของตนเองและในต่างประเทศ วัตถุประสงค์ดั้งเดิมคือ การหลบอากาศหนาว หรือร้อน หรือเพื่อประโยชน์ทางด้านสุขภาพหรือการเดินทางไปศึกษา แต่ในปัจจุบันวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวรูปแบบดังกล่าวจะเพิ่มเติมจากเดิม โดยอิงกับกิจกรรมที่เป็นเหตุผลของการเดินทางดังกล่าว อาทิเช่น การเป็นอาสาสมัคร หรือเก็บตัวซ่อมกีฬา เป็นต้น

โดยภาพรวมแล้ว องค์ประกอบหลักของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวมีความคล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวลักษณะอื่นๆ ดังที่แสดงในภาพที่ 1 ที่แสดงเกี่ยวกับองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเชิงอุปสงค์และอุปทาน ทั้งนี้ งานวิจัยในครั้งนี้ขอกล่าวถึงเฉพาะที่แสดงให้เห็นบางองค์ประกอบที่มีการหยิบยกขึ้นมาว่ามีความเกี่ยวข้องกับประเด็นการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวเท่านั้น

ภาพที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในเชิงอุปสงค์และอุปทาน

1) **ที่พัก** ในขณะนี้หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนได้ร่วมกันทำการกำหนดมาตรฐานของที่พักบริการพำนักระยะยาวลักษณะต่างๆ เพื่อให้เอกชนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาที่พักอย่างเหมาะสม ได้แก่ 1) คอนโดมิเนียม อาคารชุด ตึกสูง 2) โรงแรม รีสอร์ท และ 3) โครงการเฉพาะต่างๆ โดยโครงการเฉพาะจะเป็นการสร้างที่พักใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มตลาดจากประเทศต่างๆ และ 4) บ้านและที่พักอาศัย

2) **สินค้าและบริการ** องค์ประกอบนี้อาจมองแยกได้เป็น 2 ส่วน 1) สินค้าหลักทางการท่องเที่ยว และ 2) บริการอำนวยความสะดวก ในส่วนของสินค้าหลักทางการท่องเที่ยวนั้น จะเห็นว่าการให้บริการทางสุขภาพมีแนวโน้มที่จะเป็นสินค้าหลักสำคัญของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว กล่าวคือแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงสาธารณสุขมีเป้าหมายที่จะพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการดูแลสุขภาพสุขภาพของเอเชีย และเล็งเห็นว่าการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวจะเป็นเครื่องมือส่งเสริม โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศซึ่งมีกำลังซื้อสูงจะเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรส่วนเกินของระบบบริการสาธารณสุขให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ยังมีความเป็นไปได้สูงที่ผู้พักอาศัยระยะยาวอาจมีความต้องการใช้บริการทางสุขภาพมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระยะสั้น ภาคเอกชนเองก็เล็งเห็นความเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวกับการให้บริการทางสุขภาพ ทั้งด้านการรักษาพยาบาล และการดูแลสุขภาพความงาม โดยมีการวางแผนขายในรูปแบบของแพ็คเกจท่องเที่ยวในลักษณะหรือรูปแบบต่างๆ (ผู้จัดการรายวัน “ไทยจัดการท่องเที่ยว” “แพทย์ไทย ดึงยอด “ลองสแตย์” 24 มีนาคม 2546 อ้างถึงใน สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2546)

ในส่วนของการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกนั้น การอำนวยความสะดวกต้องพิจารณาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่พำนักรอานานขึ้น งานบริการที่ภาครัฐให้ความสำคัญ ได้แก่ การตรวจลงตราหนังสือเดินทาง การให้บริการวีซ่า อย่างไรก็ตามยังมีงานบริการเพื่ออำนวยความสะดวกในอีกหลายรูปแบบที่จะมีความจำเป็นกับนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว อาทิเช่น ความสะดวกในเรื่องของการสื่อสาร ระบบขนส่ง และการบริหารทางการเงิน ฯลฯ

3) **การจัดการในพื้นที่ท่องเที่ยว** เมื่อพิจารณาจากโครงการการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศอื่นๆ และระยะเวลาการพำนักรอานานขึ้นของนักท่องเที่ยว กล่าวได้ว่า กิจกรรมสำหรับการพำนักระยะยาวสามารถมีรูปแบบที่หลากหลายกว่าการท่องเที่ยวระยะสั้นๆ นั่นคือมีโอกาสที่จะพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ๆ ให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายใหม่นี้ได้มาก แต่ในขณะนี้โดยส่วนใหญ่แล้วกิจกรรมทางการท่องเที่ยวยังเป็นสิ่งเดิมๆ ที่มีอยู่แล้ว หรือนำมาปรับเปลี่ยนบ้าง ผู้ประกอบการภาคเอกชนจะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในพัฒนากิจกรรมใหม่ๆ (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2546)

2.3.1 ความเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) ได้วิเคราะห์ความเป็นไปได้ คือ

1) จุดแข็ง

- ระบบกฎหมายและรัฐธรรมนูญไทยที่มีความมั่นคงและเสถียรภาพเพราะเป็นประเทศประชาธิปไตย
- วัฒนธรรมไทยอันดีงามที่ตกทอดสืบมา เช่นประเพณีการเคารพผู้ใหญ่ การไหว้ที่งดงาม
- ทรัพยากรธรรมชาติที่มีมากมายและหลากหลายเป็นที่น่าสนใจในสายตาของชาวต่างชาติ
- ความเป็นมิตร เอื้อเฟื้อ ยิ้มง่าย และนิสัยต้อนรับขับสู้ของคนไทย
- ค่าครองชีพที่ไม่แพงมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเงินตราต่างประเทศ
- ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- การยอมรับความแตกต่างเพราะโดยพื้นฐานประเทศไทยเป็นสังคมเปิดไม่กีดกันศาสนา และสีผิว
- อุปกรณ์ทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานสากล
- การแพทย์ทางเลือกใหม่ที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจกันมาก
- อาหารไทยที่เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก
- มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกด้านที่พักมากมาย
- การได้รับการสนับสนุนโครงการจากรัฐบาล
- เป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทำให้เหมาะในการเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ
- เป็นศูนย์กลางการบินนานาชาติ
- มีปริมาณบุคคลากรด้านการท่องเที่ยวจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีทรัพยากรหนุ่มสาวที่พร้อมจะให้บริการผู้สูงอายุ
- มีสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมและได้มาตรฐาน เช่น ที่พักสถานพยาบาล เป็นต้น
- มีประวัติความสัมพันธ์ที่ดีกับต่างประเทศ
- สังคมที่มีระเบียบ
- การได้รับการสนับสนุนโครงการจากรัฐบาล

2) จุดอ่อน

- ความสามารถทางด้านภาษาเพราะผู้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ดี (ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอื่นๆ)มีอยู่น้อย
- การคมนาคมเพื่อสาธารณะยังไม่ดีพอ
- ด้านการสาธารณูปโภคต่างๆ เช่นการสื่อสารผ่านดาวเทียม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงระบบเครือข่ายทางคอมพิวเตอร์ได้ล่าช้า และป้ายประกาศส่วนใหญ่จะเป็นภาษาไทยเท่านั้น
- ระบบการทำงานของฝ่ายราชการและระเบียบการในการติดต่อกับทางราชการล่าช้า และซับซ้อน เช่น ปัญหาต่างๆที่มักเกิดในกระบวนการขอวีซ่า การขอใบอนุญาตทำงาน การโอนเงินข้ามประเทศ การประกันภัย และการจัดเก็บภาษีอากร เป็นต้น
- ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องขาดความเข้าใจและขาดทิศทางในการดำเนินงาน รวมทั้งขาดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีของกลุ่มเป้าหมายของตน
- จิตความสามารถของบุคลากรยังต่ำ
- ขาดการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ
- มาตรฐานด้านการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่ได้มาตรฐานตามที่กลุ่มเป้าหมายคาดหวัง
- ขาด One Stop Service Center
- ขาดการศึกษาด้านการจัดการและการพัฒนาเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นระบบ
- ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนา และควบคุมดูแลกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้โครงการดำเนินได้ล่าช้า

3) โอกาส

- มีทรัพย์สินมากมายที่น่าก่อให้เกิดรายได้ เช่น อสังหาริมทรัพย์ต่างๆ
- จะก่อให้เกิดการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการการท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวในรูปแบบใหม่ๆ เช่น ชุมชนสำหรับผู้เกษียณอายุ และบ้านพักเพื่อดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น
- ในปัจจุบันจำนวนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดการใช้ชีวิตแบบผู้เกษียณอายุเพิ่มมากขึ้น และผู้เกษียณอายุเหล่านี้เป็นผู้ที่มีรายได้คงที่จึงต้องการแสวงหาที่อยู่ซึ่งไม่แพงเกินรายได้ตน
- มีความต้องการด้านการดูแลและฟื้นฟูสุขภาพมากขึ้นในปัจจุบัน
- เป็นการสร้างงานและจะก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะรูปแบบใหม่ๆขึ้น

■ จะก่อให้เกิดความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ไม่ได้มีเป้าหมายในการทำโครงการนี้ เช่นประเทศสิงคโปร์ ในการรับนักท่องเที่ยวเข้ามาอยู่แบบพำนักระยะยาวในประเทศไทยหลังจากที่ได้ท่องเที่ยวในประเทศอื่นในภูมิภาคแล้ว

- ต่างประเทศให้ความสนใจกับศักยภาพของประเทศไทยในปัจจุบันมาก
- การทำโครงการนี้จะช่วยนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศเพิ่มมากขึ้น
- เป็นการกระจายรายได้สู่ชนบท
- สภาพเศรษฐกิจของโลกมีการชะลอตัว ประชาชนที่อาศัยในประเทศที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจแต่มีค่าครองชีพสูงจะเกิดความต้องการในการเดินทางไปพำนักรยังต่างประเทศที่ค่าครองชีพเหมาะสมและยังมีคุณภาพชีวิตที่ดี

■ ชาวตะวันตกให้ความสนใจกับวัฒนธรรมของโลกตะวันออกมากขึ้น ทั้งทางด้านศาสนา วิถีการดำรงชีวิต วิธีการออกกำลังกาย ศิลปะ เป็นต้น ทำให้เกิดแนวโน้มการเดินทางมายังประเทศทางซีกโลกตะวันออกมากขึ้น

4) อุปสรรค

■ เกิดความไม่พอใจของประชาชนเนื่องจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น และจากการเสียสิทธิประโยชน์ที่ตนควรได้ การกระทำผิดศีลธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น การหลอกลวง การโกง ผู้ที่มีแนวโน้มจะเป็น Longstayers ในอนาคตและความเป็นไปได้ที่ Longstayers จะหลอกลวงผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการที่ไม่ทราบเกี่ยวกับโครงการเพียงพอ เป็นต้น

■ การแข่งขันระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียที่มีทรัพยากรและศักยภาพที่ใกล้เคียงและสามารถแข่งขันกับประเทศไทยได้

■ ลักษณะอุปนิสัยของคนไทยที่ไม่คุ้นเคยกับนโยบายเชิงรุก

■ หากจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกที่รองรับความต้องการไม่ได้ตามที่กลุ่มเป้าหมายคาดหวัง จะเกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์ของโครงการและผลกระทบทำให้โครงการล้มเหลวได้

■ ความเปราะบางทางความคิดในเชิงสังคมของชาวไทยบางกลุ่มที่มีต่อโครงการ

■ ความผันผวนทางสภาพเศรษฐกิจภายในประเทศกลุ่มเป้าหมายซึ่งอาจทำให้แนวโน้มเปลี่ยนแปลงได้

■ การนำมาซึ่งโรคติดต่อจากต่างถิ่นที่ไม่เคยมีในประเทศมาก่อน

■ การแฝงตัวเข้ามาของกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติและการค้ายาเสพติด

2.4 สถานการณ์แนวโน้มทางการตลาดของการท่องเที่ยวโดยภาพรวมและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

2.4.1 สถานการณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานท่องเที่ยวพำนักระยะยาวของ ททท. ในปัจจุบัน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) กล่าวว่า โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวได้รับความสนใจจากผู้ประกอบการ สื่อมวลชน และบุคคลทั่วไป เป็นจำนวนมาก เนื่องจากเห็นว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์ในการฟื้นฟูและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการด้านที่พักอาศัย เนื่องจากสามารถนำโครงการที่เหลือเช่าหรือจำหน่ายมาพัฒนาเป็นสถานที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาพักระยะยาวได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ ได้ดำเนินการต่างๆ เพื่อให้โครงการนี้เป็นรูปธรรมตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) กิจกรรมที่ททท.ได้ดำเนินการแล้วเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

- วันที่ 26 มิถุนายน 2544 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบและอนุมัติให้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
- วันที่ 4 กรกฎาคม 2544 นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งที่ 215/2544 แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ
- วันที่ 10 กรกฎาคม 2544 ททท. ได้มีการหารือกับ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ในการดำเนินการร่วมกัน เพื่อส่งเสริมกลุ่มนักท่องเที่ยว longstay โดยในส่วนของข้อกำหนดมาตรฐานที่พักจะพิจารณาจากแนวทางที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้ดำเนินการไว้แล้ว
- วันที่ 13 กรกฎาคม 2544 ททท. ได้หารือร่วมกับกลุ่มผู้ประกอบการบางส่วน เพื่อผลักดันให้มีการจัดตั้งสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว(ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการ)
- วันที่ 19 กรกฎาคม 2544 ททท. ได้หารือร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อปรับปรุงระเบียบการขอรับ visa รหัส o-a สำหรับชาวต่างประเทศที่ต้องการเข้ามาพำนักระยะยาว ดังนี้
 - ปรับอายุผู้ที่สามารถขอรับการตรวจลงตรา จาก 55 ปีขึ้นไป เพื่อรองรับกลุ่ม early retire
 - ให้คงจำนวนเงินในการใช้เป็นหลักฐานการยื่นขอ visa เท่าเดิมคือ 800,000 บ.

- ให้มีการประชาสัมพันธ์ให้สถานทูตและสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ ทราบถึงหลักเกณฑ์การแสดงผลงานทางการเงิน คือ ไม่ต้องมีการโอนเงินมาเข้าบัญชีที่ประเทศไทยแต่อย่างใด เพียงแต่แสดงผลงานการมีบัญชีเงินฝาก หรือการมีเงินรายได้ (เช่น เงินบำนาญ เงินสวัสดิการ ฯลฯ) เท่านั้น

- วิธีการส่งเอกสารจากสถานทูตหรือสถานกงสุลเข้าประเทศไทย ให้เปลี่ยนจากระบบเมล เป็นวิธีอื่นที่รวดเร็วกว่า เช่น การส่งโดยโทรสาร เพื่อให้ดำเนินการพิจารณาได้รวดเร็ว ทั้งนี้นับตั้งแต่วันยื่นคำร้องจนถึงแจ้งผลการพิจารณาไม่ควรเกิน 20 วัน

■ วันที่ 20 กรกฎาคม 2544 คณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2544 และมีมติสำคัญให้แต่งตั้งคณะกรรมการ 3 ชุด ได้แก่

- คณะอนุกรรมการนโยบายและแผนธุรกิจ โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) เป็นประธาน

- คณะอนุกรรมการด้านการตลาดโดยนายประทีป สิมะพิชัยเจริญ เป็นประธาน

- คณะอนุกรรมการด้านการประชาสัมพันธ์ โดยอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นประธาน

■ วันที่ 30 กรกฎาคม 2544 คณะอนุกรรมการด้านการตลาด ได้จัดการประชุมครั้งที่ 1/2544 ผลการประชุมให้มีการจัดตั้งศูนย์ทำงานกลาง เพื่อให้การปฏิบัติงานเดินหน้า และเกิดประสิทธิภาพ โดยให้ตั้งอยู่ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ชั้น 20

■ วันที่ 1 สิงหาคม 2544 ททท. ได้หารือในมติดำเนินการร่วมกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เรื่องการปรับปรุงระเบียบขอรับ visa รหัส o-a สำหรับชาวต่างประเทศที่ต้องการมาพำนักระยะยาว

- เห็นด้วยกับผลการหารือของ ททท. กับ กระทรวงการต่างประเทศ (กต.)

- ให้สถานทูตหรือสถานกงสุลไทยมีอำนาจในการออก visa รหัส o-a ในการขอครั้งแรก หลังจากนั้นต้องการขยายระยะเวลาการพำนักอยู่ต่อ ให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง(สตม.)โดยตรง

- รายละเอียดในการปฏิบัติ และหลักฐาน / เงื่อนไขในการยื่นคำร้อง (ใบรับรองสุขภาพ ใบรับรองประวัติอาชญากรรมการทำประกันการเดินทาง ฯลฯ) ให้หารือกันระหว่าง ททท. กต. และสตม.อีกครั้งหนึ่ง

- เสนอ คณะรัฐมนตรี อนุมัติให้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่เพื่อการลงทุนเป็นกรณีพิเศษ โดยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ให้เพิ่มหลักเกณฑ์สำหรับสนับสนุนโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว โดยกำหนดอายุ 50 ปี ถ้ามูลทุนหรือซื้ออาคารชุดมูลค่า 10

ล้าน สามารถให้คู่สมรสได้สิทธิ์ด้วย ทั้งนี้ให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแก้ไขประกาศสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการยื่นคำขอมิถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรเพื่อการลงทุน เป็นกรณีพิเศษเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันทางปฏิบัติ

■ วันที่ 7 สิงหาคม 2544 คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวระยะยาวแห่งชาติ ได้ออกคำสั่งที่ 1/2544 เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการตามมติที่ประชุมในข้อ 6

■ วันที่ 15 สิงหาคม 2544 คณะอนุกรรมการด้านนโยบายและแผนธุรกิจ ได้มีการประชุมครั้งที่ 1/2544 โดยมีมติสำคัญ ดังนี้

- กำหนดมาตรฐานที่พักระยะยาวให้เสร็จภายในพฤศจิกายน 2544
- จัดตั้งองค์กรเอกชนประสานงานโครงการ
- กำหนดจังหวัดในการรองรับกลุ่มเป้าหมายระยะแรก จำนวน 5 แห่ง ได้แก่

เชียงใหม่ สุโขทัย หัวหิน-ชะอำ กาญจนบุรี และหนองคาย

■ วันที่ 16 สิงหาคม 2544 คณะอนุกรรมการด้านการตลาดได้มีการประชุมครั้งที่ 2/2544 โดยมีมติสำคัญ ดังนี้ จัดทำ webpage เรื่อง long Stay ใน website ของ ททท. และจัดกิจกรรม roadshow ในต่างประเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่โครงการ

2) กิจกรรมที่ททท. กำลังดำเนินการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

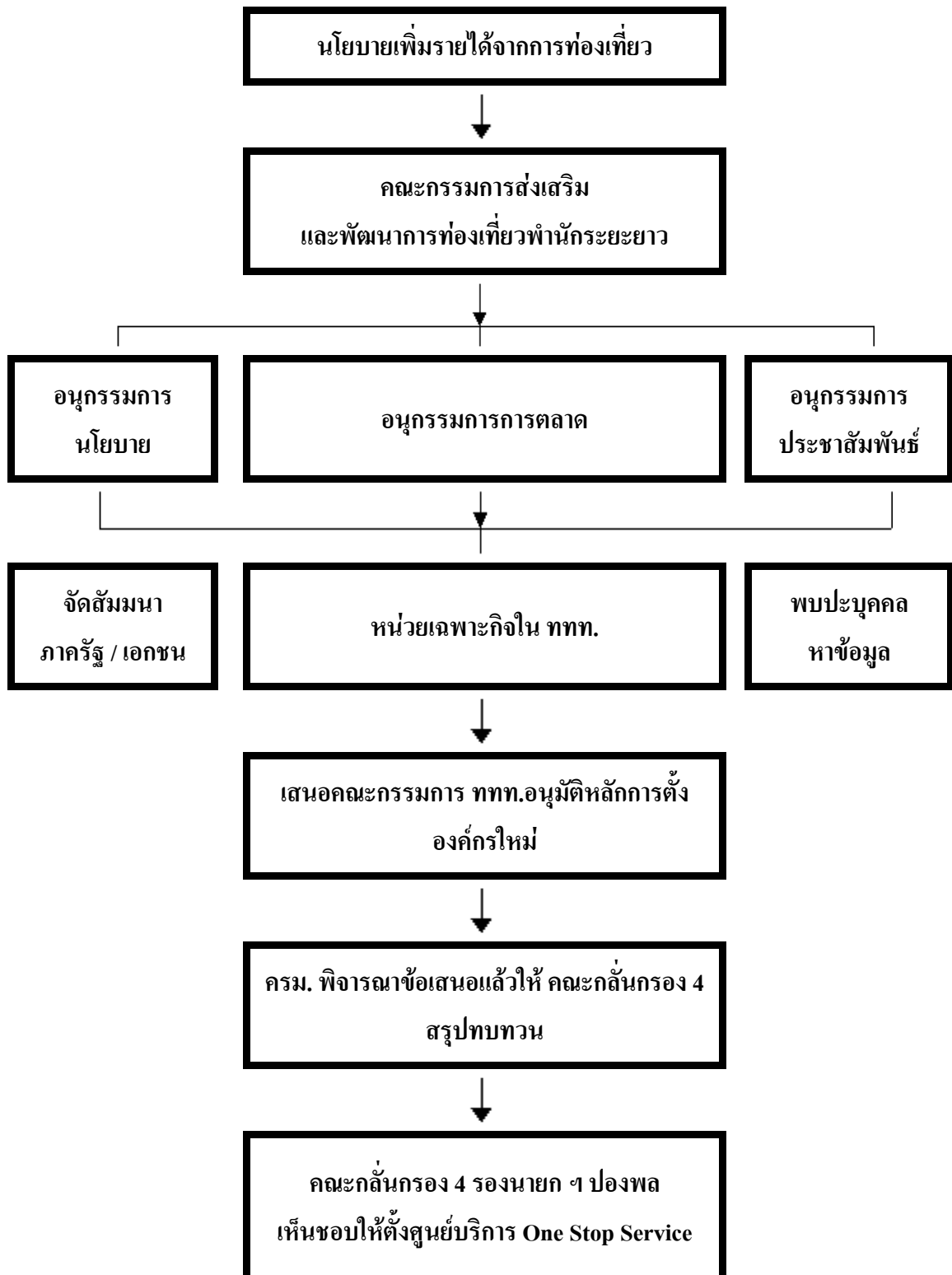
■ ว่าจ้างสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อทำการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบ และแนวทางการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (long Stay visit)

- ผลักดันการตั้งสมาคมผู้ให้บริการการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

3) กิจกรรมที่ ททท. มีแผนจะดำเนินการต่อไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

■ จัดทำแผ่นพับเผยแพร่โครงการและคู่มือให้ผู้มาพำนักระยะยาวเป็นภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นในเบื้องต้น

- จัดตั้งศูนย์ One Stop Service
- การดำเนินการตามมติที่ประชุมอนุกรรมการ 3 ด้าน
 - ด้านนโยบายและแผนธุรกิจ
 - ด้านการตลาด
 - ด้านการประชาสัมพันธ์
- จัดทำ webpage เรื่อง long Stay ใน website ของ ททท.
- จัด roadshow ในต่างประเทศ เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่โครงการ

ภาพที่ 2.2 แสดงลำดับการดำเนินงานโครงการส่งเสริมและพัฒนการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

2.4.2 กลุ่มเป้าหมาย ความต้องการ และตลาดเกี่ยวกับการรองรับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) ได้กล่าวถึง กลุ่มเป้าหมาย ความต้องการ และตลาดของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมายหลักของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

จากแนวโน้มของประชากรโลกพบว่าตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นขึ้น ประชากรโลกที่เป็นผู้สูงอายุจะมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก สืบเนื่องจากกลุ่มประชากรที่เกิดในช่วง baby boom ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ของโลกได้เข้าสู่ช่วงสูงอายุ ทำให้ประชากรโลกที่อายุ 60 ปีขึ้นไปมีจำนวนสูงเกือบร้อยละ 40 ของประชากรโลกทั้งหมด ประกอบกับวิทยาการทางการแพทย์ที่ก้าวหน้าขึ้น ทำให้ประชากรโลกมีอายุขัยเฉลี่ยที่สูงขึ้นและยังมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงอีกด้วย ในขณะที่ค่าครองชีพในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่จะมีอัตราที่ค่อนข้างสูง บางประเทศจึงมีแนวคิดที่จะส่งเสริมให้ผู้สูงอายุของตนออกไปใช้ชีวิตในต่างประเทศที่มีค่าครองชีพที่เหมาะสมและยังคงไว้ซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดี

นอกจากนี้ในปัจจุบันประชากรของโลกมีช่วงอายุการทำงานที่ลดลง มีการเกษียณอายุการทำงานเร็วกว่าในอดีต ทำให้สามารถใช้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวได้มากขึ้น จากข้อมูลดังกล่าวนักท่องเที่ยวที่เกษียณอายุการทำงานแล้วจึงเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ ททท. ได้ให้ความสนใจ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าผู้เกษียณอายุการทำงานแล้วจะมีสวัสดิการหรือเงินบำนาญที่รัฐบาลของตนจ่ายให้เป็นรายเดือนอันเป็นรายได้ที่มั่นคง นอกจากนี้ยังมีเงินเก็บสะสมส่วนตัว ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีกำลังในการใช้จ่ายสูง และสามารถเข้ามาพำนักในระยะยาวได้ ทำให้เกิดระยะเวลาในการใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นด้วย

นักท่องเที่ยวกลุ่มเกษียณอายุการทำงานแล้ว จึงถือได้ว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของตลาดนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาวที่สำคัญของไทย โดยเป็นกลุ่มแรกที่ ททท. จะทำการพัฒนาและส่งเสริมสำหรับโครงการนี้ จากสถิตินักท่องเที่ยวสูงอายุที่เดินทางมาประเทศไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยร้อยละ 6 ต่อปี ในส่วนของผู้ที่เกษียณอายุการทำงานและเดินทางเข้าท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น พบว่ามีอัตราการขยายตัวที่ดีเช่นกัน โดยเฉลี่ยร้อยละ 5.33 ต่อปี ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวสูงอายุส่วนใหญ่จะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันประมาณ 44 เหรียญสหรัฐ ซึ่งแม้จะมีอัตราที่ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั่วไป แต่การพำนักที่นานวันกว่าก็สามารถนำรายได้เข้ามาได้เป็นจำนวนมาก

นอกจากกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวที่เกษียณอายุการทำงานแล้ว กลุ่มนักเรียน นักศึกษา และเยาวชน นับเป็นตลาดที่มีแนวโน้มดีมากอีกกลุ่มหนึ่ง ปัจจุบันสถานศึกษาต่างๆของไทยมีการทำการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษามากยิ่งขึ้น และค่อนข้างได้รับความสนใจเป็นอย่างดี เนื่องจากระบบการศึกษาของไทยค่อนข้างมีมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังทำให้นักเรียนและนักศึกษาเหล่านี้ ได้รับประสบการณ์ในต่างแดน ทั้งการใช้ชีวิตและการเดินทางท่องเที่ยวพร้อมกัน

2) กลุ่มประเทศเป้าหมายของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

จากสถิตินักท่องเที่ยวสูงอายุของโลก (55 ปี +) พบว่า นักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกาเป็นกลุ่มตลาดใหญ่ที่สุด รองลงมาได้แก่ญี่ปุ่น เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้สูงอายุที่ให้ความสนใจในการเดินทางไปพำนักระยะยาวในต่างประเทศมักจะอยู่ในประเทศที่มีค่าครองชีพค่อนข้างสูง แต่เนื่องจากประเทศเหล่านี้จะมีเงินสวัสดิการให้แก่ผู้เกษียณอายุ ได้แก่ เงินบำนาญ เงินประกันสังคม ฯลฯ โดยจ่ายให้เป็นจำนวนค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับอัตราค่าครองชีพของประเทศอื่นๆทำให้ประชาชนในประเทศอื่นๆทำให้ประชาชนในประเทศดังกล่าวมีกำลังทรัพย์ในการไปพำนักระยะยาวเป็นระยะเวลานานได้

สำหรับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา และกลุ่มเยาวชนนั้น พิจารณาเห็นว่าการทำการตลาดในระยะแรกจะมุ่งเน้นที่ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศใกล้เคียงที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียเป็นหลัก เนื่องจากประเทศเหล่านี้มีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบการศึกษาของไทยค่อนข้างดี และมีความสนใจพื้นฐานอยู่บ้าง ซึ่งขณะนี้จำนวนนักเรียน นักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศใกล้เคียงที่เข้ามาศึกษาในสถานศึกษาต่างๆของประเทศไทยมีเพิ่มมากขึ้นทุกปี

ททท. จึงได้พิจารณาตลาดนักท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย และได้กำหนดกลุ่มประเทศเป้าหมายสำหรับส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ดังนี้

- กลุ่มเกษียณอายุการทำงานแล้ว ได้แก่ ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป และสแกนดิเนเวีย
- กลุ่มเยาวชนที่เข้ามาเพื่อการศึกษา ได้แก่ ประเทศเพื่อนบ้าน เกาหลี ญี่ปุ่น

สิงคโปร์และจีน ฯลฯ

3) ความต้องการของตลาดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

กลุ่มนักท่องเที่ยวเกษียณอายุการทำงาน มีรูปแบบและพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวอื่น กล่าวคือ

- ก. เน้นการท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพดี
- ข. มีความสามารถในการซื้อบริการสูง ขณะเดียวกันคำนึงถึงความคุ้มค่ามาก
- ค. ความมั่นใจด้านความปลอดภัย

ง. ความมั่นใจด้านบริการ คุณภาพที่ดี

จ. กิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและสุขภาพ

ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตลาดนี้ไม่ต้องกังวลกับค่าใช้จ่ายมากนัก ประกอบกับเป็นผู้มีประสบการณ์ในการใช้ชีวิต จึงมีความละเอียดรอบคอบในการเลือกซื้อสินค้าและบริการต่างๆ มากยิ่งขึ้น ดังนั้นการเตรียมความพร้อมในการรองรับตลาดเหล่านี้จึงต้องมีการศึกษาในรายละเอียดค่อนข้างมาก และมีการเตรียมการที่ดี

กลุ่มเยาวชนที่เข้ามาเพื่อการศึกษา มีความต้องการและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวที่ค่อนข้างแตกต่างจากกลุ่มผู้เกษียณการทำงาน กล่าวคือ

ก. เน้นกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

ข. ต้องการสัมผัสสิ่งแปลกใหม่ สนุกสนาน ไร้ใจ ดิ้นเต้น

ค. ความสามารถในการใช้จ่ายไม่สูงมากนัก แต่ชื้อง่าย ไม่คำนึงว่าสินค้าหรือบริการจะต้องมีคุณภาพระดับสูง

เนื่องจากตลาดกลุ่มนี้มีเป้าหมายที่เน้นด้านการศึกษาเป็นหลัก ดังนั้นการเตรียมความพร้อมในการรองรับตลาดกลุ่มนี้จึงเป็นการพัฒนาระบบการศึกษาและหลักสูตรต่างๆ เพื่อให้เกิดความดึงดูดใจสำหรับเยาวชน และเพื่อให้ผู้ประกอบการมั่นใจในคุณภาพจนตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษา สำหรับในส่วนของการบริการอื่นๆ เช่น ที่พัก กิจกรรมท่องเที่ยวอื่น ๆ กลุ่มเยาวชนมีความต้องการที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไปเท่าใดนัก แต่เนื่องจากตลาดมีกำลังในการใช้จ่ายไม่มากนักจึงควรพัฒนาในส่วนของการบริการราคาประหยัดต่างๆ เช่น ที่พัก การขนส่ง ฯลฯ ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2.4.3 แนวโน้มต่างๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

1) แนวโน้มทางการตลาดการท่องเที่ยว (รุ่ง กาญจนวิโรจน์, 2545)

แนวโน้มทางการตลาดการท่องเที่ยว หมายถึง การเปลี่ยนแปลงรูปแบบหรือลักษณะการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบ ลักษณะหรือรูปแบบของตลาดเป้าหมาย อาทิ การเปลี่ยนแปลงแนวความคิด ความสนใจและแนวทางการดำรงชีวิตของประชากรในตลาดเป้าหมายก่อให้เกิดการเพิ่มกลุ่มตลาด เช่น กลุ่มกอล์ฟ กลุ่มดำน้ำ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มประชุม/สัมมนา/จัดนิทรรศการ/การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Meeting Incentive Convention and Exhibition : MICE) เป็นต้น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว เช่น การเพิ่มความหลากหลายของรายการนำเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว อาทิ การเพิ่มกิจกรรม

ทางการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยวปกติ เช่น กิจกรรมดูนก เดินป่า พายเรือแคนู การสอนการทำอาหารไทย การจัดรายการนำเที่ยวในรายการนำเที่ยวปกติ เช่น กิจกรรมดูนก เดินป่า พายเรือแคนู การสอนการทำอาหารไทย การจัดรายการนำเที่ยวในลักษณะรวมหลายประเทศ (Multi-destination) เป็นต้น รวมทั้งวิธีการดำเนินงานด้านการตลาดสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคต การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางการเผยแพร่ทางการตลาด เป็นต้น

ตลาดนักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวโลก คือประชากรโลกทุกคนที่มีแนวโน้มจะเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตไม่ว่าจะเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม การศึกษาแนวโน้มของตลาดนักท่องเที่ยวจำเป็นต้องทำการศึกษาใน 2 ส่วนคือ

1) การศึกษาแนวโน้มด้านจำนวนโดยการคาดการณ์ทางสถิติซึ่งจากการคาดการณ์ขององค์การท่องเที่ยวโลก เมื่อปี 2539 พบว่าในปี 2020 จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกถึง 1,561 ล้านคน โดยภูมิภาคยุโรปมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกสูงสุดดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2 และเป็นภูมิภาคที่มีการเดินทางไปเยี่ยมเยียนสูงสุดดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3

ภูมิภาคต้นทาง	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)			
	1995	2000	2010	2020
ยุโรป	311	374	520	729
เอเชีย/แปซิฟิก	84	89	193	405
อเมริกา	109	127	173	232
แอฟริกา	14	20	36	62
ตะวันออกกลาง	9	12	21	35
เอเชียใต้	4	5	10	17
อื่น ๆ	34	40	54	81
รวม	565	668	1,006	1,561

ตารางที่ 2.2 การคาดการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยวโลกในปี 2538-2563

(ภูมิภาคที่เป็นประเทศต้นทาง : Outbound)

ภูมิภาคต้นทาง	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)			
	1995	2000	2010	2020
ยุโรป	336	393	527	717
เอเชีย/แปซิฟิก	81	93	195	397
อเมริกา	110	130	190	282
แอฟริกา	20	27	47	77
ตะวันออกกลาง	14	18	36	69
เอเชียใต้	4	6	11	19
รวม	565	668	1,006	1,561

ตารางที่ 2.3 การคาดการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลกในปี 2538-2563

(ภูมิภาคที่เป็นประเทศต้นทาง : Inbound)

2) การศึกษาทางแนวโน้มด้านอุปสงค์หรือความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการส่งเสริมการขาย

ซึ่งการวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวดังกล่าว พบว่านอกจากความเปลี่ยนแปลงในเชิงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวจะได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม อาทิ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และนวัตกรรมใหม่ๆ แล้ว ความต้องการส่วนบุคคลยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการแสดงออกของพฤติกรรม ซึ่งสามารถสรุปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้ ดังนี้

- **การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวเชิงปริมาณ (Mass)** เป็นการท่องเที่ยวเฉพาะบุคคล (Individual) การเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้หากอธิบายในเชิงปรัชญา และจิตวิทยาแล้วเชื่อว่า ในบรรดาการเป็นตัวตนของแต่ละบุคคลนั้น ความต้องการให้ผู้อื่นตระหนักถึงความสำคัญของตนนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด นอกเหนือจากความต้องการในจุดนี้ได้ แนวคิดดั้งเดิมที่ว่าบุคคลทุกคนต้องการในสิ่งที่เหมือนกัน จะค่อยๆ ถูกทดแทนด้วยแนวคิดใหม่คือ บุคคลแต่ละคนต้องการสิ่งที่ไม่เหมือนกันเพื่อให้ตนมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น ทั้งนี้ก็เพื่อให้บุคคลอื่นตระหนักในความเป็นตนหรือความสำคัญของตนเองนั่นเอง

สำหรับในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเอง เริ่มเห็นได้ชัดว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์เดินทางมากกว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางครั้งแรก โดยรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศหรือแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งระเบียบแบบแผนในการเดินทางท่องเที่ยวมากพอสมควรทั้งจากประสบการณ์ตรงและจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะจากอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้

การจัดการเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปในลักษณะที่นักท่องเที่ยวจัดการเอง หรือเรียกว่า Tailor-made ซึ่งจะผ่านตัวแทนนำเที่ยวหรือติดต่อซื้อขายโดยตรงกับผู้ผลิตเองก็ได้ โดยนักท่องเที่ยวจะคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่เป็นองค์ประกอบในการเดินทางท่องเที่ยวเอง เช่น โรงแรม บัตรโดยสารเครื่องบิน พาหนะเดินทางภายในแหล่งท่องเที่ยว และบริการนำเที่ยว เป็นต้น โดยไม่จำเป็นต้องซื้อรายการนำเที่ยวตามที่ผู้ขายซึ่งเป็นคนกลางจัดเตรียมไว้รวมทั้งเมื่อเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวมักจะทำกิจกรรมท่องเที่ยวต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมากกว่าการเที่ยวชมชมเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหลักๆ หรือนอนพักผ่อนชายหาดเล่นน้ำทะเลแต่เพียงอย่างเดียว

อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าผลิตภัณฑ์เชิงปริมาณ (Mass Product) เช่น การท่องเที่ยว แบบ Sightseeing หรือการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งที่น่าสนใจหลัก ๆ ในบริเวณใด บริเวณหนึ่ง และ Beach Resort จะไม่สามารถขายได้อีกต่อไป แต่จะเป็นการผสมผสานกันระหว่างผลิตภัณฑ์เชิงปริมาณ และผลิตภัณฑ์ประเภทความสนใจพิเศษ เช่น หากนักท่องเที่ยวเดินทางมาประเทศไทยครั้งแรกสถานที่ที่ต้องมาเยี่ยมชมคือวัดพระศรีรัตนศาสดารามแต่การเข้าชมนอกจากจะเป็นการเที่ยวชมแบบ Sightseeing แล้วยังต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ เช่น ในอนาคตนักท่องเที่ยวอาจต้องการให้นำชมการสาธิตเขียนภาพฝาผนัง การเขียนลายลงรักปิดทอง หรือการนำเที่ยวชายหาดนอกจากอาบแดดบนหาดทรายแล้วนักท่องเที่ยวในอนาคตอาจต้องการเข้าร่วมกิจกรรมทางน้ำ เช่น พายเรือแคนูชมหมู่เกาะ ชมการเพาะเลี้ยงหอยมุก หรือเล่นกิจกรรมปีนเขา เป็นต้น ซึ่งขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล

■ **การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวผ่านทางอินเทอร์เน็ต** จากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการซื้อขายของผู้บริโภคค่อนข้างชัดเจน คือมีการเลือกซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นช่องทางที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความสะดวกสบายในการซื้อสินค้าและบริการมากขึ้น รวมทั้งมีสินค้าประเภทต่าง ๆ และยี่ห้อต่าง ๆ ให้เลือกซื้อมากมาย นอกจากนี้ผู้ขายเองพยายามให้ข้อมูลสินค้าและบริการที่มีอยู่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตด้วยเช่นกัน ทำให้นักท่องเที่ยวหรือผู้ซื้อได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวสินค้าและบริการมากขึ้นเช่นกัน

ทั้งนี้ จะเห็นได้ชัดว่า การซื้อ-ขายผลิตภัณฑ์ทางอินเทอร์เน็ตช่วยให้นักท่องเที่ยวมีตัวเลือกของผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้นและผู้ขายเองไม่จำเป็นต้องผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีความหลากหลายเพื่อหว่านขายนักท่องเที่ยว แต่สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เฉพาะอย่างให้มีคุณภาพและให้ข้อมูลที่แม่นยำเที่ยงตรงต่อลูกค้าเพื่อเป็นข้อมูลในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ต่อไป

■ **ความต้องการในตัวผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ** จากการศึกษาแนวโน้มความต้องการของนักท่องเที่ยวของสภาการเดินทางและการท่องเที่ยวของโลก World Travel and Tourism Council (WTTC) พบว่า

- นักท่องเที่ยวมีความสามารถและต้องการใช้จ่ายเงินในการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเพื่อซื้อประสบการณ์เนื่องจากการเดินทางท่องเที่ยวไม่ได้ถูกมองว่าเป็นการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยอย่างในอดีต แต่เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต นอกจากเป็นการพักผ่อนและให้รางวัลแก่ชีวิตหลังจากการทำงานหนักในระหว่างปี

- นอกจากการพักผ่อนนักท่องเที่ยวในอนาคตยังแสวงหากิจกรรมประเภทผจญภัย ดันตั้น สนุกสนานที่ไม่สามารถทำได้ในเวลาปกติของชีวิต เช่น บันจี้จัม (Bungie Jump) ล่องแก่ง ปีนเขา ขี่ม้า เป็นต้น แต่กิจกรรมดังกล่าวจะต้องมีความปลอดภัยเพียงพอที่นักท่องเที่ยวจะเข้าร่วมได้

- ประชาคมโลกไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวหรือไม่ก็ตาม ให้ความสำคัญในเรื่องของการรักษาสีสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ดังนั้น แหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และการพัฒนาโดยหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบังคับใช้มาตรการในการรักษาสภาพแวดล้อมจะได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวเต็มใจที่จะจ่ายเงินมากขึ้นเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการที่มีการดูแลสภาพแวดล้อม เช่น ยินดีที่จะเสียเงินมากขึ้นที่จะเลือกเข้าพักในโรงแรมซึ่งได้รับการรับรองว่ามีการบำบัดน้ำเสียก่อนที่จะปล่อยออกจากโรงแรมมากกว่าเข้าพักในโรงแรมที่ไม่มีระบบดังกล่าว โดยในปัจจุบัน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศต่าง ๆ ได้นำแนวคิดเรื่อง Green Tourism คือ การประกอบการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดมาใช้แล้ว

ดังนั้น ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวต้องมีคุณภาพและมีความพิเศษแตกต่างจากการดำรงชีวิตในปัจจุบัน จึงเป็นแนวทางสำคัญในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวของประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบันเช่น ประเทศต่าง ๆ พยายามนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีความพิเศษแต่มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล เช่น กิจกรรมและการบริการเชิงสุขภาพ อาทิสปา การเสริมความงามประเภทอบน้ำแร่แช่น้ำนม การใช้สมุนไพรเสริมความสุขภาพ การสอนนั่งสมาธิ การสอนการนอนเพื่อการพักผ่อนที่แท้จริง การบริการสนามกอล์ฟที่มีมาตรฐาน การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อแลกเปลี่ยนและเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อศึกษาธรรมชาติ เช่น ขี่ช้าง คุนกง ดำน้ำ

เดินป่า เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้พยายามจัดมาตรฐานของสินค้าแต่ละประเภทรวมทั้งอบรมนุเคราะห์ให้มีมาตรฐานระดับสากล

■ **การเปลี่ยนแปลงเวลาการทำงานและการพักผ่อน** เนื่องจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชากรโลกประกอบการธุรกิจส่วนตัวง่ายขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องนั่งทำงานในที่ทำงานแต่สามารถทำงานที่ใดก็ได้ โดยใช้เพียงเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงตัวเดียว ประกอบกับสภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจการทำงานจะไม่เป็นแบบ 9.00-17.00 น. อีกต่อไปแต่จะเป็นการทำงานแบบ 24 ชั่วโมงแทน ทำให้ไม่สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้นานเท่าที่ต้องการ จึงพบว่า

- นักท่องเที่ยวในอนาคตจะแบ่งการเดินทางเป็นหลายครั้งต่อปี จากเดิมที่เดินทางเพียง 1-2 ครั้งต่อปี และการพำนักรู้ในแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะสั้นลง ส่งผลให้แนวโน้มจำนวนวันพักผ่อนในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวสั้นลง

- จากการแบ่งเวลาการเดินทางดังกล่าว ส่งผลให้เกิดการเดินทางระยะใกล้และการเดินทางภายในภูมิภาคเดียวกันมากกว่าการเดินทางแบบระยะไกล

- การใช้เวลากับการเตรียมการเดินทางท่องเที่ยวสั้นลง ดังนั้น ประเทศที่อำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้มากที่สุด จะมีโอกาสได้รับนักท่องเที่ยวมากขึ้น

ดังนั้น การวางแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวต้องพยายามสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวพำนักรู้ยาวนานวันและเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก นอกจากนี้การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง อาทิ ในภูมิภาคยุโรป การใช้ตรวจลงตราเข้าประเทศแบบขอครั้งเดียวแต่เดินทางได้หลายประเทศ เช่น Schengen Visa การประกาศใช้เงินสกุลเดียวกันทั้งภูมิภาค (เงินยูโร) และการพัฒนาระบบเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโดยเฉพาะรถไฟแบบธรรมดาและที่มีความเร็วสูง เช่น ยูโรสตาร์ (Eurostar) และทาร์ลีย์ (Thalys) ส่งผลให้นักท่องเที่ยวในภูมิภาคเดินทางท่องเที่ยวภายในภูมิภาคมากยิ่งขึ้น รวมทั้งทำให้นักท่องเที่ยวจากต่างภูมิภาคเกิดความสะดวกมากขึ้นในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภูมิภาค

■ **ความต้องการการดูแลด้านความปลอดภัย** ความปลอดภัยเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในการตัดสินใจเดินทางหรือไม่เดินทางท่องเที่ยว เห็นได้จากความปั่นป่วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบินในช่วงหลังเหตุการณ์ก่อการร้ายในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยอุตสาหกรรมท่องเที่ยวถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด นอกจากนี้ การขาดการดูแลรักษาความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว การประกอบกิจกรรมท่องเที่ยวสถานบริการด้านการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก สามารถก่อให้เกิดผลเสียต่อภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยของแหล่ง

ท่องเที่ยวได้เช่นกัน ดังนั้น ประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญในการควบคุมดูแลเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว

2) แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยว (รุ่ง กาญจนวิโรจน์, 2545)

การคาดการณ์แนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวหรือจำนวนยอดขาย เป็นการศึกษาหรือคาดการณ์ความเป็นไปได้ของการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวหรือจำนวนยอดขายในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยการดำเนินการที่นิยมใช้กันเป็นส่วนใหญ่ คือ การวิเคราะห์แนวโน้มตามช่วงเวลา (Time Series Analysis) ซึ่งเป็นการนำข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวหรือจำนวนการขายมาคำนวณทางสถิติ และวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยที่อาจมีผลกระทบต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวหรือการขาย เพื่อคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวหรือจำนวนการขายในช่วงเวลาต่าง ๆ

การวิเคราะห์แนวโน้มตามช่วงเวลา (Time Series Analysis) นั้นประกอบด้วยการพิจารณา 4 รูปแบบ ดังนี้

1) การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend) ซึ่งเป็นผลการคำนวณจากเส้นตรง (straight line) บนพื้นฐานข้อมูลหรือจำนวนนักท่องเที่ยวในอดีต การวิเคราะห์แนวโน้มนี้ส่วนใหญ่ใช้ในการคาดการณ์ระยะยาว ซึ่งหากไม่มีการเปลี่ยนแปลงโดยปัจจัยอื่น ๆ การดำเนินงานควรจะเป็นไปตามที่คาดไว้

2) การวิเคราะห์วงจรชีวิต (Cycle) โดยวิเคราะห์จากข้อมูลการเคลื่อนไหวของรอบการขายซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงทั่วไปที่เกิดขึ้น อาทิ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และการดำเนินงานของคู่แข่ง เป็นต้น การวิเคราะห์วงจรชีวิตเหมาะสำหรับการคาดการณ์ในระยะกลาง ซึ่งผลการคาดการณ์จะชัดเจนขึ้นกว่าการคาดการณ์ในระยะยาว

3) การวิเคราะห์ฤดูกาลการท่องเที่ยว (Season) โดยวิเคราะห์จากข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวหรือจำนวนยอดขายในช่วงรายอาทิตย์ รายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี ซึ่งในอุตสาหกรรมบริการ หากวิเคราะห์การดำเนินงานในภาพรวม การวิเคราะห์จะใช้ข้อมูลในรอบ 1 ปี มากกว่าการพิจารณารายอาทิตย์ รายไตรมาส หรือรายเดือน เนื่องจากการเก็บสถิติและการวิเคราะห์ให้ชัดเจนทำได้ค่อนข้างยาก อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ฤดูกาลขายของธุรกิจอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายอาทิตย์ รายเดือน หรือรายไตรมาส ฤดูกาลการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับสภาพอากาศ ลักษณะช่วงเวลาการเดินทางพักผ่อนของกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ที่เสนอขาย เนื่องจาก ผลิตภัณฑ์บางประเภทไม่สามารถเสนอขายได้ในบางฤดูกาล เช่น ในยุโรป สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่ง เช่น ส่วนสนุก จะปิดให้บริการชั่วคราวในช่วงฤดูหนาวคือระหว่างเดือนตุลาคม – มีนาคม และเปิดทำการอีกครั้งในช่วงฤดูร้อน คือ ระหว่างเดือน เมษายน – กันยายน เนื่องจากสภาพอากาศไม่อำนวยให้เปิดดำเนินการ การกำหนดราคาในช่วงเปิดกิจการจึง

มีความสำคัญสูง โดยการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวจะต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เนื่องจากการกำหนดราคาค่าเข้าชมจะต้องสามารถครอบคลุมต้นทุนการดำเนินงานตลอดทั้งปีและให้มีกำไรตามที่กำหนดไว้ หรือการกำหนดราคาที่นั่งโดยสารเครื่องบินในชั้นประหยัดของสายการบินต่างๆ จะมีการกำหนดราคาที่แตกต่างกันแม้อยู่ในชั้นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อให้คุ้มกับต้นทุนการปฏิบัติงานแต่ละเที่ยวบิน หากไม่สามารถขายที่นั่งโดยสารได้หมดทั้งลำ และให้มีผลกำไรตามที่กำหนดไว้ เป็นต้น

4) การวิเคราะห์ผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่เป็นปกติ อาทิ ภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ การประท้วง/นัดหยุดงานของพนักงาน เหตุการณ์ไม่สงบทางการเมืองในประเทศ เป็นต้น การวิเคราะห์ผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่ปกตินั้นกระทำได้ยาก เนื่องจากการเกิดของเหตุการณ์ไม่สามารถคาดเดาได้ล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ในกรณีนี้ควรนำมาพิจารณาสำหรับการดำเนินการจัดการวิกฤต (crisis management) เพื่อสร้างยอดขายหรือกำไรให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อาทิ ผลกระทบจากวิกฤตการณ์เครื่องบินพุงชนตึกเวิลด์เทรดเซนเตอร์ ที่รัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 ก่อให้เกิดผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการบินอย่างรุนแรง ฯลฯ

นอกจากนี้ การคาดการณ์แนวโน้มยังสามารถวิเคราะห์ได้จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการโดยตรง โดยการวิเคราะห์ความต้องการในเชิงสถิติ (Statistical Demand Analysis) ซึ่งเป็นชุดการคำนวณเพื่อหาปัจจัยหลักที่มีผลต่อการเพิ่ม หรือลดของปริมาณความต้องการซื้อของตลาด ซึ่งปัจจัยที่ใช้ในการพิจารณาโดยทั่วไปจะครอบคลุม 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านรายได้ของกลุ่มตลาด ปัจจัยด้านจำนวนประชากรในตลาด และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

อย่างไรก็ตาม ในการคาดการณ์แนวโน้ม ผู้ดำเนินการจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความต้องการเดินทางของตลาด หรือกลุ่มตลาดลูกค้าแต่ละกลุ่มซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อเป็นข้อมูลในการคาดการณ์การดำเนินงานทางธุรกิจในอนาคต

3) แนวโน้มการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว (รุ่ง กาญจนวิโรจน์, 2545)

จากแนวโน้มความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ต้องการความสนุกสนาน ผ่อนคลายกับการได้รับการเรียนรู้จากประสบการณ์ใหม่จากการเดินทางท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญกับคุณภาพการรักษาสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาในศตวรรษที่ 21 นี้จึงเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ซึ่งหมายถึง แนวทางการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในปัจจุบัน ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนรุ่นต่อไป ซึ่งเป็นการพัฒนาอย่างสมดุลระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมโดย

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ดังนั้นแนวโน้มการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวคิดดังกล่าว อาจพิจารณาได้จากตัวอย่างแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ดังนี้

■ การท่องเที่ยวชุมชน (Community Based Tourism)

การท่องเที่ยวชุมชน เป็นแนวทางการท่องเที่ยวแนวทางหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของโลก และของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก หัวใจสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงชุมชนคือ การมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation) อันหมายถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวซึ่งชาวบ้านในชุมชนเป็นผู้ดำเนินการ อาทิ การประดิษฐ์และจำหน่ายสินค้าหัตถกรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน การละเล่นและดนตรีในพื้นที่เทศกาลและประเพณีต่าง ๆ ตลอดจนการนำนักท่องเที่ยวชมกระบวนการทางการเกษตร ทั้งนี้การท่องเที่ยวเชิงชุมชนจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย หากขาดการมีส่วนร่วมของชุมชน การท่องเที่ยวเชิงชุมชนมีรูปแบบในการดำเนินการที่เป็นไปได้หลายรูปแบบ ซึ่งได้รับการนำไปปฏิบัติและประสบความสำเร็จในหลายประเทศ สำหรับประเทศกำลังพัฒนาอย่างเช่นประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงชุมชน ได้แก่

1) การจำหน่ายสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน (Product Sales) อาทิ สินค้าหัตถกรรม อาหารประจําถิ่นทั้งนี้หมายถึง ทรัพยากรท่องเที่ยวอื่น ๆ ของชุมชนนั้นด้วย

2) กิจกรรมการแสดงทางวัฒนธรรม (Cultural Shows) เช่น การฟ้อนรำ การละเล่นพื้นบ้าน และการแสดงดนตรีเฉพาะชุมชน เป็นต้น

3) กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงหมู่บ้าน (Village Based Activities) หมายถึง กิจกรรมทางการท่องเที่ยว ซึ่งชุมชนในหมู่บ้านเป็นผู้ดำเนินการเพื่อเสนอแก่นักท่องเที่ยว อาทิ การจัดกิจกรรมเดินป่าชมธรรมชาติในบริเวณหมู่บ้านหรือบริเวณใกล้เคียงพร้อมมัคคุเทศก์นำทางโดยคิดค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยว

4) กิจกรรมการพักค้างแรมในหมู่บ้านสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในชุมชนแห่งนั้น กิจกรรมการพักค้างแรมในหมู่บ้านมีหลายรูปแบบ ได้แก่

- การจัดแคมป์ (Camping)

- การจัดกิจกรรมที่พักแรม Home stay ทั้งนี้ ความหมายของคำว่า Home stay ในภูมิภาคยุโรปหมายถึงการที่นักท่องเที่ยวหรือนักเรียนนักศึกษาเข้าไปพักร่วมกับเจ้าของบ้าน โดยต้องจ่ายค่าที่พักและอาหารให้กับเจ้าบ้าน ซึ่งความหมายนี้มีลักษณะในแนวของที่พักประเภท B&B (Bed and Breakfast) และการพักกับครอบครัวของนักเรียนต่างชาติ (Family Stay) มากกว่าความหมายของ Home stay ที่ใช้กันอยู่ในประเทศไทย

- การจัดตั้งอำนาจความสะดวกและที่พักแรมในหมู่บ้าน (Village Operated Accommodation) หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวในหมู่บ้านและพักค้างคืนร่วมกับเจ้าของบ้านในชุมชนในระยะเวลาสั้น ๆ ซึ่งอาจมีการศึกษาแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับเจ้าบ้าน โดยนักท่องเที่ยวต้องจ่ายค่าที่พักและอาหารแก่เจ้าของบ้าน ความหมายนี้มีลักษณะคล้ายกับคำว่า Home stay ที่เรากำลังใช้อยู่ในประเทศไทย

ตัวอย่างการท่องเที่ยวชุมชนที่เกิดขึ้นในประเทศไทย เช่น

- หมู่บ้านคีรีวง ชุมชนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แห่งเขาหลวง จ.นครศรีธรรมราช
- ชุมชนฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร
- การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตไทยที่บ้านปลายโพรงพาง จ.สมุทรสาคร
- การศึกษาชีวิตชาวประมงพื้นบ้าน อ.เกาะยาว จ.พังงา

ในส่วนของการจัดการชุมชน นอกเหนือจากการบริหารแหล่งท่องเที่ยวแล้ว ยังต้องให้ความสนใจในเรื่องต่าง ๆ อาทิ การจัดให้มีการศึกษาชุมชนเพื่อให้ภูมิใจในชุมชนของตน และเห็นศักยภาพของตน พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจให้ชุมชนเกิดความต้องการอนุรักษ์และดำรงความเป็นชุมชนต่อไป นอกจากนี้ยังต้องให้ความรู้ด้านเทคนิคในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการประกอบธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยว เช่น การสอนภาษาอังกฤษ การจัดการด้านที่พัก การจัดการรับรอง เป็นต้น เพื่อให้ชุมชนสามารถดำเนินกิจการด้านการท่องเที่ยวต่อไปได้ด้วยตนเอง

การจัดการด้านการให้บริการท่องเที่ยว ซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานโดยหน่วยงานสถาบันการศึกษา ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ชุมชน หรือเป็นการดำเนินการร่วมกันของหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ต้องปรับไปตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่และชุมชน แต่ต้องมีการจัดระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ชัดเจนเพื่อให้ผลประโยชน์ตกอยู่กับชุมชน

กระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน อาจสามารถสรุปได้ดังนี้

1) สร้างความเข้าใจ การยอมรับ และแสวงหาความร่วมมือจากชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน โดยให้มีกรอบและแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์เดียวกัน โดยกระบวนการนี้หากเป็นโครงการที่กำหนดขึ้นจากหน่วยงานภายนอกชุมชน เช่น ภาครัฐจะต้องมีการจัดการให้การศึกษาชุมชนเพื่อให้เกิดความภูมิใจในชุมชน รวมทั้งความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับการท่องเที่ยว

2) กำหนดจุดขายในชุมชนที่เหมาะสมตามแต่ละพื้นที่ อาทิ กิจกรรมเชิงอนุรักษ์ กิจกรรมเชิงวัฒนธรรม การเตรียมสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น ที่พัก เป็นต้น

3) การเตรียมการด้านการจัดการการท่องเที่ยวชุมชน โดยการก่อตั้งคณะกรรมการชุมชน อาจเป็นในรูปแบบที่ก็ได้ตามแต่จะตกลงกันระหว่างสมาชิก โดยคณะกรรมการดังกล่าวมี

หน้าที่จัดการด้านผลประโยชน์ ด้านการควบคุมมาตรฐานการให้บริการ การให้ความรู้ชุมชน การจัดการด้านความปลอดภัย ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการและการจัดการด้านการขายและการตลาด

ทั้งนี้ การท่องเที่ยวชุมชนที่ประสบผลสำเร็จจะต้องใช้ระยะเวลาในการพัฒนาและการสนับสนุนทุนเริ่มต้น รวมทั้งได้รับความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนการดำเนินงานในลักษณะต่าง ๆ ตามแต่ละเหมาะสม เหนือสิ่งอื่นใด ความร่วมมือจากชุมชนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนประสบความสำเร็จ และชุมชนได้ประโยชน์จากการดำเนินงานอย่างแท้จริงและยั่งยืน

■ การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบไม่มีพรมแดน (Seamless Tourism)

นอกจากนี้หากพิจารณาในเชิงภูมิภาคนั้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาและเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในปัจจุบันจะดำเนินการใช้เชิงภูมิภาคหรือเป็นกลุ่ม (Seamless Tourism) มากกว่าเสนอขายเป็นประเทศเดียวหรือแหล่ง ๆ เดียวเช่นที่ผ่านมา โดยอาจจะใช้ประเทศใดประเทศหนึ่งหรือแหล่งใดแหล่งหนึ่งเป็นศูนย์กลาง แล้วกระจายออกไปในแหล่งอื่น โดยให้เสมือนว่าเป็นประเทศเดียวกัน เช่น ภูมิภาคยุโรปซึ่งมีการวางเครือข่ายและระบบการคมนาคมที่เป็นมาตรฐานเดียว การใช้ออกตรวจลงตราแบบ Schengen States และการใช้บัตรประจำตัวของประชากรในภูมิภาคยุโรป ทำให้ประชากรทุกคนของภูมิภาคสามารถเดินทางได้ในประเทศที่เป็นสมาชิกประชาคมยุโรป (European Union) ได้ทุกประเทศ รวมทั้งการประกาศใช้เงินยูโร ซึ่งทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงการประกาศตัวเป็นหนึ่งเดียวกันของภูมิภาคในลักษณะ Single Destination ที่ชัดเจน ซึ่งก่อให้เกิดผลดีทางเศรษฐกิจของภูมิภาคในภาพรวม ไม่เพียงแต่การดำเนินงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเท่านั้น

ในส่วนของประเทศไทย การเสนอขายรายการนำเที่ยวของกลุ่มอินโดจีน (ไทย-ลาว-กัมพูชา-จีนตอนใต้) การเสนอขายรายการนำเที่ยวแบบ 2 Kingdom 1 Destination (ไทย-กัมพูชา) การเสนอขายรายการนำเที่ยวตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น โครงการความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) อาเซียน โครงการพัฒนาสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย (Indonesia Malaysia Thailand Growth Triangle: IMT-GT) เป็นความพยายามหนึ่งในการขายการท่องเที่ยวในลักษณะ Single Destination

นอกจากความพยายามดำเนินงานในระหว่างประเทศแล้ว ในส่วนของการดำเนินงานภายในประเทศ ประเทศไทยได้พยายามรวมกลุ่มจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกันเสนอขายพร้อมกันเป็นกลุ่ม โดยมีการตั้งชื่อกลุ่มสินค้าใหม่แทนการใช้ชื่อจังหวัดดังที่เคยเสนอขายมา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปยังจังหวัดต่าง ๆ นอกเหนือจากจังหวัดท่องเที่ยวหลัก โดยในเบื้องต้น

กำหนดให้เป็นเพียงแหล่งท่องเที่ยวเสริมจากแหล่งท่องเที่ยวหลักและรองรับการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวหลัก ซึ่งในอนาคตกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวสามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักได้ด้วยตนเอง ซึ่งในปี 2544 ประเทศไทยได้กำหนดกลุ่มพื้นที่ไว้ 7 กลุ่มและได้ร่วมกับภาครัฐ เอกชนและชุมชนในพื้นที่กำหนดชื่อของกลุ่มพื้นที่แต่ละกลุ่มไว้แล้ว พื้นที่เสริม 7 กลุ่ม (เสนอขายในประเทศ) และ กลุ่มพื้นที่เสริม 7 กลุ่ม (เสนอขายในต่างประเทศ) ทั้งนี้ การพัฒนาสินค้าและบริการในพื้นที่ดังกล่าวจะเป็นการพัฒนาอย่างครบวงจรทั้งด้านกายภาพและบุคลากรให้มีคุณภาพมาตรฐานสากลเพื่อเตรียมพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวและป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

4) แนวโน้มเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตลาดการท่องเที่ยวในอนาคต (รุ่ง กาญจนวิโรจน์, 2545)

■ แนวโน้มการตลาดในอนาคตที่ได้รับอิทธิพลจากการพัฒนาเทคโนโลยี

การตลาดในที่นี้หมายถึง กระบวนการทางการพาณิชย์ที่ก่อให้เกิดการซื้อขายเป็นหลัก ในอดีตการส่งเสริมการตลาดมักพิจารณาองค์ประกอบ 4 อย่าง ในการทำการตลาดหรือที่เรียกว่า 4 Ps คือ สินค้าและบริการ (Product) ราคา (Price) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) และ ตลาดลูกค้า (Place) แต่ในปัจจุบันการพิจารณาการดำเนินงานตามหลักการเดิมดูเหมือนจะหย่อนประสิทธิภาพและไม่สามารถช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดได้ สืบเนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีโดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เกิดการพัฒนาฐานข้อมูลสินค้าและบริการ ฐานข้อมูลลูกค้าและฐานข้อมูลทางการตลาดขึ้น โดยเทคโนโลยีใหม่ๆ สามารถช่วยให้การเข้าถึงผู้บริโภคเฉพาะแต่ละบุคคลเป็นไปได้สูงขึ้นโดยข้อมูลที่เผยแพร่จะเป็นการส่งข้อความทั่วไป (Mass Message) หรือข้อความสำหรับแต่ละบุคคล (Tailor-made Message)

จากการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินกิจกรรมทางการตลาด ทั้งในส่วนของการคัดเลือกตลาดและความเป็นไปได้ในการเข้าถึงตลาด ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าการดำเนินการตลาดยุคใหม่เป็นการดำเนินงานโดยอาศัยเทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ

■ การเปลี่ยนแปลงจากสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การสื่อสารโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์จะมีมากขึ้นในอนาคตมากกว่าการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะการใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต รวมทั้งการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ลงในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย ในส่วนของการตลาดการเลือกใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอย่างแพร่หลายมากขึ้น โดยเฉพาะการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการให้ข้อมูลผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากมีราคาถูกกว่าการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เช่น โทรทัศน์ และวิทยุ และการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งสามารถ

เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น นอกจากนี้การพัฒนาเทคโนโลยีในปัจจุบันยังทำให้สื่อประเภทนี้มีศักยภาพเทียบเท่ากับการให้สื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น

■ การตลาดแบบ Two-way Communication

การพัฒนาเทคโนโลยียังสามารถเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง (Direct Marketing) เพื่อนำเสนอสินค้าที่เหมาะสม การสื่อสารลักษณะ One-way Communication จะเปลี่ยนไปเป็นลักษณะ Two-way Communication

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการทำการตลาดในปัจจุบันมักจะเริ่มทำในรูปแบบการรับข่าวสารและส่งข่าวสารระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย มากกว่าการส่งข่าวสารจากผู้ขายมายังผู้ซื้อเพียงอย่างเดียว การพัฒนาการดำเนินการด้านการตลาดโดยเฉพาะการเลือกใช้สื่อ จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อสามารถติดต่อกับผู้ขายได้โดยตรง อาทิ เว็บไซต์ ของการท่องเที่ยวสิงคโปร์ www.newasia-singapore.com ได้เปิด Chat room สำหรับนักท่องเที่ยวในการสอบถามข้อมูลโดยนักท่องเที่ยวสามารถสอบถามได้ตลอด 24 ชั่วโมง นอกจากนี้วิธีการดังกล่าวพนักงานของการท่องเที่ยวสิงคโปร์ยังสามารถสอบถามข้อมูลทางการตลาดที่เป็นประโยชน์ได้จากนักท่องเที่ยวอีกด้วย

นอกจากนี้การนำเสนอข้อมูลยังเป็นลักษณะ Tailor-made มากขึ้น โดยกำหนดข้อมูลที่นำเสนอที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสนองตอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม ซึ่งสามารถเห็นได้จาก เว็บไซต์ ของการท่องเที่ยวแต่ละประเทศที่มีความพยายามแบ่งกลุ่มเป้าหมาย จัดสรรข้อมูลตามความต้องการ และสินค้าที่ต้องการนำเสนอขายแต่ละกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งจัดทำเว็บไซต์ เป็นภาษาท้องถิ่นสำหรับแต่ละกลุ่มเป้าหมายนั้น เว็บไซต์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีการจัดการในลักษณะนี้ เช่น www.australia.com www.tourismthailand.org เป็นต้น

อาจสรุปได้ว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวการพัฒนาของเทคโนโลยีปัจจุบันมีผลอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงทางการตลาดโดยเฉพาะในส่วนการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การจัดทำนาย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของธุรกิจด้านการท่องเที่ยว อาทิ การพัฒนาระบบ CRS และ GDS และอินเทอร์เน็ต สามารถสรุปแนวโน้มการส่งเสริมการตลาดและการขายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สืบเนื่องมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในอนาคตดังนี้

■ เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น นักท่องเที่ยวสามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวได้ด้วยตนเองจากคอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่บ้านหรือที่ทำงาน โดยการค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ดังนั้น การเก็บข้อมูล จัดการข้อมูล คัดเลือกข้อมูล และการเผยแพร่ข้อมูลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งโดยต้องคำนึงถึงการตลาดแบบดั้งเดิมเนื่องจากข้อจำกัดของการใช้อินเทอร์เน็ตคือ

- ความสามารถในการสร้างความเชื่อถือของระบบให้กับนักท่องเที่ยว เนื่องจากเสมือนเป็นการติดต่อกับระบบข้อมูลไม่สามารถรับประกันความซื่อสัตย์ในการดำเนินงานได้เมื่อเปรียบเทียบกับความเชื่อถือที่สร้างได้โดยมนุษย์ ทั้งความเชื่อถือในเรื่องข้อมูลและความเชื่อถือในการซื้อบริการในกรณีที่สามารถซื้อขายผ่านระบบนั้น ๆ

- ความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องที่ไม่เท่ากัน ทำให้ไม่สามารถรับข้อมูลบางส่วนได้ เช่น การส่งรูปภาพหรือเสียงประกอบ อาจทำให้การรับข้อมูลเป็นไปไม่ได้ซ้ำ และบางครั้งไม่สามารถรับได้ทำให้การสื่อสารข้อมูลเป็นไปไม่ได้ไม่สมบูรณ์

- การสิ้นเปลืองเวลาในการค้นหาข้อมูลสำหรับผู้ที่ไม่เคยใช้ระบบ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ในการค้นหาและเลือกใช้วิธีอื่นในการค้นหาแทน

■ **การเผยแพร่ตลาดการท่องเที่ยวหลากหลายขึ้น** เพราะการท่องเที่ยวสามารถที่จะทำการเผยแพร่ผ่านกิจกรรมการตลาดที่หลากหลายได้ เช่น กิจกรรมการตลาดผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่างๆ เช่น

- การใช้อินเทอร์เน็ตในการเผยแพร่ข้อมูลทางการท่องเที่ยวโดยการสร้างเว็บไซต์ ที่ให้ข้อมูลทั้งภาพและเสียง นอกเหนือจากข้อมูลในรูปของตัวอักษรที่ต้องมีอยู่แล้ว เห็นได้จากเว็บไซต์ขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ ซึ่งในบางกรณีได้มีการเชื่อมโยงเข้าสู่เว็บไซต์ของผู้ประกอบการอื่น ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติม รวมทั้งจองและซื้อสินค้าได้โดยตรงจากเว็บไซต์นั้น เช่น เว็บไซต์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเชื่อมโยกับเว็บไซต์ของสมาคมโรงแรมไทยซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถทำการจองโรงแรมผ่านทางเว็บไซต์ของสมาคมได้ เป็นต้น

- การทำโฆษณาในรูปของป้ายโฆษณา (Banner) ผ่านเว็บไซต์ที่ได้รับความนิยม และได้รับความเชื่อถือโดยเฉพาะเว็บไซต์ที่เป็น search engine ที่ผู้ใช้ทั่วไปใช้สำหรับหาข้อมูลในเรื่องต่าง เช่น www.yahoo.com เป็นต้น ซึ่งเมื่อผู้ค้นหาข้อมูลคลิกที่ป้ายโฆษณานั้นก็จะสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่เว็บไซต์ของผู้ขาย/ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวนั้น ๆ ได้ทันที

นอกจากนี้ ยังสนับสนุนให้เกิดการประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปาก (Words of Mouth) ได้อย่างรวดเร็วกว่าเดิม เนื่องจากการส่งผ่านข้อมูลสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและในวงกว้างกว่าเดิม เช่น การส่งข้อมูลผ่าน e-mail การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตในระบบ ICQ หรือ Chat เป็นต้น

■ **ตลาดการท่องเที่ยวแบบการขายตรง (Direct Marketing)** ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ตลาดโดยมิต้องลงทุนมากเท่าการทำการตลาดแบบดั้งเดิม ซึ่งสามารถเห็นได้จากเว็บไซต์ของผู้ประกอบการโรงแรมขนาดเล็กที่ไม่ได้เป็นโรงแรมที่อยู่

ในเครือข่ายของต่างประเทศและมีเจ้าของเป็นคนของท้องถิ่นเช่นเว็บไซต์ของโรงแรมชุมพรคานา เป็นต้น

■ **การพัฒนาบทบาทของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว** ซึ่งหมายถึงบริษัทนำเที่ยวต่างๆ อาทิเช่น

- จากการเป็นเพียงผู้จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจากผู้ผลิตแต่ละประเภท เช่น สายการบินสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เป็นสมาชิกบริษัทที่ให้บริการระบบ GDS และเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวทุกประเภท

- ปรับบทบาทจากการเป็นเพียงผู้ขายมาเป็นผู้แนะนำทางการท่องเที่ยว และเป็นผู้ช่วยในการวางแผนการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวและให้บริการการขายเมื่อนักท่องเที่ยวตัดสินใจซื้อซึ่งเป็นบทบาทหลักที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม การตลาดในอนาคตมิได้ขึ้นอยู่กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแต่เพียงอย่างเดียวยังมีช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลและช่องทางการจัดจำหน่ายอื่น ๆ ที่ยังคงเป็นที่นิยมและไว้วางใจในการรับบริการจากนักท่องเที่ยวอีก ดังตัวอย่างเช่น

กลุ่มประเทศปลายทาง ประกอบด้วย

- แหล่งท่องเที่ยว หรือสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ภูเก็ต พัทยา กระบี่ เป็นต้น
- ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท อพาร์ทเมนต์ บังกะโล ฯลฯ ในระดับราคาและมาตรฐานต่าง ๆ

- ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ประกอบการสปา ดำน้ำ ปีนเขา
- การขนส่ง ซึ่งหมายถึง พาหนะเดินทางระหว่างประเทศต้นทางและประเทศปลายทางหรือประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและระหว่างแหล่งท่องเที่ยวของประเทศปลายทาง

- ระบบบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวซึ่งครอบคลุมระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว (Destination Database) ระบบการส่งเสริมการตลาดของประเทศปลายทาง (Destination Marketing System) ระบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยว (Destination Management System) ระบบการจัดการข้อมูลนักท่องเที่ยว (Visitor Information System) ระบบการจองและการจัดจำหน่าย (Reservation and Distribution System) ซึ่งในกรณีของประเทศไทยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นแกนในการจัดทำระบบดังกล่าวในภาพรวมของประเทศ ซึ่งเห็นได้จากเว็บไซต์ www.tourismthailand.org ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวหลายภาษา เช่น ไทย อังกฤษ เยอรมนี ฝรั่งเศส เกาหลี ญี่ปุ่น เป็นต้น

- บริษัทนำเที่ยวประเภทนำนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศ (Inbound Tour Operator) ซึ่งมีหน้าที่นำนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศและเป็นผู้จัดการการเดินทางภายในประเทศให้กับนักท่องเที่ยว

- ศูนย์ให้บริการนักท่องเที่ยว หรือศูนย์บริการท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยว เช่น ศูนย์บริการข่าวสารและศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีหน้าที่ให้บริการข้อมูลท่องเที่ยวและให้บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในกรณีต่าง ๆ เคนเตอร์ขายรายการนำเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวในโรงแรมต่าง ๆ เป็นต้น

กลุ่มประเทศต้นทาง ผู้ที่จะเดินทางท่องเที่ยวจะหาข้อมูลท่องเที่ยวและซื้อสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวจากช่องทางต่าง ๆ ได้แก่

- บริษัทนำเที่ยวประเภทนำนักท่องเที่ยวออกนอกประเทศ (Outbound Tour Operator) เสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางออกนอกประเทศโดยนำเสนอขายผลิตภัณฑ์แบบแยกประเภทเช่น ที่พัก บัตรโดยสาร และแบบรายการนำเที่ยว ฯลฯ อาทิ บริษัท TUI บริษัท Thomas Cook เป็นต้น

- บริษัทนำเที่ยวรายย่อย (Travel Agent) ซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายของบริษัทนำเที่ยวที่นำนักท่องเที่ยวออกนอกประเทศ และเป็นตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์แยกประเภท โดยเฉพาะบัตรโดยสารเครื่องบิน

- ศูนย์ให้คำปรึกษาด้านการนำเที่ยวและจัดรายการท่องเที่ยว หรือ Holiday Hypermarkets ทำหน้าที่คล้ายกับบริษัทนำเที่ยว เน้นการให้บริการสำหรับลูกค้าที่มีรายได้สูง และให้คำปรึกษาและให้ความรู้และข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับประเทศปลายทาง รวมทั้งประสานงานในการซื้อบริการให้แก่นักท่องเที่ยว ศูนย์ฯ นี้เริ่มพบมากขึ้นในประเทศอังกฤษแต่ยังไม่แพร่หลายมากนัก โดยในการจัดร้านจะจัดเป็น theme ของประเทศต่าง ๆ มีการฉาย VDO Presentation เพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว

- ศูนย์ให้คำปรึกษาด้านการท่องเที่ยวขนาดเล็ก (Travel Outlet) ซึ่งอาจตั้งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ อาทิ ร้านขายหนังสือขนาดใหญ่ เป็นต้น ซึ่งจะทำหน้าที่เพียงให้ข้อมูลและแนะนำทางการท่องเที่ยว โดยมักจะเป็นการหาข้อมูลจากระบบข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเท่านั้น

- เว็บไซต์ โดยเฉพาะเว็บไซต์ด้านท่องเที่ยว (Travel Sites) ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวแต่ละประเภท รวมทั้งบริการทางการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวค้นหาประกอบการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวโดยเว็บต่าง ๆ อาจให้บริการจองและซื้อขายผ่านเว็บได้ เว็บไซต์ด้านท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม อาทิ www.expedia.com เป็นต้น

- โทรทัศน์ที่ให้มีการโต้ตอบ (Interaction Television) คือนักท่องเที่ยวสามารถโต้ตอบและหาข้อมูลเพิ่มเติมจากรายการท่องเที่ยวที่เปิดสายให้คุยได้ทันที ซึ่งสื่อประเภทนี้ไม่แพร่หลายมากนัก เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตสูงและครอบคลุมกลุ่มคนได้เพียงบางกลุ่ม เนื่องจากรายการประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นรายการผ่านเคเบิลทีวี

- การหาข้อมูลทางนิตยสารท่องเที่ยวซึ่งเป็นช่องทางที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากต้นทุนการผลิตไม่สูงและสามารถสร้างความเชื่อถือจากนักท่องเที่ยวได้มากกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ดังนั้น ในส่วนของประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว นอกจากจะมีหน้าที่ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพแล้วยังควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการพัฒนาเทคโนโลยีจะทำให้การส่งเสริมการตลาดมีประสิทธิภาพและลงทุนไม่สูงมากเท่าการทำการตลาดแบบผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (E-marketing) และการทำการตลาดแบบดั้งเดิม (Conventional Marketing) เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องกับคน การให้บริการโดยผ่านบุคลากรที่มีคุณภาพและมีความรู้สามารถสร้างความน่าเชื่อถือและมีอิทธิพลในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการเดินทางไปยังประเทศที่ห่างไกล (Long Haul Destination) และเป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปยังที่แห่งนั้นครั้งแรก ซึ่งนักวิเคราะห์ด้านการท่องเที่ยวยังเชื่อว่าการให้บริการแบบ High Touch ยังคงมีอิทธิพลต่อการเลือกการให้บริการแบบ High Tech

2.4.4 ปัจจัยการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

บุญหลิบ พานิชชาติ (2545) ได้กล่าวถึง ปัจจัยการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคตสามารถพิจารณาได้จากปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการท่องเที่ยวขึ้น ได้แก่

1) **ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ** เศรษฐกิจทั่วโลกโดยเฉลี่ยมีการเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้หลายประเทศมีการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเศรษฐกิจที่เป็นสื่อแห่งเอเชียจะมีการเติบโตสูงกว่าอัตราเฉลี่ย การเติบโตทางเศรษฐกิจของโลก ในขณะเดียวกันสื่อเศรษฐกิจรายใหม่ อันได้แก่ จีน อินเดีย บราซิล รัสเซีย เป็นต้น ซึ่งประเทศเหล่านี้กำลังมีอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจสูงมากและเข้ามามีบทบาทในเศรษฐกิจโลกมากขึ้นพร้อม ๆ กับการเดินทางออกท่องเที่ยว มนุษย์มีรายได้สูงขึ้น ย่อมแสวงหาความสุขในการเดินทางไกลขึ้นและถี่ขึ้น

2) ปัจจัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยี หรือการปฏิวัติทางเทคโนโลยี ได้แก่

2.1) วิทยาการด้านเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว นับตั้งแต่แหล่งท่องเที่ยว ค่าบริการอาหาร ที่พัก การเดินทาง การจองตั๋วตามความเจริญของโลกาภิวัตน์ ซึ่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทำให้มีการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ประสานกับระบบธนาคารอิเล็กทรอนิกส์ กลายเป็นท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้การซื้อบริการต่าง ๆ สามารถตัดสินใจได้เอง ซึ่งในช่วงแรก จะมีปัญหาเรื่องการรับจองการโอนเงินจากระบบธนาคารระบบบัตรเครดิตและการโอนเงิน การเลิกกิจการนี้ เป็นต้น แต่ต่อมามีการสร้างระบบป้องกันทำให้มีความเชื่อว่า หลังปี ค.ศ. 2000 ซึ่งมีผู้ประกอบการผ่านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กว่า 1 ล้านคนในยุโรปจะกระจายไปทั่วโลกและมีอัตราเติบโตปีละ 100 เปอร์เซ็นต์ ติดต่อกันหลายปี

2.2) บทบาทของการพัฒนาธุรกิจเครือข่ายการจองจากคอมพิวเตอร์ศูนย์กลาง (Computer Reservation System) ซึ่งสามารถจองที่พักอาหารตั๋วเครื่องบิน ฯลฯ ได้ในโอกาสเดียวกัน จะขยายตัวและแยกตัวจากสายการบินมาเป็นเครือข่ายกลางและมีอิสระมากขึ้น และเข้ามาแทนที่งานของบริษัทตัวแทนท่องเที่ยว ทำให้ต้องลดบทบาทลง และการมีตลาด E – Commerce ซึ่งพัฒนาเป็น E – Tourism ทำให้ประชาชนสามารถจองพาหนะที่พักและอาหาร ได้เองและพัฒนาเป็น E – Ticketing ช่วยให้ผู้โดยสารไม่เสียเวลาในการไปปรับตัวก่อนเดินทาง

3) ปัจจัยด้านการเมือง การขจัดสิ่งกีดขวางต่าง ๆ อันเป็นอุปสรรคของการเดินทางนานาชาติ อันได้แก่ การทำให้โลกไร้พรมแดนการเข้าร่วมเครือข่ายขององค์การระหว่างประเทศ การเข้ารับการค้าเสรีและเสรีบริการ ทำให้เงื่อนไขการตอรองน้อยลงและมีผลบังคับบางประการที่จะทำให้ทุกประเทศเปิดกว้างในการท่องเที่ยว ในขณะเดียวกันการลดหย่อนกฎระเบียบในการขนส่งนานาชาติ โดยเฉพาะการขนส่งทางอากาศและทางรถไฟระหว่างประเทศในยุโรปเป็นต้นแบบอันดีที่ภูมิภาคอื่น ๆ กำลังดำเนินการ ประเทศมีระบบการปกครองต่างกัน มีการปรับระบบเข้าหากันหรือแบ่งพื้นที่ไว้สำหรับการท่องเที่ยวนานาชาติเป็นเขตพิเศษ ความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศที่เคยเป็นปัญหาในการเข้าเมือง มีการผ่อนผัน รวมทั้งการอนุโลมให้ประชาชนเดินทางออกได้จากองค์การนานาชาติหรือระบบโลกาภิวัตน์ต่าง ๆ ทำให้เกิดนโยบายโลกไร้พรมแดนและเสรีทางการค้าซึ่งนอกจากการไปท่องเที่ยวแล้วยังเปิดโอกาสการเข้าไปทำงานหรือดำเนินธุรกิจในประเทศหนึ่งพร้อมทั้งได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนในชาติ หรือบางครั้งบางประเทศได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษ

4) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ การที่ประชาชนมีอายุยืนยาวขึ้นทำให้เกิดตลาดผู้สูงอายุ ซึ่งนับวันจะขยายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามความเจริญของการแพทย์ การตลาดและงานบริการสำหรับผู้สูงอายุบางกลุ่มจำเป็นต้องปรับตามความนิยมในทศวรรษก่อน ๆ เช่น กลุ่มอายุ 65 – 74 ในปี ค.ศ.

2010 ยังนิยมสินค้าและบริการที่ได้รับความนิยมช่วงปี 1980-1990 ทำนองเดียวกับการเกิดเบบี้บูมเมอร์ (Baby Boomer) ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งกลุ่มหนุ่มสาวยุคปี 60 และ 70 ยังคงบริโภคสินค้าที่เคยนิยมในยุคของตน การตลาดท่องเที่ยวผู้สูงอายุขยายไปทางประเทศที่มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า เช่น จากญี่ปุ่น ได้หวัน นิยมเดินทางมาประเทศไทยและมาเลเซีย เพราะมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของตน กลุ่มผู้สูงอายุ มีอิทธิพลให้เกิดการลงทุน การฝึกอบรมและการว่าจ้างแรงงานเฉพาะแก่คนในท้องถิ่นเกิดธุรกิจที่พักระยะยาว (long stay) การกำหนดอายุประชากรในการจ้างแรงงานก่อให้เกิดการเดินทางโยกย้ายในขณะเดียวกันขีดความสามารถที่จะจ้างคนหนุ่มสาวในท้องถิ่นที่ห่างไกลสามารถรับกันได้กับการจ้างคนต่างถิ่นหรือต่างชาติที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว

5) ปัจจัยจากอิทธิพลของโลกาภิวัตน์ อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ทำให้โลกไร้พรมแดนจากพลังของระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศและพลังจากการเปิดตลาดระหว่างประเทศ รวมถึงการปฏิรูปในการลดอำนาจภายในของแต่ละรัฐ และการลดแรงต่อต้านต่างชาติในแต่ละประเทศ ทำให้ทุกประเทศหันเหความสนใจ ให้ความร่วมมือในการเข้าสู่ตลาดเสรี ยอมรับสภาพที่จะเปลี่ยนแปลงและออกกฎหมายยกเลิกการกีดกันทางการค้า การลงทุนและแรงงานจากต่างประเทศ การมีองค์การสากลนานาชาติระหว่างประเทศเข้ามากำหนดกฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกันของนานาประเทศในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ขององค์การนานาชาติ การกำหนดจรรยาบรรณเพื่อคุ้มครองอนุรักษวัฒนธรรมชาติ โบราณสถาน วัฒนธรรม สิทธิของสตรีและเด็ก การคุ้มครองผู้บริโภค การป้องกันก่อการร้ายข้ามชาติ การโจรกรรมข้ามชาติ การฉ้อโกงทางอินเทอร์เน็ต ทรัพย์สินทางปัญญา ฯลฯ

6) ปัจจัยด้านท้องถิ่นนิยม คนในท้องถิ่นเริ่มรู้สึกเดือดร้อนจากการถูกคุกคามจากภายนอกโดยแสดงออกในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความขัดแย้งของชนในท้องถิ่นกับการพัฒนาของโลกสมัยใหม่เพื่อรักษาไว้ซึ่งรูปแบบในสังคมเดิม ในขณะที่คนส่วนใหญ่ ไม่สามารถปฏิเสธการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงแต่มีคนบางกลุ่มไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงบางอย่างอันเกิดจากการพัฒนาและพยายามอนุรักษ์ไว้ให้คงไว้ในสังคมนั้น มีผลต่อการเรียกร้องเพื่อมีส่วนร่วมในการกำหนดการเปลี่ยนแปลง เพื่อรักษาไว้ซึ่งความเป็นชาติพันธุ์ของเจ้าของถิ่นฐานหรือคนที่เป็นเจ้าบ้าน การรักษาไว้ซึ่งโครงสร้างของชุมชนในศาสนาและลัทธิเจ้าถิ่น โครงสร้างความเป็นสังคมเดิมของเจ้าของพื้นที่เมื่อเกิดความรู้สึกว่าชนกลุ่มเดิมถูกคุกคามและถูกแย่งลัทธิต่าง ๆ จากกระแสนอกการเรียกร้องอาจจะเปลี่ยนเป็นการต่อต้าน ในขณะที่เดียวกันผู้มาเยือนอาจจะมีส่วนทั้งสนับสนุนให้คงไว้ในรูปแบบเดิมและพยายามให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบางส่วน ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงจึงต้องมาจากความสมดุลของทุกฝ่าย

7) **ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมต่อสังคม** การปลูกจิตสำนึกให้แก่สาธารณชนทำให้มีการออกกฎระเบียบในการควบคุม และกำหนดวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อปรับสภาพให้เหมาะสมกับการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลและองค์กรเอกชน ทำให้ต่างระดมกำลังในการปลูกจิตสำนึกให้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยการรักษาไว้ซึ่งสภาพเดิมเท่าที่เป็นไปได้ การเสนอรายงานของสาธารณชนให้ทราบถึงการเกิดปัญหาหลักๆ ต่อโลกเพื่อหยุดยั้งความเสียหายจากการคุกคามของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการและประชาชนในท้องถิ่น ถูกกระทำขึ้นอย่างต่อเนื่องพร้อม ๆ กับการส่งเสริมการศึกษา เพื่อสร้างจิตสำนึกในระยะยาว

8) **ปัจจัยด้านวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพของมนุษย์** การพัฒนาทำให้สภาพชนบทเปลี่ยนแปลงเป็นชนเมืองส่งผลให้มีความคับคั่ง ทั้งภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาทำให้ผู้คนมีเวลาพักผ่อนประจำวันน้อยลง จึงแสวงหาที่พักผ่อนแห่งใหม่ ๆ เมื่อมีปัญหาความเครียดเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มนุษย์จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงที่พักชั่วคราวเพื่อรักษาสุขภาพทางจิตใจ และนับวันจะมีความต้องการมากขึ้น

9) **ปัจจัยด้านการตลาด** รัฐบาลเกือบทุกประเทศทั่วโลกมองเห็นความสำคัญในการพัฒนาตลาดท่องเที่ยวของตนโดยส่งเสริมให้องค์การท่องเที่ยวและหน่วยงานอื่น ๆ ร่วมกันทำตลาด โดยแบ่งตลาดออกตามความหลากหลาย รัฐบาลหลายประเทศสนับสนุนแม้กระทั่งยินยอมที่จะลดภาษี หรือร่วมกันลดราคาเพื่อให้การจัดการเดินทางแบบเหมาจ่าย (package) ปรับลดลงเพื่อแข่งขันกับการลดค่าเงินของประเทศคู่แข่งทางการท่องเที่ยว เช่น สิงคโปร์ ฮองกง ซึ่งพยายามลดราคาทัวร์เหมาจ่าย ไปตามการลดค่าเงินบาทและเงินรูเปีย มาตรการตลาดในเชิงรุกได้ถูกนำมาใช้อย่างเต็มที่พร้อมๆ กับการออกข่าวทำลายคู่แข่งพร้อม ๆ กับการหาอาวุธใหม่มาเป็นเงื่อนไข เช่น เรื่องการทำลายสิ่งแวดล้อม การทำลายพันธุ์สัตว์บางชนิด การรังแกสัตว์ การละเมิดสิทธิมนุษยชน การค้าเด็กและสตรี เป็นต้น ในอนาคตมีการตั้งเงื่อนไขมาตรฐานต่าง ๆ เพื่อกีดกันทางการท่องเที่ยว

10) **ปัจจัยด้านความปลอดภัย** จากบทเรียนที่เกิดขึ้นมากมายในช่วงปี ค.ศ. 1960-1980 ทำให้หลายประเทศให้ความสนใจในการรักษาความปลอดภัยและให้ความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ที่เป็นสากลในการเคารพกฎเกณฑ์นานาชาติ ในการป้องกันและแก้ปัญหาเมื่อนักท่องเที่ยวถูกคุกคาม และทำร้ายมาตรการความปลอดภัยครอบคลุมไปถึงการก่ออาชญากรรม การฉ้อโกง การลักพาและความปลอดภัย ฯลฯ

2.4.5 ศักยภาพของการท่องเที่ยวไทยในอนาคต

บุญหลิบ พานิชชาติ (2545) กล่าวถึง ศักยภาพของการท่องเที่ยวไทยในอนาคต ได้แก่

1) การเป็นศูนย์กลางการศึกษาเปรียบเทียบศักยภาพของไทยกับประเทศในเอเชียแปซิฟิก โดยวิเคราะห์จากปัจจัย 3 หมวด คือ 1) ความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว 2) การบริหารจัดการของรัฐ และ 3) สมรรถนะของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวต่างชาติหลายครั้ง พบว่า ประเทศที่มีศักยภาพรวมของการท่องเที่ยวสูงสุด 5 ประเทศในเอเชียเรียงตามลำดับ ได้แก่ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น ไทย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

ในกลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก ประเทศไทยได้รับการยกย่องว่าศักยภาพสูงกว่าประเทศอื่น ๆ ในด้านความดึงดูดใจของทรัพยากรท่องเที่ยวถึง 5 ด้าน คือ 1) แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ 2) กิจกรรมทางวัฒนธรรม 3) อรรถาธิบายของคนไทย 4) อาหาร และ 5) ชีวิตราตรี

สำหรับด้านไปเที่ยวช้อปปิ้ง (shopping) นั้น ไทยยังคงเป็นรองประเทศสิงคโปร์และฮ่องกง เป็นที่น่าสังเกตว่าประเทศไทยมีศักยภาพเป็นที่ 2 รองจากประเทศออสเตรเลียในด้านแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเลและผจญภัย สำหรับสวนสนุก ประเทศไทยยังได้คะแนนเป็นรองประเทศญี่ปุ่น ออสเตรเลียและสิงคโปร์ เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีพอ สำหรับการบริหารและการจัดการของรัฐนอกเหนือจากเรื่องขอวีซ่า ประเทศไทยไม่ได้คะแนนนำประเทศใดเลยแม้แต่ด้านเดียว โดยมีคะแนนต่ำที่สุดในเรื่องการจราจร และคะแนนต่ำเป็นที่ 2 รองจากประเทศอินโดนีเซียในด้านการจัดการมลพิษ ขยะ และความปลอดภัย ในด้านการให้บริการของธุรกิจท่องเที่ยว ประเทศไทยเป็นผู้นำใน 2 ประเภทจาก 8 ประเภท ได้แก่ การต้อนรับที่อารีและบริการที่คุ้มค่าเงิน โดยที่ประเทศที่มีศักยภาพสูงสุด 3 ประเทศแรก คือ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และออสเตรเลีย ตามลำดับ ประเทศญี่ปุ่นได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในเกือบทุกประเภทในหมวดนี้

2) การเป็นประตูสู่เอเชีย/เอเชียอาคเนย์/กลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง/กลุ่มอินโดจีน ประเทศไทยมีที่ตั้งเป็นชุมทางการเดินทางระหว่างเอเชีย ยุโรป แอฟริกาและออสเตรเลีย ในแต่ละวันมีเครื่องบินขึ้นลง ณ ท่าอากาศยานดอนเมืองไม่ต่ำกว่า 400 เที่ยวบิน หรือปีละ 150,000 เที่ยวบิน จากการสัมภาษณ์บริษัทนำเที่ยวนานาชาติ 45 บริษัท พบว่าประเทศไทยได้รับยกย่องเป็นผู้เปิดประตูสู่อินโดจีน ตามด้วยสิงคโปร์และฮ่องกง แต่เมื่อศึกษาประตูสู่จีนตอนใน (ยูนนานและเสฉวน) ฮ่องกงและสิงคโปร์เป็นที่รู้จักดีมากกว่าเชียงใหม่และกรุงเทพฯ

3) โอกาสในการเปิดตลาดใหม่ ๆ โอกาสทางตลาดที่น่าสนใจในอนาคต เรียงตามรายได้ที่จะเกิดขึ้น ได้แก่ ตลาดประชุม นิทรรศการ และการให้รางวัล ซึ่งมีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงมาก ตลาดที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงอีกตลาดก็คือ ตลาดเรือสำราญ แต่ขนาดของตลาดค่อนข้างจำกัด และขาด

สาธารณูปโภคที่เหมาะสม เช่น ทำเทียบเรือที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยกำลังได้รับความนิยมจากประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน สิงคโปร์ เป็นต้น ทั้งนี้ เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าการพำนักรในประเทศของตนเองและมีบริการด้านสุขภาพที่ถูกลงด้วย โอกาสทางการตลาดที่ประเทศไทยควรพัฒนาเป็นพิเศษโดยเฉพาะสำหรับตลาดนักท่องเที่ยวต่างประเทศควรเป็นตลาดที่มีหลายองค์ประกอบโดยให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทำให้สามารถเข้าใจ และชื่นชมเอกลักษณ์ของไทยได้ดียิ่งขึ้น

4) เมืองยอดนิยมของโลก ในปี พ.ศ. 2539 กรุงเทพฯ ได้รับยกย่องให้เป็นหนึ่งในเมืองยอดนิยมของโลก 25 เมือง จากนักเดินทาง 700,000 คน ที่ใช้บัตรอเมริกันเอ็กซ์เพรส แต่การขยายตัวของเมืองโดยไร้การควบคุมทำให้กรุงเทพฯ มีสภาพเป็นเมืองแห่งเทพน้อยลงทุกที และกำลังจะกลายเป็นอุปสรรคของการท่องเที่ยว

2.4.6 บทบาทของไทยกับการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม

บุญหลิบ พานิชชาติ (2545) กล่าวถึง บทบาทของไทยกับการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ได้แก่

1) การดูแลด้านสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมเป็นทั้งแหล่งดึงดูดใจและเป็นปัจจัยสำคัญของการท่องเที่ยว และในขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งรองรับผลกระทบจากการท่องเที่ยวเช่นกัน ในระยะเริ่มต้นของการพัฒนาการท่องเที่ยว ในเกือบทุกประเทศ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งดึงดูดใจหลักและเมื่อการท่องเที่ยวเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ความสนใจที่จะลงทุนเพื่อเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวก็เพิ่มมากขึ้นโดยละเลยที่จะลงทุนเพื่อดูแลสิ่งแวดล้อม ทำให้สิ่งแวดล้อมถูกทำลายลงอย่างช้า ๆ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สวยงามนี้ เมื่อได้สูญเสียไปแล้วก็ยากที่จะฟื้นฟูมาให้เหมือนเดิม ยกตัวอย่าง เช่น พืช สิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมจะก่อให้เกิดผลลบต่อการท่องเที่ยวหากมีความแออัดเกิดมลภาวะและมีการรุกรานของสิ่งปลูกสร้างโดยผลประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือแม้แต่การทำลายโดยน้ำมือมนุษย์เพื่อความสนุกหรือไม่ตั้งใจ ปัญหาเหล่านี้อาจแก้ไขป้องกันได้ หากมีการวางแผนที่มีวิสัยทัศน์ มีการติดตามสภาพเพื่อตรวจภาวะความวิกฤต และมีการบริหารที่เหมาะสม การปล่อยให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่คำนึงถึงกำลังรองรับทางธรรมชาติ จะเป็นการทำลายการท่องเที่ยวในบั้นปลาย จากการศึกษาที่ผ่านมาสรุปได้ว่า ต้องมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวสูงเกินกำลังรองรับทางธรรมชาติ เช่น ในเกาะพีพี เกาะสมุย เกาะสิมิลันและเกาะกระดัง

จากการศึกษาความวิกฤตของแหล่งท่องเที่ยวของสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ที่จังหวัดเชียงรายและเพชรบุรี พบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ที่ต้องรีบเข้าไปดูแลและหามาตรการแก้ไขโดยรีบด่วนมีอยู่ 5 แห่ง ได้แก่ พระธาตุดอยตุง ไร่แม่ฟ้าหลวง พระธาตุดอยปู่เจ้า วัดพระธาตุเชิงแสน และภูชี้ฟ้า ส่วนในจังหวัดเพชรบุรี หาดชะอำเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องเข้าไปติดตามดูแล เป็นต้น

2) การอนุรักษ์

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่อิงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ กำลังเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีบทบาทสำคัญ ในการช่วยอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงกำลังรองรับของแหล่งท่องเที่ยวและเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการลดภาระต่อสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าเป็น “การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาชื่นชม และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ สภาพธรรมชาติ สภาพสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรู้และความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศ” การควบคุมดูแลกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เพื่อให้อยู่ในขอบเขตที่สภาพแวดล้อมจะรองรับได้กระทำได้หลายวิธี เช่น การบริหารการท่องเที่ยวธรรมชาติด้วยวิธีการจัดการต่าง ๆ หรือการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ซึ่งประกอบด้วย การเก็บค่าเข้าชมหรือค่าผ่านประตู การเก็บภาษีในรูปแบบต่าง ๆ การควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยวหรือการออกใบอนุญาตที่ซื้อ-ขายได้

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยังเป็นการสร้างงานให้กับประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเพิ่มรายได้ เมื่อประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ก็จะช่วยลดความจำเป็นในการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการดำรงชีพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินควบคู่กันไปได้หรืออาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development)

3) จุดขายด้านวัฒนธรรม

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมักถูกกล่าวหาว่าเป็นตัวทำลายวัฒนธรรมชุมชน ก่อให้เกิดลัทธิเอาอย่างในด้านการบริโภคและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ผู้ที่กล่าวหาเช่นนี้มักเป็นผู้ที่มองวัฒนธรรมแบบหยุคนึง นอกจากนี้ กลุ่มที่มองวัฒนธรรมแบบหยุคนึง มักไม่ให้ความสนใจต่อผลกระทบจากสื่อมวลชนที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะโทรทัศน์ในขณะที่อีกกลุ่มเห็นว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ไม่ตายตัว แต่มีการปรับตัวต่อสภาพสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและยังเห็นว่าความ

หว่าดระแวงต่อผลกระทบเชิงลบของการท่องเที่ยว จะทำให้ชุมชนหันมาฟื้นฟูวัฒนธรรมดั้งเดิมได้ดีกว่า

จากการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมพบว่า การท่องเที่ยวมิได้เป็นตัวการที่ทำให้วัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป แต่เป็นตัวเร่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างผลทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมจนเกิดรูปแบบใหม่ที่สะท้อนความสัมพันธ์ในสังคมปัจจุบัน เช่น กรณีของผิตาโชน กรณีของปราสาทผึ้ง กรณีบุญบังไฟ การท่องเที่ยวเปิดโอกาสให้มีการสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพของกลุ่มคนในสังคม และสภาพของชุมชนอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจให้เห็นชัดเจนขึ้น

2.4.7 มาตรฐานผู้ประกอบการสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

บุญหลิบ พานิชชาติ (2545) ได้กล่าวถึง มาตรฐานผู้ประกอบการสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่าสามารถกำหนดได้ 2 ระดับ ได้แก่

1) **มาตรฐานจากองค์การระดับโลกและระดับนานาชาติ** ได้แก่ มาตรฐานของ ISO, มาตรฐานของ WTTC, มาตรฐานของ ICAO, มาตรฐานของ IATA ซึ่งแต่ละมาตรฐานจะกำหนดให้ผู้จัดทำมาตรฐานระดับภูมิภาคและระดับชาติเป็นผู้ดูแล ในฐานะองค์การระดับภูมิภาค เช่น PATA, ASEM, ASEAN เป็นต้น ยังมีการกำหนดมาตรฐานเพิ่มเติมเช่น ASEAN เป็น ASEANTA เป็นต้น และแต่ละประเทศมีการกำหนดมาตรฐานภายในประเทศเอง หรือแต่งตั้งตัวแทนเป็นหน่วยตรวจสอบและควบคุมมาตรฐานต่อไป

มาตรฐานหลักในการดำเนินการสำหรับธุรกิจที่จะเข้าสู่นานาชาติ ได้แก่ อนุกรมมาตรฐาน ISO 9000 ใหม่ซึ่งมีกฎเกณฑ์ ดังนี้

ข้อกำหนด ISO 9001 : 2000 (DIS) ประกอบด้วย กฎเกณฑ์ 21 ข้อ ตาม DIS 2000

หมายเหตุ ข้อกำหนดนี้พัฒนาจากเดิม 20 ข้อ โดยเริ่มจากข้อ 4.1 – 4.20 ขึ้นตอนต่อไป คือ การรองรับประเมินจากหน่วยรับรอง เช่น สำนักงานมาตรฐานของแต่ละประเทศและในประเทศไทย ได้แก่ บริษัทโนโว คลอลิตี้ เซอร์วิสเชส (ประเทศไทย) จำกัด ดำเนินการควบคุมการทำงานของหน่วยรับรอง (CB) บริษัทที่ได้รับการรองรับจะต้องฝึกอบรมพนักงานและดำเนินประเมินผลด้วยตนเอง

2) **มาตรฐานจากองค์การสาขาในประเทศ** ได้แก่

มาตรฐาน GREEN GLOBE ของ WTTC เป็นโครงการการจัดการสิ่งแวดล้อมสำหรับกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรมครอบคลุมไปถึงการดูแลสถานที่ท่องเที่ยว และธุรกิจอื่น ๆ ที่

เกี่ยวข้อง ปัจจุบันมีสมาชิกโครงการอยู่ทั่วโลกในกว่า 100 ประเทศ จุดประสงค์ของโครงการ คือ การสร้างความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อม และยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมในกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรม โครงการ Green Globe ถูกพัฒนาขึ้นในปี 1994 โดยสภาการเดินทางและท่องเที่ยวแห่งโลก (World Travel & Tourism Council) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสมาคมอุตสาหกรรมนานาชาติกว่า 20 องค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กร Earth Council ที่ได้ทำการศึกษา Agenda 21 (ซึ่งเกิดจากการประชุม Rio Summit 1992) ว่าสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อย่างไรจากผลของการศึกษานั้นจึงได้มีการระบุถึงประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่สามารถนำมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืน Agenda 21 เป็นโครงการแผนงานที่กำหนดขึ้นโดยรัฐบาล 182 ประเทศที่เป็นสมาชิกของ UNCED (United Nations Conference on Environmental and Development) ในระหว่างการประชุม Earth Summit ซึ่งเป็นการประชุมสัมมนานานาชาติเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาในเดือนมิถุนายน 1992

2.1) เป้าหมายของโครงการกำหนดมาตรฐานการท่องเที่ยว

- เพื่อส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวรวมไปถึงลูกค้า ผู้รับเหมาช่วง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ
- เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากขึ้นระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และบริษัทต่าง ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมทุกขนาด ทุกกลุ่มในธุรกิจการท่องเที่ยว
- เพื่อให้เกิดความเข้าใจในประโยชน์ร่วมกันที่เกิดขึ้นระหว่างการรักษาสีสิ่งแวดล้อม และการดำเนินธุรกิจที่ดี
- เพื่อแสดงถึงความมุ่งมั่นของกลุ่มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในการปรับปรุงการดูแลสิ่งแวดล้อมโดยผ่านสัญลักษณ์ Green Globe
- เพื่อเป็นตัวอย่างของการปฏิบัติที่ดี และการพัฒนาผลงานที่โดดเด่นโดยผ่านทาง Green Globe Achievement Awards

มาตรฐาน Green Globe ได้ถูกพัฒนาขึ้นโดยโครงการ Green Globe และ SGS GROUP โดยการสนับสนุนจาก WTTC (World Travel and Tourism Council) มาตรฐาน Green Globe สามารถที่จะนำไปใช้ได้กับองค์กรต่าง ๆ ในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทุกประเภทที่ต้องการให้มีการตรวจประเมินถึงความสำเร็จของการพัฒนาแบบยั่งยืนขององค์กร การได้รับรองมาตรฐานนี้ หมายถึง การที่องค์กรนั้นได้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับประเภท ชนิด และสถานที่ขององค์กร ซึ่งจะพิจารณาโดยการปรึกษาร่วมกับหลายฝ่าย อาทิ ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2.2) สาเหตุในการนำมาตรฐาน Green Globe มาปฏิบัติสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วในวงการธุรกิจท่องเที่ยวว่าในปัจจุบันผู้บริโภคมีความตระหนักต่อคุณภาพของสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้น ในขณะนี้กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวที่กำลังเผชิญปัญหาหลักๆ อยู่ดังต่อไปนี้

- ค่าใช้จ่ายในการจัดการของเสีย การใช้น้ำและพลังงานที่มากขึ้น
- ลูกค้านักท่องเที่ยวถึงคุณภาพของสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
- การควบคุมความเสี่ยงทางด้านสิ่งแวดล้อม การติดตามผล การระบุปัญหา
- การเตรียมพร้อมสำหรับกฎหมายทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ

Agenda 21 ในอนาคต

- การสร้างแรงกระตุ้นให้พนักงานมีส่วนร่วมในปัญหาสิ่งแวดล้อมและชุมชน

- การส่งเสริมการพัฒนาแบบยั่งยืน

จากประเด็นปัญหาเหล่านี้จึงได้มีการริเริ่มมาตรฐาน Green Globe นี้มาเพื่อรองรับสำหรับกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอันได้แก่

- การลดปริมาณของเสีย การนำกลับมาใช้ใหม่ การนำไปแปรรูป
- ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน การอนุรักษ์ และการจัดการพลังงาน
- การจัดการเรื่องการใช้ทรัพยากรน้ำ
- นโยบายการจัดซื้อที่คำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

นอกจากนี้ บุญหลิบ พานิชชาติ (2545) ยังได้แบ่ง มาตรฐานบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ 3 ระดับ คือ

1) มาตรฐานระดับนานาชาติ กำหนดขึ้นโดยองค์การท่องเที่ยวโลก (WTO) เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเซมิส ดำเนินการประสานกับสถาบันต่างในการกำหนดยุทธวิธีทางการศึกษาและการฝึกอบรมในขั้นต้นมีสถาบันต่าง ๆ ทั่วโลกเข้าร่วมเป็นสถาบันร่วม (Affiliate Member) ที่ดำเนินการเรียนการสอนการฝึกอบรมได้หลากหลายระดับตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรขั้นสูงถึงปริญญาเอก

- การตรวจสอบมาตรฐาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์และศึกษาโครงการของผู้ขอการรับรอง การศึกษา การเป็นสถาบันที่น่าพึงพอใจมากกว่าการมีคะแนนผ่านข้อกำหนด

มาตรฐานเท่านั้น การตรวจสอบมาตรฐานจะดำเนินการโดยหน่วยงานอิสระภายนอกอาคาร
ห้องเที่ยวโลกมูลนิธิและองค์กรในเครือข่าย

■ **ประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพ** เมื่อการตรวจสอบพบว่า สถาบันที่ยื่น
ขอรับมาตรฐานมีผลงานเป็นที่น่าพอใจ และสถาบันมีผลงานผ่านมาตรฐานที่กำหนด คณะกรรมการ
ท้องถิ่นการท่องเที่ยวโลกรับรอง มีเครื่องหมายมาตรฐาน

2) **มาตรฐานระดับภูมิภาค** ได้แก่ มาตรฐานของสมาคมในภูมิภาค เช่น PATA
APEC ASEANTAEC เพื่อผลการนำมาใช้ในประเทศเครือสมาชิก มาตรฐานภูมิภาคมักจะเป็น
มาตรฐานการพัฒนาบุคลากรและมาตรฐานหลักสูตรระยะสั้น

3) **มาตรฐานระดับชาติ** เป็นมาตรฐานที่รัฐบาลหรือหน่วยงานเอกชนระดับชาติ
เป็นผู้นำมาประกาศใช้เท่าที่ได้รับความนิยมมาก ได้แก่ มาตรฐาน NVQ ของประเทศอังกฤษ ซึ่ง
นิยมนำไปใช้ในสถาบันการศึกษากว่า 40 ประเทศในเครือจักรภพและตะวันออกกลาง มีการพัฒนา
ให้เป็นมาตรฐานของตนเอง

ตัวอย่างระดับสมรรถภาพ (Competency Level) ประเทศออสเตรเลียแบ่งออกเป็น
8 ระดับ คือ

ระดับ 1 มีความเข้าใจงาน มีความรู้และทักษะที่ต้องทำเป็นประจำ การทำซ้ำๆ
กระบวนการของงานเกี่ยวข้องกับทฤษฎีน้อยมากเป็นการใช้ความรู้และทักษะขั้นต่ำมักเป็นงาน
ประเภทบริการ ต้องการการนิเทศอย่างใกล้ชิดเป็นแรงงานไร้ฝีมือ

ระดับ 2 มีความรู้ ทักษะ ความสามารถแสดง กระบวนการทำงานภายใต้การ
นิเทศทั่วไป ลักษณะงานซับซ้อนขึ้นเกี่ยวกับการใช้ทฤษฎี ความรู้ และทักษะฝีมือ มักเกี่ยวกับงาน
บริการเป็นแรงงานระดับถึงฝีมือ

ระดับ 3 บุคคลกำหนดหรือสร้างงานได้ มีความรู้ ทักษะ สามารถแสดงให้เห็นได้
รู้ประยุกต์เลือกสรรใช้เทคนิคและทฤษฎีที่เหมาะสม สามารถแสดงงานซับซ้อน มักเกี่ยวกับคนงาน
ระดับสูง เป็นผู้ปฏิบัติงานระดับสูงหรือแรงงานฝีมือ

ระดับ 4 บุคคลมีความรู้ ทักษะ ความสามารถระดับพัฒนาขึ้นสูง สามารถเลือก
และใช้เทคนิคที่เหมาะสมด้วยตนเอง มีทักษะฝีมือ ไม่จำเป็นต้องนิเทศ เป็นประเภทหัวหน้างาน
ระดับต้น

ระดับ 5 บุคคลผู้สามารถกำหนดงานหรือสร้างงาน แสดงความรู้และทักษะ
ระดับสูง วางแผนออกแบบงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นประเภทผู้บริหารระดับกลาง

ระดับ 6 บุคคลมีความสามารถใช้ความรู้และทักษะระดับสูง รับผิดชอบ
สร้างสรรค์ วางแผน ออกแบบเกี่ยวกับการผลิต การบริการ การดำเนินการและนิเทศงาน เป็น
ประเภทนักบริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญ นักเทคโนโลยีผู้บริหารระดับกลาง

ระดับ 7 บุคคลมีความรู้ ทักษะ ประยุกต์ใช้ระดับสูง ฝีมืออาชีพระดับผู้บริหาร
ระดับสูง

ระดับ 8 บุคคลมีความรู้ ทักษะ ในการพัฒนาผู้อื่น เป็นประเภทผู้บริหารระดับสูง

2.4.8 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาและการส่งเสริมอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว

รุ่ง กาญจนวิโรจน์ (2545) กล่าวว่า จากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวที่กล่าวไป
แล้วข้างต้น พบว่า การเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกิดจากผลกระทบจากการ
เปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่าง ๆ ต่อระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการ
เปลี่ยนแปลงระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางตรง หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์
และการส่งเสริมการตลาด ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดูแลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางอ้อม หมายถึง
ปัจจัยพื้นฐานอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือการตัดสินใจเดินทางของ
นักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถอธิบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ผลกระทบต่อดูแลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางตรง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางอ้อม

ส่วนที่ 1 ระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

เมื่อพิจารณาระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่นำเสนอโดย Leiper (1990) ซึ่งแสดงไว้ใน
ส่วนนี้พบว่า ระบบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประกอบด้วย

1) ประเทศต้นทางหรือประเทศที่เป็นตลาดทางการท่องเที่ยว คือ ประเทศที่เป็นที่
พำนักถาวรของนักท่องเที่ยว (Generating Country)

2) ประเทศผ่านหรือประเทศที่อยู่ระหว่างการเดินทาง ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องแวะ
พัก (Stopover) หรือผ่าน (Transit)

3) ประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือประเทศปลายทาง (Destination)

การเชื่อมโยงองค์ประกอบทั้ง 3 เกิดขึ้นเมื่อมีการเดินทางไปกลับระหว่างประเทศต้นทางหรือประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวเป้าหมายและประเทศปลายทาง หรือประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยจะแวะพักที่ประเทศผ่านหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น การวิเคราะห์จะพิจารณาจากปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวซึ่งอธิบายไว้ในส่วนที่ 2 และ 3 ดังนี้

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง คือมีผลต่อการพัฒนาและส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วยตลาดนักท่องเที่ยว การพัฒนาบริการทางการท่องเที่ยว (การพัฒนาบุคลากร) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว (การพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาแบบยั่งยืน) และการตลาดการท่องเที่ยว

1) ตลาดนักท่องเที่ยว (Tourist Market) หมายถึง กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน ซึ่งประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจะต้องกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้มีความชัดเจนเพื่อวางทิศทางในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้เหมาะสมและสามารถชักนำให้เกิดการเดินทางไปยังประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

ในปัจจุบันพบว่าความสนใจในการเลือกกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยนักท่องเที่ยวในปัจจุบันเป็นนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ (Experienced Tourists) มีความละเอียดอ่อนและความต้องการในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์มากขึ้นกว่านักท่องเที่ยวในอดีต การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจ และลักษณะของนักท่องเที่ยวนี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพ และการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ของประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว อาทิ แนวโน้มการท่องเที่ยวประเภทการพักผ่อนชายทะเล (Beach Holiday) แต่เพียงอย่างเดียว เปลี่ยนเป็นการพักผ่อนชายทะเลที่มีการผนวกกิจกรรมทางการท่องเที่ยวอื่นเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยว

ดังนั้น จึงพบว่าการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวในปัจจุบันจะมีความยืดหยุ่นและเป็นในลักษณะที่เป็นแบบเฉพาะบุคคล โดยให้นักท่องเที่ยวเป็นผู้จัดการเดินทางเองมากขึ้น โดยการเดินทางท่องเที่ยวจะเป็นการเดินทางที่มีองค์ประกอบทางคุณค่า ความพอใจของนักท่องเที่ยวใน 3 ส่วน คือ คุณค่าด้านความบันเทิงคุณค่าด้านความตื่นตาตื่นใจ/ตื่นเต้น คุณค่าทางการศึกษาทางตรงจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว อาทิการขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในโบรชัวร์ของบริษัทนำเที่ยว จะเป็นลักษณะการขายแยกส่วนมากกว่าการขายแบบเหมาจ่าย (Package) เหมือนในอดีต เช่น การขายบัตรโดยสาร ห้องพักโรงแรม และกิจกรรมการท่องเที่ยวแยกส่วนกัน โดยนำเสนอเป็นข้อมูลให้นักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยว

สามารถเลือกสายการบิน ห้องพัก และกิจกรรมนำเที่ยวได้ตามความต้องการในราคาที่พึงพอใจ โดยไม่จำเป็นต้องซื้อโปรแกรมที่จัดไว้สำเร็จรูปแล้วอย่างในอดีต เป็นต้น

2) การพัฒนาบริหารจัดการการท่องเที่ยว (Tourism Management and Service)

หมายถึง การพัฒนาระดับมาตรฐานบุคลากร ซึ่งเป็นกลไกหลักในการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งในประเทศและประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

บุคลากรที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการมากขึ้นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งในพื้นที่หรือประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และประเทศที่เป็นประเทศผ่าน โดยเฉพาะบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะในงานสาขาต่าง ๆ มีความสามารถในการใช้ภาษาได้หลายภาษา มีการศึกษาดี มีความกระตือรือร้น และมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งมีประสบการณ์ในการทำงานหรือได้รับการฝึกอบรมในการปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาก่อน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งเป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องของการให้บริการผ่านทางบุคลากร และเทคโนโลยีสูง หรือ High – Touch – High Tech บุคลากรผู้ให้บริการสามารถสร้างความแตกต่างให้แก่บริษัท ไม่ว่าจะเป็นในทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของบริษัทได้

ดังนั้น การฝึกอบรมบุคลากรจึงได้รับความสำคัญมากยิ่งขึ้นในสถานประกอบการ ธุรกิจบริการ การฝึกอบรมเป็นการให้ความรู้ ความชำนาญ และเทคนิคการปฏิบัติงานในสาขาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การฝึกอบรมการใช้ภาษาต่างประเทศ การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมการจอง การฝึกอบรมเทคนิควิธีการให้บริการ การจัดการข้อร้องเรียน เป็นต้น

3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ตามแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Product)

ซึ่งในปัจจุบันในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทั่วโลกของประเทศปลายทางส่วนใหญ่ เริ่มนำแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง แนวทางการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในปัจจุบัน ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนรุ่นต่อไป ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวประกอบด้วยการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยในส่วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นการทบทวนบทบาทของการท่องเที่ยว ซึ่งพิจารณาถึงการรักษาดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะยาว อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง รวมทั้งการรักษาระดับการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไม่ให้เกินขีดความสามารถในการนำเสนอของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวในอนาคตได้บริโภคเช่นเดียวกัน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้น

จะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ควรได้รับความเห็นชอบ ความเข้าใจ และความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น โดยผลประโยชน์จากการพัฒนาคืนสู่ท้องถิ่น รวมทั้งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวนั้นต้องก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้นจะประสบความสำเร็จได้จะต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชนเจ้าของพื้นที่ ภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาดังกล่าวควรริเริ่มจากความต้องการของชุมชน โดยภาครัฐเป็นผู้ประสานเพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างราบรื่น โดยอาจเป็นผู้หาทุนสนับสนุนและให้คำปรึกษาด้านวิชาการ แต่ไม่เป็นผู้ดำเนินการพัฒนา โดยภาคเอกชนนอกจากจะสามารถเป็นผู้ให้การสนับสนุนเงินทุน หรืออุปกรณ์การพัฒนาแล้วยังสามารถเป็นช่องทางในการขายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้วโดยชุมชนอีกด้วย

4) การดำเนินงานด้านการตลาดการท่องเที่ยว (Marketing Activity) หมายถึง รูปแบบการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปรากฏการณ์โลกาภิวัตน์ และรูปแบบการประกอบธุรกิจและการรวมตัวกันทางธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งระบบ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

4.1) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี หมายถึง การพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสารและการคมนาคม

4.1.1) เทคโนโลยีการสื่อสาร ในระดับสถานประกอบการเทคโนโลยีการสื่อสารสามารถช่วยเชื่อมโยงข้อมูลในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การบริหารจัดการและการตัดสินใจที่รวดเร็ว อาทิ ระบบการจองห้องพักการเข้าพักรถจ่ายเงินของผู้เข้าพักในสถานประกอบการด้านที่พัก ช่วยให้การตรวจสอบอัตราการเข้าพักทำได้ง่ายขึ้น การจองสำหรับลูกค้าใหม่สามารถกระทำได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น

4.1.2) เทคโนโลยีการคมนาคม การพัฒนายานพาหนะ ในปัจจุบันเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการเดินทางให้สามารถเดินทางได้ในความเร็วสูง สามารถถึงที่หมายได้ในเวลาอันสั้น โดยใช้ต้นทุนในการดำเนินการต่ำจะมีผลให้รูปแบบการเดินทางเปลี่ยนแปลงไป อาทิ การพัฒนาเครื่องบินให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและสามารถทำการบินได้เร็วและไกลขึ้น ทำให้การเดินทางข้ามทวีปเกิดความสะดวกรวดเร็วลดเวลาในการเดินทางมากยิ่งขึ้น ในขณะที่การพัฒนารถไฟความเร็วสูง (ภาพที่ 15.5) อาจส่งผลให้เกิดการเดินทางทางบกเพิ่มขึ้นสำหรับการเดินทางภายในภูมิภาค และลดการเดินทางทางอากาศลง เป็นต้น

4.2) ปราบปรามการฉ้อโกง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในด้านรสนิยม ด้านความต้องการ รวมทั้งรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวซึ่งอาจจัดกลุ่มแนวโน้มที่เกี่ยวข้องได้ 2 กลุ่ม คือ

4.2.1) การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่

-การเปลี่ยนแปลงด้านรายได้และความยืดหยุ่นในการใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่ม/ลดของรายได้ของผู้เดินทางท่องเที่ยว

-การเปลี่ยนแปลงลักษณะประชากรนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะลักษณะประชากรในกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยว โครงสร้างของลักษณะประชากรมีผลต่อการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับกลุ่มตลาด อาทิ ประชากรในประเทศที่พัฒนาแล้วมักจะอยู่ในระดับคงที่ ซึ่งพบว่าในปัจจุบันมีการเดินทางของผู้สูงอายุ (55 ปีขึ้นไป) เพิ่มขึ้น ซึ่งกลุ่มดังกล่าวเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงหมดภาระรับผิดชอบ มีฐานะ / รายได้ มีประสบการณ์ในการเดินทาง มีเวลาในการเดินทาง และหาโอกาสในการพัฒนาตนเอง เป็นต้น

-การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวคิดดังกล่าวเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิและสิ่งแวดล้อมของโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาคมโลก อาทิ การเปลี่ยนแปลงฤดูกาลภัยธรรมชาติซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายในการประกอบการธุรกิจและการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทำให้เริ่มตระหนักถึงผลเสียในการทำลายสภาพแวดล้อมมากขึ้น อาทิ การจัดทำโครงการ Green Leaf หรือใบไม้สีเขียวในประเทศไทยซึ่งเป็นลักษณะการให้ตรารับรองการดำเนินงานของโรงแรมที่มีการจัดระบบการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดี การเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวใช้ผ้าเช็ดตัวมากกว่า 1 ครั้งเพื่อลดการใช้ทรัพยากรน้ำและการทำลายธรรมชาติอันเกิดจากการใช้ผงซักฟอกในโรงแรมต่าง ๆ การพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธีที่ไม่ทำลายธรรมชาติ เช่น เดินป่า ปลูก พายเรือแคนู เป็นต้น

-การเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณค่า ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ในปัจจุบัน อาทิ การให้คุณค่าและการตระหนักถึงการรักษาธรรมชาติ การให้คุณค่าแก่ความเป็นของแท้ไม่มีการแสวงหา ความต้องการที่เป็นเฉพาะบุคคลสูงทำให้การนำเสนอผลิตภัณฑ์เป็นลักษณะเฉพาะบุคคล โดยนักท่องเที่ยวสามารถเลือกได้ และจัดการนำเที่ยวได้ตามความต้องการ

-การเปลี่ยนแปลงแนวคิดการดำรงชีวิต ซึ่งการให้ความสำคัญแก่การยกระดับคุณภาพชีวิต การมีสุขภาพดี การเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ในปัจจุบัน

4.2.2) การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวโดยตรง เช่น

-การเพิ่ม / ลดวันลาพักผ่อน มีผลทำให้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือลดลงและการคัดเลือกสถานที่ที่ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวแตกต่างกันไป อาทิ นักท่องเที่ยวที่มีวันพักผ่อนส่วนใหญ่เลือกสถานที่ท่องเที่ยวในระยะใกล้ เพื่อให้สามารถอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวได้นานและไม่เสียเวลา กับการเดินทางส่วนนักท่องเที่ยวที่มีวันพักผ่อนที่ยาวส่วนใหญ่เลือกเดินทางในระยะไกล เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันพบว่าตลาดนักท่องเที่ยวของประเทศไทย (Inbound Tourists) โดยเฉพาะจากตลาดยุโรปและอเมริกามีวันพักผ่อนที่ยาวขึ้นและแบ่งการเดินทางเป็น 2 ครั้ง โดยครั้งหนึ่งจะเดินทางภายในประเทศ (Domestic Tourism) หรือเดินทางระยะใกล้ (Short Haul) เช่น เดินทางภายในทวีปยุโรปเอง และอีกครั้งจะเดินทางออกนอกประเทศในระยะไกล (Long Haul) เช่น เดินทางมายังประเทศไทย หรือเดินทางมายังประเทศต่าง ๆ ในตะวันออกไกล เป็นต้น โดยขึ้นอยู่กับกำลังซื้อของแต่ละบุคคล

-รูปแบบการเดินทาง อาทิ การเปลี่ยนแปลงจากการเดินทางในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงปริมาณ หรือ Mass Tourism⁷ หมายถึง การที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวใดแห่งหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาแล้วเพื่อให้รองรับนักท่องเที่ยวเหล่านั้นได้ในเวลาเดียวกัน เปลี่ยนไปเป็นการเดินทางแบบเฉพาะตัวมากขึ้นส่งผลให้การเดินทางในรูปแบบใหม่ ๆ นอกจากนี้พบว่าระยะการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวลดลงเป็นผลให้ผู้ให้บริการต้องมีความยืดหยุ่นในการซื้อขายให้บริการมากยิ่งขึ้น เห็นได้จากการเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในลักษณะที่เรียกว่า Last Minute Sale เช่น การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินแบบ Last Minute คือ ผู้โดยสารจะเดินทางไปยังสนามบินและรอนกว่าใกล้เวลาหากมีที่นั่งว่าง สายการบินจะพยายามขายที่นั่งในส่วนที่ว่างอยู่ในราคาที่ต่ำกว่าปกติ เนื่องจากต้องการเสริมที่นั่งให้เต็มในการบินแต่ละเที่ยว (กรณีเหมาลำ เช่น Charter Flight)

นอกจากนี้ อาจจะมีการเดินทางในรูปแบบเช่าเหมาลำ (Charter Flight) เข้ามาจากประเทศต้นทาง ซึ่งการเหมาลำค่อนข้างแพร่หลายในประเทศที่มีเที่ยวบินประจำไม่พอเพียง หรือความต้องการเดินทางไม่พอที่จะเปิดเที่ยวบินประจำ ในปัจจุบันประเทศที่มีการจัดการแบบเช่าเหมาลำเข้ามาประเทศไทยเป็นจำนวนมากคือประเทศรัสเซีย โดยบริษัทนำเที่ยวจะเช่าเหมาลำเครื่องบินเข้ามา และนำนักท่องเที่ยวเข้ามาและรอรับกลับเมื่อสิ้นสุดกำหนดการเดินทาง

-ลักษณะและความต้องการของกลุ่มตลาด ในปัจจุบันพบว่า นักท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์เดินทางท่องเที่ยวมาหลายครั้งมากกว่า นักท่องเที่ยวที่เพิ่งเดินทางครั้งแรกมีความต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และผลิตภัณฑ์ที่มีความเฉพาะตัว ซึ่งผล

ของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลต่อการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพ/มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

-รูปแบบผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว อาทิ การนำเสนอรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ เช่น การเสนอขายรายการนำเที่ยวในลักษณะ Multi-destination คือรวมหลายประเทศในการเดินทาง 1 ครั้ง เช่น การขายรายการนำเที่ยวของกลุ่มอินโดจีน (ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม) หรือการเสนอขายรายการนำเที่ยว 2 Kingdom 1 Destination (ไทย-กัมพูชา) ซึ่งเป็นโครงการส่งเสริมการขายรายการนำเที่ยวร่วมกันระหว่าง 2 ประเทศ คือ ไทยและกัมพูชาเสมือนเป็น Destination เดียวกัน โดยนักท่องเที่ยวที่ซื้อรายการนำเที่ยวนี้อาจจะเดินทางท่องเที่ยว 2 ประเทศในคราวเดียวโดยจะเป็นการเดินทางเชื่อมโยงทางบก หรือเชื่อมโยงทางอากาศก็ได้ เป็นต้น ตัวอย่างรายการนำเที่ยวที่ทำร่วมกันระหว่าง 2 ประเทศ ภายใต้โครงการ 2 Kingdoms 1 Destination ได้แก่

-กรุงเทพฯ – อูธยา – เสียมเรียบ – พนมเปญ – พัทยา 12 วัน

-พนมเปญ – เสียมเรียบ – อร์ญประเทศ – พัทยา 10 วัน

-กรุงเทพฯ – เสียมเรียบ – พนมเปญ – ภูเก็ต 10 วัน

-พนมเปญ – เสียมเรียบ – กรุงเทพฯ – พิชญ์โลก – สุโขทัย –

ลำปาง – เชียงราย – เชียงใหม่ 10 วัน

4.3) การรวมตัวกันของธุรกิจด้านการท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงในระบบธุรกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อระบบของการท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งส่งผลต่อการเลือกซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวการจัดการด้านราคา รวมทั้งอำนาจการต่อรองของผู้ประกอบการด้วย เป็นต้น ทั้งนี้พบว่าในปัจจุบันการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเกิดการรวมตัวกันทั้งในด้านแนวดิ่ง (Vertical) และแนวนอน (Horizon) ซึ่งหมายถึงการรวมตัวกันของธุรกิจประเภทเดียวกัน

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางอ้อม

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางอ้อม หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานทั่วไปในประเทศต้นทาง ประเทศผ่าน และประเทศปลายทาง ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำมาศึกษาและวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงเนื่องจากมักจะเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อเส้นทางของตลาดเป้าหมาย ได้แก่

1) ปัจจัยด้านลักษณะประชากร อาทิ ช่วงอายุ อัตราการเติบโตของประชากรในช่วงอายุต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงของบรรทัดฐานทางสังคม อาทิ ช่วงอายุการแต่งงาน และการให้กำเนิดบุตร รูปแบบการดำเนินชีวิต ระดับการศึกษาของประชากร การให้ความสำคัญในการรับสื่อ เป็นต้น

2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเงินและการค้าระหว่างประเทศ อาทิ การใช้เงินสกุลยูโรของกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป การเติบโต/ตกต่ำของระบบเศรษฐกิจในตลาดนักท่องเที่ยว การบังคับใช้ระบบการค้าเสรีด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

3) ปัจจัยด้านการเมือง อาทิ การผ่อนผัน หรือการยกเลิกการผ่อนผันการเข้าเมือง โดยไม่ต้องใช้ตรวจลงตราสำหรับประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยว การออกกลตราของกลุ่มประเทศเช็งเก้น (Schengen States) ซึ่งประกอบด้วยประเทศ เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ ลักเซมเบิร์ก เยอรมนี ฝรั่งเศส ออสเตรีย อิตาลี สเปน โปรตุเกส เดนมาร์ก ฟินแลนด์ กรีซ และสวีเดน

4) ปัจจัยด้านการสื่อสารและการคมนาคม ซึ่งแม้ว่าไม่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อประโยชน์แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แต่ได้ส่งผลทางอ้อมต่อการเดินทางท่องเที่ยวและการดำเนินการด้านการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง โดยเป็นการเพิ่มช่องทางการขายและการเผยแพร่ข้อมูล การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต

5) ปัจจัยด้านอื่น ๆ อาทิเช่น ด้านความปลอดภัยทั้งด้านการเดินทางและสุขภาพ เช่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินขณะเดินทาง ความเสี่ยงต่อการเกิดโรคภัยร้ายแรง เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งมีผลทำให้ฤดูกาล/อุณหภูมิของโลก ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น การสูญพันธุ์ของพืชบางชนิด การเพิ่มระดับความสูงของน้ำทะเล เป็นต้น

ทั้งนี้ อาจจะสามารถกล่าวได้โดยสรุปว่า การศึกษาแนวโน้มทางการตลาดการท่องเที่ยวมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการวางแผนการท่องเที่ยว ทั้งแผนการพัฒนาและการตลาดการท่องเที่ยว ซึ่งการศึกษาแนวโน้มดังกล่าว นอกจากจะต้องพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตลาดนักท่องเที่ยวหรือแนวโน้มนักท่องเที่ยว (Visitor Trend) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อตลาดทางตรงและทางอ้อม ผสมกับข้อมูลทางสถิติ ควรวิเคราะห์แนวโน้มทางการแข่งขันหรือความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มแข่งขันร่วมด้วย เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มแข่งขัน การดำเนินงานด้านการตลาด รวมทั้งปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวตลาดเป้าหมายเดินทางไปยังประเทศนั้น ๆ ซึ่งควรจะครอบคลุมปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางอ้อมที่ได้อธิบายไปแล้วในข้างต้น ทั้งนี้เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้กับคู่แข่งได้ต่อไป

2.5 นโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทยโดยภาพรวมและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พำนักระยะยาว

2.5.1 นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยภาพรวม ช่วง ปี พ.ศ. 2546-2549

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2548) ได้กล่าวถึงนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยภาพรวม ช่วงปี พ.ศ. 2546-2549 ว่า

1) ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สร้างงานให้กับประชาชนและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคตามนโยบายรัฐบาล

2) ส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานด้านการตลาดเชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่ และตลาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อเร่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งกำหนดจุดขายของประเทศไทย (Positioning Thailand) ให้มีความชัดเจน

3) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาตลาดท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อร่วมกันจัดอุปสรรคทางการท่องเที่ยว และเป็นหนทางก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย

4) มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบบริหารจัดการ และเสริมสร้างบุคลากรให้มีทักษะและขีดความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน (Drive Force) ที่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมทั้ง พัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรในบทบาทเชิงวิชาการและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตลาด

5) เร่งรัดพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (E-TOURISM) เพื่อรองรับการทำธุรกรรมบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการดำเนินการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการดำเนินงานด้านการตลาดด้วยระบบสารสนเทศ โดยมีกลไกในการควบคุมและป้องกัน เพื่อเป็นหลักประกันในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2545)

2.5.2 วิสัยทัศน์การท่องเที่ยวของประเทศไทยปี 2553 (ค.ศ. 2010)

บุญหลิบ พานิชชาติ (2545) กล่าวว่า การที่ประเทศไทยได้พัฒนาเศรษฐกิจให้รวดเร็วอย่างรวดเร็วจึงทำให้คนไทยต้องประสบกับความกดดันทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้นในขณะเดียวกัน รายได้ของคนไทยจำนวนมากก็เริ่มเข้าสู่ระดับที่ใช้การท่องเที่ยวกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ดังนั้น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพร้อมเป็นสวัสดิการอันสำคัญที่รัฐบาลพึงจัดหาให้ประชาชนชาวไทยปัจจุบันประเทศไทยได้พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานขึ้นมากในจังหวัดที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยวสิ่งท้าทายในทศวรรษหน้า ก็คือ ความพยายามในการยกมาตรฐานและคุณภาพสาธารณูปโภคเหล่านี้ให้เทียบเคียงกับเมืองท่องเที่ยวสากลระดับโลก (World Class) โดยมีเป้าหมายในระยะยาว ก็คือ ให้การท่องเที่ยวไทยมีเอกลักษณ์ไทยในมาตรฐานสากล ทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยว บริการและการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมภายในปี 2553

การท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากล มุ่งประกอบ ดังนี้

- 1) มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งดงาม ไม่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกทำลาย
- 2) คงประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม ดำรงเอกลักษณ์ของไทยไว้ให้ลือชื่อในโลก
- 3) สิ่งแวดล้อมปลอดภัย
- 4) มีความปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุและโรคภัยไข้เจ็บ
- 5) มีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสม สะดวก

และบริการที่มีคุณภาพ

- 6) มีการคมนาคมที่ติดต่อถึงกันได้ทุกระบบ
- 7) มีระบบโทรคมนาคมสาธารณะที่ติดต่อกับทั่วโลกได้ในทุกเมืองท่องเที่ยวหลัก
- 8) คนไทยมีความพร้อมที่จะให้บริการในมาตรฐานสากล และมีส่วนร่วมอย่างสูงสุด

ในการได้รับสวัสดิการในมาตรฐานเดียวกัน

การตั้งเป้าหมายเช่นนี้ เป็นการยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่มาตรฐานสากล ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่จะได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวมาตรฐานสากลก็คือ นักท่องเที่ยวไทยเพราะมีจำนวนมากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ

จากการที่สถานการณ์ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวได้เสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็วเพราะมีความต้องการมากทั้งจากนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น ภารกิจสำคัญ ก็คือ การรักษาผดคงแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ไว้ให้ยั่งยืนสามารถให้ไทยดำรงตำแหน่งเป็นประเทศที่สวยงามน่าท่องเที่ยวอยู่ได้ตลอดไป ถึงแม้ศักยภาพของการท่องเที่ยวไทยยังสูง แต่ก็เริ่มมีสัญญาณเตือนว่าทรัพยากรท่องเที่ยวโดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติกำลังเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็วหากไม่มีการ

จัดการที่ดีก็จะไม่สามารถรักษาจุดเด่นของการท่องเที่ยวไว้ได้ ทรัพยากรท่องเที่ยวบางประเภทอาจสูญสิ้นแบบไม่มีวันหวนคืนมาได้ อีก การเสื่อมโทรมของทรัพยากรท่องเที่ยวของไทยจะทำให้คนไทยหันไปท่องเที่ยวในต่างประเทศ เป็นผลเสียต่อดุลบัญชีเดินสะพัดทำให้ไทยไม่สามารถรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันได้ในระยะยาว

2.5.3 นโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทย

รณจิตร ทอธ และรุ่ง กาญจนวิโรจน์ (2544) ได้กล่าวถึงนโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทยว่า นโยบายและกลยุทธ์ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่ได้มีการกำหนดไว้ตั้งแต่เริ่มต้น อย่างไรก็ตาม กระบวนการกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวกลยุทธ์ของแต่ละประเทศย่อมแตกต่างกันไปตามระบบการเมือง การปกครอง ความตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศนั้น ความพร้อมของภาคเอกชนและประชาชนในท้องถิ่น

1) รูปแบบการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทย

วิวัฒนาการรูปแบบการกำหนดนโยบายของไทย เริ่มจากการที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายการท่องเที่ยวแต่เพียงผู้เดียวแล้วมอบหมายให้หน่วยปฏิบัติซึ่งหมายถึงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นผู้รับไปดำเนินการเปลี่ยนมาเป็นการกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน โดยการที่รัฐบาลเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ธุรกิจที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่างๆ อาทิ การจัดสัมมนา รับฟังความคิดเห็น การเปิดเวทีสาธารณะ การประชุมกลุ่มย่อยในวาระต่าง ๆ การเปิดรับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากภาคธุรกิจ ในรูปของสมุดปกขาวหรือจดหมาย เป็นต้น และนำข้อมูลดังกล่าวมาประมวล กลั่นกรอง แล้วจึงนำไปกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาในแต่ละส่วนบรรจุไว้ในแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึงการกำหนดนโยบายสำหรับรัฐบาลในแต่ละยุคสมัย

1.1) ข้อดีของการกำหนดนโยบายโดยรัฐบาลส่วนกลาง

- มีนโยบายเป็นหนึ่งเดียวทุกฝ่ายจะต้องปฏิบัติตามให้ไปสู่เป้าหมายที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติระหว่างหน่วยงานหรือระหว่างพื้นที่
- รัฐบาลคือผู้บริหารประเทศ มีมุมมองกว้างไกล สามารถช่วยเห็นนโยบายท่องเที่ยวที่กำหนดมีมุมมองที่กว้างไกลหวังผลระยะยาวตามไปด้วย
- นโยบายมีความเป็นธรรม ไม่เข้าข้างกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ

- การเปลี่ยนแปลงนโยบายการท่องเที่ยวบ่งชี้เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลย่อมจะส่งผลดีให้มีการทบทวนนโยบายเพื่อนำไปสู่นโยบายที่ดีกว่าได้สะดวกขึ้น หากเห็นว่านโยบายที่มีอยู่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยง่ายซึ่งถือเป็นหลักวิชาการอย่างหนึ่งของการกำหนดนโยบายว่า “นโยบายจะต้องเป็นพลวัต” (Dynamic Policy) ซึ่งหมายถึงจะต้องมีการปรับเปลี่ยนได้ตามความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ในแต่ละยุคสมัย

1.2) ข้อจำกัด

- การกำหนดนโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมาแต่ละชุดเป็นไปด้วยความเร่งรีบ อาจจะไม่ได้อาศัยโอกาสศึกษาข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอย่างละเอียดรอบด้าน ทำให้นโยบายการท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุม และไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

- ในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงคณะผู้บริหารประเทศบ่อยมาก อายุเฉลี่ยของรัฐบาลไทยแต่ละชุดประมาณ 2 ปี ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านการท่องเที่ยวบ่อยตามไปด้วย ทำให้การปฏิบัติตามนโยบายไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

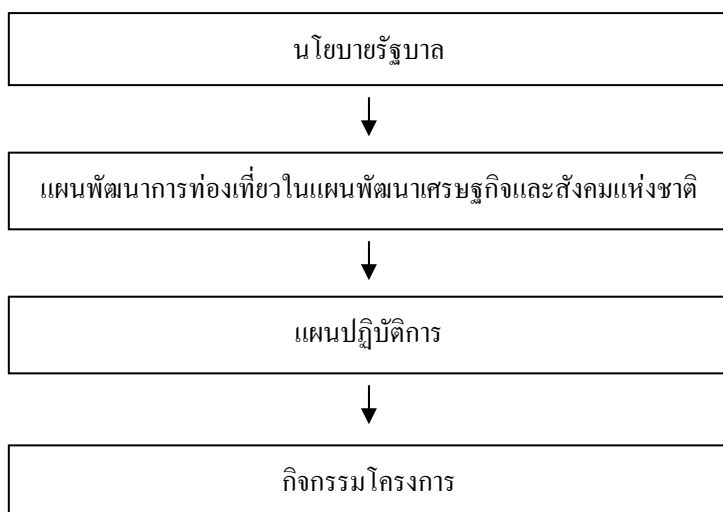
- การกำหนดนโยบายเป็นแบบสั่งการหรือรวมศูนย์ซึ่งไม่สามารถนำไปสู่แนวทางปฏิบัติที่เป็นจริงได้

- นโยบายการท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน รวมถึงองค์กรท้องถิ่นมากมายหลายสาขา ดังนั้น การกำหนดนโยบายในลักษณะที่ไม่ผสมผสานก็จะไม่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้เพราะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะต้องเกี่ยวข้องกับนโยบายสาขาอื่นๆ อีกหลายสาขา เช่น นโยบายการคมนาคมขนส่งของประเทศ นโยบายด้านการศึกษา นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

- นโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทย รัฐบาลยังไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร โดยจะเห็นว่าในการกำหนดนโยบายของรัฐบาลแต่ละชุดไม่ได้กำหนดให้นโยบายด้านการท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักของรัฐบาลไม่มีการพูดถึงโดยตรงหรือเด่นชัดนัก เนื่องจากจะนำนโยบายด้านการท่องเที่ยวไว้เป็นส่วนย่อยๆ ของนโยบายหลักอื่นเช่นปรากฏอยู่บางส่วนในนโยบายเศรษฐกิจหรือนโยบายด้านต่างประเทศ

2) การกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย

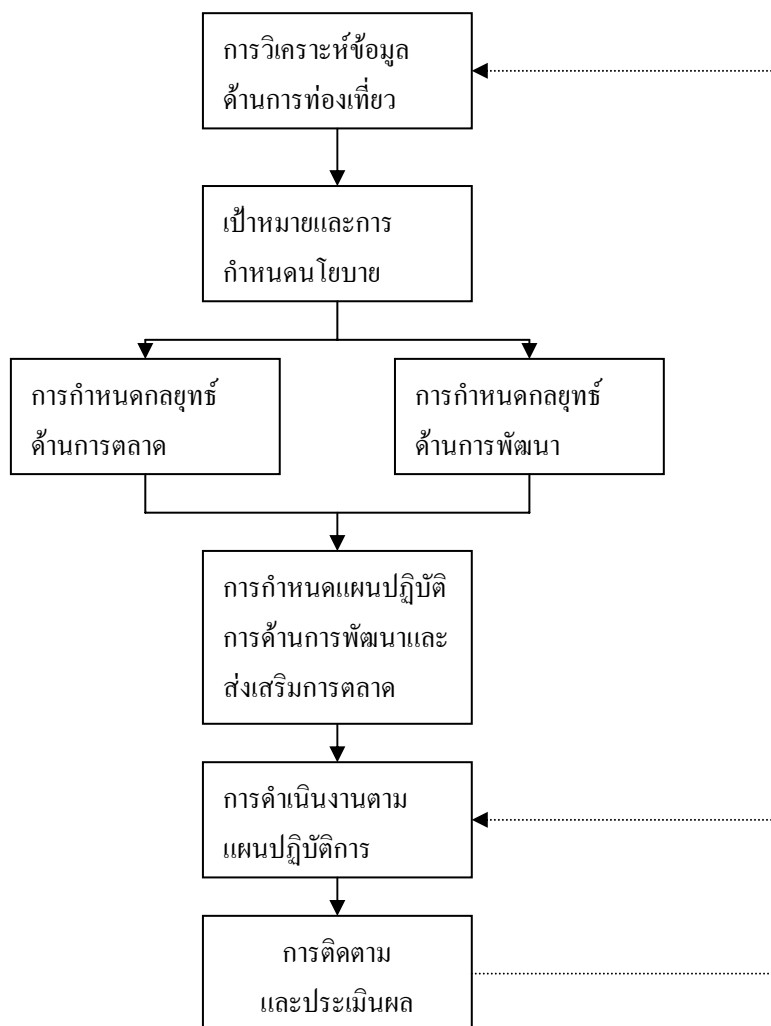
ในประเทศไทยรัฐบาลมีหน้าที่กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมี ททท. ทำหน้าที่ในการนำนโยบายและแผนนั้นมาแปลงสู่แผนปฏิบัติการรายปี โดยกำหนดให้มีกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ในแต่ละปีให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ในขั้นแรก (ดังแผนภาพที่ 3)

ภาพที่ 2.3 กระบวนการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย

3) กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย

แม้ว่า ททท. ในฐานะเป็นองค์กรของรัฐจะเป็นผู้ดำเนินการเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศโดยตรง แต่ในปัจจุบันกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั้น เป็นการจัดทำแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น โดย ททท. ได้ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานภาคเอกชนมากกว่าในอดีต จึงอาจกล่าวได้ว่าแผนที่กำหนดขึ้นไม่ใช่เป็นแผนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งกระบวนการจัดทำแผนดังกล่าวแสดงได้ดังแผนภาพที่ 2.4

ภาพที่ 2.4 กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากภาพที่ 2.4 สามารถอธิบายกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งต่างๆ ได้แก่ จากการศึกษาวิจัย การเข้าร่วมประชุมสัมมนาทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ การเข้าร่วมงานส่งเสริมการขายในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก รายงานสถานการณ์จากสำนักงาน ททท. ในประเทศ 22 แห่ง และจากสำนักงาน ททท. ในต่างประเทศ 15 แห่งทั่วโลก การจัดประชุมกลุ่มย่อยระหว่าง ททท. หน่วยงานภาครัฐและธุรกิจเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการท่องเที่ยว การรับข้อคิดเห็นและเสนอแนะจาก

ฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจากมุมมองต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นฐานในการดำเนินการใน
ขั้นที่ 2 ต่อไป

ขั้นที่ 2 การกำหนดเป้าหมายและนโยบาย การดำเนินงานข้อมูลจากการวิเคราะห์ใน
ขั้นต้นตอนที่ 1 ถูกนำมาประมวลเพื่อหาข้อสรุปเพื่อกำหนดเป้าหมายในเชิงจำนวน รายได้ และ
ตลาดนักท่องเที่ยว (รายประเทศและรายกลุ่มเป้าหมาย) และกำหนดนโยบายการดำเนินงานเพื่อใช้
เป็นกรอบในการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานและกิจกรรมด้านการตลาดและด้านการพัฒนาในขั้น
ที่ 3

ขั้นที่ 3 การกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงาน โดยการนำนโยบายที่กำหนดไว้มาแปลง
เป็นแนวปฏิบัติที่สามารถดำเนินการได้จริง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสอดคล้องกับนโยบายที่
กำหนดไว้ โดยแบ่งเป็น 2 แนวปฏิบัติได้แก่ กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาดซึ่งครอบคลุมทั้งการ
นำนักท่องเที่ยวเข้าประเทศและการส่งเสริม “ไทยเที่ยวไทย” และกลยุทธ์พัฒนาสินค้า (แหล่ง
ท่องเที่ยวและกิจกรรม) และการบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับ
นักท่องเที่ยว ให้มีความพึงพอใจและมีมาตรฐานคุณภาพเป็นสากล

ขั้นที่ 4 การกำหนดแผนปฏิบัติการ เมื่อกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานในแต่ละด้าน
แล้ว กิจกรรม การดำเนินงานจะถูกกำหนดขึ้นตามลำดับความสำคัญ เพื่อตอบสนองกลยุทธ์แต่ละ
ข้อ พร้อมทั้งกำหนดกลุ่ม ลูกค้าระยะเวลาดำเนินการและผู้ร่วมโครงการ เพื่อการจัดสรรงบประมาณ
ซึ่งมีจำกัดในแต่ละปีอย่างเหมาะสม อาทิ การกำหนดจัดโครงการ Amazing Thailand Grand Sale
ในระหว่างเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม 2544 ทั่วประเทศร่วมกับห้างสรรพสินค้าทั่วประเทศ เพื่อ
สร้างแรงจูงใจในการจับจ่ายสินค้าของประชาชนทั่วไปและนักท่องเที่ยวชาวเอเชียมากขึ้น เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการมี
กำหนดการระยะเวลาและงบประมาณตามที่ระบุไว้ในแต่ละกิจกรรม โดยกิจกรรมจะดำเนินงาน
ภายใต้ปีงบประมาณระหว่างเดือน ตุลาคมปีปัจจุบัน-เดือนกันยายนปีถัดไป

ขั้นที่ 6 การติดตามและประเมินผล ในระหว่างการทำงานในแต่ละ
ปีงบประมาณ ได้กำหนดการติดตามและประเมินผลไว้ 2 ส่วน คือ การติดตามการผลการใช้
งบประมาณและการติดตามความสำเร็จตามนโยบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ก่อนเริ่ม
โครงการ รวมทั้งวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาปรับกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการที่ยัง
ไม่ได้ดำเนินการเพื่อให้การดำเนินงานโดยรวมบรรลุเป้าหมายเมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ และใช้เป็น
ข้อมูลส่วนหนึ่งในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์รวมทั้งกิจกรรมในปีถัดไป

4) องค์ประกอบของแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวของไทย

แผนปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวของไทยจะครอบคลุม 8 ประเด็นหลัก ดังนี้

- วิสัยทัศน์โดยรวม (กำหนดระยะ 5 ปี ตามแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยวของ ททท.)
- วิสัยทัศน์การดำเนินงานขององค์กร
- แนวทางการดำเนินงาน (Theme) ในการเผยแพร่ภาพลักษณ์ประเทศไทย
- วัตถุประสงค์ของแผนงาน
- เป้าหมายการดำเนินงานภาพรวม
- กลุ่มตลาดเป้าหมาย
- กลยุทธ์การดำเนินงานด้านการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
- แนวทางการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์

5) ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยเพื่อไปสู่มาตรฐานสากล

บุญหลิบ พานิชชาติ (2545) กล่าวว่า ยุคทองของการท่องเที่ยวไทย ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบอย่างมหาศาล เริ่มจาก ปี พ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นปีที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยดำเนินแผน “ปีท่องเที่ยวไทย” (Visit Thailand Year) ทำให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่เข้าสู่ประเทศไทยมีจำนวนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องแม้จะมีผลกระทบวิกฤตการณ์สงครามอ่าวเปอร์เซียในปี พ.ศ.2534 ก็ตาม ในช่วงทศวรรษที่เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2530 นับเป็นยุคทองของการท่องเที่ยว (ททท.) ในขณะเดียวกันความสำเร็จทางเศรษฐกิจของไทย ก็ได้กระตุ้นความต้องการให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้นเช่นกัน ยุคทองของการท่องเที่ยวไทยเกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ได้แก่ ปัจจัยภายนอกเกิดจากสงครามเย็นสิ้นสุดลง การขยายตัวอย่างรวดเร็วของการค้าและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวทางเศรษฐกิจในประเทศแถบมหาสมุทรแปซิฟิกทำให้ศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลกย้ายจากเขตมหาสมุทรแอตแลนติกมายังเขตเอเชียแปซิฟิก จนมีการกำหนดคัมภีร์ของกลุ่ม 4 เสือเอเชียและมังกรทั้ง 7 การเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในประเทศ สังคมนิยมที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทย ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการบิน การคมนาคม ทำให้ความต้องการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ในขณะที่ค่าใช้จ่ายการเดินทางระยะยาวลดลง ประเทศไทยอยู่ในโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เนื่องจากประการที่ 1 ประเทศไทยเป็นประเทศแรก ๆ ในภูมิภาคที่ได้รับเริ่มโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ประการที่ 2 ประเทศไทยตั้งอยู่ในตำแหน่งชุมทางการเดินทางระหว่างยุโรป เอเชีย ตะวันออกแปซิฟิกและออสเตรเลีย เป็นประตูไปสู่ประเทศอินโดจีนและเอเชียตอนใน ทำให้ไทยสามารถเสนอสินค้าท่องเที่ยวที่มีลักษณะหลากหลายให้แก่นักท่องเที่ยวนานาชาติ ในประเทศไทย

เองมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วทำให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยกลางขึ้นไปขยายตัวเร็วขึ้น เกิดความต้องการท่องเที่ยวภายในประเทศขยายตัวในระดับที่ไม่ปรากฏมาก่อน รายได้ของคนไทยที่ดีขึ้นไม่เพียงแต่กระตุ้นความต้องการท่องเที่ยวในประเทศ แต่ยังทำให้ความต้องการท่องเที่ยวในต่างประเทศของคนไทยสูงขึ้นด้วย ผลที่ตามมา ก็คือ รายได้สุทธิที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่เกิดจากการท่องเที่ยวลดลง ในช่วงเวลาเดียวกัน การเติบโตของอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งโครงการพัฒนาเฉพาะพื้นที่ของรัฐ เช่น โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก มีแนวโน้มที่จะค่อย ๆ รุกเข้าไปใช้ที่ดินในอาณาบริเวณที่เคยเป็นแหล่งท่องเที่ยวอันงดงามเปรียบเสมือนเพชรน้ำหนึ่งของเอเชีย โครงการพัฒนาต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ต้องการสาธารณูปโภคมารองรับ ดังนั้น การลงทุนของรัฐจึงต้องมีการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อการวางแผนที่สามารถประสานผลประโยชน์ระหว่างภาคเศรษฐกิจ

รายได้จากการท่องเที่ยวของไทยเคยอยู่ในระดับที่ 22 เมื่อปี ค.ศ. 1985 มาเป็นอันดับ 10 ของโลกในปี 1995 จำนวนนักท่องเที่ยวเคยอยู่อันดับที่ 26 ของโลกในปี 1985 มาเป็นอันดับที่ 19 ในปี 1995 และนักท่องเที่ยวในประเทศมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนสูงกว่านักท่องเที่ยวจากต่างประเทศในปี พ.ศ.2541

2.6 บทบาทของภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานที่ผ่านมาโดยภาพรวมและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

2.6.1 บทบาทของภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานที่ผ่านมาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) กล่าวว่า จากนโยบายต่างๆ จะเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวนับว่าเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับประเทศชาติ หน่วยงานของรัฐอย่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติจึงเป็นผู้สนองนโยบายที่สำคัญ และทำหน้าที่ในการสนับสนุนในการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว เช่น ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาตลาด และประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการดำเนินงานที่ผ่านมาอาจสรุปได้เป็นประเด็นหลักๆ ดังนี้

1) การจัดการด้านองค์การรับผิดชอบทางด้านการต่าง ๆ

คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากองการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลการทำงานในด้านต่างๆ ได้แก่ นโยบายและแผนธุรกิจ ด้านการตลาด และด้านประชาสัมพันธ์ โดยเป็นความร่วมมือของทางภาครัฐและเอกชน สรุปความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากองการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ

ภายหลังจากการจัดตั้งคณะทำงานกลุ่มต่างๆ ททท. เห็นความจำเป็นในการมีองค์กรกลางเพื่อทำหน้าที่บริหารงานตามนโยบายรัฐ และประสานให้เกิดประโยชน์สูงสุดระหว่างผู้ลงทุนผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว องค์การกลางดังกล่าวอยู่ในรูปแบบของการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน จัดตั้งเป็น บริษัทไทยจัดการท่องเที่ยว (Thai Longstay Management Corporation Limited) โดยเมื่อเริ่มต้นนั้น ททท. ถือหุ้นร้อยละ 30 และเอกชนกระจายถือหุ้นอีกร้อยละ 70 ซึ่งในจำนวนผู้ถือหุ้นเอกชนนั้นเป็นนักลงทุนชาวญี่ปุ่นอยู่ร้อยละ 20 มีรูปแบบการบริหารจัดการแบบเอกชน บริษัทได้เปิดให้บริการแก่นักลงทุน ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2545 เป็นต้นมา

2) การพัฒนางานด้านสินค้าและบริการ

งานด้านสินค้าและบริการ จะมองแยกเป็นสองส่วน ได้แก่ 1) สินค้าหลักทางการท่องเที่ยว และ 2) การให้บริการอำนวยความสะดวก ในส่วนของสินค้าหลักทางการท่องเที่ยวนี้ ดังกล่าวแล้วว่าการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพมีความสอดคล้องกับกิจกรรมของนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาวอยู่มากและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทั้งภาครัฐและเอกชนต่างสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการระหว่างการท่องเที่ยวสองประเภทนี้ นั่นคือ นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมาใช้บริการของธุรกิจเพื่อสุขภาพในประเทศไทย และ/ หรือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการเชิงสุขภาพแล้วพัฒนาต่อเป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เป็นต้น

ในส่วนของการพัฒนาสินค้าและบริการนั้น บริษัทไทยจัดการท่องเที่ยว ได้เป็นแกนสำคัญในการก่อตั้งพันธมิตรทางธุรกิจการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longstay Service Provide Alliance: LSPS) ขึ้นในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2545 โดยมีพันธมิตรทั้งสิ้น 34 องค์กร แบ่งเป็น 12 กลุ่ม ได้แก่ โรงแรมที่พัก อาหารและสิ่งบันเทิง ภาครัฐ สื่อสารมวลชน การดูแลสุขภาพ (โรงพยาบาล) การฟื้นฟูบำบัดสุขภาพ (สปา) บริษัทนำเที่ยว สารสนเทศ รักษาความปลอดภัย สินค้าและบริการ กีฬานันทนาการ และสถาบันจัดฝึกอบรม

ในส่วนของการให้บริการอำนวยความสะดวก บริษัทไทยจัดการท่องเที่ยว ได้จัดตั้งขึ้นมาเพื่อให้บริการในลักษณะของการเป็นศูนย์บริการครบวงจร (One Stop Service Center) โดย

เป็นศูนย์ที่รวมและให้บริการข้อมูลข่าวสารแบบครบวงจรสำหรับนักท่องเที่ยว นักลงทุน และผู้ประกอบการในระดับต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวและประกอบธุรกิจท่องเที่ยวดังกล่าว นอกจากนี้ยังอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ อาทิเช่น การขออนุญาตตรวจลงตราหนังสือเดินทาง ฯลฯ

3) ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ในเดือนสิงหาคม พ.ศ.2544 คณะอนุกรรมการด้านนโยบายและแผนธุรกิจได้กำหนดจังหวัดและพื้นที่ในการรองรับกลุ่มเป้าหมายในระยะแรกจำนวน 5 แห่ง เพื่อเป็นตัวอย่างของการดำเนินงานในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ สุโขทัย หนองคาย กาญจนบุรี และหัวหิน-ชะอำ โดยให้เหตุผลว่า จังหวัดและพื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพและมีความพร้อมในด้านที่พัก มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยสูง ตลอดจนมีกิจกรรมรองรับกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการพำนักระยะยาวมิได้จำกัดอยู่ในจังหวัดทั้ง 5 แห่งดังกล่าวเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีความพร้อมอื่นๆ ด้วย อาทิเช่น จังหวัดชลบุรี ได้มีการพัฒนาหมู่บ้านสำหรับการพำนักระยะยาวของชาวสแกนดิเนเวีย เป็นต้น

4) ด้านการตลาด

การที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวไทย-ญี่ปุ่นขึ้นนั้น แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับตลาดนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นเป็นพิเศษ และมีการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างตลาดญี่ปุ่น อาทิเช่น การเดินทางของคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการส่งเสริมการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่นในระหว่างวันที่ 24-27 สิงหาคม พ.ศ.2545 เพื่อณรงค์ประชาสัมพันธ์โครงการพำนักระยะในประเทศไทย ณ กรุงโตเกียว และประกาศลงนามกับบริษัทเอกชนญี่ปุ่น 2 บริษัทในเรื่องนี้ เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม นอกจากตลาดประเทศญี่ปุ่นแล้วยังมีการเน้นไปที่ตลาดสแกนดิเนเวียอีกด้วย ในส่วนของงานประชาสัมพันธ์นั้นได้ มีการจัดทำละครเรื่อง “มนตร์กลองสเตย์” ซึ่งมีตัวละครสำคัญเป็นนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น เพื่อทำการประชาสัมพันธ์ภายในประเทศให้ประชาชนมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เป็นต้น

กลุ่มเป้าหมายจาก Short Stay → Extended Stay → Long Stay
 กลุ่มผู้ประกอบการ ทำความเข้าใจความแตกต่างของธุรกิจ
 ↓ ปรับโปรแกรมที่มีอยู่ให้เหมาะสม
 ↓ เสนอสิ่งที่ เป็นประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย
 รัฐ ททท. เชื่อมความสัมพันธ์ ฝ่าย Demand ถูกค้ากับ
 ฝ่าย Provider ผู้ให้บริการ
 โดยรัฐบาลนำร่องตั้งองค์กรมารับผิดชอบ

ภาพที่ 2.5 แสดงการดำเนินงานการพัฒนาของภาครัฐ
 ในการดำเนินงานท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

1) บทบาทของ ททท. เกี่ยวกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) กล่าวว่า ตามที่รัฐบาลมีนโยบายให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นกลยุทธหนึ่งในการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามากระตุ้นสภาพเศรษฐกิจของไทยโดยเร่งด่วน และถือเสมือนเป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้ดำเนินการจัดโครงการ และกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว รวมถึงการขยายกลุ่มตลาดไปยังนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ (Niche Market/Segment) ในการเดินทางให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ที่ผ่านมา ททท. ได้มีการส่งเสริมการตลาดอย่างต่อเนื่อง ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวที่ดีมาโดยตลอด สามารถเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยได้มากขึ้นทุกปี แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวทั่วโลกกลับพบว่ามีแนวโน้มลดลง ในส่วนของประเทศไทยพบว่าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวลดลงโดยเฉลี่ยร้อยละ 1.43 ต่อปี (ตารางที่ 1) ทำให้รายได้ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวอาจมิได้เพิ่มขึ้นในสัดส่วนมากเท่าที่ควรจะเป็น ททท. จึงพิจารณาเห็นว่า การขยายตลาดไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สามารถใช้เวลาในการพำนักราว 1 เดือน จะเป็นการเพิ่มระยะเวลาและจำนวนเงินในการใช้จ่ายได้มากขึ้น ทำให้เกิดรายได้เข้าประเทศเพิ่มขึ้นตามไปด้วย อันจะเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ โดยการขยายตัวของภาคการผลิตและภาคการบริการในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น อุตสาหกรรมอาหาร ธุรกิจบริการที่พัก ธุรกิจบริการด้านสุขภาพ ฯลฯ อันจะเกิดการสร้างงาน สร้างรายได้เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

ททท. ได้พยายามส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay Tourism) ขึ้นโดยได้นำเสนอ คณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่ออนุมัติให้มีการอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่นักท่องเที่ยวสูงอายุ (อายุ 50 ปีขึ้นไป) โดยเน้นกลุ่มผู้เกษียณอายุการทำงานแล้วและมีฐานะดี เพื่อที่กลุ่มบุคคลดังกล่าวจะไม่เป็นปัญหาหรือภาระให้แก่ประเทศไทยในการดูแลในกรณีที่เกิดการเจ็บป่วยขึ้น และเพื่อให้ได้ผลชัดเจนในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ซึ่ง ครม. ได้มีมติเห็นชอบในหลักการเมื่อวันที่ 7 และ 14 กรกฎาคม 2544 ตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์) เสนอ และมีมติอนุมัติรายละเอียดในการปฏิบัติ เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2541

2) แนวทางการดำเนินการของ ททท. เกี่ยวกับท่องเที่ยวระยะยาว

- จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ โดยนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติ
- ทำการศึกษาหากลุ่มเป้าหมายและความต้องการของตลาด เพื่อวางแผนการตลาด และการพัฒนาบริการให้เป็นที่ยอมรับของตลาด

- ผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มภาคเอกชนมาให้บริการรับกลุ่มเป้าหมายให้เป็นสมาคม เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการให้เป็นมาตรฐาน และจัดเป็น Package ที่มีคุณภาพเหมาะสม โดยผ่านความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- กำหนดช่องทางการตลาดที่เหมาะสมและชัดเจน เช่น จะต้องติดต่อผ่านสมาคมองค์กรเอกชนที่รวมตัวเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมาย
- พิจารณาและปรับปรุงการอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ แก่กลุ่มเป้าหมาย ดังเช่น
 - การจัดตั้งศูนย์ One Stop Service สำหรับบริการกลุ่มเป้าหมาย
 - การจัดทำมาตรฐานการบริการด้านต่างๆ เช่น ระบบการจัดการ ที่พัก สถานพยาบาล ร้านอาหาร สิ่งอำนวยความสะดวก และกิจกรรมรองรับ (ปัจจุบันกรมส่งเสริมการส่งออกได้ดำเนินการด้านที่พักแล้ว)
 - การปรับปรุงขั้นตอนวิธีการตรวจลงตราให้สะดวก รวดเร็วขึ้นและมีมาตรฐานการตรวจสอบเพื่อคงไว้ซึ่งความมั่นคงของประเทศ
 - การจัดทำคู่มือในการใช้ชีวิตของกลุ่มผู้พำนักระยะยาวในประเทศไทย (ปัจจุบันกรมส่งเสริมการส่งออกได้จัดทำ directory ผู้ให้บริการ และ ททท.จัดทำคู่มือเชิญชวนกลุ่มเป้าหมาย)
 - การกำหนดมาตรฐานและจัดโครงการพัฒนาบุคลากรด้านการบริการและด้านภาษา เช่น ล่าม แม่บ้านและบุคลากรทางด้านการดูแลสุขภาพ ฯลฯ
 - การปรับปรุงระบบเชื่อมโยงด้านการเงินระหว่างประเทศ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถโอนเงินเบิกจ่ายได้สะดวกและมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น
 - การส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนด้านธุรกิจบริการให้มีการรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว โดยเน้นผู้ประกอบการคนไทยกลุ่มธุรกิจ SME เพื่อให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพคนไทย และการใช้ผลิตภัณฑ์ในประเทศ
 - การจัดทำระบบการตรวจสอบในรูปแบบและลักษณะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังเช่น
 - จัดทำระบบการตรวจสอบกลุ่มเป้าหมาย ด้านประวัติอาชญากรรม สุขภาพ และฐานะทางการเงินเพื่อถ่วงถ่วงกลุ่มเป้าหมายไม่ให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ
 - จัดทำระบบการตรวจสอบประวัติของผู้ประกอบการและมาตรฐานการบริการที่เกี่ยวข้อง

- จัดทำระบบติดตามและประเมินผลเพื่อให้ทราบถึงประโยชน์และผลเสียแท้จริงที่เกิดขึ้น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนให้ทราบถึงความพอใจของกลุ่มเป้าหมาย และแนวทางการปรับปรุงต่างๆ

2.6.2 การเตรียมการรองรับตลาดของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) กล่าวถึง คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวได้พิจารณากำหนดสิ่งที่เป็นในการรองรับนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว โดยกำหนดเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1) ที่พัก แบ่งเป็น 3 ประเภท

- โรงแรมและรีสอร์ท ที่สร้างไว้แล้วและยังเหลือจำหน่ายหรือให้เช่า ประเภทนี้เหมาะกับตลาดระดับสูงซึ่งมีกำลังใช้จ่ายมาก และต้องการความสะดวกสบายเพราะมีบริการที่พร้อมสรรพอยู่แล้ว

- อพาร์ทเมนต์ อาคารชุด และบ้านจัดสรร ที่สร้างไว้แล้วและยังเหลือจำหน่ายหรือให้เช่า ซึ่งอาจต้องปรับปรุงบางส่วนให้มีสภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อช่วยกระตุ้นให้มีการจำหน่ายหรือให้เช่าได้เพิ่มมากขึ้น

- ที่พักซึ่งสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดจากกลุ่มประเทศต่างๆ

2) บริการและกิจกรรม เช่น การขออนุญาตเข้าเมือง การสื่อสาร ความปลอดภัย ความสะดวกต่างๆ ในการดำรงชีวิต กิจกรรมต้องมีความหลากหลายเพื่อให้อยู่ได้นานวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการบริการจะต้องจัดให้มีศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ หรือ One Stop Service Center

ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ หรือ One Stop Service Center นี้ จะทำหน้าที่ให้ข้อมูล และประสานงานติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้ามาพำนักระยะยาวแบบครบวงจร เช่น การจัดหาที่พักที่ได้มาตรฐานตามความต้องการของลูกค้า การติดต่อกับสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อขอขยายระยะเวลาในการพำนักต่อ การประสานงานธนาคารพาณิชย์เพื่อเปิดบัญชี ฯลฯ โดยคณะกรรมการนโยบายและแผนธุรกิจ ภายใต้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ จะเป็นผู้พิจารณากำหนดโครงสร้างและแนวทางการทำงานของศูนย์ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการ

3) บุคลากร ต้องมีทักษะและความพร้อม โดยเฉพาะเรื่องภาษาต่างประเทศ รวมถึงการให้บริการแก่ผู้สูงอายุ

นอกจากนี้ คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ยังได้พิจารณากำหนดจังหวัดและพื้นที่ในการรองรับกลุ่มเป้าหมายในระยะแรก จำนวน 5 แห่ง ได้แก่

- เชียงใหม่
- สุโขทัย
- หัวหิน-ชะอำ
- กาญจนบุรี
- หนองคาย

ทั้งนี้ เนื่องจากจังหวัดและพื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพและความพร้อมที่มีเหมาะสมสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เกษียณอายุการทำงาน โดยมีความพร้อมในด้านที่พัก มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัยสูง ตลอดจนมีกิจกรรมรองรับกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี

2.6.3 ตัวอย่างสถานประกอบการที่ดำเนินธุรกิจการพำนักระยะยาวในปัจจุบัน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) กล่าวถึง ตัวอย่างสถานประกอบการที่ดำเนินธุรกิจการพำนักระยะยาวของประเทศไทยที่มีลักษณะเฉพาะและค่อนข้างได้รับความนิยมในปัจจุบัน ดังเช่น

1) สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (สพย.) Thai Longstay Providers Association [TLA]

จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2509 ปัจจุบันสำนักงานของสมาคมตั้งอยู่ที่ศูนย์สุขภาพศรีปทุม-ลองสเตย์เลขที่ 23/15 หมู่ที่ 1 ถนนปทุม-เสนา อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี 12160 โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งที่สอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมและพัฒนากองท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ททท.ดังนี้

- ส่งเสริม สนับสนุนสถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทย
- ทำการศึกษาวิจัย เผยแพร่ แลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ และข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
- เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ด้านธุรกิจท่องเที่ยวพักผ่อนระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุชาวต่างประเทศ
- วางระเบียบหรือข้อตกลงให้สมาชิกปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติสถานประกอบการ เพื่อให้การประกอบธุรกิจของสมาชิกระดมดำเนินการด้วยความเรียบร้อย มีคุณธรรมและจรรยาบรรณ เป็นที่น่าเชื่อถือไว้วางใจของผู้มาใช้บริการ

■ เป็นตัวแทนสมาชิกในการประชุมเจรจาเพื่อแก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้อง รวมถึงทำความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยวผ่านนักกระษัตริย์จากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2) Japanese Longstay Health Tour /Longstay Co.,Ltd.

เป็นบริษัทโครงการที่จัดตั้งและเน้นในกลุ่มของนักท่องเที่ยว Longstay Health Care โดยเฉพาะ ซึ่งมีสถานที่พักผ่อนอยู่ในเครือมากมายทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ดังเช่น

- Sripatum Longstay Resort and Health จังหวัดปทุมธานี
- Baan Siri Rama Place /Bangkok City Resort กรุงเทพฯ
- Pung Waan Resort จังหวัดกาญจนบุรี
- Lanna Resort จังหวัดเชียงราย
- Kanary Bay Service Apartmernts and Residences จังหวัดระยอง

โดยสถานที่ต่างๆ ดังกล่าวจะมีคุณลักษณะหลักๆ ดังต่อไปนี้คือ

- สถานที่พักอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ดี ภายในห้องพักประกอบด้วยอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกครบครัน สะดวกในการเดินทางและติดต่อสื่อสาร
- มีบริการรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง
- ให้ความสำคัญในเรื่องของการพักผ่อนและบริการทางด้านสุขภาพ ซึ่งแต่ละสถานที่พักในเครือจะมีการจัดกิจกรรมทางด้านการกีฬา และนันทนาการอื่นๆ
- ในส่วนของบริการคลินิกสุขภาพนั้น จัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือการออกกำลังกายอย่างครบครัน รวมถึงมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำและปรึกษาปัญหาสุขภาพ และยังมีเจ้าหน้าที่ พยาบาล และแพทย์จากโรงพยาบาลกรุงธนบุรีมาประจำอยู่ด้วย
- ทางด้านบริการพิเศษอื่นๆ ได้แก่ จัดให้มีภัตตาคารทั้งภาษาอังกฤษและญี่ปุ่น มีการจัดแสดงโชว์ทางวัฒนธรรม อบรมการทำอาหาร รวมทั้งการปลูกพืชผักสวนครัวอีกด้วย
- กลุ่มเป้าหมายของ Longstay Tourism ที่ทำอยู่ในปัจจุบันจะเป็นผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีชาวเกาหลีและชาวไทยด้วย

3) River Kwai Village

เป็นรีสอร์ทในบรรยากาศธรรมชาติ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแควน้อยมีห้องพักทั้งหมด 191 ห้อง แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ แพ บังกะโล โรงแรม และที่พักโรงแรม (สำหรับแขกพิเศษ)

มีบริการเพื่อสุขภาพ เช่น บริการนวดแผนโบราณ มีสถานที่สำหรับออกกำลังกาย และมีการจัดกิจกรรม Walk Rally อยู่เป็นประจำทุกสัปดาห์ ซึ่งจัดทำมาเป็นเวลา 56 ปีมาแล้ว นอกจากนั้นยังมีลานกิจกรรม การบริการเพื่อสุขภาพ

นอกจากนี้สภาพบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงยังเหมาะสำหรับกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมทางน้ำ และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจอีกมากมาย ยิ่งกว่านั้นที่ตั้งยังอยู่ใกล้วัด ซึ่งเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการความสงบหรือฝึกจิตสมาธิ

ในส่วนของกลุ่มเป้าหมายที่มาใช้บริการนั้น ปัจจุบันมีทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติที่ต้องการความสงบเงียบและพักผ่อน สัมผัสบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ รวมถึงกลุ่มเป้าหมายที่มาจัดประชุมสัมมนา

River Kwai Village ให้ความสำคัญกับ Longstay Tourism เป็นอย่างมาก ซึ่งขณะนี้กำลังทำ Longstay ซึ่งมุ่งเน้นไปที่กลุ่มผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นและนอกจากนี้ยังมีกลุ่ม Longstay จากยุโรปและอเมริกาบ้างอีกด้วย

4) Silver Hospitality Co.,Ltd (SHO)

เป็นบริษัทที่มีสินค้าและบริการด้านการจัดโปรแกรม(Package) ของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวและที่พักแบบ Time Sharing โดยมีกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด คือ ผู้เกษียณอายุและผู้สูงอายุในประเทศไทยและประเทศในทวีปยุโรป SHO ได้จัดสินค้าและบริการของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวใน 6 ภูมิภาคหลักของประเทศไทย โดยมีเครือข่ายของสถานประกอบการด้านที่พักแรม 17 แห่งในจังหวัดต่างๆเข้าร่วมด้วย ภายใต้การสนับสนุนของคณะกรรมการการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งประเทศไทย (Thailand Longstay Committee)

5) บริษัท Health Link จำกัด

บริษัท Health Link ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2543 เพื่อทำธุรกิจการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทยและเพื่อรองรับตลาดผู้สูงอายุ ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นในปัจจุบัน โดยจะเน้นไปในกลุ่มดูแลสุขภาพและการอำนวยความสะดวกแก่ชาวต่างชาติ

ทางบริษัท Health Link จะจัดสร้างหมู่บ้านหรือชุมชนนานาชาติสำหรับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทย ซึ่งสามารถรับนักท่องเที่ยวได้ถึง 2,000 คนที่จังหวัดเชียงใหม่

6) Chiangmai Sport Club /Club House Inn.

- โรงแรมเป็นตึก 3 ชั้น อยู่ในสวนลีนจี มีเนื้อที่โดยประมาณ 50 ไร่ ริมแม่น้ำปิง ห่างจากตัวเมืองประมาณ 7 กิโลเมตร

- ปัจจุบันให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Longstay โคนมุ่งเน้นไปที่กลุ่มของผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นและกำลังจะจับตลาดในกลุ่มสแกนดิเนเวีย
- ทางโรงแรมให้ความสำคัญในส่วนของกิจกรรม โดยให้ผู้พักอาศัยทุกคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ โดยเน้นที่การบริการเพื่อสุขภาพ มี Sport Facilities บริการเกือบทุกอย่าง ยกเว้นสนามกอล์ฟ และมีสระว่ายน้ำ Olympic Size
- จัดบริการนวดแผนโบราณให้กับผู้พักอาศัย Longstay และนอกจากนี้ยังจัดบริการด้านอาหารสุขภาพให้อีกด้วย (สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความต้องการของ Organizer)
- ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยว Longstay รู้จักทำการเกษตรแบบไทย ปลูกพืชผักสวนครัวแบบง่าย ๆ ในโรงแรม สอนการทำอาหารและการฝีมือแบบไทย โดยเฉพาะผู้หญิงชาวญี่ปุ่นจะชอบประดิษฐ์งานฝีมือมาก
- จัด Elephant Camp นำชมปางช้างแม่สา
- ในบริเวณพื้นที่สวนลื่นจี 50 ไร่ของโรงแรมได้จัดทำ Walking Track ไว้ให้สำหรับเดินเล่นผ่อนคลายหรือออกกำลังกายเล็กน้อยๆ
- หากประสงค์จะขี่ม้า(Horse Riding) ต้องแจ้งให้ทางโรงแรมทราบล่วงหน้า
- ทางโรงแรมให้ความสำคัญและใส่ใจต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยว Longstay เป็นอย่างมาก โดยได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ แพทย์ พยาบาลและผู้เชี่ยวชาญมาประจำ คอยดูแลและให้คำปรึกษาอีกด้วย

7) Hosted Holidays International

บริษัท Hosted Holidays International เป็นบริษัทต่างประเทศซึ่งจดทะเบียนที่ British Virgin Islands โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ที่สิงคโปร์ ประเทศไทย และญี่ปุ่น ซึ่งบริษัทนี้จะเน้นไปที่การบริการและการตลาดในกลุ่มนักท่องเที่ยวสูงอายุจากทั่วโลกที่ต้องการมาพำนักระยะยาวในประเทศไทยซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและกลุ่มเป้าหมายหลักของ ททท.

นอกจากนั้นบริษัทยังให้บริการให้คำปรึกษาและการจัดการแก่เจ้าของและนักลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งผู้ประกอบการให้บริการที่ต้องการทำธุรกิจนี้

ทางบริษัทจะเน้นการนำเสนอชีวิตความเป็นอยู่ทุกรูปแบบให้แก่ผู้สูงอายุที่มีความเป็นไปได้ที่จะเข้ามาพำนักระยะยาวในประเทศไทย โดยเน้นให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกคุ้นเคยและใช้ชีวิตในประเทศไทยอย่างมีความสุข ณ จังหวัดเชียงใหม่

ในขั้นแรกของการพำนักระยะยาวในประเทศไทยทางบริษัทได้พยายามให้นักท่องเที่ยวมีความคุ้นเคยกับประเทศไทยและในขั้นต่อไปนักท่องเที่ยวซึ่งประทับใจจะสามารถกลับมาพำนักระยะยาวและทำการลงทุนได้อย่างถูกกฎหมาย

นอกจากนี้ทางบริษัทยังจัดกิจกรรมอำนวยความสะดวกและสันตนาการมากมายเพื่อ
นักท่องเที่ยว เช่น One Stop Service Center, Education Program, การให้บริการด้านสุขภาพและ
การแพทย์ บริการคมนาคมที่สะดวกสบาย รวมทั้งกิจกรรมด้านกีฬาและการผ่อนคลายต่างๆ เป็นต้น

2.7 โครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศอื่นๆ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) กล่าวว่า ในปัจจุบันมีประเทศต่างๆ มากมายทั้ง
ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และในภูมิภาคอื่นในโลก ซึ่งได้รับผลสำเร็จ และความล้มเหลว
แตกต่างกันไป โดยตลาดการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่เป็นคู่แข่งสำคัญของประเทศไทยอยู่ในภูมิภาค
เดียวกันคือ ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศมาเลเซีย

2.7.1 รูปแบบของโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศฟิลิปปินส์

ในปีพ.ศ. 2528 รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้จัดตั้ง The Philippines Retirement Authority
(PRA) ในสังกัดทำเนียบประธานาธิบดี เพื่อดำเนินการอนุมัติตรวจลงตราเป็นพิเศษให้ผู้ประสงค์จะ
ใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุ ในฟิลิปปินส์ เรียกว่า Special Resident Retiree's Visa (SRRV) โดย
จุดประสงค์หลักของโครงการนี้ในฟิลิปปินส์คือ เพื่อส่งเสริม และพัฒนาประเทศฟิลิปปินส์ให้เป็น
สวรรค์สำหรับผู้สูงอายุชาวต่างชาติ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศด้วย

โดยประเทศฟิลิปปินส์จะเน้นกลุ่มเป้าหมายสำคัญไปที่กลุ่มชาวอเมริกันที่เกษียณอายุที่
มีอยู่ประมาณ 25.5 ล้านคน และชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลที่มีอยู่ประมาณ 1.6 ล้านคน โดยได้กำหนด
เงื่อนไขให้ผู้สมัครต้องฝากเงินตามจำนวนที่กำหนดในธนาคารของฟิลิปปินส์ และผู้เกษียณอายุ
เหล่านี้จะสามารถทำการลงทุนในประเทศฟิลิปปินส์ตามที่ PRA กำหนดไว้ได้

แต่อย่างไรก็ตาม โครงการของฟิลิปปินส์แม้ว่าจะดำเนินการมาเป็นเวลา 16 ปีแล้ว ก็ยัง
ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจาก

- 1) ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี โดยส่วนใหญ่เป็นเพียงการวางแผนพบไว้ตาม
สำนักงานของฟิลิปปินส์ในต่างประเทศและการประชาสัมพันธ์ทาง Website เท่านั้น
- 2) ปัญหาทางการเมืองภายใน และการไม่ได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
ต่างๆอีกทั้งมีการแข่งขันกันเอง จึงทำให้การดำเนินงานไม่ได้รับการผลักดันให้ดำเนินไปได้ด้วยดี
(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

2.7.2 รูปแบบของโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศมาเลเซีย

เนื่องจากในปี พ.ศ. 2543 ระยะเวลาในการพำนักอยู่ในประเทศมาเลเซียของนักท่องเที่ยวโดยประมาณคือ 5.5 คีน และเนื่องจากทาง Malaysian Tourism Promotion Board (MTPB) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของ

- 1) การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา
- 2) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและทางการแพทย์

การท่องเที่ยวทั้งสองแบบมีแนวโน้มที่จะเติบโตกลายเป็นการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ถึงแม้ว่าประเทศจะประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจก็ตาม ดังนั้น MTPB จึงมีแผนการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งสองประเภทดังนี้

- 1) ประชาสัมพันธ์ วิทยาลัย และองค์กรต่างๆในมาเลเซียเพื่อการศึกษาขั้นสูง โดยอ้างว่าในมาเลเซียก็มีมหาวิทยาลัยมากมายที่มีมาตรฐานเทียบเท่าสากลสำหรับนักศึกษาต่างชาติ แทนที่นักศึกษาเหล่านั้นจะเดินทางไปศึกษาในประเทศทางตะวันตกและต้องจ่ายค่าครองชีพที่สูง
- 2) ดิพมพ์เอกสารที่เกี่ยวกับศูนย์การแพทย์ โรงพยาบาลเอกชนซึ่งมีแพทย์ที่ชำนาญการลงในแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวของมาเลเซีย ทั้งเพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเข้ารับการรักษามารมาเลเซียและอยู่ในมาเลเซียในช่วงเวลาที่พักฟื้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

2.7.3 รูปแบบของโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศโปรตุเกส

จากผลการสำรวจจะพบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติจะเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศโปรตุเกส ปีพ.ศ. 2543 มีประมาณ 12 ล้านคน ส่วนใหญ่หรือประมาณร้อยละ 65 เป็นนักท่องเที่ยวจากยุโรปตะวันตก ซึ่งสามารถเดินทางไปเยือนโปรตุเกสโดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา และสามารถพำนักอยู่นานเท่าใดก็ได้ รวมถึงสามารถซื้อบ้านหรือที่พักอาศัยอยู่อย่างถาวรซึ่งมีจำนวนไม่น้อย อีกจำนวนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวอเมริกัน และแคนาดา เดินทางเข้าไปโปรตุเกสโดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตราและพำนักอยู่ได้ไม่เกิน 90 วัน ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวจากยุโรป อเมริกา และแคนาดา เป็นตลาดเป้าหมายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโปรตุเกส

จากการนี้เองทางประเทศโปรตุเกสจึงมีการจัดทำวีซ่าเรียกว่า Long Stay Tourist Visa ขึ้นซึ่งนักท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถพำนักในโปรตุเกสได้ 90 วัน และสามารถต่ออายุการตรวจลงตราที่กรมคนตรวจคนเข้าเมืองของโปรตุเกสได้ 2 ครั้ง การขอรับการตรวจลงตราประเภทนี้จะไม่

ยุ่งยากมากนัก และไม่ใช้เวลานาน เนื่องจากสถานเอกอัครราชทูตโปรตุเกสในต่างประเทศสามารถอนุมัติได้

อนึ่ง นอกเหนือจากนักท่องเที่ยวสัญชาติยุโรปตะวันตก อเมริกัน และแคนาดา รัฐบาลโปรตุเกสไม่มีนโยบายสนับสนุนการพำนักระยะยาวของชาวต่างชาติสัญชาติอื่น เนื่องจากขณะนี้โปรตุเกสมีปัญหาชาวต่างชาติเข้ามาอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานจากยุโรปตะวันออก และจากคนต่างชาติของประเทศในกลุ่มที่ใช้ภาษาโปรตุเกส (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

2.7.4 รูปแบบของโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศญี่ปุ่น

ในปัจจุบันช่วงเวลาที่ว่างของชาวญี่ปุ่นนั้นมีระยะเวลามากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากการเติบโตขึ้นของสังคมผู้สูงอายุและความต้องการที่จะทำงานต่อปีเป็นเวลานาน้อยลง ซึ่งเหล่านี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการพัฒนาคุณภาพชีวิตไปในทางที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ความสนใจทางด้านสุขภาพจิตของชาวญี่ปุ่นก็มีแนวโน้มที่จะได้รับความสนใจมากกว่าความร่ำรวย และเป็นที่คาดกันว่ากระแสนี้จะเพิ่มขึ้นในอนาคต

นอกจากนี้ ลักษณะของการไปอาศัยอยู่ในต่างประเทศของชาวญี่ปุ่นก็ได้เปลี่ยนไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากการไปอยู่แบบ Long Stay เริ่มได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น เพราะ Long Stay นี้เปิดโอกาสให้ชาวญี่ปุ่นได้อาศัยพักผ่อนอยู่ในต่างประเทศเป็นระยะเวลานานซึ่งทำให้สามารถเรียนรู้และแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและสังคม กับคนในสังคมท้องถิ่นทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

ดังนั้น มูลนิธิ Long Stay จึงได้จัดตั้งขึ้นเพื่อประสานและสืบเสาะหาข้อมูลการทำวิจัยให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนที่เป็นระยะเวลายาวนานยิ่งขึ้นในต่างประเทศ และช่วยเหลือบริษัทที่เกี่ยวข้อง

มูลนิธิ Long Stay ในประเทศญี่ปุ่น เป็นมูลนิธิที่เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2535 เป็นกองทุนที่ไม่หวังผลกำไรใดๆ ทั้งสิ้น โดยมีจุดประสงค์คือเพื่อทำวิจัย สืบค้นข้อมูล และเก็บสถิติข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay อีกทั้งยังประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนให้ประชาชนที่สนใจในโครงการโดยมูลนิธิมีหน้าที่ดังนี้

- 1) ทำการศึกษาวิจัย และสืบเสาะข้อมูล
- 2) ทำให้โครงการเป็นที่นิยมและให้คนทั่วไปเข้าใจโครงการอย่างถูกต้อง
- 3) ให้บริการด้านข้อมูล (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

2.7.5 รูปแบบของโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในออสเตรเลีย

ในส่วนของประเทศออสเตรเลียนั้น Australia Tourist Commission (ATC) ก็ได้จัดทำรายงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆของ ATC เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay โดยรายงานดังกล่าวนี้ได้ระบุว่า ATC จะเน้นย้ำส่งเสริมตลาดที่สำคัญ 2-3ประเภท ที่เด่นและมีโอกาสที่จะเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในอนาคต

1) ตลาด Backpacker

ประเทศออสเตรเลียจัดเป็นจุดหมายปลายทางที่เป็นที่นิยมสำหรับตลาด Backpacker จากต่างประเทศ โดยคาดว่าใน 12 เดือนข้างหน้า จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของจำนวนนักท่องเที่ยวทั่วไปที่เดินทางเข้ามายังประเทศออสเตรเลีย ดังนั้น ATC จึงให้ความสนใจกับตลาดกลุ่มนี้และจะดำเนินการอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาล หน่วยงานต่างๆทางด้านการท่องเที่ยวในประเทศ และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในการที่จะพัฒนาวิธีการของประเทศ และกระตุ้นการจัดการตลาดที่เป็นการร่วมมือกันให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม

2) Wine Tourism

การท่องเที่ยวประเภทนี้ได้รับความนิยมมากขึ้นจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศออสเตรเลีย เนื่องจากออสเตรเลียจัดเป็นแหล่งไวน์ที่มีคุณภาพเป็นอันดับ3 ดังนั้นประเทศออสเตรเลียจะมุ่งเน้นที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวประเภทนี้ ทั้งยังต้องการที่จะกระจายจำนวนนักท่องเที่ยวออกไปยังส่วนภูมิภาค และเพิ่มระยะเวลาที่พำนักรอยู่ในออสเตรเลียควบคู่ไปกับการพัฒนา Wine Tourism นี้

ATC จะร่วมกับคณะกรรมการแห่งชาติทางด้านไวน์ในการจัดการประชุมที่ Adelaide ในปลายเดือนกรกฎาคมเพื่อปรึกษาถึงแนวทางในอนาคตต่อไป นอกจากนั้น ATC ได้จัดพิมพ์รายงานเรื่อง Wine Tourism ในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งจะนำออกเสนอในเวลาอันใกล้นี้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

2.8 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วินัย สุนำพล (2529) ได้ทำการศึกษาแนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูงานเทศกาลและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่า แนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูงานเทศกาลและประเพณีนั้นเป็นเรื่องของคุณค่าทางด้านจิตใจ อันจะส่งผลให้กลายเป็นสังคมที่ล้มเหลวในที่สุด ดังนั้นควรให้ความสำคัญต่อมาตรการในการอนุรักษ์และการฟื้นฟูงานเทศกาลและประเพณีขึ้น

อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นสาระทางศิลปวัฒนธรรมให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมีลักษณะต่อเนื่องหรือเป็นการแสดงให้เห็นถึงการอนุรักษ์ไว้ซึ่งคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่งดงามในอดีต ในขณะเดียวกันควรส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรมยุคร่วมสมัยของตนได้อย่างมีความเข้มข้นลึกซึ้งในเนื้อหาสาระควบคู่ไปกับการรณรงค์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ก้าวเข้าสู่ภาวะวิกฤต ถ้าสามารถทำได้แล้ว แนวทางในการอนุรักษ์และฟื้นฟูงานเทศกาลและประเพณีให้เอื้อต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ย่อมบรรลุผลสำเร็จได้อย่างก้าวหน้าทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ประทุมพร แสนกล้า เฮสติ้งส์ (2534) ได้ทำการศึกษาการรับนิเทศศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ พบว่า นักท่องเที่ยวต่างประเทศส่วนใหญ่ได้รับสารนิเทศเพื่อการท่องเที่ยวแรกสุดจากการแนะนำจากเพื่อนหรือญาติ และสารนิเทศที่ได้รับมีรายละเอียดเพียงพอ ถ้ารายละเอียดคำเพียงพอจะรับสารนิเทศเพิ่มเติมจากการติดต่อบริษัทนำเที่ยวด้วยตนเอง และมีความคิดเห็นว่าบริษัทนำเที่ยวเป็นแหล่งโฆษณาเพื่อการท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่สุด

เดือนรัตน์ รัตนศิริ (2534) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงตอนล่าง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเผยแพร่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงตอนล่างมาแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยว นั้น การเปิดรับสื่อบุคคลและการติดต่อกับสังคมภายนอกมีความสัมพันธ์กับการไปท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงตอนล่างในทิศทางเดียวกัน การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการไปท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงตอนล่าง ส่วนการเปิดรับสื่อมวลชน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และฐานะทางเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการไปท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงตอนล่าง

บุญทา ชัยเลิศ (2545) ได้ทำการศึกษาแผนการตลาดการท่องเที่ยวบ้านควายไทย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า บ้านควายไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จัดตั้งขึ้นโดยเอกชน เป็นศูนย์ข้อมูลทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องกับควาย และศูนย์กลางการอนุรักษ์ควายถึงแม้จะมีสถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่ ภาพลักษณ์ของบ้านควายไทยในสายตาของนักท่องเที่ยวก็ให้ความน่าเชื่อถือ แต่ในขณะเดียวกันการดำเนินงานด้านการตลาดยังไม่ดีพอ นอกจากนั้นแล้วในระยะ 1 ปีที่ผ่านมาบ้านควายไทยยังไม่มีวางแผนทางการตลาดเชิงรุกที่ชัดเจน

พจนารถ กริ่งไกร (2545) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พบว่า บทบาทของผู้นำชุมชนมีผลต่อการมีส่วนร่วมทั้งด้านการร่วมคิดวางแผนทาง การร่วมดำเนินการ การร่วมประสานงาน การร่วมรับผลประโยชน์ และการร่วมติดตามประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ส่วนด้านความสัมพันธ์ของผู้นำชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรมตำบลโป่งงาม พบว่า บทบาทของผู้นำชุมชนที่แตกต่างกันทั้งด้านหน้าที่รับผิดชอบ การประสานงานภาครัฐ เอกชน ชุมชน ด้านการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีผลทำให้เกิดความแตกต่างในการมีส่วนร่วมคิด ร่วมดำเนินการประสานและร่วมรับผลประโยชน์ รวมทั้งการติดตามผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ธงชัย อินทรพันธุ์ (2545) ได้ทำการศึกษาการจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลปลายโพธิ์งาม อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยนี้เพิ่มเริ่มมีได้ไม่นานนัก ควรดึงให้ประชาชนในท้องถิ่นหรือประสานงานกับหน่วยงานอื่นในท้องถิ่น โดยเฉพาะ อ.บ.ค. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารงานด้วยตัวเอง ซึ่งมีนโยบายในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางด้านนี้อยู่แล้ว ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญ คือ ความมีมาตรฐานของการบริการในเรื่องอาหาร ที่พัก และบุคคลที่ให้บริการในธุรกิจประเภทนี้ ตลอดจนการช่วยเหลือจากภาครัฐในการให้การสนับสนุน เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้น ในเวลาเดียวกันก็จะปลูกกระแสของการอนุรักษ์ให้เกิดขึ้นในชุมชนต่อไป

วิชุดา ให้เจริญ (2545) ได้ทำการศึกษาการจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา พบว่า ชุมชนชาวประมงพื้นบ้านตำบลเกาะยาวน้อยเป็นผู้ดำเนินการจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ โดยมีหลักสำคัญเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชนอยู่ 4 ประการ คือ 1) ต้องถือว่าการท่องเที่ยวไม่ควรมุ่งหวังรายได้เป็นหลัก แต่ควรเป็นกิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 2) ควรมีการจัดสรรนักท่องเที่ยวที่เคารพต่อธรรมชาติและวิถีชีวิตชุมชน 3) พยายามผลักดันให้การประกอบอาชีพการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การท่องเที่ยวเป็นเรื่องเดียวกัน และ 4) มีการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม โดยมีกระบวนการดำเนินงาน 4 ประการ ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การจัดสายงาน 3) การ

ดำเนินงาน และ 4) การควบคุมการดำเนินงาน ซึ่งกระบวนการดังกล่าว สามารถกระตุ้นและสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวและคนในชุมชนให้หันมาร่วมมือกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชนตามแนวของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

นางพิมล วาดสันทด (2545) ได้ทำการศึกษากลยุทธ์ทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเมืองประวัติศาสตร์เชียงแสน จังหวัดเชียงราย พบว่า เมืองประวัติศาสตร์เชียงแสนมีจุดแข็งด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว คือ มีเอกลักษณ์ มีประวัติศาสตร์และโบราณสถานที่น่าสนใจ แต่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อน คือ สิ่งอำนวยความสะดวก สาธารณูปโภค การบริหารจัดการ การสร้างกิจกรรมทางการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ สำหรับโอกาสในการพัฒนา คือ หน่วยงานราชการมีนโยบาย แผนงาน และให้การสนับสนุนการท่องเที่ยวเมืองประวัติศาสตร์เชียงแสน ตลอดจนการค้าขายกับประเทศจีนมีความเจริญ ทางด้านอุปสรรคต่อการพัฒนา คือ ขาดงบประมาณ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการหวงแหนมรดกทางการท่องเที่ยว บุคลากรไม่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

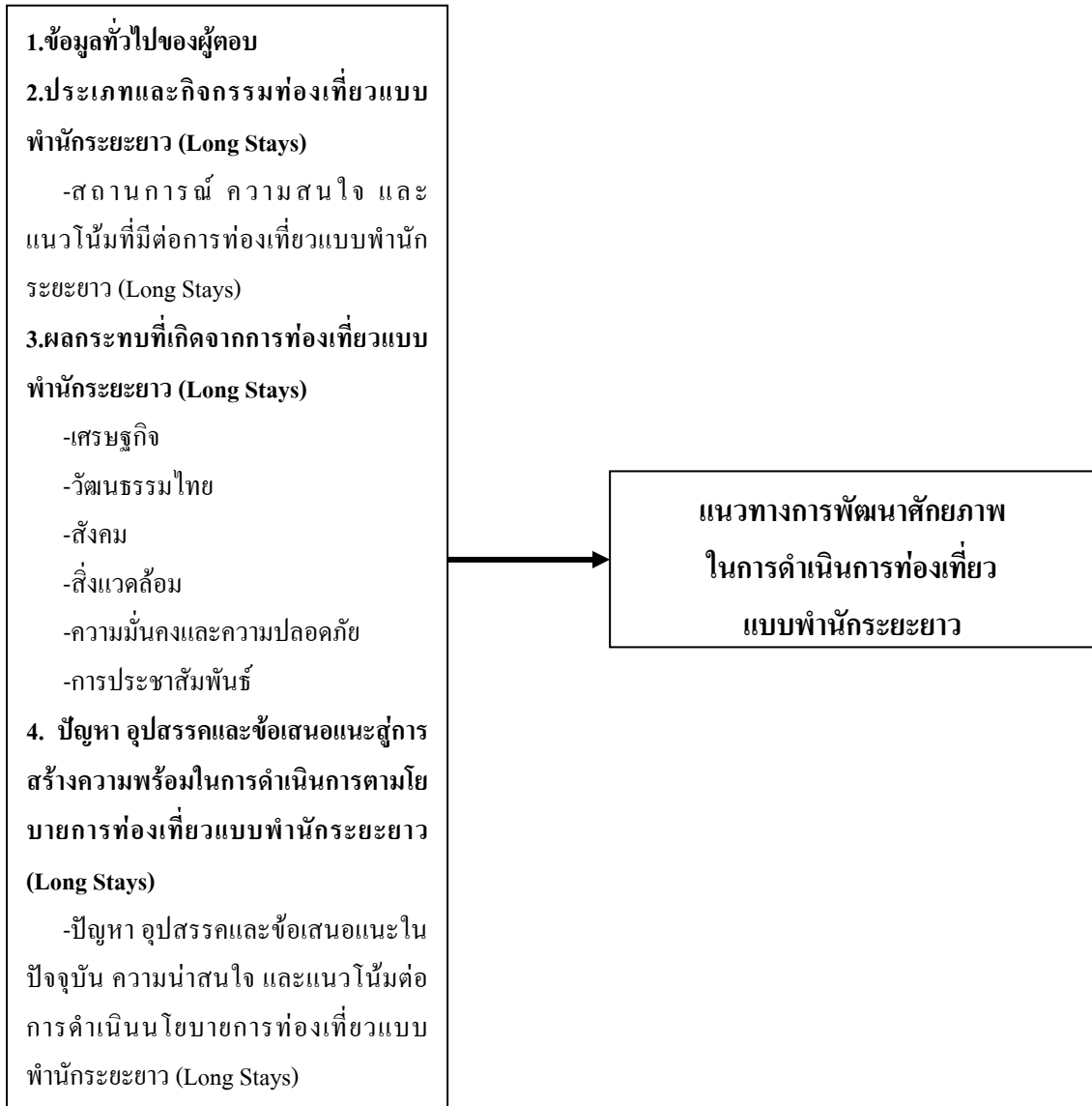
ประภาส อินทนปสานน์ (2546) ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม กรณีหมู่บ้านโคกโก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า แนวทางพัฒนาในด้านการจัดองค์การชาวบ้าน ในการเองพัฒนาความเข้าใจให้เห็นความสำคัญการติดตามประเมินผล ขณะที่ด้านการมีส่วนร่วมควรพัฒนาและให้ความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการวางแผน จากนักท่องเที่ยวควรมีการพัฒนาเพิ่มความพึงพอใจในด้านสถานที่พักและหมู่บ้าน ด้านการต้อนรับ การบริการ และความปลอดภัยในการท่องเที่ยวแบบบ้านพักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทกับภาคเกษตรกรในชนบท การท่องเที่ยวสามารถเพิ่มรายได้ภาคเกษตรกรรมนำผลผลิตการเกษตรที่มีอยู่หรือสินค้าท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เด่นในชุมชนมาเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวได้ร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตรที่มีในท้องถิ่นหรือเชื่อมโยงผลผลิตการเกษตรจากท้องถิ่นนำไปสู่เมืองโดยอาศัยการท่องเที่ยว เป็นการพัฒนาภาคเกษตรกรรมของชาวชนบทในการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวเกิดขึ้นเนื่องจากประเทศไทยกำลังประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและสถานการณ์การท่องเที่ยวที่มีค่าเฉลี่ยของจำนวนวันท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยลดลง จึงจัดตั้งโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวขึ้น โดยนิยามศัพท์คำว่าท่องเที่ยวพำนักระยะยาว คือ นักท่องเที่ยวที่มีวันพักตั้งแต่ 15 วันขึ้นไป ซึ่งจะมีองค์ประกอบของการท่องเที่ยวความคล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวลักษณะอื่นๆ เช่น ที่พักต้องกำหนดมาตรฐานของที่พัก

อย่างเหมาะสม สินค้าและบริการต้องเป็นสินค้าและบริการอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว การจัดการในพื้นที่ท่องเที่ยวต้องมีกิจกรรมสำหรับการพำนักระยะยาวและมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546-2549 ซึ่งส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ เน้นงานด้านการตลาดโดยสร้างความร่วมมือกับทุกฝ่ายทั้งระดับในประเทศและต่างประเทศ และด้านการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว (E-TOURISM)

ดังนั้น การจัดทำโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในครั้งนี้ จึงเป็นงานวิจัยที่มีความมุ่งหมายที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทย โดยมุ่งหมายที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว รับผิดชอบต่อผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาอุปสรรค นโยบายหรือกฎหมายในระดับรัฐบาล การบริหารจัดการร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการต่างๆ ในด้านทรัพยากร สภาพแวดล้อมและสังคม ตลอดจนการนำเสนอแนวทางในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์และยุทธศาสตร์ เพื่อการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทยอย่างยั่งยืน

กรอบความคิดและแนวทางการศึกษา

ภาพที่ 2.6 กรอบความคิดและแนวทางการศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การศึกษาจากเอกสาร และการสังเกต โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ที่สำคัญที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

- 1) นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
- 2) ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชน
- 3) ผู้บริหารและปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
- 4) ผู้บริหารและปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน

กลุ่มตัวอย่าง

1) พื้นที่ตัวอย่าง คัดเลือกจังหวัดตัวอย่างโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

- 1.1) เป็นจังหวัดที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
 - 1.2) เป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางและมีศักยภาพต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
- จังหวัดที่เป็นพื้นที่ตัวอย่าง ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดหนองคาย

2) นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชน ผู้บริหารและปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารและผู้ประกอบการในชุมชน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

พื้นที่ตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่าง				รวม
	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ	ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
จังหวัดเชียงใหม่	40	5	5	5	55
จังหวัดชลบุรี	40	5	5	5	55
จังหวัดหนองคาย	40	5	5	5	55
รวม	120	15	15	15	165

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) **แบบสัมภาษณ์เชิงลึก** สำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ระยะเวลาพำนักในประเทศไทย เหตุผลสำคัญที่มาท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวในประเทศไทย การใช้บริการธุรกิจและกิจกรรมที่ชอบทำในการท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลและการรับทราบข่าวสารการท่องเที่ยว แนวโน้มในการกลับมาและทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย ผลดีผลเสียรวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวรวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

2) **แบบสัมภาษณ์เชิงลึก**สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภาคเอกชน ซึ่งประเด็นการสัมภาษณ์มีดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการภาคเอกชน ความรู้เกี่ยวกับประเภทธุรกิจและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

3) **แบบสัมภาษณ์เชิงลึก**สำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งประเด็นการสัมภาษณ์มีดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของภาครัฐ ความรู้เกี่ยวกับประเภทธุรกิจและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และข้อเสนอแนะ เพื่อดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

4) **แบบสัมภาษณ์เชิงลึก** สำหรับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประเด็นการสัมภาษณ์มีดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความรู้เกี่ยวกับประเพณีธุรกิจและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดำเนินการโดยคณะผู้วิจัย ดังนี้

- 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดตัวอย่าง ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดหนองคาย โดยการใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักท่องเที่ยว และได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 120 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.0
- 2) การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชน โดยการนัดหมายล่วงหน้าในพื้นที่จังหวัดตัวอย่าง ละ 5 คน รวม 15 คน
- 3) การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยการนัดหมายล่วงหน้าในพื้นที่จังหวัดตัวอย่าง ละ 5 คน รวม 15 คน
- 4) การสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เป็นพื้นที่จังหวัดตัวอย่าง โดยการนัดหมายล่วงหน้า จำนวนจังหวัดตัวอย่างละ 5 คน รวม 15 คน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แยกดำเนินการเป็น 2 ส่วน

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ สังเกต และเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์ภาพรวม โดยแยกแยะและสรุปประเด็นสำคัญด้วยการเจาะแนบ และนำเสนอผลในเชิงพรรณนา

3.5 กรอบแนวทางการวิจัย

วัตถุประสงค์	ประเด็นการศึกษา	แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล
1. เพื่อศึกษาประเภทและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	1. ประเภท กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว 2. ประเภท กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจและพำนักระยะยาวในปัจจุบัน	1. ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 2. ผู้บริหารและผู้บริหารงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 3. ผู้บริหารและผู้บริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4. นักท่องเที่ยว 5. เอกสาร	1. การสัมภาษณ์เชิงลึก 2. การใช้แบบสอบถาม
2. เพื่อศึกษาผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	1. ผลกระทบในเชิงวัฒนธรรม สังคม ความเป็นอยู่ 2. ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ 3. ผลกระทบในเชิงสิ่งแวดล้อม 4. ผลกระทบในความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ 5. ปัญหาและอุปสรรค	1. ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 2. ผู้บริหารและผู้บริหารงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 3. ผู้บริหารและผู้บริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4. นักท่องเที่ยว	1. การสัมภาษณ์เชิงลึก 2. การใช้แบบสอบถาม 3. การสังเกต
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะ สำหรับการสร้างความพร้อมในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	1. ปัญหาและอุปสรรคระดับนโยบาย 2. ปัญหาและอุปสรรคระดับการบริหารจัดการ 3. ปัญหาและอุปสรรคระดับปฏิบัติการ	1. ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 2. ผู้บริหารและผู้บริหารงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 3. ผู้บริหารและผู้บริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4. นักท่องเที่ยว	1. การสัมภาษณ์เชิงลึก 2. การใช้แบบสอบถาม 3. การสังเกต
4. เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	1. แนวทางในการกำหนดนโยบาย 2. แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	1. ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 2. ผู้บริหารและผู้บริหารงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 3. ผู้บริหารและผู้บริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4. นักท่องเที่ยว	1. การสัมภาษณ์เชิงลึก 2. การศึกษาจากเอกสาร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง “ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว” ได้เก็บข้อมูลจากจังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่ ประกอบด้วย ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ภาคเอกชน ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน และนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ซึ่งสามารถเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 จังหวัดชลบุรี

4.1.1 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี อันได้แก่ รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี พนักงานการตลาด 6 ของ ททท. ผู้ช่วยนักพัฒนาการท่องเที่ยวของ ททท. จังหวัดชลบุรี เจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัดชลบุรี และพาณิชย์จังหวัดชลบุรี โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้คือ

- ตำบล บางปลาสร้อย อำเภอ เมือง จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล พญาเหนือ อำเภอ เมืองพญา จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล นาเกลือ อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี
- ตำบล หนองปรือ อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 สถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.ชลบุรี

1) โดยภาพรวมแล้วมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นอีกหลายเท่าตัว ถ้ามีการบริหารจัดการร่วมกันอย่างชัดเจน และรวมทั้งการประชาสัมพันธ์ทั้งกับนักท่องเที่ยว และกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน และชุมชนเจ้าของพื้นที่ด้วย

2) จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ long stay พบว่าในฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณ 3 แสนคน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณ 1 แสนคน โดยจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวในโซนประเทศยุโรปมากกว่าโซนอื่นๆ เช่น เยอรมนี อังกฤษ ฝรั่งเศส เกาหลี ญี่ปุ่น ฮองกง จีน ตามลำดับ และมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น มาท่องเที่ยวคนเดียว มาท่องเที่ยวกับคู่รัก มาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน และมาท่องเที่ยวแบบที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น

3) จากประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการพำนักรักก็จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของพวกเขา เช่น บางคนจะใช้วิธีมาพักแบบเป็นช่วงๆ เช่น มาอยู่ 3 เดือนและอีก 3 เดือนกลับบ้าน เป็นต้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จังหวัดชลบุรี

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- โดยภาพรวมแล้วมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นอีกหลายเท่าตัว ถ้ามีการบริหารจัดการร่วมกันอย่างชัดเจน และรวมทั้งการประชาสัมพันธ์ทั้งกับนักท่องเที่ยว และกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน และชุมชนเจ้าของพื้นที่ด้วย - พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบของ Long Stay และแบบเป็น group tour โดยเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนเอเชียเพิ่มขึ้น - จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long Stay พบว่าในฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณ 3 แสนคน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณ 1 แสนคน - อาจเป็นเพราะมีนักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่เริ่มเปลี่ยนสถานที่ที่เข้าไปในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ เพราะความหนาแน่นของ จ.ชลบุรี โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวของบางแสน พัทยา และในบางส่วนของพื้นที่อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการศึกษา เช่น ศรีราชา ระยอง สัตหีบ เป็นต้น

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวที่ใช้บริการแบบพำนักระยะยาว	- พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวในลักษณะของ Long Stay ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่อยู่ในแถบกลุ่มประเทศทางยุโรปมากกว่าแถบประเทศอื่นๆ เช่น ฟินแลนด์ สวีเดน นอร์เวย์ เยอรมนี อังกฤษ ฝรั่งเศส ฯลฯ และในบางส่วนที่อยู่ในแถบเอเชียเช่น เกาหลี ญี่ปุ่นฮ่องกง จีน ตามลำดับ
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- พบว่านักท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทั้งในรูปแบบท่องเที่ยวคนเดียวท่องเที่ยวกับคู่รัก ท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน และท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะหรือกลุ่มเฉพาะ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักผจญภัย กลุ่มผู้ที่มีความบกพร่อง กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา การวิจัย รวมทั้งกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มขึ้น - ส่วนจำนวนระยะเวลาที่ใช้ในการมาพำนักในแต่ละครั้งก็จะแตกต่างกันไปหลากหลายรูปแบบ เช่น 3 เดือนอยู่ 3 เดือนกลับบ้าน เป็นต้น - และในส่วนที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบ group tour ที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนเอเชียเป็นส่วนใหญ่ก็พบว่ามีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน
4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- ประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่าการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ธรรมชาติ นิเวศฯ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากเรียงตามลำดับ ดังรายละเอียดในข้อ 4.1-4.4
4.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะนิยมการท่องเที่ยวแนวนิเวศมากที่สุด ตามด้วยแนววัฒนธรรมประเพณี ธรรมชาติ และประวัติศาสตร์ ตามลำดับ
4.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรม และประเพณี กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยมการท่องเที่ยวแนววัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตไทย ผู้คน ศาสนาและความเชื่อ ตลอดจนแนวประวัติศาสตร์เรียงตามลำดับ
4.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แนว นันทนาการ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบการท่องเที่ยวที่เป็นแนวการบันเทิงที่ค่อนข้างเป็นส่วนตัว สงบ และเป็นธรรมชาติ โดยที่เน้นที่การพักผ่อนแบบผ่อนคลายมากกว่าความสนุกสนานที่ผาดโผนในรูปแบบต่างๆ เช่น การ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
	ผจญภัย การเล่นเกมกีฬาต่างๆที่ผาดโผน - ส่วนการเที่ยวกลางคืนในสถานบริการต่างๆ เช่น บาร์เบียร์ ชมการเต้นอะโกโก้ หรือรวมทั้งการเที่ยวแนวแสง สี เสียง ฯลฯ การแสดงโชว์ต่างๆ รวมทั้งการแสดงโชว์พิเศษต่างๆ นับว่าเป็นองค์ประกอบเพิ่มเติมแต่ไม่ใช่ องค์ประกอบที่สำคัญของนักท่องเที่ยวประเภทนี้
4.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรีจะเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เกี่ยวกับการทำธุรกิจทั้งทางตรง และทางอ้อม เช่น การมาทำงาน ด้วยท่องเที่ยวด้วย การมาดูแลธุรกิจที่ร่วมหุ้น หรือร่วมลงทุนไว้ ฯลฯ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ค่อนข้างเห็นมาก รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาคูรัก หรือแสวงหาคูครองคู่ใหม่ในวัยชรา หรือเพื่อหาคนดูแลในวัยชรา หรือรวมทั้งการท่องเที่ยวในรูปแบบของการเป็นผู้ช่วยอำนวยความสะดวก เช่น การเป็นผู้ร่วมเดินทาง การเป็นผู้แนะนำการเดินทาง ฯลฯ
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเที่ยว	- เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่ามีความคล้ายคลึงกับประเภทการท่องเที่ยวที่ได้กล่าวแล้วในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มักจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ผู้คน ธรรมชาติ นันทนาการ และโดยเฉพาะการท่องเที่ยวประเภทที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะจะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น
5.1) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ long stay จะนิยมกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวนิเวศฯ ในอันดับมากที่สุดซึ่งในที่นี้ก็จะเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติในรูปแบบต่างๆทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การร่วมทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับชุมชน เช่น การออกเรือไปจับปลา การเก็บผลไม้ในสวน หรือแม้กระทั่งการร่วมปลูกผัก การช่วยรดน้ำในสวนผลไม้ ฯลฯ
5.2) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะฯ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการชิมชาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีไทย วิถีชีวิตไทยในรูปแบบต่างๆมากที่สุด รองลงไปคือกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
	กับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไทยตามสถานที่ทางประวัติศาสตร์ต่างๆ
5.3) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay เคยเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและการบันเทิงในรูปแบบต่างๆ มาก่อนเนื่องจากราคาถูก การบริการหลากหลาย ทุกอย่างครบครัน เนื่องจากเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มักจะมีการจัดให้อยู่แล้ว จากนั้นนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นการผ่อนคลายเป็นหลัก ดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น
5.4) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักจะทำหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น มาเที่ยวด้วย มาทำงานด้วย หรือมาทำงานเสร็จแล้วก็จะอยู่เที่ยวต่อ และหลายๆคน หลายๆกลุ่มก็จะมีการทำธุรกิจในประเทศไทยทั้งโดยตรงและโดยอ้อมไม่ว่าจะเป็นการเข้าร่วมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วยตนเอง หรือการเข้าร่วมกับคนไทย รองลงมาคือ การท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับเรื่องคู่รัก คู่ครอง รวมทั้งเพื่อนชีวิตในรูปแบบต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งการเป็นผู้ช่วยวิจัย ฯลฯ
5.5) กิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- พบว่า มีหลากหลายรูปแบบแต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะที่ เฉพาะกลุ่ม เช่น การเป็นสมาชิกการท่องเที่ยวเฉพาะ เช่น ในรีสอร์ท หรือโรงแรมต่างๆที่มีการจัดเป็นชุดโปรแกรมเฉพาะให้ การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ ครอบครัว และรวมทั้งการเยี่ยมเยียนเพื่อนฝูงที่อยู่ในประเทศไทย ฯลฯ
6) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- โดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long Stay ในอนาคต พบว่ามีความสอดคล้องกับผลที่ได้รับทั้งที่เกี่ยวข้องกับประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นิเวศฯ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เรียงตามลำดับ
6.1) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay ส่วนใหญ่จะนิยมการท่องเที่ยวแนวนิเวศฯ แนวธรรมชาติมากที่สุด ทั้งนี้จะเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแนวเกษตร และการท่องเที่ยวแบบ home stay ด้วย

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
6.2) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะวัฒนธรรมประเพณี	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบการท่องเที่ยวในแนวนี้น้อยกว่าและมากที่สุด โดยมักจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงสำรวจ และเป็นเชิงของการเรียนรู้ การดื่มด่ำซึมซาบเกี่ยวกับกิจกรรมที่เป็นวัฒนธรรมประเพณีไทยวิถีชีวิตไทย ฯลฯ มากที่สุดตามลำดับ
6.3) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะนิยมการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและการบันเทิงในรูปแบบที่เป็นแนวตะวันตก แนวผจญภัย แนวกลางคืนน้อยแม้ว่าโดยภาพรวมแล้วจะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีราคาค่อนข้างสูง มีการบริการหลากหลายทุกอย่างค่อนข้างครบวงจร สามารถเข้าถึงได้ง่ายเพราะมักจะมีโปรโมชั่นอย่างแพร่หลาย ฯลฯ โดยจะหันมาท่องเที่ยวในรูปแบบที่มีความเฉพาะตัวมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวแนวสันโดษ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวแนวเกษตร ฯลฯ
6.4) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่า มีหลากหลายรูปแบบมากยิ่งขึ้น แต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบเฉพาะกลุ่ม เฉพาะความสนใจ เฉพาะเวลาเฉพาะเรื่อง เช่น การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสุขภาพ การท่องเที่ยวแนวเสริมสวย การท่องเที่ยวแนวกีฬาโปรดของกลุ่มเฉพาะบางกลุ่ม การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ ครอบครัว และรวมทั้งการเยี่ยมชมเพื่อนฝูงที่อยู่ในประเทศไทย ฯลฯ - นอกจากนี้ แนวโน้มความต้องการการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ในรูปแบบเฉพาะที่เป็นลักษณะพิเศษจะเพิ่มมากขึ้นด้วย เช่น กลุ่มสุขภาพ กลุ่มคนสูงอายุ กลุ่มผู้ที่ต้องการการดูแลสุขภาพ กลุ่มผู้ทำธุรกิจทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ฯลฯ

ตอนที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.2 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
1) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถที่จะส่งผลต่อการเติบโตในเชิงเศรษฐกิจมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อ มีเวลา และส่วนใหญ่มีการศึกษาหรือมีประสบการณ์ชีวิตสูง ฯลฯ ทำให้สามารถส่งผลต่อกำลังซื้อที่มากขึ้น และมีแนวโน้มว่าจะดีขึ้นเรื่อยๆ ถ้าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีการบริหารจัดการที่ดีร่วมกันอย่างยั่งยืน - ทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น กระแสการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว จำนวนเงินลงทุนในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวก็เพิ่มสูงขึ้น ทำให้เงินตราต่างประเทศไหลเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และเป็นหนึ่งในรายได้หลักของประเทศ
	- ถ้ามีกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมากยิ่งขึ้น จะสามารถที่จะบอกทิศทางเกี่ยวกับเศรษฐกิจได้เลยว่าจะดีขึ้น เพราะการเข้ามาพำนักระยะยาวจะทำให้เกิดการใช้จ่ายที่มากขึ้น หรือในหลายๆคนมีการลงทุนซื้อบ้าน ซื้อรถ ตกแต่งบ้าน ฯลฯ ซึ่งจะต่างกับการพำนักระยะสั้นที่จะเป็นเพียงการใช้บริการโรงแรม การเช่ารถโดยสาร ฯลฯ สรุปว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะส่งผลต่อการมีการกระจายรายได้มากกว่า และทั่วถึงกว่า โดยเฉพาะในระดับชุมชน - ค่าครองชีพของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวมจะสูงขึ้นกว่าปกติ เพราะการตั้งราคาขายมักจะมีการตั้งเผื่อว่าเป็นราคาเฉพาะสำหรับนักท่องเที่ยว (บางที่ต้องบอกคนขายว่า บ้านอยู่แถวนี้หรือเป็นคนในพื้นที่จึงจะลดราคาให้ลงบ้าง) ฯลฯ
1.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทำให้ปริมาณประชากรเพิ่มมากขึ้น มีความต้องการเกี่ยวกับการบริการต่างๆทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้คนมีอาชีพ มีรายได้ เพิ่มขึ้น เพราะการพำนักระยะยาวจะทำให้อยู่นานขึ้น มีการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ฯลฯ - มีการก่อสร้าง หรือการจัดทำ การปรับปรุง การพัฒนาเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น - การพำนักระยะยาวทำให้นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาท่องเที่ยวมากขึ้น การใช้สอยมากขึ้นตาม ประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น การไหลเวียนของเงินมากขึ้น

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบ long stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ long stay ของจังหวัดชลบุรี
	- การค้าขายเพิ่มขึ้น งานท่องเที่ยว งานบริการมีผู้ใช้บริการเพิ่มขึ้นแทบจะทุกด้าน
1.2) การท่องเที่ยวแบบ พำนักระยะยาวส่งผลต่อการ เกิดการลงทุน	- ทุกๆ ส่วนขยายงาน ขยายการลงทุน ด้านอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่อาศัย การค้าขาย ฯลฯ (ทุกด้าน) เช่นการลงทุนด้านโรงแรม ที่พัก สถานบริการ แหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งสิ่งสาธารณูปโภคต่างๆ ฯลฯ - เมื่อมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น การลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวก็เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว - การก่อสร้างที่พักเพิ่มขึ้นทั้งในรูปแบบใหม่ รวมทั้งการปรับปรุงให้ดีขึ้น และรูปแบบที่สร้างใหม่มักจะมีรูปแบบที่ออกไปในแนวที่มีลักษณะของความเป็นธรรมชาติมากขึ้น ฯลฯ
1.3) การท่องเที่ยวแบบ พำนักระยะยาวส่งผลต่อการ จ้างงาน	- เช่น การจ้างงานจากแหล่งประกอบการ และสถานบริการต่างๆ อีกทั้งยังเป็นการสร้างอาชีพใหม่ๆ ขึ้นมาให้กับชุมชน เช่นอาชีพหมอนวดแผนโบราณ การนำเที่ยวหรือการเป็นไกด์ท้องถิ่นเพื่อนำชมชุมชนของตนเอง การขายของที่ระลึก การทำของที่ระลึกขาย ฯลฯ - มีคนเข้ามาทำงานเพิ่มในพื้นที่ และคนมีงานทำเพิ่มขึ้นทำให้อัตราการว่างงานลดลง ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เพราะการท่องเที่ยวประเภทนี้จะทำให้เกิดการขายงานในแนวราบมากกว่าในทุกด้าน จึงทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นในทุกระดับ
1.4) การท่องเที่ยวแบบ พำนักระยะยาวส่งผลให้คน ในพื้นที่มีงานทำ	- เกิดอาชีพหลากหลายมากขึ้น เช่น สถานบริการต่างๆ งานบริการในโรงแรมและอื่นๆ - คนที่เข้าไปทำงานเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยวที่เป็นมืออาชีพนับว่าอาจจะยังไม่เพียงพอ ทำให้เกิดการดิ้นรนที่จะเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง และธุรกิจตนเอง เช่นเกิดการรวมกลุ่มกันในการให้บริการและการเรียนรู้ - ถ้ามีนักท่องเที่ยวมากขึ้นและอยู่ระยะยาวและต่อเนื่อง ช่วงเวลาการทำงานของคนในพื้นที่ก็มากขึ้น
ข้อเสนอแนะในประเด็นที่ เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่เกิด จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- ต้องมีการพัฒนาหรือเสริมความรู้ความสามารถให้กับบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะยกระดับทั้งสินค้าและการให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน รวมทั้งสามารถที่จะช่วยกันยกระดับมาตรฐานร้านค้า สินค้า และบริการได้อย่างทั่วถึงและครบวงจร - ต้องมีการควบคุมและป้องกันปัญหาทางสังคมในทุกๆด้านอย่างเป็น

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	ระบบและต่อเนื่อง เช่น ความไม่ปลอดภัยต่างๆ โจร การควบคุมการบริการที่ซื้อสัตย์อุตสาหกรรม ฯลฯ
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้วัฒนธรรมไทยถูกวัฒนธรรมต่างชาติครอบงำบ้างเป็นบางส่วนโดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่นิยมวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้น นิยมวัตถุ ทำให้มีหนี้สินมาก จิตใจเปลี่ยนแปลงไป นิยมวัตถุมากกว่า ค่านิยม รสนิยมของคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป นิยมวัฒนธรรมตะวันตก การช่วยเหลือเกื้อกูลเหมือนที่เคยเป็นมาในสังคมไทยแต่ดั้งเดิม ฯลฯ - มีการส่งเสริมฟื้นฟูวัฒนธรรมไทยให้มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างจุดเด่นให้กับการท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยให้อยู่ตลอดไป - มีความขัดแย้งในตัวเอง คือ ถ้าต้องการให้มีความเจริญทางด้านวัตถุ (การเงิน และเศรษฐกิจ) ก็ต้องยอมรับความถดถอยด้านวัฒนธรรมไทย
2.1) ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- ค่อนข้างไม่เปลี่ยนแปลงเพราะยังคงมีการดำรงสถานการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีหลายๆส่วนไว้ได้ หลายๆส่วนพยายามที่จะรักษาและพยายามฟื้นฟูเพื่อเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นจุดขาย และเพื่อส่งต่อสู่ลูกหลานต่อไป ฯลฯ
2.2) ความประทับใจต่อวัฒนธรรม	- คนไทยบริการดี อธิบายดี การบริการดี ประเพณีไทยดี อาหารไทย ภาษาไทย ศาสนาพุทธ ฯลฯ - การที่นักท่องเที่ยวมีโอกาสสัมผัสใกล้ชิดแบบยาวนานมีการแต่งงานกับคนไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ
2.3) การสร้างความเข้มแข็ง	- นับว่าเป็นการฟื้นฟูวัฒนธรรมไทยอีกทางหนึ่ง เพราะเป็นการเผยแพร่ให้คนต่างชาติรู้จักวัฒนธรรม ประเพณีไทย รวมทั้งวิถีชีวิตแบบไทยๆมากขึ้น - มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมต่างฝ่ายต่างรับรู้วัฒนธรรม - Sharing ความรู้สึกนึกคิด- การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน -การติดต่อค้าขายทำให้เรียนรู้ภาษาเพิ่มเติม
2.4) ผลต่อการแลกเปลี่ยน	- มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และยอมรับซึ่งกันและกัน เช่น การแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องของค่านิยมเกี่ยวกับการแต่งงานข้ามวัฒนธรรม หรือการมีคู่ครองต่างชาติ อาหารการกิน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และยังรวมถึงการทำธุรกิจร่วมกัน - ทำให้ฐานะดีขึ้น

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ผลกระทบด้านวัฒนธรรม ไทยที่เกิดจากการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	- ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับประเด็นนี้ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เช่น การจัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์เกี่ยวกับการ สร้างค่านิยม การปลูกจิตสำนึกรักชาติ รักวัฒนธรรมประเพณีไทย ใช้ของไทย ช่วยชาติประหยัด ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีไทยอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องและ เป็นระบบที่เป็นรูปธรรมร่วมกัน
3) สรุปภาพรวมของ ผลกระทบทางสังคมที่เกิด จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- สังคมไทยโดยภาพรวมอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ก็คงไม่มากนัก หรือฉับพลัน ทั้งนี้เพราะมีจำนวนของคนต่างชาติจะเข้ามาพัก หรือเดินทางไป-มาในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งก็จะทำให้ค่านิยม ทัศนคติของคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปบ้าง เช่น อาจทำให้มีปัญหามากขึ้น หรืออาจส่งผลต่อความเสี่ยงเกี่ยวกับอาชญากรรมมากขึ้น ฯลฯ - ประเด็นต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะชุมชนเอง ที่เป็นเจ้าของพื้นที่ หน่วยงานในระดับพื้นที่ จำเป็นที่จะต้องมีความสมัครสมานสามัคคีเพื่อที่จะร่วมกันวางแผนในการป้องกัน ในการที่จะปกป้องในการที่จะอนุรักษ์หรือรักษาสภาพสังคมไว้ให้มีความเข้มแข็งให้ได้ - การอพยพย้ายถิ่นที่เคยมีก็มีแนวโน้มลดลง อีกทั้งสมาชิกของชุมชนที่เคยออกไปทำงานนอกชุมชนก็กลับบ้าน ความสัมพันธ์ในครอบครัวก็ดีขึ้น ส่งผลให้ปัญหาสังคมโดยภาพรวมลดลงมากกว่าเพิ่มขึ้น ยกเว้นในบางชุมชนที่สมาชิกในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่น หรือในระดับพื้นที่ไม่ดูแล หรือไม่ประสานงานกัน ฯลฯ - บางส่วนคิดว่า การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่มีผลกระทบต่อสังคม หรือกระทบต่อเรื่องใดๆก็ตาม เนื่องจากคนในพื้นที่ที่ไม่ได้ทำธุรกิจกับต่างชาติ ส่วนใหญ่ก็จะมีชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่แบบเดิมๆอยู่แล้ว ไม่ได้เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวต่างชาติมากนัก
3.1) ความเป็นอยู่	- งานมีเพิ่มมากขึ้น ที่ดินแพง มีการก่อสร้างบ้านจัดสรร ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท สร้างมากขึ้น ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น ความเป็นอยู่ก็ดีขึ้น - รายได้เพิ่มขึ้น ฐานทางเศรษฐกิจ สังคมเจริญขึ้น - ระบบและวิธีการจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวพัฒนาดีขึ้นเพื่อให้มีผู้ให้บริการมากขึ้น ส่งผลต่อรายได้มากขึ้น ฯลฯ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
3.2) ความผูกพันต่อชุมชน	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมต่างๆที่ทำให้คนเกือบทุกระดับได้มีโอกาสในการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือพึ่งพากันคนละมือละไม้ จึงเกิดความรักความผูกพันทั้งระหว่างคนในชุมชนด้วยกันเอง ยังส่งผลต่อความรัก ความผูกพัน และความภาคภูมิใจในทรัพยากรที่พื้นที่ หรือที่ชุมชนของตนเองมีอยู่ร่วมกัน เช่น ที่พัทยาที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทุกอย่างครบครัน เช่น มีชายหาด มีกีฬาทั้งบนบกและในน้ำ มีเมืองโบราณขนาดเล็ก มีกิจกรรมเกี่ยวกับช้าง มีพิพิธภัณฑ์ มีสวนสนุก ฯลฯ - ทำให้คนในพื้นที่มีโอกาสที่จะหารายได้ โดยไม่ต้องอพยพไปทำงานต่างถิ่น
3.3) การย้ายถิ่นฐาน	- ผู้คนจากทุกจังหวัดทั่วประเทศเข้ามาทำมาหากินในรูปแบบต่างๆภายในจังหวัดชลบุรีทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว - คนพื้นที่หลายๆคนขายที่ดินเดิมให้กับกลุ่มธุรกิจต่างๆ เช่น ให้ทำบ้านจัดสรรหมด ให้ทำโรงแรม รีสอร์ทที่พักต่างๆ แล้วก็ย้ายไปอยู่ที่อื่น ในเมืองมีแต่ชาวต่างชาติอยู่เพราะบ้านราคาแพงมาก คนไทยไม่มีความสามารถซื้อได้ - แต่ในขณะเดียวกัน เนื่องจากคนในพื้นที่มีงานทำ มีรายได้ จึงไม่คิดจะทิ้งถิ่นฐานไปไหน เพราะสามารถที่จะประกอบอาชีพในบ้านเกิดของตนได้
3.4) ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- คนไทยบริกรดี อธิษาศัยทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติด้วย - มีงานทำมากขึ้น มีกิจกรรมร่วมกันทำมากขึ้น มีการคบค้าทำธุรกิจร่วมกันมากขึ้น ทำให้คนในชุมชนรู้จักกันมากขึ้น จึงเกิดเป็นความร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาท้องถิ่นของตนเองเพื่อให้หน้าอยู่อาศัย น่านมาเที่ยวพักผ่อนมากยิ่งขึ้น ฯลฯ
ข้อเสนอแนะผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- หน่วยงานในระดับนโยบายควรมีสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเพิ่มขึ้น เพราะการท่องเที่ยวประเภทนี้ทำให้เกิดการส่งเสริมการมีงานทำอย่างแพร่หลายทุกระดับ รวมทั้งมีการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นเนวยังยืนมากยิ่งขึ้น เช่น ทำให้เกิดการอนุรักษ์มรดกไทย ทรัพยากรต่างๆของไทยที่มีอยู่ แม้จะมีการปรับเปลี่ยนค่านิยมไปบ้างในบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ แต่โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวประเภทนี้จะเป็นการทำให้คนไทยรักกัน รักมรดกของตน และรักประเทศชาติมากขึ้น

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- ปริมาณการบริโภคมากขึ้นในทุกด้าน ทำให้สิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ ต้องมีการบริหารจัดการที่ดี และเป็นระบบร่วมกันอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง ต้องมีการร่วมกันพัฒนาและร่วมกันแก้ไขให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมด้านกลิ่น เสียง น้ำเสีย มลพิษทางอากาศ ฯลฯ ที่เริ่มมีการร้องเรียนมากขึ้น - เมื่อมีการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว และมีนักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนมากก็ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เกิดมลภาวะต่างๆ แต่ทั้งนี้ระบบบริหารจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดเพื่อที่จะสามารถที่จะใช้สิ่งแวดล้อมต่างๆ เหล่านี้ร่วมกันต่อไปได้อย่างยั่งยืน
4.1) การทำลายสิ่งแวดล้อม	- ในบางจุดของพื้นที่มีการจราจรหนาแน่นขึ้นมากทำให้มลพิษจากการที่มียอดคิดเพิ่มขึ้น เริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับน้ำไม่ไหลบ้าง ทำให้มีการใช้น้ำในระบบต่างๆ เพิ่มมากขึ้น มีการจัดระบบการบำบัดน้ำเสีย อากาศเสีย เสียงดังจากพวกกลับ พวกจักรยานยนต์ - ด้านของห้องพัก บ้านเรือน มากขึ้น สถานประกอบการเพิ่มขึ้นมีผู้ประกอบการกับสถานบริการมากขึ้น มีคนจำนวนมาก บ้านเรือน สถานบริการทิ้งของเสีย เพราะผู้มาท่องเที่ยวบางกลุ่มมาเพื่อบริโภคอย่างเดียว ไม่ได้มีจิตสำนึกร่วมที่จะช่วยดูแลด้วย ยังขาดความเอาใจใส่เพราะถือว่าพวกเขามาซื้อบริการของเราแล้ว ฯลฯ
ข้อเสนอแนะผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- มีการพัฒนาจัดระบบที่ดีมากขึ้น มีการควบคุมตนเองในท้องถิ่น เช่น ในบางจุดที่มีเสียงดัง เช่น ผับ บาร์ สถานเริงรมย์ต่างๆ ฯลฯ โดยชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการจัดให้มีการดูแลรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีระบบและยั่งยืนร่วมกัน โดยจะเป็นการวางแผนร่วมกันทำงานร่วมกัน เช่น จัดสร้างสถานที่บำบัดน้ำเสียมีการจัดระบบบำบัด มีการสร้างโรงงานบำบัดน้ำเสียเพิ่มขึ้น หรือมีการจัดตั้งโรงงานบำบัดน้ำเสียเพิ่มขึ้นหลายแห่ง มีการกำหนดมาตรการเพื่อการควบคุมมลภาวะอากาศจากรถยนต์ มีการควบคุมความดังของรถยนต์ มีมาตรการการควบคุม จัดตั้งพื้นที่รองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น และตั้งโรงกำจัดขยะรวมทั้งเริ่มที่จะมีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ มีการอนุรักษ์ การจัดการทรัพยากรอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น
5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสาธารณสุข - โลกที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- มีคนมาก พาหนะมาก ทำให้เกิดความไม่เพียงพอ จราจรติดขัดเพิ่ม ปริมาณการใช้สาธารณสุขโลกเพิ่มมากขึ้น มีการพัฒนาที่ดีขึ้น การจัดสาธารณสุขโลกให้เหมาะสม - มีการเปลี่ยนแปลงแบบสาธารณสุขโลกที่ต้องมีการบริหารจัดการอย่าง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	เป็นระบบ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มสูงขึ้น - โดยภาพรวมแล้วนับว่ามีแนวโน้มไปในทางที่ดี มีการพัฒนาให้ดีขึ้นเพียงพอกับความต้องการที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ
5.1) การจัดการสาธารณูปโภค การคมนาคม ไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร โทรศัพท์ รวมทั้งเทคโนโลยีการสื่อสาร ต่างๆ เช่นอินเทอร์เน็ต	- มีรถและยานพาหนะมากขึ้น แต่ถนนเส้นทางมีจำนวนน้อย สภาพถนนพังเร็ว เป็นหลุมเป็นบ่อ การจราจรติดขัด ทำให้มีการเพิ่มขึ้นของถนน มีการขยายถนนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวให้สามารถที่จะเดินทางไป-มาด้วยความสะดวกยิ่งขึ้น - มีบ้านเรือนจำนวนมาก เครื่องใช้ไฟฟ้ามากขึ้น มีการบริโภคมากขึ้น มีปริมาณการใช้ไฟฟ้าเพิ่มสูงขึ้น - มีผู้ใช้น้ำมากขึ้น ตามสถานประกอบการ บ้านเรือน มีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มขึ้น ทำให้บางครั้งน้ำประปาไหลเบาและไม่ไหลในช่วงที่คนใช้เยอะ - มีผู้ใช้โทรศัพท์มากขึ้นเพราะมีการติดต่อกันมากขึ้น มีการพัฒนาและสร้างเครือข่ายเกิดขึ้นระหว่างประเทศเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวใช้บริการติดต่อกับประเทศของตนเอง ทำให้ต้องเพิ่มปริมาณและคุณภาพ
ข้อเสนอแนะผลกระทบด้าน สาธารณูปโภคที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- มีการวางแผนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ทั้งถึง และต่อเนื่อง โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้องเป็นการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
6) สรุปภาพรวมของผลกระทบ ด้านความมั่นคงและความ ปลอดภัยที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ จ.ชลบุรี มากขึ้น เป็นธรรมดาที่จะต้องดูแลให้ดี เพื่อชื่อเสียงของประเทศต้องระมัดระวังในการก่อการร้ายข้ามชาติที่แฝงมาในรูปแบบนักท่องเที่ยว ซึ่งแน่นอนมีผลกระทบต่อความมั่นคง แต่ทางเขาก็มียุทธศาสตร์ป้องกันที่รัดกุมซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ - โดยภาพรวมแล้วในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่ายังไม่เป็นปัญหามากนัก โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของพี่น้องประชาชน ด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และด้านการทหาร เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการควบคุมและดูแลด้านความปลอดภัยสูงขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวที่มาล้วนต่างต้องการความปลอดภัย มั่นคงทั้งนั้น ถ้าทุกอย่างปลอดภัย นักท่องเที่ยวก็จะมี การบอกต่อกันเอง ซึ่งในที่สุดแล้วก็จะส่งผลต่อการประชาสัมพันธ์ ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยในที่สุด

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	- แต่ทั้งนี้ ความมั่นคงและความปลอดภัยอาจจะยังน้อย ยังไม่เพียงพอ ถ้าสังเกตจากมีมิชชันที่มีเพิ่มมากขึ้นรอบตัวเรา
6.1) การจัดการความมั่นคง ปลอดภัย	- โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มคนที่มาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมักจะไม่ใช่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ หรือการกระทำที่ผิดกฎหมายต่างๆ - เมื่อมีชาวต่างชาติมากขึ้นทำให้การป้องกันด้านต่างๆ มากขึ้น มีการควบคุมดูแลดีขึ้นได้มีการตรวจตราเป็นปกติอยู่แล้ว - ชุมชนในพื้นที่เองก็เริ่มที่จะมีการจัดการ มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มอาสาสมัครเพื่อช่วยกันดูแล และเอาใจใส่ รวมทั้งให้ข้อมูล ให้เบาะแสมากขึ้น - อาจมีบ้าง โดยจะสังเกตจากข่าวอาชญากรรมที่เหมือนจะเพิ่มขึ้นทุกวัน แสดงให้เห็นว่าระบบการป้องกันยังมีไม่เพียงพอ
6.2) การแพร่หลายของ ยาเสพติด	- พวกอาชญากรย่อมปะปนมากับกลุ่ม แต่มีจำนวนไม่มาก โดยอาจจะมีบ้างในหมู่คนต่างชาติตามสถานบริการ แหล่งบันเทิงต่างๆ - โดยภาพรวมแล้วประเด็นที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่มักมีคนไทยเข้าไปเกี่ยวข้อง - คนที่มาเพื่อเสพยาก็จะถูกจำกัดพื้นที่ คนที่มา Home stay จริงๆ จะดูแลตัวเอง และมักจะไม่เสพยา หรือไม่เกี่ยวข้องกันยาเสพติด ตลอดจนสิ่งที่ผิดกฎหมายต่างๆ - แต่อย่างไรก็ตาม ก็พบว่าแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะมีมาตรการในการที่จะควบคุมดูแล รวมทั้งมีการปราบปรามอย่างต่อเนื่อง
6.3) การขายบริการทางเพศ	- ลักษณะพื้นที่ที่มีภาพเรื่องการค้าผู้หญิง ทำให้คนต่างชาติที่เข้ามาส่วนมากจะเข้ามาใช้บริการทางเพศและเกี่ยวข้องกับการขายบริการดังกล่าว - ค่านิยมที่คิดว่ามีแฟนชาวต่างชาติจะสบายมีเงินใช้ จึงมีการเพิ่มขึ้นอย่างมาก - ไม่แน่ใจว่าถ้านักท่องเที่ยวจะมาเที่ยวเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
6.4) อาชญากรรม	- หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการกวาดล้างอย่างเข้มงวด มีการควบคุมดูแลมากขึ้น ทั้งนี้อาจมีเพียงบางกลุ่มที่เป็นกลุ่มมิชชันหรืออาชีพที่จ้องทำร้าย หรือเอาเปรียบคนต่างชาติ รวมทั้งทำผิดกฎหมายอยู่เนืองๆ ทำให้มีการจับปล้นบ้าง ฯลฯ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
ข้อเสนอแนะด้านความ มั่นคงและความปลอดภัยที่ เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ พำนักระยะยาว	- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องมีมาตรการและมีการแนะนำ กวดขันให้คนที่เข้ามาเที่ยวในไทย อยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศ และกฎระเบียบ จารีต ประเพณีของประเทศ - ต้องมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย วิถีคิดแบบไทยๆของคนไทยให้คนต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยทราบบ้าง เพราะหลายคนตีความผิด หรือเข้าใจผิดว่า ความมีน้ำใจ หรือความเอื้ออาทรของคนไทยเป็นการเชิญชวนทางเพศฯ - คนไทยเองก็ต้องมีการส่งเสริมการอยู่กันแบบครอบครัว การส่งเสริมการสร้างครอบครัวที่อบอุ่น

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.3 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ผลกระทบด้าน ประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay	- แทบจะไม่มี การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้เลย ดังนั้นควรที่จะมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น เพราะเมื่อมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว และลงทุนภายในประเทศมากขึ้น - นักท่องเที่ยวเข้ามาทำการประชาสัมพันธ์ก็ต้องขยายงานให้กับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ เอกชน ต้องตระหนักถึงว่าเราเป็นเจ้าบ้านที่ดี กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพื่อสนองตอบให้เป็นที่พอใจของผู้มาพักเที่ยวในประเทศเรา - มีการพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน มีการแข่งขันกันมาก เพราะการประชาสัมพันธ์ ส่งผลให้ผู้บริโภคเพิ่มปริมาณขึ้น
1) การประชาสัมพันธ์ -มีการประชาสัมพันธ์ โดยหน่วยงานดังต่อไปนี้ ททท. สื่อบุคคล	- ผู้ที่เคยเข้ามาท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ผลกระทบด้าน ประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สื่อกิจกรรม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์	- คนตรี และกีฬา และการจัดงานกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ - อินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ www.chonburi.go.th - วิทยู โทรทัศน์ - ข่าวสาร - หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วารสารท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แผ่นพับ วารสาร แผ่นพับ โบว์ชัวร์
พาณิชย์จังหวัด สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออื่นๆ สื่อกิจกรรม	- กลุ่มอาสาสมัครในท้องถิ่น - เผยแพร่ในสารพาณิชย์ที่ออกเป็นประจำทุกเดือน - วิทยูท้องถิ่น เคเบิลทีวีในท้องถิ่น - กีฬา การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในการฝึกอบรมหรือการจัดประชุม และ กิจกรรมการส่งเสริมการขายต่างๆ
กลุ่มผู้ประกอบการต่างๆ ได้แก่ ผู้ประกอบการที่พัก สื่อกิจกรรม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล สื่ออื่นๆ	- จัดกิจกรรมสร้างภาพลักษณ์ให้แก่โรงแรม หรือที่พักของตนเอง - อินเทอร์เน็ต www. โฆษณาต่างๆ - นิตยสาร - ลงโฆษณาในหนังสือแจกฟรี - เพื่อนแนะนำเพื่อน - จัดโครงการพิเศษ Promotion - ทำหนังสือโฆษณาการท่องเที่ยวโดยแฝงการโฆษณาบริษัทด้วย
หน่วยงานอื่นๆ เช่น หน่วยงานในระดับท้องถิ่น ศาลาว่าการเมืองพัทยา เทศบาล อบต. สื่อบุคคล สื่อกิจกรรม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์	- ศูนย์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเมืองพัทยา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - กิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม วันสำคัญ ประสานการกีฬาอย่างค่อนข้าง เยอะและต่อเนื่อง - www. โฆษณาต่างๆ - เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานการท่องเที่ยว - การจัดกิจกรรมเพื่อโปรโมทการท่องเที่ยว - วิทยูชุมชน เคเบิลชุมชน วิทยูกระจายเสียง - แผ่นพับ โบว์ชัวร์ ใบปลิว

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ผลกระทบด้าน ประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
2) การส่งเสริมด้านการ ท่องเที่ยว	- กลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือหรือเพื่อนต่างชักชวนกันเข้ามาเที่ยวต่อกัน - การให้บริการที่ดีขึ้นและราคายุติธรรม -ระบบสาธารณูปโภคที่ดี ทัวถึง -มีการตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อส่งเสริม และพัฒนาการท่องเที่ยวโดยตรง
3) ภาพลักษณ์ที่ดีของ ท้องถิ่น	- ถ้ามีการขยาย ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งกิจกรรมการตลาดที่เกี่ยวข้องก็จะทำให้มีทางเลือกเพิ่มขึ้น - นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการให้บริการที่เกี่ยวข้องทั้งการท่องเที่ยวตลอดจนการบริการในด้านอื่นๆ โดยภาพรวมที่เป็นวิถีไทย -สร้างความไว้วางใจในทุกด้านของประเทศไทย โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การเมือง ความปลอดภัยตามลำดับ -มีการตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อส่งเสริม และพัฒนาการท่องเที่ยวโดยตรง
ข้อเสนอแนะด้านการ ประชาสัมพันธ์	- จัดระบบข้อมูลข่าวสาร และความรู้ทางกิจการ พัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดชลบุรี

1) ต้องมีการบริหารจัดการให้มีการกิจกรรมการส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอและต้องทำทั้งระบบไม่ว่าจะเป็นจากระดับนโยบาย ระดับผู้ประกอบการ และระดับชุมชนเจ้าของพื้นที่ และแม้แต่นักท่องเที่ยวเองในบางเรื่องก็ควรจะต้องมีการแจ้งให้ทราบ ฯลฯ

2) ต้องมีการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบ อนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนร่วมกัน เช่น มีการกำหนดพื้นที่เหมาะสมพร้อมให้การส่งเสริม

3) จัดประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยต้องมีการสนับสนุนอย่างจริงจัง จัดการเตรียมความพร้อม ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้ความรู้บุคลากรในท้องถิ่นด้วย

4) ดำเนินการให้มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนในสิ่งที่จำเป็นของแต่ละท้องถิ่น โดยหน่วยงานระดับนโยบายต้องจริงจัง จริงจัง ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้

และทำอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องบนฐานของความชัดเจนร่วมกันทุกระดับ และมีส่วนร่วมในทุก
ระดับด้วย

5) อยากให้ภาครัฐเป็นผู้สร้างอาคารที่พักแบบราคาอุดหนุน และปลอดภัย ให้กับ
นักท่องเที่ยวในระดับกลางบ้าง จะทำให้มีเม็ดเงินเข้าประเทศมากขึ้น และยังสามารถควบคุมดูแล
อย่างทั่วถึง การก่อการร้ายอาจจะลดลง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่พหุ

ตารางที่ 4.4 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.ชลบุรี

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
1. ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ - โดยภาพรวมแล้วค่อนข้างที่จะมีปัญหาตั้งแต่ระดับนโยบาย การสื่อสารข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะนโยบาย กฎระเบียบต่างๆ การสื่อสารเพื่อการสั่งการสู่หน่วยงานที่ปฏิบัติในระดับพื้นที่ - ขาดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร - การบริหารจัดการเกี่ยวกับหน่วยงานที่กำกับดูแลไม่ชัดเจน ซ้ำซ้อน และประสานกันน้อยมาก - การบริหารจัดการเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณไม่ชัดเจน ไม่มีเจ้าภาพหลัก ขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนทั้งที่เกี่ยวกับนโยบาย และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวประเภทนี้	- ต้องสนับสนุน ส่งเสริมอย่างชัดเจนว่าเป็นนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศไทย - จัดประชุมและให้ความรู้ทางวิชาการเพื่อให้การท่องเที่ยวมีการประชาสัมพันธ์ - จัดกระบวนการบริการจุดเดียวจบ (One-Stop-Services) - ต้องมีความชัดเจนระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตั้งแต่ระดับนโยบายการท่องเที่ยวประเภทนี้ และหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ
2. ด้านบุคลากร - บุคลากรยังมีความรู้เรื่องในเรื่องที่เกี่ยวข้องน้อยมากแทบจะทุกเรื่อง ทำให้ไม่สามารถที่จะประสานงาน สั่งการ ช่วยเหลือ ตอบคำถามแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ - ท้องถิ่นยังมีส่วนร่วมน้อย	- ต้องมีการพัฒนา และฝึกอบรมให้ความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ - เพิ่มการอบรมมัคคุเทศก์ อาจจะเป็นพวกที่เป็นราชการ ครู มัคคุเทศก์น้อยๆ ฯลฯ - ทุกฝ่ายและทุกระดับต้องทำงานร่วมกัน ส่งเสริมให้หน่วยงานท้องถิ่น (อบต. อบจ.) มีบทบาทและเป็นเจ้าของเรื่องมากขึ้น - ต้องมีการจัดการปลูกฝังให้คนรักในท้องถิ่นและอาชีพของตน

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
3. ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ - ประชาสัมพันธ์คนรู้จักน้อย ไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง - การขยายเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการตลาดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ยังนับว่าน้อยมาก	- ให้เพิ่มกิจกรรมเกี่ยวกับการตลาดและการประชาสัมพันธ์ให้คนรู้จักมากขึ้น - ติดตามและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ - ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน และเป็นการตลาดแบบเครือข่ายในทุกระดับ
4. ด้านการประสานงาน - ขาดการติดต่อระหว่างหน่วยงาน เจ้าภาพหรือหน่วยงานหลักไม่ชัดเจน - หน่วยงานของรัฐพยายามให้ความเชื่อมั่น แต่กำลังการสนับสนุน การติดตามดูแลช่วยเหลือ ฯลฯ ไม่ค่อยพอ ลำช้า ทำให้กิจกรรมเอกชนไปเร็ว ไม่มีการกำหนดแผนแม่บทร่วมกัน	- ประชุมหน่วยงานต่างๆ ให้มีความรู้และเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจน และจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบโดยตรง - กำหนดเจ้าภาพหรือหน่วยงานรับผิดชอบ และจำเป็นต้องทำงานร่วมกันจากทุกภาคส่วนในทุกระดับ - จัดกระบวนการบริการจุดเดียวจบ (One-Stop-Services)

4.1.2 ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้แทนจากกลุ่มผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี อันได้แก่ ผู้จัดการ (เจ้าของ) ผู้จัดการ ผู้ดูแลที่พักจากธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ดังนี้คือ ที่พัก ร้านอาหารเครื่องดื่ม บริษัททัวร์

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้คือ

- ตำบลศรีราชา อำเภอ ศรีราชา จังหวัด ชลบุรี
- ตำบลแสนสุข อำเภอ เมือง จังหวัด ชลบุรี
- เทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 ภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆของจังหวัดชลบุรี

1) โดยภาพรวมแล้วนับว่าเพิ่มขึ้นค่อนข้างมากและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พบว่าในจังหวัดชลบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) และที่เป็นแบบ group tour มากยิ่งขึ้น ทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนยุโรป และโซนเอเชีย เพิ่มขึ้นโดยที่จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี น่าจะสอดคล้องกับที่หน่วยงานภาครัฐประเมินไว้คือ ถ้าเป็นฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณ 3 แสนคน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณ 1 แสนคน ทั้งนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็จะมาในหลายๆ ลักษณะ เช่น มาเป็นกลุ่ม มาเดี่ยวๆ หลายคนก็เข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี บางคนมาปีละ 3 ครั้ง ครั้งละ 3 เดือน บางคนมาปีละครั้ง บางคนมาอยู่ถึง 6 เดือน แต่โดยภาพรวมแล้วจะอยู่ประมาณ 3-4 สัปดาห์ ยกเว้นพวกที่มีวัตถุประสงค์อื่นๆ ก็จะอยู่ยาวยิ่งขึ้น ฯลฯ

2) แต่โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี มักจะเป็นกลุ่มที่เคยมาเที่ยวประเทศไทยแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง หรืออาจเรียกได้ว่าการท่องเที่ยวในครั้งแรกเป็นการท่องเที่ยวเพื่อการสำรวจก็ได้ โดยที่บางคนถูกใจก็วางแผนที่จะมาเที่ยวใหม่และอยู่นานขึ้น บางคนก็ได้เพื่อน ได้ภรรยา หรือสามีไทย ก็ร่วมกันทำธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้อง หรือวางแผนที่จะมาใช้ชีวิตในบั้นปลายร่วมกัน ฯลฯ เพราะค่าครองชีพของประเทศไทยถูกกว่ามาก ตลอดจนประเทศไทยมีลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี และความเป็นอยู่ต่างๆที่แตกต่างกับพวกเขา

3) รูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีลักษณะเฉพาะมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น และมีความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในรูปแบบที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เช่นกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะเรื่อง เช่น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มศิลปินวัฒนธรรม กลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ เช่นกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องต่างๆ กลุ่มที่ต้องการที่จะมาพักผ่อนแบบสันโดษ กลุ่มผู้ที่มาออกกำลังกาย ฯลฯ ก็จะมีจำนวนที่มากขึ้นเช่นกัน

4) จากประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด ดังรายละเอียดในตอนที่ 2

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จังหวัดชลบุรี

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- พบว่าในจังหวัดชลบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) และที่เป็นแบบ group tour มากยิ่งขึ้น ทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนยุโรป และโซนเอเชียเพิ่มขึ้น - จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ long stay ของจังหวัดชลบุรีจะสอดคล้องกับที่หน่วยงานภาครัฐประเมินไว้คือ ถ้าเป็นฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณ 3 แสนคน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณ 1 แสนคน - นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวหลายๆกลุ่ม หรือที่มาเดี่ยวๆหลายคนก็เข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี บางคนมาปีละ 3 ครั้ง ครั้งละ 3 เดือน บางคนมาปีละครั้ง บางคนมาอยู่ถึง 6 เดือน แต่โดยภาพรวมแล้วจะอยู่ประมาณ 3-4 สัปดาห์ ยกเว้นพวกที่มีวัตถุประสงค์อื่นๆ ก็จะอยู่ยาวยิ่งขึ้น ฯลฯ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
	- แต่โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี มักจะเป็นกลุ่มที่เคยมาเที่ยวประเทศไทยแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวแนวสำรวจก็ได้ โดยที่บางคนถูกใจกว้างแผนที่จะมาเที่ยวใหม่และอยู่นานขึ้น บางคนก็ได้เพื่อน ได้ภรรยา หรือสามีไทย ก็ร่วมกันทำธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้อง หรือวางแผนที่จะมาใช้ชีวิตในบั้นปลายร่วมกัน ฯลฯ
2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบของ Long Stay และแบบเป็น group tour และ family tour โดยเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนเอเชียที่จะเป็นแนวของ group tour และถ้าเป็นโซนยุโรปก็เริ่มที่จะเป็นแนวของ family tour และ group tour รวมทั้งท่องเที่ยวคนเดียว หรือกับเพื่อนคู่ใจ ฯลฯ ตามลำดับ - จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ long stay พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศยุโรปจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหลัก โดยเฉพาะในช่วงของการหนีอากาศหนาวมาเที่ยวต่างแดน เพราะค่าครองชีพของประเทศไทยถูกกว่ามาก ตลอดจนประเทศไทยมีลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี และความเป็นอยู่ต่างๆที่แตกต่างกับพวกเขามาก
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- พบว่า นักท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทั้งในรูปแบบท่องเที่ยวคนเดียว ท่องเที่ยวกับคู่รัก ท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน และท่องเที่ยวแบบที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น และมีความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในรูปแบบที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น - และในส่วนที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบ group tour และ family tour หรือแม้แต่กลุ่มที่มาตามหาญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง หรือคนรักเก่า ฯลฯ ก็พบว่ามีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน - อีกทั้งนักท่องเที่ยวในรูปแบบที่มีความสนใจเฉพาะเรื่อง เช่น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มศิลปินวัฒนธรรม กลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ เช่นกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องต่างๆ กลุ่มที่ต้องการจะมาพักผ่อนแบบสันโดษ กลุ่มผู้ที่มาออกกำลังกาย ฯลฯ ก็จะมีจำนวนที่มากขึ้นเช่นกัน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- ประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า ประเภทการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด ดังรายละเอียดในข้อ 4.1-4.5
4.1) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยมการท่องเที่ยวแนววิวทิวทัศน์มากที่สุด ตามด้วยการท่องเที่ยวแนวเกษตรธรรมชาติ และการผจญภัยทางธรรมชาติจะน้อยที่สุด
4.2) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณีกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะนิยมการท่องเที่ยวแนววัฒนธรรม ประเพณี เช่น ชมงานวัฒนธรรมฯ วิถีชีวิตแบบไทยๆ และแนวประวัติศาสตร์ตามลำดับ
4.3) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบการท่องเที่ยวที่เป็นลักษณะของการพักผ่อนหย่อนใจ การผ่อนคลาย นันทนาการในรูปแบบต่างๆที่เป็นแนวสงบๆเป็นหลัก แม้จะมีการผสมผสานในรูปแบบของการบันเทิงสุดขีดอยู่บ้าง เช่น การออกกำลังกาย การเที่ยวกลางคืน ฯลฯ แต่ก็นับว่าเป็นส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับแนวที่เป็นธรรมชาติ หรือแนวสงบๆมากกว่า
4.4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay หลายกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มที่เคยมาประเทศไทยก่อนแล้ว หรือกลุ่มที่อยู่มานานแล้ว ก็จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม และมักจะเกี่ยวข้องกับการขายบริการการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาใหม่ หรือในบางกลุ่มก็จะเป็นกลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มผู้บริหารในองค์กรข้ามชาติต่างๆที่จะต้องมาอยู่นานเพื่อการทำงาน กลุ่มที่ปรึกษา กลุ่มนักศึกษา ฯลฯ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
	- รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาคู่รัก หรือ แสวงหาครอบครัวใหม่ในวัยชรา หรือเพื่อหาคนดูแลในวัยชรา หรือรวมทั้งการท่องเที่ยวในรูปแบบของการเป็นผู้ช่วยอำนวยความสะดวก เช่น การเป็นผู้ร่วมเดินทาง การเป็นผู้แนะนำการเดินทาง หรือการเป็นผู้ช่วยเหลือการท่องเที่ยว เช่น การว่าจ้างผู้หญิงไทยเป็นเพื่อนเดินทางท่องเที่ยวในช่วงที่อยู่ในประเทศไทย ฯลฯ
4.5) การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวประเภทอื่นๆ	- โดยมากจะเป็นลักษณะของการหาประสบการณ์ให้ชีวิตแบบไม่เคร่งเครียด เป็นการเที่ยวไปเรื่อยๆ เพราะมีเวลาว่าง (หลายคนใช้วันหยุดทั้งปีของตนเองเพื่อมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว) และค่าใช้จ่ายถูก - และอีกหลายคนก็มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะสังเกตการณ์ หรือเรียนรู้เฉพาะด้าน หรือมาทำการวิจัย เช่น การฝึกทำเครื่องปั้นดินเผา การทอผ้า รวมทั้งเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวของประเทศไทยก็มี ฯลฯ
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- พบว่ามีความคล้ายคลึงกับประเภทการท่องเที่ยว ดังที่ได้กล่าวแล้วในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด ดังรายละเอียดในข้อ 5.1-5.4
5.1) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยมการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติมากที่สุด ตามด้วยการท่องเที่ยวแนวเกษตรธรรมชาติ และการผจญภัยทางธรรมชาติจะน้อยที่สุด ดังจะเห็นได้จากการท่องเที่ยวแบบ home stay
5.2) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบการท่องเที่ยวที่เป็นแนวของการเรียนรู้ ชิมซาบ วัฒนธรรมประเพณีไทย วิถีชีวิตแบบไทยๆ ผู้คน ศาสนา และแหล่งประวัติศาสตร์สำคัญต่างๆ ฯลฯ ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
5.3) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะเที่ยวในแนวของการนันทนาการเพื่อความเพลิดเพลินมากกว่าการสนุกสนานและการบันเทิง โดยเฉพาะที่เป็นการบันเทิงแนวบริโภคนิยมต่างๆ เช่น การเที่ยวกลางคืน การเที่ยวแนวแสง สี เสียง ต่างๆ - การท่องเที่ยวแนวของการนันทนาการที่อิงกับแนวธรรมชาติ และวัฒนธรรมประเพณีไทย จะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ทั้งเป็นเพราะราคาถูก การบริการหลากหลาย ค่อนข้างครบวงจร
5.4) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทำงาน หรือ การทำธุรกิจทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น กลุ่มที่เป็นผู้บริหารในบริษัทข้ามชาติต่างๆ กลุ่มที่ปรึกษา กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มผู้ที่มีความต้องการพิเศษ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุฯลฯ นับว่าเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด - รองลงมา คือ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับเรื่องคู่รัก คู่ครอง รวมทั้งเพื่อนชีวิตรูปแบบต่างๆ ทั้งระยะสั้นและยาว
6) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- สถานการณ์การท่องเที่ยวในรูปแบบของการพำนักระยะยาว (Long Stay) ทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้นี้ พบว่ามีความสอดคล้องทั้งกับประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวดังที่ได้กล่าวแล้วในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ นันทนาการแบบผ่อนคลาย และการท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด ดังรายละเอียดในข้อ 6.1-6.4

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
6.1) สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบการท่องเที่ยวแนวเนเชอรัล มากที่สุด ทั้งนี้จะเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแนวเกษตร และการท่องเที่ยวแบบ home stay ด้วย เพราะจะเป็นการการท่องเที่ยวที่เน้นความเรียบง่าย การเรียนรู้ผู้คนท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่างๆ ฯลฯ
6.2) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะ	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบการท่องเที่ยวแนวของการได้เรียนรู้ ชิมซาบ วัฒนธรรม ประเพณีไทย วิถีชีวิตแบบไทยๆ เรียงตามลำดับ
6.3) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแนวนันทนาการของกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay การท่องเที่ยวแนวของการพักผ่อนหย่อนใจ การได้เรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ วิถีชีวิตของผู้คน นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด จึงอาจสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวแนวนันทนาการของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเป็นแนบบันเทิงแบบผ่อนคลาย สงบ มากกว่าการท่องเที่ยวแบบแนบบันเทิงทั่วไป
6.4) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่ามีหลากหลายรูปแบบแต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบของการมาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว มาเฉพาะกลุ่ม มาเฉพาะเรื่อง เช่น มาพักผ่อนที่ Resort City มาทำกิจกรรมสุขภาพร่วมกัน มาเรียนเกี่ยวกับเรื่องบางเรื่องร่วมกัน เช่น การเย็บปักถักร้อย มาจัดกิจกรรมเพื่อการสังสรรค์หรือกิจกรรมนันทนาการต่างๆร่วมกันเฉพาะกลุ่ม เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ ครอบครัว และรวมทั้งการเยี่ยมชมเพื่อนฝูงที่อยู่ในประเทศไทย ฯลฯ - นอกจากนี้ แนวโน้มความต้องการการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ในรูปแบบเฉพาะจะเพิ่มมากขึ้น เช่น กลุ่มสุขภาพ กลุ่มคนสูงอายุ กลุ่มผู้ที่ต้องการการดูแลพิเศษ กลุ่มผู้ทำธุรกิจทั้งโดยตรงและโดยอ้อม กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มศึกษารรณะ กลุ่มฝึกวิชาชีพ กลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กลุ่มการท่องเที่ยวเชิงการออกกำลังกาย ฯลฯ

ตอนที่ 3 ผลกระทบด้านต่างๆ ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.6 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
1. สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	- ช่วยให้เศรษฐกิจดีขึ้นโดยภาพรวม - ทำให้ผู้คนมีงานทำ มีการกระจายการทำงานมากขึ้นในทุกระดับ ทำให้เกิดรายได้ที่มากขึ้นด้วย - ทำให้ผู้ประกอบการทั้งที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรงและที่เกี่ยวข้องมีความมั่นคงขึ้น เพราะอย่างน้อยที่สุดก็มีการใช้จ่ายมากขึ้น
1.1) ส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- พบว่า ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น เพราะต้องมีการใช้คนมาช่วยงานในลักษณะต่างๆ เช่น การเปิดแผนกนวด แผนกสมุนไพร อโรมา สปา ของที่ระลึก รวมทั้งแผนกเฉพาะต่างๆ เช่น แผนกดูแลผู้ต้องการการดูแลพิเศษ แผนกถ่ายทอดวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแสดง การฝึกสอน การฝึกสัตว์ การขายบริการรูปแบบต่างๆ - การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อการกระจายรายได้สู่ชุมชนมากขึ้นเมื่อเทียบกับแต่ก่อนที่จะเน้นเฉพาะการท่องเที่ยวกระแสหลัก ชุมชนมีเพียงบทบาทในการเป็นผู้บริการในระดับล่าง แต่ในการท่องเที่ยวแบบนี้ทำให้ชุมชนหลายๆกลุ่มสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการเองได้ด้วย เช่น กลุ่มนวดแผนโบราณฯ กลุ่มหัตถกรรมของที่ระลึก กลุ่มบริการบ้านพัก ฯลฯ
1.2) ส่งผลต่อการเกิดการลงทุน	- นักท่องเที่ยวที่มาพักของเราล้วนมาจากการแนะนำต่อๆ กันไป จัดเป็นกรู๊ปรีวิวเพื่อการท่องเที่ยวครั้งต่อไป และในหลายๆครั้งที่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้กลายเป็นผู้ร่วมทุนกับผู้ประกอบการชาวไทยเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆดังกล่าว ฯลฯ - กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มาเที่ยวมีการใช้จ่ายทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนในแต่ละระดับอย่างค่อนข้างทั่วถึง เช่น กิจการ home stay ของกลุ่มชาวบ้านเอง กิจการร้านอาหาร กิจการของที่ระลึก ฯลฯ
1.3) การจ้างงาน	- เพิ่มขึ้นเพราะนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็นธรรมดาย่อมต้องมีการจ้างงานเพื่อสนองต่อความต้องการของผู้มาเที่ยวมากขึ้น

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
1.4) คนในพื้นที่มีงานทำ	- มีการจ้างแรงงานทั้งกับผู้ที่อยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี รวมทั้งผู้คนที่อื่นที่อพยพเข้ามาอยู่ด้วยทั้งที่เป็นชาวไทยด้วยกันเองและที่เป็นชาวต่างชาติระดับต่างๆ ทั้งที่ถูกกฎหมาย และที่ผิดกฎหมาย ฯลฯ
ข้อเสนอแนะในประเด็นเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- รัฐบาลควรต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวโดยภาพรวม และที่เป็นการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพำนักระยะยาวโดยเฉพาะ จากนั้นต้องมีการสื่อสารเพื่อการส่งเสริม การณรงค์ และการสนับสนุนอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และมีความชัดเจนร่วมกันในทุกระดับ จนกระทั่งถึงกลุ่มที่เป็นระดับชุมชนเอง เพราะถ้าชุมชนมีความเข้าใจที่ชัดเจนด้วยแล้ว พวกเขาก็จะสามารถที่จะช่วยกันทำการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบนี้ในชุมชนของพวกเขาเองได้ด้วย และจะเป็นความยั่งยืนที่ลงตัวมากที่สุดด้วย
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้านวัฒนธรรม ไทยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ long stay	- โดยภาพรวมแล้ว การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันการถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้เกิดกระบวนการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมระหว่างชาติต่างๆ โดยเฉพาะชาติไทย และชาติที่มาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เช่น ภาษา การแต่งกาย ศาสนา การใช้ชีวิตร่วมกัน ฯลฯ
2.1) ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- วิถีชีวิตของคนบางกลุ่มเริ่มเปลี่ยนไป เกิดวัฒนธรรมการใช้เงินเป็นเรื่องสำคัญแทนการช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยใจ หรือที่เรียกว่าน้ำใจแบบดั้งเดิมของสังคมไทย แต่โดยภาพรวมแล้วยังนับว่าไม่เปลี่ยนมากนักเพราะวิถีชีวิตของผู้คนที่เคยปฏิบัติแบบไหน ก็ยังอยู่กันอย่างนั้น เพียงแต่บางบ้าน บางกลุ่มอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยน หรือการพัฒนาเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวประเภทนี้ ฯลฯ
2.2) ความประทับใจต่อวัฒนธรรม	- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะชื่นชมวัฒนธรรมประเพณีแบบดั้งเดิมของไทย เช่น การร่วมกิจกรรม รวมทั้งการแต่งกายในประเพณีต่างๆ ของไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง บายศรีสู่ขวัญ ฯลฯ เกิดความประทับใจ อยากกลับมาเที่ยวอีก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	- และในส่วนของคนไทยเอง สิ่งที่เกิดขึ้นคือ วัฒนธรรมในคุณค่าของมรดกชาติไทยที่ตนเองมีอยู่ และบางคนอาจจะไม่ทันนึก หรือไม่เห็นคุณค่า ฯลฯ เมื่อมีคนต่างชาตินึกเห็นคุณค่า ก็รู้สึกภาคภูมิใจ และอยากจะร่วมกันช่วยธำรงรักษาไว้สืบไป ฯลฯ
2.3) การสร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	- รัฐบาลต้องให้ความสำคัญและกำหนดเป็นนโยบายมาตรการ ข้อกำหนดต่างๆที่ชัดเจนร่วมกันทุกระดับทั่วประเทศในการที่จะให้การสนับสนุนส่งเสริม การอนุรักษ์ การฟื้นฟูมรดกของชาตินี้สืบไป โดยต้องเริ่มที่กลุ่มคนไทยก่อน ตามด้วยกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาวต่างชาติ และกลุ่มหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะหน่วยงานในระดับปฏิบัติการ จากนั้นจึงเป็นการขยายผลต่อไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวประเทศไทยทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวแบบทั่วไป และที่เป็นการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
2.4) ผลต่อการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทย	- การเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษา การแต่งกาย การใช้ชีวิต หรือวิถีชีวิต หรือความเป็นอยู่ของทั้งเราและเขา ฯลฯ - การเรียนรู้แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องอาหาร วัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน และแม้แต่การเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตร่วมกัน ฯลฯ
3. สรุปภาพรวมของผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- คิดว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ได้ส่งผลกระทบเปลี่ยนแปลงต่างๆในสังคมมากนัก น่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันมากกว่า เพราะถึงจะไม่ใช่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ สื่อต่างๆจากต่างประเทศก็ล้วนส่งผลกระทบต่อสังคมไทยอยู่ดี ฯลฯ - การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนทุกระดับในสังคมมีโอกาสที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น ความเป็นอยู่ดีขึ้น สภาพสิ่งแวดล้อม และการทำงานร่วมกันในกลุ่ม รวมทั้งในชุมชนจะดีขึ้นและมีมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องเพราะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเป็นการท่องเที่ยวของชุมชนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นชุมชนแต่ละชุมชนจึงจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน ฯลฯ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
3.1) ความเป็นอยู่	- มีเงินหมุนเวียนในระดับชุมชนมากขึ้น หลายคนที่เคยออกไปจากชุมชนเพื่อไปทำงานที่อื่นก็กลับไปบ้านเกิดที่เป็นชุมชนเดิมของตนเองเพื่อทำงานตอบรับกับกระแสการท่องเที่ยวของชุมชนที่ขยายตัวขึ้น รวมทั้งคนนอกชุมชนที่อพยพกันเข้ามาทำงาน ทำให้ชุมชนเริ่มเกิดการแออัดมากขึ้นในบางจุดที่เป็นจุดท่องเที่ยวสำคัญ ซึ่งส่งผลให้สภาพเศรษฐกิจ ค่าครองชีพสูงขึ้นที่ดินแพงมากๆทำให้สมาชิกชุมชนขายที่ดิน ขายบ้าน หรือปรับเปลี่ยนสภาพบ้านเรือนปรับเป็นที่พักของนักท่องเที่ยวไปด้วย หรือแบ่งให้เช่า ฯลฯ
3.2) ความผูกพันต่อชุมชน	- ภาพรวมที่เห็นร่วมกันคือ สมาชิกชุมชนที่ยังคงอยู่พยายามที่จะปรับตัวในหลายรูปแบบเพื่อที่จะทำให้ชุมชนสามารถที่จะคงความเป็นชุมชนอยู่ได้ เช่น การรวมตัวกันเป็นกลุ่มผู้ประกอบการชุมชน เพื่อร่วมกันอนุรักษ์ ดูแลชุมชนโดยภาพรวม และโดยเฉพาะการท่องเที่ยวของชุมชนตนเอง เพื่อไม่ให้คนจากภายนอกเข้ามาเก็บเกี่ยวผลประโยชน์หรือทำลายทรัพยากรของชุมชนตนเอง ฯลฯ ดังนั้นโดยภาพรวมแล้ว ทั้งที่มีคนจากภายนอกเข้ามาเที่ยว เข้ามาทำงาน เข้ามาลงทุน ฯลฯ สมาชิกของชุมชนต่างก็รวมตัวกันเพื่อการคงอยู่ร่วมกัน ความผูกพันของชุมชนจึงเพิ่มขึ้น โดยอาจจะยกเว้นในบางกลุ่มที่เป็นกลุ่มน้อยที่ไปเข้ากับพวกกลุ่มที่มาจากภายนอกมาก ฯลฯ
3.3) การย้ายถิ่นฐาน	- โดยภาพรวมแล้วเพิ่มขึ้นในทุกภาคส่วน และในทุกระดับเพราะ จ.ชลบุรี เป็นเมืองท่องเที่ยวและอยู่ในโซนของเมืองอุตสาหกรรมภาคตะวันออกอยู่ด้วย เป็นเมืองการศึกษา อีกทั้งยังอยู่ใกล้กรุงเทพฯมาก ซึ่งแทบจะเรียกได้ว่าเป็นชานเมืองของกรุงเทพฯ การเคลื่อนย้ายเข้าออกของผู้คนหลากหลาย และต่อเนื่องตลอดเวลา ผู้คนจากภาคอีสาน ภาคใต้ ภาคเหนือ และกทม. มาทำงานและมาท่องเที่ยวตลอดจนหาช่องทางในการทำมาหากิน ฯลฯ และในระดับชุมชนเองก็เช่นกันแม้สมาชิกดั้งเดิมจะยังคงอยู่ แต่ลูกหลานหรือคนรุ่นใหม่ก็มีการเคลื่อนย้ายอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
3.4) ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- โดยภาพรวมแล้ว ในส่วนที่เป็นระดับชุมชน ก็จะยังคงมีสภาพที่เหมือนกับชุมชนทั่วไปของไทยที่สมาชิกในชุมชนยังมีการเกาะเกี่ยวเชื่อมโยงระหว่างกันคืออยู่ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในระดับชุมชน ก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะสามารถเชื่อมโยงให้ชุมชนมีกิจกรรมที่จะต้องช่วยกันบริหารจัดการชุมชนของตนเองเพื่อรองรับการท่องเที่ยวร่วมกัน เช่น การจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ น่านอนร่วมกัน การจัดการขยะชุมชน ฯลฯ จะมีเพียงบางส่วนที่ขายที่ดินแล้วย้ายไปอยู่ที่อื่นๆ
สรุปข้อเสนอแนะในประเด็นด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- โดยภาพรวมแล้ว การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว โดยเฉพาะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในระดับชุมชนจะเป็นสิ่งที่ช่วยเชื่อมร้อยความสัมพันธ์ในชุมชนกลับคืนมาด้วยซ้ำไป เพราะอย่างน้อยที่สุด สมาชิกของชุมชนได้ตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งต่างๆที่ชุมชนตนมีร่วมกัน สิ่งที่เกิดขึ้นส่งผลบ้างต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้คน แต่ก็นับว่าเป็นปรากฏการณ์ของการเปลี่ยนแปลงที่ต้องเกิดขึ้นอยู่ดี สิ่งที่เกิดขึ้นกลับทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชนด้วยซ้ำในการที่จะรวมตัวกันที่จะปรับเปลี่ยน ปรับปรุง และพัฒนาสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสภาพสิ่งแวดล้อม สภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งของตนเองและของกลุ่มนักท่องเที่ยว ฯลฯ - หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องควรต้องมีการให้ความรู้ รวมทั้งข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะช่วยให้ชุมชนสามารถที่จะเรียนรู้เพื่อการปรับเปลี่ยน ปรับปรุงชุมชนให้สอดคล้องกับภาวการณ์เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น ฯลฯ
4. สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- โดยภาพรวมแล้วทำให้มีปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น มีเสียงดังบ้าง มีการก่อสร้างที่ผิดระเบียบหรือไม่ถูกสุขลักษณะอยู่บ้าง ฯลฯ หน่วยงานภาครัฐและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการกำหนดกฎ กติกา ระเบียบต่างๆ เพื่อการปฏิบัติที่ชัดเจนร่วมกันเป็นต้น

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
4.1) การทำลายและข้อเสนอเพื่อการส่งเสริม พัฒนาสิ่งแวดล้อม น้ำเสีย อากาศเสีย ปริมาณขยะ	- ทะเลไม่ค่อยสะอาด ต้องมีการกำกับดูแลเกี่ยวกับระบบ การจัดการน้ำทิ้งไม่ให้ลงสู่ทะเล - น่าจะมีระบบระบายน้ำที่ดีกว่านี้ - การแก้ไขเกี่ยวกับภาวการณ์ขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ - ยังไม่นับว่าเป็นปัญหา - ต้องมีการแก้ไขโดยด่วนด้วยการบริหารจัดการที่ต้อง ร่วมมือกันหลายๆ ฝ่ายเพื่อสร้างระบบการจัดการขยะโดย ภาพรวมให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการคัดแยก การจัดเก็บ การ ทำลาย ฯลฯ - ต้องส่งเสริมให้คนในพื้นที่ช่วยกันดูแลและจัดการใน เรื่องขยะด้วย
5) สรุปภาพรวมของผลกระทบและ ข้อเสนอแนะด้านสาธารณสุขปโลกที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- มีปริมาณการใช้ที่เพิ่มขึ้นทุกด้าน โดยเฉพาะที่ชัดเจน ที่สุดคือระบบสาธารณสุขปโลกเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคม ระบบอินเทอร์เน็ต ระบบการพัฒนาเกี่ยวกับการ ออกแบบโซนนิ่ง (Zoning) การท่องเที่ยวที่ไม่เคยทำการมาก่อน การออกแบบถนนท่องเที่ยว การกำหนดพื้นที่ค้าขาย การ กำหนดพื้นที่ธุรกิจบริการเฉพาะอย่าง ฯลฯ สิ่งต่างๆเหล่านี้ นับว่าเป็นสิ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกระดับ และ ชุมชนเองต้องเข้ามาร่วมกันกำหนดการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง เพื่อเป็นสิ่งที่จะต้องทำอย่างสอดคล้องกันไม่ว่าจะเป็น สิ่งก่อสร้าง ผู้คน ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิต ฯลฯ
5.1) การจัดการสาธารณสุขปโลก -การคมนาคม ถนนหนทาง	- โดยภาพรวมแล้วมีการปรับเปลี่ยนไปจากเดิมมาก ไม่ว่าจะเป็น สิ่งสาธารณสุขปโลกในเขตพื้นที่เมืองและชนบท เช่น ถนนหนทางที่เชื่อมต่อระหว่างเมืองกับชนบท ถนนคนเดิน ถนนนักท่องเที่ยว ถนนสายบันเทิง ถนนสายหัตถกรรม ถนน จักรยาน ทางเท้าเลียบริมทะเล การจัดระเบียบการค้าขายริม ทาง รวมทั้งริมหาด ฯลฯ แต่เนื่องจากความหนาแน่นทำให้การ จัดการเกี่ยวกับการจราจรค่อนข้างยาก ถนนแคบ และ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	นักท่องเที่ยวตลอดจนคนในพื้นที่ไม่ค่อยเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบจราจร ฯลฯ - ประเด็นสำคัญต่างๆเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องมีการพูดคุยกันอย่างชัดเจนระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระบบไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ โทรคมนาคมต่างๆ เพราะประเด็นต่างๆเหล่านี้จำเป็นต้องมีการวางแผนในการทำงานร่วมกันทั้งในระยะสั้น และระยะยาวเพื่อรองรับการขยายตัวทั้งในส่วน of ชุมชนเอง และนักท่องเที่ยวด้วย ฯลฯ
-การสื่อสาร โทรศัพท์ และเทคโนโลยีการสื่อสาร	- โดยเฉพาะระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร IT ต่างๆ โดยเฉพาะระบบการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต การสื่อสารด้วยระบบดาวเทียมที่เชื่อมต่อสัญญาณต่างๆที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่เคยที่จะมีมากนักในระดับชุมชน แต่ในขณะนี้จะสามารถที่จะพบเห็นโดยทั่วไปแม้จะไม่มากนักในปัจจุบัน แต่ก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็วมากขึ้นเรื่อยๆ
สรุปภาพรวมของผลกระทบ และข้อเสนอแนะด้านความมั่นคงและความปลอดภัยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- โดยภาพรวมแล้วนับว่ายังอยู่ในสภาพที่ดี แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีปัญหาอยู่บ้าง แต่ถ้ามีเจ้าหน้าที่ภาครัฐลงแก้ปัญหาได้ทันที ในกรณีที่นักท่องเที่ยวแจ้งเรื่องก็จะทำให้ไม่มีปัญหา - ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาความปลอดภัยจะต้องเพียงพอ ได้รับการสนับสนุนที่ดีจากหน่วยงานระดับบน และมีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้อง เช่น มีความรู้เกี่ยวกับภาษาบ้าง มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับความมั่นคง ความปลอดภัยระดับข้ามชาติข้ามวัฒนธรรมบ้าง มีจิตวิทยาที่จะจัดการกับผู้คนต่างถิ่น ต่างชาติ ต่างภาษา และที่สำคัญคือมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น นโยบายการท่องเที่ยว มาตรการกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น การต่ออายุหนังสือเดินทาง สิทธิ ข้อห้ามต่างๆ ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ฯลฯ และควรต้องมีระบบฐานข้อมูลอาชญากรรม มีระบบการติดต่อสื่อสารที่

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	สามารถเชื่อมโยงกันได้กับทั้งส่วนกลางและทั่วประเทศ โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวหลักๆ ของประเทศ ฯลฯ
6.1) การจัดการความมั่นคงปลอดภัย	- โดยภาพรวมแล้ว นับว่าได้รับความใส่ใจ และสนับสนุนจากหน่วยงานระดับบนเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หน่วยงานในระดับบนก็จำเป็นที่จะต้องกำกับ ติดตามดูแล และให้การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานในพื้นที่ด้วย
6.2) การแพร่หลายเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายต่างๆและข้อเสนอแนะ : ยาเสพติด อาชญากรรม การเฝ้าระวังพนัน	- โดยทั่วไปแล้ว กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะเป็น กลุ่มที่นิยมท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ แบบสันโดษที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติ วิถีชีวิต ผู้คน วัฒนธรรมประเพณี ความเป็นอยู่ของผู้คน และประวัติศาสตร์ความเป็นไปของผู้คน ฯลฯ ด้วยลักษณะดังกล่าวจึงอาจกล่าวได้ว่า ถ้าเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว กลุ่มนี้น่าที่จะเป็นกลุ่มที่ช่วยยกระดับการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้ยกระดับคุณภาพด้วยซ้ำ เพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีรายได้สูง มีการศึกษาดี มีงานการเป็นหลัก สูงอายุ ฯลฯ ดังนั้นสิ่งที่คนกลุ่มนี้ต้องการจึงเป็นสิ่งที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพมากยิ่งขึ้น ก็จะทำให้คนไทย ชุมชนไทย หน่วยงานของไทยได้ทำการยกระดับการท่องเที่ยวของตนเองให้เป็นแนวของการท่องเที่ยวคุณภาพ การท่องเที่ยวที่มีการนำความรู้ ความสามารถและการนำเสนอภูมิปัญญา รวมทั้งมรดกไทยต่างๆ ฯลฯ ซึ่งในที่สุดแล้วก็จะเป็นการส่งผลต่อการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับมรดกให้ยั่งยืนต่อไปด้วยซ้ำ

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.7 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay	- ไม่เห็นว่าหน่วยงานภาครัฐได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวระยะยาวของประเทศไทยอย่างไรบ้าง และที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ไม่รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่เน้น อะไรคือสิ่งที่ให้ความสำคัญ และอะไรคือการท่องเที่ยวแบบที่เรียกว่าเป็นกาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว หน่วยงานใดบ้างที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนดูแลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ และถ้ากลุ่มผู้ประกอบการใดมีปัญหาเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องจะต้องติดต่อที่ใด กับใคร ฯลฯ - จากประเด็นของความไม่ชัดเจนต่างๆดังที่กล่าวข้างต้น นับว่าเป็นประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะแม้แต่องค์กรในระดับท้องถิ่นที่น่าจะเกี่ยวข้องก็ยังไม่มีความชัดเจน ฯลฯ ปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้กลุ่มผู้ประกอบการจำเป็นต้องรวมตัวกันเพื่อที่จะบริหารจัดการเพื่อการอยู่รอด ทั้งนี้อาจคิดบ้างถูกบ้าง ไม่เหมาะสมบ้าง ฯลฯ แต่ก็ไม่รู้จะพึ่งพาใคร พึ่งพาหน่วยงานใด เพราะไม่มีความชัดเจนตั้งแต่ระดับนโยบาย กฎ กติกา ระเบียบปฏิบัติต่างๆ ฯลฯ สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้หลายกลุ่มไม่กล้าที่จะลงทุน หลายกลุ่มก็เร่งรีบที่จะทำเพื่อตอบรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาอย่างมากมาย การที่ต่างคนต่างทำล้วนส่งผลให้เกิดปัญหาในที่สุด เพราะไม่มีใครที่จะบอกใครได้ว่าแท้ที่จริงแล้ว การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวคืออะไร หน่วยงานไหนดูแล และต้องมีกรอบในการคิด การทำร่วมกันอย่างไรบ้าง ฯลฯ - จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานระดับนโยบายจะต้องทำการประชาสัมพันธ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกๆระดับ มีการกำหนดแผนที่ชัดเจนในการทำงานร่วมกันอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องส่งต่อสู่กลุ่มผู้ประกอบการในทุกๆระดับทั้งรายใหญ่และรายเล็กที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งชุมชนที่เป็นผู้ประกอบการด้วย โดยอาจทำในหลายๆรูปแบบเช่น การ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stayของจังหวัดชลบุรี
	ทำศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ จากนั้นก็จะเป็นการท่องเที่ยวแต่ละรูปแบบ รวมทั้งจะต้องมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องทราบเช่น นโยบายการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่กำลังดูแลสนับสนุนกฎกติกา ฯลฯ
1) การประชาสัมพันธ์	- เท่าที่ผ่านมาอาจเรียกได้ว่า แทบจะไม่มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเลย ถ้าจะมีอยู่บ้างก็จะเป็นการทำการประชาสัมพันธ์กันเองระหว่างกลุ่มของผู้ประกอบการด้วยกันเอง แต่ก็จะเป็นการประชาสัมพันธ์บนพื้นฐานของการไม่รู้ชัดเจนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้เลย และถ้าเป็นการประชาสัมพันธ์จากส่วนกลางก็จะมีให้เห็นบ้างจากสื่อโทรทัศน์ที่เป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวโดยทั่วไป - และในส่วนที่เกี่ยวกับกลุ่มนักท่องเที่ยวจะพบว่า นักท่องเที่ยวจะบอกต่อกันเอง โดยการบอกปากต่อปาก โดยทางอินเทอร์เน็ต เช่น การอีเมลล์บอกกัน การแนะนำเว็บไซต์ แก่กัน การแนะนำบุคคลในชุมชน ฯลฯ
2) การใช้ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวและข้อเสนอแนะ	- ไม่แน่ใจ เพราะยังไม่เห็นว่ามี การประชาสัมพันธ์และรณรงค์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้อย่างจริงจัง ควรต้องเร่งดำเนินการโดยด่วน ดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น
3) การใช้ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวและข้อเสนอแนะ	- โดยทั่วไปจะเป็นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับของดีแหล่งเที่ยวของจังหวัดชลบุรีอยู่แล้ว อันเป็นการช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี เช่น พัทยา บางแสน เขาเจ็ญ สวนเสือ เกาะลอย ฯลฯ ดังนั้นควรที่จะเพิ่มในส่วนของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวด้วยก็จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย รวมทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติสามารถที่จะเข้าใจ ทราบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ในพื้นที่ จ.ชลบุรีด้วย

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดชลบุรี

1) จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์เฉพาะที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการต่างๆสามารถที่จะปรึกษาหารือได้บ้าง เช่น ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการออกแบบ การตกแต่ง การดูแลกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มพิเศษ เช่น การดูแลสุขภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มพิเศษต่างๆ การสนับสนุนเกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อการบริหารจัดการที่เป็นแบบมืออาชีพมากยิ่งขึ้น การสนับสนุนเกี่ยวกับการลงทุนของผู้ประกอบการรายย่อยเกี่ยวกับธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ฯลฯ

2) จำเป็นที่จะต้องทำการบริหารจัดการร่วมกับการท่องเที่ยวหลักประเภทอื่นๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถที่จะท่องเที่ยวได้ครบ ภายในระยะเวลาสั้นๆ คือมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเพียงอย่างเดียว หรือเป็นรูปแบบผสมกับการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถทำให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยภาพรวมสามารถที่จะทำได้อย่างเป็นระบบพร้อมๆกัน เช่น การทำการประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการเกี่ยวกับสาธารณูปโภค การลงทุนพัฒนาจุดท่องเที่ยวเพิ่มเติม รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในทุกระดับและชุมชนที่เป็นผู้ประกอบการ และผู้ประกอบการรายย่อยด้วย ฯลฯ

3) จำเป็นที่จะต้องทำการบริหารจัดการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และรูปแบบของการบูรณาการที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องรับรู้ รับทราบทุกข้อมูลที่เกี่ยวข้องร่วมกันอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง มีหน่วยงานหลักหรือมีเจ้าภาพหลักเพื่อการประสานและการทำงานร่วมกัน มีการกำหนดช่องทางเพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างรวดเร็ว ชัดเจน พร้อมๆกับการแก้ปัญหา ร่วมกันอย่างชัดเจน ฯลฯ

สิ่งต่างๆดังกล่าวข้างต้นจะสามารถช่วยให้การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรีสามารถที่จะพัฒนาได้อย่างถูกต้องและยั่งยืนร่วมกัน และที่สำคัญก็จะเป็นการสร้างช่วยกันภาพลักษณ์ใหม่ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีที่จะเป็นอีกแหล่งสำคัญของการท่องเที่ยวแบบมีคุณภาพของประเทศไทย อีกทั้งยังเป็นการช่วยกันธำรงมรดกของชาติที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ไว้ให้คนไทยในรุ่นต่อไปได้ใช้และภาคภูมิใจร่วมกัน

ตารางที่ 4.8 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
1. ด้านการบริหารจัดการหน่วยงานภาครัฐ - ขาดความชัดเจน ขาดความคล่องตัวในการบริหารจัดการร่วมกัน รวมทั้งการไม่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องการสนับสนุนเรื่องงบประมาณ หรือการช่วยเหลือต่างๆในการลงทุนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ ฯลฯ	- ภาครัฐต้องมีความชัดเจนเกี่ยวกับท่องเที่ยวประเภทนี้ จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ดูแลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้โดยเฉพาะ เพราะจะทำให้ส่งผลต่อการที่ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะไม่สามารถที่จะบริหารจัดการ มีสิทธิ์ขาดในการบริหารจัดการ กำหนดกฎกติกาต่างๆ และแม้แต่การกำหนดงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการได้ - น่าจะมีกองทุนสนับสนุนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้โดยเฉพาะ
2. ด้านบุคลากร - คนที่ทำงานด้านนี้ไม่ค่อยรู้วัฒนธรรมของชาวต่างชาติและการใช้ภาษาอังกฤษ - ภาครัฐควรใช้บุคลากรอย่างคุ้มค่า และให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	- น่าจะมีเสริมทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะที่จำเป็นต่างๆแก่บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นวิธีคิด วิธีปฏิบัติ ทักษะ ประสพการณ์ รวมทั้งความรู้ความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ด้วย - ภาครัฐต้องร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบุคลากรคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ทั้งในและนอกระบบ เช่น การอบรม การดูงาน การฝึกทักษะ การแลกเปลี่ยน ฯลฯ
3. ด้านการบริหารจัดการ - มักเป็นกิจการขนาดกลาง-เล็กที่มีเจ้าของกิจการควบคุมแต่ผู้เดียวทำให้ไม่สามารถที่จะหยุดงานไม่ได้	- ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการแบบท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว มักจะเป็นรายใหม่ เป็นรายย่อยที่เพิ่งเริ่มทำ เริ่มเรียนรู้ เริ่มการลงทุน ฯลฯ หรือรวมทั้งเป็นกลุ่มชุมชนที่เพิ่งเข้ามาประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ด้วย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องช่วยสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนกองทุนเงินกู้ การสนับสนุนบุคลากร การสนับสนุนเรื่องข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ การตลาด เทคนิคการบริหารจัดการ ฯลฯ
4. ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ - โดยภาพแล้ว แทบที่จะกล่าวได้ว่า การทำการตลาดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ยังไม่มีมีการทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	- ภาครัฐจะต้องทำงานร่วมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการตลาดแบบเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งเครือข่ายการตลาดที่ต้องเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในรูปแบบ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
- ขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้	อื่นๆด้วย - หวังให้รัฐช่วยเป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทนี้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง เพราะเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันดูเหมือนว่าจะไม่มีใครรู้จริงหรือไม่มีการกำหนดกรอบที่ชัดเจนร่วมกัน ฯลฯ
5. ด้านการประสานงาน - โดยภาพรวมแล้ว ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมักเป็นผู้ประกอบการรายย่อยหรือเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก และขนาดกลางทำให้ไม่สามารถที่จะมีเวลาในการติดต่อประสานงานกับใครๆ ได้มากนัก	- ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้การตลาด การประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการเชื่อมโยงธุรกิจระหว่างกันจึงค่อนข้างแคบ จนเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยไม่สามารถที่จะอยู่ได้ เพราะรายได้จะไม่คุ้มกับรายจ่ายที่จะต้องบริหารจัดการ ฯลฯ

4.1.3 ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี อันได้แก่ นายกเทศมนตรี นักพัฒนาการท่องเที่ยวท่องเที่ยวเทศบาล ปลัดฯ ครู และตัวแทนกลุ่มชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้คือ

- ตำบล พญาเหนือ-กลาง อำเภอกาญ - จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล ศรีราชา อำเภอสัตร์ราชา จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล บางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล นาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
- ตำบล หนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 ภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานระดับท้องถิ่น จังหวัดชลบุรี

1) นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในเขตพื้นที่ จ.ชลบุรีมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และต้องการการดูแลที่เป็นระบบมากกว่าเดิม ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่นความสะอาด ความสะดวกสบาย การดูแลเกี่ยวกับความเป็นธรรม ความปลอดภัยในทรัพย์สิน ความสงบ ความเป็นส่วนตัว ฯลฯ อีกทั้งยังรวมถึงเรื่องเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ เช่น การพัฒนาเกี่ยวกับระบบรถรับส่ง รายการค่าใช้จ่าย แผนที่หรือป้ายบอกทางที่ชัดเจน และทั่วถึง และในกลุ่มที่ต้องการการดูแลพิเศษ เช่น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มที่ปรึกษาอาชีพ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายต่างๆ ควรที่จะต้องมีการเตรียมการเพื่อการรองรับกลุ่มพิเศษต่างๆดังกล่าวด้วย การร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเจ้าของพื้นที่ต้องมีความชัดเจน ต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบร่วมกันอย่างต่อเนื่องและชัดเจน

2) โดยภาพรวมแล้ว การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวนับว่าเป็นผลดี ทำให้เกิดการสร้างและการกระจายรายได้ให้ท้องถิ่นมากขึ้น ก่อให้เกิดการสร้างงาน และส่งผลต่อการประกอบธุรกิจในแต่ละระดับมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับชุมชนที่ไม่เคยได้มีโอกาสที่จะทำธุรกิจของตนเองเลย อีกทั้งยังได้ความรู้เรื่องภาษาต่างชาติเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และถ้าจะพูดเกี่ยวกับส่วนเสียก็จะมีพอให้เห็นบ้างคือพวกท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เป็นพวกมิจาชีพในรูปแบบต่างๆ ที่มี

หลากหลายรูปแบบ เช่น รวมกลุ่มกันเอง ร่วมหุ้นกับคนไทย ร่วมหุ้นกับภรรยาคนไทย ร่วมหุ้นกับเพื่อนคนไทย ฯลฯ เพื่อทำธุรกิจการท่องเที่ยว บาร์ ฯลฯ ทั้งที่เหมาะสม ไม่เหมาะสม ถูกกฎหมาย และที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับการหลอกลวงนักท่องเที่ยวอื่นๆด้วย ฯลฯ

3) มีนักท่องเที่ยวเข้ามาพำนักระยะยาวเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ โดยได้จากอัตราการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มมากขึ้นโดยมีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของ

4) การท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมยังคงเป็นการเที่ยวแบบเดิมๆ เช่น การท่องเที่ยวในสถานที่สำคัญๆ ต่างๆ การเที่ยวกลางคืน เช่น การเที่ยวบาร์ การเที่ยวผู้หญิง ส่วนกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่เป็นกิจกรรมเพิ่มเติม นับว่าเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆที่เสริมเข้ามาภายหลัง ฯลฯ

5) ในภาพรวมแล้ว ในส่วนของการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี นักท่องเที่ยวจะชอบธรรมชาติทะเล การอาบแดด การดำน้ำ ซึ่งอนาคตอาจจะมาในรูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี เช่น ประเพณีกองข้าว ฯลฯ โดยเฉพาะในช่วงหลังจากที่เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติสึนามิที่ภาคใต้ของประเทศไทย รูปแบบการท่องเที่ยว รวมทั้งการใช้ชีวิตในช่วงของการท่องเที่ยวที่อยู่ในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไปมากทั้งที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป และที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 2 ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบท่องเที่ยวระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จังหวัดชลบุรี

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)	- จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชน รวมทั้งหน่วยงานในระดับชุมชนที่เกี่ยวข้องพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีเริ่มมีความหลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของการพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่มาเคียวหรือมาเป็นคู่ และวิธีการในการเที่ยวก็จะเป็นการเที่ยวแบบเฉพาะทาง หรือเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น เช่น มาท่องเที่ยวแบบอยู่ระยะยาวเพื่อศึกษาเกี่ยวกับวิถีชีวิต มาเรียนเกี่ยวกับการนวด การทำอาหารไทย รวมทั้งเกี่ยวกับศาสนาพุทธ ฯลฯ บางกลุ่มก็จะมาในลักษณะของการบูรณาการระหว่างการเที่ยว การทำธุรกิจ การมาเยี่ยมเพื่อนเก่า แฟนเก่า ฯลฯ

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
	- การท่องเที่ยวที่เห็นมากในขณะนี้ คือ การท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่ม (group tour) โดยเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนเอเชียเพิ่มขึ้น เช่น จีน ไต้หวันฮ่องกง ฯลฯ โดยจะเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการบันเทิงระยะสั้นๆ - จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ long stay พบว่าในฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณ หลักแสน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณหลักหมื่น
2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)	- พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในลักษณะของพำนักระยะยาว (long stay) ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวในโซนประเทศยุโรปมากกว่าโซนอื่นๆ เช่น เยอรมนี อังกฤษ ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา เกาหลี ญี่ปุ่น ตามลำดับ
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)	- พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่มีความเห็นร่วมกันว่า นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในรูปแบบต่างๆ ทั้งในรูปแบบท่องเที่ยวคนเดียวท่องเที่ยวกับคู่รัก ท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน และท่องเที่ยวแบบที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และหลากหลายรูปแบบ - และในส่วนที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบ group tour ที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโซนเอเชียเป็นส่วนใหญ่ก็พบว่ามีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน แต่จะเป็นแนวของกลุ่มที่มีความสนใจร่วมกันที่ต้องการจะมาท่องเที่ยวในเรื่องเฉพาะๆ ร่วมกัน มาศึกษาเรื่องบางเรื่อง หรือมาติดตามเรื่องบางเรื่องร่วมกัน ฯลฯ เช่น กลุ่มนักวิจัย กลุ่มนักศึกษา กลุ่มงานอดิเรกเดียวกัน ฯลฯ
4) ประเภทการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- จากประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว long stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ การท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เช่นมาเที่ยวด้วย มาเรียนรู้ในบางเรื่องที่ตนสนใจด้วย มาทำธุรกิจด้วย หรือมาเยี่ยมเยียนคนรู้จัก เพื่อน แฟนเก่าด้วย ฯลฯ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในรูปแบบนี้นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ดังรายละเอียดในข้อ 4.1-4.4

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4.1) แนวธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติของ จ. ชลบุรี กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay ชอบการท่องเที่ยวแนว นิเวศ ที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ตาม ด้วยการท่องเที่ยวแนวเกษตร แนววัฒนธรรม แนวผจญภัย และแนว สนุกสนาน
4.2) แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่ เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของ จ.ชลบุรี กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยม ท่องเที่ยวแนววัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต กิจกรรมภูมิปัญญาต่างๆ และแนวประวัติศาสตร์ตามลำดับ
4.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการที่ เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการของ จ.ชลบุรี ถ้าเป็นการท่องเที่ยวในแนวของการนันทนาการ หรือเพื่อ ความสนุกสนาน การเที่ยวในรูปแบบของกิจกรรมการพักผ่อน สบายๆในรูปแบบต่างๆจะเป็นที่ได้รับความนิยมมาก เช่น กีฬาเบาๆ ออกกำลังกายเบาๆ รวมทั้งการมีผู้หญิงเป็นเพื่อนด้วยในบางคน ฯลฯ
4.4) ท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์ เฉพาะ ของ จ.ชลบุรี กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะเที่ยวใน ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจทั้งทางตรง และทางอ้อม เช่น การทำธุรกิจกันเองระหว่างกลุ่มชาวต่างชาติด้วยกัน หรือการทำ ธุรกิจร่วมกับคนไทย นับเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม มากที่สุด รองลงมาคือการท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความรัก หรือ แสวงหาครอบครัวใหม่ในวัยชรา หรือเพื่อหาคนดูแลในวัยชรา หรือรวมทั้งการท่องเที่ยวในรูปแบบของการเป็นผู้ช่วยอำนวยความสะดวก เช่น การเป็นผู้ร่วมเดินทาง การเป็นผู้แนะนำการเดินทาง ฯลฯ
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay ของ จ.ชลบุรี พบว่ามีความคล้ายคลึงกับประเภทการ ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงนิเวศ เกษตร วัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ ผจญภัย และการท่องเที่ยวแบบมี วัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยว ประเภทนี้นิยมมากที่สุดตามลำดับ ดังรายละเอียดในข้อ 5.1-5.4

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
5.1) การท่องเที่ยวแบบธรรมชาติที่ เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติของ จ. ชลบุรีพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากที่สุด ตามด้วยการท่องเที่ยวแบบเรียบง่าย สงบ เป็นวิถีชีวิตที่เป็นธรรมชาติ ไม่ยุ่งยากและอีกที่ก็กรีกรไโครม แบบสบายๆ
5.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปะที่เกี่ยวข้อง กับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีต่างๆ ของ จ.ชลบุรี กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ long stay ชอบการท่องเที่ยวในแนวที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การซึมซับวัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณีไทยในรูปแบบต่างๆ นับว่าเป็นแนวการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุดตามลำดับ
5.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการที่ เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการของ จ.ชลบุรี ในกลุ่มของนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay การท่องเที่ยวเพื่อความสุขสนทนและการบันเทิงในรูปแบบต่างๆ นับว่าเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความนิยม เนื่องจากราคาถูก การบริการหลากหลาย ทุกอย่างครบครัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาหารการกิน การออกกำลังกาย โดยเฉพาะการออกกำลังกายทางน้ำ รวมทั้งเรื่องผู้หญิงตามลำดับ
5.4) การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์ที่ เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะของ จ.ชลบุรี กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะเป็นการท่องเที่ยวแบบที่เกี่ยวกับการทำธุรกิจทั้งโดยตรงและโดยอ้อมซึ่งนับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด รองลงมาคือ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับเรื่องคู่รัก คู่ครอง รวมทั้งเพื่อนชีวิตในรูปแบบต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว และเกี่ยวกับการศึกษา รวมทั้งการเข้ามาเรียนรู้เฉพาะด้านเช่น เรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ วัฒนธรรม เด็กเร่ร่อนหรือเด็กด้อยโอกาสกลุ่มต่างๆ ฯลฯ
6) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- เกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long Stay ของ จ.ชลบุรี ในอนาคต ผลการสัมภาษณ์พบว่ามีความสอดคล้องทั้งกับประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวดังที่ได้กล่าวข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด ดังรายละเอียดในข้อ 6.1-6.4

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
6.1) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติของ จ. ชลบุรี การท่องเที่ยวแบบ long stay ในแนวนิเวศ เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ทั้งนี้จะเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต (home-stay) การเกษตรตามลำดับ
6.2) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแนวศิลปะในรูปแบบของ (Long Stay)	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีต่างๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว long stay จ. ชลบุรี การท่องเที่ยวในรูปแบบที่เกี่ยวกับการเข้ามามีการเรียนรู้ การซึมซับวัฒนธรรมประเพณีไทย วิถีชีวิตไทย ศิลปะไทย ฯลฯ เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด
6.3) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการในรูปแบบของ (Long Stay)	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว long stay จ. ชลบุรี การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและการบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ยังคงเป็นอีกหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญที่จำเป็นต้องมีอยู่ เนื่องจากราคาถูก การบริการหลากหลายค่อนข้างครบวงจร การบริการที่ดี เช่น สระว่ายน้ำ สปา ต่างๆ กีฬาในร่ม บาร์ ผับ ฯลฯ แต่ต้องออกไปในรูปแบบของความเรียบง่าย สงบๆ โดยจะเป็นแนวผสมผสานกันระหว่างความสงบและความสนุก โดยที่จะมีความสงบมากกว่าเป็นหลัก
6.4) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะในรูปแบบของ (Long Stay)	- พบว่ามีหลากหลายรูปแบบ แต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม เช่น Resort City การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ ครอบครัว และรวมทั้งการเยี่ยมเยือนเพื่อนฝูงที่อยู่ในประเทศไทย ฯลฯ - นอกจากนี้ แนวโน้มความต้องการการท่องเที่ยวแบบ long stay ในรูปแบบเฉพาะจะเพิ่มมากขึ้น เช่น กลุ่มสุขภาพ กลุ่มคนสูงอายุ กลุ่มผู้ที่ต้องการการดูแลสุขภาพ กลุ่มผู้ทำธุรกิจทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ฯลฯ

ตอนที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.10 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long stay ของจังหวัดชลบุรี

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
1) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- โดยภาพรวมแล้วนับว่าเป็นผลดี แต่ผลประโยชน์ที่ได้มักจะเป็นการกระจุกอยู่เฉพาะในกลุ่มบางกลุ่มเท่านั้น เช่น กลุ่มชาวต่างชาติด้วยตัวเอง กลุ่มผู้ที่มีทุนสูง น้อยมากที่จะถึงมือกลุ่มที่อยู่ในระดับชุมชนจริงๆ - ทำให้ประชาชนได้มีงานทำ มีรายได้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม - ทำให้ผู้คนสามารถใช้เวลาวางเามาประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้กับตนเองกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นการขายของที่ระลึก การนำชม การให้บริการต่างๆ ฯลฯ
1.1) ส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- อนาคตน่าจะเพิ่มมากขึ้น ทำให้ชุมชนมีรายได้ตลอดปี และสามารถที่จะมีรายได้จากธุรกิจหลายๆ ด้าน เช่นรายได้เพิ่มจากการประกอบธุรกิจเชิงริมหาด เรือท่องเที่ยว รวมทั้งกิจกรรมบางประเภทที่ชาวบ้านสามารถมีส่วนร่วมได้ด้วย เช่น การท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ เจริญวิศ ฯลฯ ที่ชาวบ้านสามารถที่จะช่วยนำชมให้เข้าเรือ ขายของที่ระลึก ให้เช่าที่พัก ช่วยสาธิตหรือสอนศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านต่างๆ ฯลฯ
1.2) ส่งผลต่อการเกิดการลงทุน	- เพราะมีกลุ่มชาวต่างชาติเริ่มมาลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งในระดับชุมชนด้วย ธุรกิจการค้าค่อนข้างดีมาก รวมทั้งที่พักอาศัยธุรกิจที่เกี่ยวกับการอยู่ การกิน และการบริการต่างๆ - มีการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์เพิ่มมากขึ้น เช่น มีการก่อสร้างเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว / บ้านจัดสรร ห้องชุด ฯลฯ - เนื่องด้วยสถานการณ์ทางการเมือง โดยเฉพาะนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวยังไม่มีความชัดเจนและสื่อสารกันอย่างทั่วถึงในทุกระดับและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ปัจจัยต่างๆดังกล่าวส่งผลให้ผู้ประกอบการต่างๆ โดยเฉพาะในระดับใหญ่ๆ ยังไม่กล้าที่จะลงทุน เพราะยังมองอนาคตหรือนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ออกว่าจะไปทิศทางไหน จึงยังไม่กล้าที่จะลงทุน

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
1.3) การจ้างงาน	- มีการเพิ่มตำแหน่งในโรงแรม/ในสถานที่ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งงานบริการต่างๆ อีกทั้งคนในชุมชนเองเริ่มที่จะเรียนรู้ที่จะสร้างงานด้วยตนเองเพื่อการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทนี้ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มแม่บ้านทำอาหาร กลุ่มแม่บ้านหัตถกรรม กลุ่มยุวมัคคุเทศก์ ฯลฯ - มีการใช้แรงงานในพื้นที่เป็นไกด์ ขับรถ ลูกจ้างร้านอาหาร ขายของที่ระลึก ขามรักษาความปลอดภัย ฯลฯ
1.4) คนในพื้นที่มีงานทำ	- เพราะสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆต้องมีการทำการบำรุงรักษา และปรับเปลี่ยน รวมทั้งพัฒนาไปเรื่อยๆ - คล้ายกับข้อ 1.3 - ควรที่จะต้องมีการทำให้ครบวงจร เช่น กลุ่มนักรถจักรยาน กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ที่ความบกพร่องต่างๆ หรือผู้ที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษในลักษณะต่างๆ - นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เคยมาอยู่ก่อน หรือที่เคยมาหลายครั้งเริ่มรู้ช่องทางที่จะทำการดำเนินงานและช่องทางทำธุรกิจต่างๆ มากขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วยกันเอง รวมทั้งกลุ่มชาวต่างชาติทั่วไปที่สนใจ หรือตั้งใจที่จะมาทำธุรกิจต่างๆทั้งโดยตรง และโดยอ้อม เท่ากับว่ามาแข่งขันคนไทยด้วยซ้ำไป
ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ Long Stay กับระบบเศรษฐกิจของไทย	- รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาคเอกชน และตัวชุมชนเจ้าของพื้นที่เองต้องมีนโยบาย มีมาตรการ มีการกำหนดกฎกติกา ที่สอดคล้องหรือเอื้อต่อการนำไปปฏิบัติอย่างชัดเจนร่วมกัน - และที่สำคัญคือ ต้องมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีการออกนโยบายต่างๆที่เกี่ยวข้องออกมาโดยต้องมีความชัดเจน สอดคล้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ และทันเหตุการณ์ ฯลฯ - และที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งคือ ต้องมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะปัญหา ข้อเสนอแนะต่างๆจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างทันทั่วถึง ฯลฯ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้าน วัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- มีผลกระทบน้อยส่วนมากชาวต่างชาติมักจะปรับตัวเข้าหาวัฒนธรรมไทยมากกว่า - มีการเปลี่ยนแปลงบ้างเกี่ยวกับเรื่องการแต่งตัว ที่ทำให้สูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ของชาติในประเด็นนี้ - ก่อนข้างจะไม่มีผลกระทบมากนัก โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ของอำเภอศรีราชา ที่เป็นชุมชนที่ยังมีความเข้มแข็งอยู่ มีอะไรเกิดขึ้นชุมชนก็จะสื่อสาร ปรึกษาหารือกันอยู่เสมอ ความแตกแยกเป็นอย่างอื่นค่อนข้างยาก
2.1) ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- วัฒนธรรมไทยเสื่อมลง วัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามาก ค่านิยมเกี่ยวกับความเป็นไทยลดน้อยลง - มีการเลียนแบบไปทั่วประเทศไม่ว่าจะเป็นการเลียนแบบจากนักท่องเที่ยวโดยตรง หรือการเลียนแบบผ่านสื่อต่างๆ - ไม่มีผลกระทบมากนัก เพราะต่างคนต่างอยู่ ไม่ว่าจะป็นฝ่ายนักท่องเที่ยวเอง หรือกลุ่มคนไทยที่เป็นผู้ให้บริการท่องเที่ยว
2.2) ความประทับใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้นักท่องเที่ยวรู้วิถีชีวิตการเป็นอยู่ของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาหาร ภาษา อธิยาศัยไมตรี ฯลฯ - นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติชอบเพราะมีความเป็นเอกลักษณ์แบบไทย - มีการเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีต่างๆ เช่น ประเพณีกองข้าว งานสงกรานต์ งานแต่งงาน งานบวช ฯลฯ
2.3) การสร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay -การฟื้นฟูวัฒนธรรม	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย ในฐานะที่เป็นเจ้าของบ้าน หรือเจ้าของประเทศ เป็นการสร้าง หรือกระตุ้นให้เกิดการสำนึกและหวงแหนในวัฒนธรรมประเพณีไทย และในความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น - ทำให้กลุ่มเยาวชนเริ่มสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นวัฒนธรรมประเพณีไทยๆ ตลอดจนเรียนรู้ที่จะช่วยกันบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ที่เป็นของคนไทยเพิ่มเป็นทวีคูณ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
-การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับภาษา การแต่งกาย ฯลฯ
2.4) ผลต่อการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนบ้าง โดยเฉพาะกับกลุ่มทางคนไทยบางกลุ่มที่เกี่ยวข้อง โดยจะเป็นการปรับตัวเพื่อให้สามารถที่จะเข้ากับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ เช่น แลกเปลี่ยนภาษา และวัฒนธรรมระหว่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การเข้าร่วมประเพณีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปีใหม่ ไทย ฝรั่งเศส จีน ฯลฯ
	- เห็นว่า คนไทยถูกกลืนวัฒนธรรมจากกลุ่มนักท่องเที่ยว ทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวทั่วไป และที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีจำนวนมากถึงหลักหมื่น และหลักแสนในแต่ละปีของจังหวัดชลบุรี และเป็นหลักล้านโดยภาพรวมทั้งประเทศ
ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวดีโดยภาพรวมแล้ว นับว่าดีโดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษา และการประกอบธุรกิจร่วมกับชาวต่างชาติ - การ Promote กิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวดังกล่าว ควรมีการบูรณาการแนวคิดเกี่ยวกับด้านวัฒนธรรม ประเพณีลงไป ด้วยทุกครั้งประมาณ 2/3 ของกิจกรรมต่างๆทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ฯลฯ
3) สรุปภาพรวมของการท่องเที่ยวแบบ พำนักระยะยาวเกี่ยวกับผลกระทบด้าน สังคม	- มีมาตรการต่างๆเพื่อพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ รวมทั้งการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวชัดเจนมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เพราะภาวการณ์ในปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างตลอดเวลาและรวดเร็ว รวมทั้งสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวก็มีการเปลี่ยนแปลงในทำนองเดียวกัน โดยเฉพาะในเขตพื้นที่พหุวิทยา - ดังนั้นการดูแลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ภายใต้นโยบายและการสื่อสารที่ชัดเจนร่วมกันจะสามารถช่วยให้การท่องเที่ยวของพหุวิทยา และการท่องเที่ยวของ จ.ชลบุรี และการท่องเที่ยวของประเทศ ไทยโดยภาพรวมสามารถที่จะเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ขัดต่อวิถีชีวิต และกรอบสังคมไทยมากนัก เช่น

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	- ทำให้คนไทยได้รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการที่ ดำรงเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีของตนไว้ ร่วมกัน - ทำให้เกิดความร่วมมือเกี่ยวกับมาตรการการป้องกัน อาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น มีแยกแยะนักท่องเที่ยว มีการสืบ ประวัติ การหาข้อมูล การแจ้งเบาะแส ฯลฯ - โดยภาพรวมแล้วในด้านผลกระทบเชิงสังคมนับว่ายังไม่ มีประเด็นอะไรที่นับว่าเป็นผลกระทบที่รุนแรงมากนัก
3.1) ความเป็นอยู่	- นักท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่เข้ามาเที่ยวในเมืองไทยใน รูปแบบของการพำนักระยะยาว ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิถีการ ท่องเที่ยวและการบริการที่เป็นการท่องเที่ยวแนวไทยๆมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ เชิงธรรมชาติ เชิงธรรมชาติ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และเป็นการท่องเที่ยวที่เป็นการพักผ่อนจริงๆ ฯลฯ ซึ่งแตกต่างจากเดิมที่มองเป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งให้บริการทาง เพศ ฯลฯ - ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรง และโดยอ้อม โดยเฉพาะผู้ที่ ให้บริการการท่องเที่ยวมีรายได้เพิ่มขึ้น เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการ บริหารจัดการที่ดีทั้งในเชิงของการบริหารจัดการชุมชน การ ยกระดับวิถีคิด ฝีมือ ฯลฯ ผู้การมีประสิทธิภาพมากขึ้น - โดยภาพรวมแล้วไม่ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงมากนัก เพราะปัญหาสังคมต่างๆก็มีอยู่แต่เดิมแล้ว เพียงแต่อาจจะมียาก ยิ่งขึ้นเพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติก็นับว่าเป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้ เกิดอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการปล้นจี้กนักท่องเที่ยว การหลอกลวงนักท่องเที่ยว ฯลฯ
3.2) ความผูกพันต่อชุมชน	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ชุมชนเกิด ความรู้สึกตระหนักในคุณค่าของทรัพยากร รวมทั้งศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีต่างๆที่ชุมชนหรือที่พื้นที่มีอยู่ เกิดความรู้สึก เป็นเจ้าของร่วมกัน รวมทั้งเกิดความรู้สึกในการเป็นเจ้าบ้านร่วมกัน จะมีแต่เพียงบางกลุ่มเล็กๆที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ยังคงใช้ชีวิตแบบ ต่างคนต่างอยู่ ไม่ได้มีความผูกพันกัน หรือมีความรู้สึกร่วมใดๆ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
3.3) การย้ายถิ่นฐาน	- เพราะชุมชนบางกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ท่องเที่ยวได้ปรับเปลี่ยน โยกย้าย เพราะจัดให้เป็นที่อยู่อาศัยนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นรายได้ หรือเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป เช่น หนีกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจำนวนมาก หนีสิ่งก่อสร้างอื่นๆ ที่สร้างเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ฯลฯ - แรงงานจากภาคต่างๆ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อพยพเข้ามาอยู่ในพื้นที่ รวมทั้งแรงงานต่างด้าวทั้งที่อยู่ในครอบครัวของนักท่องเที่ยวเอง และในรูปแบบของแรงงานต่างด้าวที่มาขายบริการทั้งที่ถูกและผิดกฎหมาย ฯลฯ
3.4) ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้สูงอายุชอบใช้ของพื้นเมือง สินค้าภูมิปัญญา เช่น สินค้า OTOP ทำให้เกิดการกระจายรายได้ในกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มแม่บ้าน รวมทั้งเป็นการยกระดับภูมิปัญญาไทยสู่สากลด้วย - เพราะจะต้องช่วยเหลือพึ่งพากัน ในการบริหารจัดการดูแลนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นการให้ความสะดวกสบาย รวมทั้งการขายบริการต่างๆ ด้วย
ข้อเสนอแนะประเด็นสังคมที่เกี่ยวข้อง กับ Long Stay	- ต้องมีการจัดระบบเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยภาพรวมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำศูนย์ข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวในลักษณะของนักท่องเที่ยวจริงๆ รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เข้ามาขายบริการหรือ/เข้ามาประกอบธุรกิจในลักษณะต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะกลุ่มคนเหล่านี้ อาจทำกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งผลไม่ดีต่อสังคมไทยได้ตลอดเวลา ฯลฯ
4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- ในระดับชุมชนเองนับว่ายังไม่น่าเป็นห่วง คือ โดยภาพรวมแล้วนับว่ายังคงเป็นปกติอยู่ แต่ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะระดับนโยบายต้องมีการกำหนดแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน โดยเฉพาะการกำหนดกรอบที่ชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทนี้ร่วมกัน เพราะหลายครั้งที่ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ดูแลในระดับท้องถิ่น ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนร่วมกัน ทำให้ชุมชนบางแห่งดำเนินการไปผิดๆ โดยไม่รู้ตัว ฯลฯ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
4.1) การทำลายสิ่งแวดล้อม น้ำเสีย อากาศเสีย ปริมาณขยะ มลภาวะทางเสียง	- โดยภาพรวมแล้วไม่นับว่าเป็นประเด็นที่น่าเป็นห่วง - โดยภาพรวมแล้วยังไม่นับว่าเป็นปัญหา ถ้าจะเป็นปัญหาก็จะเป็นเพียงปัญหาน้ำไม่เพียงพอ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาของการท่องเที่ยวในบางพื้นที่อยู่แล้ว ในส่วนของการเพิ่มปริมาณน้ำเสียก็มีอยู่บ้างแต่ก็ยังสามารถที่จะดูแลกันได้ - เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long stay มักจะไม่ขับรถเอง แต่ในบางครั้งที่มาเป็นกลุ่มใหญ่ทำให้เกิดครดติดควันพิษ แต่โดยภาพรวมแล้วไม่ส่งผลมากนัก - ไม่นับว่าเป็นปัญหามากนักเมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ เพราะนักท่องเที่ยวประเภทนี้มักจะเป็นผู้ที่อนุรักษ์ มีความใส่ใจเกี่ยวกับการดูแลธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ - เหตุผลคล้ายกับเรื่องขยะ เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทนี้มักจะเป็นผู้ที่รักสงบ ฯลฯ ดังที่กล่าวแล้วข้างต้นแล้ว
4.2) การส่งเสริมพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay น้ำเสีย อากาศเสีย ปริมาณขยะ มลภาวะทางเสียง	- โดยภาพรวมแล้วไม่นับว่าเป็นประเด็นที่น่าเป็นห่วงแต่รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่างๆ ที่ชัดเจนร่วมกันตั้งแต่ต้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างถูกต้องร่วมกัน เพราะชุมชนเจ้าของพื้นที่และตัวของนักท่องเที่ยวเองต่างต้องการที่จะช่วยกันดูแล และบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม - มีปริมาณน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น ชุมชนจะต้องได้รับการอบรม หรือบอกกล่าวเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ถูกต้องร่วมกัน - มีการจัดทำระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการกำหนดปริมาณการใช้ให้ได้สัดส่วนกับการบำบัดเพื่อให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติ และเป็นมาตรฐานเดียวกัน - ไม่มีปัญหา - ชุมชนต้องได้รับความรู้ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะที่เพิ่มขึ้น เช่น ต้องมีการเก็บค่าใช้จ่ายในการเก็บขยะ ต้องมีการจัดแยกขยะ ฯลฯ - โดยภาพรวมแล้วไม่นับว่ามีปัญหา แม้ว่าจะมีบุคคลภายนอกเข้ามาอยู่ในชุมชนหรือในพื้นที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้าน สาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- มีการปรับปรุงให้เหมาะสม คุ่มค่าการลงทุน ที่ต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีระบบร่วมกัน เพื่อให้การบริหารและการดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถที่จะรองรับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านไฟฟ้า ประปา ถนนหนทาง ป้ายแผนที่บอกทาง และการสื่อสารประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ
5.1) การจัดการสาธารณูปโภค การคมนาคม ไฟฟ้า ประปา ถนน โทรศัพท์ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการสื่อสาร อินเทอร์เน็ต	- นับว่าเพิ่มมากขึ้น เพราะต้องการที่จะให้ความสะดวกแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวในการสัญจรไปมา - มีการใช้กระแสไฟฟ้าเพิ่มขึ้น เพราะเริ่ม มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในสถานที่อยู่อาศัยภายในชุมชนมากยิ่งขึ้น - เช่นเดียวกับไฟฟ้า เพราะมีการปรับปรุงและมีการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบประปา รวมทั้งน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคและบริโภคอย่างทั่วถึง - ได้มีการขยายถนนในลักษณะต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวก และความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากขึ้น - มีการจัดถนนคนเดิน ถนนจักรยาน ถนนสายสุขภาพ ฯลฯ เพื่อการออกกำลังกาย และการสังสรรค์กันภายในชุมชนมากขึ้น - จัดให้มีการทำความสะอาด สะดวกต่อการใช้งาน - มีการจัดระเบียบการจราจรให้มีความเข้มงวดมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการควบคุมมอเตอร์ไซค์รับจ้าง รถสองแถว ฯลฯ - มีการติดต่อสื่อสารมากขึ้น และหลากหลายรูปแบบมากยิ่งขึ้นทั้งระบบใช้สาย ระบบสาธารณะ ระบบจานดาวเทียม ฯลฯ - มีการติดต่อสื่อสารมากขึ้นทำให้เกิดการพัฒนาเกี่ยวกับระบบการสื่อสารและการโทรคมนาคมเพิ่มขึ้น การเชื่อมโยงเครือข่ายต้องต่อเนื่องทั้งในและระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับระบบโทรศัพท์ - นับว่าเป็นอิทธิพลที่สำคัญที่ได้รับจากกลุ่มนักท่องเที่ยว เพราะนับว่าเป็นกลุ่มที่มีความต้องการเกี่ยวกับเรื่องนี้สูงมาก เพราะต้องใช้สื่อประเภทนี้ในการติดต่อกลับประเทศของตนเสมอทำให้เกิดการขยายและเพิ่มประสิทธิภาพของเครือข่ายรองรับการใช้งานมากขึ้น รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
ข้อเสนอแนะประเด็นสาธารณูปโภคที่ เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- ต้องมีการจัดการบริหารร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน เจ้าของกิจการต่างๆ และชุมชนเจ้าของพื้นที่เพื่อช่วยกันวางแผนการพัฒนา รวมทั้งช่วยกันแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องร่วมกัน - การทำงานต้องเป็นการวางแผนร่วมกันอย่างเป็นระบบไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า ประปา ฯลฯ เพราะการทำงานกันทีละครั้งทำให้มีปัญหา เช่น การขุดถนนเพื่อวางท่อประปา หรือสายโทรศัพท์ ฯลฯ
6) สรุปภาพรวมของผลกระทบ ด้านความมั่นคงและปลอดภัย	- ถ้าเป็นการบริหารจัดการในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจริงๆ จะส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ต่างๆ ในชุมชนนั้นๆ เพราะจะส่งผลให้พื้นที่นั้นอยู่ สิ่งแวดล้อมในบริบทต่างๆ จะได้รับการดูแลรักษาาร่วมกันมากยิ่งขึ้น - ส่งผลในชุมชนเกิดความน่าอยู่ ปลอดภัยและพัฒนาขึ้นในระดับเกณฑ์ดี เพราะเป็นการบริหารจัดการร่วมกันเพื่อการรับแขกในฐานะเจ้าบ้านที่ดีร่วมกันของผู้คนในชุมชน
6.1) การจัดการความมั่นคงปลอดภัย	- คนที่มาส่วนใหญ่ต้องการมาพักผ่อน ไม่ใช่แอบแฝงหรือทำผิดกฎหมาย ส่วนใหญ่มารออย่างถูกต้องตามกฎหมาย - ได้มีหน่วยงาน เข้ามาดูแลมากกว่าเดิม - มีการขอความร่วมมือจากสถานีตำรวจภูธร ตำรวจน้ำ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งชุมชนเองต้องทำงานร่วมกันในการช่วยกันดูแลนักท่องเที่ยว
6.2) การแพร่หลายของยาเสพติด	- คนมาเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจริงๆ มักจะไม่นิยมของผิดกฎหมาย หรือสิ่งที่เป็นความรุนแรง ตลอดจนความไม่ถูกต้องต่างๆ เช่น เรื่องหญิงบริการ ยาเสพติด ฯลฯ
6.3) การขายบริการทางเพศ	- โดยภาพรวมแล้ว การท่องเที่ยวประเภทนี้มักจะไม่ว่เกี่ยวข้องกับการบริการทางเพศ แต่ก็เริ่มที่จะมีบางกลุ่ม บางพื้นที่ที่เริ่มมีการแนะนำให้มีอาชีพนี้ทั้งครอบครัวหรือเริ่มเข้าไปบริการให้กับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความไม่เข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของการท่องเที่ยวประเภทนี้ การเห็นแก่เงิน หรืออาจเป็นความพยายามที่จะนำเสนอบริการต่างๆ ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งโดยภาพรวมแล้วน่าจะไม่ได้ผลนัก เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีลักษณะเฉพาะ ฯลฯ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
6.4) อาชญากรรม	- ประเด็นนี้กลุ่มผู้ตอบแบ่งออกเป็น 2 แนวคิดใหญ่ๆคือ - กลุ่มที่เชื่อว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้จำนวนประชากรเพิ่มสูงขึ้น ผู้คนมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ทั้งในหมู่นักท่องเที่ยวเองและในหมู่นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อ ทำให้ส่งผลต่อการเกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆเพิ่มขึ้นกว่าเดิม - แต่อีกกลุ่มที่มีความเห็นตรงกันข้าม เชื่อว่าการที่ชุมชนมีการจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้ส่งผลดีให้กับชุมชนและพื้นที่มากยิ่งขึ้น เช่น พื้นที่น้ำอู่มากยิ่งขึ้น - มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับหน่วยงานด้านรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้นไม่เคยมีนักท่องเที่ยวถูกทำร้ายมาก่อน
6.5) การเล่นเกมพนัน	- น้อยมากเพราะไม่ใช่ลักษณะของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ และนักท่องเที่ยวต่างชาตินี้หลายคนทำธุรกิจ ไม่ค่อยมีระดับล่าง จึงมักจะไม่วางข้องเกี่ยวกับการพนัน หรือการกระทำที่ผิดกฎหมายอื่นๆ

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.11 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay	- จำเป็นที่จะต้องมีการทำการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นในทุกรูปแบบและต่อเนื่องทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในอันดับแรกกลุ่มผู้ให้บริการการท่องเที่ยวต้องมีความชัดเจน ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพร่วมกัน - เมื่อมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว และลงทุนภายในประเทศมากขึ้น - นักท่องเที่ยวเข้ามาทำการประชาสัมพันธ์ต้องขยายงานให้กับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ เอกชน ต้องตระหนัก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	ถึงว่าเราเป็นเจ้าบ้านที่ดี กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพื่อสนองตอบให้เป็นที่พักใจของผู้มาพักเที่ยวในประเทศไทย - มีการพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน มีการแข่งขันกันมาก เพราะการประชาสัมพันธ์ส่งผลให้ผู้บริโภคเพิ่มปริมาณขึ้น
1) การประชาสัมพันธ์	- เพราะเป็นที่น่าสนใจว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่สามารถที่จะเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติได้มากนัก รวมทั้งกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทั้งที่เป็นหน่วยงานภาครัฐด้วยตนเอง ภาคเอกชนที่เป็นกลุ่มผู้ประกอบการเอง และที่สำคัญคือในระดับกลุ่มชุมชน ในหน่วยงานระดับพื้นที่ได้รับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้น้อยมาก หรืออาจเรียกได้ว่าไม่ได้รับเลย ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานที่ถูกต้องร่วมกัน ฯลฯ
1.1) หน่วยงานต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม ได้แก่ - ททท. สื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่ออื่นๆ	- มักจะเป็นรูปแบบของการประชาสัมพันธ์กิจกรรม และข่าวต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง - สื่อบุคคลของหน่วยงานเป็นผู้ทำการประชาสัมพันธ์ - โทรศัพท์ เคเบิล อินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ - น้อยมากๆ หรือแทบไม่มีเลย เช่น ตู้ Touch Screen การจัดทำ Call Center สำหรับนักท่องเที่ยว หรือมีให้เห็นบางงานๆ ครั้งในสื่อหนังสือพิมพ์ทั้งที่จำหน่ายทั่วไป หรือหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
- ศูนย์กีฬาและนันทนาการฯ กระทรวงวัฒนธรรม - เทศบาล อบต. อบจ. สื่อบุคคล	- มีน้อย นานๆ ครั้ง เฉพาะบางกลุ่ม - ส่วนใหญ่จะเป็นการจัดทำการประชาสัมพันธ์กันเองตามมีตามเกิด ยกเว้นในบางกลุ่มที่จะมีผู้ประกอบการรายใหญ่เข้ามาเป็นแกนหลักในการทำประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้นๆ - การบอกต่อปากต่อปากระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สื่อกิจกรรม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออื่นๆ	- กิจกรรมงานต่างๆทั้งที่เป็นงานที่จัดขึ้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรง และที่เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมเดิมของชุมชนนั้นๆ - มีการทำ E-mail เช่นอินเทอร์เนตตำบลที่ อบต. หรือเทศบาล มีการลงทุนเพื่อจัดทำเป็นร่างอินเทอร์เนตคาเฟ่ ฯลฯ - โทรทัศน์ทั่วไป และโทรทัศน์เคเบิลของแต่ละท้องถิ่น - หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น - หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ มติชน ที่มีให้เห็นบ้างบางครั้ง - มักเป็นสื่อกิจกรรมต่างๆไปทั้งที่จัดขึ้นทั้งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยตรง และที่เป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนนั้นๆ
-ผู้ประกอบการต่างๆ เช่น ที่พัก บริษัททัวร์ และกลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นชุมชนด้วยกันเอง ฯลฯ สื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์	- ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักจะลงทุนเกี่ยวกับการทำประชาสัมพันธ์กันเอง - ทำ website ของตนเองขึ้นมา รวมทั้งไปเชื่อมกับ www หลักๆทั้งของแหล่งท่องเที่ยวหลัก และของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ททท. - ใช้การฝากกันบอกต่อ - ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ นามบัตร - ส่วนใหญ่ไม่มี และที่มีก็มักจะอยู่ในรูปแบบของการรวมกลุ่มกันทำ เช่น ทำสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกลุ่มเครือข่ายตนเอง แล้วช่วยกันออกค่าใช้จ่ายกันเอง แต่มักทำร่วมกันเฉพาะที่เป็นรายใหญ่ๆ เท่านั้น ฯลฯ
2) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- นับว่าน้อยมาก เพราะส่วนใหญ่จะเป็นการบอกปากต่อปากระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือระหว่างกลุ่มเพื่อนกลุ่มญาติที่เคยมาเที่ยวก่อนหน้านี้ - นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวเองตามคำบอกเล่าของชาวบ้าน
3) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้อง หรือที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่นหรือชุมชนท่องเที่ยว	- นักท่องเที่ยวที่เข้ามาอยู่ในประเศศนานๆ หรือมาหลายครั้งแล้วจะสามารถรู้สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ได้เองและบอกต่อกันมากกว่า แต่ก็มีหลายๆกลุ่มที่ได้รับทราบข้อมูลจากที่ต่างๆโดยภาพรวม เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั่วไปที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ชื่อเสียงแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งมรดกที่สำคัญๆ ของจังหวัด

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	ชลบุรี เช่นการวิ่งควาย ประเพณีกองข้าว เป็นต้น ทำให้เป็นจุดเริ่มของความสนใจ จากนั้นนักท่องเที่ยวก็จะทำการสำรวจ เสาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากขึ้น และก็จะมาท่องเที่ยวแบบเจาะลึก หรือมาอยู่แบบนานๆ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีนั้นๆ เป็นต้น - ในปัจจุบันนับว่า การท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรีมีส่วนในการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเพิ่มมากขึ้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำให้ลดสัดส่วน หรืออย่างน้อยที่สุดก็จะไม่เป็นการเพิ่มสัดส่วนของการท่องเที่ยวที่ไม่ดี เช่น การเที่ยวกลางคืน การเที่ยวผู้หญิง ฯลฯ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดชลบุรี

1) รัฐบาลจำเป็นต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนโครงการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long stay) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบของกลุ่มเฉพาะ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวด้วยและมาเรียนรู้ด้วย รวมทั้งมาทำธุรกิจต่างๆด้วย หรือที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทั่วไป ฯลฯ

2) รัฐบาลควรต้องมีการส่งเสริม รมรงค์และมีการให้ความรู้ความเข้าใจให้กับกลุ่มผู้ประกอบการทุกระดับ รวมทั้งหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเน้นให้มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

3) หน่วยงานในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาล อบต. รวมทั้งกลุ่มผู้นำชุมชนอาสา และเต็มใจที่จะเป็นผู้ดำเนินการ หรือเป็นผู้ร่วมดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวต่างๆด้วยตนเอง แต่ยังติดขัดในหลายๆประเด็น โดยเฉพาะเรื่องงบประมาณ ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดี จำต้องศึกษาอีกสักระยะ จึงจะดำเนินการ และที่ท่าจะต้องทำให้ดี “ทำทั้งที จะต้องทำให้ดีที่สุด”

แต่ทั้งนี้ก็อาจจะไม่ทันการณ์เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งประเภทนี้ และกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภททั่วไปล้วนต่างหลั่งไหลเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยเฉพาะในพื้นที่

พื้ชา จั้หวัดชลบุรีฯฯ การบริหารจั้การที่ไม่ทันการณั้ รวมทั้งการรู้ไม่ถึง หรือทักะไม่เพียงพอ ลั้วนแต่จะทำให้สั้งผลเสียต่าง ๆ อย่างมากมายทั้งทางตรงและทางอ้อม

ตารางที่ 4.12 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ ฟานั้กระยะยาวของ จ.ชลบุรี

ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่วข้องกับ การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดที่เกี่วข้อง
1. ด้านการบริหารจั้การ และงบประมาณ - หลายๆครั้งที่เป็นเพียงกลุ่มคนบางกลุ่ม ที่สามารถเข้าถึงงบประมาณ - หลายๆครั้งที่มีงบฯจำนวนมากแต่ใช้ไม่เกิดประโยชน์ หรือใช้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุด - งบประมาณน้อยมากโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่วข้องกับการท่องเที่ยวแบบฟานั้กระยะยาว เพราะรัฐบาลตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีความชัดเจนร่วมกันเกี่วกับการท่องเที่ยวประเภทนี้	- ต้องมีการตรวจสอบเรื่องการคอร์รัปชัน และดำเนินงานในรูปแบบของกลุ่ม หรือรูปแบบของคณะกรรมการดำเนินงานที่ให้ชุมชนเจ้าของพื้นที่สามารถที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารจั้การร่วมกันได้ - ต้องมีระบบในการบริหารจั้การงบประมาณร่วมกันเกี่วกับการท่องเที่ยวของชุมชน หรือของพื้นที่อย่างชัดเจนร่วมกัน และเป็นระบบ เพื่อที่การพัฒนาเกี่วกับการท่องเที่ยวของพื้นที่จะสามารถที่จะพัฒนาได้ อย่างเป็นระบบที่ดีร่วมกัน - ต้องมีระบบการบริหารจั้การที่เป็นระบบชัดเจนร่วมกันอย่างต่อเนื่อง และเป็นการบริหารจั้การแบบมีส่วนร่วมทุกระดับ โดยเฉพาะระดับชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ทั้งที่วในแต่ละแห่ง
2. ด้านบุคลากร - การฝึกอบรมให้เป็นผู้ให้บริการการท่องเที่ยวแบบฟานั้กระยะยาวที่ชัดเจน ครบวงจร และทั่วถึงทุกระดับ - มีการปรับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ดูแลรับผิดชอบ - ไม่มีการเอาจริง รวมทั้งขาดผู้รู้จริงในการบริหารจั้การเกี่วกับการท่องเที่ยวประเภทนี้	- มีศูนย์การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาเกี่วกับการบริหารจั้การระบบการท่องเที่ยวโดยตรง รวมทั้งอาจมีการจัดตั้งเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่วข้องโดยตรง เพื่อให้สามารถที่จะเป็นศูนย์กลางของข้อมูลจำเป็นที่เกี่วข้องที่ทุกฝ่ายสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ - ต้องมีการเข้มงวดจั้การเกี่วกับการบริหารจัดการเกี่วกับเรื่องระบบเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะ - ต้องมีการสรรหา หรือสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญเกี่วกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ ขึ้นมาอย่างพอเพียง ฯลฯ

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านการบริหารจัดการ - การบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบสำคัญต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่นระบบการประชาสัมพันธ์ ระบบการตลาด ระบบการส่งเสริมต่างๆยังไม่มีมาตรฐานเท่าที่ควร - ระบบการบริการ เช่นรถโดยสารประเภทต่างๆ ยังไม่มีการจัดการอย่างเป็นระบบที่ดีพอ	- หน่วยงาน ตลอดจนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องต่างๆ ยังขาดความชัดเจน ทั้งในเรื่องนโยบาย ความรู้ ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ ฯลฯ - นอกจากระบบการบริหารจัดการแล้ว การควบคุมดูแลเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยต่างๆ ยังต้องมีการปรับปรุง หรือพัฒนาให้มากยิ่งขึ้น ฯลฯ
4. ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ - ยังไม่มีการดำเนินการอย่างจริงจัง หรือน้อยมาก	- ยังขาดผู้รับผิดชอบหลัก ดังนั้นควรมีการกำหนดหรือสร้างกลุ่มงานเพื่อที่จะรับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมการตลาดเพื่อการท่องเที่ยวประเภทนี้ โดยเฉพาะ ฯลฯ
5. ด้านการประสานงาน - การประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว และในด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องยังไม่มีมาตรฐานร่วมกันมากนัก	- รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

4.1.4 นักท่องเที่ยว

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 5 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 6 การกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 7 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 8 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดชลบุรี ด้วยแบบสอบถาม จำนวน 42 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 61.90) มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-25 ปี (ร้อยละ 32.50) รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 36-40 ปี (ร้อยละ 17.50) และ ช่วงอายุ 26-30 ปี และ มากกว่า 50 ปี เท่ากัน (ร้อยละ 12.50) มีอายุโดยเฉลี่ย 35.60 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 52.40) รองลงมาคือ สมรส (ร้อยละ 26.20)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 42.50) รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญา และ มัธยมศึกษา (ร้อยละ 27.50 และ ร้อยละ 20.00 ตามลำดับ) และ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ (ร้อยละ 57.10) รองลงมา คือ ไม่นับถือศาสนา และ ศาสนาพุทธ (ร้อยละ 31.00 และ ร้อยละ 7.10 ตามลำดับ) มีอาชีพเป็นนักธุรกิจ (ร้อยละ 26.20) รองลงมาคือ อาสาสมัคร และ ครู (ร้อยละ 16.70 และ ร้อยละ 14.30 ตามลำดับ)

ในเรื่องของรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 50,000 บาท (ร้อยละ 32.00) รองลงมาคือ ระหว่าง 50,000 -100,000 บาท และ ระหว่าง 100,001-150,000 บาท (ร้อยละ 28.00 และ ร้อยละ 24.00 ตามลำดับ) และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยประมาณ 92,080 บาท

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา เคนมาร์ก และ ฟิlipปีนส์ เท่ากัน (ร้อยละ 12.20) รองลงมา คือ เยอรมัน และ อังกฤษ เท่ากัน (ร้อยละ 9.80) ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	26	61.90
หญิง	16	38.10
อายุ		
ระหว่าง 20-25 ปี	13	32.50
ระหว่าง 26-30 ปี	5	12.50
ระหว่าง 31-35 ปี	4	10.00
ระหว่าง 36-40 ปี	7	17.50
ระหว่าง 41-45 ปี	3	7.50
ระหว่าง 46-50 ปี	3	7.50
มากกว่า 50 ปี	5	12.50
$\bar{X} = 35.60$ ปี , S.D. = 12.54		
สถานภาพสมรส		
โสด	22	52.40
สมรส	11	26.20
หย่าร้าง	6	14.30
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	8	20.00
อนุปริญญา	11	27.50
ปริญญาตรี	17	42.50
ปริญญาโท	3	7.50
ปริญญาเอก	1	2.50

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ศาสนา		
คริสต์	24	57.10
ไม่นับถือศาสนา	13	31.00
พุทธ	3	7.10
ซิกซ์	1	2.40
อิสลาม	1	2.40
อาชีพ		
นักธุรกิจ	11	26.20
อาสาสมัคร	7	16.70
ครู	6	14.30
พนักงานบริษัท	4	9.50
นายช่าง	4	9.50
เกษียณอายุ	3	7.10
นักศึกษา	2	4.80
นักออกแบบ	1	2.40
การขนส่ง	1	2.40
นายธนาคาร	1	2.40
ทนาย	1	2.40
วิศวกร	1	2.40
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 50,000 บาท	8	32.00
ระหว่าง 50,000 -100,000 บาท	7	28.00
ระหว่าง 100,001- 150,000 บาท	6	24.00
มากกว่า150,001 บาท	4	16.00
$\bar{X} = 92,080$ บาท, S.D. = 65561		

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประเทศของนักท่องเที่ยว		
สหรัฐอเมริกา	5	12.20
เคนมาร์ก	5	12.20
ฟิลิปปินส์	5	12.20
เยอรมัน	4	9.80
อังกฤษ	4	9.80
สวีเดน	3	7.30
เบลเยียม	3	7.30
เกาหลีใต้	2	4.90
สวิตเซอร์แลนด์	2	4.90
ไอร์แลนด์	2	4.90
ญี่ปุ่น	1	2.40
เนเธอร์แลนด์	1	2.40
นอร์เวย์	1	2.40
กัมพูชา	1	2.40
อินเดีย	1	2.40
ซาอุดีอาระเบีย	1	2.40

ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 แสดงถึงรูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว ตลอดจนการลำดับเหตุผลในการเลือกมาท่องเที่ยวผ่านนักแบบระยะยาวในประเทศไทย

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก่อน (ร้อยละ 70.70) ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาคนเดียว และเดินทางมากับกลุ่มเพื่อน เท่ากัน (ร้อยละ 29.30) รองลงมา คือ เดินทางมากับกลุ่มอาสาสมัคร (ร้อยละ 17.10) มีระยะเวลาพำนักในประเทศไทยอยู่ระหว่าง 15-30 วัน (ร้อยละ 55.60) รองลงมา คือ มากกว่า 60 วัน และ ระหว่าง 46-60 วัน (ร้อยละ 33.30 และ ร้อยละ 7.40 ตามลำดับ) ทั้งนี้มีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 64.44 วัน

สำหรับงบประมาณในการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีงบประมาณในการท่องเที่ยวระหว่าง 40,001-50,000 บาท (ร้อยละ 39.40) รองลงมา คือ งบประมาณระหว่าง 20,000-30,000 บาท (ร้อยละ 27.30) ทั้งนี้มีงบประมาณท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย งบประมาณ 77,363.64 บาท

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า เหตุผลลำดับแรก คือ การมาทำงาน (ร้อยละ 20.00) และ ลำดับที่ สอง คือ เพื่อการพักผ่อน(ร้อยละ 22.90) สำหรับเหตุผลลำดับที่สาม คือ ค่าครองชีพมีราคาถูก (ร้อยละ 20.00) ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

รูปแบบการเดินทางและงบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
กรมท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทย		
ไม่เคย	29	70.70
เคย	12	29.30
ลักษณะผู้ร่วมเดินทาง		
คนเดียว	12	29.30
กลุ่มเพื่อน	12	29.30
กลุ่มอาสาสมัคร	7	17.10
ครอบครัว	5	12.20
กลุ่มทัวร์	4	2.80
คู่รัก	1	2.40
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว		
15-30 วัน	15	55.60
31-45 วัน	1	3.70
46-60 วัน	2	7.40
มากกว่า 60 วัน	9	33.30
$\bar{X} = 64.44$ วัน , S.D. = 61.50		

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รูปแบบการเดินทางและงบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
งบประมาณในการท่องเที่ยว		
20,000-30,000 บาท	9	27.30
30,001-40,000 บาท	1	3.00
40,001-50,000 บาท	13	39.40
50,001-60,000 บาท	5	15.20
มากกว่า 60,000 บาท	5	15.20
$\bar{X} = 77,363.64$ บาท, S.D. = 95241.08		
เหตุผลการมาท่องเที่ยว¹		
ลำดับแรก (มาทำงาน)	8	20.00
ลำดับที่สอง (พักผ่อน)	8	22.90
ลำดับที่สาม (ค่าครองชีพมีราคาถูกลง)	5	20.00

¹ หมายเหตุ จัดมาเฉพาะข้อความที่มีค่าความถี่มาที่สุดในแต่ละลำดับ ตรวจสอบได้จากตารางแสดงค่าความถี่ของแต่ละข้อความในภาคผนวก

ตอนที่ 3 การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยวจะแบ่ง เป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ส่วนที่ 2 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน และ ส่วนที่ 3 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ดังรายละเอียด

1. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 81.00) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 19.00) โดยการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมใช้บริการ คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ร้อยละ 64.30) รองลงมาคือ กระทรวงวัฒนธรรม และ ศูนย์กีฬาและ

นันทนาการจังหวัด (ร้อยละ 16.70 และ ร้อยละ 7.10 ตามลำดับ) และในส่วนของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวไม่ได้ใช้บริการเลย คือ เกษตรจังหวัด

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 90.50) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 9.50) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านสาธารณูปโภค พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 85.70) รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า (ร้อยละ 69.00)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านการบริการ (ร้อยละ 88.10) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 11.90) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านการบริการพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล (ร้อยละ 66.70) รองลงมาคือ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล แท็กซี่ (ร้อยละ 35.70) ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	34	81.00	8	19.00
1.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	27	64.30	15	35.70
1.2 พาณิชนัยจังหวัด	2	4.80	40	95.20
1.3 พัฒนาการจังหวัด	2	4.80	40	95.20
1.4 เกษตรจังหวัด	-	-	42	100.00
1.5 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1	2.40	41	97.60
1.6 กระทรวงวัฒนธรรม	7	16.70	35	83.30
1.7 ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด	3	7.10	39	92.90
1.8 ดำรวจท่องเที่ยว	2	4.80	40	95.20
2. ด้านสาธารณูปโภค	38	90.50	4	9.50
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	36	85.70	6	14.30
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	29	69.00	13	31.00

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ*	ให้บริการ		ไม่ให้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ด้านการบริการ	37	88.10	5	11.90
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	28	66.70	14	33.30
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	15	35.70	27	64.30
3.3 การบริโภค เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร	15	35.70	27	64.30

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ในด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 81.00) มีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 9.00) โดยใช้บริการที่พักมากที่สุด (ร้อยละ 54.80) รองลงมาคือ บริษัททัวร์ (ร้อยละ 23.80) ร้านอาหาร และ บริษัทประกันภัย เท่ากัน (ร้อยละ 11.90)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 81.00) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 9.00) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ด้านสาธารณูปโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 69.00) รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า (ร้อยละ 54.80)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ด้านการบริการ (ร้อยละ 83.30) มีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 16.70) และ โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล (ร้อยละ 52.40) รองลงมาคือ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล (ร้อยละ 40.50 และ ร้อยละ 38.10ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	34	81.00	8	9.00
1.1 ที่พัก	23	54.80	19	45.20
1.2 บริษัททัวร์	10	23.80	32	76.20
1.3 ร้านอาหาร	5	11.90	37	88.10
1.4 บริษัทประกันภัย	5	11.90	37	88.10
1.5 ร้านจำหน่ายของที่ระลึก	1	2.40	41	97.60
2. ด้านสาธารณูปโภค	34	81.00	8	9.00
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	29	69.00	13	31.00
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	23	54.80	19	45.20
3. ด้านการบริการ	35	83.30	7	16.70
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	22	52.40	20	47.60
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	16	38.10	26	61.90
3.3 การบริโภค เช่น กัดดาการ ร้านอาหาร	17	40.50	25	59.50

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

3. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ในด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 71.40) มีเพียงบางส่วนที่ใช้บริการ (ร้อยละ 28.60) กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนส่วนใหญ่ใช้บริการข้อมูลจากองค์กรบริหารส่วนตำบล (ร้อยละ 21.40) รองลงมาคือ เทศบาล (ร้อยละ 9.50) นับว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการด้านนี้น้อยเมื่อเทียบกับหน่วยงานของรัฐ และ เอกชน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 59.50) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 40.50) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านสาธารณูปโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 54.80) รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า (ร้อยละ 28.60)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการ และไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนด้านการบริการ เท่ากัน (ร้อยละ 50.00) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านการบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล (ร้อยละ 23.80) รองลงมาคือ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล และ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร (ร้อยละ 21.40 และ ร้อยละ 19.00 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	12	28.60	30	71.40
1.1 องค์การบริหารส่วนตำบล	9	21.40	33	78.60
1.2 เทศบาล	4	9.50	38	90.50
2. ด้านสาธารณูปโภค	25	59.50	17	40.50
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	23	54.80	19	45.20
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	12	28.60	30	71.40
3. ด้านการบริการ	21	50.00	21	50.00
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	10	23.80	32	76.20
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	9	21.40	33	78.60
3.3 การบริโภค เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร	8	19.00	34	81.00

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 4 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในจังหวัดชลบุรี 5 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวันทนาการ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และ รูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ พบว่า รูปแบบ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวแบบ

ผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ร้อยละ 57.10) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (ร้อยละ 50.00 และ ร้อยละ 45.20 ตามลำดับ)

การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 45.20) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (ร้อยละ 38.10 และ ร้อยละ 31.00 ตามลำดับ)

สำหรับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง และการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะประกอบกิจกรรม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา เท่ากัน (ร้อยละ 57.10) รองลงมาคือ การพบปะสังสรรค์กับเพื่อน (ร้อยละ 14.30)

ในส่วนของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะประกอบกิจกรรม การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน (ร้อยละ 42.90) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย (ร้อยละ 28.60 และ ร้อยละ 19.00 ตามลำดับ)

นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการท่องเที่ยวอื่นๆ เช่น การพักผ่อนแบบสงบ (การอ่านหนังสือ การหลีกหนีความวุ่นวาย) พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวบางส่วนที่นิยมการประกอบกิจกรรมเช่นนี้ (ร้อยละ 16.70) ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรม*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ				
1.1 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	21	50.00	21	50.00
1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	24	57.10	18	42.90
1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา	19	45.20	23	54.80
1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	15	35.70	27	64.30

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรม*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี				
2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	19	45.20	23	54.80
2.2 การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี	16	38.10	26	61.90
2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท	13	31.00	29	69.00
3. การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ				
3.1 การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและบันเทิง	24	57.10	18	42.90
3.2 การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา	24	57.10	18	42.90
3.3 การพบปะสังสรรค์กับเพื่อน	6	14.30	36	85.70
4. การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ				
4.1 การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาดูงาน	18	42.90	24	57.10
4.2 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา	12	28.60	30	71.40
4.3 การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย	8	19.00	34	81.00
5. การท่องเที่ยวแบบอื่นๆ				
5.1 การพักผ่อนแบบสงบ (การอ่านหนังสือ, การหลีกเลี่ยงความวุ่นวาย)	7	16.70	35	83.30

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 5 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และ บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น (ร้อยละ 31.00) รองลงมาคือ จากหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล (ร้อยละ 23.80 และ ร้อยละ 4.80 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะ

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรับทราบข้อมูลข่าวสาร				
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ	10	23.80	32	76.20
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน	13	31.00	29	69.00
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน	2	4.80	40	95.20

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สำหรับประเภทและช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารมาจาก สื่อบุคคล (ร้อยละ 88.10) รองลงมาคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่ออื่นๆ (ร้อยละ 59.50 ร้อยละ 45.20 ตามลำดับ)

สำหรับสื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร คือ เพื่อน (ร้อยละ 66.70) รองลงมาคือญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน (ร้อยละ 42.90 และ ร้อยละ 11.90 ตามลำดับ) ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 61.90) รองลงมาคือ โทรศัพท์ (ร้อยละ 16.70) ส่วนสื่อวิทยุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก แผ่นพับ (ร้อยละ 16.70) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และ หนังสือ (ร้อยละ 14.30 ร้อยละ 9.50 และ ร้อยละ 9.50 ตามลำดับ) และสื่อกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก การประชุม และการสัมมนา (ร้อยละ 9.50 และ ร้อยละ 4.80 ตามลำดับ)

นอกจากนี้ยังมีสื่ออื่นๆที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลข่าวสาร เช่น บริษัท หรือที่ทำงาน การบอกต่อของบุคคลที่เคามา งานแสดงสินค้า (ร้อยละ 7.10 ร้อยละ 7.10 และ ร้อยละ 2.40 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ประเภทและช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทและช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร				
1. สื่อบุคคล	37	88.10	5	11.90
1.1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน	5	11.90	37	88.10
1.2 เพื่อน	28	66.70	14	33.30
1.3ญาติพี่น้อง	18	42.90	24	57.10
1.4 ร้านจำหน่ายสินค้า	1	2.40	41	97.60
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์	25	59.50	17	40.50
2.1 วิทยุ	-	-	42	100.00
2.2 โทรทัศน์	7	16.70	35	83.30
2.3 อินเทอร์เน็ต	26	61.90	16	38.10
3. สื่อกิจกรรม	4	9.50	38	90.50
3.1 การประชุม	4	9.50	38	90.50
3.2 การสัมมนา	2	4.80	40	97.20
4. สื่อสิ่งพิมพ์	19	45.20	23	54.80
4.1 แผ่นพับ	7	16.70	35	83.30
4.2 นิตยสาร	4	9.50	38	90.50
4.3 วารสาร	2	4.80	40	97.20
4.4 หนังสือพิมพ์	6	14.30	36	85.70
4.5 หนังสือ	4	9.50	38	90.50
5. สื่ออื่นๆ	8	19.00	34	81.00
5.1 บริษัท/ที่ทำงาน	3	7.10	39	92.90
5.2 การบอกต่อ	3	7.10	39	92.90
5.3 งานแสดงสินค้า	1	2.40	41	97.60
5.4 ที่พัก	1	2.40	41	97.60

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า สื่อ บุคคล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวมากที่สุด (ร้อยละ 76.20) รองลงมาคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่อกิจกรรม (ร้อยละ 47.60 ร้อยละ 28.60 และ ร้อยละ 16.70 ตามลำดับ)

สำหรับสื่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ เพื่อน (ร้อยละ 66.70) รองลงมาคือ ญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน (ร้อยละ 40.50 และ ร้อยละ 7.10 ตามลำดับ) ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ของ กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 40.50) รองลงมาคือ โทรทัศน์ (ร้อยละ 11.90) สำหรับ สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ แผ่นพับ (ร้อยละ 11.90) รองลงมาคือ นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ เท่ากัน (ร้อยละ 7.10) และ สื่อกิจกรรมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ การประชุม (ร้อยละ 14.30) รองลงมาคือ การสัมมนา (ร้อยละ 4.80) ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	มีอิทธิพล		ไม่มีอิทธิพล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว				
1. สื่อบุคคล	32	76.20	10	23.80
1.1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน	3	7.10	39	92.90
1.2 เพื่อน	28	66.70	14	33.30
1.3 ญาติพี่น้อง	17	40.50	25	59.50
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์	20	47.60	22	52.40
2.1 วิทยุ	-	-	42	100.00
2.2 โทรทัศน์	5	11.90	37	88.10
2.3 อินเทอร์เน็ต	17	40.50	25	59.50
3. สื่อกิจกรรม	7	16.70	35	83.30
3.1 การประชุม	6	14.30	36	85.70
3.2 การสัมมนา	2	4.80	40	97.20
4. สื่อสิ่งพิมพ์	12	28.60	30	71.40
4.1 แผ่นพับ	5	11.90	37	88.10
4.2 นิตยสาร	3	7.10	39	92.90
4.3 วารสาร	1	2.40	41	97.60

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	มีอิทธิพล		ไม่มีอิทธิพล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4.4 หนังสือพิมพ์	3	7.10	39	92.90
4.5 หนังสือ	1	2.40	41	97.60

* หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 6 การกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก(ร้อยละ 97.60) โดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ คนไทยมีอัตราสัญไมตรี (ร้อยละ 23.00) รองลงมาคือ ค่าครองชีพถูก (ร้อยละ 10.30) ชอบอาหารไทย และ ชอบวิถีชีวิตของคนไทย เท่ากัน (ร้อยละ 6.90) ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 เหตุผลการกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
การกลับมาเยือนอีกครั้ง		
กลับมา	29	72.50
ไม่กลับมา	11	27.50
เหตุผลการกลับมาเยือน		
คนไทยมีอัตราสัญไมตรี	20	20.80
ค่าครองชีพถูก	9	9.40
ชอบอาหารไทย	6	6.30
ชอบวิถีชีวิตของคนไทย	6	6.30
อากาศไม่หนาว	5	5.20
ชอบประเทศไทย	5	5.20
การบริการดี	4	4.20
สิ่งแวดล้อมดี	4	4.20
แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม	4	4.20

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
ทำธุรกิจ	4	4.20
สินค้าราคาถูก	3	3.10
สนุกสนานเพลิดเพลิน	2	2.10
สถานที่ที่มีความสงบสุข	2	2.10
มาเยี่ยมครอบครัว	2	2.10
การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	2	2.10
การได้พบปะเพื่อนใหม่	2	2.10
มาทำธุรกิจ	2	2.10
มีความสุขสบาย	2	2.10
เที่ยวอนุสาวรีย์ต่างๆ	1	1.00
มาทำงาน	1	1.00
มาเยี่ยมเพื่อน	1	1.00
คุ้นเคยกับสถานที่	1	1.00
มีอิสระ	1	1.00
พาเพื่อนมาเที่ยว	1	1.00
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	1	1.00
ชมประเทศไทย	1	1.00
ท่องเที่ยวบริเวณชายหาด	1	1.00
เรียนรู้วัฒนธรรมประเพณี	1	1.00
เพื่อการศึกษาเรียนรู้	1	1.00
พักผ่อน	1	1.00

มีกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนน้อย (ร้อยละ 2.40) ที่ไม่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย และมีเหตุผลที่สำคัญ คือ การเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ และการค้าประเวณี (ร้อยละ 50.00) ดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 เหตุผลการไม่กลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลการไม่กลับมาเยือน		
การเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ	1	50.00
การค้าประเวณี	1	50.00

ประเภทของการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต้องการหาคำตอบอีก พบว่า ประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ การท่องเที่ยวทางการกีฬา (ร้อยละ 17.60) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ร้อยละ 14.70) การพักผ่อนแบบสงบ และ การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ เท่ากัน (ร้อยละ 11.80 ตามลำดับ)

สำหรับลำดับสองของประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญหาคำตอบท่องเที่ยวประเทศไทยอีก คือ การพักผ่อนแบบสงบ (ร้อยละ 23.30) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี และ การท่องเที่ยวเพื่อมาทำธุรกิจ (ร้อยละ 16.70 และ 10.00 ตามลำดับ)

ลำดับสามของประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญหาคำตอบท่องเที่ยวประเทศไทยอีก ได้แก่ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ร้อยละ 17.40) รองลงมา คือ การชมวิถีชีวิตชนบท (ร้อยละ 13.00 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ 3 ลำดับแรก

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับแรกของการท่องเที่ยว		
การกีฬา	6	17.60
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	5	14.70
พักผ่อนแบบสงบ	4	11.80
ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ	4	11.80
วัฒนธรรม/ประเพณี	2	5.90
การมาเยี่ยมญาติ	2	5.90
ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	2	5.90
การทำงาน	2	5.90

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
การใช้ชีวิตอิสระ	1	2.90
หน่วยงานของรัฐด้านการท่องเที่ยว	1	2.90
ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ	1	2.90
ท่องเที่ยวแบบผจญภัย	1	2.90
การพบปะผู้คนใหม่	1	2.90
การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา	1	2.90
ตากอากาศ	1	2.90
มาทำธุรกิจ	1	2.90
ลำดับสองของประเภทการท่องเที่ยว		
การพักผ่อนแบบสงบ	7	23.30
การชมวัฒนธรรมและประเพณี	5	16.70
มาทำธุรกิจ	3	10.00
การรับประทานอาหาร	3	10.00
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	3	10.00
พบเพื่อน	2	6.70
การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	1	3.30
การมาศึกษาพุทธศาสนา	1	3.30
ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	1	3.30
ลำดับสามของประเภทการท่องเที่ยว		
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	4	17.40
การชมวิถีชีวิตชนบท	3	13.00
การท่องเที่ยวทางกีฬา	2	8.70
การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ	2	8.70
การชมวัฒนธรรมและประเพณี	2	8.70
พบปะเพื่อน	2	8.70
การช่วยเหลือผู้อื่น	1	4.30

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
บริการสุขภาพ	1	4.30
การใช้ชีวิตอย่างเสรี	1	4.30
การประชุมสัมมนา	1	4.30
ท่องเที่ยวเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจ	1	4.30
ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	1	4.30
ซื้อสินค้า	1	4.30
พักผ่อน	1	4.30

ตอนที่ 7 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไข คือ การจราจรติดขัด และ ปัญหามลภาวะทางอากาศ (ร้อยละ 12.50) รองลงมาคือ การค้าประเวณี และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ร้อยละ 10.23) การสื่อสารกับคนไทยและการหาที่พักนักท่องเที่ยวเท่ากัน (ร้อยละ 9.09)

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการเคร่งครัดในกฎหมาย (ร้อยละ 18.20) รองลงมาคือ การให้การศึกษากับผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (ร้อยละ 13.60) การจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม การป้องกันอาชญากรรม และ การจัดแบ่งพื้นที่ตามรูปแบบกิจกรรม (ร้อยละ 9.10) ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาและอุปสรรค		
การจราจร	11	12.50
มลภาวะทางอากาศ	11	12.50
การค่าประเมิน	9	10.23
อาชญากรรมและความไม่ปลอดภัย	9	10.23
การสื่อสารคนไทย	8	9.09
การเอาเปรียบนักท่องเที่ยว	8	9.09
ความแออัดของนักท่องเที่ยว	5	5.68
แหล่งอโคจรมากเกินไป	4	4.55
คุณภาพสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม	3	3.41
อายุวีซ่า	3	3.41
ขยะและความสกปรก	2	2.27
การขาดข้อมูลข่าวสาร	2	2.27
ไม่เข้าใจวัฒนธรรมและประเพณี	1	1.14
ระบบสาธารณูปโภค	1	1.14
เด็กเร่ร่อน	1	1.14
การให้บริการด้านข้อมูลของรัฐ	1	1.14
การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม	1	1.14
การเลือกกลุ่มเป้าหมาย	1	1.14
ค่าครองชีพเริ่มแพง	1	1.14
อากาศร้อน	1	1.14
ทะเลไม่สวย	1	1.14
การกระจายรายได้	1	1.14
การจองที่พัก	1	1.14
การรุมขายสินค้า	1	1.14
การขนส่ง	1	1.14

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข	จำนวน	ร้อยละ
แนวทางการแก้ไข		
การเคร่งครัดในกฎหมาย	4	18.20
การให้การศึกษากับผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว		
แบบพำนักระยะยาว	3	13.60
การจัดการการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรม	2	9.10
การป้องกันอาชญากรรม	2	9.10
การจัดแบ่งพื้นที่ตามรูปแบบกิจกรรม	2	9.10
การเอาจริงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1	4.50
การบริการข้อมูลข่าวสาร	1	4.50
ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้ผู้เกี่ยวข้อง	1	4.50
การเขียนสถานที่สำคัญต่างๆ ไว้บนรถประจำทาง	1	4.50
การเรียนรู้วิถีชีวิตต่างชาติ	1	4.50
สนับสนุนการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	1	4.50
การจัดบริการรถรับส่ง	1	4.50
การกำหนดนโยบายที่ชัดเจนว่านักท่องเที่ยว		
อยู่ได้นานเท่าใด	1	4.50
การจัดการขยะ และสิ่งปฏิกูล	1	4.50

ตอนที่ 8 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผลดี คือ การส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ (ร้อยละ 29.30) รองลงมาคือแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และ การเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง (ร้อยละ 14.60 และ ร้อยละ 12.20 ตามลำดับ)

สำหรับผลเสีย คือ การรับวัฒนธรรมตะวันตกมากเกินไป (ร้อยละ 22.60) รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากทำให้เกิดความแออัด และ สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย (ร้อยละ 19.40 และ ร้อยละ 9.70 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
ผลดี		
การส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ	12	29.30
การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม	6	14.60
การเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง	5	12.20
การรู้จักผู้คนมากขึ้น	4	9.80
สร้างการบริการที่ดี	4	9.80
ได้พักผ่อน	2	4.90
การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก	2	4.90
ภาพลักษณ์ของไทย	1	2.40
ได้เพื่อนใหม่	1	2.40
ได้รับความเพลิดเพลิน	1	2.40
เป็นอิสระ	1	2.40
เรียนรู้สิ่งใหม่	1	2.40
มีกิจกรรมหลากหลาย	1	2.40
ผลเสีย		
การรับวัฒนธรรมตะวันตกมากเกินไป	7	22.60
นักท่องเที่ยวมีจำนวนมากทำให้เกิดความแออัด	6	19.40
สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย	3	9.70
ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	3	9.70
การสื่อสารกับคนไทย	2	6.50
สังคมวัตถุนิยม	2	6.50
การจราจรรัดขัด	2	6.50
การค้าประเพณี	2	6.50
การลักลอบเข้าเมือง	1	3.20
การเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ	1	3.20
ค่าครองชีพเริ่มแพงขึ้น	1	3.20
การยากในติดต่อหน่วยงานราชการ	1	3.20

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เสนอแนะสำหรับปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว โดยเสนอให้มีนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน (ร้อยละ 13.80) รองลงมาคือ เพิ่มการประชาสัมพันธ์และการบริการข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 12.10 และ ร้อยละ 10.30 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะ		
นโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	8	13.80
เพิ่มการประชาสัมพันธ์และการบริการข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	7	12.10
การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	6	10.30
การยืดอายุวีซ่า	5	8.60
จัดกิจกรรมที่หลากหลาย	3	5.20
จัดแบ่งพื้นที่ตามกิจกรรม	3	5.20
การจัดการระบบขนส่ง	3	5.20
สนับสนุนโครงการที่เป็นรูปธรรมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	3	5.20
ความสะดวกในการติดต่อราชการ	2	3.40
การกำหนดจำนวนวันที่พักแน่นอนของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	2	3.40
การประสานงานกับเอกชนเพื่อพัฒนาท่องเที่ยว	1	1.70
การประชาสัมพันธ์และบริการข้อมูลและอำนวยความสะดวก	1	1.70
การแก้ไขปัญหาความแออัด	1	1.70
จัดการระบบจราจร	1	1.70

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุนการบริการที่มีคุณภาพไม่เอาเปรียบ		
นักท่องเที่ยว	1	1.70
การบริการสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะ	1	1.70
การเน้นความเป็นไทย	1	1.70
การป้องกันปัญหาเสียดัง	1	1.70
การอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว	1	1.70
การพัฒนาภาษาเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	1	1.70
การส่งเสริมความเป็นไทย	1	1.70
การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด	1	1.70
ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	1	1.70
เป็นการบริการเพื่อการพักผ่อนจริงๆ	1	1.70
การส่งเสริมการสื่อสารหลายๆภาษา	1	1.70
การให้บริการที่ดี	1	1.70

4.2 จังหวัดหนองคาย

4.2.1 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดหนองคาย ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ททท. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 5 (จังหวัดอุดรธานี) 2) ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด 3) พัฒนาการจังหวัด 4) นักวิชาการพาณิชย์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และ 5) นักวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัด

ตอนที่ 1 สถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.หนองคาย

1) สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอยู่ในระดับดี และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การดูปรากฏการณ์ธรรมชาติ แต่การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไม่มีต่อเนื่องตลอดทั้งปี ยังท่องเที่ยวในบางฤดูกาลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวแต่ละปีเป็นบางช่วงและจำนวนนักท่องเที่ยวไม่สม่ำเสมอเช่น มีเฉพาะในฤดูหนาว

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวม จำนวนนักท่องเที่ยวน่าจะจะมีเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์แล้วเสร็จน่าจะดีขึ้น มีการทำกลุ่มยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เช่น อนุรักษ์/นิเวศ 4 จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย 1) หนองคาย ที่เน้นด้านการค้า 2) อุดรที่เน้นด้านอุตสาหกรรม 3) เลยที่เน้นด้านระบบนิเวศ และ 4) หนองบัวลำภู และเชื่อมต่อไปยังลาว เวียดนาม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ มีบริการแบบเบ็ดเสร็จทางการท่องเที่ยวที่ด่านท่องเที่ยว

2) แหล่งท่องเที่ยวยังขาดการพัฒนา และผู้ประกอบการ ชุมชน และประชาชนยังขาดประสบการณ์ในการดำเนินงาน แต่ในอนาคตจะมีการพัฒนาและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการที่เป็นระบบมากกว่านี้ รวมทั้งมีการจัดทำแนวทางการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบ ให้มีความแพร่หลายมากขึ้นน่าจะทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวดีขึ้น

3) แนวโน้มความสนใจต่อประเภทของการท่องเที่ยวจะเป็นการท่องเที่ยวประเภท วิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้าน ธรรมชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี เชิงประวัติศาสตร์ ที่นักท่องเที่ยวยังไม่เคยเห็นมาก่อน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
จังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 4.27 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
จังหวัดหนองคาย

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- กลุ่มตัวอย่างผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้นแต่โดยมากจะเพิ่มขึ้นในช่วงของฤดูหนาวตั้งแต่ปลายปีถึงช่วงต้นปีถัดไป แต่โดยภาพรวมตลอดปีไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับบางส่วนของพื้นที่เห็นว่าจำนวนที่ไม่แน่นอน
2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐ ส่วนใหญ่เห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศทางยุโรป ซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศ เยอรมนี ฝรั่งเศส อังกฤษ สวีเดน ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ - ส่วนนักท่องเที่ยวแถบเอเชียมีบ้างเล็กน้อย ซึ่งได้แก่นักท่องเที่ยวจากประเทศ ญี่ปุ่น
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดหนองคายในอนาคตมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเพราะได้มีการจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์ร่วมของ 4 จังหวัดใกล้เคียงกัน จะช่วยให้การดำเนินงานที่มีความชัดเจนมากขึ้น ประกอบกับการมีประสบการณ์ดังกล่าวมาแล้วระยะหนึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการ ประชาชน และภาคท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น
4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐ เห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในเชิงนิเวศที่เป็นแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะและนันทนาการ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แนวธรรมชาติ	- สำหรับการท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมา เที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศ รองลงมาได้แก่ การ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาที่เป็นแหล่ง ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และการผจญภัยตามลำดับ
4.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น เท่ากับการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์ ตามลำดับ
4.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ส่วนมาก เพื่อต้องการมีครอบครัว รองลงมาเป็นการศึกษาดูงาน ตามลำดับ
4.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แนวนันทนาการ	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวนันทนาการ ส่วนใหญ่นิยม เที่ยวแบบกีฬา
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว 5.1) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ ที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยว ส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศ ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตาม ธรรมชาติเช่น เทียวป่า คุนุก น้ำตก ภูเขา เท่ากับการท่องเที่ยวเชิง ธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ภูเขา เสา หินธรรมชาติ เท่ากับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เป็นวิถีชีวิตของคน ในชนบท เช่น การดูทุ่งนา ไร่ สวน การเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ส่วน ประเภทที่นักท่องเที่ยวชอบในระดับที่รองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยว แบบผจญภัย
5.2) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปฯ	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท เช่น การพักกับ ชาวบ้าน รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ของท้องถิ่น เช่น ประเพณีท้องถิ่น ที่มีตามเทศกาล หรือเป็นการ แสดง รวมถึงการเที่ยวชม สิ่งประดิษฐ์ งานฝีมือ การทอผ้า การจัก สาน การทำสินค้าที่ระลึกพื้นเมือง เท่ากับการท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์ เช่น การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถาน

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
5.3) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวันทนาการ	- นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในแนวันทนาการ ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวแบบกีฬา เช่น การปั่นจักรยานท่องเที่ยว
5.4) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ส่วนมากจะเป็นการศึกษาดูงานด้านการจัดการที่พัก และมีบางส่วนที่มาท่องเที่ยวเพื่อต้องการมีครอบครัวโดยตามคำแนะนำของเพื่อนที่มีครอบครัวในประเทศไทย
6) สถานการณ์ หรือแนวโน้มในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- สถานการณ์การท่องเที่ยวในอนาคตของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยรวมมีแนวโน้มที่จะยังคงเป็นการท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติและแนวศิลปวัฒนธรรมประเพณีมากที่สุด ส่วนการท่องเที่ยวแบบนันทนาการและวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นมีน้อยมากและไม่ใช่มูลค่าของพื้นที่ในจังหวัดหนองคาย - การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติที่คาดว่าจะยังได้รับความนิยมในอนาคตคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพราะหนองคายมีพื้นที่ที่เป็นธรรมชาติที่สวยงาม ส่วนรองลงมาจะเป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เริ่มหันมาให้ความสนใจวิถีชีวิตของชาวบ้านในชนบท และมีความสนใจในการที่จะลงไปสัมผัส เรียนรู้หรือร่วมกิจกรรมทางการเกษตรกับชาวบ้าน - ส่วนการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติวิทยายังคงเดิม ส่วนการท่องเที่ยวแบบผจญภัยนั้นยังคงน้อยอยู่เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่น้อย และยังขาดการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่
6.2) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี	- การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณีแนวโน้มในอนาคตนักท่องเที่ยวจะให้ความสนใจในการท่องเที่ยวแบบชมวิถีชีวิตชนบทเพิ่มมากขึ้น ส่วนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมประเพณีจะยังคงได้รับความนิยมเช่นเดิม
6.3) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวันทนาการ	- การท่องเที่ยวแบบนันทนาการจะยังมีความสนใจน้อย เนื่องจากยังไม่มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว
6.4) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- การท่องเที่ยวแบบวัตถุประสงค์เฉพาะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการมาแต่งงานกับคนไทยที่มีชาวต่างชาติชักชวนกันมา ส่วนการท่องเที่ยวและศึกษาดูงานจะยังคงมีน้อยเช่นเดิม

ตอนที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 4.28 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
1) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	
1.1) ส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า การจัด การ การท่องเที่ยวระยะยาวส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้เพิ่มขึ้นไปทั่วพื้นที่ที่มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะในการบริการด้านที่พักและอาหาร แก่คนท่องเที่ยว - และในระดับชุมชน เช่น การจัดทำสินค้าที่ระลึก นอกจากนี้ยังมีการสร้างหรือส่งเสริมให้มีอาชีพใหม่ๆ เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เช่น แพทย์แผนโบราณ อย่างไรก็ตามการจ้างงานดังกล่าวยังไม่แพร่หลายมากนัก เพราะส่วนใหญ่เป็นกิจการของครอบครัว ไม่ใช่การลงทุนในรูปแบบของบริษัทที่เป็นมืออาชีพ ดังนั้นจึงพบว่าถึงแม้จะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นแต่ก็ยังมีส่วนที่อพยพไปหางานที่อื่นเนื่องจากความต้องการแรงงานยังไม่มากนัก
1.2) ส่งผลต่อการเกิดการลงทุน	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการลงทุนที่เพิ่มขึ้น โดยมีการลงทุนก่อสร้างที่พัก ร้านอาหาร ของที่ระลึก บริษัทนำเที่ยว และรถเช่า เพิ่มขึ้น - ขณะเดียวกันในรายที่เป็นผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มชุมชนก็ได้มีการจัดตั้งกลุ่มสมาชิกชุมชนสำหรับการสร้างงานหรือสร้างอาชีพ เช่น กลุ่มแม่บ้านที่มีการระดมทุนกันเพื่อนำมาลงทุนในการผลิตสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น - รวมถึงมีนักลงทุนนอกพื้นที่ (จากขอนแก่น) มาลงทุนเปิดร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และร้านร้านอาหารในพื้นที่สำหรับรองรับนักท่องเที่ยว
1.3) การจ้างงาน	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการกระจายรายได้ การจ้างงานไปยังกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่รองรับ เช่น ในที่พัก ร้านอาหาร มีการจ้างแรงงานจากในชุมชน ซึ่งการจ้างงานบางครั้งจะขึ้นกับจำนวนของแขกที่เข้ามาพักหรือฤดูกาลท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
	- แต่อย่างไรก็ตามมีบางส่วนที่เห็นว่าการจ้างงานจะค่อนข้างคงที่เนื่องจากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะเป็นการใช้แรงงานจากคนในครอบครัวหรือเครือญาติได้ ดังนั้นลักษณะการจ้างงานจึงค่อนข้างคงที่แต่จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นตามฤดูกาลท่องเที่ยว
1.4) คนในพื้นที่มีงานทำ	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการทำให้คนในพื้นที่มีงานทำโดยมีการจ้างงานเพื่อเข้ามาสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว - แต่จะมีการแปรเปลี่ยนไปตามจำนวนนักท่องเที่ยว ประกอบกับกิจการที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะเป็นกิจการในครอบครัว หรือเป็นการรวมตัวของกลุ่มในชุมชนที่มีอยู่แล้ว ดังนั้นการมีงานทำจึงขึ้นกับ 2 ปัจจัย คือ จำนวนนักท่องเที่ยวและความเกี่ยวข้องกับเจ้าของกิจการ
ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay กับระบบ เศรษฐกิจของไทย	- โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นดีขึ้น เจ้าของกิจการและประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีการกระจายรายได้ โดยสามารถสร้างรายได้จากการบริการด้านที่พัก ด้านอาหาร และสินค้าที่ระลึก แก่นักท่องเที่ยว - อย่างไรก็ตามการที่การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่สามารถดำเนินการยังขาดความต่อเนื่องเพราะนักท่องเที่ยวมาเป็นช่วงๆ ไม่ติดต่อกันทั้งปี ทำให้มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ ซึ่งถ้ามีการพัฒนาหรือส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีจะทำให้มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวสม่ำเสมอตลอดปี ประชาชนก็จะมีรายได้ที่มากขึ้นและมีการสร้างงานสม่ำเสมอด้วย - ภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในให้ความรู้ในการบริหารจัดการ การส่งเสริมหรือนำแนวทางในการบริหารจัดการที่ดี โดยมีการอบรม หรือให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการก็จะทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ประชาชน ในพื้นที่มากขึ้น

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้าน วัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay 2.1) การท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทำให้ ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐเห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อวัฒนธรรมไทยดังนี้ - ส่วนใหญ่เห็นว่าวิถีชีวิตคนในพื้นที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะคนในชุมชนยังรักษาวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ประกอบกับการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีเดิมของคนเพื่อแสดงให้ชาวต่างชาติดูอยู่แล้วทำให้สังคมมีความเข้มแข็ง อย่างไรก็ตามมีส่วนน้อยมากที่เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงแต่เป็นในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องวิถีชีวิตกับนักท่องเที่ยว ซึ่งถือว่ามีผลดีมากกว่าผลเสีย - ส่วนสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงน่าจะมาจากการพัฒนาไปสู่ระบบความเป็นเมือง ตลอดจนค่านิยมที่เปลี่ยนไปของสังคมไทยมากกว่าที่จะเกิดจากการดำเนินการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
2.2) การท่องเที่ยวแบบ long stay ทำให้ เกิดความประทับใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม ไทย	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า ความประทับใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยนั้น นักท่องเที่ยวมีการเรียนรู้และสัมผัสในวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทยในชุมชนที่มีความเรียบง่ายไม่สับสนเหมือนสังคมเมืองที่มีความสับสนวุ่นวาย ประกอบกับลักษณะของคนในชุมชนที่มีความเป็นกันเอง ยิ้มง่าย จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีความซาบซึ้งประทับใจ และเข้าใจถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของไทย ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวยังรู้สึกที่ประเทศไทยเป็นดินแดนที่พักผ่อนหรือบ้านหลังที่สอง
2.3) การท่องเที่ยวแบบ long stay ทำให้ สร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับวัฒนธรรม ไทย	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐทั้งหมดเห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวชุมชนจะมีการสร้างความเข้มแข็งโดยการรักษาและฟื้นฟูประเพณี วัฒนธรรม และนำวัฒนธรรมที่มีอยู่ออกมาทำการเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้เห็น ซึ่งถือว่าเป็นจุดขายที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
	- การสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมดังกล่าวชุมชนจะมีการฟื้นฟูโดยให้คนรุ่นเก่าเป็นผู้นำโดยการให้ความรู้แก่ชุมชน โดยเฉพาะในคนรุ่นใหม่ที่จะทำหน้าที่ในการสืบสานต่อ รวมถึงการใช้วิธีการสร้างและปลูกฝังจิตสำนึก - นอกจากนี้การสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมอาจมีการแลกเปลี่ยนประเพณีวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนบ้างเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน
2.4) ผลต่อการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมโดย กลุ่มคนในชุมชนมีการนำเอาแบบอย่างในการดำรงชีวิตของนักท่องเที่ยวมาใช้บางกรณี เช่น การแต่งกาย การปฏิบัติตนต่างๆ ในชุมชน ค่านิยมทั่วไป เช่น วัฒนธรรมการกินบางอย่างเลียนแบบ เช่น KFC , Fast Food - อย่างไรก็ตามมีผู้บริหารภาครัฐบางส่วนที่เห็นว่ายังไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนมากนัก กล่าวคือประชาชนส่วนใหญ่ยังคงมีความเป็นอยู่แบบเดิม ประกอบกับเป็นเมืองเล็กๆ ที่สงบ
ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- ถ้านักท่องเที่ยวมีจำนวนที่มากขึ้น คาดว่าอาจเกิดผลกระทบต่อด้านวัฒนธรรมที่มากขึ้น โดยเฉพาะด้านการแต่งกาย เช่น คนนิยมแบบตะวันตกเพิ่มมากขึ้น ด้านการปฏิบัติตน เช่น การแสดงออกด้านความสัมพันธ์ การกอดจูบในที่สาธารณะต่างๆ - อย่างไรก็ตามการที่นักท่องเที่ยวมาดูวัฒนธรรมเรากลับกลายเป็นข้อดีที่จะทำให้มีการฟื้นฟูและรักษาวัฒนธรรมและประเพณีไทยไม่สูญหาย และมีความเข้มแข็งมากขึ้น ซึ่งแสดงว่าวัฒนธรรมไทยมีจุดแข็งที่ทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีผลดีคือเป็นการปลูกฝังเด็กและเยาวชนไปในตัว - ภาครัฐควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการรักษา ฟื้นฟู และการแสดงขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่ ให้รู้จักรักและแสดงออกในวัฒนธรรมประเพณีไทยที่ถูกต้อง เช่น การจัดให้มีศิลปินหรือ ผู้เชี่ยวชาญมาสอนวัฒนธรรม ให้กับคนในชุมชนเพื่อถ่ายทอดไปยังนักท่องเที่ยวให้เห็นความงดงามของวัฒนธรรมไทย

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
3) สรุปภาพรวมของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม 3.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในลักษณะที่ดีขึ้น โดยมีผู้ประกอบการในด้านต่าง เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหาร สินค้าที่ระลึก รถเช่า เพิ่มขึ้น ผลที่ตามมาคือทำให้มีการจ้างงานในชุมชนเพิ่มมากขึ้น - อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐมีความวิตกกังวลว่าหากมีนักท่องเที่ยวที่ไม่คงที่ที่อาจส่งผลกระทบต่อการสร้างงานและรายได้ของคนในชุมชนทำให้สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่สม่ำเสมอได้
3.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลกระทบต่อความผูกพันต่อชุมชนความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- กลุ่มตัวอย่างบริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลกระทบต่อประชาชนให้มีความผูกพันต่อชุมชนมากขึ้น ประชาชนมีช่องทางในการประกอบอาชีพ การหารายได้ มีการทำงานร่วมกัน เท่ากับเป็นการสร้างความผูกพันต่อสังคมทางหนึ่ง
3.3) การย้ายถิ่นฐาน	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้คนหนุ่มสาวย้ายไปทำงานที่อื่นลดลง เนื่องจากสามารถสร้างรายได้ในท้องถิ่น แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นว่า ยังมีการย้ายถิ่นฐานไปทำงานที่อื่นอยู่บ้าง โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวผู้ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการประกอบการด้านการท่องเที่ยว
3.4) ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ในทิศทางที่ดีขึ้นทั้งนี้เป็นเพราะการที่มีแหล่งท่องเที่ยวทำให้คนมีงาน มีความผูกพัน มีการติดต่อประสานงานกันมากขึ้น มีการรวมกลุ่มกัน เช่น การร่วมลงทุนในการจัดทำสินค้าที่ระลึก จึงทำให้มีความสัมพันธ์กันโดยปริยาย - อย่างไรก็ตามยังมีบางส่วนที่เชื่อว่า คนในสังคมมีความผูกพันช่วยกันดูแลซึ่งกันและกันจากพื้นฐานเดิมที่มีลักษณะเป็นสังคมเล็ก ๆ ที่รู้จักกันมานานความ สัมพันธ์จึงยังดีเหมือนเดิม

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
ข้อเสนอแนะประเด็นสังคมที่เกี่ยวข้อง กับ Long Stay	- หากพิจารณาในภาพรวมทางสังคมแล้ว พบว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้ประชาชนในสังคมมีความสัมพันธ์กันดีตามเดิมและค่อนข้างที่จะมีมากขึ้น โดยเฉพาะความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดความผูกพันกันของคนในท้องถิ่น - ส่วนการย้ายถิ่นยังมีบ้างแต่น้อยลงเพราะมีงานทำในพื้นที่ อย่างไรก็ตามหากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้รับการส่งเสริมในทุกด้านมากขึ้นจะทำให้คนมีความผูกพันในท้องถิ่นและอพยพน้อยลง
4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay 4.1) การทำลายสิ่งแวดล้อม - ด้านอากาศ	- ส่วนใหญ่เห็นว่า สภาพแวดล้อมด้านน้ำมีสภาพดีแต่ในเขตชุมชนเมืองจะมีการปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำโขงซึ่งส่วนหนึ่งอาจเป็นผลร่วมมาจากการที่มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่นเพิ่มขึ้น - อย่างไรก็ตามการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวกลับส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อมด้านน้ำ กล่าวคือมีการจัดทำแผนเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมโดยหน่วยงานราชการและองค์กรส่วนท้องถิ่น และมีการรณรงค์ให้ประชาชน มีการช่วยเหลือกันดูแลรักษาเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดน่าท่องเที่ยวและพักผ่อนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว - กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า สภาพแวดล้อมทางด้านอากาศไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่มีมลภาวะทางอากาศ หรือมีอากาศเสีย เนื่องจากหนองคายเป็นเมืองขนาดเล็ก ไม่มีภาคอุตสาหกรรมตัวเมือง และชุมชนที่เป็นแหล่งที่ตั้งของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะอยู่ติดแม่น้ำโขง และมีภูเขา จึงมีสภาพแวดล้อมทางด้านอากาศที่ดีอยู่แล้ว ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้หนองคายถูกอันดับให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ อันดับที่ 7 ของโลก

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
- ด้านปริมาณขยะ - ด้านมลภาวะทางเสียง	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีปริมาณขยะเพิ่มขึ้น มีการทิ้งขยะลงในแม่น้ำโขง สาเหตุเนื่องมาจากการที่มีคนเข้ามาอยู่อาศัยมากขึ้นทำให้ปริมาณขยะมากขึ้นตามด้วย อย่างไรก็ตามมีบางส่วนที่เห็นว่าการทำงานที่รับผิดชอบอย่างเข้มแข็ง มีการให้ความรู้แก่ประชาชน และผู้ประกอบการจะทำให้ปริมาณขยะที่จะเพิ่มขึ้นนั้นสามารถเก็บและทำลายได้โดยไม่เพิ่มปริมาณจนน่าเป็นห่วง - กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐบางส่วนเห็นว่ามลภาวะทางเสียงมีเพิ่มมากขึ้นแต่ก็ไม่อยู่ในระดับที่เป็นอันตราย ขณะที่บางส่วนเห็นว่าไม่มีมลภาวะทางเสียงเกิดขึ้นเนื่องจากทุกคนให้ความร่วมมือ - โดยเฉพาะการขับซิ่งรถจักรยานยนต์ที่ลดเสียงดังก่อกวนลงเนื่องจากการนำมาตรการทางกฎหมายมาบังคับใช้อย่างเคร่งครัด - ประกอบกับการที่มีการให้ข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือกับประชาชนในพื้นที่ในการลดมลภาวะทางเสียงเพื่อไม่ให้เกิดการรบกวนนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนด้วยความสงบ
4.2) การส่งเสริมพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay - ด้านน้ำเสีย ขยะ แลมลภาวะทางเสียง	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำเสีย ด้านปริมาณขยะและด้านมลภาวะทางเสียง โดยมีการจัดทำแผนการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ทั้งด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหา เช่น การทำระบบป้องกันน้ำเสียก่อนปล่อยลงคูคลอง จัดให้มีถังขยะเพิ่มมากขึ้น มีการแยกขยะเปียกแห้ง เพื่อสะดวกในการกำจัด เพื่อเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมไม่ให้เสื่อมโทรมและการใช้มาตรการการปรับเงินแก่ผู้ที่ทำผิดในการรักษาสภาพแวดล้อมทั้งนี้เพื่อให้เป็นเมืองที่สะอาด น่าเที่ยวและพักผ่อน

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
- ด้านภูมิทัศน์	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐเห็นว่า การส่งเสริมหรือพัฒนาสิ่งแวดลอมด้านภูมิทัศน์นั้น ได้มีการวางผังเมืองให้มีสภาพแวดล้อมเป็นธรรมชาติ โดยมีการส่งเสริมการปลูกต้นไม้ตามริมถนน ริมฝั่งแม่น้ำ เพื่อให้เกิดความร่มรื่นและสวยงามรวมทั้งใช้มาตรการการลงโทษหรือปรับเงินผู้ที่ทำลายสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์
4.3) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อม	- ในภาพรวมการดำเนินการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวถ้าหากมีปริมาณของนักท่องเที่ยวมากขึ้นก็จะก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมได้ โดยในปัจจุบันก็มีแนวโน้มมีที่อาจเพิ่มขึ้นตามปริมาณนักท่องเที่ยวและผู้คนที่อาศัยอยู่ในชุมชน - ดังนั้นจึงต้องมีการจัดทำแผนรวมในระยะยาวเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีและมีแนวทางในการป้องกันหรือรองรับกับปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อให้เป็นเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยว - ปัญหาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมยังไม่ปรากฏในระดับที่เป็นอันตราย แต่อย่างไรก็ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐผู้ประกอบการและประชาชนต้องร่วมมือกันในการดำเนินการเพื่อที่จะรักษาสภาพแวดล้อมร่วมกันโดยไม่ผลัดให้เป็นภาระของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้าน สาธารณสุขที่เกี่ยวข้อกับ Long Stay - ด้านการคมนาคม - ด้านไฟฟ้า	- การจัดการสาธารณสุข ในด้านคมนาคมนั้นพบว่าปริมาณรถยนต์เข้ามาวิ่งบนถนนในพื้นที่มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบริการรถขนส่งมวลชนที่เพิ่มขึ้น รวมถึงมีรถยนต์เช่าหรือรถยนต์รับจ้างเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้บริหารภาครัฐบางส่วนให้ความเห็นเพิ่มว่าถึงแม้จะมีรถยนต์ขนส่งมวลชนเพิ่มขึ้นแต่ก็ยังมีความไม่เพียงพอตามความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ต้องการไปเที่ยวยังจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งทำให้ต้องมีการเช่ารถมากขึ้นแต่ราคาก็ยังแพงสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวแบบประหยัด - กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดการสาธารณสุขด้านไฟฟ้านั้น มีการขยายไฟฟ้าเข้าถึงทุกเขตหมู่บ้าน และมีการติดตั้งไฟส่องสว่างตามถนนมากขึ้นแต่อย่างไรก็ตามยังพบว่ามีการเสไฟฟ้าที่ดับบ่อย ๆ อาจส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวได้

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
- ด้านถนน - ด้านโทรศัพท์ - ด้านการสื่อสาร - ด้านเทคโนโลยี - ด้านอินเทอร์เน็ต	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภคด้านถนน มีการพัฒนาผิวจราจรโดยการปรับปรุงผิวถนนให้เป็นถนนลาดยางเกือบทุกเส้นทาง มีการขยายและสร้างเส้นทางเพื่อให้เข้าไปที่พักและแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น - กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภคด้านโทรศัพท์พื้นฐานยังน้อยบางหมู่บ้านที่อยู่รอบนอกยังขาดโทรศัพท์ทำให้ประชาชนต้องใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่ก็ไม่สะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการโทรศัพท์พื้นฐานที่สามารถใช้ติดต่อระหว่างประเทศได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งโทรศัพท์พื้นฐานยังช่วยในการติดต่ออินเทอร์เน็ตซึ่งถือว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมากในการติดต่อสื่อสาร การหาข้อมูลต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว - กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภคด้านการสื่อสารยังมีน้อยอยู่และไม่เพียงพอสำหรับให้บริการเพื่อการสื่อสารของนักท่องเที่ยวต่างชาติ - กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภคด้านเทคโนโลยียังมีเพิ่มมากขึ้นแต่ยังไม่เพียงพอหรือครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว - กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า การให้บริการด้านอินเทอร์เน็ตมีมากขึ้นแต่ยังไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะในแหล่งที่พักที่อยู่รอบนอกยังขาดอยู่มาก
ข้อเสนอแนะประเด็นสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- โดยภาพรวมผลกระทบด้านสาธารณูปโภคไม่มีปัญหา เพราะมีการขยายทั้งถนน การคมนาคม ไฟฟ้า แต่อย่างไรก็ตามยังมีสาธารณูปโภคในบางด้านที่ยังขาดและมีความต้องการอยู่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่อยู่รอบนอกที่ห่างไกล โดยเฉพาะการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน และโทรศัพท์ระหว่างประเทศส่วนเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตก็ควรเพิ่มปริมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวพักด้วยเพราะนักท่องเที่ยวต้องการใช้ในระดับที่สูง เพื่อการติดต่อ สื่อสารและการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมีความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
	- ภาครัฐควรจัดบริการสาธารณูปโภคพื้นฐานในด้านที่ขาดอยู่อย่างเร่งด่วน โดยจัดให้ครอบคลุมในพื้นที่ที่เป็นแหล่งที่พักและแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบายและพักผ่อนได้นานขึ้น
6) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย 6.1) การจัดการความมั่นคงปลอดภัย	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น มีการจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกตรวจตราความสงบเรียบร้อย ส่วนในเขตชุมชนก็จะมีการจัดเวรยามที่เป็นอาสาสมัครคอยดูแลรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่งเพื่อระวังความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว - อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐบางส่วนเห็นว่าหนองคายเป็นเมืองเล็ก ๆ ที่มีความสงบสุขอยู่แล้วจึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องความมั่นคงปลอดภัย ยกเว้นแต่อาจจะมีการแอบแฝงเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งก็ได้มีการดูแลอย่างเข้มงวดอยู่แล้ว
6.2) การแพร่หลายของยาเสพติด	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหาการแพร่หลายของยาเสพติดเพราะทางรัฐมีนโยบายในการดูแลอย่างเข้มงวดโดยเฉพาะในแนวริมแม่น้ำที่อาจมีการลักลอบนำเข้าจากประเทศใกล้เคียง ในส่วนของชุมชนเองก็ได้มีการดูแลและป้องกันตลอดเวลา นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ให้ข้อคิดเห็นว่าการเข้ามาของยาเสพติดไม่ได้เกิดจากนักท่องเที่ยวเป็นผู้นำเข้ามา อย่างไรก็ตามก็พบว่านักท่องเที่ยวอาจมีส่วนบ้างในฐานะที่เป็นผู้แสวงหาช่องทางในการซื้อหาเสพติด เช่น กัญชา แต่เป็นส่วนน้อยมาก
6.3) การขายบริการทางเพศ	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหาการขายบริการทางเพศเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนิยมมาท่องเที่ยวแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้นำบางส่วนเห็นว่าอาจมีปัญหาเรื่องนี้บ้างโดยมีโสเภณีข้ามชาติที่แฝงตัวเข้ามา เช่น ในรูปแบบของการแต่งงานแต่ภายหลังมาขายตัวให้นักท่องเที่ยว แต่ปัญหาดังกล่าวถือว่ามีน้อยมาก

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
6.4) อาชญากรรม	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐ ทั้งหมดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านอาชญากรรมในพื้นที่ เพราะทางภาครัฐ ชุมชน และผู้ประกอบการต่างก็ให้ความสนใจเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว
6.5) การเล่นการพนัน	- กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐ ทั้งหมดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านการพนันเพราะไม่มีแหล่งการพนัน และการดำเนินการท่องเที่ยวจะเน้นไปในแนวของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม
6.6) สรูปภาพรวมของผลกระทบ ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังไม่ได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงและความปลอดภัย หากบางครั้งปัญหาอาชญากรรมอาจมีการลักลอบมาบ้างแต่ไม่ใช่โดยนักท่องเที่ยว ส่วนปัญหาด้านการขายบริการทางเพศจะไม่ค่อยมีกับนักท่องเที่ยวนัก เพราะนักท่องเที่ยวนิยมมากันเป็นคู่ และมีจุดมุ่งหมายที่จะมาเที่ยวเชิงนิเวศ และศิลปวัฒนธรรมมากกว่า - รัฐควรมีการหามาตรการที่จะใช้สำหรับการรองรับด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น เช่น การจัดทำแผนด้านความปลอดภัยหากมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและระยะเวลาในการพำนักราวนานขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัย นอกจากนี้ควรเพิ่มการกวาดค้นเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมกับปัญหาโสเภณีให้มากขึ้น ให้มีการตรวจตราบริเวณริมแม่น้ำโขง เนื่องจากอาจมีการลักลอบเข้ามาผ่านทางแม่น้ำโขงมาจำหน่ายและให้บริการแก่ท่องเที่ยวได้

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 4.29 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ด้านการประชาสัมพันธ์ 1) การประชาสัมพันธ์โดย - ททท.	- ททท. มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยส่วนใหญ่จะเป็นการประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อกิจกรรม เท่า ๆ กัน โดยสื่อสิ่งพิมพ์จะอยู่ในรูปแบบของเอกสารแผ่นพับ ไปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ - ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซีดี และรายการโทรทัศน์ - สำหรับสื่อกิจกรรมส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ กิจกรรมประชุมสัมมนา การออกงานแสดงตามเทศกาลต่าง ๆ การจัดแพคเกจการท่องเที่ยว เป็นต้น - นอกจากนี้ ททท.ยังมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อบุคคล เช่น การจัดทำวลชนสัมพันธ์ ผ่านบริษัทตัวแทน รวมถึงการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อป้ายโฆษณา เป็นต้น
1.1) หน่วยงานอื่นๆ ได้แก่ - พาณิชย์จังหวัด	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดมีไม่ค่อยมีบทบาทในการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยตรง แต่จะใช้สื่อบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จากสำนักงานพาณิชย์จังหวัดให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในทางอ้อม ได้แก่การใช้มาตรการทางกฎหมายให้สถานประกอบการทั้งด้านที่พักและร้านอาหาร มีการให้คิดป้ายแสดงราคา

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
- พัฒนาการจังหวัด - เกษตรจังหวัด - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด	- สำนักงานพัฒนาการจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล เช่นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และการให้ข้อมูลแก่ผู้ประกอบการ นอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อกิจกรรม เช่น การแสดงผลผลิตภัณฑ์ การเชิญสื่อมวลชนเข้าร่วมและเผยแพร่ รวมถึงมีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วิทยุ - สำนักงานเกษตรจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล โดยให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวและการอบรมประชาชนในชุมชนที่มีการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีความรู้ที่จะสามารถแนะนำนักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อ กิจกรรมการแสดงผลผลิตภัณฑ์พื้นที่ สื่ออินเทอร์เน็ต และแผ่นพับ - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อ กิจกรรมเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลผ่านสื่อแผ่นพับและสื่ออินเทอร์เน็ต
1.2) หน่วยงานระดับท้องถิ่น ได้แก่ - สำนักงานเทศบาล	- องค์การบริหารส่วนตำบลมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคลเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และมีการใช้สื่อแผ่นพับ - สำนักงานเทศบาลมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล สื่อกิจกรรม เช่น โครงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อแผ่นพับในการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการใช้แผ่นป้ายโฆษณา
1.3) ผู้ประกอบการต่างๆ ได้แก่ - ที่พัก	- ผู้ประกอบการด้านที่พักมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล การร่วมมือกับ ททท. ในการเผยแพร่การท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีการให้ข้อมูลผ่านสื่อแผ่นพับในการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมสถานที่สำคัญ และมีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตด้วย

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
- ร้านจำหน่ายอาหาร - ร้านจำหน่ายของที่ระลึก - บริษัททัวร์ - กลุ่มกำนันตำบล	- ร้านจำหน่ายอาหารมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่ใช้สื่อบุคคล - ร้านจำหน่ายของที่ระลึกมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่ใช้สื่อบุคคล และการใช้สื่อแผ่นพับ - บริษัททัวร์มีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ - กลุ่มกำนันตำบลมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์
2) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐทั้งหมดเห็นว่าการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้มีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับทุกปีที่ผ่านมา ซึ่งสังเกตได้จากการที่มีแหล่งที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
3) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้อง หรือที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่นหรือชุมชนท่องเที่ยว	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า การดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้ท้องถิ่นมีภาพลักษณ์ที่ดีเพิ่มขึ้นเพราะนักท่องเที่ยวรู้จักมากขึ้น โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย ความเงียบสงบและสวยงาม อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าถ้าหากมีการคัดกรองนักท่องเที่ยวจะช่วยให้ได้กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและกลุ่มดังกล่าวจะช่วยเป็นสื่อบุคคลในการเผยแพร่ภาพลักษณ์ได้เป็นอย่างดี
4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านการประชาสัมพันธ์	- โดยภาพรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐเห็นว่า การดำเนินการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ยังมีน้อยอยู่ และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังมีการดำเนินงานแบบต่างคนต่างทำ - ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่น โดยใช้สื่อที่หลากหลาย และภาครัฐควรเป็นแกนนำในการดำเนินการ เพราะมีทั้งเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดหนองคาย

- 1) ควรมีการร่วมมือและประสานงานกันของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรส่วนท้องถิ่น ประชาชน และเอกชน เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ได้รับการพัฒนาให้มากขึ้นและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- 2) ควรมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้มีช่องทางที่หลากหลาย ให้มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
- 3) ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ประกอบการ ชุมชน และประชาชน เช่น การสื่อสาร การบริหารจัดการ สินค้าและบริการ
- 4) ควรมีการจัดการสนับสนุนด้านงบประมาณ รวมทั้งมีการจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการ ชุมชน และองค์กรส่วนท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
- 5) ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามน่าท่องเที่ยว เช่น การจัดทำสถานที่พักผ่อน ริมน้ำ การปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ริมแม่น้ำ และถนนหนทาง ให้เกิดความสวยงามและเป็นธรรมชาติ เพื่อดึงดูดและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
- 6) การทำเป็นแหล่งท่องเที่ยวต้องทำเป็นแบบแผนพัฒนา
- 7) ททท. เป็นองค์กรที่ทำด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์แต่ไม่ได้ทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลความรู้ในการดำเนินการแก่ผู้ประกอบการ ชุมชน และประชาชน เมื่อเกิดปัญหาขึ้นไม่รู้จะขอคำแนะนำที่หน่วยงานใด
- 8) ควรมีการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 9) ควรมีการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์กับนานาชาติประเทศมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.30 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.หนองคาย

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
1. ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ - ด้านการประชาสัมพันธ์ - ด้านสาธารณูปโภค เช่น การคมนาคม/ไฟฟ้า/ถนน/ประปา ยังไม่เพียงพอ	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับงบประมาณในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะการถูกตัดหรือได้รับงบประมาณในการดำเนินการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอ และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - รัฐควรมีการส่งเสริมให้มีแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาเป็นทุนหมุนเวียนในชุมชนและเพิ่มงบสนับสนุนให้กับ อบต. เพื่อที่จะได้มีรายได้ในการนำมาบริหารจัดการภายในท้องถิ่น - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐโดยเฉพาะ ททท. ควรมีการจัดการดำเนินการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบมากขึ้น ควรเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น และมีการร่วมมือกับภาคเอกชนและประชาชนในการจัดทำแผนกิจกรรมและแผนประชาสัมพันธ์ร่วมกันตลอดทั้งปี - รัฐควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนด้านการคมนาคม โดยเฉพาะการจัดรถยนต์โดยสารประจำทางที่มีคุณภาพและมีจำนวนมากขึ้นสำหรับรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวแต่ละจุด รวมถึงเพิ่มไฟฟ้าให้เข้าถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว การขยายระบบถนนและประปาให้มีความเพียงพอด้วย
2. ด้านบุคลากร - ขาดแคลนมัคคุเทศก์	กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับบุคลากรในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - รัฐควรมีฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อในด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม รวมถึงด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ และการนำผู้ประกอบการและชุมชนไปดูงานในพื้นที่อื่นที่มีการจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังควรมีการส่งเสริมเยาวชนให้เตรียมเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้วย

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
- เจ้าของผู้ประกอบการ	- รัฐควรมีฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่เจ้าของผู้ประกอบการในด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบและเป็นมืออาชีพมากขึ้น รวมทั้งควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร แก่เจ้าของผู้ประกอบการและพนักงานด้วย
3. ด้านการบริหารจัดการ - ผู้ประกอบการขาดประสบการณ์ - ปัญหาด้านการให้บริการที่ไม่ครอบคลุม	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารจัดการในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ ดังนี้ - หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการอบรมหรือให้ความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแก่ผู้ประกอบการให้มีความรู้ในการจัดการที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการจัดการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่ผู้ประกอบการด้วย - ผู้นำภาครัฐเห็นว่า การให้บริการแก่นักท่องเที่ยวยังไม่สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกด้าน เช่น การบริการการเงิน การบริการด้านสุขภาพ ซึ่งถ้าหากมีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจะต้องมีการจัดทำแผนในการให้บริการที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวด้วย - นอกจากนี้ผู้นำภาครัฐยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมด้วยว่าควรมีการอบรมในเรื่องของมารยาทในการให้บริการของบุคลากรในส่วนต่าง ๆ เช่น ในสถานที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่น การจัดกองทุนหมุนเวียนการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนให้มีอาชีพเสริมในการผลิตสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว
4. ด้านการตลาด - การขาดประชาสัมพันธ์และการตลาด	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตลาดในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - รัฐควรมีการดำเนินการให้ความรู้เรื่องการประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวางมากขึ้นรวมถึงการให้ความรู้ในด้านการตลาดแก่ผู้ประกอบการด้วย

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
- การไม่พัฒนาสินค้าและบริการ	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐเห็นว่า ททท. มีการดำเนินการด้านการตลาดเฉพาะในภาครวมเท่านั้น ไม่ได้ให้ความรู้หรือสนับสนุนในระดับที่รองลงมาทั้งในด้านสินค้าและบริการทำให้ผู้ประกอบการต้องหาวิธีการเองอย่างไม่ถูกวิธีทำให้เสียเวลาและประสบความสำเร็จช้า ดังนั้นภาครัฐควรได้มีการจัดอบรมด้านการตลาดแก่ผู้ประกอบการด้วย - นอกจากนี้ ภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการด้านการตลาดรวมถึงมาตรฐานในการบริการต่างๆ
5. ด้านการประสานงาน - ไม่มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานการท่องเที่ยวในพื้นที่ - การมีหลายหน่วยงานที่ต่างคนต่างทำงาน	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตลาดในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - รัฐควรมีหน่วยงานกลางเพื่อเข้ามาเป็นผู้เชื่อมโยงหน่วยงานต่างๆ รวมถึงระหว่างผู้ประกอบการ ภาครัฐ ชุมชน และนักท่องเที่ยวด้วย เช่นการจัดตั้งศูนย์การประสานงานกลางด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เช่น ททท. เข้ามาตั้งเป็นสำนักงานตัวแทนที่เป็นแกนนำและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการองค์กรส่วนท้องถิ่น และประชาชน - ควรมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

4.2.2 ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้แทนจากกลุ่มผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดหนองคาย อันได้แก่ สถานประกอบการประเภทที่พัก ผู้จัดการ (เจ้าของ) ผู้จัดการ ผู้ดูแลที่พัก ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ร้านจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดหนองคาย ดังต่อไปนี้คือ

- เขตตำบลสีกาย อำเภอเมือง จังหวัด หนองคาย
- เขตตำบลผาตั้ง อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
- เขตตำบลแก้งไก่อ อำเภอสังคม จังหวัด หนองคาย

ตอนที่ 1 ภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆของจังหวัดหนองคาย

1) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดหนองคายอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในอนาคตคิดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มมากขึ้น และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีการพัฒนามากขึ้น พร้อมกับความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว ตลอดจนเรื่องคุณภาพด้วย

2) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาพักผ่อนแบบพำนักระยะยาว มักชอบความสงบ เป็นส่วนตัว ไม่ชอบสถานที่ที่มีเสียงดัง และก่อความรำคาญวุ่นวาย

3) นักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน ส่วนใหญ่มักชอบท่องเที่ยวในเชิงธรรมชาติ คือไม่ต้องการความหรูหราของสถานที่มากนัก แต่ก็ชอบให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก และค่าใช้จ่ายไม่มากเกินไป ด้านเจ้าของที่พักหรือกิจการต่างๆก็ต้องการให้ความเป็นกันเองกับแขกที่มาพักอาศัยและท่องเที่ยวด้วย

4) กลุ่มผู้ประกอบการต้องการให้รักษาความเป็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีของพื้นที่ไว้ เพราะเป็นจุดขายที่สำคัญของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้

5) ต้องการให้มีการพัฒนาเรื่องข่าวสารการเดินทาง การมีเที่ยวรถยนต์โดยสารที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปมาได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

6) โดยเฉพาะเรื่องการเดินทางนั้น ผู้ประกอบการต้องการให้มีรถยนต์โดยสารประจำทางมากขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวที่มาพักทุกคนมักจะพูดถึงเรื่องความไม่สะดวกในการเดินทางมาก

7) นอกจากนั้นผู้ประกอบการต้องการให้มีป้ายบอกข้อมูลการท่องเที่ยว ทั้งเป็นภาษาไทยและอังกฤษในแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพราะส่วนมากจะมีเฉพาะภาษาไทย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตารางที่ 4.31 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จังหวัดหนองคาย

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	-จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวลดลง เมื่อเทียบกับในช่วง 2-3 ปี โดยจำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นในช่วงฤดูหนาว คือ ตั้งแต่ช่วงปลายปีถึงต้นปีถัดไป แต่ภาพรวมตลอดทั้งปียังมีไม่มากนัก นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดหนองคายส่วนใหญ่จะท่องเที่ยวแบบเคลื่อนย้ายจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ภายในจังหวัดหนองคาย และมาจากจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดเลย จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกัน
2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	-นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศทางยุโรป ซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศฝรั่งเศส สวีเดน อังกฤษ ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี รวมทั้งนักท่องเที่ยวแถบอเมริกาและแคนาดา ส่วนนักท่องเที่ยวแถบเอเชียมีบ้างเล็กน้อย ได้แก่ นักท่องเที่ยวจาก ญี่ปุ่น มีทั้งที่มาเที่ยวคนเดียว มาเป็นคู่ มาเป็นครอบครัว และมาเป็นกลุ่ม
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	-สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดหนองคายมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ถ้าหากรัฐให้การส่งเสริม รวมทั้งฝึกอบรมแก่ผู้ประกอบการและชุมชน
4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	-จากการแบ่งประเภทการท่องเที่ยวออกเป็น 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4.1) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนว ธรรมชาติ	- สำหรับการท่องเที่ยวในแนวธรรมชาตินั้น ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยว เชิงนิเวศมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเชิง ธรณีวิทยา การท่องเที่ยวแบบผจญภัย และการท่องเที่ยว เชิงเกษตรตามลำดับ
4.2) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนว ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- ส่วนของนักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมวิถีชีวิตชนบท และท่องเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น ตามลำดับ
4.3) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนว นันทนาการ	- สำหรับนักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวนันทนาการ นั้น ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมทั้ง ท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและเพื่อการกีฬาในจำนวน เท่ากัน
4.4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มี วัตถุประสงค์เฉพาะ	- ในส่วน of นักท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์ เฉพาะนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ เช่น มาประชุมสัมมนา และมา ท่องเที่ยวเพื่อมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การ แต่งงานกับคนไทย และการหาเพื่อนเป็นคนไทย เป็นต้น
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว 5.1) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- ด้านการท่องเที่ยวแบบธรรมชาตินั้น ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากที่สุด เช่น เที่ยวชมธรรมชาติ เที่ยว ชมป่า ดูนก เที่ยวชมน้ำตก ท่องเที่ยวภูเขา รองลงมาเป็น การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา โดยเฉพาะแหล่งธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ภูเขา เสาหินธรรมชาติ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นวิถีชีวิตของคนในชนบท เช่น การดูทุ่งนา ไร่ สวน และการเลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ - นอกจากนั้นผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยว นิยมมาท่องเที่ยวและพักผ่อนตามชายหาดของแม่น้ำโขง ในช่วงฤดูแล้ง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
5.2) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะฯ	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณีนั้น ส่วนใหญ่มักจะเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น เช่น งานประเพณีของท้องถิ่น งานเทศกาล หรือการแสดงของท้องถิ่น รวมทั้งเที่ยวชม หัตถกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานฝีมือ เช่น การทอผ้า การจักสาน และการทำสินค้าที่ระลึก เท่ากับนิยมท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถาน และการท่องเที่ยวเพื่อชมวิถีชีวิตชนบท เช่น การพักอาศัยกับชาวบ้าน ตามลำดับ
5.3) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- กิจกรรมการท่องเที่ยวในแนวนันทนาการนั้น กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่นิยมเที่ยวเพื่อการกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกายต่างๆ แต่ไม่ผาดโผนนัก เพราะส่วนใหญ่จะเน้นเกี่ยวกับการผ่อนคลาย เช่น การปั่นจักรยานท่องเที่ยว ตามด้วยการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน
5.4) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น มักจะเป็นการศึกษาดูงานต่างๆ รวมทั้งกลุ่มที่มาศึกษาดูงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้วย เช่น มาศึกษาดูงานเกี่ยวกับด้านการจัดการที่พัก นอกจากนี้ก็จะเป็นการท่องเที่ยวเพื่อที่จะมาหาซื้อหรือต้องการที่จะมาสร้างครอบครัวกับคนไทย โดยมากมักจะมาตามคำแนะนำของเพื่อนชาวต่างชาติที่มีครอบครัวในประเทศไทยแล้ว และยังมีนักท่องเที่ยวบางส่วนมาท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา การวิจัย การทำธุรกิจต่างๆ ตามลำดับ
6) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	-เกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในอนาคตนั้น กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าแนวโน้มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังนิยมท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการ

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
	ท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมประเพณี ส่วนการท่องเที่ยวแบบนันทนาการ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรผู้ประกอบการเห็นว่ามีจำนวนไม่มากนักในปัจจุบัน
6.1) สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	-เนื่องจากนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ยังนิยมเที่ยวในแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศยังได้รับความนิยมมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามลำดับ
6.2) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะา	-การท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีนั้น แนวโน้มในอนาคตผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะนิยมท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์มากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและประเพณี และชมวิถีชีวิตชนบทตามลำดับ
6.3) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	-การท่องเที่ยวแนวนันทนาการนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่าแนวโน้มจะการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา การผจญภัย แนวธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน ตามลำดับ
6.4) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	-ส่วนของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า มีแนวโน้มเป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์เฉพาะมากยิ่งขึ้น เช่น เข้ามาเพื่อสำรวจดูทางในการธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะที่เห็นมาก คือ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวกับกลุ่มลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติที่จะมาเที่ยวในประเทศไทย และประเทศเพื่อนบ้าน ฯลฯ

ตอนที่ 3 ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 4.32 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
1. สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ 1.1) ส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวระยะยาวนั้น ส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้ของคนในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดธุรกิจตามมาหลายด้าน เช่น ธุรกิจที่พักอาศัย ธุรกิจร้านอาหาร เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามในจังหวัดหนองคาย ถ้าไม่มีการพัฒนาด้านการคมนาคม ให้สะดวกสบายก็อาจจะส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวลดลงก็ได้
1.2) ส่งผลต่อการเกิดการลงทุน	- การท่องเที่ยวระยะยาวนั้น ส่งผลให้เกิดการลงทุนมากขึ้น เพราะเมื่อมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากขึ้น ก็จะมีนักธุรกิจมาลงทุนมากขึ้นเช่นกัน แต่การลงทุนด้านที่พักอาศัยจะไม่จำเป็นต้องสูงมากนัก เพราะนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว ส่วนใหญ่ชอบที่พักแบบประหยัดและอยู่แบบสั้นโดย - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าเมื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเจริญก้าวหน้าขึ้น จะมีนักท่องเที่ยวและนักลงทุนมากขึ้น ดังนั้นการจ้างงานก็จะเพิ่มตามขึ้นมาด้วย แต่อย่างไรก็ตามความต้องการแรงงานสำหรับธุรกิจที่พักอาศัยนี้ อาจจะไม่สูงมากนัก เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบช่วยเหลือตนเอง และพักอาศัยอยู่เป็นกันเอง
1.3) การจ้างงาน	- ทางด้านคนในพื้นที่ที่มีงานทำนั้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าเมื่อน้ำมันมากขึ้น ก็จะช่วยคนที่ตกงานอยู่ จะได้มีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น และไม่ต้องไปหางานที่กรุงเทพฯ ส่วนของผู้ประกอบการประเภทที่พักเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะส่งผลในเรื่องคนในพื้นที่มีงานทำไม่มากนัก เพราะนักท่องเที่ยวส่วนมากมาพักผ่อนเป็นแบบส่วนตัวอย่างง่าย ๆ มากกว่า

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
ข้อเสนอแนะในประเด็นเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีแนวโน้มที่ดีขึ้น กล่าวคือจะส่งผลกระทบต่อรายได้ของคนในพื้นที่มากขึ้น ทำให้เกิดการลงทุนมากขึ้น และคนในพื้นที่มีงานทำ - กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า ปัจจุบันการเดินทางภายในจังหวัด โดยเฉพาะเขตอำเภอที่มีการท่องเที่ยวยังไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร ต้องการให้มีการปรับปรุงพัฒนาการประสานงานของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้น รวมทั้งให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้มากยิ่งขึ้นกว่านี้ แต่อย่างไรก็ตามบางครั้งการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวก็อาจได้รับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ และค่าครองชีพที่สูงขึ้นบ้าง คือ มีผลทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง - อีกทั้งผู้ประกอบการด้านที่พักอาศัยยังต้องการให้ทางราชการพิจารณาลดภาษีผู้ประกอบการด้านที่พักเพื่อช่วยทำให้รายได้สมดุลกับรายจ่ายยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะมีมากเฉพาะแต่ในฤดูหนาวเท่านั้น ส่วนฤดูร้อนและฤดูฝนจะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวไม่น้อยมาก
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay 2.1) ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลกระทบต่อชีวิตคนในพื้นที่ไม่มากนัก เพราะส่วนมากประชาชนเป็นชาวพุทธ การเปลี่ยนแปลงในด้านความคิด ที่อยู่อาศัยแทบจะไม่ได้รับผลกระทบ แต่จะมีบ้างที่เกี่ยวกับธรรมเนียมการแต่งตัว ภาษาที่มีอยู่บ้างในระดับปานกลาง
2.2) ความประทับใจต่อวัฒนธรรม	- ด้านความประทับใจต่อวัฒนธรรมและประเพณีไทยนั้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้นักท่องเที่ยวชอบวัฒนธรรมและประเพณีไทยมากขึ้น รวมทั้งประทับใจในนิสัยใจคอของคนไทยด้วย ทั้งนี้เพราะว่านักท่องเที่ยวชอบมาศึกษาวัฒนธรรมไทย และเห็นว่าเป็นวัฒนธรรมที่อ่อนน้อม เอื้ออาทร

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
2.3) การสร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทย	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ช่วยส่งเสริมและฟื้นฟูวัฒนธรรมไทยมากขึ้น อีกทั้งนักท่องเที่ยวก็มีโอกาสได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยด้วย เป็นการสร้างความเข้มแข็งให้ทางวัฒนธรรมการรักษาวรรณธรรมไทยให้คงอยู่ และเกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมด้วย
2.4) ผลต่อการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทย	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีผลต่อการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมคือ นักท่องเที่ยวต่างชาติชอบวัฒนธรรมการแต่งตัวของไทย และคนไทยบางคนก็ชอบวัฒนธรรมการแต่งตัวของชาวต่างชาติ กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยวเองก็ได้รับรู้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วย - โดยภาพรวม กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อชีวิตคนในพื้นที่ระดับปานกลาง นักท่องเที่ยวชมชอบวัฒนธรรมและประเพณีไทยมากยิ่งขึ้น ช่วยส่งเสริมและฟื้นฟูวัฒนธรรมไทย และมีผลต่อการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างกัน ไม่ส่งผลกระทบในทางทำลายวัฒนธรรม แต่ช่วยเสริมสร้างให้วัฒนธรรมเจริญก้าวหน้า เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความสนใจวัฒนธรรมของท้องถิ่นในแต่ละแห่งว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร - ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประเพณีไทย จัดทำของที่ระลึก จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้ชาวต่างชาติมาเที่ยว และนำเสนอวัฒนธรรมไทยให้เด่นชัดไปอีกด้านหนึ่ง รวมทั้งส่งเสริมความรู้ทางด้านภาษาให้แก่นักเรียนโรงเรียนในท้องถิ่น โดยเฉพาะทักษะทางภาษาอังกฤษ เป็นต้น
3. สรุปภาพรวมของผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay 3.1) ความเป็นอยู่และ ความผูกพันต่อชุมชน	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ดีขึ้น โดยเฉพาะทางด้านรายได้จากการให้บริการด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
	- แต่ผู้ประกอบการส่วนน้อยเห็นว่าส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ไม่มากนัก กล่าวคือ การท่องเที่ยวยังขาดความต่อเนื่อง และส่งผลกระทบ ในทางสังคมไม่มากนัก
3.2) การย้ายถิ่นฐาน	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีผลต่อการย้ายถิ่นฐานของคนในพื้นที่มากนัก ส่วนผู้ที่ย้ายถิ่นไปทำงานนอกถิ่นเดิมก็ลดจำนวนลง บางส่วนกลับมาประกอบอาชีพในถิ่นฐานเดิมของตน
3.3) ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สร้างความสัมพันธ์และความมีไมตรีต่อกันระหว่างคนในพื้นที่ได้ แต่ผู้ประกอบการบางส่วนที่เห็นว่าเนื่องจากประชาชนในท้องถิ่น เดิมมีความผูกพันต่อชุมชนของตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว - กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในท้องถิ่นด้วยกันเองอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างคนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้น กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าดีขึ้น ทำให้ได้รู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมากขึ้น
สรุปข้อเสนอแนะในประเด็นด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- จากการพิจารณาในภาพรวมทางสังคมแล้ว กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ดีขึ้น ทั้งในด้านความผูกพันต่อท้องถิ่นและความผูกพันกันระหว่างกันของคนในท้องถิ่น ในส่วนการย้ายถิ่นฐานประกอบอาชีพนั้น ยังมีอยู่บ้างแต่น้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากมีงานทำในพื้นที่มากขึ้นและมีรายได้จากการให้บริการด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น รวมทั้งได้เรียนรู้วัฒนธรรมจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากขึ้นด้วย - รัฐบาลควรส่งเสริมในเรื่อง ทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นหลัก เพราะแม้แต่ข้าราชการหลายคน ยังใช้ภาษาอังกฤษติดต่อนักท่องเที่ยวไม่ได้เลย

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
4. สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม คือ ทำให้ปริมาณขยะในชุมชนเพิ่มขึ้น แต่มลภาวะทางอากาศจะลดลง ส่วนมลภาวะทางเสียงนั้นจะเท่าเดิม และกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการบางส่วนเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะส่งผลให้มลภาวะทางน้ำ เช่น น้ำเน่าเสีย และ ปริมาณขยะลดลง - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะส่งผลช่วยให้เกิดการส่งเสริมและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนในทางที่ดีขึ้นทั้งในด้านการกำจัดขยะ และการควบคุมมลภาวะทางเสียง เช่น การจัดให้มีถังขยะในชุมชนเพิ่มมากขึ้น - ในภาพรวมการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวนั้น กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่า จะส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม คือทำให้ปริมาณขยะในชุมชนเพิ่มขึ้น แต่ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น มลภาวะทางเสียง มลภาวะทางน้ำ และมลภาวะทางอากาศจะลดลง ทั้งนี้เนื่องจากการส่งเสริมและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่ดีขึ้น ด้านนักท่องเที่ยวเองส่วนใหญ่ที่เดินทางมามักจะเน้นความเป็นธรรมชาติ และต้องการความสะอาดเป็นหลัก
4.1) การทำลายและข้อเสนอเพื่อการส่งเสริมพัฒนาสิ่งแวดล้อม	- ปัญหาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังไม่ปรากฏชัดในพื้นที่นี้มากนัก แต่อย่างไรก็ตามก็ควรมีระบบจัดการและการวางแผนป้องกันปัญหาที่เกิดผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมไว้ล่วงหน้า โดยเฉพาะมลภาวะทางขยะ และน้ำเสีย ซึ่งต้องจัดให้มีเตาเผาขยะ และมีระบบการบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน เพื่อไม่ให้มีน้ำเสียไหลลงสู่แม่น้ำ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามและยังคงรักษาแม่น้ำที่สะอาดได้อย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
	- ในทางปฏิบัติหน่วยงานของรัฐควรจัดให้มีที่ทิ้งให้ทั่วถึง ส่งเสริมลักษณะนิสัยการทิ้งขยะของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะการทิ้งขยะลงในที่สาธารณะ เช่น ทิ้งขยะลงบนถนน และทิ้งลงในแม่น้ำลำคลอง เป็นต้น
5) สรุปภาพรวมของผลกระทบและข้อเสนอแนะด้านสาธารณสุขปโลกที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เห็นว่าการจัดการสาธารณสุขปโลก ด้านการคมนาคมดีขึ้น ปริมาณรถยนต์บนท้องถนนในพื้นที่ท่องเที่ยวก็มากขึ้น บริการรถยนต์โดยสาร รวมถึงมีปริมาณรถยนต์เช่าและรถยนต์รับจ้างเพิ่มมากขึ้น แต่ผู้ประกอบการส่วนหนึ่งเห็นว่า การเพิ่มปริมาณรถยนต์บนท้องถนนมากขึ้นนั้น ยังส่งผลให้ถนนเกิดการชำรุดเสียหาย อีกทั้งการซ่อมแซมและการบำรุงรักษาถนนหนทางในเขตท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง
5.1) การจัดการสาธารณสุขปโลก	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจุบันการจัดการสาธารณสุขปโลก ด้านไฟฟ้าดีขึ้น มีการขยายสายส่งไฟฟ้าเข้าไปถึงหมู่บ้านมากขึ้น แต่กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่าระบบไฟฟ้าที่ส่งไปยังหมู่บ้านยังคงมีปัญหาไฟฟ้าดับบ่อย - ด้านน้ำประปา กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่ามีมากขึ้น มีถนนหนทางที่สะดวกและปลอดภัยมากขึ้น บริการด้านโทรศัพท์มีมากขึ้น แต่ผู้โทรศัพท์สาธารณะมักเสียบ่อยๆ ในเขตท่องเที่ยวยังให้บริการด้านอินเทอร์เน็ตยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าโดยภาพรวมด้านสาธารณสุขปโลกในเขตท่องเที่ยวดีขึ้น

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
	- มีการขยายถนนหนทาง การขนส่ง และมีบริการสายส่งไฟฟ้าดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยังต้องปรับปรุงสาธารณูปโภคในบางด้านที่ยังไม่มีเพียงพอต่อความต้องการ เช่น บริการโทรศัพท์พื้นฐาน บริการอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในระดับที่สูง ปัญหาบริการอินเทอร์เน็ตที่มีอยู่ในปัจจุบันคือ ปัญหาด้านความเร็วในการเข้าถึงซึ่งภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดการสาธารณูปโภคดังกล่าวโดยเร็ว
6) สรุปภาพรวมของผลกระทบ และข้อเสนอแนะด้านความมั่นคงและความปลอดภัยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยต่างๆ ดังนี้ - ด้านการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่มากขึ้น คือ มีเจ้าหน้าที่ออกมาตรวจสอบดูแลเป็นครั้งคราว กลุ่มตัวอย่างอีกส่วนหนึ่งให้ความเห็นว่าระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า ด้านอาชญากรรมในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวลดลง เนื่องจากเจ้าหน้าที่สนใจและคอยสอดส่องดูแลตลอด
6.1) การจัดการความมั่นคงปลอดภัย	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า ปัจจุบันการแพร่หลายของยาเสพติดคงที่และมีแนวโน้มลดลง ถ้ามีระบบการตรวจสอบที่ดีจะทำให้การเสพยาในพื้นที่ท่องเที่ยวหายไป - กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่มากขึ้น ทั้งในด้านการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่ การควบคุมยาเสพติด - การขายบริการทางเพศลดลง และการเล่นการพนันในเขตพื้นที่ลดลง ส่วนที่ต้องระมัดระวัง คือ ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ควรให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และตัวนักท่องเที่ยวเองก็ไม่ได้สร้างปัญหาด้านความมั่นคงปลอดภัยเลย

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
6.2) การแพร่หลายเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายต่างๆ และข้อเสนอแนะ : ยาเสพติด อาชญากรรม การ เล่นการพนัน -การเล่นการพนัน	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนหนึ่งเห็นว่า การขาย บริการทางเพศยังมีอยู่ และอีกส่วนหนึ่งเห็นว่าลดลง เพราะนักท่องเที่ยวในพื้นที่ส่วนมากชอบความสงบและ ท่องเที่ยวธรรมชาติมากกว่า - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า การเล่น การพนันในเขตพื้นที่เท่าเดิม และอีกส่วนหนึ่งเห็นว่าลดลง ที่เห็นว่าการพนันนั้น เป็นการพนันของประชาชนในพื้นที่ซึ่งมี อยู่เล็กน้อย ส่วนที่เห็นว่าลดลง เป็นเพราะว่านักท่องเที่ยว ที่มาส่วนใหญ่ไม่นิยมเล่นการพนัน

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 4.33 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัด
หนองคาย

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อ การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay	- กลุ่มผู้ประกอบการได้ให้ความเห็นว่าการ ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผล ดังนี้
1) การประชาสัมพันธ์โดย ททท.	- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ทำการ ประชาสัมพันธ์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ไปสเตอร์ แผ่นพับ โฆษณา และหนังสือภาษาต่างประเทศมากที่สุด รองลงมา เป็นวิทยุกระจายเสียง อินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคล ตามลำดับ ซึ่งส่งผลให้มียกท่องเที่ยวมาเที่ยวมากขึ้น
2) การประชาสัมพันธ์	- หน่วยงานอื่นๆ ที่ดำเนินการประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ได้แก่ พาณิชยจังหวัด โดย จัดทำไปสเตอร์ แผ่นพับ และใช้สื่อบุคคล - สำนักงานพัฒนาการจังหวัด ใช้สื่อบุคคล และ สื่อกิจกรรม เช่น การจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น - สำนักงานเกษตรจังหวัดนั้น กลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการเห็นว่า ใช้ทั้งสื่อบุคคล สื่อกิจกรรม และสื่อ สิ่งพิมพ์ในจำนวนเท่ากัน

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อ การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	- กระทรวงทรัพยากร ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล และสื่อกิจกรรมตามลำดับ โดยจัดทำเป็นแผ่นพับ โปสเตอร์ และการรณรงค์ให้ช่วยกันเก็บขยะและรักษาหน้าบ้านให้สะอาด - กระทรวงวัฒนธรรม ใช้สื่อกิจกรรม โดยจัดให้มีการแสดงทางวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นขึ้น รวมทั้งการสื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์เข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์ตามลำดับ - ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด ใช้สื่อกิจกรรม โดยจัดการแข่งขันและการเล่นกีฬา ใช้สื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์เข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์ในจำนวนเท่ากัน
3) หน่วยงานอื่นๆ เช่นหน่วยงานในระดับท้องถิ่น รวมทั้งกลุ่มผู้ประกอบการต่างๆ	- อ.บ.ต. ใช้สื่อบุคคล สื่อกิจกรรม และสื่อสิ่งพิมพ์ในจำนวนเท่ากัน - เทศบาล ใช้สื่อบุคคล สื่อกิจกรรม และสื่อสิ่งพิมพ์ในจำนวนเท่ากัน - ผู้ประกอบการด้านที่พัก ส่วนใหญ่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แผ่นพับร่วมกับจังหวัด และประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต รองลงมาใช้วิทยุกระจายเสียง - ร้านจำหน่ายอาหาร จัดทำเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ประกาศโฆษณาเพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้จัก รองลงมาใช้สื่อบุคคล และสื่อกิจกรรม

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดหนองคาย

1) ควรมีการจัดระเบียบสังคมให้มากขึ้น ทั้งในส่วนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา และในส่วนของกลุ่มชุมชนที่เป็นผู้ประกอบการด้วยตนเอง

2) อยากจะให้การคมนาคมสะดวกกว่านี้ และไม่เปลี่ยนแปลงพื้นที่ธรรมชาติ คืออยากให้คงธรรมชาติไว้

3) ทางภาครัฐควรจัดการเรื่อง สาธารณูปโภค การอำนวยความสะดวก การคมนาคมให้ดีขึ้น ให้ความรู้ในการทำโฮมสเตย์ แก่ชาวบ้านที่ไม่มีความรู้และระบบการจัดการ

4) ควรมีเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวมาประจำในพื้นที่

- 5) เจ้าหน้าที่นั้นทนการอยู่ในพื้นที่เพื่อประสานงาน
 - 6) ควรมีล่ามสำหรับชาวต่างประเทศ เพราะชาวบ้านไม่ได้มีความรู้เรื่องภาษา
 - 7) มีศูนย์กลางประสาน และเจ้าหน้าที่ประจำ (ต้องการมากๆ)
 - 8) จังหวัด อำเภอ ผู้ประกอบการ ควรทำงานประสานกันส่งข้อมูลและนักท่องเที่ยว
 - 9) ผู้ประกอบการต้องจัดการประสานงาน แก้ปัญหาเองทุกอย่างโดยมีเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
- ภาครัฐเข้ามาดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

**ตารางที่ 4.34 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ
พำนักระยะยาวของ จ.หนองคาย**

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
1. ด้านหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะภาครัฐ ด้านงบประมาณ - การปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับด้านสาธารณูปโภค โภค โภค ต่างๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ -เทคโนโลยีเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร -การปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ -หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้ง หน่วยงานพัฒนาต่างๆในพื้นที่	-การทำถนนเข้าแหล่งท่องเที่ยวแต่กรมทางไม่อนุมัติ ทำให้เดินทางไม่สะดวก -โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารที่ใช้อินเทอร์เน็ต เพราะมีความช้ามาก - ปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่นระบบบำบัดน้ำเสีย การกำจัดขยะมูลฝอย การจัด ระเบียบตลาด - หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ หน่วยงานภาครัฐทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม
2. ด้านบุคลากร -ไม่เห็นบุคลากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง -ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ และชาวบ้านเอง -ไม่มีปัญหาด้านนี้ เพราะส่วนมากนักท่องเที่ยวสามารถ ช่วยเหลือ หรือดูแลตนเองได้	- ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร ใครทำหน้าที่อะไร? ฯลฯ - ต้องมีการพัฒนา และฝึกอบรมให้ความรู้ให้ ทันสมัยอยู่เสมอ - ชาวบ้านเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ น้อยมาก หรืออาจเรียกว่าไม่มีเลย ทำให้ทำกันผิดๆ ถูกๆ ตามมีตามเกิด ฯลฯ

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
3. ด้านการบริหารจัดการ - โดยภาพรวมแล้วค่อนข้างที่จะมีปัญหาตั้งแต่ระดับนโยบาย การสื่อสารข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะนโยบาย กฎระเบียบต่างๆ การสื่อสารเพื่อการสั่งการผู้หน่วยงานที่ปฏิบัติในระดับพื้นที่	- ประชุมหน่วยงานต่างๆ ให้มีความรู้และเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจน และจำเป็นที่จะต้องมีการมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบโดยตรง
4. ด้านการตลาดและด้านการประชาสัมพันธ์ - การปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับด้านประชาสัมพันธ์ ในรูปแบบต่างๆ	- จัดประชุมและให้ความรู้ทางวิชาการเพื่อการท่องเที่ยวให้มีการประชาสัมพันธ์ - รัฐบาลควรจัดงบประมาณประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการต้องรับผิดชอบเอง - จังหวัดควรระดมทุนโดยไม่ช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในด้านการประชาสัมพันธ์ - ควรส่งเสริมหรือจัดโครงการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการโดยไม่คิดมูลค่า (รัฐและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรให้ความช่วยเหลือ) - ช่วยโปรโมตการท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวก รวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ด้วย - ให้เพิ่มการตลาดให้คนรู้จักมากขึ้น - ติดตามและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ
5. ด้านการประสานงาน - องค์กรท้องถิ่นและจังหวัดช่วยเหลือกันน้อยมาก - การดำเนินงานของภาครัฐบาลไม่ประสานงานกัน	- ไม่รู้จะไปหาใคร หรือไปปรึกษาใครเมื่อมีปัญหา หรือต้องการความช่วยเหลือ - ทุกฝ่ายและทุกระดับต้องทำงานร่วมกัน ส่งเสริมให้หน่วยงานท้องถิ่น (อบต. อบจ.) มีบทบาทและเป็นเจ้าของเรื่องมากขึ้น - จัดกระบวนการบริการจุดเดียวจบ (One-Stop-Services) เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็น การให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การช่วยเหลือต่างๆ

4.2.3 ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดหนองคาย ซึ่งมีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) ปลัดเทศบาลอำเภอสังคม 2) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแก้งไก่ อำเภอสังคม 3) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีกาย อำเภอเมือง 4) กำนันตำบลสีกาย อำเภอเมือง และ 5) ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านจอมแจ้ง อำเภอเมือง โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดหนองคาย

ตอนที่ 1 ภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานระดับท้องถิ่น จ.หนองคาย : ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานระดับท้องถิ่น จ.หนองคาย

1) สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอยู่ในระดับดี แต่การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวยังเป็นฤดูกาล กล่าวคือนักท่องเที่ยวไม่มีต่อเนื่องตลอดทั้งปีแต่จะมีเป็นบางช่วงและจำนวนนักท่องเที่ยวไม่สม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามโดยภาพรวม จำนวนนักท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้นแต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมา

2) การดำเนินการการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการยังไม่เป็นระบบที่ได้มาตรฐานและไม่ค่อยสมบูรณ์แบบนัก ในอนาคตถ้ามีการพัฒนาและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการมากกว่านี้รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ น่าจะทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวดีขึ้น

3) ในอนาคตนักท่องเที่ยวน่าจะมีเพิ่มขึ้น เพราะมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ใน 4 จังหวัดคือ อุดรธานี หนองคาย เลย และหนองบัวลำภู รวมทั้งมีการกำหนดแผนการท่องเที่ยวร่วมกัน

4) นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีความต้องการที่จะเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน และต้องการท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีในพื้นที่ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย

5) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ท้องถิ่นมีรายได้ดีขึ้น(ปัจจุบันสถานการณ์เพิ่มขึ้น 70%) รวมทั้งมีการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าที่ระลึกในท้องถิ่น OTOP ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่ม

6) ภาครัฐและเอกชนควรมีการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวและเตรียมความพร้อมเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นระบบสาธารณูปโภค การคมนาคม การส่งเสริมประชาชนในพื้นที่ให้มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาความพร้อมทางด้านภาษาที่จะสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 4.35 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จังหวัดหนองคาย

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- จำนวนนักท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้นแต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมา โดยมากจะเพิ่มขึ้นในช่วงของฤดูหนาวตั้งแต่ปลายปีถึงช่วงต้นปีถัดไป แต่โดยภาพรวมตลอดปีไม่มากนัก และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เคลื่อนที่ไปยังจุดท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง เช่นจากอำเภอเมืองไปอำเภอสองคม และต่อไปจังหวัดเลยที่มีอาณาเขตติดกัน
2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศทางยุโรป ซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศ สวีเดน ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี อังกฤษ นอร์เวย์ ฝรั่งเศส ฯลฯ - ส่วนนักท่องเที่ยวแถบเอเชียมีบ้างเล็กน้อย ซึ่งได้แก่นักท่องเที่ยวจากประเทศ ญี่ปุ่น จีน เป็นต้น โดยมีทั้งที่มาเที่ยวคนเดียว เป็นคู่ เป็นครอบครัว หรือเป็นกลุ่มทัวร์
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดหนองคายอยู่ในระยะค่อนข้างคงที่แต่มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ถ้าหากรัฐมีการส่งเสริมและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและชุมชน

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4) ประเภทการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าชมชนเห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะตามลำดับ
4.1) แนวธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- สำหรับการท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศ เท่ากับการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ส่วนประเภทที่นักท่องเที่ยวชอบในระดับที่รองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
4.2) แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท
4.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวนันทนาการ ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวแบบกีฬา และการผจญภัยธรรมชาติ
4.4) ท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ส่วนมากจะเป็นการศึกษาดูงาน และเพื่อต้องการมีครอบครัว หรือมาแต่งงานอยู่กับคนไทย ฯลฯ
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay 5.1) การท่องเที่ยวแบบธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ ที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศ ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติเช่น เทียวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา เท่ากับการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ภูเขา เสาหินธรรมชาติ ส่วนประเภทที่นักท่องเที่ยวชอบในระดับที่รองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นวิถีชีวิตของคนในชนบท เช่น การดูทุ่งนา ไร่ สวน การเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
5.2) แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น เช่น ประเพณีท้องถิ่น ที่มีตามเทศกาล หรือเป็นการแสดง รวมถึงการเที่ยวชม สิ่งประดิษฐ์ งานฝีมือ การทอผ้า การจักสาน การทำสินค้าที่ระลึกพื้นเมือง รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถาน และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท เช่น การพักกับชาวบ้าน
5.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ	- นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในแนวนันทนาการ ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวแบบกีฬา เช่น การปั่นจักรยานท่องเที่ยว
5.4) วัตถุประสงค์เฉพาะ	- นักท่องเที่ยวที่เกี่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ส่วนมากจะเป็นการศึกษาดูงานด้านการจัดการที่พัก และมีบางส่วนที่มาท่องเที่ยวเพื่อต้องการมีครอบครัวโดยมาตามคำแนะนำของเพื่อนที่มีครอบครัวในประเทศไทย
6) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบ long stay ทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรม ฯ แนวนันทนาการ และแนวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- สถานการณ์การท่องเที่ยวในอนาคตของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยรวมมีแนวโน้มที่จะยังคงเป็นการท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติและแนวศิลปวัฒนธรรมประเพณีมากที่สุด ส่วนการท่องเที่ยวแบบนันทนาการและวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นมีน้อยมากและไม่ใช่ว่าจุดเด่นของพื้นที่ในจังหวัดหนองคาย
6.1) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ	- การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติที่คาดว่าจะได้รับความนิยมในอนาคตคือ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เริ่มหันมาให้ความสนใจในวิถีชีวิตของชาวบ้านในชนบท และการเรียนรู้ร่วมกิจกรรมทางการเกษตรกับชาวบ้าน - ส่วนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงธรณีวิทยายังคงเดิม และการท่องเที่ยวแบบผจญภัยนั้น ยังคงน้อยอยู่เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวน้อย และยังขาดการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังไม่นิยม
6.2) แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวโน้มในอนาคตจะเป็นการท่องเที่ยวแบบชมวิถีชีวิตชนบทเพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ส่วนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ประเพณีจะยังคงได้รับความนิยมเช่นเดิม

ตอนที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 4.36 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
1)สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay 1.1) ส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่า การจัด การ การท่องเที่ยวระยะยาวส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้เพิ่มขึ้นไปทั่วพื้นที่ ซึ่งสังเกตได้จากการที่มีการย้ายออกไปทำงานนอกพื้นที่น้อยลง มีการสร้างงานในระดับครัวเรือน เช่นการให้บริการที่พัก อาหาร แก่นักท่องเที่ยว และในระดับชุมชน เช่น การจัดทำสินค้าที่ระลึก สินค้า OTOP ทำให้แต่ละครัวเรือนมีรายได้ต่อเนื่องเพิ่มขึ้นจากรายได้ที่ทำประจำ นอกจากนี้ยังมีการสร้างหรือส่งเสริมให้มีอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เช่น แพทย์แผนโบราณ
1.2) ส่งผลต่อการเกิดการลงทุน	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่าจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการลงทุนที่เพิ่มขึ้น โดยมีการลงทุนก่อสร้างที่พัก ร้านอาหาร รถเช่าสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว - นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งกลุ่มสมาชิกชุมชนสำหรับการสร้างงานหรือสร้างอาชีพ เช่น กลุ่มแม่บ้านที่มีการระดมทุนกันเพื่อนำมาลงทุนในการผลิตสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น - รวมถึงมีนักลงทุนนอกพื้นที่ (จากขอนแก่น) มาลงมาทุนเปิดร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และร้านอาหารในพื้นที่
1.3) การจ้างงาน	- กลุ่มผู้นำชุมชนเห็นว่าจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการจ้างงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยกล่าวคือคนในหมู่บ้านหรือในพื้นที่มีงานเพิ่มขึ้นแต่ขึ้นกับฤดูกาลท่องเที่ยว ถ้ามีแขกมากก็จะมีจ้างงานเพิ่ม แต่ในภาพรวมแล้วการจ้างงานจะค่อนข้างคงที่เนื่องจากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะเป็นการใช้แรงงานจากคนในครอบครัวหรือเครือข่ายได้ ดังนั้นลักษณะการจ้างงานจึงค่อนข้างคงที่แต่จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นตามฤดูกาลท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
1.4) คนในพื้นที่มีงานทำ	- กลุ่มผู้นำชุมชนเห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการทำให้คนในพื้นที่มีงานทำค่อนข้างจะคงที่ เพราะส่วนใหญ่เป็นกิจการในครอบครัวของเจ้าของพื้นที่เอง หรือเป็นการรวมตัวของกลุ่มในชุมชนที่มีอยู่เดิม และการดำเนินกิจการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผู้ประกอบการด้านที่พักและอาหาร หรือสินค้าที่ระลึกไม่มากนักดังนั้นคนในพื้นที่ที่มีงานเพิ่มขึ้นอาจไม่เห็นความแตกต่างจากเดิมอย่างชัดเจน
ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay กับระบบ เศรษฐกิจของไทย	- โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถสร้างรายได้จากการบริการด้านที่พัก ด้านอาหาร และสินค้าที่ระลึก แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่สภาพเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามการที่การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องเพราะนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเป็นช่วงๆ ไม่ติดต่อกันทั้งปี ทำให้มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ - การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว หากได้รับการส่งเสริมหรือบริหารจัดการที่ดี รวมทั้งมีการอบรม หรือให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการจะทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ประชาชน และประเทศชาติมาก - ดังนั้นหากมีการพัฒนาหรือส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี จะทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวสม่ำเสมอตลอดปี และพักอยู่นาน ประชาชนจะมีรายได้มากขึ้นเป็นการสร้างงานสม่ำเสมอด้วย
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้าน วัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay 2.1) การท่องเที่ยวแบบ long stay ทำให้ ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- กลุ่มผู้นำชุมชนเห็นว่าจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อวัฒนธรรมไทยดังนี้ - ส่วนใหญ่เห็นว่าวิถีชีวิตคนในพื้นที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะคนในชุมชนมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็งเพราะต้องมีการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีเดิมของตนเพื่อแสดงให้ชาวต่างชาติดูอยู่แล้ว ประกอบกับการดำเนินวิถีชีวิตของคนในชุมชนไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก อย่างไรก็ตามมีส่วนน้อยมากที่เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงแต่เป็นในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อให้ตนเองมีการเปิดโลกทัศน์และมีทัศนคติที่กว้างขวางมากขึ้น

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
2.2) การท่องเที่ยวแบบ long stay ทำให้เกิด ความประทับใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	- สำหรับความประทับใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่านักท่องเที่ยวมีความประทับใจ และเข้าใจถึงวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของไทย มีการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย เช่น สังเกตได้จากการสำรวม หรือ การปฏิบัติเช่นเดียวกับคนไทยเมื่อเข้าวัด รวมถึงความพยายามเข้ามามีส่วนร่วม เช่น การศรัทธาพระ การเข้าร่วมประเพณีในเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวยังรู้สึกว่ประเทศไทยเป็นบ้านหลังที่สอง
2.3) การท่องเที่ยวแบบ long stay ทำให้ สร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	- กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวชุมชนจะมีการสร้างความเข้มแข็งโดยการรักษาและฟื้นฟูประเพณี วัฒนธรรม โคนใช้มาตรการการให้ความรู้แก่ชุมชนเพื่อสร้างและปลูกฝังจิตสำนึก เพื่อที่จะแสดงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้ชม ทั้งนี้จะมีผู้อาวุโสในชุมชนเป็นแกนนำให้คนรุ่นใหม่และทำเป็นแบบอย่างเพื่อให้นักท่องเที่ยวชม - ภาครัฐควรมีการอบรมหรือให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการรักษา ฟื้นฟู และการแสดงขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่ ให้รู้จักรักและแสดงออกในวัฒนธรรมประเพณีไทยที่ถูกต้อง เช่น การจัดให้มีศิลปินหรือ ผู้เชี่ยวชาญมาสอนวัฒนธรรม ให้กับคนในชุมชน เพื่อที่จะได้แสดงหรือถ่ายทอดไปยังนักท่องเที่ยวให้เห็นถึงความงดงามของวัฒนธรรม ประเพณีของไทย - อย่างไรก็ตามในการสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมอาจมีการแลกเปลี่ยนประเพณีวัฒนธรรมซึ่งกันและกันระหว่างนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน
3) สรุปภาพรวมของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม 3.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความเป็นอยู่	- กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในลักษณะที่ดีขึ้นเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่ค่อนข้างคงที่กล่าวคือ สังคมไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงเพราะนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวขาดความต่อเนื่องจึงไม่มีผล กระทบต่อคนในสังคมมากนัก

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
	- แต่การที่มีการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวก็สามารถส่งผลให้คนในสังคมมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความรักและผูกพันในท้องถิ่น และไม่ไปหางานที่อื่น - อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้นำชุมชนบางส่วนยังมีความวิตกกังวลว่าหากมีนักท่องเที่ยวคนไทยจากต่างพื้นที่เข้ามาและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มสุรา ขับรถมอเตอร์ไซด์เสียงดังทำให้รบกวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ และเป็นภาพสังคมที่ไม่ดี ไม่มีความสงบ และไม่มาเที่ยวพักผ่อน
3.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความผูกพันต่อชุมชน ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อประชาชนให้มีความกลมเกลียว รักสามัคคี มีการทำงานร่วมกัน รักในถิ่นฐานบ้านเกิด เพราะมีงานมีรายได้ดีขึ้น และต้องนำเสนอขนบธรรมเนียม ศิลปะ และประเพณีให้กับชาวต่างชาติเท่ากับการสร้างความผูกพันต่อสังคมที่ละนิด แต่มีบางส่วนที่เห็นว่าประชาชนหรือคนในสังคมมีความผูกพันเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว
3.3) การย้ายถิ่นฐาน	- กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้คนหนุ่มสาวไม่ต้องย้ายไปทำงานที่อื่น เนื่องจากสามารถสร้างรายได้ในท้องถิ่น แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นว่า ยังมีการย้ายถิ่นฐานไปทำงานที่อื่นอยู่บ้าง โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการประกอบการท่องเที่ยว ที่ไม่ใช่คนมากนักเนื่องจากส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็กของครอบครัว
3.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความผูกพันต่อชุมชน รวมทั้งความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ในทิศทางที่ดีขึ้นทั้งนี้สามารถสังเกตได้จากการที่ประชาชนมีความสามัคคีกลมเกลียว ร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมกันมากขึ้น เช่น ประชาชนมีการประชุมร่วมกัน มีการแสดงความคิดเห็น มีการช่วยเหลือกันระหว่างผู้ประกอบการ หรือชาวบ้าน คนในสังคมจึงมีความผูกพันช่วยกันดูแลซึ่งกันและกันมากขึ้น จากพื้นฐานเดิมที่มีลักษณะเป็นสังคมเล็ก ๆ ที่รู้จักกันมานาน ความสัมพันธ์จึงยังดีเหมือนเดิม

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
ข้อเสนอแนะประเด็นสังคมที่เกี่ยวข้อง กับ (Long Stay)	- หากพิจารณาในภาพรวมทางสังคมแล้ว พบว่าประชาชนในสังคมยังคงเดิมและค่อนข้างที่จะมีมากขึ้น ทั้งในด้านการผูกพันต่อท้องถิ่นและความผูกพันกันของคนในท้องถิ่นส่วนการย้ายถิ่นยังมีบ้างแต่น้อยลงเพราะมีงานทำในพื้นที่ อย่างไรก็ตามหากมีงานมากขึ้น หรือมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้รับการส่งเสริมในทุกด้านจะทำให้คนมีความผูกพันในท้องถิ่นและอพยพน้อยลง - นอกจากนี้การที่มีการสร้างความผูกพันที่เริ่มจากครอบครัวตัวเองก่อน หรือการที่ผู้นำชุมชนต้องทำเป็นแบบอย่างก่อน หรือมีการทำแผนแม่บทในหมู่บ้าน จะช่วยให้คนมีความผูกพันในท้องถิ่นมากขึ้น
4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay 4.1) การทำลายสิ่งแวดล้อม - ด้านน้ำเสีย - ด้านอากาศ - ด้านปริมาณขยะ	- กลุ่มผู้นำชุมชนมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ - ส่วนใหญ่เห็นว่า สภาพแวดล้อมด้านน้ำมีสภาพดีอยู่แล้ว และมีผู้ประกอบการที่พักไม่มาก และที่พักเป็นขนาดเล็ก จึงไม่มีปัญหาด้านนี้ อย่างไรก็ตามการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวกลับส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อมด้านน้ำกล่าวคือประชาชนมีการช่วยเหลือกันดูแลรักษาเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดน่าท่องเที่ยวและพักผ่อน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว - กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพแวดล้อมทางด้านอากาศ ไม่มีอากาศเสีย หรือมีมลภาวะทางอากาศ เนื่องจากหนองคายเป็นเมืองขนาดเล็ก อยู่ติดแม่น้ำโขง และมีภูเขา จึงมีสภาพแวดล้อมที่ดีอยู่แล้ว - กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีปริมาณขยะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ซึ่งเป็นเฉพาะในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวเพิ่ม แต่ไม่ใช่ในระดับที่เป็นปัญหา เพราะมีระบบเก็บถังขยะ กำจัดในที่ตนเอง เช่น หลุมขยะ การเผา และการแยกขยะเปียกแห้ง ขยะอันตราย ทำให้สะดวกในการกำจัด

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
- ด้านมลภาวะทางเสียง	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่า ไม่มีมลภาวะทางเสียง เกิดขึ้นเนื่องจากทุกคนให้ความร่วมมือ โดยเฉพาะการขับขี รถจักรยานยนต์ที่ลดเสียงดังก่อกวนลง เพราะไม่ต้องการให้ รบกวนนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนด้วยความสงบ
4.2) การส่งเสริมพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ เกี่ยวข้องกับ Long Stay -ด้านน้ำเสีย -ด้านปริมาณขยะ -ด้านภูมิทัศน์	- กลุ่มผู้นำชุมชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการ พัฒนาสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ - กลุ่มผู้นำชุมชนเห็นว่าดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำเสีย โดยมีการ ทำระบบป้องกันน้ำเสียก่อนปล่อยลงคลองเพื่อเป็นการรักษา สภาพแวดล้อมไม่ให้เสื่อมโทรมและทำให้เกิดความสะอาดซึ่งเป็น เรื่องสำคัญเนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวมีจุดมุ่งหมายในการ ท่องเที่ยวธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม - จัดให้มีถังขยะเพิ่มมากขึ้น มีการแยกขยะเปียก แห้ง เพื่อ สะดวกในการกำจัด - มีการส่งเสริมการปลูกต้นไม้ตามริมถนน ริมฝั่งแม่น้ำ เพื่อให้เกิดความร่มรื่นและสวยงาม
4.3) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อม	- ในภาพรวมการดำเนินการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะ ยาวยังยังไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ ในระดับที่ เป็นอันตรายทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ต้องการรักษา สิ่งแวดล้อมให้มีสภาพที่ดีและสิ่งแวดล้อมที่ดีจะเป็นจุดขายแก่นัก ท่องเที่ยวได้ - ปัญหาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมยังไม่ปรากฏในพื้นที่ นี้ อย่างไรก็ตามในภายหน้าหากมีการบริหารจัดการและการ วางแผนที่ดี คงไม่เกิดปัญหาผลกระทบแน่นอน
5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้าน สาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay) - ด้านการคมนาคม	- กลุ่มผู้นำชุมชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้าน สาธารณสุข ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวใน ด้านต่าง ๆ ดังนี้ - กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่าจัดการสาธารณสุข ด้านคมนาคมมีปริมาณรถยนต์เพิ่มมากขึ้น มีการใช้บริการขนส่ง มวลชนเพิ่มขึ้น รวมถึงมีรถยนต์เช่าหรือรถยนต์รับจ้างเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
- ด้านไฟฟ้า - ด้านถนน - ด้านโทรศัพท์ - ด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับการสื่อสารต่างๆ	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่า การจัด การสาธารณูปโภค มีการขยายไฟฟ้าเข้าถึงทุกเขตหมู่บ้านและมีการติดตั้งไฟส่องสว่างตามถนนมากขึ้น - กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภค ด้านถนน มีถนนลาดยางเกือบ 100% มีการขยายและสร้างถนนหนทางเพิ่มมากขึ้นและเข้าไปถึงที่พักและแหล่งท่องเที่ยว - กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภคด้านโทรศัพท์พื้นฐานยังน้อยอยู่โดยเฉพาะในเขตรอบนอก ประชาชนต้องการเพิ่มเติมให้มากกว่านี้ และในหมู่บ้านยังขาดโทรศัพท์สาธารณะ - กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภค ด้านการสื่อสารยังน้อยอยู่จึงมีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่มากขึ้น - กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภค ด้านเทคโนโลยียังมีน้อยดังนั้นจึงต้องการให้มีระบบ IT เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการติดตั้งอินเทอร์เน็ตเพื่อไว้ให้ บริการแก่นักท่องเที่ยว
5.2) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสาธารณูปโภค	- โดยภาพรวมผลกระทบด้านสาธารณูปโภคไม่มีปัญหา เพราะมีการขยายทั้งถนน การคมนาคม ไฟฟ้า แต่อย่างไรก็ตามยังมีสาธารณูปโภคในบางด้านที่ยังขาดและมีความต้องการอยู่ เช่น โทรศัพท์พื้นฐาน เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมีความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในระดับที่สูง - ภาครัฐควรจัดบริการสาธารณูปโภคในด้านที่ขาดอยู่อย่างเร่งด่วน
6) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย	- กลุ่มผู้นำชุมชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านความมั่นคงและปลอดภัยในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ ดังนี้
6.1) การจัดการความมั่นคงปลอดภัย	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่าดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้นบ้างจากที่เคยทำอยู่แล้วเป็นประจำอยู่แล้ว โดยมีการจัดชุดรักษาความสงบปลอดภัยในหมู่บ้าน (ชรป.) และมีเจ้าหน้าที่ของ รักษาคอยสอดส่องดูแลอยู่เป็นปกติ

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดหนองคาย
6.2) การแพร่หลายของยาเสพติด	- กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหาการแพร่หลายของยาเสพติดเพราะทางรัฐและชุมชนเองมีการดูแลและป้องกันตลอดเวลา อย่างไรก็ตามยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่แน่ใจในสถานการณ์เพราะการระบาดของยาเสพติดที่เข้ามาในพื้นที่ว่าอาจมีแฝงมากับนักท่องเที่ยวก็ได้
6.3) การขายบริการทางเพศ	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่าไม่มีปัญหาการขายบริการทางเพศเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมาเป็นคู่ๆอยู่แล้ว
6.4) อาชญากรรม	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านอาชญากรรมในพื้นที่ ส่วนที่เคยมีมาเดิมก็มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างชัดเจน เพราะทางภาครัฐ ชุมชน และผู้ประกอบการต่างก็ให้ความสนใจเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว
6.5) การเล่นการพนัน	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านการพนัน เพราะการดำเนินการท่องเที่ยวจะเป็นในแนวธรรมชาติและวัฒนธรรม
6.6) สรุปภาพรวมของผลกระทบ ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังไม่ได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงและความปลอดภัย หากบางครั้งปัญหา ยาเสพติดอาจแฝงมากับนักท่องเที่ยวก็ได้ แต่ปัญหาการขายบริการทางเพศจะไม่ค่อยมีกับนักท่องเที่ยวเพราะนักท่องเที่ยวนิยมมากันเป็นคู่ และความกลัวโรคเอดส์ - รัฐควรมีการกวดขันเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดให้มากขึ้น ให้มีการตรวจตราบริเวณริมแม่น้ำโขง เนื่องจากอาจมีการลักลอบส่ง ยาเสพติดผ่านทางแม่น้ำโขงมาจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวได้

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดหนองคาย

ตารางที่ 4.37 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัด
หนองคาย

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay	- กลุ่มผู้นำชุมชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์ในการดำเนิน การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ดังนี้
1) ด้านการประชาสัมพันธ์ - การประชาสัมพันธ์โดยททท.	- กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าได้มีการ ดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว โดยหน่วยงานต่าง ๆ และมีวิธีการดำเนินการดังนี้ - ททท. ควรมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการ ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ และมีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตร่วมด้วย
1.1) การประชาสัมพันธ์หน่วยงานอื่นๆ - พัฒนาการจังหวัด - เกษตรจังหวัด	- อาทิเช่น สำนักงานพาณิชย์จังหวัดมีการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้ สื่อบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จากสำนักงานพาณิชย์จังหวัดให้ข้อมูล แก่นักท่องเที่ยวด้านราคาอาหาร ที่พัก ร่วมกับ ดิฉันประกาศ ตามแหล่งท่องเที่ยว และร้านขายของที่ระลึก รวมถึงการใช้สื่อ แผ่นพับ และสื่ออินเทอร์เน็ต - สำนักงานพัฒนาการจังหวัดมีการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้ สื่อบุคคล เช่นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และการให้ข้อมูลแก่ผู้ประกอบการ นอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อกิจกรรม เช่น การแสดงผลิตภัณฑ์ การเชิญสื่อมวลชนเข้าร่วมและเผยแพร่ รวมถึงมีการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วิทยุ - สำนักงานเกษตรจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล โดยให้ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวและการอบรม ประชาชนในชุมชนที่มีการดำเนินการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวมีความรู้ ที่สามารถแนะนำนักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อ กิจกรรมการแสดงผลิตภัณฑ์พื้นที่ สื่ออินเทอร์เน็ต และแผ่นพับ

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด	- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึง การประชาสัมพันธ์ข้อมูลผ่านสื่อแผ่นพับและสื่ออินเทอร์เน็ต
1.2) หน่วยงานระดับท้องถิ่น เทศบาล อบต. อบจ. สำนักงานเทศบาล	- องค์การบริหารส่วนตำบลมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคลเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และมีการใช้สื่อแผ่นพับ - สำนักงานเทศบาลมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล สื่อกิจกรรม เช่น โครงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อแผ่นพับในการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
1.3) ผู้ประกอบการต่างๆ -ที่พัก -ร้านจำหน่ายอาหาร -ร้านจำหน่ายของที่ระลึก -บริษัททัวร์ -กลุ่มกำนันตำบล	- ผู้ประกอบการด้านที่พักมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อแผ่นพับในการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคม สถานที่สำคัญ และมีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตด้วย - ร้านจำหน่ายอาหารมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่การใช้สื่อบุคคล - ร้านจำหน่ายของที่ระลึกมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่การใช้สื่อบุคคล และการใช้สื่อแผ่นพับ - บริษัททัวร์มีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ - กลุ่มกำนันตำบลมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่การใช้สื่อสิ่งพิมพ์

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
2) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่าการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้มีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับทุกปีที่ผ่านมา
3) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้อง หรือที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่นหรือชุมชนท่องเที่ยว	- กลุ่มผู้นำชุมชนทั้งหมดเห็นว่าการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้ท้องถิ่นมีภาพลักษณ์ที่ดีเพิ่มขึ้น โดยทำให้จังหวัดมีชื่อเสียงด้านนี้มากขึ้น และมีนักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น
สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านการประชาสัมพันธ์	- โดยภาพรวมแล้วทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องล้วนมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นโดยใช้สื่อที่หลากหลาย - แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการประชาสัมพันธ์นั้นภาครัฐควรเป็นแกนนำมากกว่าที่จะให้ภาคชุมชนและเอกชนดำเนินการเองทั้งหมด เพราะไม่มีเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ เท่ากับภาครัฐ และการดำเนินงานต่างคนต่างทำขาดการประสานงานที่ดี ถ้าหากมีการร่วมมือกันจะทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักและมาเที่ยวเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดหนองคาย

1) หน่วยงานภาครัฐ องค์กรส่วนท้องถิ่น ประชาชน และเอกชนควรร่วมมือและประสานงานกันเพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ได้รับการพัฒนาให้มากขึ้น และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2) ควรมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและสินค้าผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3) ควรมีการจัดการสนับสนุนด้านงบประมาณ จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะภาครัฐ ที่ต้องเข้ามาดูแลด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน รวมทั้งมีการจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

4) ควรมีการปรับปรุงทิวทัศน์และทัศนียภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น การปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ปรับปรุงห้องน้ำในครัวเรือนรับรอง ทำร่อนน้ำเสีย ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านเพื่อให้เกิดความสวยงามและเป็นธรรมชาติเพื่อดึงดูดและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

**ตารางที่ 4.38 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ
พำนักระยะยาวของ จ.หนองคาย**

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
1. ด้านการบริหารจัดการ - ด้านโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคต่างๆ (ถนน ไฟฟ้า เป็นต้น) - ด้านการคมนาคม	- กลุ่มผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับงบประมาณในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - รัฐและท้องถิ่นควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อนำมาพัฒนาเสริมเพิ่มเติมให้เพียงพอ เพื่อให้อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว - รัฐและท้องถิ่นควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนด้านการคมนาคมโดยเฉพาะการจัดรถยนต์โดยสารประจำทางที่มีคุณภาพและมีจำนวนมากขึ้นสำหรับรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวแต่ละจุด - ควรส่งเสริมให้มีแหล่งเงินทุนหมุนเวียน
2. ด้านบุคลากร - ชาวแคนอนมัลลเทศก์ - เจ้าของผู้ประกอบการ	- กลุ่มผู้นำชุมชนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับบุคลากรในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - รัฐควรมีฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นให้สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ เช่น ฝึกอบรมภาษา และด้านการท่องเที่ยว - รัฐควรมีฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่เจ้าของผู้ประกอบการทั้งในด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร และด้านการท่องเที่ยว
3. ด้านการบริหารจัดการ	- กลุ่มผู้นำชุมชนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารจัดการในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
- ผู้ประกอบการขาดประสบการณ์ - ด้านการจัดการการเงินการบัญชี - ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม	- ภาครัฐ เช่น ททท. ตลอดจนหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ควรมีการอบรมหรือให้ความรู้ในการดำเนินการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแก่ผู้ประกอบการ รวมทั้งพาไปศึกษาดูงาน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของผู้ประกอบการด้วย - ควรมีการสอนทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำปี เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะไม่มีความรู้ในด้านนี้ - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนให้มีอาชีพเสริมในการผลิตสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว
4. ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ - การขาดกระชาสัมพันธ์และการตลาด	- กลุ่มผู้นำชุมชนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตลาดในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - ททท.ดำเนินการให้ความรู้เรื่องการตลาดแก่ผู้ประกอบการ รวมถึงจัดการประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ที่ราคาถูก - รัฐและท้องถิ่นควรมีการจัดสรรงบประมาณด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อช่วยเหลือภาค เอกชนและชุมชนเพราะยังขาดความรู้ความชำนาญตลอดจนงบประมาณซึ่งต้องใช้สูงมาก
5. ด้านการประสานงาน - ไม่มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานการท่องเที่ยวในพื้นที่	- กลุ่มผู้นำชุมชนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตลาดในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ ดังนี้ - รัฐควรมีหน่วยงานกลางที่มีความรู้และชำนาญในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เช่น ททท. เข้ามาตั้งเป็นสำนักงานตัวแทนที่เป็นแกนนำและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการ องค์กรส่วนท้องถิ่น และประชาชน

4.2.4 นักท่องเที่ยว

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 5 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 6 การกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 7 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 8 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดหนองคาย ด้วย แบบสอบถาม จำนวน 47 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 66.00) มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 56-60 ปี (ร้อยละ 19.60) รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี ช่วงอายุระหว่าง 46-50 ปี และ มากกว่า 60 ปี เท่ากัน (ร้อยละ 13.00) มีอายุเฉลี่ย 44.80 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 46.80) รองลงมาคือ สมรส (ร้อยละ 27.70)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 34.80) รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท และ มัธยมศึกษา (ร้อยละ 32.60 และ ร้อยละ 17.40 ตามลำดับ) ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ (ร้อยละ 60.90) รองลงมา คือ ไม่นับถือศาสนา และ ศาสนาพุทธ (ร้อยละ 28.30 และ ร้อยละ 8.70 ตามลำดับ) มีอาชีพเป็นผู้เกษียณอายุ (ร้อยละ 26.20) รองลงมาคือ ครู และ อาสาสมัคร (ร้อยละ 19.00 และ ร้อยละ 16.70 ตามลำดับ)

ในเรื่องของรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 50,000-100,000 บาท (ร้อยละ 60.00) รองลงมาคือ น้อยกว่า 50,000 บาท (ร้อยละ 24.20) ระหว่าง 100,001-150,000 บาทและ มากกว่า 200,000 บาท เท่ากัน (ร้อยละ 18.20) และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยประมาณ 133,749.50 บาท

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 27.70) รองลงมา คือ อังกฤษ และ ฝรั่งเศส (ร้อยละ 21.30 และ ร้อยละ 8.50 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	31	66.00
หญิง	16	34.00
อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	1	2.20
ระหว่าง 20-25 ปี	6	13.00
ระหว่าง 26-30 ปี	5	10.90
ระหว่าง 31-35 ปี	4	8.70
ระหว่าง 36-40 ปี	3	6.50
ระหว่าง 41-45 ปี	1	2.20
ระหว่าง 46-50 ปี	6	13.00
ระหว่าง 51-55 ปี	5	10.90
ระหว่าง 56-60 ปี	9	19.60
มากกว่า 60 ปี	6	13.00
$\bar{X} = 44.80$ ปี , S.D. = 14.90		
สถานภาพสมรส		
โสด	22	46.80
สมรส	13	27.70
หย่าร้าง	9	19.10
แยกกันอยู่	3	6.40

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้ศึกษา	1	2.20
ประถมศึกษา	2	4.30
มัธยมศึกษา	8	17.40
อนุปริญญา	2	4.3
ปริญญาตรี	16	34.80
ปริญญาโท	15	32.60
ปริญญาเอก	1	2.20
อื่นๆ (โรงเรียนการทหาร)	1	2.20
ศาสนา		
คริสต์	28	60.90
ไม่นับถือศาสนา	13	28.30
พุทธ	4	8.70
เต๋า	1	2.20
อาชีพ		
เกษียณอายุ	11	26.20
ครู	8	19.00
อาสาสมัคร	7	16.70
วิศวกร	3	7.10
นักธุรกิจส่วนตัว	1	2.40
นักศึกษา	1	2.40
ช่าง	1	2.40
แพทย์	1	2.4
technical supporters	1	2.40
พนักงานขายประกันชีวิต	1	2.40
exhibition contractor	1	2.40

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ (ต่อ)		
สถาปนิก	1	2.40
นักดาราศาสตร์	1	2.40
นักแปลเอกสาร	1	2.40
ผู้ใช้แรงงาน	1	2.40
นักปศุสัตว์	1	2.40
ผู้ช่วยแพทย์	1	2.40
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 50,000 บาท	8	24.20
ระหว่าง 50,000-100,000 บาท	12	36.40
ระหว่าง 100,001-150,000 บาท	6	18.20
ระหว่าง 150,001-200,000 บาท	1	3.00
มากกว่า 200,000 บาท	6	18.20
$\bar{X} = 133,749.50$ บาท, S.D. = 148767.03		
ประเทศของนักท่องเที่ยว		
สหรัฐอเมริกา	13	27.70
อังกฤษ	10	21.30
ฝรั่งเศส	4	8.50
ญี่ปุ่น	3	6.40
เนเธอร์แลนด์	3	6.40
แคนาดา	2	4.30
ฟิลิปปินส์	2	4.30
สวิตเซอร์แลนด์	2	4.30
เยอรมัน	1	2.10
สวีเดน	1	2.10
ออสเตรเลีย	1	2.10

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เบลเยียม	1	2.10
ตุรกี	1	2.10
สเปน	1	2.10
เวียดนาม	1	2.10
อิตาลี	1	2.10

ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 แสดงถึงรูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว ตลอดจนการลำดับเหตุผลในการเลือกมาท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทย

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก่อน (ร้อยละ 74.50) ส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาคนเดียว (ร้อยละ 61.70) รองลงมา คือ เดินทางมากับครอบครัว และ เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน (ร้อยละ 14.90 และ ร้อยละ 10.60 ตามลำดับ) และมีระยะเวลาพำนักในประเทศไทยมากกว่า 180 วัน (ร้อยละ 27.90) รองลงมาคือ น้อยกว่า 30 วัน และ ระหว่าง 30-60 วัน (ร้อยละ 18.60 และ ร้อยละ 14.00 ตามลำดับ) ทั้งนี้มีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 167.09 วัน

สำหรับงบประมาณในการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีงบประมาณในการท่องเที่ยวต่ำกว่า 100,000 บาท (ร้อยละ 43.80) รองลงมา คือ งบประมาณระหว่าง 200,001-250,000 บาท (ร้อยละ 18.80) ทั้งนี้มีงบประมาณท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ 159,937.50 บาท

เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า เหตุผลลำดับแรก คือ การมาทำงาน (ร้อยละ 19.50) และ ลำดับที่สอง คือ ประเทศไทยมีความสวยงาม (ร้อยละ 18.20) สำหรับเหตุผลลำดับที่สาม พบว่า คือ คนไทยมีอัตราภาษีไมตรี (ร้อยละ 13.30) ดังแสดงในตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

รูปแบบการเดินทางและงบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
การท่องเที่ยวพักผ่อนระยะยาวในประเทศไทย		
ไม่เคยมา	35	74.50
เคย	12	25.50
ลักษณะผู้ร่วมเดินทาง		
คนเดียว	29	61.70
ครอบครัว	7	14.90
กลุ่มเพื่อน	5	10.60
คู่รัก	4	8.50
กลุ่มอาสาสมัคร	1	2.10
กลุ่มทัวร์	1	2.10
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว		
น้อยกว่า 30 วัน	8	18.60
30-60 วัน	6	14.00
61-90 วัน	5	11.60
91-120 วัน	6	14.00
121-150 วัน	1	2.30
151-180 วัน	5	11.60
มากกว่า 180 วัน	12	27.90
$\bar{X} = 167.09$ วัน , S.D. = 154.23		
งบประมาณในการท่องเที่ยว		
น้อยกว่า 100,000 บาท	7	43.80
ระหว่าง 100,000-150,000 บาท	2	12.50
ระหว่าง 150,001-200,000 บาท	2	12.50
ระหว่าง 200,001-250,000 บาท	3	18.80
มากกว่า 250,000 บาท	2	12.50
$\bar{X} = 159,937.50$ บาท, S.D. = 184973.32		

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

รูปแบบการเดินทางและงบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลการมาท่องเที่ยว¹		
ลำดับแรก (มาทำงาน)	8	19.50
ลำดับที่สอง (ประเทศไทยมีความสวยงาม)	4	18.20
ลำดับที่สาม (คนไทยมีอัธยาศัยไมตรี)	2	13.30

¹ หมายเหตุ จัดมาเฉพาะข้อความที่มีค่าความถี่มาในแต่ละลำดับ ตรวจสอบได้จากตารางแสดงค่าความถี่ของแต่ละข้อความในภาคผนวก

ตอนที่ 3 การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยวจะแบ่ง เป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ส่วนที่ 2 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน และ ส่วนที่ 3 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ดังรายละเอียด

1. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 48.90) โดยการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมใช้บริการ คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ร้อยละ 34.00) รองลงมาคือ พัฒนาการจังหวัด และตำรวจท่องเที่ยว (ร้อยละ 10.60 และ ร้อยละ 8.50 ตามลำดับ) ในส่วนของหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ที่นักท่องเที่ยวไม่ได้ใช้บริการคือ พาณิชย์จังหวัด

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 61.70) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 38.30) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านสาธารณูปโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า (ร้อยละ 55.30) รองลงมา คือ ด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 51.10)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลด้านการบริการ (ร้อยละ 40.40) และมีเพียงบางส่วนที่ใช้บริการ (ร้อยละ 29.60) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลด้านการบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการเกี่ยวกับการบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร (ร้อยละ 46.80) รองลงมาคือ ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล (ร้อยละ 36.20 และ ร้อยละ 23.40 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	23	48.90	24	51.10
1.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	16	34.00	31	66.00
1.2 พาณิชนัยจังหวัด	-	-	47	100.00
1.3 พัฒนาการจังหวัด	5	10.60	42	89.40
1.4 เกษตรจังหวัด	1	2.10	46	97.90
1.5 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1	2.10	46	97.90
1.6 กระทรวงวัฒนธรรม	2	4.30	45	97.50
1.7 ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด	2	4.30	45	97.50
1.8 ดำรวจท่องเที่ยว	4	8.50	43	91.50
2. ด้านสาธารณูปโภค	29	61.70	18	38.30
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	24	51.10	23	48.90
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	26	55.30	21	44.70
3. ด้านการบริการ	28	29.60	19	40.40
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	17	36.20	30	63.80
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	11	23.40	36	76.60
3.3 การบริโภค เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร	22	46.80	25	53.20

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ในด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 78.70) มีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 21.30) โดยใช้บริการที่พุกมากที่สุด (ร้อยละ 59.60) รองลงมาคือ ร้านอาหาร และ บริษัทประกันภัย มีค่าที่เท่ากัน (ร้อยละ 42.60 และ ร้อยละ 25.50 ตามลำดับ)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 74.50) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 25.50) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชนด้านสาธารณูปโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต และด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า เท่ากัน (ร้อยละ 61.70)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ด้านการบริการ (ร้อยละ 78.70) มีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 21.30) และ โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล (ร้อยละ 61.70) รองลงมาคือ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล (ร้อยละ 44.70 และ ร้อยละ 36.20 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	37	78.70	10	21.30
1.1 ที่พัก	28	59.60	19	40.40
1.2 บริษัททัวร์	7	14.90	40	85.10
1.3 ร้านอาหาร	20	42.60	24	57.40
1.4 บริษัทประกันภัย	12	25.50	35	74.50
1.5 ร้านจำหน่ายของที่ระลึก	4	8.50	43	91.50
2. ด้านสาธารณูปโภค	35	74.50	12	25.50
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	29	61.70	18	38.30
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	29	61.70	18	38.30
3. ด้านการบริการ	37	78.70	10	21.30
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	29	61.70	18	38.30
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	17	36.20	30	63.80
3.3 การบริโภค เช่น กัดดาการ ร้านอาหาร	21	44.70	26	55.30

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

3. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 70.20) มีเพียงบางส่วนที่ใช้บริการ (ร้อยละ 29.80) กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนส่วนใหญ่ใช้บริการข้อมูลจากองค์กรบริหารส่วนตำบล (ร้อยละ 17.00) รองลงมาคือเทศบาล (ร้อยละ 10.60) นับว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการด้านนี้น้อย เมื่อเทียบกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 51.10) และมีเพียงบางส่วนที่ใช้บริการ (ร้อยละ 48.90) โดยที่การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านสาธารณูปโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้ บริการด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า (ร้อยละ 40.40) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 38.30)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านการบริการ (ร้อยละ 51.10) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 48.90) โดยที่ การใช้ บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านการบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการเกี่ยวกับการบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร (ร้อยละ 31.90) รองลงมาคือ ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล (ร้อยละ 27.70 และ ร้อยละ 25.50 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	14	29.80	33	70.20
1.1 องค์การบริหารส่วนตำบล	8	17.00	39	83.00
1.2 เทศบาล	5	10.60	42	89.40
2. ด้านสาธารณูปโภค	23	48.90	24	51.10
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	18	38.30	29	61.70
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	19	40.40	28	59.60
3. ด้านการบริการ	24	51.10	23	48.90
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	13	27.70	34	72.30
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	12	25.50	35	74.50
3.3 การบริโภค เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร	15	31.90	32	68.10

* หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 4 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในจังหวัดหนองคาย 4 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรม และประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ พบว่า รูปแบบ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิง

นิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบผจญภัย (ร้อยละ 66.00) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (ร้อยละ 61.70 และ ร้อยละ 42.60 ตามลำดับ)

การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (ร้อยละ 68.10) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และ การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (ร้อยละ 59.60 และ ร้อยละ 44.70 ตามลำดับ)

สำหรับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง และ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิงและการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาเท่ากัน (ร้อยละ 61.70)

ในส่วนของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะประกอบกิจกรรม การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาดูงาน (ร้อยละ 29.80) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย และ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา (ร้อยละ 19.10 และ ร้อยละ 14.90 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรม*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ				
1.1 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	31	66.00	16	34.00
1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	29	61.70	18	38.30
1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา	20	42.60	27	57.40
1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	18	38.30	29	61.70
2. การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี				
2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	28	59.60	19	40.40
2.2 การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี	32	68.10	15	31.90
2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท	21	44.70	26	55.30

ตารางที่ 4.44 (ต่อ)

รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรม*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การท่องเที่ยวแนวันทนาการ				
3.1 การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและบันเทิง	29	61.70	18	38.30
3.2 การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา	29	61.70	18	38.30
4. การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ				
4.1 การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาดูงาน	14	29.80	33	70.20
4.2 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา	7	14.90	40	85.10
4.3 การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย	9	19.10	38	80.90

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 5 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ร้อยละ 27.70) รองลงมาคือ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และ บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น (ร้อยละ 17.00 และ ร้อยละ 14.90 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรับทราบข้อมูลข่าวสาร				
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ	13	27.70	34	72.30
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน	7	14.90	40	85.10
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน	8	17.00	39	83.00

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สำหรับประเภทและช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารมาจาก สื่อบุคคล (ร้อยละ 74.50) รองลงมาคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ สื่อสิ่งพิมพ์ (ร้อยละ 57.40 และ ร้อยละ 53.20 ตามลำดับ)

สำหรับสื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร คือ เพื่อน (ร้อยละ 63.80) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่หน่วยงาน และ ญาติพี่น้อง (ร้อยละ 21.30 และ ร้อยละ 12.80 ตามลำดับ) ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 57.40) รองลงมาคือ โทรทัศน์ (ร้อยละ 10.60) ส่วนสื่อวิทยุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวไม่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก นิตยสาร (ร้อยละ 29.80) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ และ แผ่นพับ เท่ากัน (ร้อยละ 29.80) และสื่อกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก การประชุมและการสัมมนา (ร้อยละ 12.80 และ ร้อยละ 2.10 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 ประเภทและช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทและช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร				
1. สื่อบุคคล	35	74.50	12	25.50
1.1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน	10	21.30	37	78.70
1.2 เพื่อน	30	63.80	17	36.20
1.3 ญาติพี่น้อง	6	12.80	41	87.20
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์	27	57.40	20	42.60
2.1 วิทยุ	-	-	47	100.00
2.2 โทรทัศน์	5	10.60	42	89.40
2.3 อินเทอร์เน็ต	27	57.40	20	42.60
3. สื่อกิจกรรม	7	14.90	40	85.10
3.1 การประชุม	6	12.80	41	87.20
3.2 การสัมมนา	1	2.10	46	97.90

ตารางที่ 4.46 (ต่อ)

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. สื่อสิ่งพิมพ์	25	53.20	22	46.80
4.1 แผ่นพับ	9	19.10	38	80.90
4.2 นิตยสาร	14	29.80	33	70.20
4.3 วารสาร	6	12.80	41	87.20
4.4 หนังสือพิมพ์	9	29.80	38	80.90

* หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวมากที่สุด (ร้อยละ 51.10) รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่อบุคคล (ร้อยละ 36.20 และ ร้อยละ 29.60 ตามลำดับ)

สำหรับสื่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ เพื่อน (ร้อยละ 51.10) รองลงมาคือญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน เท่ากัน (ร้อยละ 12.80) ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 44.70) รองลงมาคือ โทรศัพท์ (ร้อยละ 14.90) สำหรับ สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ นิตยสาร (ร้อยละ 19.10) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ และ แผ่นพับ (ร้อยละ 12.80 และ ร้อยละ 10.60 ตามลำดับ) สำหรับสื่อกิจกรรมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ การประชุม (ร้อยละ 8.50) รองลงมาคือ การสัมมนา (ร้อยละ 2.10) ดังแสดงในตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	มีอิทธิพล		ไม่มีอิทธิพล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว				
1. สื่อบุคคล	28	29.60	19	40.40
1.1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน	6	12.80	41	87.20
1.2 เพื่อน	24	51.10	23	48.90
1.3 ญาติพี่น้อง	6	12.80	41	87.20

ตารางที่ 4.47 (ต่อ)

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	มีอิทธิพล		ไม่มีอิทธิพล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์	24	51.10	23	48.90
2.1 วิทยู	-	-	47	100.00
2.2 โทรทัศน์	7	14.90	40	85.10
2.3 อินเทอร์เน็ต	21	44.70	26	55.30
3. สื่อกิจกรรม	4	8.50	43	91.50
3.1 การประชุม	4	8.50	43	91.50
3.2 การสัมมนา	1	2.10	46	97.90
4. สื่อสิ่งพิมพ์	17	36.20	30	63.80
4.1 แผ่นพับ	5	10.60	42	89.40
4.2 นิตยสาร	9	19.10	38	80.90
4.3 วารสาร	4	8.50	43	91.50
4.4 หนังสือพิมพ์	6	12.80	41	87.20

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 6 การกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก (ร้อยละ 95.00) โดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ คนไทยมีอัธยาศัยไมตรี (ร้อยละ 22.40) รองลงมาคือ ชอบอาหารไทย และ ชอบวัฒนธรรมไทย (ร้อยละ 9.20 และ ร้อยละ 7.90 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 เหตุผลการกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
การกลับมาเยือนอีกครั้ง		
กลับมา	38	95.00
ไม่แน่ใจ	2	5.00
เหตุผลการกลับมาเยือน		
คนไทยมีอัธยาศัยไมตรี	17	22.40
ชอบอาหารไทย	7	9.20
ชอบวัฒนธรรมไทย	6	7.90
ประเทศไทยมีความสวยงาม	5	6.60
ต้องการอยู่ในประเทศไทยไทย	5	6.60
ชอบประเทศไทย	4	5.30
ชอบสภาพอากาศ	5	6.60
ต้องการมาอาบแดด	3	3.90
สะดวกในการท่องเที่ยว	3	3.90
มาเยี่ยมเพื่อน	2	2.60
ถ้ามีเวลาและเงินพอในการท่องเที่ยว	2	2.60
มีภรรยาเป็นคนไทย	2	2.60
ค่าครองชีพมีราคาถูก	2	2.60
มาเยี่ยมเพื่อนคนไทย	1	1.30
ต้องการรู้จักเพื่อนใหม่	1	1.30
ชมทัศนียภาพทางภูมิประเทศ	1	1.30
มาเล่นกอล์ฟ	1	1.30
มีความสุขจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย	1	1.30

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลการกลับมาเยือน		
มาทำงาน	1	1.30
ต้องการศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมไทย	1	1.30
ต้องการชมสถานที่ทางประวัติศาสตร์	1	1.30
ชอบจังหวัดหนองคาย	1	1.30
ชายหาดมีความสวยงาม	1	1.30
ประเทศไทยมีความน่าสนใจไทยน่าสนใจ	1	1.30
ท่องเที่ยวทางนันทนาการ	1	1.30
ชอบผู้หญิงไทย	1	1.30

ประเภทของการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวต้องการหากกลับมาอีก พบว่าประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก คือ พักผ่อนแบบสงบ (ร้อยละ 17.90) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การเที่ยวชมชายหาด การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เท่ากัน (ร้อยละ 10.70)

สำหรับลำดับสองของประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญหากกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก คือ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 26.70) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวทางนันทนาการ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ร้อยละ 20.00 และ 13.30 ตามลำดับ)

ลำดับสามของประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญหากกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก ได้แก่ การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (ร้อยละ 25.00) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (ร้อยละ 16.7) ดังแสดงในตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 ประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ 3 ลำดับแรก

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับแรกของการท่องเที่ยว		
การพักผ่อนแบบสงบ	5	17.90
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3	10.70
การเที่ยวชมชายหาด	3	10.70
การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	3	10.70
การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	3	10.70
การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ	2	7.10
การท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา	1	3.60
การชมวิถีชีวิตชนบท	1	3.60
ต้องการอยู่เมืองไทย	1	3.60
มาทำงาน	1	3.60
การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้	1	3.60
การมาท่องเที่ยวที่จังหวัดเชียงใหม่	1	3.60
ต้องการใช้ชีวิตในเมืองไทย	1	3.60
ต้องการมาทำงานแบบอาสาสมัคร	1	3.60
ดำนาคูปะการัง	1	3.60
ลำดับสองของการท่องเที่ยว		
ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	4	26.70
การท่องเที่ยวทางนันทนาการ	3	20.00
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	2	13.30
การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	1	6.70
การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	1	6.70
การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	1	6.70
พักผ่อน	1	6.70
การมาท่องเที่ยวที่จังหวัดอุดรธานี	1	6.70
การท่องเที่ยวบริเวณชายหาด	1	6.70

ตารางที่ 4.49 (ต่อ)

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับสามของประเภทการท่องเที่ยว		
การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	3	25.00
การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	2	16.70
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1	8.30
การท่องเที่ยวทางธรณีวิทยา	1	8.30
การท่องเที่ยวทางศาสนา	1	8.30
การท่องเที่ยวเชิงการกีฬา	1	8.30
การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้	1	8.30
มาทำงาน	1	8.30
การมาท่องเที่ยวที่กรุงเทพมหานคร	1	8.30

ตอนที่ 7 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไข คือ การขอวีซ่าและการต่ออายุวีซ่า (ร้อยละ 29.20) รองลงมาคือ การเอาเปรียบนักท่องเที่ยว และการสื่อสารกับคนไทย (ร้อยละ 20.80 และ ร้อยละ 8.30 ตามลำดับ)

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า การให้ความสะดวกในการขอวีซ่า และการเพิ่มระยะเวลา และการไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว เท่ากัน (ร้อยละ 25.00) รองลงมาคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว (ร้อยละ 16.70) ดังแสดงในตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาและอุปสรรค		
การขอวีซ่าและการต่ออายุวีซ่า	7	29.20
การเอาเปรียบนักท่องเที่ยว	5	20.80
การสื่อสารกับคนไทย	2	8.30
การแพร่ระบาดของยาเสพติด	1	4.20
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	1	4.20
การขาดวินัยของนักเรียนไทย	1	4.20
กิจกรรมการท่องเที่ยวขาดความหลากหลาย	1	4.20
ขาดความรู้ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	4.20
การค้าประเวณี	1	4.20
อาหารไทยมีรสจัด	1	4.20
การจราจรติดขัด	1	4.20
เวลาไม่เพียงพอในการท่องเที่ยว	1	4.20
มารยาทการขับรถของคนไทย	1	4.20
แนวทางการแก้ไข		
การให้ความสะดวกในการขอวีซ่า และการเพิ่มระยะเวลา	3	25.00
การไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว	3	25.00
การให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว	2	16.70
การรักษาวินัย	1	8.30
พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้ชุมชน	1	8.30
พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย	1	8.30
การพัฒนารูปแบบอาหารที่หลากหลายและเหมาะสมกับนักท่องเที่ยว	1	8.30

ตอนที่ 8 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผลดี คือ การส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ (ร้อยละ 25.00) รองลงมาคือ การเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว ความสุขจากการพักผ่อน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และ ประเทศไทยเป็นที่รู้จักทั่วโลก เท่ากัน (ร้อยละ 12.50)

สำหรับผลเสีย คือ ปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว (ร้อยละ 66.70) รองลงมาคือ ความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวที่ไม่เข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่น และการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เท่ากัน (ร้อยละ 16.70) ดังแสดงในตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
ผลดี		
การส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ	4	25.00
การเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว	2	12.50
ความสุขจากการพักผ่อน	2	12.50
การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม	2	12.50
ประเทศไทยเป็นที่รู้จักทั่วโลก	2	12.50
คนไทยมีงานทำ	1	6.25
การพัฒนาภาษาต่างประเทศ	1	6.25
การพัฒนาการคมนาคมและสาธารณูปโภค	1	6.25
การปรับตัวของชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	1	6.25
ผลเสีย		
ปัญหาผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว	4	66.70
ความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับนักท่องเที่ยวที่ไม่เข้าใจ		
วัฒนธรรมท้องถิ่น	1	16.70
การเอาเปรียบนักท่องเที่ยว	1	16.70

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เสนอแนะสำหรับปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว โดยเสนอให้มีการอำนวยความสะดวกในการออกวีซ่า (ร้อยละ 42.90) รองลงมาคือ ควรให้มีการประกันสุขภาพของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย การให้ความรู้ในการจัดการขยะของเสียจากการท่องเที่ยว การจำกัดลักษณะของนักท่องเที่ยวการบริการข้อมูลการท่องเที่ยวที่มีความถูกต้องและทันกับยุคสมัย พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย การเพิ่มอายุวีซ่า และ การอนุญาตให้ชาวต่างชาติสามารถซื้อที่ดินได้ เท่ากัน (ร้อยละ 7.10) ดังแสดงในตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะ		
การอำนวยความสะดวกในการออกวีซ่า	6	42.90
ควรให้มีการประกันสุขภาพของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย	1	7.10
การให้ความรู้ในการจัดการขยะของเสียจากการท่องเที่ยว	1	7.10
การให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว	1	7.10
การจำกัดลักษณะของนักท่องเที่ยว	1	7.10
การบริการข้อมูลการท่องเที่ยวที่มีความถูกต้องและทันกับยุคสมัย	1	7.10
พัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย	1	7.10
การเพิ่มอายุวีซ่า	1	7.10
การอนุญาตให้ชาวต่างชาติสามารถซื้อที่ดินได้	1	7.10

4.3 จังหวัดเชียงใหม่

4.3.1 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ได้แก่ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ครู นักบริหารงานทั่วไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัดเชียงใหม่ในเขตพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 สถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.เชียงใหม่

โดยภาพรวมแล้วกลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐฯ จำนวนหนึ่งประเมินว่าปริมาณนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน ในขณะที่อีกตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐอีกกลุ่มหนึ่งจำนวนหนึ่งประเมินว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของ จ. เชียงใหม่น่าที่จะมีจำนวนลดลง โดยเห็นວ່านักท่องเที่ยวมักเลือกหยุดพักท่องเที่ยวระยะสั้นในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเดินทางต่อไปพำนักระยะยาวในจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดเชียงราย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

อย่างไรก็ตามตัวแทนจากหน่วยงานภาครัฐกลุ่มดังกล่าวก็ได้คาดการณ์เกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในอนาคตว่า มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจาก ประเทศสหรัฐอเมริกา และภูมิภาคยุโรป เช่น เยอรมัน อังกฤษ เดนมาร์ก ส่วนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียก็มีเพิ่มขึ้นกว่าเดิมบ้างแต่ไม่มากนัก เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี จีน มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.53 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
จังหวัดเชียงใหม่

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบของ long stay และแบบเป็น group tour มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยจังหวัดมีแผนการใช้กลยุทธ์สนับสนุนเมืองท่องเที่ยว ตลาดท่องเที่ยว โครงการพัฒนา Air Hub, Leader SPA และนวดแผนไทย - แต่ในบางครั้งอาจมีการลดลงในบางครั้ง เป็นเพราะสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค SARS ที่เคยเกิดขึ้น สถานการณ์เกี่ยวกับการเมือง รวมทั้งสถานการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ฯลฯ แต่ในขณะนี้สามารถกลับฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนซ้ำ เพราะเคยรู้จักและประทับใจเกี่ยวกับประเทศไทยมาก่อน ฯลฯ
2) เชื้อหานักท่องเที่ยวที่ใช้บริการแบบพำนักระยะยาว	- พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวในลักษณะของ long stay ส่วนใหญ่มาจากประเทศแถบสหรัฐอเมริกา ยุโรป และ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตามลำดับ โดยที่ถ้าเป็นโซนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็จะมี ญี่ปุ่น เป็นอันดับแรกสุด
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- พบว่านักท่องเที่ยวแบบ long stay ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาย เดินทางมาคนเดียว รองลงมาเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวกับคู่รัก หรือมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ที่มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และจะมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นเรื่องรวมทั้งความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวคุณภาพที่จะมากขึ้นเรื่อยๆเช่นกัน

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- กลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay ต้องการใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมากที่สุด รวมถึงการนิยमत่องเที่ยววิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนพื้นเมือง เช่นหมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตในชนบท ตลอดจนชมการสาธิตการผลิตสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าเชียงใหม่ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงได้เป็นอย่างดี เพราะการคมนาคมสะดวก ปลอดภัย และราคาถูกมาก
4.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะนิยमत่องเที่ยวแนวเนวิศามากที่สุด ทั้งนี้นักท่องเที่ยวต้องการได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ที่แตกต่างกับการดำรงชีวิตแบบเดิมของตน
4.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรม และประเพณีกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยमत่องเที่ยวแนววัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตโดยเฉพาะวัฒนธรรมพื้นเมือง และวิถีชีวิตชุมชนตามพื้นที่สูงต่างๆ ทั่วไปด้วย เช่นกลุ่มชนเผ่าต่างๆ
4.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แนวนันทนาการ	- พบว่าการท่องเที่ยวแนวนันทนาการของกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay มีผู้ให้บริการด้านสุขภาพ เช่น การแพทย์แผนไทย และผลิตภัณฑ์สมุนไพร รวมทั้งการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์และของที่ระลึกต่างๆ เป็นการตอบสนองทางใจของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ในพื้นที่ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ยังมีกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อบันทึกภาพธรรมชาติ ภาพวัฒนธรรม ผู้คนและวิถีชีวิตต่างๆ ด้วย
4.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่าในกระบวนการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay ในจังหวัดเชียงใหม่ยังมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับสถาบันการศึกษา การวิจัย การสำรวจ การทำงานร่วมกันระหว่างโครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศต่างๆ ด้วย

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเที่ยว 5.1) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- ผลเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่ามีความคล้ายคลึงกับประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น ดังนั้น กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มักจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ผู้คน ธรรมชาติ นันทนาการ และ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวประเภทที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะจะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เริ่มที่จะได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ - พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะนิยมกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวนิเวศฯ ในอันดับมากที่สุดซึ่งในที่นี้ก็จะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางธรรมชาติในรูปแบบต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การเดินป่า ขี่จักรยานภูเขา เดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น
5.2) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะฯ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยมเที่ยวชมตลาดกลางคืน ถนนคนเดิน ถนนสายวัฒนธรรม ร้านผ้าไหม ฟาร์มกล้วยไม้ และหมู่บ้านหัตถกรรมต่างๆ เช่นบ้านถวาย บ้านบ่อสร้างสันกำแพง เป็นต้น
5.3) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay มีความพึงพอใจการจัดการต้อนรับและการให้บริการของภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเห็นความคุ้มค่าของการใช้จ่ายในกิจกรรมการเที่ยวที่เน้นการพักผ่อนท่ามกลางบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ กิจกรรมนันทนาการแนวที่เป็นการผ่อนคลาย สงบ ฯลฯ
5.4) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักจะทำหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น มาเที่ยวด้วย มาสำรวจ ลู่ทางต่างๆด้วย มาทำงานด้วย รองลงมาคือ ต้องการใช้เส้นทางเดินทางต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านของไทย โดยเฉพาะ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และภูมิภาคแถบสิบสองปันนา

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
5.5) กิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- พบว่า มีหลากหลายรูปแบบแต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสุขภาพ เนื่องจากเชียงใหม่มีโรงพยาบาลและศูนย์การแพทย์ที่ดี โดยเฉพาะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ใช้บริการด้านทันตกรรม ด้านการรักษาหรือดูแลสุขภาพเกี่ยวกับแพทย์แผนไทย สมุนไพร ฯลฯ
6) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบ Long Stay 6.1) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- โดยภาพรวมเกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long Stay ในอนาคต นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวโน้มต้องการเดินทางกลับมาเที่ยวเชียงใหม่อีกเมื่อมีโอกาส - พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay ได้แก่ความน่าสนใจแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่หลากหลาย ทัศนียภาพของชาวไทย อาหาร การต้อนรับ และการบริการต่างๆโดยภาพรวม ฯลฯ
6.2) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบภูมิทัศน์ และสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ทัศนียภาพที่สวยงามตามธรรมชาติของเมืองเชียงใหม่และอำเภอโดยรอบ ตลอดจนโบราณสถานที่เป็นแหล่ง อารยธรรมล้านนาและ Sweet mind ของผู้คน
6.3) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการของเมืองเชียงใหม่สอดคล้องกับ นโยบาย Asian Tourism Capital โดยเฉพาะการสร้างคามภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้กับผู้คนในพื้นที่ ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรง และไม่เกี่ยวข้อง เพราะมองเป็นภาพรวมร่วมกันว่า เชียงใหม่เป็นของทุกคน ทุกคนเป็นเจ้าของบ้าน จึงจำเป็นที่ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันรักษาไว้ ฯลฯ
6.4) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- พบว่า มีหลากหลายรูปแบบมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มจำนวนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยภาพรวมการท่องเที่ยวจะช่วยให้วงจรที่ดีทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นในกลุ่มคนหลายอาชีพ เช่น ร้านอาหาร บริการจัดหาเที่ยว ขายเป็นที่ระลึก ธุรกิจบันเทิง ธุรกิจขนส่ง เป็นต้น ความหลากหลายต่างๆดังกล่าวส่งผลต่อความหลากหลายของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวด้วย ฯลฯ

ตอนที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.54 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่
1) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- โดยภาพรวมแล้วนับว่าเป็นผลดี เนื่องจากการท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถที่จะส่งผลต่อการกระจายรายได้ และการมีรายได้จากเงินตราต่างประเทศที่นักท่องเที่ยวนำมาจับจ่าย ใช้สอยระหว่างที่พำนักในจังหวัดเชียงใหม่อย่างเห็นได้ชัด เพราะนักท่องเที่ยวจะใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้า รองลงมาคือค่าที่พัก และบริการ ตลอดจนค่าอาหารและค่าเที่ยวชมอื่นๆ
1.1) ส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- ทำให้ชุมชนมีรายได้จากการขายสินค้าและของที่ระลึกต่างๆ - ความสนุกสนานในการต่อรองราคาสินค้า และการได้พูดคุยกันระหว่างกันเป็นจุดเริ่มต้นของการได้รับทราบแหล่งต้นตอ หรือแหล่งผลิตสินค้านั้นๆ นำไปสู่การเยี่ยมชมกรรมวิธีการผลิตที่น่าสนใจ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะให้คุณค่าการเลือกซื้อสินค้าที่มีประวัติหรือความเป็นมาที่น่าสนใจอีกด้วย
1.2) ส่งผลต่อการเกิดการลงทุน	- มีการลงทุนสร้างสถานที่ปรับปรุงสถานที่มากขึ้น เพราะ คิดว่าจะได้ผลตอบแทนที่ดีในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรม และภาคบริการที่สนับสนุนต่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เช่น โรงแรม ที่พัก ธุรกิจและบริการอื่นที่รองรับ และสอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น อาหารสมุนไพร การนวด ตลอดจนถึงบริการด้านการแพทย์ต่างๆ
1.3) การจ้างงาน	- เนื่องจากการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว และการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลปัจจุบัน ที่มุ่งส่งเสริมธุรกิจด้านนี้ ซึ่งจุดหมายคือการขยายตัวภาคบริการ และการสร้างภาพลักษณ์ที่โดดเด่นเพื่อสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลต่อการขยายตัวการจ้างงานในภาคบริการ รวมทั้งภาคอื่นๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่
	- นอกจากนี้การจ้างงานยังขยายวงกว้างออกไปยังชุมชนที่ตอบรับต่อการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และเชิงนิเวศหรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ต่างๆที่กระจายตัวอยู่ตามพื้นที่ห่างไกลต่างๆอีกด้วย
1.4) คนในพื้นที่มีงานทำ	- นโยบายภาครัฐเองมุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนสำหรับผู้ประกอบการเพื่อการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทนี้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับสภาพชุมชนเดิม โดยเฉพาะหมู่บ้านหัตถกรรมต่างๆ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเชิงอนุรักษ์ ดังที่ได้กล่าวแล้ว
ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ Long Stay กับระบบเศรษฐกิจของไทย	- ยังคงต้องเสริมการพัฒนา หรือให้ความรู้กับบุคคลกรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ทุกฝ่ายสามารถยกระดับมาตรฐาน การบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมทั้งช่วยกันยกระดับมาตรฐานร้านค้า สินค้าและบริการต่างๆที่จัดเตรียมสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว - ควรมีการกำหนดราคาสินค้าที่ชัดเจนเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกซื้อได้โดยไม่กังวลเรื่องการตั้งราคาสูงเกินจริงสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ - การออกแบบของที่ระลึก ควรมุ่งเน้นถ่ายทอดเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเพื่อเป็นการสร้างความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ตัดสินใจซื้อเป็นของที่ระลึก - ควรมีการฝึกอบรมการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างแพร่หลาย เพื่อการสื่อสารที่สามารถอำนวยความสะดวก แก่ นักท่องเที่ยวอีกทางหนึ่งด้วย
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- ในประเด็นนี้พบว่าโดยภาพรวมแล้ว นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่ เคยได้รับรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ การมีวัฒนธรรมที่ดีงาม รวมทั้งการสืบสานประเพณีดั้งเดิมมาก่อน การเข้ามาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจึงมีผลในทางบวก ในภาพรวมมากกว่าผลทางลบ แม้ว่าการเข้ามาของนักท่องเที่ยวจะทำให้เกิดการแพร่กระจายของวัฒนธรรมตะวันตกเข้าสู่ชุมชนดั้งเดิมด้วยก็ตาม หากแต่ชุมชนก็รู้ว่า

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่
	การท่องเที่ยวหลักของจังหวัดเชียงใหม่ เรายังมุ่งเน้นการ นำเสนอการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมล้านนา ดั้งเดิม ดังนั้น หากไม่สืบสานและรักษาไว้ซึ่งประเพณี และวัฒนธรรมเดิม ต่อไป ก็จะไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กลับมาเที่ยวได้อีก
2.1) การท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทำให้ ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- สิ่งที่พบเห็นได้ชัดเจนคืออุตสาหกรรมกา รท่องเที่ยวได้สร้างรายได้ไปสู่ชุมชน โดยเฉพาะปัจจุบัน การ ท่องเที่ยวได้มุ่งสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพที่ สอดคล้องกับวิถีชีวิต และสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน ทำให้ชุมชนเปิดตัวต้อนรับโลก ภายนอก ในขณะที่ต้องยังคงรักษาความเป็นชุมชนแบบเดิมไว้ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวให้ประทับใจเมื่อเข้ามาท่องเที่ยว
2.2) การท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทำให้ เกิดความประทับใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	- นักท่องเที่ยวประทับใจ และเข้าร่วมกิจกรรม ประเพณีต่างๆ จะเห็นได้ชัดเจน เช่นในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ของจังหวัดเชียงใหม่ที่นักท่องเที่ยวชอบกันมาก - อย่างไรก็ตามการจัดการให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูล เพื่อปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อนักท่องเที่ยวจะได้เข้าใจ และเข้าถึงองค์ความรู้ที่แท้จริงอันจะสร้างความประทับใจให้แก่ นักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น
2.3) การท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทำให้ สร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	- หากนักท่องเที่ยวเรียนรู้และเข้าใจในประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย อาจส่งผลถึง การผสมผสานและการแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่นกับ วัฒนธรรมต่างชาติ เช่นฝรั่งสนใจแต่งกายแบบไทยในฤดูร้อน หรือการรับประทานอาหารไทยเป็นต้น - ขณะเดียวกันการเลียนแบบด้านภาษาอาจส่งผลต่อการ ติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้เป็นอย่างดีอีกด้วย
2.4) ผลต่อการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- ยังคงมีความจำเป็นต้องให้ความรู้กับหน่วยงาน รวมถึงชุมชนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับมาตรการการฟื้นฟูทาง วัฒนธรรม เพื่อเป็นการให้ความรู้ด้านการถ่ายทอดทาง วัฒนธรรม โดยเฉพาะการเลือกรับและปฏิเสธเพื่อให้สามารถ รักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นเดิมไว้ได้แม้ว่าจะมีนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติเข้ามาใช้ชีวิตในชุมชนด้วยก็ตาม

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่
ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและจะทำให้ นักท่องเที่ยวเข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น อาจส่งผลให้เกิดการ เรียนรู้ แลกเปลี่ยน ผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมขึ้นได้ เช่น เรื่องการแต่งกาย และการใช้ชีวิต - อย่างไรก็ตามกระบวนการการแลกเปลี่ยนทาง วัฒนธรรม ที่เกิดขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ อาจส่งผลกระทบถึง ขึ้นเกิดการทำลายวัฒนธรรมเดิมของท้องถิ่นได้เช่นกัน
3) สรุปภาพรวมของการท่องเที่ยวแบบ พำนักระยะยาวเกี่ยวกับผลกระทบด้าน สังคม	- จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ มีส่วนทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ดีขึ้น ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวดีขึ้น ได้ เนื่องจากการมีงานทำในท้องถิ่น การไม่ต้องเดินทางไปหา งานทำต่างถิ่นหรือเขตเมืองใหญ่ ทำให้ครอบครัวได้อยู่ร่วมกัน
3.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อความเป็นอยู่	- ผู้ประกอบการรายย่อยมีโอกาสบริการ ดือนรับ นักท่องเที่ยวแบบ home stay ในฐานะผู้ประกอบการ ซึ่งทำให้ ฐานะทางสังคมดีขึ้น
3.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อความผูกพันต่อชุมชน ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- การมีโอกาสได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มากขึ้นของคนในท้องถิ่นมีมากขึ้น มีความผูกพันกัน หรือมี ความรู้สึกความเป็นเจ้าของร่วมกันมากขึ้น - ชุมชนเกิดความรู้สึกตระหนักในคุณค่าของ ทรัพยากร รวมทั้งศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีต่างๆที่ชุมชน หรือพื้นที่ที่มีอยู่ เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน รวมทั้งเกิด ความรู้สึกในการเป็นเจ้าบ้านร่วมกัน
3.3) การย้ายถิ่นฐาน	- มีบ้างแต่ไม่มาก เพราะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นธรรมชาติ เน้นวิถีชีวิตดั้งเดิม จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชุมชน ค่อนข้างน้อย เพราะชุมชนเองก็ยังคงต้องการที่จะคงความเป็น เอกลักษณ์ของตนไว้เช่นกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับความต้องการ ของนักท่องเที่ยวประเภทนี้ด้วย - มีแนวโน้มการเข้ามาลงทุน ด้านงานบริการการ ท่องเที่ยว และจำหน่ายสินค้าแก่นักท่องเที่ยว จากนักลงทุนและ แรงงานต่างถิ่น เป็นต้น

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่
ข้อเสนอแนะประเด็นสังคมที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- เพราะเชียงใหม่มีความโดดเด่นด้านสถาปัตยกรรมที่แตกต่างจากภูมิภาคอื่น ตลอดจนมีศิลปะพื้นบ้านต่างๆ ทำให้นักท่องเที่ยวนิยมมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเพื่อการเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรม ประเพณีที่แตกต่าง ซึ่งสิ่งต่างๆ ดังที่กล่าวมามีคุณค่าที่ต้องส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ และสืบสานภูมิปัญญาอย่างแพร่หลายและต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง
4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- ประเด็นปัญหาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวนั้น โดยทางอ้อม มักจะเกิดในรูปของการเพิ่มขึ้นของโรงแรมที่พัก ที่รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าว ซึ่งผู้ประกอบการมักจะเลือกทำเลที่ตั้ง ที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม โดยเฉพาะการใช้พื้นที่สองฝั่งแม่น้ำปิง สร้างเป็นย่านที่พักนักท่องเที่ยว ส่งผลให้มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของที่พักเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยว มีผลให้เกิดการปิดกั้นทางระบายน้ำเดิม ทำให้เกิดน้ำท่วมหลักในพื้นที่ตัวเมืองเชียงใหม่อย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน
4.1) การทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเสีย อากาศเสีย ขยะ เสียง ฝุ่น ฯลฯ	- ผลกระทบต่อการทำลายทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มลภาวะทุกประเภท เพิ่มขึ้นมากอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้สืบเนื่องจากปริมาณคนที่เดินทางเข้ามาจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้น ทั้งที่นักท่องเที่ยวและมาประกอบอาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว - การเกิดขึ้นของสถานเริงรมย์ รวมทั้งกลุ่มสถานประกอบการต่างๆ ที่เลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งอาจจัดเป็นมลพิษทางวัฒนธรรม ฯลฯ
4.2) การส่งเสริมพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- การลงทุนเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวย่อมก่อให้เกิดความเสียหายบ้างกับทุกฝ่ายที่ทำงานร่วมกัน - องค์การท่องเที่ยว อ.บ.ค เทศบาล และหน่วยงานที่เป็นกลไกของรัฐได้หันมาสนใจ บำรุงรักษา ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างจริงจังและเข้มแข็งจะช่วยให้มรดกที่เป็นมรดกคงอยู่ยั่งยืนได้ต่อไป

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่
5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้าน สาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay เช่น การคมนาคม ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ รวมทั้งเทคโนโลยีการสื่อสาร ต่างๆ	- โดยภาพรวมแล้ว นับว่าเป็นการส่งผลดี จากการ เพิ่มบริการที่มากขึ้น ทั้งถึงขั้น รวมทั้งการปรับปรุงให้ดีขึ้นไม่ ว่าจะเป็นผลกระทบ โดยเฉพาะในพื้นที่เทศบาล เทคโนโลยี เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม การพัฒนาระบบ โทรศัพท์สาธารณะ และที่สำคัญคือ การพัฒนาระบบ อินเทอร์เน็ตสู่ชุมชนมากขึ้น ฯลฯ - เพื่อได้รับข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ และทันสมัย - มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากขึ้น การใช้อินเทอร์เน็ต มาก
ข้อเสนอแนะประเด็นสาธารณูปโภคที่ เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมกันทุกระดับจำเป็นต้อง ทำงานร่วมกันอย่างเร่งด่วน เพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความ สมดุล ร่วมกันให้ได้ระหว่างวิถีชีวิตของผู้คนดั้งเดิม กลุ่ม นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชน กลุ่มผู้ประกอบการบางกลุ่ม ฯลฯ เช่นการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบอำนวยความสะดวก ต่างๆ เช่น การลงทุนมากขึ้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก การจัดระบบรถเมล์สาธารณะ
6) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านความ มั่นคงและปลอดภัย	- ถ้าเป็นการบริหารจัดการในรูปแบบของการ ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจริงๆ จะส่งผลทำให้เกิดการ พัฒนาพื้นที่ต่างๆในชุมชนนั้นๆ เพราะจะส่งผลให้พื้นที่น่าอยู่ สิ่งแวดล้อมในบริบทต่างๆจะได้รับการดูแลรักษาร่วมกันมาก ยิ่งขึ้น - ส่งผลในชุมชนเกิดความน่าอยู่ ปลอดภัยและ พัฒนาขึ้นในระดับเกณฑ์ดี เพราะเป็นการบริหารจัดการร่วมกัน เพื่อการรับแขกในฐานะเจ้าบ้านที่ดีร่วมกันของผู้คนในชุมชน
6.1) การจัดการความมั่นคงปลอดภัย	- เป็นไปได้ที่จะส่งผลต่อการที่จะมีกลุ่มมิชชันนารีเพิ่ม มากขึ้นได้ เพราะการที่มีคนมาอยู่รวมกันมากๆ ทั้งคนในและ คนนอก ทำให้การจัดระเบียบสังคมได้ไม่ทั่วถึง การรักษา ความปลอดภัยยังไม่ทั่วถึง และไม่ดีพอ แต่ก็เห็นว่าไม่ถึงขั้นที่มี การแพร่หลายมากขึ้น

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่
6.2) การแพร่หลายของยาเสพติด การขาย บริการทางเพศ อาชญากรรม การเล่นการ พนัน	- อาจกล่าวได้ว่านักท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในพื้นที่ ภาคเหนือ และที่จังหวัดเชียงใหม่ อาจมีความแตกต่างกับกลุ่ม นักท่องเที่ยวที่พำนักในแถบชายทะเล โดยนักท่องเที่ยวที่ ประสงค์จะเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเชิงอนุรักษ์มักไม่ ดีกรีความรุนแรงของการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การขายบริการ ทางเพศ อาชญากรรม และการพนันมากนัก เป็นต้น

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของ จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.55 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัด
เชียงใหม่

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว (Long Stay)ด้านการประชาสัมพันธ์	- จำเป็นที่จะต้องมีการทำการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น ในทุกรูปแบบและต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับ การท่องเที่ยว และกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในอันดับ แรกในกลุ่มผู้ให้บริการการท่องเที่ยวต้องมีความชัดเจน ต้องมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่ชัดเจน ร่วมกัน เพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพร่วมกัน - นักท่องเที่ยวเข้ามาทำการประชาสัมพันธ์ก็ต้อง ขยายงานให้กับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ เอกชน ต้องตระหนักถึงว่าเราเป็นเจ้าบ้านที่ดี กลยุทธ์การ ประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลาเพื่อสนองตอบให้ เป็นที่พอใจของผู้มาพักในประเทศไทย

ตารางที่ 4.55 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
1) การประชาสัมพันธ์ - ททท.	- โดยมากแล้วจะเห็นการประชาสัมพันธ์อยู่บ้างแต่ไม่บ่อยนักที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในสื่อมวลชนต่างๆบ้าง เช่น สื่อโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ
-หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรง และโดยอ้อม เช่น ศูนย์กีฬาและนันทนาการฯ กระทรวงวัฒนธรรม พาณิชย์จังหวัด พัฒนาการจังหวัด เกษตรจังหวัด กระทรวงวัฒนธรรม	- โดยสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจต่างๆ - สื่อบุคคล เช่น บุคคลในพื้นที่ที่มีการประชาสัมพันธ์ให้กับคนที่ทราบถึงการท่องเที่ยวในพื้นที่ตน - มีการส่งกลุ่มพัฒนาชุมชนและเกษตรจังหวัดออกไปร่วมมือในชุมชน - สื่อกิจกรรม เช่น ในรูปแบบของการจัดกิจกรรมรณรงค์ผ่านสื่อและกิจกรรมร่วมกัน เช่น การจัดนิทรรศการประกอบกิจกรรมการแสดง การละเล่นต่างๆ ฯลฯ - สื่อวิทยุกระจายเสียง - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
-หน่วยงานระดับท้องถิ่น เช่น เทศบาล อบต. อบจ.	- สื่อกิจกรรมต่างๆ - สื่อสิ่งพิมพ์ เอกสารแนะนำ หนังสือพิมพ์ ภาพถ่ายแผ่นพับ - สื่อกิจกรรม เช่น มีการจัดกิจกรรมในเทศกาลต่างๆ ที่สำคัญ - วิทยุกระจายเสียง
-ผู้ประกอบการต่างๆ เช่น ที่พัก บริษัททัวร์ และกลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นชุมชนด้วยตนเอง ฯลฯ ผู้ประกอบการด้านที่พัก	- สื่อบุคคล พนักงาน ผู้ให้บริการในระดับและแผนกต่างๆ - สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ ใบปลิว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถที่จะทราบได้ว่า มีแหล่งท่องเที่ยว ที่พักที่ใด ราคาเท่าใดสามารถพักได้ รูปภาพ ภาพถ่าย ฯลฯ
2) การประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	-ผู้ประกอบการมักเป็นผู้ประชาสัมพันธ์โฆษณา - ส่วนใหญ่จะเป็นการบอกปากต่อปากระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือระหว่างกลุ่มเพื่อน กลุ่มญาติที่เคยมารู้จักก่อนหน้านี้ - นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวเองตามคำบอกเล่าของชาวบ้าน

ตารางที่ 4.55 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
4.3) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้อง หรือที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่นหรือชุมชนท่องเที่ยว	- นักท่องเที่ยวที่เข้ามาอยู่ในประเทศนานๆ หรือมาหลายครั้งแล้วจะสามารถรู้สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ได้เองและบอกต่อๆ กันมากกว่า แต่ก็มีหลายๆ กลุ่มที่ได้รับทราบข้อมูลจากที่ต่างๆ โดยภาพรวม เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั่วไปเกี่ยวกับการเผยแพร่ชื่อเสียงแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งมรดกที่สำคัญ ของจังหวัดเชียงใหม่ เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ทำให้เป็นจุดเริ่มของความสนใจ จากนั้นนักท่องเที่ยวก็จะทำการสำรวจ เสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากขึ้น และก็จะมาท่องเที่ยวแบบเจาะลึก หรือมาอยู่แบบนานๆ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีนั้นๆ เป็นต้น - ในปัจจุบันนับว่า การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่พบว่ามีสัดส่วนการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้เพิ่มมากขึ้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีของผู้คนชาวเหนือสามารถที่จะมีมูลค่าเพิ่มจากคุณค่าเดิมที่เคยมีอยู่ ทำให้สามารถที่จะดำรงอยู่ได้ผู้คนในรุ่นต่อไป

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่

1) ปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่กำลังเผชิญปัญหาเหมือนเมืองใหญ่ที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วทั่วไป กล่าวคือ มีปัญหาขยะล้นเมือง ปัญหาการจราจรหนาแน่นคับคั่ง ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขที่เหมาะสมในระยะยาว จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่สนใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวแบบระยะสั้น หรือการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

2) นอกจากนี้ในพื้นที่โดยรอบ เมืองเชียงใหม่ พบว่ามีการบุกรุกใช้ที่สาธารณะเพื่อทำประโยชน์เนื่องจากการขยายตัวเพิ่มขึ้นในทุกๆ ด้านส่งผลให้เกิดมลภาวะ ทั้งน้ำท่วม ไฟป่า และในที่สุด เกิดภาวะมลพิษทางอากาศ ปัญหาดังกล่าวต้องการถูกบรรจุเป็นนโยบายเร่งด่วนระดับชาติแล้ว

3) แนวโน้มการเป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาคของสนามบินเชียงใหม่ อาจส่งผลให้มีผู้คนจากหลายพื้นที่ ทั้งคนไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจมาใช้พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เพื่อประกอบอาชีพ จึงเสี่ยงต่อการเกิดขึ้นของปัญหาต่างๆ สำหรับเมืองใหญ่ที่มีการขยายตัวทาง

เศรษฐกิจเช่นที่กรุงเทพมหานครประสบอยู่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องวางแผนรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าว อาจมีผลทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติหันไปสนใจเดินทางไปยังประเทศอื่นที่มีความเป็น Primitive มากกว่า เป็นต้น

ตารางที่ 4.56 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.เชียงใหม่

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
1. ด้านการบริหารจัดการ งบประมาณ - โดยภาพรวมแล้วค่อนข้างที่จะมีปัญหาตั้งแต่ระดับนโยบาย การสื่อสารข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะนโยบาย กฎระเบียบต่างๆ การสื่อสารเพื่อการสั่งการสู่หน่วยงานที่ปฏิบัติในระดับพื้นที่ -ขาดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร -การบริหารจัดการเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณไม่ชัดเจน ไม่มีเจ้าภาพหลัก ขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนทั้งที่เกี่ยวกับนโยบาย และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวประเภทนี้	- ต้องสนับสนุน ส่งเสริมอย่างชัดเจนว่าเป็นนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศชาติ - ต้องทำการจัดระบบการส่งเสริมศักยภาพทั้งระบบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ เพราะเป็นเรื่องที่ใหม่มาก ยังไม่นิ่ง ยังไม่ชัดเจน ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่แน่ใจว่าจะอะไรที่ถูกต้อง อะไรที่ใช่ อะไรที่ไม่ใช่ ฯลฯ - ต้องส่งเสริมระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึง เพื่อสอดคล้องกับการเข้าถึงสื่อ เช่น Internet ความเร็วสูง - ต้องมีระบบในการบริหารจัดการงบประมาณร่วมกันเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของชุมชนหรือของพื้นที่อย่างชัดเจนร่วมกัน และเป็นระบบเพื่อที่การพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของพื้นที่จะสามารถที่จะพัฒนาได้อย่างเป็นระบบที่ดีร่วมกัน
2. ด้านบุคลากร - บุคลากรยังมีความรู้เรื่องในเรื่องที่เกี่ยวข้องน้อยมากแทบจะทุกเรื่อง ทำให้ไม่สามารถที่จะประสานงาน สั่งการ ช่วยเหลือ ตอบคำถามแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้	- ส่งเสริมความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำไปสร้างรายได้ - ต้องมีการพัฒนา และฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวประเภทนี้และที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง - เพิ่ม-อบรมมัคคุเทศก์ อาจจะเป็นพวกที่เป็นราชการ ครู มัคคุเทศก์น้อย ฯลฯ

ตารางที่ 4.56 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
3. ด้านการบริการจัดการ ได้แก่ - การบริหารจัดการไม่เป็นระบบ เช่นระบบการกำหนดโซนนิ่ง ระบบการดูแลแผงขายอาหาร ระบบการกำจัดขยะ ฯลฯ	- ให้มีการจัดการเพื่อบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับกระแสท่องเที่ยวของโลก - สร้างจิตสำนึก ความรู้สึกเป็นเจ้าของ การจัดการขยะมูลฝอย การควบคุมเรื่องการบำบัดน้ำเสีย - การเฝ้าระวังมิให้มีสิ่งปลูกสร้างรุกล้ำที่สาธารณะ หรือทำให้ภูมิทัศน์เสียหาย
4. ด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ - ททท. ไม่มีการประชาสัมพันธ์ หรือสนับสนุน Long Stay ในเชิงใหม่อย่างกว้างขวางมากนัก - ประชาสัมพันธ์คนรู้จักน้อย ไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง - การขยายด้านการตลาดยังนับว่าน้อยมาก - ขาดการติดต่อระหว่างหน่วยงาน เจ้าภาพหรือหน่วยงานหลักไม่ชัดเจน - หน่วยงานของรัฐพยายามให้ความเชื่อมั่น แต่กำลังการสนับสนุน การติดตามดูแลช่วยเหลือ ฯลฯ ไม่ค่อยพอ ลำช้า ทำให้กิจกรรมเอกชนไปเร็ว ไม่มีการกำหนดแผนแม่บทร่วมกัน	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวควรได้รับการส่งเสริมรณรงค์อย่างน้อย 3 เรื่องสำคัญ คือ 1) ดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยโมตรียิต 2) ดูแลเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 3) การรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรทางธรรมชาติให้คงเดิมโดยการเฝ้าระวังและบังคับ - ให้เพิ่มการตลาดให้คนรู้จักมากขึ้น - ติดตามและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ - ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน และเป็นการตลาดแบบเครือข่ายในทุกระดับ - ประชุมหน่วยงานต่างๆ ให้มีความรู้และเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจน และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบโดยตรง - กำหนดเจ้าภาพหรือหน่วยงานรับผิดชอบ และจำเป็นต้องทำงานร่วมกันจากทุกภาคส่วนในทุกระดับ - หลายหน่วยงานนอกเหนือจาก ททท. เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น คมนาคม สาธารณสุข และตำรวจ ล้วนต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบดูแลทำงานประสานกัน

4.3.2 ผู้ประกอบการประเภทต่างๆ

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้แทนจากกลุ่มที่เป็นผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ อันได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการทั่วไป ผู้ดูแลที่พัก จากธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ดังนี้คือ ธุรกิจเกี่ยวกับที่พัก ธุรกิจเกี่ยวกับร้านอาหาร อาหาร เครื่องดื่ม และธุรกิจเกี่ยวกับบริษัททัวร์ ฯลฯ

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้คือ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการทั่วไป จากเขตพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

- ตำบล ช้างคลาน อำเภอ เมือง จังหวัด เชียงใหม่
- ตำบล สันผักหวาน อำเภอ หางดง จังหวัด เชียงใหม่

ตอนที่ 1 ภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆของจังหวัดเชียงใหม่

1) สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอยู่ในระดับดี และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในปัจจุบันที่จะมีหลากหลายกลุ่มมาก เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเดินทางตามธรรมชาติ และผจญภัยมากขึ้นกว่าเดิมชมวิถีชีวิตคนเมือง โดยการเลือกที่จะอาศัยแบบประหยัดค่าใช้จ่ายแทบทุกวิถีทาง และนักท่องเที่ยวที่พำนักระยะยาวมักจะเป็นพวกที่อยู่เพื่อศึกษาความเป็นไทย สนใจการอยู่แบบไทยๆ และมีแนวโน้มจะมากขึ้น เพราะสภาพสังคมที่มีความเรียบง่าย และค่าใช้จ่ายถูก ฯลฯ

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันยังคงมีน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวแบบระยะสั้น

2) แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและไม่เป็นทิศทาง และผู้ประกอบการชุมชน และประชาชนส่วนใหญ่ ยังขาดประสบการณ์ในการดำเนินงาน จะมีเพียงส่วนน้อยที่ดำเนินการโดยอาศัยรูปแบบของชาวต่างชาติ (มีบางส่วนที่ผู้ประกอบการเป็นชาวต่างชาติซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการชาวไทยที่เป็นรายย่อยและไม่มีประสบการณ์เสียเปรียบ) แต่ในอนาคตหากมีการพัฒนาและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะรายย่อยที่อยู่ในชุมชนพื้นที่ชนบทให้เป็นระบบมากกว่านี้ รวมทั้งมีการจัดทำแนวทางการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบให้มีความแพร่หลายมากขึ้น น่าจะทำให้สถานการณ์การการท่องเที่ยวทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และที่เป็นการท่องเที่ยวทั่วไปดีขึ้น

3) ปัญหาที่สำคัญของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของเชียงใหม่คือพื้นที่ของ จ. เชียงใหม่จะเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะที่เป็นทั้งสังคมเมืองและสังคมชนบทที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และไปไม่ทันกันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพของสังคม ในด้านผลกระทบที่ไม่ดีตามมา เช่น ช่องว่างทางวัฒนธรรม การปรับตัวเกี่ยวกับวิถีชีวิตตลอดจนความเป็นอยู่ต่างๆ ช่องว่างทางสังคม การก่อตัวเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมต่างๆ การก่อคือนักท่องเที่ยวที่ทำความเดือดร้อน และความรำคาญแก่นักท่องเที่ยวและท้ายที่สุด ก็จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้นักท่องเที่ยวลดจำนวนลง หรือค่อยๆ หายไป หากไม่มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาก็เป็นระบบอย่างที่เป็นในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.57 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- โดยภาพรวมแล้วนับว่าเพิ่มขึ้นค่อนข้างมากและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ - กลุ่มผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้นซึ่งนักท่องเที่ยวในเชียงใหม่จะมีทั้งปีแต่มีจะเพิ่ม มากขึ้นในช่วงของฤดูหนาว
2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากกลุ่มประเทศทางยุโรป เช่น ฝรั่งเศส เยอรมัน อังกฤษ พอ ๆ กับนักท่องเที่ยวที่มาจากอเมริกา ส่วนนักท่องเที่ยวแถบเอเชียประเทศอื่นๆ ก็มีบ้างเป็นสัดส่วนกันลงไป ซึ่งได้แก่นักท่องเที่ยวจากประเทศ ญี่ปุ่น ฮองกง มาเลเซีย ฯลฯ
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่าสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ในอนาคตมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นถ้าหากมีการพัฒนาทั้งในเรื่องของทิศทางแผนการ และการพัฒนาการให้บริการและสินค้าที่เป็นระบบและได้มาตรฐานมากขึ้น

ตารางที่ 4.57 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	-จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในเชิงนิเวศที่เป็นแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี การท่องเที่ยวแวนันทนาการ และท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ตามลำดับ
4.1) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- สำหรับการท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวแบบการผจญภัยเชิงธรรมชาติ การเดินป่า การขี่ช้าง กาสำรวจธรรมชาติ รองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ตามลำดับ
4.2) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ รองลงมาเป็นการเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรม เท่ากับการเที่ยวชมประเพณีของท้องถิ่น การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท ตามลำดับ
4.3) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแวนันทนาการ	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแวนันทนาการ ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวเพื่อความสุขสบายแต่ก็จะไม่เป็นไปในแนวโลดโผนมากนัก โดยมากจะเป็นการสนุกสนานในแนวสบายๆ เช่น การร่วมทำกิจกรรมเกี่ยวกับนันทนาการ กิจกรรมที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตผู้คน ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ และรองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา เช่น มาฝึกซ้อมกีฬา เช่น มาเป็นกลุ่มเพื่อเล่นกอล์ฟ รวมทั้งการมาชมกีฬาต่างๆ

ตารางที่ 4.57 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4.4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- นักท่องเที่ยวที่เที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ส่วนมากจะมาท่องเที่ยวผนวกกับการคิด หรือการวางแผนที่จะทำกิจกรรมอย่างอื่นด้วย เช่น มาติดตามงาน มาจัดประชุม มาติดตามธุรกิจ ฯลฯ รองลงมามักจะเกี่ยวกับการศึกษาดูงาน การหาเพื่อน หาคู่ หาแฟน หรือตั้งใจที่จะมามีครอบครัวที่ประเทศไทย ฯลฯ
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว 5.1) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ ที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวในเกือบทุกประเภทเท่าๆกัน แต่ที่มีความเด่นชัดมากที่สุดจะได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่น เที่ยวป่า ภูเขา น้ำตก ภูเขา พอๆกับการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ถ้ำ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นวิถีชีวิตของคนในชนบท เช่น การเที่ยวชมวิถีชีวิตคนชนบทในพื้นที่ราบ และวิถีชีวิตคนเผ่าต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนการท่องเที่ยวแบบผจญภัยแนวธรรมชาติจะได้แก่ การล่องแก่ง การปีนเขา การไต่หน้าผา เป็นต้น
5.2) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะฯ	- นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่เที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวในแนวที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวชมวิถีชีวิตไทย วิถีชีวิตชนบท รวมทั้งวิถีชีวิตเกษตรกร เช่น การพักกับชาวบ้าน (home stay) การดูวิถีชีวิตชนพื้นเมือง และชนเผ่า พอๆกับการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละท้องถิ่น เช่น ประเพณีท้องถิ่นที่มีตามเทศกาล หรือที่เป็นการแสดงต่างๆ รวมถึงการเที่ยวชม สิ่งประดิษฐ์ งานฝีมือ การทอผ้า การจักสาน การทำสินค้าที่ระลึกพื้นเมือง ตามด้วยการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถานต่างๆ

ตารางที่ 4.57 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
5.3) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มาเที่ยวในแนวนันทนาการ ถ้าเป็นรุ่นหนุ่มสาวส่วนใหญ่ก็จะนิยมเที่ยวแบบกีฬาแนวธรรมชาติ เช่น การล่องแก่ง การปีนเขา การไต่หน้าผา การเที่ยวถ้ำ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นกลุ่มคนที่สูงอายุขึ้นมา ก็จะเป็นแนวเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการในเชิงของการพักผ่อน การพักผ่อน ฯลฯ
5.4) กิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่เที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะค่อนข้างที่จะมีหลากหลายมากขึ้น และเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นมาท่องเที่ยวผนวกกับการศึกษาดูงาน การศึกษาวิจัย การฝึกอบรมระยะสั้นๆ แล้วอยู่ต่อเพื่อท่องเที่ยว นอกนั้นก็จะเป็นการมาท่องเที่ยวเพื่อต้องการมีครอบครัว และการท่องเที่ยวที่มาเพื่อธุรกิจ ทั้งในรูปแบบที่เป็นธุรกิจโดยตรง และโดยอ้อม ฯลฯ
6) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	-กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า สถานการณ์การท่องเที่ยวในอนาคตของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทุกประเภท คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเพื่อการนันทนาการ และการท่องเที่ยววัตถุประสงค์เฉพาะ โดยรวมมีแนวโน้มที่จะยังคงเป็นที่นิยมในระดับที่เท่าๆกัน หรือใกล้เคียงกันทุกประเภท
6.1) สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ	- การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติที่ประกอบด้วยการท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มีแนวโน้มที่จะเจริญเติบโตในระดับที่ใกล้เคียงกัน
6.2) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวศิลปะฯ	- การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวโน้มในอนาคตนักท่องเที่ยวจะให้ความสนใจในการท่องเที่ยวในทุกรูปแบบเท่าๆกัน คือ แบบชมวิถีชีวิตขนบ การชมงานวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ

ตารางที่ 4.57 (ต่อ)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
6.3) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวนันทนาการ	- การท่องเที่ยวแบบนันทนาการจะยังมีความสนใจมากขึ้นในระดับที่ใกล้เคียงกันคือ การท่องเที่ยวเพื่อการผจญภัยในรูปแบบที่หลากหลาย โดยจะขึ้นอยู่กับกลุ่มอายุ และความสนใจที่แตกต่างกันด้วย และการกีฬาในลักษณะต่างๆ
6.4) สถานการณ์การท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ	- การท่องเที่ยวแบบวัตถุประสงค์เฉพาะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา งาน การมาแต่งงานกับคนไทย การเผยแพร่ศาสนา และการทำธุรกิจในรูปแบบและลักษณะต่างๆ

ตอนที่ 3 ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.58 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
1. สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ 1.1) ส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้เพิ่มขึ้นไปทั่วพื้นที่ โดยเมื่อนักท่องเที่ยวมาก งานก็มากขึ้น จึงต้องใช้แรงงานมากขึ้น ทำให้มีการกระจายรายได้ไปยังประชาชนในพื้นที่มากขึ้น - อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้ประกอบการบางส่วนเห็นว่าแนวโน้มด้านการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวมีลักษณะการใช้จ่ายอย่างประหยัด อาจทำให้เกิดการกระจายงานไม่มาก
1.2) ส่งผลต่อการเกิดการลงทุน	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จะสามารถส่งผลต่อการลงทุนที่เพิ่มขึ้น โดยมีการลงทุนก่อสร้างที่พักใหม่ และปรับปรุงที่พักที่มีอยู่แล้วเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก เพื่อรองรับกับปริมาณนักท่องเที่ยว รวมถึงมีการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร ของที่ระลึก บริษัทนำเที่ยว และรถเช่า เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
1.3) การจ้างงาน	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการจ้างงานเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามการเพิ่มขึ้นหรือการขยายตัวของธุรกิจ ส่งผลให้มีการกระจายรายได้ โดยการจ้างงานไปยังกลุ่มอาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่น ตามแหล่งที่พัก ร้านอาหาร มีการจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้น - อย่างไรก็ตามมีกลุ่มผู้ประกอบการบางส่วนที่เห็นว่าจ้างงานแปรเปลี่ยนไปตามฤดูกาลท่องเที่ยวและจำนวนนักท่องเที่ยว การว่าจ้างแรงงานส่วนใหญ่จึงค่อนข้างคงที่มากกว่า
1.4) คนในพื้นที่มีงานทำ	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการทำให้คนในพื้นที่มีงานทำโดยมีการจ้างงานมากขึ้นตามการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวซึ่งมีคนในพื้นที่ส่วนหนึ่ง ขณะเดียวกันก็มีคนนอกพื้นที่ที่อพยพเข้ามาทำงานด้วยส่วนหนึ่ง เพราะมีค่าแรงที่สูงกว่าทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสนใจมากขึ้นส่วนคนในพื้นที่ดั้งเดิมจะเฉพาะผู้ที่มีประสบการณ์และมีคุณภาพหรือไม่ก็เป็นเครือญาติกัน
1.5) สภาพภาพรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นอยู่ในเกณฑ์ดีในทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าของกิจการ และประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น และยังมีการกระจายรายได้ โดยสามารถสร้างรายได้จากการบริการด้านที่พัก ด้านอาหาร และสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว - อย่างไรก็ตามการที่จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นที่ไม่มากนักทำให้เกิดการแบ่งสัดส่วนทางการตลาดระหว่างผู้ประกอบการที่มีมากขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะปัญหานี้จะเกิดในช่วงที่ไม่ใช่ฤดูกาลการท่องเที่ยวซึ่งทำให้การกระจายทางเศรษฐกิจในภาพรวมไม่สม่ำเสมอตลอดทั้งปี แต่ผู้ประกอบการเห็นว่าถ้าหากมี

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
	หน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยในการส่งเสริมด้านการตลาด และการบริหารจัดการที่ดีร่วมกับส่วนท้องถิ่น ชุมชน และผู้ประกอบการ ฯลฯ จะทำให้มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวสม่ำเสมอตลอดปี ประชาชนก็จะมีรายได้ที่มากขึ้นและมีการจ้างงานสม่ำเสมอด้วย - ภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด รวมทั้งให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดี ก็จะทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ประชาชน ในพื้นที่มากขึ้น
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ long stay 2.1) ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อวัฒนธรรมไทยดังนี้ - ส่วนใหญ่เห็นว่าวิถีชีวิตคนในพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงบ้างโดยเฉพาะการปรับตัวให้มีความทันสมัยมากขึ้น มีการเลียนแบบชาวต่างชาติมากขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมาก และเข้ามามากตั้งแต่อดีตเป็นระยะเวลาแล้ว การดำรงวิถีชีวิตของคนในพื้นที่จึงเปลี่ยนแปลงไปด้วยซึ่งสังเกตได้จากการเป็นเมืองที่มีตึกสูง ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหารแบบชาวต่างชาติมากมาย หรือในพื้นที่รอบนอกก็มีการเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับชาวต่างชาติ อย่างไรก็ตามเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีความโดดเด่นที่เป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมทำให้กลับกลายเป็นจุดแข็งในการรักษาศิลปวัฒนธรรม รวมถึงการดำรงวิถีชีวิตดั้งเดิมไว้สำหรับเป็นจุดขายการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจึงเป็นไปในลักษณะที่เป็นทั้งการรักษาสิ่งดั้งเดิมและการปรับปรนรับสิ่งใหม่ให้ไปด้วยกัน

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
2.2) ความประทับใจต่อวัฒนธรรม	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า ความประทับใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยนั้นมีเพิ่มมากขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเชียงใหม่ต่างทราบหรือมีข้อมูลของเชียงใหม่เกี่ยวกับด้านธรรมชาติ ขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรมมาก่อนบ้างแล้วดังนั้นจึงเชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวจะเป็นสิ่งดึงดูดใจ นักท่องเที่ยวให้เกิดความประทับใจ และส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีการเรียนรู้และสัมผัสในวัฒนธรรม และมีความซาบซึ้ง หรือซึมซับใน วิถีชีวิตของคนเชียงใหม่ มากขึ้น
2.3) การสร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทย	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวหน่วยงานภาครัฐ โดยทางจังหวัด ภาคเอกชน หรือผู้ประกอบการ และชุมชนจะมีการสร้างความเข้มแข็งโดยการรักษาและฟื้นฟู ประเพณี วัฒนธรรม และนำวัฒนธรรมที่มีอยู่ออกมาทำการเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้เห็น ซึ่งถือว่าเป็นจุดขายที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เช่น การจัดงานประเพณี การจัดการแสดงวิถีชีวิต การจัดหอนิทรรศการ การจัดถนนคนเดิน การแต่งกาย และจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ให้นักท่องเที่ยวได้ชม หรือการใช้กฎประเพณีเป็นข้อกำหนด เช่น การให้นักท่องเที่ยวแต่งกายสุภาพ ก่อนเข้าไปเยี่ยมชมในวัด ซึ่งถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง นอกจากนี้การสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมอาจมีการแลกเปลี่ยนประเพณีวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนบ้างเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน
2.4) ผลต่อการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทย	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมโดย กลุ่มคนในชุมชนมีการนำเอาแบบอย่างในการดำรงชีวิตของนักท่องเที่ยวมาใช้ เพื่อให้เกิดความทันสมัยและให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเอง

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
	กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึง การสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วย ขณะเดียวกัน นักท่องเที่ยวก็มีการเลียนแบบในเรื่องวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม - อย่างไรก็ตามมีผู้ประกอบการบางส่วนที่เห็นว่ายังไม่ผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนมากนัก กล่าวคือ ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงมีความเป็นอยู่แบบเดิม
2.5) สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทย	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อภาพรวมด้านวัฒนธรรม คือ ก่อให้เกิดความหลากหลายด้านวัฒนธรรม แต่ก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย กล่าวคือ วัฒนธรรมท้องถิ่นถูกรักษาและฟื้นฟู โดยเฉพาะวัฒนธรรมเก่าที่กำลังเลือนหายไปได้รับการฟื้นฟูเพื่อให้นักท่องเที่ยวต่างชาติได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น และวัฒนธรรมถูกมองในด้านดีขึ้น นักท่องเที่ยวก็จะมีโอกาสที่จะเรียนรู้และรับเอาความเป็นไทยติดตัวไปเผยแพร่อีกทางหนึ่ง - สำหรับข้อเสียก็คือ คนในพื้นที่จะมีการเปิดรับนำเอาวัฒนธรรมวิถีของชาวต่างชาติที่ติดตัวมานักท่องเที่ยว เมื่อนานวันเข้าก็จะมี การซึมซับเข้ามาใช้อย่างไม่รู้ตัวด้วยเช่นกัน แต่ก็เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่ชอบการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่แปลกใหม่ - อย่างไรก็ตามหากชุมชนมีการปลูกฝัง หรือเน้นย้ำในความเป็นไทย และความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ออกมาในรูปของการแสดง หรือสื่อด้วยศิลปะ ก็จะช่วยให้วัฒนธรรมท้องถิ่นมีความเข้มแข็งได้ - ชุมชนควรมีการรวมกลุ่มกันเพื่อรักษา ฟื้นฟู ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่ ให้รู้จักรักและหวงแหน วัฒนธรรม โดยผ่านด้านการแสดง รวมถึงผ่านด้านศิลปะ เพื่อให้มีการถ่ายทอดไปยังนักท่องเที่ยวให้เห็นถึงความงดงามของวัฒนธรรม ประเพณีของไทย

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
3. สรุปภาพรวมของผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay 3.1) ความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในลักษณะที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ ที่มีผู้ประกอบการในด้านต่างๆ มากขึ้น เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ด้านอาหาร สินค้าที่ระลึก รถเช่า เพิ่มขึ้น ผลที่ตามมาคือทำให้มีการกระจายรายได้ในชุมชน เกิดการจ้างงานในชุมชนเพิ่มมากขึ้นถึงแม้จะมีในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ - อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้ประกอบการบางส่วนเห็นว่า สภาพสังคมมีลักษณะเดิมไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงมากนัก
3.2) ความผูกพันต่อชุมชน	-กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่มีผลต่อประชาชนให้มีความผูกพันต่อชุมชน กล่าวคือประชาชนในชุมชนมีความผูกพันต่อชุมชนเท่าเดิม มีความเอื้อเฟื้อต่อกันเช่นเดิม
3.3) การย้ายถิ่นฐาน	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ไม่มีการย้ายถิ่นไปทำงานที่อื่นเพราะเชียงใหม่เป็นจังหวัดใหญ่ที่มีงานรองรับคนในพื้นที่ได้ค่อนข้างเพียงพอและมีความมั่นคง หากไม่เลิกงาน นอกจากนี้ ยังพบว่ามีการอพยพด้านแรงงานจากพื้นที่อื่นเข้ามาหางานทำในเชียงใหม่มากกว่าที่จะย้ายออก
3.4) ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่กล่าวคือคนในสังคมยังมีความผูกพันช่วยกันดูแลซึ่งกันและกันจากพื้นฐานของสังคมดั้งเดิมที่มีลักษณะเป็นสังคมที่ไม่ซับซ้อน และมีความรู้จักกันหรือคุ้นเคยกันมานานความ สัมพันธ์จึงยังดีเหมือนเดิม

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
	- อย่างไรก็ตามมีบางส่วนที่เห็นว่าความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่มีทิศทางที่ดีขึ้นทั้งนี้เพราะการที่มีแหล่งท่องเที่ยวทำให้คนมีงาน มีความผูกพัน มีการติดต่อ - มีการรวมกลุ่ม และประสานงานช่วยเหลือกันมากขึ้น แต่ก็มีบางครั้งที่มีการแข่งขันกันบ้าง
สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะในประเด็นด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- ในภาพรวมทางสังคมแล้ว กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้ประชาชนในสังคมมีความสัมพันธ์กันดีตามเดิม แต่อาจมีในบางส่วนที่อาจมีการแข่งขันกันทางธุรกิจบ้างซึ่งไม่มีผลกระทบทางสังคมมากนัก แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วจะมีในด้านดีมากกว่าด้านเสีย เช่น การจ้างงานจะช่วยลดปัญหาคนว่างงานซึ่งถือว่าเป็นปัญหาหนึ่งทางสังคม และส่งผลต่อการลดปัญหาอาชญากรรมในสังคมได้ทางหนึ่ง เมื่อไม่มีผลกระทบทางสังคมก็จะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย
4. สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay 4.1) การทำลายสิ่งแวดล้อม -ด้านน้ำเสีย	- กลุ่มผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ ดังนี้ - ส่วนใหญ่เห็นว่า สภาพแวดล้อมด้านน้ำเสียมีปริมาณมากขึ้น โดยเฉพาะในแหล่งชุมชนเมืองหรือชุมชนของแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้คนทั้งในพื้นที่เองและนักท่องเที่ยวที่มีปริมาณที่มากจะมีการปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำหรือคูคลองเพิ่มขึ้นทำให้น้ำเสียเพิ่มขึ้น - อย่างไรก็ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ผู้ประกอบการ หน่วยงานส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล ได้มีการจัดทำแผนเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมรวมทั้งมีการรณรงค์ให้ประชาชน มีการช่วยเหลือกันดูแลรักษาเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
-ด้านอากาศ -ด้านปริมาณขยะ -ด้านมลภาวะทางเสียง	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า สภาพแวดล้อมทางด้านอากาศมีการเปลี่ยนแปลงบ้างแต่เป็นเฉพาะในเขตตัวเมืองที่มีปริมาณรถยนต์จำนวนมาก ประกอบกับมีสิ่งปลูกสร้างในตัวเมืองมากทำให้การจราจรคับคั่งและมีควันจากท่อไอเสียเพิ่มมากขึ้น แต่สำหรับเขตที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวรอบนอก ไม่มีมลภาวะทางอากาศหรือมีอากาศเสีย เนื่องจากเชียงใหม่เป็นเมืองที่มีภูเขาห้อมล้อมและอากาศถ่ายเทได้สะดวก - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีปริมาณขยะเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในฤดูกาลที่มีการท่องเที่ยวที่คับคั่ง ทำให้มีการเก็บขยะที่ช้า ประกอบกับการที่ประชาชนไม่แยกขยะ การทิ้งขยะไม่เป็นที่ทางตามจุดที่กำหนดให้ จะทำให้การเก็บและทำลายขยะเป็นไปได้ยากขึ้น ซึ่งบางครั้งจะกลายเป็นปัญหาทำให้เกิดความไม่น่ามองและอาจเกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของจังหวัดรวมถึงอาจเกิดโรคต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยวได้ - อย่างไรก็ตามหากหน่วยงานที่รับผิดชอบทำงานอย่างเข้มแข็ง มีการรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชน และผู้ประกอบการจะทำให้ปริมาณขยะที่จะเพิ่มขึ้นนั้นสามารถเก็บและทำลายได้โดยไม่เพิ่มปริมาณจนน่าเป็นห่วง - กลุ่มผู้ประกอบการบางส่วนเห็นว่า มลภาวะทางเสียงมีเพิ่มมากขึ้นแต่ก็อยู่เฉพาะในเขตเมืองที่มีการจราจรคับคั่งและมีเสียงจากรถยนต์ แต่ในเขตที่พักที่อยู่นอกเมืองจะไม่มีมลภาวะทางเสียงเพราะส่วนใหญ่แล้วผู้ประกอบการมักจะเลือกทำเลในการจัดทำแหล่งที่พักให้อยู่ใกล้ชุมชนมากที่สุดตามความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่แล้ว

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
4.2) การส่งเสริมพัฒนาสิ่งแวดล้อม -ด้านน้ำเสีย -ด้านปริมาณขยะ -ด้านมลภาวะทางเสียง	- กลุ่มผู้ประกอบการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ ดังนี้ - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการพัฒนาสิ่งแวดล้อมด้านน้ำเสียโดยมีการจัดงบประมาณสนับสนุนด้านการบำบัดน้ำเสียและรณรงค์ให้ประชาชนร่วมรักษาน้ำตามโครงการที่มุ่งให้เชียงใหม่เป็นเมืองสวยงามน่าอยู่ - ด้านปริมาณขยะหน่วยงานส่วนท้องถิ่นได้มีการรณรงค์การจำแนกขยะแก่ประชาชน ผู้ประกอบการให้มีการแยกและกำจัดขยะอย่างเป็นระบบและถูกสุขวิธี - ด้านมลภาวะทางเสียง มีการจัดทำแผนการการควบคุมมลภาวะทางเสียงเช่นการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์ไม่ให้มีเสียงดังเกินกำหนด มีการควบคุมเสียงตามสถานบันเทิงตามกฎหมาย
สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- ในภาพรวมการดำเนินการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในส่วนของนักท่องเที่ยวนั้นไม่ได้มีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรง แต่ถ้าหากมีปริมาณของนักท่องเที่ยวมากขึ้นก็จะก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมได้ เช่นปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น - ดังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานส่วนท้องถิ่น ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ การจัดทำแผนงาน และการจัดการเพื่อแก้ไข ป้องกันมลภาวะที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งการรณรงค์ ขอความร่วมมือจากประชาชน ผู้ประกอบการ และความร่วมมือจากนักท่องเที่ยวในการป้องกันไม่ให้เกิดมลภาวะต่าง ๆ

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
5. สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสาธารณูปโภคที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay 5.1) การจัดการสาธารณูปโภค -ด้านการคมนาคม -ด้านไฟฟ้า -ด้านถนน -ด้านการสื่อสาร -ด้านเทคโนโลยี - ด้านอินเทอร์เน็ต	- กลุ่มผู้ประกอบการ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านสาธารณูปโภคในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ ดังนี้ - กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่าการจัดการสาธารณูปโภค ในด้านคมนาคมนั้นพบว่ามีปริมาณรถยนต์ และมีจำนวนผู้ใช้รถมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์เช่าหรือรถรับจ้าง รถขนส่งมวลชนที่เพิ่มขึ้น - อย่างไรก็ตามบางส่วนให้ความเห็นเพิ่มว่าการจัดระบบการคมนาคมยังไม่ค่อยเป็นระบบเท่าที่ควร - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าปริมาณการใช้ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น มีการขยายสาธารณูปโภคด้านไฟฟ้าครอบคลุมเกือบทุกพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว - กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภคด้านถนน มีการปรับปรุงสภาพผิวถนนให้เป็นถนนลาดยางเกือบทุกเส้นทาง รวมทั้ง มีการขยายสร้างเส้นทางเพื่อให้เกิดความสะดวกสามารถเข้าไปที่พักและแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น - กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภคด้านการสื่อสารมีเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ - กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า การจัดการสาธารณูปโภคด้านเทคโนโลยียังมีเพิ่มมากขึ้น มีการนำระบบอัตโนมัติสำหรับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น ตู้แนะนำประชาสัมพันธ์อัตโนมัติ ระบบสารสนเทศในการให้ข้อมูลต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว - กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่าการให้บริการด้านอินเทอร์เน็ตมีมากขึ้นเพราะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวในการติดต่อสื่อสารและการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
สรุปภาพรวมของผลกระทบและข้อเสนอแนะด้านสาธารณสุขที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- โดยภาพรวมผลกระทบด้านสาธารณสุขไม่พบปัญหา เพราะมีการขยายตัวในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการคมนาคม การขยายถนน ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยี การสื่อสาร และอินเทอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ตามยังมีในบางพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลในรอบนอก ที่ยังต้องการสาธารณสุข ดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อการเพิ่มขึ้นของปริมาณนักท่องเที่ยว
6. สรุปภาพรวมของผลกระทบ และข้อเสนอแนะด้านความมั่นคงและความปลอดภัยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	- กลุ่มผู้ประกอบการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านความมั่นคงและปลอดภัยในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ ดังนี้
6.1) การจัดการความมั่นคงปลอดภัย	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยโดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกตรวจตราความสงบเรียบร้อย รวมทั้งมีตำรวจท่องเที่ยวที่มีความรู้ในภาษาต่างประเทศที่คอยดูแลด้วยทางหนึ่ง ส่วนในเขตชุมชนก็จะมีการจัดเวรยามที่เป็นอาสาสมัครคอยดูแลรักษาความปลอดภัย เพื่อระวังความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
6.2) การแพร่หลายของยาเสพติด	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหาการแพร่หลายของยาเสพติดเพราะทางรัฐมีนโยบายในการดูแลอย่างเข้มงวด แต่ผู้ประกอบการบางส่วนไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติด ขณะเดียวกันผู้ประกอบการเห็นว่ามียาเสพติดที่ไม่ร้ายแรง เช่น บุหรี่ สุรา มีมากขึ้น
6.3) การขายบริการทางเพศ	- กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีปัญหาการขายบริการทางเพศเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนิยมมาท่องเที่ยวแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้นำบางส่วนเห็นว่าอาจมีปัญหานี้บ้างโดยมีโสเภณีเข้ามาชาติที่แฝงตัวเข้ามา เช่น ในรูปแบบของการแต่งงานแต่ภายหลังมาขายตัวให้นักท่องเที่ยว แต่ถือว่ามีน้อยมาก

ตารางที่ 4.58 (ต่อ)

ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของ จ.เชียงใหม่
6.4) อาชญากรรม	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านอาชญากรรมในพื้นที่ เพราะทางภาครัฐ ชุมชน และผู้ประกอบการต่างก็ให้ความสนใจเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว
6.5) การเล่นเกมพนัน	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านการพนันเพราะไม่มีแหล่งการพนัน และการดำเนินการท่องเที่ยวจะเน้นไปในแนวของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม
สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัย	- การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังไม่ได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงและความปลอดภัย หากบางครั้งปัญหาหาเสด็จอาจมีการลักลอบมาบ้างแต่ไม่ใช่โดยนักท่องเที่ยว ส่วนปัญหาด้านการขายบริการทางเพศจะไม่ค่อยมีกับนักท่องเที่ยวเพราะนักท่องเที่ยวนิยมมากันเป็นคู่ และมีจุดมุ่งหมายที่จะมาเที่ยวเชิงนิเวศ และศิลปวัฒนธรรมมากกว่า - รัฐควรมีการหามาตรการที่จะใช้สำหรับการรองรับด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น เช่น การจัดทำแผนด้านความปลอดภัยหากมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและระยะเวลาในการพำนักราวนานขึ้นเพื่อให้ นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัย นอกจากนี้ควรเพิ่มการกวาดขันเกี่ยวกับปัญหาเสด็จกับปัญหาโสเภณีให้มากขึ้น ให้มีการตรวจตราบริเวณริมแม่น้ำโขง เนื่องจากอาจมีการลักลอบเข้ามาผ่านทางแม่น้ำโขงมาจำหน่ายและให้บริการแก่ท่องเที่ยวได้

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.59 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay	
1) การประชาสัมพันธ์	- กลุ่มผู้ประกอบการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ดังนี้ - กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า ได้มีหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ทั้ง ภาครัฐ ผู้ประกอบการและชุมชน ได้มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ และมีวิธีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ คือ
1.1) การประชาสัมพันธ์โดย ททท.	- ททท. มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยส่วนใหญ่จะเป็นการประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อกิจกรรม เท่า ๆ กัน โดยสื่อสิ่งพิมพ์จะอยู่ในรูปแบบของเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ - ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซีดี และรายการโทรทัศน์ - สำหรับสื่อกิจกรรมส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ กิจกรรมประชุมสัมมนา การออกงานแสดงตามเทศกาลต่าง ๆ การจัดแพ็คเกจการท่องเที่ยว เป็นต้น - นอกจากนี้ ททท.ยังมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อบุคคล เช่น การจัดทำวลชนสัมพันธ์ ผ่านบริษัทตัวแทน รวมถึงการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อป้ายโฆษณา เป็นต้น

ตารางที่ 4.59 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
1.2) การประชาสัมพันธ์โดยพาณิชย์จังหวัด	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดมีไม่คอยมีบทบาทในการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยตรง แต่จะใช้สื่อบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จากสำนักงานพาณิชย์จังหวัดให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในทางอ้อม ได้แก่ การใช้มาตรการทางกฎหมายให้สถานประกอบการทั้งด้านที่พักและร้านอาหาร มีการให้ติดป้ายแสดงราคา เป็นต้น
1.3) การประชาสัมพันธ์โดยพัฒนาการจังหวัด	- สำนักงานพัฒนาการจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล เช่นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และการให้ข้อมูลแก่ผู้ประกอบการ นอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อกิจกรรม เช่น การแสดงผลภัณฑ์ - การเชิญสื่อมวลชน ใช้สื่อสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ วิทูรย์ ร่วมเผยแพร่
1.4) การประชาสัมพันธ์โดยเกษตรจังหวัด	- สำนักงานเกษตรจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล โดยให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวและการอบรมประชาชนในชุมชนที่มีการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีความรู้ที่จะสามารถแนะนำนักท่องเที่ยวได้ - นอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อ กิจกรรมการแสดงผลิตภัณฑ์พื้นที่ สื่ออินเทอร์เน็ต และแผ่นพับ
1.5) การประชาสัมพันธ์โดย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด	- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ รวมถึง การประชาสัมพันธ์ข้อมูลผ่านสื่อแผ่นพับและสื่ออินเทอร์เน็ต
1.6) การประชาสัมพันธ์โดย อ.บ.ต.	- องค์การบริหารส่วนตำบลมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคลเพื่อให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว และมีการใช้สื่อแผ่นพับ

ตารางที่ 4.59 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อ การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ต่อการ ท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
1.7) การประชาสัมพันธ์โดย สำนักงานเทศบาล	- สำนักงานเทศบาลมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล สื่อกิจกรรม เช่น โครงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อแผ่นพับในการให้ข้อมูลและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการใช้แผ่นป้ายโฆษณา
1.8) การประชาสัมพันธ์โดย ผู้ประกอบการด้านที่พัก	- ผู้ประกอบการด้านที่พักมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อบุคคล การร่วมมือกับ ททท. ในการเผยแพร่การท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีการให้ข้อมูลผ่านสื่อแผ่นพับในการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคม สถานที่สำคัญ และมีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตด้วย
1.9) การประชาสัมพันธ์โดย ร้านจำหน่ายอาหาร	- ร้านจำหน่ายอาหารมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่การใช้สื่อบุคคล
1.10) การประชาสัมพันธ์โดย ร้านจำหน่ายของที่ระลึก	- ร้านจำหน่ายของที่ระลึกมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่การใช้สื่อบุคคล และการใช้สื่อแผ่นพับ
1.11) การประชาสัมพันธ์โดย บริษัททัวร์	- บริษัททัวร์มีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยการใช้สื่อสิ่งพิมพ์
1.12) การประชาสัมพันธ์โดยกลุ่มกำนันตำบล	- กลุ่มกำนันตำบลมีการดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเน้นที่การใช้สื่อสิ่งพิมพ์
2) การใช้ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวและข้อเสนอแนะ	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า การดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้มีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับทุกปีที่ผ่านมาซึ่งสังเกตได้จาก การที่มีแหล่งที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.59 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
3) การใช้ประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวและข้อเสนอแนะ	- กลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดเห็นว่า การดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้ท้องถิ่นมีภาพลักษณ์ที่ดีเพิ่มขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวรู้จักมากขึ้น โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย ความเงียบสงบและสวยงาม - อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าถ้าหากมีการคัดกรองนักท่องเที่ยวจะช่วยได้กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและกลุ่มดังกล่าวจะช่วยเป็นสื่อบุคคลในการเผยแพร่ภาพลักษณ์ได้เป็นอย่างดี
4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านการประชาสัมพันธ์	- โดยภาพรวมแล้วกลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า การดำเนินการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังมีน้อยอยู่ และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังมีการดำเนินการแบบต่างคนต่างทำ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นโดยใช้สื่อที่หลากหลาย - และภาครัฐควรเป็นแกนนำในการดำเนินการ เพราะมีทั้งเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ

ตอนที่ 5 ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่

1) ควรมีการร่วมมือและประสานงานกันของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรส่วนท้องถิ่น ประชาชน และเอกชน เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ได้รับการพัฒนาให้มากขึ้นและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2) ควรมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้มีช่องทางที่หลากหลาย ให้มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3) ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ แก่ ผู้ประกอบการ ชุมชน และประชาชน เช่น การสื่อสาร การบริหารจัดการ สินค้าและบริการ

4) ควรมีการจัดการสนับสนุนด้านงบประมาณ รวมทั้งมีการจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการ ชุมชน และองค์กรส่วนท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

5) ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามน่าท่องเที่ยว เช่น การจัดทำสถานที่พักผ่อนริมน้ำ การปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ริมแม่น้ำ และถนนหนทาง ให้เกิดความสวยงามและเป็นธรรมชาติ เพื่อดึงดูดและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.60 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.เชียงใหม่

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
1. ด้านหน่วยงานภาครัฐ -ด้านงบประมาณ -ด้านการประชาสัมพันธ์ -ด้านสาธารณูปโภค (การคมนาคม/ไฟฟ้า / ถนน/ ประปา)	-กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับงบประมาณในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะการถูกตัด หรือได้รับงบประมาณในการดำเนินการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอ และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังเช่น - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐโดยเฉพาะ ททท. ควรมีการจัดการดำเนินการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบมากขึ้น ควรเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น และมีการร่วมมือกับภาคเอกชนและประชาชนในการจัดทำแผนกิจกรรมและแผนประชาสัมพันธ์ร่วมกันตลอดทั้งปี - รัฐควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนด้านการคมนาคมโดยเฉพาะการจัดรถยนต์โดยสารประจำทางที่มีคุณภาพและมีจำนวนมากขึ้นสำหรับรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวแต่ละจุด รวมถึงเพิ่มไฟฟ้าให้เข้าถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว การขยายระบบถนนและประปาให้มีความเพียงพอด้วย

ตารางที่ 4.60 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
-หน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด -หน่วยงานในระดับท้องถิ่น เช่น อบต. มีรายได้น้อย	- ควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่นการจัดกองทุนหมุนเวียนการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนให้มีโอกาสเพิ่มในการผลิตสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว - รัฐควรมีการส่งเสริมให้มีแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาเป็นทุนหมุนเวียนในชุมชนและเพิ่มงบประมาณให้กับ อบต.เพื่อที่จะได้มีรายได้ในการนำมาบริหารจัดการภายในท้องถิ่น
2. ด้านบุคลากร -ขาดแคลนมัคคุเทศก์ -เจ้าของผู้ประกอบการ	-กลุ่มผู้ประกอบการใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับบุคลากรในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ 1) รัฐควรมีฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อในด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม รวมถึงด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ และการนำผู้ประกอบการและชุมชนไปดูงานในพื้นที่อื่นที่มีการจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังควรมีการส่งเสริมเยาวชนให้เตรียมเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้วย 2) รัฐควรมีฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่เจ้าของผู้ประกอบการในด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบและเป็นมืออาชีพมากขึ้น รวมทั้งควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร แก่เจ้าของผู้ประกอบการและพนักงานด้วย
3. ด้านการบริหารจัดการ -ผู้ประกอบการขาดประสบการณ์	กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารจัดการในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการอบรมหรือให้ความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแก่ผู้ประกอบการให้มีความรู้ในการจัดการที่ได้มาตรฐาน และจัดการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์

ตารางที่ 4.60 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
- ปัญหาด้านการให้บริการที่ไม่ครอบคลุม	- ผู้ประกอบการเห็นว่าการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวยังไม่สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกด้าน เช่น การบริการการเงิน การบริการด้านสุขภาพ ซึ่งถ้าหากมีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจะต้องมีการจัดทำแผนในการให้บริการที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวด้วย - นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมด้วยว่าควรมีการอบรมในเรื่องของมารยาทในการให้บริการของบุคลากรในส่วนต่าง ๆ เช่น ในสถานที่พัก ร้านอาหาร โรงพยาบาล เป็นต้น
4. ด้านการตลาด - การขาดประชาสัมพันธ์และการตลาด - การพัฒนาสินค้าและบริการ	- กลุ่มผู้ประกอบการใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตลาดในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ - รัฐควรมีการดำเนินการให้ความรู้เรื่องการประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวางมากขึ้นรวมถึงการให้ความรู้ในด้านการตลาดแก่ผู้ประกอบการด้วย - กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า ททท. มีการดำเนินการด้านการตลาดเฉพาะในภาครวมเท่านั้น ไม่ได้ให้ความรู้หรือสนับสนุนในระดับที่รองลงมาทั้งในด้านการสินค้าและบริการทำให้ผู้ประกอบการต้องหาวิธีการเองอย่างไม่ถูกวิธีทำให้เสียเวลาและประสบความสำเร็จช้า ดังนั้นภาครัฐควรได้มีการจัดอบรมด้านการตลาดแก่ผู้ประกอบการด้วย - นอกจากนี้ ภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการด้านการตลาดรวมถึงมาตรฐานในการบริการต่าง ๆ ด้วย

ตารางที่ 4.60 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
5. ด้านการประสานงาน -ไม่มีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานการท่องเที่ยวในพื้นที่ -การมีหลายหน่วยงานที่ต่างคนต่างทำงาน	-กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตลาดในหลาย ๆ ด้าน และได้มีข้อเสนอแนะต่อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ดังนี้ -รัฐควรมีหน่วยงานกลางเพื่อเข้ามาเป็นผู้เชื่อมโยงหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงระหว่างผู้ประกอบการ ภาครัฐ ชุมชนและนักท่องเที่ยวด้วย เช่นการจัดตั้งศูนย์การประสานงานกลางด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เช่น ททท. เข้ามาตั้งเป็นสำนักงานตัวแทนที่เป็นแกนนำและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการ องค์กรส่วนท้องถิ่น และประชาชน - ควรมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

4.3.3 ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลที่ได้ต่อไปนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ อันได้แก่ นายกเทศมนตรี นักพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาล ปลัดฯ ครู รวมทั้งตัวแทนกลุ่มชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทนี้

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้คือ

- พื้นที่ ตำบล ศรีภูมิ อำเภอ เมือง จังหวัด เชียงใหม่
- พื้นที่ ตำบล ดอนใต้ อำเภอ สันกำแพง
- พื้นที่ ตำบล สุเทพ อำเภอ เมือง
- พื้นที่ ตำบล ดอนแก้ว อำเภอ แม่ริม

ตอนที่ 1 ภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานระดับท้องถิ่น จ. เชียงใหม่: ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานระดับท้องถิ่น จ.เชียงใหม่ ดังต่อไปนี้คือ

1) ภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.เชียงใหม่ มีแนวโน้มที่ดีขึ้นในปัจจุบันนักท่องเที่ยวเห็นว่าเชียงใหม่เป็นเมืองที่น่าอยู่จึงตัดสินใจใช้ชีวิตแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพราะค่าใช้จ่ายในประเทศไทย ค่าครองชีพต่ำกว่าในต่างประเทศ

2) จำเป็นที่จะต้องมีการจัดระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การบำรุงรักษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ มาร่วมกันเพราะหากว่าไม่มีการบำรุงรักษา บริหารจัดการและการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ที่น้อยมาก ก็จะส่งผลเสียทั้งระบบไม่ว่าจะเป็นในกลุ่มของเจ้าบ้านเอง ที่ส่วนใหญ่ก็ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนร่วมกันเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ ทำให้เกิดการบริหารจัดการที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ฯลฯ และท้ายที่สุดก็จะส่งผลต่างๆ ทั้งในเชิงของมรดกทางวัฒนธรรมของพื้นที่ และท้ายที่สุดก็จะทำให้นักท่องเที่ยวน้อยลง และหายไปในที่สุด

3) ควรมีการดูแลและจัดระบบ ตลอดจนมาตรการต่างๆ เพื่อการรักษาความปลอดภัยให้มากกว่านี้

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.61 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
จังหวัดเชียงใหม่

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
1) จำนวนนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)	- จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำชุมชน รวมทั้งหน่วยงานในระดับชุมชนที่เกี่ยวข้องพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่เริ่มมีความหลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (long stay) ที่มาเดี่ยวหรือมาเป็นคู่ และวิธีการในการเที่ยวก็จะเป็นการเที่ยวแบบเฉพาะทาง หรือเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น เช่น มาท่องเที่ยวแบบอยู่ระยะยาวเพื่อศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิถีชีวิตล้านนา วิถีชีวิตชนเผ่าต่างๆ ธรรมชาติศึกษา การเกษตรรูปแบบต่างๆ มาเรียนเกี่ยวกับการนวด การทำอาหารไทย รวมทั้งเกี่ยวกับศาสนาพุทธ ฯลฯ บางกลุ่มก็จะมาในลักษณะของการบูรณาการระหว่างการเที่ยว การศึกษาค้นคว้าวิจัย การมาเยี่ยมเพื่อนเก่าแฟนเก่า ฯลฯ - การท่องเที่ยวแบบท่องเที่ยวระยะยาวที่เห็นมากในขณะนี้คือ การท่องเที่ยวแบบเป็นกลุ่ม (group tour) โดยเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนเอเชียเพิ่มขึ้น เช่น จีน ไต้หวันฮ่องกง ฯลฯ โดยจะเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญต่างๆ รวมทั้งการรับความบันเทิงระยะสั้นๆ - จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ long stay พบว่าในฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณหลายแสน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณหลักแสนต้นๆ เช่นกัน แต่ก็ไม่น่าจะน้อย รู้แต่ว่ามีมาก และคาดว่าจะมากขึ้นเรื่อยๆ
2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)	- พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในลักษณะของพำนักระยะยาว (long stay) ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ในโซนประเทศยุโรป เช่น เยอรมนี อังกฤษ ฝรั่งเศส และโซนกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย รวมทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวอาหรับที่มักจะเข้ามาแบบมีวัตถุประสงค์

ตารางที่ 4.61 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
	เฉพาะ เพราะโดยมากกลุ่มนี้มักจะมาเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างอื่นด้วย เช่น เข้ามาหาช่องทางในการทำธุรกิจ ค้าขาย ฯลฯ
	- อาจสรุปได้ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของพื้นที่ จ.เชียงใหม่เริ่มที่จะมีมากขึ้นตามจำนวนของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ แต่ก็ไม่ได้ถือว่าเพิ่มขึ้นมากจนเป็นที่น่าสังเกตเพราะจะมีนักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่เริ่มเปลี่ยนพื้นที่การท่องเที่ยวจาก จ.เชียงใหม่ไปสู่จังหวัดอื่นๆที่มีความหนาแน่นน้อยกว่า เช่น จ.เชียงราย เพราะมีสนามบินนานาชาติด้วย จากนั้นบางกลุ่มก็จะต่อไปที่ จ.ใกล้เคียงอื่นๆ เช่น จ.แม่ฮ่องสอน จ.พะเยา จ.น่าน จ.ลำพูน ฯลฯ ตามลำดับ
3) สถานการณ์ในอนาคตเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว Long Stay	- พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ มีความเห็นร่วมกันว่า นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว long stay ในรูปแบบต่างๆ โดยที่การท่องเที่ยวแบบมาคนเดียวจะมีมากที่สุด ท่องเที่ยวกับคู่รัก ท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน จะมีเพียงบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเล็กๆน้อยๆ เพราะอาจจะมีการปรับตัวใหม่กับคนไทย หลายคนก็เริ่มที่จะประกอบอาชีพ เช่น เป็นครูสอนภาษา เป็นครูสอนศาสนา เป็นผู้ร่วมลงทุนเกี่ยวกับโรงเรียนหรือธุรกิจการสอนภาษา ธุรกิจการสื่อสาร ธุรกิจที่พัก ฯลฯ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นโดยที่กลุ่มคนพวกนี้มักมีความตั้งใจที่จะอยู่ยาวนาน รวมทั้งอยู่ถาวรไปเลย ฯลฯ - และถ้ามาเป็นลักษณะ group tour ก็พบว่ามีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน แต่จะเป็นแนวของกลุ่มที่มีความสนใจร่วมกันที่ต้องการจะมาท่องเที่ยวในเรื่องเฉพาะๆร่วมกัน มาศึกษาเรื่องบางเรื่อง หรือมาติดตามเรื่องบางเรื่องร่วมกัน ฯลฯ เช่น กลุ่มนักวิจัย กลุ่มนักศึกษา กลุ่มงานอดิเรกเดียวกัน เช่น มาเรียนเกี่ยวกับการเป็นควาญช้าง มาเรียนเกี่ยวกับการแกะสลักไม้ มาเรียนเกี่ยวกับภาษาไทยล้านนา ฯลฯ

ตารางที่ 4.61 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4) ประเภทการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- ประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว long stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ เกษตร นันทนาการในรูปแบบของศิลปะคนตรี ศิลปะอื่นๆของล้านนาจะเป็นประเภทการท่องเที่ยวอันดับแรกสุด อาจเรียกได้ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มาเพื่อต้องการที่จะดื่มด่ำกับวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ เกษตร นันทนาการในรูปแบบของศิลปะคนตรี ศิลปะอื่นๆของล้านนาเป็นหลัก ในส่วนที่เป็นการท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ และการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เช่นมาเที่ยวด้วย มาเรียนรู้ในบางเรื่อง ที่ตนสนใจด้วย มาทำธุรกิจด้วย หรือมาเยี่ยมเยียนคนรู้จัก เพื่อน แฟนเก่าๆด้วย ฯลฯ ก็มีมากขึ้นเช่นกัน แต่ก็ไม่มากนักเมื่อเทียบกับการท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม ดังที่กล่าวข้างต้น
4.1) แนวธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ ของ จ.เชียงใหม่ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay ชอบการท่องเที่ยวธรรมชาติ แนววิถีชีวิตผู้คนชนบท แนววิถีชีวิตผู้คนล้านนาหรือทางภาคเหนือ แนวเกษตร แนวนิเวศฯ แนวประวัติศาสตร์ โดยจะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด
4.2) แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ของ จ.เชียงใหม่ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยมท่องเที่ยวแนววัฒนธรรม ประเพณี แนววิถีชีวิตผู้คนล้านนาหรือทางภาคเหนือ และแนวประวัติศาสตร์มากที่สุด
4.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการของ จ.เชียงใหม่ ถ้าเป็นการท่องเที่ยวในแนวของการนันทนาการ หรือเพื่อความสนุกสนาน จะเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบของกิจกรรมการพักผ่อนสบายๆในรูปแบบต่างๆจะเป็นที่ได้รับความนิยมมาก เช่น การเดินทางท่องเที่ยวขึ้นดอย เพื่อชมความงามของทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ การใช้ชีวิตร่วมกับชุมชนในรูปแบบของ home stay การชมศิลปการแสดง การละเล่นต่างๆที่เป็นวัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้าน ฯลฯ

ตารางที่ 4.61 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
4.4) ท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- พบว่าในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ของ จ.เชียงใหม่ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ long stay จะเที่ยวในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเข้ามาศึกษา เข้ามาทำวิจัย แต่ที่มากที่สุดคือ เข้ามาท่องเที่ยวก่อน จากนั้นก็หาช่องทางเพื่อการทำมาหากินเพื่อการยังชีพต่อ เช่น การเป็นครูสอนภาษา ฯลฯ จากนั้นหลายๆคนก็อยู่เลยตามเลขด้วยเหตุผลหลายๆประการเช่น มีครอบครัวที่นี้กับคนไทย หรือต้องการที่จะเรียนรู้ หรือท่องเที่ยวเพิ่มเติมในสิ่งที่ตนอยากทำต่อ ฯลฯ - ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจทั้งทางตรง และทางอ้อม เช่น การทำธุรกิจกันเองระหว่างกลุ่มชาวต่างชาติด้วยกัน หรือการทำธุรกิจร่วมกับคนไทย นับว่าน้อย แต่ที่เห็นว่าเริ่มที่จะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆคือ การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาความรัก หรือแสวงหาครอบครัวใหม่ในวัยชรา หรือเพื่อหาคนดูแลในวัยชรา หรือรวมทั้งการท่องเที่ยวในรูปแบบของการเป็นผู้ช่วยอำนวยความสะดวก เช่น เป็นผู้ร่วมเดินทาง
5) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว long stay ของ จ.เชียงใหม่ จะสอดคล้องหรือมีความคล้ายคลึงกับประเภทการท่องเที่ยวที่ได้กล่าวแล้วในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นิเวศ เกษตร นันทนาการต่างๆ ผนวกอยู่ในแนวของการศึกษาวิถีชีวิตของกลุ่มชนเผ่า ฯลฯ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเรียงตามลำดับ
6) แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบ long stay แนวโน้ม และสถานการณ์ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ	- ผลเกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในรูปแบบของ long stay ของ จ.เชียงใหม่ในอนาคต ผลการสัมภาษณ์พบว่ามี ความสอดคล้องทั้งกับประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวดังที่ได้กล่าวแล้วในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เรียงตามลำดับ

ตารางที่ 4.61 (ต่อ)

สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง
	- และแนวโน้มที่สำคัญของการท่องเที่ยวประเภทนี้พบว่า เริ่มที่จะมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น แต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม การท่องเที่ยวเฉพาะประเด็น การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ ครอบครัว และรวมทั้งการเยี่ยมชมเพื่อนฝูงที่อยู่ในประเทศไทย ฯลฯ - นอกจากนี้ แนวโน้มความต้องการการท่องเที่ยวแบบ long stay ในรูปแบบเฉพาะจะเพิ่มมากขึ้น เช่น กลุ่มสุขภาพ กลุ่มคนสูงอายุ กลุ่มผู้ที่ต้องการการดูแลพิเศษ และกลุ่มผู้ทำธุรกิจทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ฯลฯ

ตอนที่ 3 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.62 ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ผลกระทบที่เกิดจาก การท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่
1) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- โดยภาพรวมแล้วนับว่าเป็นผลดี ทำให้ประชาชนได้มีงานทำ มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้คนสามารถใช้เวลาว่างเอามาประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้กับตนเอง กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นการขายของที่ระลึก การนำชม การให้บริการต่างๆ ที่เห็นเป็นที่ยอมรับทั่วไปคือ การนวดแบบแผนโบราณ การให้บริการเกี่ยวสมุนไพรเพื่อความงามและสุขภาพ การทำหัตถกรรมภูมิปัญญาเพื่อการค้าขายทั้งในรูปแบบของที่ระลึก ของเพื่อการตกแต่งประดิษฐ์ประดอยต่างๆ ฯลฯ
1.1) ส่งผลกระทบต่อรายได้ของคนในพื้นที่	- เพิ่มมากขึ้น ทำให้ชุมชนมีรายได้ตลอดปี สมาชิกของชุมชนหลายคน หรือหลายๆกลุ่มสามารถที่จะมีรายได้จำนวนมาก จนกลายเป็นรายได้หลักแทนรายได้จากอาชีพเดิม เช่น การมีรายได้จากการให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวธรรมชาติ การล่องแก่ง การขี่ช้าง การเป็นไกด์พื้นที่ การเป็นผู้สาธิตการแสดงการเล่นต่างๆทั้งเพศหญิงและชาย ฯลฯ

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่
	- อีกทั้งยังสามารถที่จะมีรายได้จากธุรกิจหลายๆ ด้าน เช่น รายได้เพิ่มจากการประกอบธุรกิจทั้งที่ทำเดี่ยว ทำเป็นครอบครัว ทำเป็นกลุ่ม และทำร่วมกันทั้งชุมชน เช่น หมู่บ้านท่องเที่ยว หมู่บ้านหัตถกรรม ฯลฯ
1.2) ส่งผลต่อการเกิดการลงทุน	- มีการลงทุนสร้างสถานที่ปรับปรุงสถานที่มากขึ้นเพราะคิดว่าจะได้ผลตอบแทนที่ดีในระยะยาว - กลุ่มนักธุรกิจจากภายนอกหรือจากในพื้นที่บางครั้งก็มีชาวต่างชาติเริ่มมาลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งในระดับชุมชนด้วย ธุรกิจการค้าค่อนข้างดีมาก รวมทั้งที่พักอาศัย ธุรกิจที่เกี่ยวกับการอยู่ การกิน และการบริการต่างๆ - นโยบายที่สนับสนุนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ จ.เชียงใหม่ แม้จะยังไม่ชัดเจนในเชิงปฏิบัติมากนักแต่ก็เป็นที่รับรู้ร่วมกันโดยภาพรวมว่า การท่องเที่ยวของ จ.เชียงใหม่และพื้นที่ใกล้เคียงเป็นพื้นที่ที่ยังมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงมาก โดยเฉพาะการท่องเที่ยวแนวพำนักระยะยาว
1.3) การจ้างงาน	- ประชาชนมีรายได้มากขึ้นกว่าเดิมมาก - เพราะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทำให้ต้องมีการจ้างงานเพื่อให้สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามา - มีการจ้างผู้มีความรู้ทางด้านภาษาการท่องเที่ยวจากที่อื่น ไม่ใช่คนในพื้นที่ แต่นับว่าเป็นการสร้างคุณค่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้คนในพื้นที่ต้องการที่จะพัฒนาตนเองเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง
1.4) คนในพื้นที่มีงานทำ	- มีการเพิ่มตำแหน่งในโรงแรม รวมทั้งในสถานที่ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งงานบริการต่างๆ อีกทั้งคนในชุมชนเองเริ่มที่จะเรียนรู้ที่จะสร้างงานด้วยตนเองเพื่อการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทนี้ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มแม่บ้านทำอาหาร กลุ่มแม่บ้านหัตถกรรม กลุ่มมัคคุเทศก์ชุมชน กลุ่มยุวมัคคุเทศก์ ฯลฯ - ใช้แรงงานในพื้นที่เป็นไกด์ ขับรถ ลูกจ้างร้านอาหาร ขายของที่ระลึก ยามรักษาความปลอดภัย ฯลฯ - เกษตรกรมีรายได้เพิ่มในการผลิตและส่งให้กับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งการมีรายได้จากการเปิดฟาร์มเพื่อด้อนรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้วย เช่น การเปิดสวนสตรอเบอร์รี่ หรือลิ้นจี่ ฯลฯ

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่
ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ Long Stay กับระบบเศรษฐกิจของไทย	- ยังต้องมีการลงทุนในการปรับปรุงการท่องเที่ยว อีกมาก เพราะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่เริ่มมีมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม มีรายได้สะพัด - ในภาวะปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม และของ จ.เชียงใหม่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้สะพัด คนทุกระดับมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ตั้งแต่ระดับชั้นกลางลงมาถึงระดับชุมชนชนบท โดยภาพรวม
2) สรุปภาพรวมผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay	- มีผลกระทบไม่มากนัก เพราะส่วนมากชาวต่างชาติมักจะปรับตัวเข้าหาวัฒนธรรมไทยมากกว่า เนื่องจากทางฝ่ายเราจะมีการแสดงวัฒนธรรมอย่างแพร่หลาย ทำให้ต่างชาติได้รู้จักคนไทย และประเทศไทยมากยิ่งขึ้น - มีการเปลี่ยนแปลงบ้างเพราะนับว่าเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ มีการเปลี่ยนค่านิยมของการมีสามี/ภรรยาต่างชาติมีเพิ่มขึ้น การแต่งกายเปลี่ยนไปบ้าง ทำให้สูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ของชาติในประเด็นนี้บ้าง - ก่อนข้างจะไม่มีผลกระทบมากนักโดยภาพรวม โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ที่เป็นชุมชนดั้งเดิมที่เป็นชุมชนคนเมืองที่ยังมีความเข้มแข็งอยู่ ใช้ชีวิตเช่นเดิมแต่มีรายได้ดีขึ้น
2.1) การท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทำให้ชีวิตคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลง	- วัฒนธรรมต่างชาติเข้ามามาก โดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามาก ค่านิยมเกี่ยวกับความเป็นไทยลดน้อยลง - มีการเลียนแบบไปทั่วประเทศไม่ว่าจะเป็นการเลียนแบบจากนักท่องเที่ยวทั้งโดยตรงและโดยอ้อม รวมทั้งการเลียนแบบผ่านสื่อต่างๆ - ไม่มีผลกระทบมากนักในบางกลุ่มที่เป็นกลุ่มชุมชนดั้งเดิม รวมทั้งกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ได้รับการบ่มฝึกฝนฟูด้วยกระบวนการต่างๆ ทั้งในและนอกระบบ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น กลุ่มเยาวชนคนล้านนารุ่นใหม่จะมีกิจกรรมและวิถีชีวิตที่สมดุลระหว่างความต่างของวัฒนธรรมต่างๆ ที่หล่อหลอมเข้ามาได้อย่างเข้มแข็ง และรู้เท่าทัน ฯลฯ

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่
2.2) การท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทำให้เกิดความประทับใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	- นักท่องเที่ยวมีความสนใจในวัฒนธรรมของคนไทย ความมีเอกลักษณ์แบบไทย ไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิตการเป็นอยู่ของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาหาร ภาษา อักษรศาสตร์ ฯลฯ - มีความประทับใจและความพอใจการบริการของคนไทย - นักท่องเที่ยวเห็นการดำเนินชีวิตของวัฒนธรรมไทยทำให้ประทับใจ มีการเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีต่างๆ และบางกลุ่มต้องการใช้ชีวิตในประเทศไทยต่อไป
2.3) การท่องเที่ยวแบบ Long Stay ทำให้สร้างความเข้มแข็งเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย	- นำมาใช้และปรับให้ดีขึ้น มีการพัฒนาวัฒนธรรมในทางที่ดีขึ้น ชุมชนหันมาสนใจฟื้นฟูวัฒนธรรมมากขึ้น คนรุ่นหลังจะได้ฝากความหวังให้เยาวชนได้สอนให้เด็กในท้องถิ่นเรียนรู้และสืบสานต่อไป - บางครั้งคนไทยรับวัฒนธรรมต่างชาติมากเกินไป คนไทยต้องยึดวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มากขึ้น อนุรักษ์ ดูแลวัฒนธรรมให้มากขึ้น ระวังไม่ให้ต่างชาติทำลาย - เริ่มทำให้กลุ่มเยาวชน และกลุ่มคนรุ่นใหม่หลายๆกลุ่มเริ่มสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่เป็นวัฒนธรรมประเพณีไทยๆ ตลอดจนเรียนรู้ที่จะช่วยกันบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติต่างๆที่เป็นของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ห่วงแหนในวัฒนธรรมประเพณีไทย และในความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น - ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทยในฐานะที่เป็นเจ้าของบ้าน หรือเจ้าของประเทศ เป็นการสร้างหรือกระตุ้นให้เกิดการสำนึก
2.4) ผลต่อการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมของกันและกัน ตลอดจนมีการเปรียบเทียบ ปรับปรน ประยุกต์ระหว่างกันและกัน ที่เห็นได้ชัดคือวัฒนธรรมการแต่งกาย ภาษา วิถีชีวิต ฯลฯ ชาวต่างชาติหลายคนมาเลียนแบบวัฒนธรรมไทยและนำไปเผยแพร่ต่อทั้งหมด หรือเป็นการประยุกต์ในบางส่วน ฯลฯ - รู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีและมีการแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น มีการเรียนรู้ - วัฒนธรรมไทยเริ่มรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา มาก ทำให้วัฒนธรรมบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปมากเกินไป จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการร่วมกันเพื่อป้องกันประเด็นดังกล่าว

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่
ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมโดยบางอย่างคนไทยก็รับวัฒนธรรมของชาวต่างชาติมาใช้ในชีวิตประจำวันทำให้บางครั้งดูว่าทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยบางอย่าง เช่น การแต่งกาย การใช้ชีวิตที่ขัดแย้งกับขนบธรรมเนียมประเพณีแบบไทยๆ ฯลฯ - มีวัฒนธรรมต่างชาติบางอย่างที่ไม่เหมาะสมเข้ามาวัฒนธรรมไทย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งที่เป็นทางบวกและทางลบ - มีทั้งข้อดีและข้อเสียเพราะวัยรุ่น รวมทั้งคนรุ่นใหม่ๆ อาจเลียนแบบการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง การแต่งกายส่อแหลมเลียนแบบต่างชาติ หรือบางส่วนต่างชาติอาจเลียนแบบวัฒนธรรมไทย นำไปเผยแพร่ในต่างประเทศได้ ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่หลายๆครั้งก็อาจจะไม่เหมาะสม อาจเป็นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การไม่เข้าใจในเนื้อหาของวัฒนธรรมไทยอย่างแท้จริง รวมทั้งอาจเป็นความตั้งใจที่จะกลืนวัฒนธรรมไทยเพื่อไปเป็นบางส่วนของเขา ฯลฯ
3) สรุปภาพรวมของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเกี่ยวกับผลกระทบด้านสังคม	- การพบปะผู้คนย่อมมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพราะภาวการณ์ในปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลง อย่างตลอดเวลา และรวดเร็ว รวมทั้งสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวก็มีการเปลี่ยนแปลงในทำนองเดียวกัน การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทย โดยภาพรวมสามารถที่จะเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวไทยที่ไม่ขัดต่อวิถีชีวิต และกรอบสังคมไทยมากนัก - ทำให้คนไทยได้รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการที่สร้างเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีของตนไว้ร่วมกัน - ทำให้เกิดความร่วมมือเกี่ยวกับการอนุรักษ์ รักษา ดูแลทรัพยากรต่างๆที่มีอยู่ให้ยั่งยืนต่อไป รวมทั้งการช่วยกันปกป้องดูแลความสงบสุขในบ้านในเมืองร่วมกัน เช่น การสื่อสารกันมากขึ้น เช่น การแจ้งเบาะแส การดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกันมากขึ้น แม้ว่ารูปแบบการตอบแทนอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบของเงินทองมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสมัยดั้งเดิม ฯลฯ

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่
	- โดยภาพรวมแล้วในด้านผลกระทบเชิงสังคมที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของพื้นที่ จ.เชียงใหม่ นับว่ายังไม่มีปัญหาที่น่าเป็นห่วง แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทำงานต่อเนื่องเป็นระบบของการมีส่วนร่วมมากขึ้น โดยเฉพาะชุมชนเป็นหลัก
3.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความเป็นอยู่	- โดยภาพรวมแล้วไม่ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงมากนัก เพราะต่างคนต่างอยู่อยู่แล้ว เพียงแต่ต้องมีการปรับเปลี่ยนบ้างในบางส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่โดยภาพรวมแล้ว การท่องเที่ยวประเภทนี้จะส่งผลดีต่อการเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชนมากกว่าไม่ดี เพราะชุมชนต้องมีการร่วมมือกันในการดูแลจัดการชุมชนร่วมกันมากขึ้น เพื่อเป็นการ “รับแขก” ตามธรรมเนียมไทยแต่ดั้งเดิม
3.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความผูกพันต่อชุมชน ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่	- เห็นคุณค่าของทรัพยากรในท้องถิ่น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำให้คนในพื้นที่รู้สึกรักและหวงแหนพื้นที่ของตนมากขึ้น - ชุมชนเกิดความรู้สึกตระหนักในคุณค่าของทรัพยากร รวมทั้งศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีต่างๆที่ชุมชนหรือพื้นที่ที่มีอยู่ เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน รวมทั้งเกิดความรู้สึกในการเป็นเจ้าบ้านร่วมกัน จะมีแต่เพียงบางกลุ่มเล็กๆที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ยังคงใช้ชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่ ไม่มีความผูกพันกัน หรือมีความรู้สึกร่วมใดๆ
3.3) การย้ายถิ่นฐาน	- มีบ้างแต่ไม่มาก เพราะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นธรรมชาติ เน้นวิถีชีวิตดั้งเดิม จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชุมชนค่อนข้างน้อย เพราะชุมชนเองก็ยังคงต้องการที่จะคงความเป็นเอกลักษณ์ของตนไว้เช่นกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวประเภทนี้ด้วย - แรงงานจากภาคต่างๆ รวมทั้งผู้คนจากที่ต่างๆอพยพเข้ามาอยู่ในพื้นที่ ทั้งเพื่อที่จะมาท่องเที่ยว มาอยู่อาศัย มาลงทุน ฯลฯ
ข้อเสนอแนะประเด็นสังคมที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- สิ่งเกิดขึ้นนับว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในปริมาณที่เกือบจะพอดีอยู่แล้ว ไม่มากเกินไป และไม่น้อยเกินไป เพียงแต่ก็กลัวว่าในอนาคตอาจมีการเปลี่ยนแปลงอื่นๆที่อาจจะมากขึ้น และชุมชนก็ไม่สามารถที่จะตั้งรับได้ ฯลฯ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนต้องมีการจัดระบบเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยภาพรวมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นการจัดระบบระเบียบของสังคมในสามารถที่จะคงอยู่ และปรับเปลี่ยนไปอย่างสมดุลโดยภาพรวมร่วมกัน ฯลฯ

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่
4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่วนใหญ่จะเกิดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวระยะสั้นๆ มากกว่า เพราะจะมีจำนวนมากกว่า ความละเอียดอ่อน ความผูกพัน ฯลฯ จึงไม่มี หรือมีน้อยมาก จึงทำให้เป็นเสมือนการท่องเที่ยวแบบบริโภคนิยมมากกว่า ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญที่ทำให้ส่งผลกระทบสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งในทางตรงกันข้าม ในกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่จะก่อให้เกิดผลกระทบในด้านนี้ค่อนข้างน้อย
4.1) การทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเสีย อากาศเสีย ขยะ เสียง ฝุ่น ฯลฯ	- ได้รับผลกระทบด้านขยะมากที่สุด - มีรถเข้ามาติดต่อกับสถานที่ท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อรอผู้มาใช้บริการ - บางพื้นที่จัดการค่อนข้างลำบาก เพราะเป็นกลุ่มอิทธิพลจากสถานเริงรมย์ รวมทั้งกลุ่มสถานประกอบการต่างๆ ฯลฯ
4.2) การส่งเสริมพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- การลงทุนเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวย่อมก่อให้เกิดความเสียหายบ้างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องทำงานร่วมกันเพื่อที่จะไม่ให้ทำให้สิ่งแวดล้อมทุกทางแย่ลง
5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay) เช่น การคมนาคม ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ รวมทั้งเทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ	- โดยภาพรวมแล้ว นับว่าเป็นการส่งผลดี จากการเพิ่มบริการที่มากขึ้น ทั้งถึงขั้น รวมทั้งการปรับปรุงให้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นการคมนาคม โดยเฉพาะในพื้นที่เทศบาล เทคโนโลยีเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารโทรคมนาคม การพัฒนาระบบโทรศัพท์สาธารณะ และที่สำคัญคือ การพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตสู่ชุมชนมากขึ้น ฯลฯ - เพื่อได้รับข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ และทันสมัย - มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากขึ้น การใช้อินเทอร์เน็ตมาก
ข้อเสนอแนะประเด็นสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay)	- ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมกันทุกระดับจำเป็นต้องทำงานร่วมกันอย่างเร่งด่วน เพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลร่วมกันให้ได้ระหว่างวิถีชีวิตของผู้คนดั้งเดิม กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชน กลุ่มผู้ประกอบการบางกลุ่ม ฯลฯ เช่นการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การลงทุนมากขึ้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก การจัดระบบร่มเงาสาธารณะ

ตารางที่ 4.62 (ต่อ)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่
6) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย	- ถ้าเป็นการบริหารจัดการในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจริงๆ จะส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ต่างๆ ในชุมชนนั้นๆ เพราะจะส่งผลให้พื้นที่ที่น่าอยู่ สิ่งแวดล้อมในบริบทต่างๆ จะได้รับการดูแลรักษาร่วมกันมากยิ่งขึ้น - ส่งผลในชุมชนเกิดความน่าอยู่ ปลอดภัยและพัฒนาขึ้นในระดับเกณฑ์ดี เพราะเป็นการบริหารจัดการร่วมกันเพื่อการรับแขกในฐานะเจ้าบ้านที่ดีร่วมกันของผู้คนในชุมชน
6.1) การจัดการความมั่นคงปลอดภัย	- เป็นไปได้ที่จะส่งผลต่อการที่จะมีกลุ่มมิชชันนารีเพิ่มมากขึ้นได้ เพราะการที่มีคนมาอยู่รวมกันมากๆ ทั้งคนในและคนนอก ทำให้การจัดระเบียบสังคมได้ไม่ทั่วถึง การรักษาความปลอดภัยยังไม่ทั่วถึงและไม่ดีพอ แต่ก็ไม่น่าจะมีถึงขั้นที่มีการแพร่หลายมากขึ้น
6.2) การแพร่หลายของยาเสพติด การขายบริการทางเพศ อาชญากรรม การเล่นเกมพนัน	- โดยภาพรวมแล้วค่อนข้างไม่เกี่ยวข้อง เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจริงๆ มักจะไม่นิยมของผิดกฎหมาย หรือสิ่งที่เป็นความรุนแรง ตลอดจนความไม่ถูกต้องต่างๆ เช่น เรื่องหญิงบริการ ยาเสพติด ฯลฯ

ตอนที่ 4 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.63 ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
สรุปภาพรวมด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว Long Stay ด้านการประชาสัมพันธ์	- จำเป็นที่จะต้องมีการทำการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นในทุกรูปแบบและต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในอันดับแรกในกลุ่มผู้ให้บริการการท่องเที่ยวต้องมีความชัดเจน ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพร่วมกัน

ตารางที่ 4.63 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับด้านการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
	- นักท่องเที่ยวเข้ามาทำการประชาสัมพันธ์ก็ต้องขยายงานให้กับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ เอกชน ต้องตระหนักถึงว่าเราเป็นเจ้าบ้านที่ดี กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพื่อสนองตอบให้เป็นที่พักใจของผู้มาพักเที่ยวในประเทศไทย
4.1) การประชาสัมพันธ์ - ททท.	- โดยมากแล้วจะเห็นการประชาสัมพันธ์อยู่บ้างแต่ไม่บ่อยนักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในสื่อมวลชนต่างๆบ้าง เช่น สื่อโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ
-หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น ศูนย์กีฬาและนันทนาการฯ กระทรวงวัฒนธรรม พาณิชย์จังหวัด พัฒนาการจังหวัด เกษตรจังหวัด กระทรวงวัฒนธรรม ฯลฯ	-โดยสื่อสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจต่างๆ - สื่อบุคคล เช่น บุคคลในพื้นที่ที่มีการประชาสัมพันธ์ให้กับคนที่ทราบถึงการท่องเที่ยวในพื้นที่ตน มีการส่งกลุ่มพัฒนาชุมชนและเกษตรจังหวัดออกไปร่วมมือในชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อการจัดการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติต่างๆในชุมชน เช่น การออกแบบต้นไม้ การออกแบบสิ่งก่อสร้างต่างๆ ฯลฯ -สื่อกิจกรรม เช่น ในรูปแบบของการจัดกิจกรรมรณรงค์ผ่านสื่อและกิจกรรมร่วมกัน เช่น การจัดนิทรรศการประกอบกิจกรรมการแสดง การละเล่นต่างๆ ฯลฯ - สื่อวิทยุกระจายเสียง - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
-หน่วยงานระดับท้องถิ่น เช่น เทศบาล อบต. อบจ.	- สื่อกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ที่มักจะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการตลาดด้วย ฯลฯ -สื่อสิ่งพิมพ์ เอกสารแนะนำ หนังสือพิมพ์ ภาพถ่าย แผ่นพับ -สื่อกิจกรรม เช่น มีการจัดกิจกรรมสำคัญในเทศกาลต่างๆ -วิทยุกระจายเสียง FM. 100.75 วันพุธ รวมทั้งวิทยุชุมชนต่างๆด้วย

ตารางที่ 4.63 (ต่อ)

ผลกระทบด้านประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay	รายละเอียดเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี
ผู้ประกอบการต่างๆ เช่น ที่พัก บริษัททัวร์ กลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นชุมชนด้วยกันเอง ผู้ประกอบการด้านที่พัก ฯลฯ	- สื่อบุคคล พนักงาน ผู้ให้บริการในระดับและแผนกต่างๆ - สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ ใบปลิว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถที่จะทราบได้ว่า มีแหล่งท่องเที่ยว ที่พักที่ใด ราคาเท่าใด สามารถพักได้ รูปภาพ ภาพถ่าย ฯลฯ
4.2) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	- นับว่าน้อยมาก เพราะส่วนใหญ่จะเป็นการบอกปากต่อปากระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือระหว่างกลุ่มเพื่อนกลุ่มญาติที่เคยมาเที่ยวก่อนหน้านี้ - นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้เองตามคำบอกเล่าของชาวบ้าน
4.3) การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้อง หรือที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่นหรือชุมชนท่องเที่ยว	- นักท่องเที่ยวที่เข้ามาอยู่ในประเทศนานๆ หรือมาหลายครั้งแล้วจะสามารถรู้สถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ ได้เองและบอกต่อกันมากกว่า แต่ก็มีหลายๆกลุ่มที่ได้รับทราบข้อมูลจากที่ต่างๆโดยภาพรวม เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั่วไปที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ชื่อเสียงแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งมรดกที่สำคัญๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ทำให้เป็นจุดเริ่มของความสนใจ จากนั้นนักท่องเที่ยวก็จะทำการสำรวจ เสาะหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากขึ้น และก็จะมาท่องเที่ยวแบบเจาะลึก หรือมาอยู่แบบนานๆเพื่อศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีนั้นๆ เป็นต้น - ในปัจจุบันนับว่า การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่พบว่ามีส่วนการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้เพิ่มมากขึ้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำให้วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ขนบวัฒนธรรมประเพณีของผู้คนชาวเหนือสามารถที่จะมีมูลค่าเพิ่มจากคุณค่าเดิมที่เคยมีอยู่ ทำให้สามารถที่จะดำรงอยู่ได้สืบทอดในรุ่นต่อไป

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่

1) ควรต้องมีหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ มีการสนับสนุนให้เต็มที่เพื่อการท่องเที่ยวและการฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนทรัพยากรต่างๆ ของชาติให้คงไว้ได้อย่างยั่งยืน

2) จัดระบบการบริหารจัดการใหม่ทั้งหมดในทุกๆ ส่วน เรื่องความปลอดภัย อาหาร น้ำดื่ม น้ำใช้ การติดต่อสื่อสาร การเดินทาง ฯลฯ

3) ควรจัดการแพ่งอาหาร ควรมีการตรวจสอบความสะอาด ขยะ ต้องมีระบบจัดการพ้อค้า แม่ค้าให้ทิ้งให้ถูกที่ การอยู่ระยะยาวควรให้มีการตรวจเอดส์ กามโรคสม่ำเสมอ

ตารางที่ 4.64 รายละเอียดของปัญหาหรืออุปสรรคในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ.เชียงใหม่

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
1. ด้านการบริหารจัดการ งบประมาณ - โดยภาพรวมแล้วค่อนข้างที่จะมีปัญหาตั้งแต่ระดับนโยบาย การสื่อสารข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะนโยบาย กฎระเบียบต่างๆ การสื่อสารเพื่อการส่งการสู่หน่วยงานที่ปฏิบัติในระดับพื้นที่ - ขาดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร - การบริหารจัดการเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณไม่ชัดเจน ไม่มีเจ้าภาพหลัก ขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนทั้งที่เกี่ยวกับนโยบาย และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวประเภทนี้	- ต้องสนับสนุน ส่งเสริมอย่างชัดเจนว่าเป็นนโยบายการท่องเที่ยวของประเทศชาติ - ต้องทำการจัดระบบการส่งเสริมศักยภาพทั้งระบบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ เพราะเป็นเรื่องที่ใหม่มาก ยังไม่นิ่ง ยังไม่ชัดเจน ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่แน่ใจว่าจะอะไรที่ถูกต้อง อะไรที่ใช่ อะไรที่ไม่ใช่ ฯลฯ - ต้องมีการตรวจสอบเรื่องการคอร์รัปชัน และดำเนินงานในรูปแบบของกลุ่ม หรือรูปแบบของคณะกรรมการดำเนินงานที่ให้ชุมชนเจ้าของพื้นที่สามารถที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการร่วมกันได้ - ต้องมีระบบในการบริหารจัดการงบประมาณร่วมกันเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของชุมชน หรือของพื้นที่อย่างชัดเจนร่วมกัน และเป็นระบบเพื่อที่การพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของพื้นที่จะสามารถที่จะพัฒนาได้อย่างเป็นระบบที่ดีร่วมกัน

ตารางที่ 4.64 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	รายละเอียดและข้อเสนอแนะ
2. ด้านบุคลากร - บุคลากรยังมีความรู้เรื่องในเรื่องที่เกี่ยวข้องน้อยมากแทบจะทุกเรื่อง ทำให้ไม่สามารถที่จะประสานงาน สั่งการ ช่วยเหลือ ตอบคำถามแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้	- ต้องมีการพัฒนา และฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวประเภทนี้และที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง -เพิ่ม-อบรมมัคคุเทศก์ อาจจะเป็นพวกที่เป็นราชการ ครู มัคคุเทศก์น้อยๆ ฯลฯ
3. ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ - การบริหารจัดการไม่เป็นระบบ เช่นระบบการกำหนดโซนนิ่ง ระบบการดูแลแผงขายอาหาร ระบบการกำจัดขยะ ฯลฯ -สถานเริงรมย์ยังมีมากเกินไป	- ให้มีการจัดการให้เป็นระบบ - มีระบบการดูแลให้ร้านอาหาร /แผงขายอาหารผ่าน CFGT
4. ด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์ - ขาดแรงสนับสนุน - พัฒนาได้ไม่ทั่วถึง - ททท. ไม่มีการประชาสัมพันธ์ หรือสนับสนุนการท่องเที่ยวประเภทประเพณีนี้ รวมทั้งการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ในเชียงใหม่ - ประชาสัมพันธ์กันรู้จกน้อย ไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่อง - การขยายด้านการตลาดยังนับว่าน้อยมาก - ขาดการติดต่อระหว่างหน่วยงาน เจ้าภาพหรือหน่วยงานหลักไม่ชัดเจน - หน่วยงานของรัฐพยายามให้ความเชื่อมั่น แต่กำลังการสนับสนุน การติดตามดูแลช่วยเหลือ ฯลฯ ไม่ค่อยพอ ลำช้า ทำให้กิจกรรมเอกชนไปเร็ว ไม่มีการกำหนดแผนแม่บทร่วมกัน	- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับน่าจะให้ความสำคัญมากกว่านี้ และมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบยิ่งขึ้น - โดยมากแล้วกลุ่มผู้ประกอบการจะเป็นผู้ที่จัดทำแผนการตลาด และแผนการประชาสัมพันธ์ร่วมกันเอง -ให้เพิ่มการตลาดให้คนรู้จักมากขึ้น -ติดตามและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ - ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน และเป็นการตลาดแบบเครือข่ายในทุกระดับ - ประชุมหน่วยงานต่างๆ ให้มีความรู้และเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจน และจำเป็นที่จะต้องมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบโดยตรง - กำหนดเจ้าภาพหรือหน่วยงานรับผิดชอบ และจำเป็นต้องทำงานร่วมกันจากทุกภาคส่วนในทุกระดับ -จัดกระบวนการบริการจุดเดียวจบ (One-Stop-Services)

4.3.4 นักท่องเที่ยว

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 5 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 6 การกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 7 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 8 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยแบบสอบถาม จำนวน 40 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 95.00) มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 32.50) รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี และ ช่วงอายุระหว่าง 41-45 ปี (ร้อยละ 22.50 และ ร้อยละ 15.00 ตามลำดับ) มีอายุเฉลี่ย 32.78 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 60.00) รองลงมาคือ สมรส (ร้อยละ 37.50)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 60.00) รองลงมาคือ ระดับอนุปริญญา และ ปริญญาโท (ร้อยละ 17.50 และ ร้อยละ 12.50 ตามลำดับ) และ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ (ร้อยละ 82.50) รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 17.50) มีอาชีพ นักธุรกิจ (ร้อยละ 45.00) รองลงมาคือ นักศึกษา และพนักงานบริษัท (ร้อยละ 12.50 และ ร้อยละ 10.00 ตามลำดับ)

ในเรื่องของรายได้ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 100,000-150,000 (ร้อยละ 29.40) รองลงมาคือ มีรายได้น้อยกว่า 100,000 บาท รายได้ระหว่าง 150,001-200,000 บาท และ รายได้มากกว่า 250,001 บาท เท่ากัน (ร้อยละ 20.60) และมีรายได้เฉลี่ย ประมาณ 233,529.40 บาท

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 20.00) รองลงมา คือ ประเทศออสเตรเลีย (ร้อยละ 7.50) เนเธอร์แลนด์ คานาดา อังกฤษ สวีเดน ฝรั่งเศส มาเลเซีย และ ฟิลิปปินส์ มีค่าเท่ากัน (ร้อยละ 5.00) ดังแสดงในตารางที่ 4.65

ตารางที่ 4.65 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	38	95.00
หญิง	2	5.00
อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	1	2.50
ระหว่าง 20-25 ปี	5	12.50
ระหว่าง 26-30 ปี	13	32.50
ระหว่าง 31-35 ปี	9	22.50
ระหว่าง 36-40 ปี	4	10.00
ระหว่าง 41-45 ปี	6	15.00
ระหว่าง 46-50 ปี	1	2.50
มากกว่า 50 ปี	1	2.50
$\bar{X} = 32.78$ ปี , S.D. = 8.98		
สถานภาพสมรส		
โสด	24	60.00
สมรส	15	37.50
หย่าร้าง	1	2.50
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	4	10.00
อนุปริญญา	7	17.50
ปริญญาตรี	24	60.00
ปริญญาโท	5	12.50

ตารางที่ 4.65 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ศาสนา		
คริสต์	33	82.50
อิสลาม	7	17.50
อาชีพ		
นักธุรกิจ	18	45.00
นักศึกษา	5	12.50
พนักงานบริษัท	4	10.00
นักแสดง	3	7.50
นักร้อง	2	5.00
นักเผยแพร่ศาสนา	2	5.00
พนักงานดับเพลิง	1	2.50
บาทนเดอร์	1	2.50
พ่อครัว	1	2.50
นางแบบ	1	2.50
นักธรณีวิทยา	1	2.50
พนักงานโรงแรม	1	2.50
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 100,000 บาท	7	20.60
ระหว่าง 100,000-150,000 บาท	10	29.40
ระหว่าง 150,001-200,000 บาท	7	20.60
ระหว่าง 200,001-250,000 บาท	3	8.80
มากกว่า 250,001 บาท	7	20.60
$\bar{X} = 233,529.40$ บาท, S.D. = 191546.90		

ตารางที่ 4.65 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประเทศของนักท่องเที่ยว		
อเมริกา	8	20.00
ออสเตรเลีย	3	7.50
เนเธอร์แลนด์	2	5.00
แคนาดา	2	5.00
อังกฤษ	2	5.00
สวีเดน	2	5.00
ฝรั่งเศส	2	5.00
มาเลเซีย	2	5.00
ฟิลิปปินส์	2	5.00
เยอรมัน	1	2.50
เคนมาร์ก	1	2.50
สิงคโปร์	1	2.50
ฮ่องกง	1	2.50
บราซิล	1	2.50
ชิลี	1	2.50
เม็กซิโก	1	2.50
เวเนซุเอลา	1	2.50
เบลเยียม	1	2.50
โคลัมเบีย	1	2.50
ตุรกี	1	2.50
นิวซีแลนด์	1	2.50
สวิตเซอร์แลนด์	1	2.50
สเปน	1	2.50
ฮังการี	1	2.50

ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 แสดงถึงรูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว ตลอดจนการลำดับเหตุผลในการเลือกมาท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทย

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก่อน (ร้อยละ 77.50) ส่วนใหญ่ นิยมเดินทางมาคนเดียว และ เดินทางมากับครอบครัวเท่ากัน (ร้อยละ 35.00) รองลงมา คือ เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน (ร้อยละ 25.00) และมีระยะเวลาพำนักในประเทศไทยอยู่ระหว่าง 21-30 วัน (ร้อยละ 37.50) รองลงมาคือ ระหว่าง 15-20 วัน และ ระหว่าง 41-50 วัน (ร้อยละ 35.00 และ ร้อยละ 15.00 ตามลำดับ) มีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 33 วัน

สำหรับงบประมาณในการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีงบประมาณในการท่องเที่ยวระหว่าง 100,000 -150,000 บาท และ มากกว่า 250,001 บาท เท่ากัน (ร้อยละ 33.30) รองลงมา คือ ระหว่าง 200,001-250,000 บาท และ ระหว่าง 150,001-200,000 บาท (ร้อยละ 23.80 และ 9.50 ตามลำดับ) ทั้งนี้มีงบประมาณท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ 272,857.10 บาท

เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า เหตุผลลำดับแรก และ ลำดับที่ สอง คือ การชมศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย (ร้อยละ 17.50 และ 18.80 ตามลำดับ) สำหรับเหตุผลลำดับที่สาม พบว่า คือ การชมทัศนียภาพทางธรรมชาติ (ร้อยละ 28.00) ดังแสดงในตารางที่ 4.66

ตารางที่ 4.66 รูปแบบการเดินทางและงบประมาณในการท่องเที่ยว

รูปแบบการเดินทางและงบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทย		
ไม่เคย	31	77.50
เคย	9	22.50
ลักษณะผู้ร่วมเดินทาง		
คนเดียว	14	35.00
ครอบครัว	14	35.00
กลุ่มเพื่อน	10	25.00
กลุ่มทัวร์	2	5.00

ตารางที่ 4.66 (ต่อ)

รูปแบบการเดินทางและงบประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการท่องเที่ยว		
ระหว่าง 15-20 วัน	14	35.00
ระหว่าง 21-30 วัน	15	37.50
ระหว่าง 31-40 วัน	1	2.50
ระหว่าง 41-50 วัน	6	15.00
มากกว่า 50 วัน	4	10.00
$\bar{X} = 32.63$ วัน , S.D. = 17.87		
งบประมาณในการท่องเที่ยว		
ระหว่าง 100,000 -150,000 บาท	7	33.30
ระหว่าง 150,001-200,000 บาท	2	9.50
ระหว่าง 200,001-250,000 บาท	5	23.80
มากกว่า 250,001 บาท	7	33.30
$\bar{X} = 272,857.10$ บาท, S.D. = 163007.40		
เหตุผลการมาท่องเที่ยว¹		
ลำดับแรก (การชมศิลปวัฒนธรรมของ ประเทศไทย)	7	17.50
ลำดับที่สอง (การชมศิลปวัฒนธรรมของ ประเทศไทย)	6	18.80
ลำดับที่สาม (การชมทัศนียภาพทาง ธรรมชาติ)	7	28.00

¹ หมายเหตุ จัดมาเฉพาะข้อความที่มีค่าความถี่สูงสุดในแต่ละลำดับ ตรวจสอบได้จากตารางแสดงค่าความถี่ของแต่ละข้อความในภาคผนวก

ตอนที่ 3 การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยวจะแบ่ง เป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ส่วนที่ 2 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน และ ส่วนที่ 3 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ดังรายละเอียด

1. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 60.00) และ มีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 40.00) โดยการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมใช้บริการ คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ร้อยละ 57.50) รองลงมาคือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวัฒนธรรม และ ดำรงท่องเที่ยว (ร้อยละ 7.50, ร้อยละ 7.50 และ ร้อยละ 2.50 ตามลำดับ) และในส่วนของหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวไม่ได้ใช้บริการเลย ได้แก่ พาณิชย์จังหวัด พัฒนาการจังหวัด ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด และ เกษตรจังหวัด

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 52.50) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 47.50) โดยที่ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านสาธารณูปโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 42.50) รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า (ร้อยละ 25.00)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวบางส่วนมาใช้บริการ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านการบริการ (ร้อยละ 47.50) และส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้บริการ (ร้อยละ 52.50) สำหรับ การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านการบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล (ร้อยละ 45.00) รองลงมาคือ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร (ร้อยละ 32.50) และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล (ร้อยละ 5.00) ดังแสดงในตารางที่ 4.67

ตารางที่ 4.67 การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	24	60.00	16	40.00
1.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	23	57.50	17	42.50
1.2 พาณิชนิจจังหวัด	-	-	40	100.00
1.3 พัฒนาการจังหวัด	-	-	40	100.00
1.4 เกษตรจังหวัด	-	-	40	100.00
1.5 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3	7.50	37	92.50
1.6 กระทรวงวัฒนธรรม	3	7.50	37	92.50
1.7 ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด	-	-	40	100.00
1.8 ดำรวจท่องเที่ยว	1	2.50	39	97.50
2. ด้านสาธารณูปโภค	21	52.50	19	47.50
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	17	42.50	23	57.50
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	10	25.00	30	75.00
3. ด้านการบริการ	19	47.50	21	52.50
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	18	45.00	22	55.00
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	2	5.00	35	95.00
3.3 การบริโภค เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร	13	32.50	27	67.50

* หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ในด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 95.00) มีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 5.00) โดยใช้บริการบริษัททัวร์มากที่สุด (ร้อยละ 85.00) รองลงมาคือ ที่พัก ร้านอาหาร และ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก (ร้อยละ 65.00 ร้อยละ 35.00 และ ร้อยละ 22.50 ตามลำดับ)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 87.50) และมีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 12.50) การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชนด้านสาธารณูปโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

ส่วนใหญ่จะใช้บริการด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 80.00) รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า (ร้อยละ 17.50)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ด้านการบริการ (ร้อยละ 85.00) มีเพียงบางส่วนที่ไม่ใช้บริการ (ร้อยละ 15.00) การใช้บริการ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการ เกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล (ร้อยละ 75.00) รองลงมาคือ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหารร้อยละ 42.50) และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล (ร้อยละ 25.00) ดังแสดงในตารางที่ 4.68

ตารางที่ 4.68 การใช้บริการหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	38	95.00	2	5.00
1.1 ที่พัก	26	65.00	14	35.00
1.2 บริษัททัวร์	34	85.00	6	15.00
1.3 ร้านจำหน่ายอาหาร	14	35.00	26	65.00
1.4 บริษัทประกันภัย	-	-	40	100.00
1.5 ร้านจำหน่ายของที่ระลึก	9	22.50	31	77.50
2. ด้านสาธารณูปโภค	35	87.50	5	12.50
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	32	80.00	8	20.00
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	7	17.50	33	82.50
3. ด้านการบริการ	34	85.00	6	15.00
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	30	75.00	10	25.00
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	10	25.00	30	75.00
3.3 การบริโภค เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร	17	42.50	23	57.50

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

3. การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ในด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ (ร้อยละ 95.00) มีเพียงบางส่วนที่ใช้บริการ (ร้อยละ 5.00) โดยมี 1 รายใช้บริการข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบล (ร้อยละ 2.50) นับว่าเป็นจำนวนที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับ หน่วยงานของรัฐ และเอกชน

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านสาธารณูปโภค (ร้อยละ 65.00) มีเพียงบางส่วนที่ใช้บริการ (ร้อยละ 35.00) การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านสาธารณูปโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการด้านการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ และ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 35.00) รองลงมาคือ ด้านการคมนาคมขนส่ง เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า (ร้อยละ 12.50)

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวบางส่วนใช้บริการ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านการบริการ (ร้อยละ 45.00) และส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้บริการ (ร้อยละ 55.00) การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ด้านการบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล (ร้อยละ 32.50) รองลงมาคือ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร (ร้อยละ 30.00) และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล (ร้อยละ 7.50) ดังแสดงในตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.69 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	2	5.00	38	95.00
1.1 องค์การบริหารส่วนตำบล	1	2.50	39	97.50
1.2 เทศบาล	-	-	40	100.00
2. ด้านสาธารณูปโภค	14	35.00	26	65.00
2.1 การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต	14	35.00	26	65.00
2.2 การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า	5	12.50	35	87.50
3. ด้านการบริการ	18	45.00	22	55.00
3.1 ที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	13	32.50	27	67.50
3.2 การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล	3	7.50	37	92.50
3.3 การบริโภค เช่น ภัตตาคาร ร้านอาหาร	12	30.00	28	70.00

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 4 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในจังหวัดเชียงใหม่ 4 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรม และประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ พบว่า มีรูปแบบการท่องเที่ยว 2 รูปแบบที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) ประกอบกิจกรรม ได้แก่ 1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ 2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท

สำหรับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน บันเทิง และ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการท่องเที่ยวแบบสนุกสนานบันเทิง (ร้อยละ 92.50) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา (ร้อยละ 87.50)

ในส่วนของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน (ร้อยละ 70.00) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ และ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย (ร้อยละ 67.50 และ ร้อยละ 62.50 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.70

ตารางที่ 4.70 รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรม*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ				
1.1 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	40	100.00	-	-
1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	40	100.00	-	-
1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา	40	100.00	-	-
1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	40	100.00	-	-
2. การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี				
2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	40	100.00	-	-
2.2 การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี	40	100.00	-	-
2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท	40	100.00	-	-

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรม*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การท่องเที่ยวแนวันทนาการ				
3.1 การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและบันเทิง	37	92.50	3	7.50
3.2 การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา	35	87.50	5	12.50
4. การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ				
4.1 การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาดูงาน	28	70.00	12	30.00
4.2 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา	27	67.50	13	32.50
4.3 การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย	25	62.50	15	37.50

* หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 5 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และ บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น (ร้อยละ 65.00) รองลงมาคือ จากหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น (ร้อยละ 60.00) ส่วนหน่วยงานที่นักท่องเที่ยวไม่ใช้บริการเลย (ร้อยละ 100.00) คือ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ดังแสดงในตารางที่ 4.71

ตารางที่ 4.71 การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะ

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรับทราบข้อมูลข่าวสาร				
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ	24	60.00	16	40.00
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน	26	65.00	14	35.00
หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน	-	-	40	100.00

* หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ประเภทและช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารมาจาก สื่อบุคคล (ร้อยละ 80.00) รองลงมาคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่อกิจกรรม (ร้อยละ 67.50 ร้อยละ 60.00 และ ร้อยละ 7.50 ตามลำดับ)

สำหรับสื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร คือ เพื่อน (ร้อยละ 55.00) รองลงมาคือญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน (ร้อยละ 32.50 และ ร้อยละ 17.50 ตามลำดับ) ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 62.50) รองลงมาคือ โทรศัพท์ (ร้อยละ 20.00) ส่วนสื่อวิทยุ พบว่า ไม่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก นิตยสาร (ร้อยละ 55.00) รองลงมาคือ วารสาร แผ่นพับ และ หนังสือพิมพ์ (ร้อยละ 42.50 ร้อยละ 17.50 และ 5.00 ตามลำดับ) และ สำหรับสื่อกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก การประชุมและการสัมมนา เท่านั้น (ร้อยละ 5.00) ดังแสดงในตารางที่ 4.72

ตารางที่ 4.72 ประเภทและช่องทางการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทและช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร				
1. สื่อบุคคล	32	80.00	8	20.00
1.1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน	7	17.50	33	82.50
1.2 เพื่อน	22	55.00	18	45.00
1.3 ญาติพี่น้อง	13	32.50	27	67.50
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์	27	67.50	13	32.50
2.1 วิทยุ	-	-	40	100.00
2.2 โทรศัพท์	8	20.00	32	80.00
2.3 อินเทอร์เน็ต	25	62.50	15	37.50
3. สื่อกิจกรรม	3	7.50	37	82.50
3.1 การประชุม	2	5.00	38	95.00
3.2 การสัมมนา	2	5.00	38	95.00

ตารางที่ 4.72 (ต่อ)

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	ใช้บริการ		ไม่ใช้บริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. สื่อสิ่งพิมพ์	24	60.00	16	40.00
4.1 แผ่นพับ	7	17.50	33	82.50
4.2 นิตยสาร	22	55.00	18	45.00
4.3 วารสาร	17	42.50	23	27.50
4.4 หนังสือพิมพ์	2	5.00	38	95.00

* หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า สื่อบุคคล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวมากที่สุด (ร้อยละ 77.50) รองลงมาคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่อกิจกรรม (ร้อยละ 27.50 ร้อยละ 10.00 และ ร้อยละ 5.00 ตามลำดับ)

สำหรับสื่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ เพื่อน (ร้อยละ 55.00) รองลงมาคือญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน (ร้อยละ 25.00 และ ร้อยละ 12.50 ตามลำดับ) ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 10.00) รองลงมาคือ โทรทัศน์ (ร้อยละ 5.00) สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ คือ แผ่นพับ (ร้อยละ 7.50) รองลงมาคือ นิตยสาร และ วารสาร (ร้อยละ 2.50) และสื่อกิจกรรมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คือการสัมมนา รองลงมาคือ การประชุม (ร้อยละ 5.00 และ ร้อยละ 2.50 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.73

ตารางที่ 4.73 สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	มีอิทธิพล		ไม่มีอิทธิพล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว				
1. สื่อบุคคล	31	77.50	9	22.50
1.1 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน	5	12.50	35	87.50
1.2 เพื่อน	22	55.00	18	45.00
1.3 ญาติพี่น้อง	10	25.00	30	75.00

ตารางที่ 4.73 (ต่อ)

การรับทราบข้อมูลข่าวสาร*	มีอิทธิพล		ไม่มีอิทธิพล	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์	11	27.50	29	72.50
2.1 วิทยู	-	-	40	100.00
2.2 โทรทัศน์	2	5.00	38	95.00
2.3 อินเทอร์เน็ต	10	25.00	30	75.00
3. สื่อกิจกรรม	2	5.00	38	95.00
3.1 การประชุม	1	2.50	39	97.50
3.2 การสัมมนา	2	5.00	38	95.00
4. สื่อสิ่งพิมพ์	4	10.00	36	90.00
4.1 แผ่นพับ	3	7.50	37	82.50
4.2 นิตยสาร	1	2.50	39	97.50
4.3 วารสาร	1	2.50	39	97.50
4.4 หนังสือพิมพ์	-	-	40	100.00

* หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตอนที่ 6 การกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก (ร้อยละ 72.50) โดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ คนไทยมีอัตราภาษีไมตรี (ร้อยละ 23.53) รองลงมาคือ ชอบอาหารไทย และ แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม (ร้อยละ 13.43 และ ร้อยละ 11.76 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.74

ตารางที่ 4.74 การกลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว และ เหตุผล

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
การกลับมาเยือนอีกครั้ง		
กลับมา	29	72.50
ไม่กลับมา	11	27.50

ตารางที่ 4.74 (ต่อ)

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลการกลับมาเยือน		
คนไทยมีอัธยาศัยไมตรี	12	23.53
ชอบอาหารไทย	7	13.73
แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงาม	6	11.76
ประเทศไทยสวยงาม/น่าอยู่	5	9.80
ขยายธุรกิจ	4	7.84
ประทับใจ	3	5.88
ชอบศิลปะ/วัฒนธรรมและประเพณีของไทย	2	3.92
ค่าใช้จ่ายไม่แพง	2	3.92
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมีความสวยงาม	2	3.92
มีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากที่ยังไม่ได้ไป	1	1.96
ชอบวิถีชีวิตของชนเผ่าต่างๆ	1	1.96
เยี่ยมเพื่อนชาวไทย	1	1.96
มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย	1	1.96
ติดตามงาน	1	1.96
ต้องการพักผ่อน	1	1.96
มีครอบครัวที่นี่	1	1.96
มีเพื่อนหลายคนอยู่ที่นี่	1	1.96

มีกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวบางส่วนเท่านั้นที่ไม่ต้องการกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย (ร้อยละ 27.50) และมีเหตุผลที่สำคัญ คือ ไม่แน่ใจเกี่ยวกับโอกาสในการกลับมาท่องเที่ยว (ร้อยละ 28.57) รองลงมาคือ ต้องการไปท่องเที่ยวประเทศต่างๆ และ อากาศร้อน (ร้อยละ 21.43 และ 14.30 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.75

ตารางที่ 4.75 เหตุผลการไม่กลับมาเยือนประเทศไทยของนักท่องเที่ยว

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลการไม่กลับมาเยือน		
ไม่แน่ใจเกี่ยวกับโอกาสในการกลับมาท่องเที่ยว	4	28.57
ต้องการไปท่องเที่ยวประเทศต่างๆ	3	21.43
อากาศร้อน	2	14.30
ไม่สงบ	1	7.14
ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	1	7.14
แหล่งท่องเที่ยวไม่น่าสนใจ	1	7.14
ไม่สะดวก	1	7.14
คนไทยชอบเอาเปรียบนักท่องเที่ยวต่างชาติ	1	7.14

ประเภทของการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต้องการมาเที่ยวหากกลับมาอีก พบว่า ประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (ร้อยละ 35.48) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ (ร้อยละ 22.58 และ ร้อยละ 9.68 ตามลำดับ)

สำหรับลำดับที่สองของประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญหากกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 21.43) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และ การท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่มีค่าเท่ากับการชมวัฒนธรรมและประเพณี (ร้อยละ 14.29 และ 10.71 ตามลำดับ)

ลำดับที่สามของประเภทการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญหากกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก ได้แก่ การชมวัฒนธรรมและประเพณี (ร้อยละ 21.74) รองลงมาคือ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย และ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 17.39 และ 13.04 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.76

ตารางที่ 4.76 ประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ 3 ลำดับแรก

ประเภทของการท่องเที่ยวหากกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับแรกของการท่องเที่ยว		
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	11	35.48
การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	7	22.58
การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ	3	9.68
การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้	2	6.45
การเรียนรู้ทำอาหารไทย	1	3.23
การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	1	3.23
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1	3.23
การชมงานหัตถกรรม	1	3.23
การชมภูมิประเทศ	1	3.23
การชมวิถีชนบท	1	3.23
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	1	3.23
การศึกษาดูงานวิจัย	1	3.23
ลำดับสองของการท่องเที่ยว		
การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	6	21.43
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	4	14.29
การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	3	10.71
การชมวัฒนธรรมประเพณี	3	10.71
การเรียนรู้ทำอาหารไทย	2	7.14
การชมการแสดงของไทย	1	3.57
การท่องเที่ยวในเขตเมือง	1	3.57
การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ	1	3.57
การทำธุรกิจ	1	3.57
การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้	1	3.57
การประชุมสัมมนา	1	3.57
การชมงานศิลปะ	1	3.57

ตารางที่ 4.76 (ต่อ)

การกลับมาเยือน	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับสองของประเภทการท่องเที่ยว		
การชมวิถีชนบท	1	3.57
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	1	3.57
การชมสวนสัตว์	1	3.57
ลำดับสามของประเภทการท่องเที่ยว		
การชมวัฒนธรรมประเพณี	5	21.74
การท่องเที่ยวแบบผจญภัย	4	17.39
ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	3	13.04
การชมวิถีชนบท	2	8.70
การลองใช้ชีวิตตามวิถีสังคมไทย	2	8.70
การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้	2	8.70
การชมการแสดงของไทย	1	4.35
การท่องเที่ยวชมแนวปะการัง	1	4.35
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	1	4.35
การไปท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ต	1	4.35
การชม ภูมิประเทศ	1	4.35

ตอนที่ 7 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไข คือ ค่าที่พักมีราคาสูง การบริการข้อมูลข่าวสารและการอำนวยความสะดวก และการสื่อสารกับคนไทยเท่านั้น (ร้อยละ 13.30) รองลงมาคือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดการระบบขนส่ง การจัดการระบบจราจร และมลภาวะทางอากาศ เท่านั้น (ร้อยละ 6.70)

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการจัดที่พักแบบระยะยาวในราคาพิเศษ การจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร และการอำนวยความสะดวก เท่านั้น

(ร้อยละ 15.80) รองลงมาคือ การปรับปรุงระบบการขนส่ง การศึกษาภาษาไทยเพิ่มเติมของนักท่องเที่ยวเท่ากัน (ร้อยละ 10.50) ดังแสดงในตารางที่ 4.77

ตารางที่ 4.77 ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาและอุปสรรค		
ค่าที่พักมีราคาสูง	4	13.30
การบริการข้อมูลข่าวสารและการอำนวยความสะดวก	4	13.30
การสื่อสารกับคนไทย	4	13.30
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2	6.70
การจัดการระบบขนส่ง	2	6.70
การจัดการระบบการจราจร	2	6.70
มลภาวะทางอากาศ	2	6.70
แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	1	3.30
การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	1	3.30
ความพร้อมของสาธารณูปโภค	1	3.30
หาที่พักยาก	1	3.30
การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	1	3.30
ปัญหาน้ำท่วม	1	3.30
ความไม่สงบภายในประเทศ	1	3.30
อาหารรสจัด	1	3.30
อายุวีซ่า	1	3.30
อากาศร้อน	1	3.30
แนวทางการแก้ไข		
จัดที่พักแบบระยะยาวในราคาพิเศษ	3	15.80
จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริการ		
ข้อมูลข่าวสารและการอำนวยความสะดวก	3	15.80
ปรับปรุงระบบการขนส่ง	2	10.50
การศึกษาภาษาไทยเพิ่มเติม	2	10.50

ตารางที่ 4.77 (ต่อ)

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข	จำนวน	ร้อยละ
แนวทางการแก้ไข		
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเน้นเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวมากขึ้น	1	5.30
การจัดการปัญหาความไม่สงบภายในประเทศ	1	5.30
การเพิ่มอายุวีซ่า	1	5.30
การจัดระบบการจราจร	1	5.30
การตรวจสอบและปรับปรุงมาตรฐานการให้บริการ		
การท่องเที่ยว	1	5.30
จัดที่พักเพื่อรองรับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	1	5.30
จัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ	1	5.30
มีการตรวจสอบนักท่องเที่ยวเพื่อป้องกันการลักลอบเข้า		
เมืองอย่างผิดกฎหมาย	1	5.30
ให้รายละเอียดสถานที่และป้ายต่างๆ อย่างชัดเจน	1	5.30

ตอนที่ 8 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผลดี คือ การส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ และ การได้ศึกษาวัฒนธรรม วิถีชีวิต และ ประเพณี เท่ากัน (ร้อยละ 16.70) รองลงมาคือ เป็นการพักผ่อนที่ดี (ร้อยละ 11.10)

สำหรับผลเสีย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าหากกิจกรรมไม่มีความหลากหลายจะทำให้นักท่องเที่ยวเบื่อ (ร้อยละ 28.60) รองลงมาคือ ปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น และ ทัศนียภาพถูกทำลาย มีค่าเท่ากัน (ร้อยละ 14.30) ดังแสดงในตารางที่ 4.78

ตารางที่ 4.78 ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผลดีและผลเสียจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
ผลดี		
การส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ	6	16.70
ได้ศึกษาวัฒนธรรม/วิถีชีวิต/ประเพณี	6	16.70
เป็นการพักผ่อนที่ดี	4	11.10
ได้เรียนรู้/เข้าใจท้องถิ่นนั้นๆ	3	8.30
สร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว	3	8.30
ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	2	5.60
เกิดความคุ้นเคยกับประเทศไทย	2	5.60
ได้ประสบการณ์	2	5.60
เกิดความเพลิดเพลิน	2	5.60
มีการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว	1	2.80
ได้ทดลองวิถีชีวิตแบบใหม่	1	2.80
ภาพลักษณ์ของประเทศ	1	2.80
เรียนรู้ประวัติศาสตร์	1	2.80
เรียนรู้วิถีชีวิตของคนต่างถิ่น	1	2.80
เป็นการพักผ่อนระยะยาว	1	2.80
ผลเสีย		
หากกิจกรรมไม่หลากหลายนักท่องเที่ยวจะเบื่อหน่าย	2	28.60
ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น	1	14.30
ทัศนียภาพถูกทำลาย	1	14.30
ปัญหามลภาวะที่เกิดจากการท่องเที่ยว	1	14.30
ค่าใช้จ่ายสูง	1	14.30
เสียเวลาอยู่ได้เพียงประเทศเดียว	1	14.30

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เสนอแนะสำหรับปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว โดยเสนอให้มีการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย (ร้อยละ 23.80) รองลงมาคือ เพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และ จัดหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวโดยตรง (ร้อยละ 19.00 และ ร้อยละ 14.30 ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 4.79

ตารางที่ 4.79 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะ		
ควรจัดโปรแกรมท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย	5	23.80
การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว	4	19.00
จัดหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวโดยตรง	3	14.30
นโยบายการซื้อที่ดิน/ที่อยู่อาศัยในประเทศ	1	4.80
จัดบริการข้อมูลให้นักท่องเที่ยว	1	4.80
การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวที่คงความสวยงามเอาไว้	1	4.80
ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันดูแลนักท่องเที่ยว	1	4.80
ควรคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว	1	4.80
ตระหนักถึงผลกระทบต่อชุมชน วัฒนธรรม ประเพณี	1	4.80
การท่องเที่ยวลักษณะนี้ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างใกล้ชิด	1	4.80
การปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งให้ทันสมัย	1	4.80
การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของนักท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	1	4.80

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ศักยภาพของไทยต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว” เพื่อศึกษาประเภทและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะ สำหรับการสร้างความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ตลอดจนเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การศึกษาจากเอกสาร และการสังเกต โดยที่ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชน ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดหนองคาย การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดำเนินการโดยคณะผู้วิจัย ตามขั้นตอนดังนี้ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดตัวอย่าง ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดหนองคาย โดยการแจกแบบสอบถามให้นักท่องเที่ยวกรอกข้อมูลเอง ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 120 ชุด 2) การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชน โดยการนัดหมายล่วงหน้าในพื้นที่จังหวัดตัวอย่างๆ ละ 5 คน รวม 15 คน 3) การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยการนัดหมายล่วงหน้าในพื้นที่จังหวัดตัวอย่างๆ ละ 5 คน รวม 15 คน และ 4) การสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เป็นพื้นที่จังหวัดตัวอย่าง โดยการนัดหมายล่วงหน้า จำนวนจังหวัดตัวอย่างละ 5 คน รวม 15 คน ซึ่งมีสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างรายจังหวัด

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลโดยจำแนกตามกลุ่มตัวอย่างในรายจังหวัด ได้ดังนี้

5.1.1 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐ

1) จังหวัดชลบุรี

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี พนักงานการตลาด 6 ของ ททท. ผู้ช่วยนักพัฒนาการท่องเที่ยวของ ททท. จังหวัดชลบุรี เจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัดชลบุรี และพาณิชย์จังหวัดชลบุรี โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้คือ

- ตำบล บางปลาสร้อย อำเภอ เมือง จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล พัทยาเหนือ อำเภอ เมืองพัทยา จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล นาเกลือ อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี
- ตำบล หนองปรือ อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดชลบุรี

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี พนักงานการตลาด 6 ของททท. ผู้ช่วยนักพัฒนาการท่องเที่ยวของททท. จังหวัดชลบุรี เจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัดชลบุรี และพาณิชย์จังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่า

1. โดยภาพรวมแล้วมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นอีกหลายเท่าตัว โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนเอเชีย ถ้ามีการบริหารจัดการร่วมกันอย่างชัดเจน และรวมทั้งการประชาสัมพันธ์ทั้งกับนักท่องเที่ยว และกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน และชุมชนเจ้าของพื้นที่ด้วย
2. จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long Stay พบว่าในฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณ 3 แสนคน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณ 1 แสนคน นักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่เริ่มเปลี่ยนสถานที่เที่ยวไปในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ เพราะความหนาแน่นของ จ.ชลบุรี โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวของบางแสน พัทยา และในบางส่วนที่เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการศึกษา เช่น ศรีราชา โดยจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวในโซนประเทศยุโรปมากกว่าโซนอื่นๆ เช่น เยอรมนี อังกฤษ ฝรั่งเศส เกาหลี ญี่ปุ่น ฮองกง จีน ตามลำดับ และมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายเช่น มา

ท่องเที่ยวคนเดียว มาท่องเที่ยวกับคู่รัก มาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน และมาท่องเที่ยวแบบที่ เกี่ยวข้องกับธุรกิจมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น

3. จากประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่าการ ท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ธรรมชาติ นิเวศฯ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากเรียง ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการพำนักรักก็จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวของพวกเขา เช่นบางคนจะใช้วิธีมาพักแบบเป็นช่วงๆ เช่นมาอยู่ 3 เดือนและอีก 3 เดือนกลับบ้าน เป็นต้น

2.ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จากประเภทการท่องเที่ยวหลัก ๆ ของ กลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้ นิยมมากที่สุด

กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเที่ยว ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมการ ท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า มีความคล้ายคลึงกับประเภทการท่องเที่ยว ดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น ดังเช่น

กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการ ท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมาก ที่สุด

ในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวแนวนิเวศ เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

ในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ กลุ่ม นักท่องเที่ยวแบบ Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวแนวของการเรียนรู้ ชิมซาบวัฒนธรรมประเพณี ไทยเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

ในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและการบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ เป็นรูปแบบการ ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เนื่องจากราคาถูก การบริการหลากหลาย ทุกอย่างครบ

การท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจทั้งโดยตรงและโดยอ้อมเป็นรูปแบบการท่องเที่ยว

ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด รองลงมาคือ การท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับเรื่องคู่รัก คู่ครอง รวมทั้งเพื่อนชีวิตในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ฯลฯ

กิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

- พบว่า มีหลากหลายรูปแบบแต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม เช่น Resort City การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ ครอบครัว และรวมทั้งการเยี่ยมเยียนเพื่อนฝูงที่อยู่ในประเทศไทย ฯลฯ

3. ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย รองผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี พนักงานการตลาด 6 ของททท. ผู้ช่วยนักพัฒนาการท่องเที่ยวของททท. จังหวัดชลบุรี เจ้าหน้าที่ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัดชลบุรี และพาณิชย์จังหวัดชลบุรี ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่า

1. ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถที่จะส่งผลต่อการเติบโตในเชิงเศรษฐกิจมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อ มีเวลา และส่วนใหญ่มีการศึกษาหรือมีประสบการณ์ชีวิตสูง ฯลฯ ทำให้สามารถส่งผลต่อกำลังซื้อที่มากขึ้น และมีแนวโน้มว่าจะดีขึ้นเรื่อยๆ ถ้าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีการบริหารจัดการที่ดีร่วมกันอย่างยั่งยืน

2. เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น กระแสการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว จำนวนเงินลงทุนในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวก็เพิ่มสูงขึ้น ทำให้เงินตราต่างประเทศไหลเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น และเป็นหนึ่งในรายได้หลักของประเทศ

3. ถ้ามีกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมากยิ่งขึ้น จะสามารถที่จะบอกทิศทางเกี่ยวกับเศรษฐกิจได้เลยว่าจะดีขึ้น เพราะการเข้ามาพำนักระยะยาวจะทำให้เกิดการใช้จ่ายที่มากขึ้น หรือในหลายๆคนมีการลงทุนซื้อบ้าน ซื้อรถ ตกแต่งบ้าน ฯลฯ ซึ่งจะต่างกับการพำนักระยะสั้นที่จะเป็นเพียงการใช้บริการโรงแรม การเช่ารถโดยสาร ฯลฯ สรุปว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะส่งผลต่อการมีการกระจายรายได้มากกว่า และทั่วถึงกว่า โดยเฉพาะในระดับชุมชน

4. ค่าครองชีพของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวมจะสูงขึ้นกว่าปกติ เพราะการตั้งราคาขายมักจะมีการตั้งเผื่อว่าเป็นราคาเฉพาะสำหรับนักท่องเที่ยวซื้อ (บางที่ต้องบอกคนขายว่าบ้านอยู่แถวนี้หรือเป็นคนในพื้นที่จึงจะลดราคาให้ลงบ้าง) ฯลฯ

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่า

1. ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวประเภทนี้สามารถที่จะส่งผลให้เกิดการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้วัฒนธรรมไทยถูกวัฒนธรรมต่างชาติครอบงำบ้างเป็นบางส่วนโดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่นิยมวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้น นิยมวัตถุ ทำให้มีหนี้สินมาก จิตใจเปลี่ยนแปลงไป นิยมวัตถุมากกว่า ค่านิยม รสนิยมของคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป นิยมวัฒนธรรมตะวันตก การช่วยเหลือเกื้อกูลเหมือนที่เคยเป็นมาในสังคมไทยแต่ดั้งเดิมหายไป ฯลฯ

2. มีการส่งเสริมฟื้นฟูวัฒนธรรมไทยให้มีความเข้มแข็งเพื่อสร้างจุดเด่นให้กับการท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยให้อยู่ตลอดไป

3. มีความขัดแย้งในตัวเอง คือ ถ้าต้องการให้มีความเจริญทางด้านวัตถุ (การเงิน และเศรษฐกิจ) ก็ต้องยอมรับความถดถอยด้านวัฒนธรรมไทย

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรีมีความเห็นว่าสังคมไทยโดยภาพรวมอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ก็ยังไม่มากนัก หรือฉาบฉวย ทั้งนี้เป็นเพราะมีจำนวนของคนต่างชาติจะเข้ามาพักอาศัย หรือเดินทางไป-มาในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งก็จะทำให้ค่านิยม รสนิยมของคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปบ้าง เช่น อาจทำให้มีปัญหามากขึ้น หรืออาจส่งผลต่อความเสี่ยงเกี่ยวกับอาชญากรรมมากขึ้น ฯลฯ

ประเด็นต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และโดยเฉพาะชุมชนเองที่เป็นเจ้าของพื้นที่ หน่วยงานในระดับพื้นที่ จำเป็นที่จะต้องมีความสมัครสมานสามัคคีเพื่อที่จะร่วมกันวางแผนในการป้องกัน ในการที่จะปกป้องในการที่จะอนุรักษ์หรือรักษาสภาพสังคมไว้ให้มีความเข้มแข็งให้ได้

การอพยพย้ายถิ่นที่เคยมีก็มีแนวโน้มลดลง อีกทั้งสมาชิกของชุมชนที่เคยออกไปทำงานนอกชุมชนก็กลับบ้าน ความสัมพันธ์ในครอบครัวก็ดีขึ้น ส่งผลให้ปัญหาสังคมโดยภาพรวมลดลงมากกว่าเพิ่มขึ้น ยกเว้นในบางชุมชนที่สมาชิกในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่น หรือในระดับพื้นที่ไม่ดูแล หรือไม่ประสานงานกัน ฯลฯ

บางส่วนคิดว่า การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่มีผลกระทบต่อสังคม หรือกระทบต่อเรื่องใดๆก็ตาม เนื่องจากคนในพื้นที่ที่ไม่ได้ทำธุรกิจกับต่างชาติ ส่วนใหญ่ก็มีชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่แบบเดิมๆอยู่แล้ว ไม่ได้เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวต่างชาติมากนัก

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรีมีความเห็นว่าเมื่อมีการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว และมีนักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนมากก็ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เกิดมลภาวะต่างๆ ในบางจุดของพื้นที่มีการจราจรหนาแน่นขึ้นมากทำให้มลพิษจากการที่มีรถติดเพิ่มขึ้น ด้านของห้องพัก บ้านเรือน มากขึ้น สถานประกอบการเพิ่มขึ้นมีผู้ประกอบการกับสถานบริการมากขึ้น มีคนจำนวนมาก บ้านเรือน สถานบริการทิ้งของเสีย เพราะผู้มาท่องเที่ยวบางกลุ่มมาเพื่อบริโภคอย่างเดียว ไม่ได้มีจิตสำนึกร่วมที่จะช่วยดูแลด้วย ยังขาดความเอาใจใส่เพราะถือว่าพวกเขาซื้อบริการของเราแล้ว ปริมาณการบริโภคมากขึ้นในทุกด้าน เริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับน้ำไม่ไหลบ้าง ทำให้มีการใช้น้ำในระบบต่างๆ เพิ่มมากขึ้น มีการจัดระบบการบำบัดน้ำเสีย อากาศเสีย เสียงดัง ทำให้สิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ ต้องมีการบริหารจัดการที่ดี และเป็นระบบร่วมกันอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง ต้องมีการร่วมกันพัฒนาและร่วมกันแก้ไขให้ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมด้านกลิ่น เสียง น้ำเสีย มลพิษทางอากาศ ฯลฯ ที่เริ่มมีการร้องเรียนมากขึ้น

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณสุข

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่ามีคนมากพาหนะมาก ทำให้เกิดความไม่เพียงพอ จราจรติดขัดเพิ่มปริมาณการใช้สาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น มีการพัฒนาที่ดีขึ้น การจัดสาธารณสุขให้ความสะดวก เหมาะสม การเปลี่ยนแปลงแบบสาธารณสุขที่ต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มสูงขึ้น โดยภาพรวมแล้วนับว่ามีแนวโน้มไปในทางที่ดี เพียงพอกับความต้องการที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัย

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรีมีความเห็นว่า เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ จ.ชลบุรี มากขึ้น เป็นธรรมดาที่จะต้องดูแลให้ดี เพื่อชื่อเสียงของประเทศต้องระมัดระวังในการก่อการร้ายข้ามชาติที่แฝงมาในรูปแบบนักท่องเที่ยว ซึ่งแน่นอนมีผลกระทบต่อความมั่นคง แต่ทางเขาก็มีมาตรการป้องกันที่รัดกุมซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ โดยภาพรวมแล้วในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่ายังไม่เป็นปัญหามากนัก โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของพี่น้องประชาชน ด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และด้านการทหาร เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการควบคุมและดูแลด้านความปลอดภัยสูงขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวที่มาล้วนต่าง

ต้องการความปลอดภัย มั่นคงทั้งนั้น ถ้าทุกอย่างปลอดภัย นักท่องเที่ยวก็就会有การบอกต่อกันเอง ซึ่งในที่สุดแล้วก็จะส่งผลต่อการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยในที่สุด

แต่ทั้งนี้ ความมั่นคงและความปลอดภัยอาจจะยังน้อย ยังไม่เพียงพอ ถ้าสังเกตจากมีมิชชันที่มีเพิ่มมากขึ้นรอบตัวเราพวกอาชญากรย่อมปะปนมากับกลุ่ม แต่มีจำนวนไม่มาก โดยอาจจะมีบ้างในหมู่คนต่างชาติตามสถานบริการ แหล่งบันเทิงต่างๆ โดยภาพรวมแล้ว ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดต่างๆที่เกิดขึ้นโดยมากมีชาวไทยเข้าไปเกี่ยวข้อง

4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดชลบุรีมีความเห็นว่าแทบจะไม่มี การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้เลย ดังนั้นควรที่จะมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น เพราะเมื่อมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว และลงทุนภายในประเทศมากขึ้น นักท่องเที่ยวเข้ามาทำการประชาสัมพันธ์ก็ต้องขยายงานให้กับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ เอกชน ต้องตระหนักถึงว่าเราเป็นเจ้าบ้านที่ดี กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพื่อสนองตอบให้เป็นທີ່พอใจของผู้มาพักเที่ยวในประเทศเรา ควรมีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน มีการแข่งขันกันมาก เพราะการประชาสัมพันธ์ ส่งผลให้ผู้บริโภคเพิ่มปริมาณขึ้น

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดชลบุรี

1. ต้องมีการบริหารจัดการให้มีการกิจกรรมการส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอและต้องทำทั้งระบบไม่ว่าจะเป็นจากระดับนโยบาย ระดับผู้ประกอบการ และระดับชุมชนเจ้าของพื้นที่ และแม้แต่นักท่องเที่ยวเองในบางเรื่องก็ควรจะต้องมีการแจ้งให้ทราบ ฯลฯ
2. ต้องมีการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบ อนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนร่วมกัน เช่น มีการกำหนดพื้นที่เหมาะสมพร้อมให้การส่งเสริม
3. จัดประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยต้องมีการสนับสนุนอย่างจริงจัง จัดการเตรียมความพร้อม ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจ ให้ความรู้บุคลากรในท้องถิ่นด้วย
4. ดำเนินการให้มีการกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนในสิ่งที่จำเป็นของแต่ละ

ละท้องถิ่น โดยหน่วยงานระดับนโยบายต้องจริงจัง จริงจัง ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ และทำอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่องบนฐานของความชัดเจนร่วมกันทุกระดับ และมีส่วนร่วมในทุก ระดับด้วย

5. อยากให้ภาครัฐเป็นผู้สร้างอาคารที่พักแบบรายตุลิตกรรม และปลอดภัย ให้กับ นักท่องเที่ยวในระดับกลางบ้าง จะทำให้มีเม็ดเงินเข้าประเทศมากขึ้น และยังสามารถควบคุมดูแล อย่างทั่วถึง การก่อการร้ายอาจจะลดลงโดยเฉพาะพหยา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ต้องมีการพัฒนาหรือเสริมความรู้ความสามารถให้กับบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะยกระดับทั้งสินค้าและการให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน รวมทั้งสามารถที่จะช่วยกันยกระดับมาตรฐานร้านค้า สินค้า และบริการ ได้อย่างทั่วถึง และครบวงจร มีการควบคุมและป้องกันปัญหาทางสังคมในทุกๆด้านอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เช่น ความไม่ปลอดภัยต่าง ๆ โจร การควบคุมการบริการที่ซื่อสัตย์ยุติธรรม ฯลฯ

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะต้องมีการวางแผนเกี่ยวกับประเด็นนี้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง เช่น การจัดกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์เกี่ยวกับการสร้างค่านิยม การปลูกจิตสำนึกรักชาติ รักวัฒนธรรมประเพณีไทย ใ้ของไทย ช่วยชาติประหยัด ส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีไทยอย่าง สม่่าเสมอ ต่อเนื่องและเป็นระบบที่เป็นรูปธรรมร่วมกัน

3. ข้อเสนอแนะผลกระทบทางสังคมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว หน่วยงานในระดับนโยบายควรมีสันับสนุนให้มีการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเพิ่มขึ้น เพราะ การท่องเที่ยวประเภทนี้ทำให้เกิดการการส่งเสริมการมีงานทำอย่างแพร่หลายทุกระดับ รวมทั้งมี การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่เป็นแนวยั่งยืนมากยิ่งขึ้น เช่น ทำให้เกิดการอนุรักษ์มรดกไทย ทรัพยากรต่างๆของไทยที่มีอยู่ แม้จะมีการปรับเปลี่ยนค่านิยมไปบ้างในบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่ม คนรุ่นใหม่ แต่โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวประเภทนี้จะเป็นการทำให้คนไทยรักกัน รักมรดก ของตน และรักประเทศชาติมากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว มีการพัฒนาจัดระบบที่ดีมากขึ้น มีการควบคุมกันเองในท้องถิ่น เช่นในบางจุดที่มีเสียงดัง เช่น คับ บาร์ สถานเริงรมย์ต่างๆ ฯลฯ โดยชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการจัดให้มีการดูแลรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างมีระบบและยั่งยืนร่วมกัน โดยจะเป็นการวางแผน ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน เช่น จัดสร้างสถานที่บำบัดน้ำเสียมีการจัดระบบบำบัด มีการสร้างโรงงาน

บำบัดน้ำเสียเพิ่มขึ้น หรือมีการจัดตั้งโรงงานบำบัดน้ำเสียเพิ่มขึ้นหลายแห่ง มีการกำหนดมาตรการเพื่อการควบคุมมลภาวะอากาศจากรถยนต์ มีการควบคุมความดังของรถยนต์ มีมาตรการการควบคุม จัดตั้งพื้นที่รองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น และตั้งโรงกำจัดขยะรวมทั้งเริ่มที่จะมีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ มีการอนุรักษ์ การจัดการทรัพยากรอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

5. ข้อเสนอแนะผลกระทบด้านสาธารณสุขโรคที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว มีการวางแผนการพัฒนาและส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ทั้งถึงและต่อเนื่อง โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้องเป็นการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

6. ข้อเสนอแนะด้านความมั่นคงและความปลอดภัยที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องมีมาตรการและมีการดำเนินการแนะนำ กวดขันให้คนที่เข้ามาเที่ยวในเมืองไทยอยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศ และกฎระเบียบ จารีต ประเพณีของประเทศ ต้องมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย วิถีคิดแบบไทยๆของคนไทยให้คนต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยทราบบ้าง เพราะหลายคนตีความผิด หรือเข้าใจผิดว่า ความมีน้ำใจ หรือความเอื้ออาทรของคนไทยเป็นการเชิญชวนทางเพศฯ ฯลฯ คนไทยเองก็ต้องมีการส่งเสริมการอยู่กินกันแบบครอบครัว การส่งเสริมการสร้างครอบครัวที่อบอุ่น

7. ข้อเสนอแนะด้านการประชาสัมพันธ์ จัดระบบข้อมูลข่าวสาร และความรู้ทางกิจการ พัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน

2) จังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้บัญชาการ ททท. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 5 (จังหวัดอุดรธานี) ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด พัฒนาการจังหวัด นักวิชาการพาณิชย์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และนักวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัด โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดหนองคาย ดังต่อไปนี้คือ

1. สถานการณ์ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้บัญชาการ ททท. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 5 (จังหวัดอุดรธานี) ผู้อำนวยการสำนักงาน

วัฒนธรรมจังหวัด พัฒนาการจังหวัด นักวิชาการพาณิชย์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และ นักวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดมีความเห็นและประเมินสถานการณ์ ดังนี้

1. สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) อยู่ในระดับดี และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การดูปรากฏการณ์ธรรมชาติ แต่การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไม่มีต่อเนื่องตลอดทั้งปี ยังท่องเที่ยวในบางฤดูกาลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักท่องเที่ยวแต่ละจะมีเป็นบางช่วงและจำนวนนักท่องเที่ยวไม่สม่ำเสมอเช่น มีเฉพาะในฤดูหนาว ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศทางยุโรป ซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศเยอรมนี ฝรั่งเศส อังกฤษ สวีเดน ฟินแลนด์ เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ ส่วนนักท่องเที่ยวแถบเอเชียมีบ้างเล็กน้อย ซึ่งได้แก่ นักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวม จำนวนนักท่องเที่ยวน่าจะจะมีเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์แล้วเสร็จน่าจะดีขึ้น มีการทำกลุ่มยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เช่น อนุรักษ์/นิเวศ 4 จังหวัด ซึ่งประกอบด้วย 1) หนองคาย ที่เน้นด้านการค้า 2) อุดรที่เน้นด้านอุตสาหกรรม 3) เลยที่เน้นด้านระบบนิเวศ และ 4) หนองบัวลำภู และเชื่อมต่อไปยังลาว เวียดนาม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ มีบริการแบบเบ็ดเสร็จทางด้านการท่องเที่ยวที่ด้านท่องเที่ยว

2. แหล่งท่องเที่ยวยังขาดการพัฒนา และผู้ประกอบการ ชุมชน และประชาชนยังขาดประสบการณ์ในการดำเนินงาน แต่ในอนาคตจะมีการพัฒนาและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการที่เป็นระบบมากกว่านี้ รวมทั้งมีการจัดทำแนวทางการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบ ให้ความแพร่หลายมากขึ้นน่าจะทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวดีขึ้น

3. แนวโน้มความสนใจต่อประเภทของการท่องเที่ยวจะเป็นการท่องเที่ยวประเภท วิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวบ้าน ธรรมชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี เชิงประวัติศาสตร์ ที่นักท่องเที่ยวยังไม่เคยเห็นมาก่อน

2.ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี

ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐ เห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในเชิงนิเวศที่เป็นแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และแวนันทนาการ ตามลำดับ

กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ ที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศ ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตาม

ธรรมชาติเช่น เทียวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา เท่ากับการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ภูเขา เสาหินธรรมชาติ เท่ากับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นวิถีชีวิตของคนในชนบท เช่น การดูทุ่งนา ไร่ สวน การเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ส่วนประเภทที่นักท่องเที่ยวชอบในระดับที่รองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย

นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท เช่น การพักกับชาวบ้าน รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ของท้องถิ่น เช่น ประเพณีท้องถิ่น ที่มีตามเทศกาล หรือเป็นการแสดง รวมถึงการท่องเที่ยวชม สิ่งประดิษฐ์ งานฝีมือ การทอผ้า การจักสาน การทำสินค้าที่ระลึกพื้นเมือง เท่ากับการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถาน

นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในแนวนันทนาการ ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวแบบกีฬา เช่น การปั่นจักรยานท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่เที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ส่วนมากจะเป็นการศึกษาดูงานด้านการจัดการที่พัก และมีบางส่วนที่มาท่องเที่ยวเพื่อต้องการมีครอบครัวโดยมาตามคำแนะนำของเพื่อนที่มีครอบครัวในประเทศไทย

3. ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ททท. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 5 (จังหวัดอุดรธานี) ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด พัฒนาการจังหวัด นักวิชาการพาณิชย์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด และนักวิชาการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ทั้งหมดเห็นว่าการจัด การ การท่องเที่ยวระยะยาวส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้เพิ่มขึ้นไปทั่วพื้นที่ มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในการบริการด้านที่พักและอาหาร แก่นักท่องเที่ยว และในระดับชุมชน เช่น การจัดทำสินค้าที่ระลึก นอกจากนี้ยังมีการสร้างหรือส่งเสริมให้มีอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อ

รองรับนักท่องเที่ยว เช่น แพทย์แผนโบราณ อย่างไรก็ตามการจ้างงานดังกล่าวยังไม่แพร่หลายมากนัก เพราะส่วนใหญ่เป็นกิจการของครอบครัว ไม่ใช้การลงทุนในรูปแบบของบริษัทที่เป็นมืออาชีพ ดังนั้นจึงพบว่าถึงแม้จะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นแต่ก็ยังมีส่วนที่อพยพไปหางานที่อื่นเนื่องจากความต้องการแรงงานยังไม่มากนัก เนื่องจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ไม่สามารถดำเนินการยังขาดความต่อเนื่องเพราะนักท่องเที่ยวมาเที่ยวเป็นช่วงๆ ไม่ติดต่อกันทั้งปี ทำให้มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ ซึ่งถ้ามีการพัฒนาหรือส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีจะทำให้มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวสม่ำเสมอตลอดปี ประชาชนก็จะมีรายได้ที่มากขึ้นและมีการสร้างงานสม่ำเสมอด้วย

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคายมีความเห็นว่ววิถีชีวิตคนในพื้นที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพราะคนในชุมชนยังรักษาวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ประกอบกับการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีเดิมของตนเพื่อแสดงให้ชาวต่างชาติดูอยู่แล้วทำให้สังคมมีความเข้มแข็ง อย่างไรก็ตามมีส่วนน้อยมากที่เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงแต่เป็นในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องวิถีชีวิตกับนักท่องเที่ยว ซึ่งถือว่ามีผลดีมากกว่าผลเสีย ส่วนสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงน่าจะมาจากการพัฒนาไปสู่ระบบความเป็นเมือง ตลอดจนค่านิยมที่เปลี่ยนไปของสังคมไทยมากกว่า นักท่องเที่ยวมีการเรียนรู้และสัมผัสในวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทยในชุมชนที่มีความเรียบง่าย ชานซึ่ง ประทับใจ และเข้าใจดีถึงวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของไทย ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวยังรู้สึกว่ประเทศไทยเป็นดินแดนที่พักหรือบ้านหลังที่สอง ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ชุมชนจะมีการสร้างความเข้มแข็งโดยการรักษาและฟื้นฟูประเพณี วัฒนธรรม และนำวัฒนธรรมที่มีอยู่ออกมาทำการเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้เห็น ซึ่งถือว่าเป็นจุดขายที่สำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)

อย่างไรก็ตามมีผู้บริหารภาครัฐบางส่วนที่เห็นว่ยังไม่มืผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนมากนัก กล่าวคือประชาชนส่วนใหญ่ยังคงมีความเป็นอยู่แบบเดิม ประกอบกับเป็นเมืองเล็ก ๆ ที่มีความสงบ

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคายทั้งหมดเห็นว่ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ทำให้คนหนุ่มสาวย้ายไปทำงานที่อื่นลดลง เนื่องจากสามารถสร้างรายได้ในท้องถิ่น แต่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นว่ ยังมีการย้ายถิ่นฐาน

ไปทำงานที่อื่นอยู่บ้าง โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวผู้ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการประกอบการด้านการท่องเที่ยว การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในลักษณะที่ดีขึ้น โดยมีผู้ประกอบการในด้านต่าง เช่น ด้านที่พัก ด้านอาหาร สินค้าที่ระลึก รถเช่า เพิ่มขึ้น ผลที่ตามมาคือทำให้มีการจ้างงานในชุมชนเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐมีความวิตกกังวลว่าหากมีนักท่องเที่ยวที่ไม่คงที่ก็อาจส่งผลกระทบต่อสร้างงานและรายได้ของคนในชุมชนทำให้สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่สม่ำเสมอได้เช่นกัน

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคายมีความเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว long stay ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

สภาพแวดล้อมทางด้านอากาศไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่มีมลภาวะทางอากาศ หรือมีอากาศเสีย เนื่องจากหนองคายเป็นเมืองขนาดเล็ก ไม่มีภาคอุตสาหกรรมตัวเมือง และชุมชนที่เป็นแหล่งที่ตั้งของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่วนใหญ่จะอยู่ติดแม่น้ำโขง และมีภูเขา จึงมีสภาพแวดล้อมทางด้านอากาศที่ดีอยู่แล้ว ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้หนองคายถูกอันดับให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ อันดับที่ 7 ของโลก ปริมาณขยะเพิ่มขึ้น มีการทิ้งขยะลงในแม่น้ำโขง ด้านน้ำมีสภาพดีแต่ในเขตชุมชนเมืองจะมีการปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำโขงซึ่งส่วนหนึ่งอาจเป็นผลรวมมาจากการที่มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่นเพิ่มขึ้น ควรมีการจัดทำแผนเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมโดยหน่วยงานราชการและองค์กรส่วนท้องถิ่น และมีการณรงค์ให้ประชาชน มีการช่วยเหลือกันดูแลรักษาเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดน่าท่องเที่ยวและพักผ่อนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณูปโภค

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคายมีความเห็นว่าการพิจารณาผลกระทบด้านสาธารณูปโภคไม่มีปัญหา เพราะมีการขยายทั้งถนน การคมนาคม ไฟฟ้า แต่อย่างไรก็ตามยังมีสาธารณูปโภคในบางด้านที่ยังขาดและมีความต้องการอยู่โดยเฉพาะในพื้นที่ที่อยู่รอบนอกที่ห่างไกล โดยเฉพาะการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน และโทรศัพท์ระหว่างประเทศส่วนเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตควรเพิ่มปริมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวพักด้วย เพราะนักท่องเที่ยวต้องการใช้ในระดับที่สูง เพื่อการติดต่อ สื่อสารและการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมีความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ต

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคายมีความเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ยังไม่ได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงและความปลอดภัย หากบางครั้งปัญหาเสด็จอาจมีการลักลอบมาบ้างแต่ไม่ใช่โดยนักท่องเที่ยว ส่วนปัญหาด้านการขายบริการทางเพศจะไม่ค่อยมีกับนักท่องเที่ยวนักเพราะนักท่องเที่ยวนิยมมากันเป็นคู่ และมีจุดมุ่งหมายที่จะมาเที่ยวเชิงนิเวศ และศิลปวัฒนธรรมมากกว่า

4. ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคายมีความเห็นโดยภาพรวมแล้ว การดำเนินการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ยังมีน้อยอยู่ และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังมีการดำเนินการแบบต่างคนต่างทำทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นโดยใช้สื่อที่หลากหลาย และภาครัฐควรเป็นแกนนำในการดำเนินการ เพราะมีทั้งเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระยะยาวของจังหวัดหนองคาย

1. ควรมีการร่วมมือและประสานงานกันของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรส่วนท้องถิ่น ประชาชน และเอกชนเพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในพื้นที่ได้รับการพัฒนาให้มากขึ้นและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. ควรมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ให้มีช่องทางที่หลากหลาย ให้มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
3. ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในด้านต่าง ๆ แก่ ผู้ประกอบการ ชุมชน และประชาชน เช่น การสื่อสาร การบริหารจัดการ สินค้าและบริการ
4. ควรมีการจัดการสนับสนุนด้านงบประมาณ รวมทั้งมีการจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการ ชุมชน และองค์กรส่วนท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)
5. ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามน่าท่องเที่ยว เช่น การจัดทำสถานที่พักผ่อน

รินน้ำ การปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ริมแม่น้ำ และถนนหนทาง ให้เกิดความสวยงามและเป็นธรรมชาติ เพื่อดึงดูดและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

6. การทำเป็นแหล่งท่องเที่ยวต้องทำเป็นแบบแผนพัฒนา

7. ททท. เป็นองค์กรที่ทำด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์แต่ไม่ได้ทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลความรู้ในการดำเนินการแก่ผู้ประกอบการ ชุมชน และประชาชน เมื่อเกิดปัญหาขึ้นไม่รู้จะขอคำแนะนำที่หน่วยงานใด

8. ควรมีการจัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. ควรมีการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์กับนานาชาติประเทศมากยิ่งขึ้น

10. รัฐควรมีการส่งเสริมให้มีแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาเป็นทุนหมุนเวียนในชุมชนและเพิ่มงบประมาณให้กับ อบต. เพื่อที่จะได้มีรายได้ในการนำมาบริหารจัดการภายในท้องถิ่น

11. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐ โดยเฉพาะ ททท. ควรมีการจัดการดำเนินการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบมากขึ้น ควรเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น และมีการร่วมมือกับภาคเอกชนและประชาชนในการจัดทำแผนกิจกรรมและแผนประชาสัมพันธ์ร่วมกันตลอดทั้งปี

12. รัฐควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนด้านการคมนาคมโดยเฉพาะการจัดรถยนต์โดยสารประจำทางที่มีคุณภาพและมีจำนวนมากขึ้นสำหรับรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวแต่ละจุด รวมถึงเพิ่มไฟฟ้าให้เข้าถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว การขยายระบบถนนและประปาให้มีความเพียงพอด้วย

13. รัฐควรมีฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อในด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม รวมถึงด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ และการนำผู้ประกอบการและชุมชนไปดูงานในพื้นที่อื่นที่มีการจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังควรมีการส่งเสริมเยาวชนให้เตรียมเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้วย

14. รัฐควรมีฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่เจ้าของผู้ประกอบการในด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบและเป็นมืออาชีพมากขึ้น รวมทั้งควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร แก่เจ้าของผู้ประกอบการและพนักงานด้วย

15. ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการอบรมหรือให้ความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) แก่ผู้ประกอบการให้มีความรู้ในการจัดการที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการจัดการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่ผู้ประกอบการด้วย

16. รัฐควรมีการดำเนินการให้ความรู้เรื่องการประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวางมากขึ้น รวมถึงการให้ความรู้ในด้านการตลาดแก่ผู้ประกอบการด้วย

17. ควรมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ และเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

3) จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ครู นักบริหารงานทั่วไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานสังกัด กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัดเชียงใหม่ในเขตพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดหนองคาย ดังต่อไปนี้คือ

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย นักบริหารงานทั่วไป นักวิชาการสิ่งแวดล้อม และครู มีความเห็นและประเมินสถานการณ์ปริมาณนักท่องเที่ยวในทิศทางที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ส่วนหนึ่งประเมินว่าปริมาณนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีจำนวนเพิ่มขึ้นในขณะที่อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน ประเมินว่ามีจำนวนลดลง โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา เยอรมัน ญี่ปุ่น อังกฤษ และเดนมาร์ก ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่ได้คาดการณ์เกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวในอนาคตว่า น่าจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

สำหรับประเภทของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันนั้น นักท่องเที่ยวให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวแบบผจญภัยในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการชมงานศิลปวัฒนธรรมและประเพณี และคาดการณ์ว่าในอนาคตก็จะยังคงได้รับความนิยมต่อไป

2. ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่

ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว กลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay ต้องการใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมมากที่สุด รวมถึงการนิยมการท่องเที่ยววิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนพื้นเมือง เช่นหมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตในชนบท ตลอดจนชมการสาธิตการผลิตสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าเชียงใหม่ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดเชื่อมโยงการ

ท่องเที่ยวกับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงได้เป็นอย่างดี เพราะการคมนาคมสะดวก ปลอดภัย และราคาถูกมาก

กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเที่ยว ผลเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่ามีความคล้ายคลึงกับประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวดังที่ได้กล่าวแล้วในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวที่มักจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ผู้คน ธรรมชาติ นันทนาการ และโดยเฉพาะการท่องเที่ยวประเภทที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะจะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่เริ่มที่จะได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ในกระบวนการของการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะนิยมกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวนิเวศฯ ในอันดับมากที่สุดซึ่งในที่นี่ก็จะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางธรรมชาติในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การเดินป่า จักรยานภูเขา เดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

กระบวนการของการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยมเที่ยวชมตลาดกลางคืน ถนนคนเดิน ถนนสายวัฒนธรรม ร้านผ้าไหม ฟาร์มกล้วยไม้ และหมู่บ้านหัตถกรรมต่างๆ เช่น บ้านถวาย บ้านบ่อสร้างสันกำแพง เป็นต้น

กระบวนการของการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay มีความพึงพอใจการจัดการต้อนรับและการให้บริการของภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเห็นความคุ้มค่าของการใช้จ่ายในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เน้นการพักผ่อนท่ามกลางบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ กิจกรรมนันทนาการแนวที่เป็นการผ่อนคลาย สงบ ฯลฯ

กระบวนการของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักจะทำหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น มาเที่ยวด้วย มาสำรวจดูทางต่างๆด้วย มาทำงานด้วย รองลงมาคือ ต้องการใช้เส้นทางเดินทางต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านของไทย โดยเฉพาะสาธารณะรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และภูมิภาคแถบสิบสองปันนา

มีหลากหลายรูปแบบแต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับกิจกรรมสุขภาพ เนื่องจากเชียงใหม่มีโรงพยาบาลและศูนย์การแพทย์ที่ดี โดยเฉพาะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่ใช้บริการด้านทันตกรรม ด้านการรักษาหรือดูแลสุขภาพเกี่ยวกับแพทย์แผนไทย สมุนไพร ฯลฯ

3. ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย นักบริหารงานทั่วไป นักวิชาการสิ่งแวดล้อม และครู ส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ

วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงและปลอดภัย และการ
ประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐส่วนใหญ่มองว่า เนื่องจากการเป็นกา
ท่องเที่ยวที่จะต้องใช้เวลาการท่องเที่ยวที่ยาวนาน ทำให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสที่จะใช้จ่ายเงิน
เพื่อการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวและการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้นกว่าการท่องเที่ยวระยะสั้น อันจะส่งผล
ให้เกิดการสร้างงานและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น เกิดการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
เพิ่มมากขึ้น อาทิ โรงแรม ศูนย์การค้า บริษัททัวร์ ฯลฯ ตลอดจนเกิดธุรกิจบริการรูปแบบใหม่ๆ ทำ
ให้เกิดการหมุนเวียนเงินตรา โดยเฉพาะเงินตราจากต่างประเทศจะไหลเข้าสู่ประเทศไทยมากขึ้น
อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ปัจจุบันเนื่องจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังมีปริมาณไม่มาก
นักจึงอาจยังมองไม่เห็นถึงผลดีต่อเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทย

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐเกือบทั้งหมดให้ความเห็นว่า จะทำห
นักท่องเที่ยวนำเข้าวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากขึ้น อาจส่งผลให้เกิดการ
ผสมผสานและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมท้องถิ่นกับวัฒนธรรมต่างชาติ อาทิ วัฒนธรรมการแต่งกาย
วัฒนธรรมทางภาษา วัฒนธรรมการแสดงออก ฯลฯ แต่จะไม่ส่งผลกระทบจนถึงขั้นทำลาย
วัฒนธรรมไทยท้องถิ่น เพราะวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง และประชาชนในท้องถิ่นมีความ
หวงแหนและอนุรักษ์สืบทอดกันต่อๆ มาด้วยดี ในขณะเดียวกัน หน่วยงานภาครัฐจะหันมาส่งเสริม
และสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีไทยเพื่อการ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

ผลกระทบต่อสังคมผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่
ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จะช่วยทำให้คุณภาพชีวิตและความ
เป็นอยู่ของประชาชนจะดีขึ้น ประชาชนในท้องถิ่นจะมีงานทำ ไม่ต้องละทิ้งท้องถิ่นเพื่อไปหางาน
ทำในต่างถิ่นหรือในเมืองขนาดใหญ่ ส่งผลให้เกิดความผูกพันระหว่างสมาชิกในชุมชน

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

สำหรับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐ
แสดงความคิดเห็นว่า เนื่องจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวย่อมทำให้สมาชิกในชุมชนมีจำนวน
มากขึ้น ดังนั้น อาจส่งผลให้เกิดปัญหาด้านน้ำเสีย เกิดมลภาวะทางอากาศ เพราะจะมีการใช้
ยานพาหนะมากขึ้น เกิดขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว อย่างไรก็ตามหากหน่วยงานภาครัฐและ

ธุรกิจที่เกี่ยวข้องมีการวางระบบกลไกและแนวทางการกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย และมีการรณรงค์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ชุมชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง อาจช่วยลดปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมได้

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณูปโภค

ผลกระทบด้านสาธารณูปโภค จะส่งผลให้เกิดการวางระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค กล่าวคือ จะทำให้มีการพัฒนาการให้บริการด้านไฟฟ้าที่ดีขึ้น การก่อสร้างซ่อมแซมเชื่อมต่อและตกแต่งถนนหนทางให้เกิดความสะดวกสบายและความสวยงาม ตลอดจนถึงระบบการติดต่อสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็วขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อชุมชนและท้องถิ่น

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

ผลกระทบต่อความมั่นคงและปลอดภัย เนื่องจากนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะสนใจจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จึงไม่ส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านความมั่นคงและปลอดภัย จะมีปัญหาบ้างก็เป็นเรื่องของยาเสพติด และการขายบริการทางเพศ ที่มีผู้จัดหาและให้บริการถึงที่

4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว long stay ของจังหวัดเชียงใหม่

มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว โดยการใช้สื่อและกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ สื่อบุคคล อินเทอร์เน็ต วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ (ได้แก่ แผ่นพับ ไปสเตอร์ วารสาร นิตยสาร) ป้ายประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมในโอกาสวันสำคัญๆ การแข่งขันกีฬา จัดอบรมให้ความรู้กับอาสาสมัคร

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัด

เชียงใหม่

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ได้ระบุปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขดังนี้

ปัญหา/อุปสรรค

1. ขาดงบประมาณจากภาครัฐในการพัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว
2. บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ
3. ขาดหน่วยงานที่จะทำหน้าที่บริหารจัดการ และติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน

4. ขาดการประชาสัมพันธ์ และการโฆษณา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและการรับรู้แนวทางการปฏิบัติตนที่เหมาะสม และสอดคล้องการแนวคิการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

2 . เนื่องจากพื้นที่ในภาคเหนือ มีสภาพแวดล้อมและสถานที่ที่มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาและสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว แต่ยังมีภรณ์รงค์ ส่งเสริม และสร้างความรู้ความเข้าใจกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ ดังนั้น ภาครัฐบาลโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบน่าจะต้องเร่งรณรงค์ ส่งเสริม และให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่ถูกต้อง

5.1.2 ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชน

1) จังหวัดชลบุรี

ผู้แทนจากผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชนต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี อันได้แก่ ผู้จัดการ (เจ้าของ) ผู้จัดการ ผู้ดูแลที่พัก จากธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ดังนี้คือ ที่พัก ร้านอาหาร เครื่องดื่ม บริษัททัวร์

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้คือ

- ตำบลศรีราชา อำเภอ ศรีราชา จังหวัด ชลบุรี
- ตำบลแสนสุข อำเภอ เมือง จังหวัด ชลบุรี
- เทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

1. สถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้ประกอบการ

ประเภทและขนาดต่างๆของจังหวัดชลบุรี

ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชนประกอบด้วย ผู้จัดการ (เจ้าของ) ผู้จัดการ ผู้ดูแลที่พัก จากธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ดังนี้คือ ที่พัก ร้านอาหาร เครื่องดื่ม บริษัททัวร์ มีความเห็นและประเมินสถานการณ์ว่า

1. การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) โดยภาพรวมแล้วนับว่าเพิ่มขึ้นค่อนข้างมากและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆพบว่าในจังหวัดชลบุรี มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) และที่เป็นแบบ group tour มากยิ่งขึ้น ทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนยุโรป และโซนเอเชียเพิ่มขึ้น โดยที่จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long Stay ของจังหวัดชลบุรีจะสอดคล้องกับที่หน่วยงานภาครัฐประเมินไว้คือ ถ้าเป็นฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณ 3 แสนคน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณ 1 แสนคน ทั้งนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็จะมาในหลายๆลักษณะ เช่น มาเป็นกลุ่ม มาเดี่ยวๆ หลายคนก็เข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี บางคนมาปีละ 3 ครั้ง ครั้งละ 3 เดือน บางคนมาปีละครั้ง บางคนมาอยู่ถึง 6 เดือน แต่โดยภาพรวมแล้วจะอยู่ประมาณ 3-4 สัปดาห์ ยกเว้นพวกที่มีวัตถุประสงค์อื่นๆ ก็จะอยู่ยาวยิ่งขึ้น ฯลฯ

2. แต่โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี มักจะเป็นกลุ่มที่เคยมาเที่ยวประเทศไทยแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวแนวสำรวจก็ได้ โดยที่บางคนถูกใจก็วางแผนที่จะมาเที่ยวใหม่และอยู่นานขึ้น

บางคนก็ได้เพื่อน ได้ภรรยา หรือสามีไทย ก็ร่วมกันทำธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้อง หรือวางแผนที่จะมาใช้ชีวิตในบั้นปลายร่วมกัน ฯลฯ เพราะค่าครองชีพของประเทศไทยถูกกว่ามาก ตลอดจนประเทศไทยมีลักษณะของวัฒนธรรม ประเพณี และความเป็นอยู่ต่างๆที่แตกต่างกับพวกเขา

3. รูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่มีลักษณะเฉพาะมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น และมีความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในรูปแบบที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เช่นกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะเรื่อง เช่น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มศิลปินวัฒนธรรม กลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ เช่นกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องต่างๆ กลุ่มที่ต้องการที่จะมาพักผ่อนแบบสันโดษ กลุ่มผู้ที่มาออกกำลังกาย ฯลฯ ก็จะมีจำนวนที่มากขึ้นเช่นกัน

4. จากประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด

2. ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จังหวัดชลบุรี

ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จากประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด

กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) พบว่ามีความคล้ายคลึงกับประเภทการท่องเที่ยว ดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด

กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay นิยมการท่องเที่ยวแนวนิเวศมากที่สุด ตามด้วยการท่องเที่ยวแนวเกษตรธรรมชาติ และการผจญภัยทางธรรมชาติจะน้อยที่สุด ดังจะเห็นได้จากการท่องเที่ยวแบบ home stay

กระบวนการท่องเที่ยวแนวศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะชอบการท่องเที่ยวที่เป็นแนวของการเรียนรู้ ชิมซาบวัฒนธรรมประเพณีไทย วิถีชีวิตแบบไทยๆ ผู้คน ศาสนา และแหล่งประวัติศาสตร์สำคัญต่างๆ ฯลฯ ที่ได้รับความนิยมนิยมมากที่สุด

กระบวนการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะเที่ยวในแนวของการนันทนาการเพื่อความเพลิดเพลินมากกว่าการสนุกสนานและการบันเทิง

โดยเฉพาะที่เป็นการบันเทิงแนวบริโภคนิยมต่างๆ เช่น การเที่ยวกลางคืน การเที่ยวแนวแสง สี เสียง ต่างๆ

การท่องเที่ยวแนวของการนันทนาการที่อิงกับแนวธรรมชาติ และวัฒนธรรมประเพณีไทย จะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ทั้งเป็นเพราะราคาถูก การบริการหลากหลาย ค่อนข้างครบวงจร ฯลฯ ด้วย

ในกระบวนการของการท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบ Long Stay จะมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการทำงาน หรือการทำธุรกิจทั้งโดยตรง และโดยอ้อม เช่น กลุ่มที่เป็นผู้บริหารในบริษัทข้ามชาติต่างๆ กลุ่มที่ปรึกษา กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มผู้ที่มีความต้องการพิเศษ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ ฯลฯ นับว่าเป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด รองลงมาคือ การท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับเรื่องคู่รัก คู่ครอง รวมทั้งเพื่อนชีวิตในรูปแบบต่างๆ ทั้งระยะสั้น และระยะยาว

3. ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay ของจังหวัดชลบุรี

ผู้ประกอบการประกอบด้วยผู้จัดการ (เจ้าของ) ผู้จัดการ ผู้ดูแลที่พัก จากธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ดังนี้คือ ที่พัก ร้านอาหารเครื่องดื่ม บริษัททัวร์ ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าช่วยให้เศรษฐกิจดีขึ้นโดยภาพรวม ทำให้ผู้คนมีงานทำ มีการกระจายการทำงานมากขึ้นในทุกระดับ ทำให้เกิดรายได้ที่มากขึ้นด้วย เช่นการเปิดแผนกนวดแผนกสมุนไพร อโรมา สปา ของที่ระลึก รวมทั้งแผนกเฉพาะต่างๆ เช่น แผนกดูแลผู้ต้องการการดูแลพิเศษ แผนกถ่ายทอดวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแสดง การฝึกคน การฝึกสัตว์ การขายบริการในรูปแบบต่างๆ ฯลฯ ทำให้ผู้ประกอบการทั้งที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรง และที่เกี่ยวข้องมีความมั่นคงขึ้น เพราะอย่างน้อยที่สุดก็มีการใช้จ่ายมากขึ้น

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทย

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าโดยภาพรวมแล้ว การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จะเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันการถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้เกิดกระบวนการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมระหว่างชาติต่างๆ โดยเฉพาะ

ชาติไทย และชาติที่มาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เช่น ภาษา การแต่งกาย ศาสนา การใช้ชีวิตร่วมกัน ฯลฯ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่จะชื่นชมวัฒนธรรมประเพณีแบบดั้งเดิมของไทย เช่น การร่วมกิจกรรม รวมทั้งการแต่งกายในประเพณีต่างๆ ของไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง บายศรีสู่ขวัญ ฯลฯ เกิดความประทับใจ อยากกลับมาเที่ยวอีกครั้ง รัฐบาลต้องให้ความสำคัญและกำหนดเป็นนโยบาย มาตรการ ข้อกำหนดต่างๆ ที่ชัดเจนร่วมกันทุกระดับทั่วประเทศในการที่จะให้การสนับสนุนส่งเสริม การอนุรักษ์ การฟื้นฟูมรดกของชาตินี้สืบไป โดยต้องเริ่มที่กลุ่มคนไทยก่อน ตามด้วยกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาวต่างชาติ และกลุ่มหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานในระดับปฏิบัติการ จากนั้นจึงเป็นการขยายผลต่อไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวประเทศไทยทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวแบบทั่วไป และที่เป็นการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่านักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไม่ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในสังคมมากนัก น่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันมากกว่า เพราะถึงจะไม่ใช่นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ สื่อต่างๆ จากต่างประเทศก็ล้วนส่งผลกระทบต่อสังคมไทยอยู่ดี ฯลฯ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่งผลให้คนทุกระดับในสังคมมีโอกาสที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น ความเป็นอยู่ดีขึ้น สภาพสิ่งแวดล้อม และการทำงานร่วมกันในกลุ่ม รวมทั้งในชุมชนจะดีขึ้นและมีมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เป็นการท่องเที่ยวของชุมชนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นชุมชนแต่ละชุมชนจึงจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน ฯลฯ

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่า โดยภาพรวมแล้วทำให้มีปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น มีเสียงดังบ้าง มีการก่อสร้างที่ผิดระเบียบหรือไม่ถูกสุขลักษณะอยู่บ้าง ฯลฯ หน่วยงานภาครัฐและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการกำหนดกฎ กติกา ระเบียบต่างๆ เพื่อการปฏิบัติที่ชัดเจนร่วมกัน เป็นต้น

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณสุข

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าโดยภาพรวมแล้วมีการปรับเปลี่ยนไปจากเดิมมาก ไม่ว่าจะเป็นสิ่งสาธารณูปโภคในพื้นที่เมืองและชนบท มีปริมาณการใช้ที่เพิ่มขึ้นทุกด้าน โดยเฉพาะที่ชัดเจนที่สุดคือระบบสาธารณสุขที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม ระบบอินเทอร์เน็ต ระบบการพัฒนาเกี่ยวกับการออกแบบโซนนิ่ง (Zoning) การท่องเที่ยวที่ไม่เคยทำการมาก่อน การออกแบบถนนท่องเที่ยว การกำหนดพื้นที่ค้าขาย การกำหนดพื้นที่ธุรกิจบริการเฉพาะอย่าง ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้นับว่าเป็นสิ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกระดับ และชุมชนเอง

ต้องเข้ามาร่วมกันกำหนดการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง เพื่อเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างสอดคล้องกันไม่ว่าจะเป็นสิ่งก่อสร้าง ผู้คน ความเป็นอยู่ และวิถีชีวิต ฯลฯ

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัย

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าโดยภาพรวมแล้วนับว่ายังอยู่ในสภาพที่ดี แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือมีปัญหาอยู่บ้าง แต่ถ้ามีเจ้าหน้าที่ภาครัฐลงแก้ปัญหาได้ทันที ในกรณีที่นักท่องเที่ยวแจ้งเรื่องก็จะทำให้ไม่มีปัญหา ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาความปลอดภัยจะต้องเพียงพอ ได้รับการสนับสนุนที่ดีจากหน่วยงานระดับบน และมีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้อง เช่น มีความรู้เกี่ยวกับภาษาบ้าง มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับความมั่นคง ความปลอดภัยระดับข้ามชาติข้ามวัฒนธรรมบ้าง มีจิตวิทยาที่จะจัดการกับผู้คนต่างถิ่น ต่างชาติ ต่างภาษา และที่สำคัญคือมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวบ้าง เช่น นโยบายการท่องเที่ยว มาตรการ กฎหมาย ต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น การต่ออายุหนังสือเดินทาง สิทธิข้อห้ามต่างๆของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ฯลฯ และควรต้องมีระบบฐานข้อมูลอาชญากรรม มีระบบการติดต่อสื่อสารที่สามารถเชื่อมโยงกันได้กับทั้งส่วนกลางและทั่ว ประเทศ โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวหลักๆของประเทศ ฯลฯ

4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี

ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าไม่เห็นหน่วยงานภาครัฐได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวระยะยาวของประเทศไทยอย่างไรบ้าง และที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ไม่รู้ว่าอะไรคือสิ่งที่เน้น อะไรคือสิ่งที่ให้ความสำคัญ และอะไรคือการท่องเที่ยวแบบที่เรียกว่าเป็นการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) หน่วยงานใดบ้างที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนดูแลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ และถ้ากลุ่มผู้ประกอบการใดมีปัญหาเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องจะต้องติดต่อที่ใด กับใคร ฯลฯ จากประเด็นของความไม่ชัดเจนต่างๆดังที่กล่าวข้างต้น นับว่าเป็นประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะแม้แต่หน่วยงานในระดับท้องถิ่นน่าจะเกี่ยวข้องก็ยังไม่มีความชัดเจน ฯลฯ ปรากฏการณ์ดังกล่าวทำให้กลุ่มผู้ประกอบการจำเป็นต้องรวมตัวกันเพื่อที่จะบริหารจัดการเพื่อการอยู่รอด ทั้งนี้อาจผิดบ้างถูกบ้าง ไม่เหมาะสมบ้าง ฯลฯ แต่ก็ไม่รู้จะพึ่งพาใคร พึ่งพาหน่วยงานใด เพราะไม่มีความชัดเจนตั้งแต่ระดับนโยบาย กฎ กติกา ระเบียบปฏิบัติต่างๆ ฯลฯ สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้หลายกลุ่มไม่กล้าที่จะลงทุน หลายกลุ่มก็เร่งรีบที่จะทำเพื่อตอบรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาอย่างมากมาย การที่ต่างคนต่างทำล้วนส่งผลให้เกิดปัญหาในที่สุด เพราะไม่มีใครที่จะบอกใครได้ว่า แท้ที่จริงแล้ว การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) คืออะไร หน่วยงานไหนดูแล และต้องมีกรอบในการคิด การทำร่วมกันอย่างไรบ้าง ฯลฯ

จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานระดับนโยบายจะต้องทำการประชาสัมพันธ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับ มีการกำหนดแผนที่ชัดเจนในการทำงานร่วมกันอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันก็ต้องส่งต่อสู่กลุ่มผู้ประกอบการในทุกระดับทั้งรายใหญ่และรายเล็กที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งชุมชนที่เป็นผู้ประกอบการด้วย โดยอาจทำในหลายรูปแบบ เช่น การทำศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะ จากนั้นก็จะเป็นการท่องเที่ยวแต่ละรูปแบบ รวมทั้งจะต้องมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆที่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องทราบเช่น นโยบายการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่กำกับดูแล สนับสนุน กฎกติกาต่างๆ ฯลฯ

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี

1. จำเป็นที่จะต้องมีความหน่วยงานเฉพาะที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) และมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการต่างๆสามารถที่จะปรึกษาหารือได้บ้าง เช่น ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการออกแบบ การตกแต่ง การดูแลกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มพิเศษ เช่น การดูแลสุขภาพของนักท่องเที่ยวกลุ่มพิเศษต่างๆ การสนับสนุนเกี่ยวกับการเรียนรู้ เพื่อการบริหารจัดการที่เป็นแบบมืออาชีพมากยิ่งขึ้น การสนับสนุนเกี่ยวกับการลงทุนของผู้ประกอบการรายย่อยเกี่ยวกับธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ฯลฯ

2. จำเป็นที่จะต้องทำการบริหารจัดการร่วมกับการท่องเที่ยวหลักประเภทอื่นๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถที่จะท่องเที่ยวได้ครบ ภายในระยะเวลาสั้นๆ คือมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เพียงอย่างเดียว หรือเป็นรูปแบบผสมกับการท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถทำให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยภาพรวมสามารถที่จะทำได้อย่างเป็นระบบพร้อมๆ กัน เช่น การทำการประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการเกี่ยวกับสาธารณูปโภค การลงทุนพัฒนาจุดท่องเที่ยวเพิ่มเติม รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในทุกระดับและชุมชนที่เป็นผู้ประกอบการ และผู้ประกอบการรายย่อยด้วย ฯลฯ

3. จำเป็นที่จะต้องทำการบริหารจัดการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และรูปแบบของการบูรณาการที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องรับรู้ รับทราบทุกข้อมูลที่เกี่ยวข้องร่วมกันอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง มีหน่วยงานหลักหรือมีเจ้าภาพหลักเพื่อการประสานและการทำงานร่วมกัน มีการกำหนดช่องทางเพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างรวดเร็ว ชัดเจนพร้อมๆ กับการแก้ปัญหา ร่วมกันอย่างชัดเจน ฯลฯ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในประเด็นเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) รัฐบาลควรต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวโดยภาพรวม และที่เป็นการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการพำนักระยะยาวโดยเฉพาะ จากนั้นต้องมีการสื่อสารเพื่อการส่งเสริม การรณรงค์ และการสนับสนุนอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และมีความชัดเจนร่วมกันในทุกระดับ จนกระทั่งถึงกลุ่มที่เป็นระดับชุมชนเอง เพราะถ้าชุมชนมีความเข้าใจที่ชัดเจนด้วยแล้ว พวกเขาก็จะสามารถที่จะช่วยกันทำการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบนี้ในชุมชนของพวกเขาเองได้ด้วย และจะเป็นความยั่งยืนที่ลงตัวมากที่สุดด้วย

2. ข้อเสนอแนะในประเด็นด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบ Long Stay โดยภาพรวมแล้ว การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) โดยเฉพาะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในระดับชุมชน จะเป็นสิ่งที่ช่วยเชื่อมร้อยความสัมพันธ์ในชุมชน กลับคืนมาด้วยซ้ำไป เพราะอย่างน้อยที่สุด สมาชิกของชุมชนได้ตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งต่างๆ ที่ชุมชนตนมีร่วมกัน สิ่งที่เกิดขึ้นส่งผลบ้างต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคน แต่ก็นับว่าเป็นปรากฏการณ์ของการเปลี่ยนแปลงที่ต้องเกิดขึ้นอยู่ดี สิ่งที่เกิดขึ้นกลับทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชนด้วยซ้ำในการที่จะรวมตัวกันที่จะปรับเปลี่ยน ปรับปรุง และพัฒนาสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสภาพสิ่งแวดล้อม สภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งของตนเองและของกลุ่มนักท่องเที่ยว ฯลฯ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควรต้องมีการให้ความรู้ รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะช่วยให้ชุมชนสามารถที่จะเรียนรู้เพื่อการปรับเปลี่ยน ปรับปรุงชุมชนให้สอดคล้องกับภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น ฯลฯ

2) จังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้แทนจากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ภาคเอกชนต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย สถานประกอบการ ประเภทที่พัก ผู้จัดการ (เจ้าของ) ผู้จัดการ ผู้ดูแลที่พัก ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ร้านจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดหนองคาย ดังต่อไปนี้คือ

- เขตอำเภอเมือง จังหวัด หนองคาย
- เขตตำบลผาตั้ง อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย
- เขตตำบลผาตั้ง อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย

- เขตตำบลแก้งไก่อำเภอสว่าง จังหวัดหนองคาย

1. สถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆของจังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้แทนจากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชนต่างๆทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย สถานประกอบการประเภทที่พัก ผู้จัดการ (เจ้าของ) ผู้จัดการ ผู้ดูแลที่พัก ร้านอาหารของที่พัก ร้านจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม มีความเห็นและประเมินสถานการณ์ ดังนี้

1) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคายอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในอนาคตคิดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มมากขึ้น และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว long stayจะพัฒนามากขึ้นด้วย

2) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาพักผ่อนแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) มักชอบความสะดวก เป็นส่วนตัว ไม่ชอบสถานที่ที่มีเสียงดัง และก่อความรำคาญวุ่นวาย

3) นักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อน ส่วนใหญ่มักชอบท่องเที่ยวในเชิงธรรมชาติ คือไม่ต้องการความหรูหราของสถานที่มากนัก แต่ก็ขอให้สิ่งอำนวยความสะดวก และค่าใช้จ่ายไม่มากเกินไป ด้านเจ้าของที่พักหรือกิจการต่างๆก็ควรให้ความสำคัญกับแขกที่มาพักอาศัยและท่องเที่ยวด้วย

4) ผู้ประกอบการต้องการให้รักษาความเป็นธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไว้

5) ต้องการให้มีการพัฒนาเรื่องข่าวสารการเดินทาง การมีเที่ยวรถยนต์โดยสารที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปมาได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

6) โดยเฉพาะเรื่องการเดินทางนั้น ผู้ประกอบการต้องการให้มีรถยนต์โดยสารประจำทางมากขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวที่มาพักทุกคนมักจะพูดถึงเรื่องความสะดวกในการเดินทางมาก

7) นอกจากนั้นผู้ประกอบการต้องการให้มีป้ายบอกข้อมูลการท่องเที่ยว ทั้งเป็นภาษาไทยและอังกฤษในแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพราะส่วนมากจะมีเฉพาะภาษาไทย

2. ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จังหวัดหนองคาย

ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จากการแบ่งประเภทการท่องเที่ยวออกเป็น 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะตามลำดับ

กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ด้านการท่องเที่ยวแบบธรรมชาตินั้น ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากที่สุด เช่น เที่ยวชมธรรมชาติ เที่ยวชมป่า ดูนก เที่ยวชมน้ำตก ท่องเที่ยวภูเขา รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา โดยเฉพาะแหล่งธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ภูเขา เสาหินธรรมชาติ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นวิถีชีวิตของคนในชนบท เช่น การดูทุ่งนา ไร่ สวน และการเลี้ยงสัตว์ตามลำดับ

นอกจากนั้นผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวยังนิยมมาท่องเที่ยวและพักผ่อนตามชายหาดของแม่น้ำโขงในช่วงฤดูแล้งอีกด้วย

ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณีนั้น ส่วนใหญ่มักจะเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น เช่น งานประเพณีของท้องถิ่น งานเทศกาล หรือการแสดงของท้องถิ่น รวมทั้งเที่ยวชม หัตถกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานฝีมือ เช่น การทอผ้า การจักสาน และการทำสินค้าที่ระลึก เท่ากับนิยมท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถาน และการท่องเที่ยวเพื่อชมวิถีชีวิตชนบท เช่น การพักอาศัยกับชาวบ้าน ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวในแนวนันทนาการนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเที่ยวเพื่อการกีฬา เช่น การปั่นจักรยานท่องเที่ยว เท่ากับการท่องเที่ยวเพื่อความสุขสนุกสนาน

ผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น มักจะเป็นการศึกษามาดูงานด้านการจัดการที่พัก เท่ากับท่องเที่ยวเพื่อมีครอบครัว ตามคำแนะนำของเพื่อนชาวต่างชาติที่มีครอบครัวในประเทศไทยแล้ว และยังมีนักท่องเที่ยวบางส่วนมาท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาตามลำดับ

3. ผลกระทบด้านต่างๆ ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัด

หนองคาย

กลุ่มผู้แทนจากกลุ่มผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบ

พำนักระยะยาว (Long Stay) ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าโดยภาพรวมแล้ว กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) มีแนวโน้มที่ดีขึ้น กล่าวคือ จะส่งผลต่อรายได้ของคนในพื้นที่มากขึ้น ทำให้เกิดการลงทุนมากขึ้น และคนในพื้นที่มีงานทำ ปัจจุบันการเดินทางภายในจังหวัด โดยเฉพาะเขตอำเภอที่มีการท่องเที่ยวยังไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร ต้องการให้มีการปรับปรุง พัฒนาการประสานงานของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้น รวมทั้งให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ให้มากยิ่งขึ้นกว่านี้ แต่อย่างไรก็ตามบางครั้งการท่องเที่ยวยแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ก็อาจได้รับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ และค่าครองชีพที่สูงขึ้นบ้าง

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าโดยภาพรวม กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่งผลต่อชีวิตคนในพื้นที่ระดับปานกลาง นักท่องเที่ยวชมชอบ วัฒนธรรมและประเพณีไทยมากยิ่งขึ้น ช่วยส่งเสริมและฟื้นฟูวัฒนธรรมไทย และมีผลต่อการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างกัน ไม่ส่งผลกระทบในทางทำลายวัฒนธรรม แต่ช่วยเสริมสร้างให้วัฒนธรรมเจริญก้าวหน้า เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความสนใจวัฒนธรรมของท้องถิ่นในแต่ละแห่งว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าโดยภาพรวม กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ดีขึ้น ทั้งในด้านความผูกพันต่อท้องถิ่นและความผูกพันกันระหว่างกันของคนในท้องถิ่น ในส่วนการย้ายถิ่นฐานประกอบอาชีพนั้นยังมีอยู่บ้างแต่ก็น้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากมีงานทำในพื้นที่มากขึ้นและมีรายได้จากการให้บริการด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น รวมทั้งได้เรียนรู้วัฒนธรรมจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมากขึ้นด้วย

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าโดยภาพรวม กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม คือ ทำให้ปริมาณขยะในชุมชนเพิ่มขึ้น แต่มลภาวะทางอากาศจะลดลง ส่วนมลภาวะทางเสียงนั้นจะเท่าเดิม และกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ

บางส่วนเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จะส่งผลให้มลภาวะทางน้ำ เช่น น้ำเน่าเสีย และ ปริมาณขยะลดลง

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จะส่งผลช่วยให้เกิดการส่งเสริมและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนในทางที่ดีขึ้นทั้งในด้านการกำจัดขยะ และการควบคุมมลภาวะทางเสียง เช่น การจัดให้มีถังขยะในชุมชนเพิ่มมากขึ้น

ในภาพรวมการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) นั้น กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่า จะส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม คือทำให้ปริมาณขยะในชุมชนเพิ่มขึ้น แต่ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น มลภาวะทางเสียง มลภาวะทางน้ำ และมลภาวะทางอากาศจะลดลง ทั้งนี้ เนื่องจากการส่งเสริมและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่ดีขึ้น ด้านนักท่องเที่ยวเองส่วนใหญ่วที่เดินทางมามักจะเน้นความเป็นธรรมชาติ และต้องการความสะอาดเป็นหลัก

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณูปโภค

กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่ากลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เห็นว่าการจัดการสาธารณูปโภค ด้านการคมนาคมดีขึ้น ปริมาณรถยนต์บนท้องถนนในพื้นที่ท่องเที่ยวก็มากขึ้น บริการรถยนต์โดยสาร รวมถึงมีปริมาณรถยนต์เช่าและรถยนต์รับจ้างเพิ่มมากขึ้น แต่ผู้ประกอบการส่วนหนึ่งเห็นว่า การเพิ่มปริมาณรถยนต์บนท้องถนนมากขึ้นนั้น ยังส่งผลให้ถนนเกิดการชำรุดเสียหาย อีกทั้งการซ่อมแซมและการบำรุงรักษาถนนหนทางในเขตท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัย

กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยต่างๆ ดังนี้

ด้านการจัดการความมั่นคงปลอดภัยในพื้นที่มีมากขึ้น คือ มีเจ้าหน้าที่ออกมาตรวจสอบดูแลเป็นครั้งคราว กลุ่มตัวอย่างอีกส่วนหนึ่งให้ความเห็นว่าระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า ด้านอาชญากรรมในเขตพื้นที่ท่องเที่ยวลดลง เนื่องจากเจ้าหน้าที่สนใจและคอยสอดส่องดูแลตลอด

4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัด

หนองคาย

กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น โปสเตอร์ แผ่นพับโฆษณา และหนังสือภาษาต่างประเทศมากที่สุด รองลงมา เป็นวิทยุกระจายเสียง อินเทอร์เน็ต และสื่อบุคคลตามลำดับ ซึ่งส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากขึ้น

หน่วยงานอื่นๆ ที่ดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ได้แก่ พาณิชย์จังหวัด โดยจัดทำโปสเตอร์ แผ่นพับ และใช้สื่อบุคคล

สำนักงานพัฒนาการจังหวัด ใช้สื่อบุคคล และสื่อกิจกรรม เช่น การจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น

สำนักงานเกษตรจังหวัดนั้น กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่า ใช้ทั้งสื่อบุคคล สื่อกิจกรรม และสื่อสิ่งพิมพ์ในจำนวนเท่ากัน

กระทรวงทรัพยากร ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล และสื่อกิจกรรมตามลำดับ โดยจัดทำเป็น แผ่นพับ โปสเตอร์ และการรณรงค์ให้ช่วยกันเก็บขยะและรักษาหน้าบ้านให้สะอาด

กระทรวงวัฒนธรรม ใช้สื่อกิจกรรม โดยจัดให้มีการแสดงทางวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นขึ้น รวมทั้งการสื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์เข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์ตามลำดับ

ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด ใช้สื่อกิจกรรม โดยจัดการแข่งขันและการเล่นกีฬา ใช้สื่อบุคคล และสื่อสิ่งพิมพ์เข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์ในจำนวนเท่ากัน

อ.บ.ต. ใช้สื่อบุคคล สื่อกิจกรรม และสื่อสิ่งพิมพ์ในจำนวนเท่ากัน

เทศบาล ใช้สื่อบุคคล สื่อกิจกรรม และสื่อสิ่งพิมพ์ในจำนวนเท่ากัน

ผู้ประกอบการด้านที่พัก ส่วนใหญ่ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แผ่นพับร่วมกับจังหวัด และประชาสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต รองลงมาใช้วิทยุกระจายเสียง

ร้านจำหน่ายอาหาร จัดทำเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ประกาศโฆษณาเพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้จัก รองลงมาใช้สื่อบุคคล และสื่อกิจกรรม

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัด

หนองคาย

1. ควรมีการจัดระเบียบสังคมให้มากขึ้น

2. อยากจะให้การคมนาคมสะดวกกว่านี้ และไม่เปลี่ยนแปลงพื้นที่ธรรมชาติ คือ อยากจะให้คงธรรมชาติไว้

3. ทางกรจัดการเรื่อง สาธารณูปโภค การอำนวยความสะดวก การคมนาคมให้ดีขึ้น
ให้ความรู้ในการทำ home stay แก่ชาวบ้านที่ไม่มีความรู้และระบบการจัดการ

4. ควรมีเจ้าหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวมาประจำในพื้นที่

5. เจ้าหน้าที่นั้นทำหน้าที่อยู่ในพื้นที่เพื่อประสานงาน

6. ควรมีล่ามสำหรับชาวต่างประเทศ เพราะชาวบ้านไม่ได้มีความรู้เรื่องภาษา

7. มีศูนย์กลางประสาน และเจ้าหน้าที่ประจำ (ต้องการมาก)

8. จังหวัด อำเภอ ผู้ประกอบการ ควรทำงานประสานกันส่งข้อมูลและนักท่องเที่ยว
ผู้ประกอบการต้องจัดการประสานงาน แก้ปัญหาเองทุกอย่างโดยมีเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ภาครัฐเข้ามา
ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในประเด็นเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
(Long Stay) ราชการพิจารณาคณะผู้ประกอบการด้านที่พัก เพื่อช่วยทำให้รายได้สมดุลกับ
รายจ่ายยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะมีมากเฉพาะแต่ในฤดูหนาวเท่านั้น ส่วนฤดูร้อน
และฤดูฝนจะมีนักท่องเที่ยวมาน้อยมาก

2. ข้อเสนอแนะในประเด็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
(Long Stay) ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับประเพณีไทย จัดทำของที่ระลึก
จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้ชาวต่างชาติมาเที่ยว และนำเสนอวัฒนธรรมไทยให้เด่นชัดไปอีก
ด้านหนึ่ง รวมทั้งส่งเสริมความรู้ทางด้านภาษาให้แก่นักเรียนโรงเรียนในท้องถิ่น โดยเฉพาะทักษะ
ทางภาษาอังกฤษ เป็นต้นการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่งผลต่อชีวิตคนในพื้นที่
ไม่มากนัก เพราะส่วนมากประชาชนเป็นชาวพุทธ การเปลี่ยนแปลงในด้านความคิด ที่อยู่อาศัย และ
ระบอบการแต่งตัว อยู่ในระดับปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะในประเด็นสังคมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long
Stay) รัฐบาลควรส่งเสริมในเรื่อง ทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นหลัก เพราะแม้แต่ข้าราชการหลายคน
ยังใช้ภาษาอังกฤษติดต่อกับนักท่องเที่ยวไม่ได้เลย

4. ข้อเสนอแนะในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะ
ยาว (Long Stay) ควรมีระบบจัดการและการวางแผนป้องกันปัญหาที่เกิดผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม
ไว้ล่วงหน้า โดยเฉพาะมลภาวะทางขยะ และน้ำเสีย ซึ่งต้องจัดให้มีเตาเผาขยะ และมีระบบการ
บำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน เพื่อไม่ให้น้ำเสียไหลลงสู่แม่น้ำ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามและ
ยังคงรักษาแม่น้ำที่สะอาดได้อย่างยั่งยืน

ในทางปฏิบัติหน่วยงานของรัฐควรจัดให้มีที่ทิ้งให้ทั่วถึง ส่งเสริมลักษณะนิสัยการทิ้งขยะของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะการทิ้งขยะลงในที่สาธารณะ เช่น ทิ้งขยะลงบนถนน และทิ้งลงในแม่น้ำลำคลอง เป็นต้น

3) จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มผู้แทนจากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชนต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทั้งโดยตรง และโดยอ้อมของจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย เจ้าของกิจการ ผู้จัดการทั่วไป ผู้ดูแลที่พัก จากธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ดังนี้คือ ธุรกิจด้านที่พัก ธุรกิจด้านร้านอาหาร เครื่องดื่ม และธุรกิจด้านบริษัททัวร์ ฯลฯ

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้คือ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการทั่วไป จากเขตพื้นที่

- ตำบล ช้างคลาน อำเภอ เมือง จังหวัด เชียงใหม่
- ตำบล สันผักหวาน อำเภอ หางดง จังหวัด เชียงใหม่

ตอน 1 สถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มผู้ประกอบการ ประเภทและขนาดต่างๆของจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวภาคเอกชนต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ อันประกอบด้วยเจ้าของกิจการ ผู้จัดการทั่วไป ผู้ดูแลที่พัก จากธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ดังนี้คือ ธุรกิจด้านที่พัก ธุรกิจด้านร้านอาหาร เครื่องดื่ม และธุรกิจด้านบริษัททัวร์ มีความเห็นและประเมินสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ จ. เชียงใหม่ ดังนี้

1. สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอยู่ในระดับดี และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมักเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเดินทางตามธรรมชาติ และผจญภัยมากขึ้นกว่าเดิมวิถีชีวิตคนเมือง โดยการเลือกที่จะอาศัยแบบประหยัดค่าใช้จ่ายแทบทุกวิถีทาง และนักท่องเที่ยวที่พำนักระยะยาวมักจะเป็นพวกที่อยู่เพื่อศึกษาความเป็นไทย สนใจการอยู่แบบไทยๆ และมีแนวโน้มจะมากขึ้น เพราะสภาพสังคมที่มีความเรียบง่าย และค่าใช้จ่ายถูก

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันยังคงมีน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณนักท่องเที่ยวระยะสั้น

2. แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและไม่เป็นทิศทาง และผู้ประกอบการชุมชน และประชาชนส่วนใหญ่ ยังขาดประสบการณ์ในการดำเนินงาน จะมีเพียงส่วนน้อยที่ดำเนินการโดยอาศัยรูปแบบของชาวต่างชาติ(มีบางส่วนที่ผู้ประกอบการเป็นชาวต่างชาติซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการชาวไทยที่เป็นรายย่อยและไม่มีประสบการณ์เสียเปรียบ) แต่ในอนาคตหากมีการพัฒนาและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะรายย่อยที่อยู่ในชุมชนพื้นที่ชนบทให้เป็นระบบมากกว่านี้ รวมทั้งมีการจัดทำแนวทางการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบ ให้มีความแพร่หลายมากขึ้น น่าจะทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวดีขึ้น

3. ปัญหาที่สำคัญของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของเชียงใหม่ที่มีลักษณะเป็นทั้งสังคมเมืองและมีชนบทที่พัฒนาไปไม่ทันกันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพของสังคม ในด้านผลกระทบที่ไม่ดีตามมา เช่น ด้านอาชญากรรม การก่อกวนนักท่องเที่ยวทำให้สร้างความเดือดร้อนแก่นักท่องเที่ยวในที่สุดจะทำให้นักท่องเที่ยวลดจำนวนลงได้หากไม่มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เป็นระบบ

2. ประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจังหวัดเชียงใหม่

ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในเชิงนิเวศที่เป็นแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ตามลำดับ

กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวการท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ ที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวในเกือบทุกประเภทเท่าๆกัน แต่ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดจะได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติเช่น เทียวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา พอๆกับการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่เป็นแหล่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ถ้ำ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นวิถีชีวิตของคนในชนบท เช่น การเที่ยวชมวิถีชีวิตคนชนบทในพื้นที่ราบ และวิถีชีวิตคนเผ่าต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนการท่องเที่ยวแบบผจญภัยแนวธรรมชาติจะได้แก่ การล่องแก่ง การปีนเขา การไต่หน้าผา เป็นต้น

นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่เที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวในแนวที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวชมวิถีชีวิตไทย วิถีชีวิตชนบท รวมทั้งวิถีชีวิตเกษตรกรรม เช่น การพักกับชาวบ้าน (home stay) การดูวิถีชีวิตชนพื้นเมือง และชนเผ่า พอๆกับการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละท้องถิ่น เช่น ประเพณีท้องถิ่นที่มีตามเทศกาล หรือที่เป็น

การแสดงต่างๆ รวมถึงการเที่ยวชม สิ่งประดิษฐ์ งานฝีมือ การทอผ้า การจักสาน การทำสินค้าที่ระลึกพื้นเมือง ตามด้วยการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถานต่างๆ เป็นต้น

นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มาเที่ยวในแนวนันทนาการ ถ้าเป็นรุ่นหนุ่มสาวส่วนใหญ่ก็จะนิยมเที่ยวแบบกีฬาแนวธรรมชาติ เช่น การล่องแก่ง การปีนเขา การไต่หน้าผา การเที่ยวถ้ำ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นกลุ่มคนที่สูงอายุขึ้นมา ก็จะเป็นแนวเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการที่จะออกไปในเชิงของการผ่อนคลาย การพักผ่อน ฯลฯ

นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่เที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ค่อนข้างที่จะมีหลากหลายมากขึ้น และเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เช่นมาท่องเที่ยวผนวกกับการศึกษาดูงาน การศึกษาวิจัย การฝึกอบรมระยะสั้นๆแล้วอยู่ต่อเพื่อท่องเที่ยว ฯลฯ นอกนั้นก็จะเป็นการมาท่องเที่ยวเพื่อต้องการมีครอบครัว และการท่องเที่ยวที่มาเพื่อธุรกิจทั้งในรูปแบบที่เป็นธุรกิจโดยตรง และโดยอ้อม ฯลฯ

3. ผลกระทบด้านต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยเจ้าของกิจการ ผู้จัดการทั่วไป ผู้ดูแลที่พัก จากธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย รวมทั้งปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้อง คือปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่ากลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่า โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ในทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าของกิจการ และประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น และยังมีการกระจายรายได้ โดยสามารถสร้างรายได้จากการบริการด้านที่พัก ด้านอาหาร และสินค้าที่ระลึก แก่นักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามการที่จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นที่ไม่มากนักทำให้เกิดการแบ่งสัดส่วนทางการตลาดระหว่างผู้ประกอบการที่มีมากขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะปัญหานี้จะเกิดในช่วงที่ไม่ใช่ฤดูกาลการท่องเที่ยวซึ่งทำให้การกระจายทางเศรษฐกิจในภาพรวมไม่สม่ำเสมอตลอดทั้งปี แต่ผู้ประกอบการเห็นว่าถ้าหากมีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยใน

การส่งเสริมด้านการตลาด และการบริหารจัดการที่ดีร่วมกับส่วนท้องถิ่น ชุมชน และผู้ประกอบการ ฯลฯ จะทำให้มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวสม่ำเสมอตลอดปี ประชาชนก็จะมีรายได้ที่มากขึ้นและมีการจ้างงานสม่ำเสมอด้วย ภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด รวมทั้งให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการ ที่ดี ก็จะทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ประชาชน ในพื้นที่มากขึ้น

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

ผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่ากลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อวัฒนธรรมไทยดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่าวิถีชีวิตคนในพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงบ้างโดยเฉพาะการปรับตัวให้มีความกลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่าทันสมัยมากขึ้น มีการเลียนแบบชาวต่างชาติมากขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวมากและมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาตั้งแต่อดีตเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้ว การดำรงวิถีชีวิตของคนในพื้นที่จึงเปลี่ยนแปลงไปด้วยซึ่งสังเกตได้จากการเป็นเมืองที่มีตึกสูง มีห้างสรรพสินค้า ร้านอาหารแบบชาวต่างชาติ มากมาย หรือในพื้นที่รอบนอกก็มีการเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับชาวต่างชาติ อย่างไรก็ตามเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีความโดดเด่นที่เป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมทำให้กลับกลายเป็นจุดแข็งในการรักษาสีปวัฒนธรรม รวมถึงการดำรงวิถีชีวิตดั้งเดิมไว้สำหรับเป็นจุดขาย ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจึงเป็นไปในลักษณะที่เป็นทั้งการรักษาสิ่งดั้งเดิมและการปรับปรุงรับสิ่งใหม่ให้ไปด้วยกัน

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

ผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่ากลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในลักษณะที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ ที่มีผู้ประกอบการในด้านต่างๆ มากขึ้น เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ด้านอาหาร สินค้าที่ระลึก รถเช่า เพิ่มขึ้น ผลที่ตามมาคือทำให้มีการกระจายรายได้ในชุมชน เกิดการจ้างงานในชุมชนเพิ่มมากขึ้นถึงแม้จะมีในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการบางส่วนเห็นว่า สภาพสังคมยังมีลักษณะเดิมไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงมากนักการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่มีผลต่อประชาชนให้มีความผูกพันต่อชุมชน กล่าวคือประชาชนในชุมชนมีความผูกพันต่อชุมชนเท่าเดิม มีความเอื้อเฟื้อต่อกันเช่นเดิม การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้ประชาชนใน

สังคมมีความสัมพันธ์กันดีตามเดิม แต่อาจมีในบางส่วนที่อาจมีการแข่งขันกันทางธุรกิจบ้างซึ่งไม่มีผลกระทบทางสังคมมากนัก แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วจะมีในด้านดีมากกว่าด้านเสีย เช่น การจ้างงานจะช่วยลดปัญหาคนว่างงานซึ่งถือว่าเป็นปัญหาหนึ่งทางสังคม และส่งผลต่อการลดปัญหาอาชญากรรมในสังคมได้ทางหนึ่ง เมื่อไม่มีผลกระทบทางสังคมก็จะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้อย่างมีความสุขและปลอดภัย

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่ากลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่เห็นว่า สภาพแวดล้อมด้านน้ำเสียมีปริมาณมากขึ้น โดยเฉพาะในแหล่งชุมชนเมืองหรือชุมชนของแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้คนทั้งในพื้นที่เองและนักท่องเที่ยวที่มีปริมาณที่มากจะมีการปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำหรือคลองเพิ่มขึ้นทำให้น้ำเสียเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ผู้ประกอบการ หน่วยงานส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล ได้มีการจัดทำแผนเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมรวมทั้งมีการรณรงค์ให้ประชาชน มีการช่วยเหลือกันดูแลรักษาเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณสุข

ผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่ากลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าโดยภาพรวมผลกระทบด้านสาธารณสุขไม่มีปัญหา เพราะมีการขยายตัวในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการคมนาคม การขยายถนน ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยี การสื่อสาร และอินเทอร์เน็ต แต่อย่างไรก็ตามยังมีในบางพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลในรอบนอก ที่ยังต้องการสาธารณสุขดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อการเพิ่มขึ้นของปริมาณนักท่องเที่ยว

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัย

ผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านความมั่นคงและปลอดภัยในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ไม่มีปัญหาการแพร่หลายของยาเสพติดเพราะทางรัฐมีนโยบายในการดูแลอย่างเข้มงวด แต่ผู้ประกอบการบางส่วนไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติด ขณะเดียวกันผู้ประกอบการเห็นว่ามีสิ่งเสพติดที่ไม่ร้ายแรง เช่น บุหรี่ สุรา ระบาดมากขึ้น

2. ไม่มีปัญหาการขายบริการทางเพศเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ที่มาท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และนิยมมาท่องเที่ยวแบบเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้นำบางส่วนเห็นว่าอาจมีปัญหาเรื่องนี้บ้างโดยมีโสเภณีข้ามชาติที่แฝงตัวเข้ามา เช่น ในรูปแบบของการแต่งงานแต่ภายหลังมาขายตัวให้นักท่องเที่ยว แต่ปัญหาดังกล่าวถือว่ามีน้อยมาก

3. ไม่มีปัญหาด้านอาชญากรรมในพื้นที่ เพราะทางภาครัฐ ชุมชน และผู้ประกอบการต่างก็ให้ความสนใจเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อนักท่องเที่ยว

4. ไม่มีปัญหาด้านการพนันเพราะไม่มีแหล่งการพนัน และการดำเนินการท่องเที่ยวจะเน้นไปในแนวของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยโดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกตรวจตราความสงบเรียบร้อย รวมทั้งมีตำรวจท่องเที่ยวที่มีความรู้ในภาษาต่างประเทศที่คอยดูแลด้วยทางหนึ่ง ส่วนในเขตชุมชนก็จะมีการจัดเวรยามที่เป็นอาสาสมัครคอยดูแลรักษาความปลอดภัย เพื่อระวังความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว

4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ประกอบการประเภทและขนาดต่างๆที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ได้ให้ความเห็นว่า การดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้มีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับทุกปีที่ผ่านมา ซึ่งสังเกตได้จากการที่มีแหล่งที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยภาพรวมแล้วกลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า การดำเนินการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังมีน้อยอยู่ และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังมีการดำเนินการแบบต่างคนต่างทำ

ดังนั้นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นโดยใช้สื่อที่หลากหลาย และภาครัฐควรเป็นแกนนำในการดำเนินการ เพราะมีทั้งเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่

1. ควรมีการร่วมมือและประสานงานกันของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรส่วนท้องถิ่น

ประชาชน และเอกชนเพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ได้รับการพัฒนาให้มากขึ้นและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ควรมีการเพิ่มการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้มีช่องทางที่หลากหลาย ให้มีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3. ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ประกอบการ ชุมชน และประชาชน เช่น การสื่อสาร การบริหารจัดการ สินค้าและบริการ

4. ควรมีการจัดการสนับสนุนด้านงบประมาณ รวมทั้งมีการจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการ ชุมชน และองค์การส่วนท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

5. ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามน่าท่องเที่ยว เช่น การจัดทำสถานที่พักผ่อน ริมน้ำ การปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ริมแม่น้ำ และถนนหนทาง ให้เกิดความสวยงามและเป็นธรรมชาติ เพื่อดึงดูดและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐโดยเฉพาะ ททท. ควรมีการจัดการดำเนินการประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบมากขึ้น ควรเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น และมีการร่วมมือกับภาคเอกชนและประชาชนในการจัดทำแผนกิจกรรมและแผนประชาสัมพันธ์ร่วมกันตลอดทั้งปี

7. รัฐควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนด้านการคมนาคมโดยเฉพาะการจัดรถยนต์โดยสารประจำทางที่มีคุณภาพและมีจำนวนมากขึ้นสำหรับรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวแต่ละจุด รวมถึงเพิ่มไฟฟ้าให้เข้าถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว การขยายระบบถนนและประปาให้มีความเพียงพอด้วย

8. ควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน เช่นการจัดกองทุนหมุนเวียนการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนให้มีอาชีพเสริมในการผลิตสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

9. รัฐควรมีการส่งเสริมให้มีแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาเป็นทุนหมุนเวียนในชุมชนและเพิ่มงบประมาณให้กับ อบต.เพื่อที่จะได้มีรายได้ในการนำมาบริหารจัดการภายในท้องถิ่น

10. รัฐควรมีฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อในด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม รวมถึงด้านการใช้ภาษาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ และการนำผู้ประกอบการและชุมชนไปดูงานในพื้นที่อื่นที่มีการจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพื่อเพิ่มทุนประสบการณ์ด้วยทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังควรมีการส่งเสริมเยาวชนให้เตรียมเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นด้วย

11. รัฐควรมีฝึกอบรมบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่เจ้าของผู้ประกอบการในด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบและเป็นมืออาชีพมากขึ้น รวมทั้งควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร แก่เจ้าของผู้ประกอบการและพนักงานด้วย

12. หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการอบรมหรือให้ความรู้ในการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแก่ผู้ประกอบการให้มีความรู้ในการจัดการที่ได้มาตรฐาน รวมทั้งการจัดการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสบการณ์แก่ผู้ประกอบการด้วย

13. ผู้ประกอบการเห็นว่าการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวยังไม่สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกด้าน เช่น การบริการการเงิน การบริการด้านสุขภาพ ซึ่งถ้าหากมีปริมาณนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจะต้องมีการจัดทำแผนในการให้บริการที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวด้วย

นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมด้วยว่าควรมีการอบรมในเรื่องของมารยาทในการให้บริการของบุคลากรในส่วนต่าง ๆ เช่น ในสถานที่พัก ร้านอาหาร โรงพยาบาล เป็นต้น

14. รัฐควรมีการดำเนินการให้ความรู้เรื่องการประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวางมากขึ้นรวมถึงการให้ความรู้ในด้านการตลาดแก่ผู้ประกอบการด้วย

15. ททท. มีการดำเนินการด้านการตลาดเฉพาะในภาครวมเท่านั้น ไม่ได้ให้ความรู้หรือสนับสนุนในระดับที่รองลงมาทั้งในด้านสินค้าและบริการทำให้ผู้ประกอบการต้องหาวิธีการเองอย่างไม่ถูกวิธีทำให้เสียเวลาและประสบความสำเร็จช้า ดังนั้นภาครัฐควรได้มีการจัดอบรมด้านการตลาดแก่ผู้ประกอบการด้วย นอกจากนี้ ภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการด้านการตลาดรวมถึงมาตรฐานในการบริการต่าง ๆ ด้วย

16. รัฐควรมีหน่วยงานกลางเพื่อเข้ามาเป็นผู้เชื่อมโยงหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงระหว่างผู้ประกอบการ ภาครัฐ ชุมชนและนักท่องเที่ยวด้วย เช่นการจัดตั้งศูนย์การประสานงานกลางด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เช่น ททท.เข้ามาตั้งเป็นสำนักงานตัวแทนที่เป็นแกนนำและให้คำแนะนำแก่ผู้ประกอบการ องค์กรส่วนท้องถิ่น และประชาชน ควรมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ

5.1.3 ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชน

1) จังหวัดชลบุรี

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นักพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาล ปลัดอำเภอ ครู และตัวแทนกลุ่มชุมชน ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทดังกล่าว

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่ โดยภาพรวมของจังหวัดชลบุรี ดังต่อไปนี้คือ

- ตำบล พญาเหนือ-กลาง อำเภอ - จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล ศรีราชา อำเภอ ศรีราชา จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล บางละมุง อำเภอ บางละมุง จังหวัด ชลบุรี
- ตำบล นาเกลือ อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี
- ตำบล หนองปรือ อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี

1. สถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้บริหาร และปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนจังหวัดชลบุรี

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว Long stay ของจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นักพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาล ปลัดอำเภอ ครู และตัวแทนกลุ่มชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีความเห็นว่า

1. นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ต้องการการดูแลที่เป็นระบบมากกว่าเดิม ไม่ว่าจะเป็น กิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ความสะอาด ความสะดวกสบาย การดูแลเกี่ยวกับความเป็นธรรม ความปลอดภัยในทรัพย์สิน ความสงบ ความเป็นส่วนตัว ฯลฯ อีกทั้งยังเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เช่น การพัฒนาเกี่ยวกับระบบรถรับส่ง รายการค่าใช้จ่าย แผนที่หรือป้ายบอกทางที่ชัดเจนและทั่วถึง และในกลุ่มที่ต้องการการดูแลพิเศษ เช่น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มที่ปรึกษาอาชีพ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายต่างๆ ควรที่จะต้องมีการเตรียมการเพื่อการรองรับกลุ่มพิเศษต่างๆ ดังกล่าวด้วย การร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเจ้าของพื้นที่ต้องมีความชัดเจน และเป็นระบบร่วมกัน

2. โดยภาพรวมแล้ว นับว่าเป็นผลดี มีรายได้ให้ท้องถิ่นมากขึ้น ก่อให้เกิดการสร้างงาน และส่งผลต่อการประกอบธุรกิจในแต่ละระดับมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับชุมชนที่ไม่เคยได้มีโอกาสที่จะทำธุรกิจของตนเองเลย อีกทั้งยังได้ความรู้เรื่องภาษาต่างชาติเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และถ้าจะพูดเกี่ยวกับส่วนเสียก็จะมีพอให้เห็นบ้างคือพวกท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เป็นพวกมิชชันนารีในรูปแบบต่างๆ ที่มีหลากหลายรูปแบบ เช่น รวมกลุ่มกันเอง ร่วมหุ้นกับคนไทย ร่วมหุ้นกับภรรยาคนไทย ร่วมหุ้นกับเพื่อนคนไทย ฯลฯ เพื่อทำธุรกิจการท่องเที่ยว บาร์ ฯลฯ ทั้งที่เหมาะสม ไม่เหมาะสม ถูกกฎหมาย และที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับการหลอกลวงนักท่องเที่ยวอื่นๆ ด้วย

3. มีนักท่องเที่ยวเข้ามาพำนักระยะยาวเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยดูได้จากอัตราการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มมากขึ้น โดยมีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของ

4. การท่องเที่ยวโดยภาพรวมยังคงเป็นการเที่ยวแบบเดิม ๆ เช่น การท่องเที่ยวในสถานที่สำคัญๆ ต่างๆ การเที่ยวกลางคืน เช่น การเที่ยวบาร์ การเที่ยวผับ/ค็อกเทล ส่วนกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่เป็นกิจกรรมเพิ่มเติม นับว่าเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่เสริมเข้ามาภายหลัง ฯลฯ

5. ในภาพรวมแล้ว ในส่วนของการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี นักท่องเที่ยวจะชอบธรรมชาติทะเล การอาบแดด การดำน้ำ ซึ่งอนาคตอาจจะมาในรูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี เช่น ประเพณีกองข้าว ฯลฯ โดยเฉพาะในช่วงหลังจากที่เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติสึนามิที่ภาคใต้ของประเทศไทย รูปแบบการท่องเที่ยว รวมทั้งการใช้ชีวิตในช่วงของการท่องเที่ยวที่อยู่ในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนไปมากทั้งที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป และที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)

2. ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี

ประเภทการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay) จากประเภทการท่องเที่ยวหลักๆ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด

กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ (Long Stay) การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ ที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวส่วนใหญ่จะนิยมท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศ ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่น เที่ยวป่า คุนุก น้ำตก ภูเขา เท้ากับการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ถ้ำ ภูเขา เสาหินธรรมชาติ ส่วนประเภทที่นักท่องเที่ยวชอบในระดับที่รองลงมา ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นวิถีชีวิตของคนในชนบท เช่น การดูทุ่งนา ไร่ สวน การเลี้ยง

สัตว์ เป็นต้น นักท่องเที่ยวที่เที่ยวในแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น เช่น ประเพณีท้องถิ่น ที่มีตามเทศกาล หรือเป็นการแสดง รวมถึงการเที่ยวชม สิ่งประดิษฐ์ งานฝีมือ การทอผ้า การจักสาน การทำสินค้าที่ระลึกพื้นเมือง รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถาน และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท เช่น การพักกับชาวบ้านนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในแนวนั้นทนทานการ ส่วนใหญ่นิยมเที่ยวแบบกีฬา เช่น การปั่นจักรยานท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะส่วนมากจะเป็นการศึกษาดูงานด้านการจัดการที่พัก และมีบางส่วนที่มาท่องเที่ยวเพื่อต้องการมีครอบครัวโดยมาตามคำแนะนำของเพื่อนที่มีครอบครัวในประเทศไทย

3. ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นักพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาล ปลัดฯ ครู และตัวแทนกลุ่มชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว long stay ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่า

1. โดยภาพรวมแล้วนับว่าเป็นผลดี แต่ผลประโยชน์ที่ได้มักจะเป็นการกระจุกอยู่เฉพาะในกลุ่มบางกลุ่มเท่านั้น เช่น กลุ่มชาวต่างชาติด้วยกันเอง กลุ่มผู้ที่มีทุนสูง น้อยมากที่จะถึงมือกลุ่มที่อยู่ในระดับชุมชนจริงๆ

2. ทำให้ประชาชนได้มีงานทำมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้ชุมชนมีรายได้ตลอดปีและสามารถที่จะมีรายได้จากธุรกิจหลาย ๆ ด้าน เช่นรายได้เพิ่มจากการประกอบธุรกิจเตียงริมหาด เรือท่องเที่ยว รวมทั้งกิจกรรมบางประเภทที่ชาวบ้านสามารถมีส่วนร่วมได้ด้วย เช่น การท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ เชนิเวศ ฯลฯ ที่ชาวบ้านสามารถที่จะช่วยนำชม ให้เช่าเรือ ขายของที่ระลึก ให้เช่าที่พัก ช่วยสาธิต ฯลฯ

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่า ไม่มีผลกระทบมากนัก เพราะต่างคนต่างอยู่ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายนักท่องเที่ยวเอง หรือกลุ่มคนไทยที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ชาวต่างชาติมักจะปรับตัวเข้าหาวัฒนธรรมไทยมากกว่า การท่องเที่ยวส่งผลให้นักท่องเที่ยวรู้จักวิถีชีวิตการเป็นอยู่ของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาหาร ภาษา อักษรศาสตร์ ฯลฯ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติชอบเพราะมีความเป็นเอกลักษณ์แบบไทย มีการเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีต่างๆ เช่น ประเพณีกองข้าว งานสงกรานต์ งานแต่งงาน งานบวช ฯลฯ มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับภาษา การแต่งกาย ฯลฯ

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่า มีมาตรการต่างๆ เพื่อการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวประเภทต่างๆ รวมทั้งการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เพราะภาวการณ์ในปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลง อย่างตลอดเวลาและรวดเร็ว รวมทั้งสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวก็มีการเปลี่ยนแปลงในทำนองเดียวกัน โดยเฉพาะในเขตพื้นที่พหุวัฒนธรรม การดูแลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ภายใต้นโยบายและการสื่อสารที่ชัดเจนร่วมกันจะสามารถช่วยให้การท่องเที่ยวของพหุวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี และการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยภาพรวมสามารถที่จะเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ขัดต่อวิถีชีวิต และกรอบสังคมไทยมากนัก เช่น ทำให้คนไทยได้รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการที่ธำรงเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ประเพณีของคนไว้ร่วมกัน ทำให้เกิดความร่วมมือเกี่ยวกับมาตรการการป้องกันอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น มีแยกแยะนักท่องเที่ยว มีการสืบประวัติ การหาข้อมูล การแจ้งเบาะแส ฯลฯ โดยภาพรวมแล้ว ในด้านผลกระทบเชิงสังคมนั้นว่ายังไม่มีประเด็นอะไรที่นับว่าเป็นผลกระทบที่รุนแรงมากนักโดยภาพรวมแล้วไม่ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงมากนัก เพราะปัญหาสังคมต่างๆ ก็มีอยู่แต่เดิมแล้ว เพียงแต่อาจจะมียิ่งขึ้นเพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติก็นับว่าเป็นหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการปล้นจี้้นนักท่องเที่ยว การหลอกลวงนักท่องเที่ยว ฯลฯ

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

กลุ่มผู้บริหารและปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่าในระดับชุมชนเองนับว่ายังไม่น่าเป็นห่วง คือโดยภาพรวมแล้วนับว่ายังคงเป็นปกติอยู่ แต่ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะระดับนโยบายต้องมีการกำหนดแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน โดยเฉพาะการกำหนดกรอบที่ชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทนี้ร่วมกัน เพราะหลายครั้งที่ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ดูแลในระดับท้องถิ่น ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนร่วมกัน ทำให้ชุมชนบางแห่งดำเนินการไปผิดๆ โดยไม่รู้ตัว ฯลฯ แต่รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่างๆ ที่ชัดเจนร่วมกันตั้งแต่ต้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างถูกต้องร่วมกัน เพราะชุมชนเจ้าของพื้นที่และตัวของนักท่องเที่ยวเองต่างต้องการที่จะช่วยกันดูแล และบำรุงรักษาสีเขียวของสวนสาธารณะร่วมกันอยู่แล้ว

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณสุข

กลุ่มผู้บริหารและปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่ามีการปรับปรุงให้เหมาะสม คำนึงการลงทุน ที่ต้องมีการบริหารจัดการอย่างมีระบบร่วมกัน เพื่อให้การบริหารและการดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถที่จะรองรับการให้บริการแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวได้ ไม่ว่าจะเป็นด้านไฟฟ้า ประปา ถนนหนทาง ป้ายแผนที่บอกทาง และการสื่อสารประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่าประเด็นนี้กลุ่มผู้ตอบแบ่งออกเป็น 2 แนวคิดใหญ่ๆ คือ

กลุ่มที่เชื่อว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ทำให้จำนวนประชากรเพิ่มสูงขึ้น ผู้คนมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ทั้งในหมู่นักท่องเที่ยวเองและในหมู่บ้านที่นักท่องเที่ยว ทำให้ส่งผลต่อการเกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้นกว่าเดิม

แต่อีกกลุ่มที่มีความเห็นตรงกันข้าม เชื่อว่า การที่ชุมชนมีการจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ทำให้ส่งผลดีให้กับชุมชนและพื้นที่มากยิ่งขึ้น เช่น พื้นที่น้ำอยู่มากขึ้น มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับหน่วยงานด้านรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้น ไม่เคยมีนักท่องเที่ยว

ถูกทำร้ายมาก่อน และถ้าเป็นการบริหารจัดการในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จริงๆ จะส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ต่างๆ ในชุมชนนั้นๆ เพราะจะส่งผลให้พื้นที่น่าอยู่ สิ่งแวดล้อมในบริบทต่างๆ จะได้รับการดูแลรักษาร่วมกันมากยิ่งขึ้น ทำให้ชุมชนเกิดความน่าอยู่ ปลอดภัยและพัฒนาขึ้นในระดับเกณฑ์ดี เพราะเป็นการบริหารจัดการร่วมกันเพื่อการรับแขกในฐานะเจ้าบ้านที่ดีร่วมกันของผู้คนในชุมชน

4. ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัด

ชลบุรี

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดชลบุรี มีความเห็นว่าเป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ไม่สามารถที่จะเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติได้มากนัก รวมทั้งกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทั้งที่เป็นหน่วยงานภาครัฐด้วยตนเอง ภาคเอกชนที่เป็นกลุ่มผู้ประกอบการเอง และที่สำคัญคือในระดับกลุ่มชุมชน ในหน่วยงานระดับพื้นที่ได้รับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้น้อยมาก หรืออาจเรียกได้ว่าไม่ได้รับเลย ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานที่ถูกต้องร่วมกัน ฯลฯ จำเป็นที่จะต้องมีการทำการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นในทุกรูปแบบและต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในอันดับแรกในกลุ่มผู้ให้บริการการท่องเที่ยวต้องมีความชัดเจน ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพร่วมกัน เมื่อมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว และลงทุนภายในประเทศมากขึ้น และเมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาทำการประชาสัมพันธ์ก็ต้องขยายงานให้กับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ เอกชน ต้องตระหนักถึงว่าเราเป็นเจ้าบ้านที่ดี กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพื่อสนองตอบให้เป็นที่พักใจของผู้มาพักเที่ยวในประเทศเรา มีการพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน มีการแข่งขันกันมาก เพราะการประชาสัมพันธ์

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี

1. รัฐบาลจำเป็นต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุน โครงการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long stay) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวในรูปแบบของ

กลุ่มเฉพาะ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวด้วยและมาเรียนรู้ด้วย รวมทั้งมาทำธุรกิจต่าง ๆ ด้วย หรือที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทั่วไป ฯลฯ

2. รัฐบาลควรต้องมีการส่งเสริม หนุนเสริมและมีการให้ความรู้ความเข้าใจให้กับกลุ่มผู้ประกอบการทุกระดับ รวมทั้งหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเน้นให้มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

3. หน่วยงานในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาล อบต. รวมทั้งกลุ่มผู้นำชุมชนอาสา และเต็มใจที่จะเป็นผู้ดำเนินการ หรือเป็นผู้ร่วมดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวต่างๆ ด้วยตนเอง แต่ยังคงติดขัดในหลายๆประเด็น โดยเฉพาะเรื่องงบประมาณ ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดี จำต้องศึกษาอีกสักระยะ จึงจะดำเนินการ และที่ท่าจะต้องทำให้ดี “ทำทั้งที จะต้องทำให้ดีที่สุด” แต่ทั้งนี้ก็อาจจะไม่ทันการณ์เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งประเภทนี้ และกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภททั่ว ๆ ไปล้วนต่างหลงใหลเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยเฉพาะในพื้นที่พหุฯ จังหวัดชลบุรี ฯลฯ การบริหารจัดการที่ไม่ทันการณ์ รวมทั้งการรู้ไม่ถึง หรือทักษะไม่เพียงพอ ล้วนแต่จะทำให้ส่งผลเสียต่างๆอย่างมากมายทั้งทางตรงและทางอ้อม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) กับระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาคเอกชน และตัวชุมชนเจ้าของพื้นที่เองต้องมีนโยบาย มีมาตรการ มีการกำหนดกฎ กติกา ที่สอดคล้องหรือเอื้อต่อการนำไปปฏิบัติ อย่างชัดเจนร่วมกัน และที่สำคัญคือ ต้องมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจนไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง หรือมีการออกนโยบายต่างๆที่เกี่ยวข้องออกมา โดยต้องมีความชัดเจน สอดคล้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้ และทันเหตุการณ์ ฯลฯ และที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งคือ ต้องมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะปัญหา ข้อเสนอแนะต่างๆจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ฯลฯ

2. ข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ดีโดยภาพรวมแล้วนับว่าดี โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องภาษา และการประกอบธุรกิจร่วมกับชาวต่างชาติ การ Promote กิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวดังกล่าว ควรมีการบูรณาการแนวคิดเกี่ยวกับด้านวัฒนธรรม ประเพณีลงไปด้วยทุกครั้งประมาณ 2/3 ของกิจกรรมต่างๆทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ฯลฯ

3. ข้อเสนอแนะประเด็นสังคมที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay ต้องมีการจัดระบบเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยภาพรวมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำศูนย์ข้อมูลของนักท่องเที่ยว

ชาวต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวในลักษณะของนักท่องเที่ยวจริง ๆ รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เข้ามาขายบริการหรือเข้ามาประกอบธุรกิจในลักษณะต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะกลุ่มคนเหล่านี้อาจทำกิจกรรมต่างๆที่ส่งผลไม่ดีต่อสังคมไทยได้ตลอดเวลา

4. ข้อเสนอแนะประเด็นสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay

- ควรมีการจัดการบริหารร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน เจ้าของกิจการต่าง ๆ และชุมชนเจ้าของพื้นที่เพื่อช่วยกันวางแผนการพัฒนา รวมทั้งช่วยกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องร่วมกัน

- การทำงานควรเป็นการทำงานและวางแผนร่วมกันอย่างเป็นระบบไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้า ประปา ฯลฯ เพราะการทำงานกันทีละครั้งทำให้มีปัญหาเช่น การขุดถนนเพื่อวางท่อประปา หรือคูสายโทรศัพท์ ฯลฯ

2) จังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย ปลัดเทศบาลอำเภอสังคม ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแก้งไก่อ อำเภอสังคม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีกาย อำเภอเมือง กำนันตำบลสีกาย อำเภอเมือง และ ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านจอมแจ้ง อำเภอเมือง โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่โดยภาพรวมของจังหวัดหนองคายดังต่อไปนี้คือ

1. สถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย ปลัดเทศบาลอำเภอสังคม ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแก้งไก่อ อำเภอสังคม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีกาย อำเภอเมือง กำนันตำบลสีกาย อำเภอเมือง และ ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านจอมแจ้ง อำเภอเมือง มีความเห็นและประเมินสถานการณ์ดังนี้

โดยภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานระดับท้องถิ่น จังหวัดหนองคาย

1. สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) อยู่ในระดับดี แต่การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวยังเป็นฤดูกาล กล่าวคือนักท่องเที่ยวไม่มีต่อเนื่องตลอดทั้งปีแต่จะมีเป็นบางช่วงและจำนวนนักท่องเที่ยวไม่สม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามโดยภาพรวม จำนวนนักท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้นแต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมา

2. การดำเนินการการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการยังไม่เป็นระบบที่ได้มาตรฐานและไม่ค่อยสมบูรณ์แบบนัก ในอนาคตถ้ามีการพัฒนาและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการมากกว่านี้ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ น่าจะทำให้สถานการณ์การท่องเที่ยวดีขึ้น

3. ในอนาคตนักท่องเที่ยวน่าจะเพิ่มขึ้น เพราะมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ใน 4 จังหวัดคือ อุตรดิตถ์ หนองคาย เลย และหนองบัวลำภู รวมทั้งมีการกำหนดแผนการท่องเที่ยวร่วมกัน

4. นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) มีความต้องการที่จะเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน และต้องการท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีในพื้นที่ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย

5. การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ทำให้ท้องถิ่นมีรายได้ดีขึ้น (ปัจจุบันสถานการณ์เพิ่มขึ้น 70%) รวมทั้งมีการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าที่ระลึกในท้องถิ่น OTOP ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่ม

6. ภาครัฐและเอกชนควรมีการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวและเตรียมความพร้อมเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นระบบสาธารณูปโภค การคมนาคม การส่งเสริมประชาชนในพื้นที่ให้มีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาความพร้อมทางด้านภาษาที่จะสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้

2. ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย

ประเภทการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนเห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะตามลำดับ

กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับ Long Stay เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ทำกับข้าว ถ้ำ ภูเขา เสาหินธรรมชาติ การดูทุ่งนา ไร่ สวน การเลี้ยงสัตว์ ประเพณีท้องถิ่น ที่มีตามเทศกาลหรือเป็นการแสดง รวมถึงการเที่ยวชม สิ่งประดิษฐ์ งานฝีมือ การทอผ้า การจักสาน การทำสินค้าที่

ระลึกพื้นเมือง การชมสถานที่สำคัญ วัด โบราณสถาน และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท การปั่นจักรยานท่องเที่ยว การศึกษาดูงาน สถานการณ์การท่องเที่ยวในอนาคตของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยรวมมีแนวโน้มที่จะยังคงเป็นการท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติและแนวศิลปวัฒนธรรม ประเพณีมากที่สุด ส่วนการท่องเที่ยวแบบนันทนาการและวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นมีน้อยมากและไม่ใช่อุตสาหกรรมของพื้นที่ในจังหวัดหนองคาย

3. ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วย ปลัดเทศบาลอำเภอสังคม ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแก้งไก่อำเภอสังคม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีกาย อำเภอเมือง กำนันตำบลสีกาย อำเภอเมือง และ ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร บ้านจอมแจ้ง อำเภอเมือง ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถสร้างรายได้จากการบริการด้านที่พัก ด้านอาหาร และสินค้าที่ระลึก แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่ สภาพเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามการที่การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องเพราะนักท่องเที่ยวมาเป็นช่วงๆ ไม่ติดต่อกันทั้งปี ทำให้มีรายได้ไม่สม่ำเสมอ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) หากได้รับการส่งเสริมหรือบริหารจัดการที่ดี รวมทั้งมีการอบรม หรือให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการจะทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ประชาชน และประเทศชาติมาก

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเห็นว่าการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่งผลต่อวัฒนธรรมไทยดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่าวิถีชีวิตคนในพื้นที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเพราะคนในชุมชนมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง นักท่องเที่ยวมีความประทับใจ และเข้าใจดีถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของไทย มีการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย ภาครัฐควรมีการอบรมหรือให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการรักษา ฟื้นฟู และการ

แสดงขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่ ให้รู้จักรักและแสดงออกในวัฒนธรรมประเพณีไทยที่ถูกต้อง อย่างไรก็ตามในการสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมอาจมีการแลกเปลี่ยนประเพณีวัฒนธรรมซึ่งกันและกันระหว่างนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเห็นว่าหากพิจารณาในภาพรวมทางสังคมแล้ว พบว่าประชาชนในสังคมยังดีคงเดิมและค่อนข้างที่จะมีมากขึ้น ทั้งในด้านความผูกพันต่อท้องถิ่นและความผูกพันกันของคนในท้องถิ่นส่วนการย้ายถิ่นยังมีบ้างแต่น้อยลงเพราะมีงานทำในพื้นที่ อย่างไรก็ตามหากมีงานมากขึ้น หรือมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ได้รับการส่งเสริมในทุกด้านจะทำให้คนมีความผูกพันในท้องถิ่นและอพยพน้อยลง นอกจากนี้การที่มีการสร้างความผูกพันที่เริ่มจากครอบครัวตัวเองก่อน หรือการที่ผู้นำชุมชนต้องทำเป็นแบบอย่างก่อน หรือมีการทำแผนแม่บทในหมู่บ้าน จะช่วยให้คนมีความผูกพันในท้องถิ่นมากขึ้น

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวมการดำเนินการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ยังไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้านต่าง ๆ ในระดับที่เป็นอันตรายทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ต้องการรักษาสีเขียวที่สวยงามที่มีสภาพที่ดีและสิ่งแวดล้อมที่ดีจะเป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยวได้ ปัญหาด้านผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมยังไม่ปรากฏในพื้นที่นี้ อย่างไรก็ตามในภายหน้าหากมีการบริหารจัดการและการวางแผนที่ดี คงไม่เกิดปัญหาผลกระทบแน่นอน

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณสุข

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าเป็นภาพรวมผลกระทบด้านสาธารณสุขปลอดภัยไม่มีปัญหา เพราะมีการขยายทั้งถนน การคมนาคมไฟฟ้า แต่อย่างไรก็ตามยังมีสาธารณสุขในบางด้านที่ยังขาดและมีความต้องการอยู่ เช่น โทรศัพท์พื้นฐาน เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมีความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในระดับที่สูง ภาครัฐควรจัดบริการสาธารณสุขในด้านที่ขาดอยู่อย่างเร่งด่วน

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ยังไม่ได้รับผลกระทบทางด้านความมั่นคงและความปลอดภัย หากบางครั้งปัญหาเสียดิอาจแผ่มาถึงนักท่องเที่ยวก็ได้ แต่ปัญหาการขยายบริการทาง

เพศจะไม่ค่อยมีกับนักท่องเที่ยวเพราะนักท่องเที่ยวนิยมมากันเป็นคู่ และความกลัวโรคเอดส์ ภาครัฐมีการกวาดค้นเกี่ยวกับปัญหาเสพติดให้มากขึ้น ให้มีการตรวจตราบริเวณริมแม่น้ำโขง เนื่องจากอาจมีการลักลอบส่งยาเสพติดผ่านทางแม่น้ำโขงมาจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวได้

4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัด

หนองคาย

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นว่าโดยภาพรวมแล้วทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องล้วนมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นโดยใช้สื่อที่หลากหลาย แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการประชาสัมพันธ์นั้นภาครัฐควรเป็นแกนนำมากกว่าที่จะให้ภาคชุมชนและเอกชนดำเนินการเองทั้งหมด เพราะไม่มีเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ เท่ากับภาครัฐ และการดำเนินงานต่างคนต่างทำขาดการประสานงานที่ดี ถ้าหากมีการร่วมมือกันจะทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักและมาเที่ยวเพิ่มขึ้น

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัด

หนองคาย

1. ภาครัฐ องค์กรส่วนท้องถิ่น ประชาชน และเอกชนควรร่วมมือและประสานงานกัน เพื่อให้การจัดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในพื้นที่ได้รับการพัฒนาให้มากขึ้น และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. ควรมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและสินค้าผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
3. ควรมีการจัดการสนับสนุนด้านงบประมาณ จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะภาครัฐ ที่ต้องเข้ามาดูแลด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน รวมทั้งมีการจัดหาแหล่งเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)
4. ควรมีการปรับปรุงทัศนียภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น การปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ปรับปรุงห้องน้ำในครัวเรือนรับรอง ทำร่อนน้ำเสีย ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านเพื่อให้เกิดความสวยงามและเป็นธรรมชาติเพื่อดึงดูดและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ควรมีการพัฒนาหรือส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีจะทำให้มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวสม่ำเสมอตลอดปี และพักอยู่นาน ประชาชนจะมีรายได้ที่มากขึ้นและมีการสร้างงานสม่ำเสมอด้วย
2. ข้อเสนอแนะด้านวัฒนธรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ภาครัฐควรมีการอบรมหรือให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการรักษา ฟื้นฟู และการแสดงขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่ ให้รู้จักรักและแสดงออก ในวัฒนธรรมประเพณีไทยที่ถูกต้อง เช่น การจัดให้มีศิลปินหรือ ผู้เชี่ยวชาญมาสอนวัฒนธรรม ให้กับคนในชุมชนเพื่อที่จะได้แสดงหรือถ่ายทอดไปยังนักท่องเที่ยวให้เห็นถึงความงดงามของ วัฒนธรรม ประเพณีของไทย
3. ข้อเสนอแนะด้านสาธารณูปโภคเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ภาครัฐควรจัดบริการสาธารณูปโภคในด้านที่ขาดอยู่อย่างเร่งด่วน
4. ข้อเสนอแนะด้านความมั่นคงและปลอดภัยเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) รัฐควรมีการกวดขันเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมให้มากขึ้น ให้มีการตรวจตราบริเวณริม แม่น้ำโขง เนื่องจากอาจมีการลักลอบส่งยาเสพติดผ่านทางแม่น้ำโขงมาจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวได้
5. ข้อเสนอแนะด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ภาครัฐควรเป็นแกนนำมากกว่าที่จะให้ภาคชุมชนและเอกชนดำเนินการเองทั้งหมด เพราะไม่มีเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ เท่ากับภาครัฐ และการ ดำเนินงานต่างคนต่างทำขาดการประสานงานที่ดี ถ้าหากมีการร่วมมือกันจะทำให้ นักท่องเที่ยวรู้จัก และมาเที่ยวเพิ่มขึ้น

3) จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการ ให้บริการ และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งโดยตรง และโดยอ้อม ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นักพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาล ปลัดอำเภอ ครู และตัวแทนกลุ่มชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทดังกล่าว

โดยคณะวิจัยได้กระจายพื้นที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้สามารถที่จะครอบคลุมพื้นที่ โดยภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้คือ

- ตำบล ศรีภูมิ อำเภอ เมือง จังหวัด เชียงใหม่
- ตำบล ดอนใต้ อำเภอ สันกำแพง จังหวัด เชียงใหม่

- ตำบล สุเทพ อำเภอ เมือง จังหวัด เชียงใหม่
- ตำบล ดอนแก้ว อำเภอ แม่ริม จังหวัด เชียงใหม่

1. สถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้ชุมชนและหน่วยงานระดับท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่: ผู้บริหารและผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นักพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาล ปลัดอำเภอ ครู และตัวแทนกลุ่มชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีความเห็นว่ามีนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในรูปแบบต่างๆ โดยที่การท่องเที่ยวแบบมาคนเดียวจะมีมากที่สุด ท่องเที่ยวกับคู่รัก ท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน จะมีเพียงบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเล็กๆ น้อยๆ เพราะอาจจะมีครอบครัวใหม่กับคนไทย หลายคนก็เริ่มที่จะประกอบอาชีพ เช่น เป็นครูสอนภาษา เป็นครูสอนศาสนา เป็นผู้ร่วมลงทุนเกี่ยวกับโรงเรียนหรือธุรกิจการสอนภาษา ธุรกิจการสื่อสาร ธุรกิจที่พัก ฯลฯ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากยิ่งขึ้นโดยที่กลุ่มคนพวกนี้มักมีความตั้งใจที่จะอยู่ยาวนาน รวมทั้งอยู่ถาวรไปเลย ฯลฯ

โดยภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของกลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานระดับท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวโน้มที่ดีขึ้นในปัจจุบัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าเชียงใหม่เป็นเมืองที่น่าอยู่จึงคิดใช้ชีวิตแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว long stay เพราะค่าใช้จ่ายในประเทศไทย ค่าครองชีพต่ำกว่าในต่างประเทศ

นอกจากนี้ กลุ่มผู้แทนกลุ่มนี้ยังให้ความเห็นร่วมกันว่า หากไม่มีการบำรุงรักษาบริหารจัดการและการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์น้อยก็จะส่งผลทำให้ นักท่องเที่ยวน้อยลง ดังนั้นจึงนับว่าเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องมีการดูแลและจัดระบบตลอดจนมาตรการต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เอกลักษณ์ต่างๆ ของพื้นที่แห่งนี้ไว้ให้ได้ รวมทั้งการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยให้มากกว่านี้

2. ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่

ประเภทการท่องเที่ยวหลักๆ ของกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ เกษตร นันทนาการในรูปแบบของศิลปดนตรี ศิลปะอื่น ๆ ของล้านนาจะเป็นประเภทการท่องเที่ยวอันดับแรกสุด อาจเรียกได้ว่า กลุ่ม

นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มาเพื่อต้องการที่จะดื่มด่ำกับวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ เกษตร นันทนาการ ในรูปแบบของศิลปะดนตรี ศิลปะอื่นๆ ของล้านนาเป็นหลัก ในส่วนที่เป็นการท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ และการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เช่นมาเที่ยวด้วย มาเรียนรู้ในบางเรื่องที่ตนสนใจด้วย มาทำธุรกิจด้วย หรือมาเยี่ยมเยียนคนรู้จัก เพื่อน แฟนเก่าๆ ด้วย ฯลฯ ก็มีมากขึ้นเช่นกัน แต่ก็ไม่มากนักเมื่อเทียบกับการท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม ฯลฯ ดังที่กล่าวข้างต้น

กิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ทั้งที่เป็นการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรม ฯ แนวนันทนาการ และแนวที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวหลัก ๆ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay ของจังหวัดเชียงใหม่ จะสอดคล้องหรือมีความคล้ายคลึงกับประเภทการท่องเที่ยวดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น ดังเช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นิเวศ เกษตร นันทนาการต่างๆ ผจกัยในแนวของการศึกษาวิถีชีวิตของกลุ่มชนเผ่า ฯลฯ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเรียงตามลำดับ

3. ผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่า โดยภาพรวมแล้วนับว่าเป็นผลดี ทำให้ประชาชนได้มีงานทำ มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้คนสามารถใช้เวลาวางมาประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้กับตนเองกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามา ทำให้ชุมชนมีรายได้ตลอดปี สมาชิกของชุมชนหลายคน หรือหลายๆกลุ่มสามารถที่จะมีรายได้จำนวนมาก จนกลายเป็นรายได้หลักแทนรายได้จากอาชีพเดิม เช่น การมีรายได้จากการให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวธรรมชาติ การล่องแก่ง การขี่ช้าง การเป็นไกด์พื้นที่ การเป็นผู้สาธิตการแสดง การละเล่นต่างๆทั้งเพศหญิงและชาย ฯลฯ ไม่ว่าจะเป็นการขายของที่ระลึก การนำชม การให้บริการต่างๆ ที่เห็นเป็นที่นิยมทั่วไปคือ การนวดแบบแผนโบราณ การให้บริการเกี่ยวสมุนไพร

เพื่อความงามและสุขภาพ การทำหัตถกรรมภูมิปัญญาเพื่อการค้าขายทั้งในรูปแบบของที่ระลึก ของเพื่อการตกแต่งประดิษฐ์ประดอยต่างๆ ฯลฯ

นโยบายที่สนับสนุนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่แม้จะยังไม่ชัดเจนในเชิงปฏิบัติมากนักแต่ก็เป็นที่รับรู้ร่วมกันโดยภาพรวมว่า การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่และพื้นที่ใกล้เคียงเป็นพื้นที่ที่ยังมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงมาก โดยเฉพาะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)

3.2 ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่า มีผลกระทบไม่มากนัก เพราะส่วนมากชาวต่างชาติมักจะปรับตัวเข้าหาวัฒนธรรมไทยมากกว่า เนื่องจากทางฝ่ายเราจะมีการแสดงวัฒนธรรมอย่างแพร่หลาย ทำให้ต่างชาติได้รู้จักคนไทย และประเทศไทยมากยิ่งขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงบ้างเพราะนับว่าเป็นความจำเป็นที่จะต้องมีการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ มีการเปลี่ยนค่านิยมของการมีสามี/ภรรยาต่างชาติมีเพิ่มขึ้น การแต่งกายเปลี่ยนไปบ้าง ทำให้สูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ของชาติในประเด็นนี้บ้าง

โดยภาพรวม ค่อนข้างจะไม่มีผลกระทบมากนัก โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ที่เป็นชุมชนดั้งเดิม ที่เป็นชุมชนคนเมืองที่ยังมีความเข้มแข็งอยู่ ใช้ชีวิตเช่นเดิมแต่มีรายได้ดีขึ้น

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่า การพบปะผู้คนย่อมมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพราะภาวการณ์ในปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลง อย่างตลอดเวลาและรวดเร็ว รวมทั้งสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวก็มีการเปลี่ยนแปลงในตนเองเดียวกัน การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของประเทศไทยโดยภาพรวมสามารถที่จะเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวไทยที่ไม่ขัดต่อวิถีชีวิต และกรอบสังคมไทยมากนัก เช่น ทำให้คนไทยได้รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการที่สร้างเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีของตนไว้ร่วมกัน ทำให้เกิดความร่วมมือเกี่ยวกับการอนุรักษ์ รักษา ดูแลทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ให้ยั่งยืนต่อไป

รวมทั้งการช่วยกันปกป้องดูแลความสงบสุขในบ้านในเมืองร่วมกัน เช่น การสื่อสารกันมากขึ้น เช่น การแจ้งเบาะแส การดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกันมากขึ้น แม้ว่ารูปแบบการตอบสนองอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบของเงินทองมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสมัยดั้งเดิม ฯลฯ โดยภาพรวมแล้วในด้านผลกระทบเชิงสังคมที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)

ของพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ นับว่ายังไม่มีประเด็นอะไรที่น่าเป็นห่วงมากนัก แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องทำงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบของการมีส่วนร่วมมากขึ้น โดยเฉพาะจากชุมชนเองเป็นหลัก

3.4 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการให้บริการ และที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่าสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่วนใหญ่จะเกิดจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวระยะสั้นๆ มากกว่า เพราะจะมีจำนวนมากกว่า ความละเอียดอ่อน ความผูกพัน ฯลฯ จึงไม่มี หรือมีน้อยมาก จึงทำให้เป็นเสมือนการท่องเที่ยวแนวบริโภคนิยมมากกว่า ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญที่ทำให้ส่งผลกระทบต่อสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงด้านสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งในทางตรงกันข้าม ในกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่จะก่อให้เกิดผลกระทบในด้านนี้ค่อนข้างน้อย

3.5 ผลกระทบด้านสาธารณสุข

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่าโดยภาพรวมแล้ว นับว่าเป็นการส่งผลดี จากการเพิ่มบริการที่มากขึ้น ทั้งถึงขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงให้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นการคมนาคม โดยเฉพาะในพื้นที่เทศบาล เทคโนโลยีเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร โทรคมนาคม การพัฒนาระบบโทรศัพท์สาธารณะ และที่สำคัญคือ การพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตสู่ชุมชนมากขึ้น ฯลฯ เพื่อได้รับข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ และทันสมัย มีนักท่องเที่ยวต่างชาติมากขึ้น มีการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

3.6 ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ และเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่า ถ้าเป็นการบริหารจัดการในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) จริง ๆ จะส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ต่าง ๆ ในชุมชนนั้น ๆ เพราะจะส่งผลให้พื้นที่น่าอยู่ สิ่งแวดล้อมในบริบทต่างๆ จะได้รับการดูแลรักษาาร่วมกันมากยิ่งขึ้น ส่งผลในชุมชนเกิดความน่าอยู่ ปลอดภัยและพัฒนาขึ้นในระดับเกณฑ์ดี เพราะเป็นการบริหารจัดการร่วมกันเพื่อการรับแขกในฐานะเจ้าบ้านที่ดีร่วมกันของผู้คนในชุมชน

4. การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดเชียงใหม่มีความเห็นว่า โดยส่วนใหญ่แล้วจะเห็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์อยู่บ้าง แต่ไม่บ่อยนักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เช่น พบในสื่อมวลชนต่าง ๆ บ้าง เช่น สื่อโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ

จึงอาจกล่าวได้ว่า การประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) นั้นว่าน้อยมาก เพราะส่วนใหญ่จะเป็นการบอกปากต่อปากระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือระหว่างกลุ่มเพื่อน รวมทั้งกลุ่มญาติที่เคยมาเที่ยวก่อนหน้านี้มากกว่า อีกทั้งนักท่องเที่ยวเองก็สามารถที่จะท่องเที่ยวได้เองตามคำบอกเล่าของชาวบ้าน

ดังนั้น ถ้าจะทำการส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทนี้จริง หน่วยงานและกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการทำระบบการประชาสัมพันธ์และกิจกรรมการตลาดเพิ่มขึ้นในทุกรูปแบบและต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวเอง โดยเฉพาะในอันดับแรกในกลุ่มผู้ให้บริการการท่องเที่ยวต้องมีความชัดเจน ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพร่วมกัน เพราะนักท่องเที่ยวประเภทนี้ รวมทั้งนักท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ เข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นเรื่อยๆ การประชาสัมพันธ์เพื่อความชัดเจนระหว่างทุกฝ่ายจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเร่งด่วนเป็นอย่างยิ่ง พร้อมๆกับการที่จะต้องมีการขยายงานให้กับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ เอกชน รวมทั้งการสร้างความตระหนักให้กับทุกฝ่ายให้ได้ว่า ทุกคนต้องเป็นเจ้าบ้านที่ดีร่วมกัน กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพื่อสนองตอบให้เป็นที่พอใจของผู้มาพักเที่ยวในประเทศไทย

5. ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่

1. การบริหารจัดการโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ยังไม่มีมีความชัดเจน ไม่มีเจ้าภาพหลัก จึงส่งผลเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณที่ไม่ชัดเจน ส่งผลต่อการขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนร่วมกันทั้งในระดับนโยบาย ระดับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวประเภทนี้ จนกระทั่งถึงระดับชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง ดังนั้นควรต้องมีหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ มีการสนับสนุนและบริหารจัดการร่วมกันอย่าง

เต็มๆเพื่อการท่องเที่ยวและการฟื้นฟูวัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนทรัพยากรต่างๆของชาติให้คงไว้ อย่างยั่งยืน

2. ต้องทำการจัดระบบการบริหารจัดการใหม่ทั้งหมดในทุกๆ ส่วน เช่นเรื่องความปลอดภัย เรื่องอาหารการกิน เรื่องที่พัก เรื่องสาธารณูปโภคพื้นฐานต่างๆ น้ำดื่ม น้ำใช้ เรื่องการติดต่อสื่อสาร ตลอดจนการคมนาคม การทำแผนที่บอกเกี่ยวกับข้อมูลการเดินทาง ฯลฯ

3. ควรมีการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบสุขอนามัย การจัดตั้งแพ่งอาหาร ควรมีการตรวจสอบความสะอาด ขยะ ต้องมีระบบจัดการพ่อกำ แม้คำเกี่ยวกับระบบการจัดการสุขอนามัยอย่างถูกต้องโดยภาพรวม โดยเฉพาะเรื่องการทิ้งขยะ การจัดการขยะให้ทิ้งและให้มีการจัดการอย่างถูกต้องร่วมกัน

4. การอยู่ระยะยาว หรือการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของนักท่องเที่ยว ควรให้มีบริการเกี่ยวกับการตรวจเอดส์ กามโรค สม่่าเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจของไทย ต้องมีการลงทุนในการปรับปรุงการท่องเที่ยวอีกมาก เพราะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในจังหวัดเชียงใหม่เริ่มมีมากเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม มีรายได้สะพัด ในภาวะปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม และของจังหวัดเชียงใหม่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้สะพัด คนทุกระดับมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ตั้งแต่ระดับชั้นกลางลงมาถึงระดับชุมชนชนบทโดยภาพรวม

2. ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทย มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมโดยบางอย่างคนไทยก็รับวัฒนธรรมของชาวต่างชาติมาใช้ในชีวิตประจำวันทำให้บางครั้งดูว่าทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย บางอย่าง เช่น การแต่งกาย การใช้ชีวิตที่ขัดแย้งกับขนบธรรมเนียมประเพณีแบบไทยๆ ฯลฯ มีวัฒนธรรมต่างชาติบางอย่างที่ไม่เหมาะสมเข้ามาวัฒนธรรมไทย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งที่เป็นทางบวกและทางลบ มีทั้งข้อดีและข้อเสียเพราะวัยรุ่น รวมทั้งคนรุ่นใหม่ๆ อาจเลียนแบบการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง การแต่งกายล่อแหลมเลียนแบบต่างชาติ หรือบางส่วนต่างชาติอาจเลียนแบบวัฒนธรรมไทย นำไปเผยแพร่ในต่างประเทศได้ ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่หลายๆครั้งก็อาจจะมีบ้างที่ไม่เหมาะสม อาจเป็นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การไม่เข้าใจในเนื้อแท้ของวัฒนธรรมไทยอย่างแท้จริง รวมทั้งอาจเป็นความตั้งใจที่จะกลืนวัฒนธรรมไทยเพื่อไปเป็นบางส่วนของเขา ฯลฯ

3. ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสังคม สิ่งเกิดขึ้นนับว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในปริมาณที่เกือบจะพอดีอยู่แล้ว ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป เพียงแต่ก็กลัวว่า ในอนาคตอาจมีการเปลี่ยนแปลงอื่นๆที่อาจจะมากขึ้น และชุมชนก็ไม่สามารถที่จะตั้งรับได้ ฯลฯ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนต้องมีการจัดระบบเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยภาพรวมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นการจัดระบบระเบียบของสังคมในสามารถที่จะคงอยู่ และปรับเปลี่ยนไปอย่างสมดุลโดยภาพรวมร่วมกัน ฯลฯ

4. ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสาธารณูปโภค ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมกันทุกระดับจำเป็นต้องทำงานร่วมกันอย่างเร่งด่วน เพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลร่วมกันให้ได้ระหว่างวิถีชีวิตของผู้คนดั้งเดิม กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชน กลุ่มผู้ประกอบการบางกลุ่ม ฯลฯ เช่นการบริหารจัดการเกี่ยวกับระบบอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การลงทุนมากขึ้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก การจัดระบบรถเมล์สาธารณะ ฯลฯ

5.1.4 นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

1) จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการศึกษาข้อมูลนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดชลบุรีจากแบบสัมภาษณ์จำนวน 42 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-25 ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง ระหว่าง 36-40 ปี และ ระหว่าง 26-30 ปี ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 35.60 ปี และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยประมาณ 92,080 บาท

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่พบว่าเดินทางมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา รองลงมา คือ เดนมาร์ก และฟิลิปปินส์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก่อน และพบว่าส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาคนเดียว และเดินทางมากับเพื่อน รองลงมาคือการร่วมเดินทางมากับกลุ่มอาสาสมัคร และมีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 64.44 วัน

สำหรับงบประมาณในการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดชลบุรี มีงบประมาณท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ 77,363.64 บาท เหตุผลหลักที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดชลบุรี คือ การมาทำงาน รองลงมาคือ มาเพื่อการพักผ่อน เพราะค่าครองชีพมีราคาถูก

2. การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยวจะแบ่ง เป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

ส่วนที่ 2 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน และ

ส่วนที่ 3 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน

การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านการบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการเกี่ยวกับ ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท และบังกะโล รองลงมา คือ การบริโภค ภัตตาคาร ร้านอาหาร และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล เท่ากัน ด้านการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชนนั้น นักท่องเที่ยวจะใช้บริการเกี่ยวกับ บริการด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ด้านที่พักมากที่สุด รองลงมาคือ รถทัวร์ และการบริโภค เช่น ร้านอาหาร บริษัทประกันภัย ในส่วนการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ซึ่งบางส่วนที่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน คือองค์การบริหารส่วนตำบล รองลงมาคือเทศบาล ซึ่งนับว่าเป็นสัดส่วนที่น้อย เมื่อเทียบกับการใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐ และ เอกชน

3. รูปแบบของการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในจังหวัดชลบุรี คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งรูปแบบ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ จะประกอบด้วย การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี จะนิยมประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รองลงมาคือการท่องเที่ยวแบบผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา ตามลำดับ

สำหรับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดชลบุรี ประกอบกิจกรรม ที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ในสัดส่วนเท่ากับ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา รองลงมาคือ การพบปะสังสรรค์กับเพื่อน

ในส่วนของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี จะทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาดูงาน รองลงมาคือ มาเพื่อประกอบธุรกิจ การประชุมสัมมนา และท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย

นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเอกชน เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านอาหารจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก และบริษัทนำเที่ยว รองลงมาคือหน่วยงานของรัฐ เช่นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ตามลำดับ

สื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร คือ เพื่อน รองลงมา คือญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ตามลำดับ ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ โทรทัศน์ ส่วนสื่อวิทยุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวไม่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ได้แก่ แผ่นพับ นิตยสาร และหนังสือ ในส่วนของสื่อกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรีส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก สื่ออื่นๆที่กลุ่มนักท่องเที่ยวสามารถได้รับข้อมูลข่าวสาร เช่น บริษัท หรือที่ทำงาน การบอกต่อของบุคคลที่เคยมาท่องเที่ยว และงานแสดงสินค้า เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก โดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ คนไทยมีอสังหาริมทรัพย์ รองลงมา คือ ค่าครองชีพถูก ชอบอาหารไทย ชอบวิถีชีวิตแบบไทยๆ เป็นต้น

4. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดชลบุรี เห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไข คือ การมุ่งเอาเปรียบนักท่องเที่ยว และการค้าประเวณี

ในทางกลับกันหากมีโอกาสดังกล่าวอีก นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับ การท่องเที่ยวทางการกีฬา รองลงมาคือ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การพักผ่อนแบบสงบ และการท่องเที่ยวเชิงนันทนาการในรูปแบบต่างๆ

5. ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่เห็นว่า การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ควรให้มีนโยบายเกี่ยวกับด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน รองลงมาคือ เพิ่มการประชาสัมพันธ์ และการบริการข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว รวมทั้งการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2) จังหวัดหนองคาย

สรุปผลการศึกษาข้อมูลนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย ได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของพื้นที่จังหวัดหนองคาย

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดหนองคาย จากแบบสอบถาม จำนวน 47 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 56-60 ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี และ ระหว่าง 46-50 ปี ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 44.80 ปี และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยประมาณ 133,749.50 บาท กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พบว่าเดินทางมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา รองลงมาคือ อังกฤษ และฝรั่งเศส นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก่อน และพบว่าส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาคนเดียว รองลงมา คือเดินทางมากับครอบครัว และเดินทางมากับกลุ่มเพื่อนตามลำดับ และมีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 167.09 วัน

สำหรับงบประมาณในการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย มีงบประมาณท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ 159,937.50 บาท เหตุผลหลักที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดหนองคาย คือ การมาทำงาน รองลงมาคือประทับใจในความสวยงามของประเทศไทย สุดท้ายคือประทับใจในบรรยากาศไมตรีของคนไทย

2. การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยวจะแบ่ง เป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

ส่วนที่ 2 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน และ

ส่วนที่ 3 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน

การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านการบริการ พบว่า กลุ่ม

ตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ จะใช้บริการเกี่ยวกับการบริโภค ภัตตาคาร ร้านอาหาร รองลงมา คือ ที่พัก โรงแรม รีสอร์ท และบังกะโล และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล ด้านการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชนนั้น นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะใช้บริการเกี่ยวกับการบริการด้านที่พักเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือการบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร ในส่วนการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน มีนักท่องเที่ยวส่วนน้อยที่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนเกี่ยวกับข้อมูลด้านการบริโภค รองลงมาเป็นเรื่องที่พัก ซึ่งนับเป็นสัดส่วนที่น้อย เมื่อเทียบกับการใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐ และ เอกชน

3. รูปแบบของการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของจังหวัดหนองคาย คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งรูปแบบ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติจะประกอบด้วย การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดหนองคาย จะนิยมประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในแบบผจญภัย รองลงมาคือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา ตามลำดับ

สำหรับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย จะทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ในสัดส่วนเท่ากับกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาในรูปแบบต่างๆ

ในส่วนของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะทำกิจกรรม การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย

นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รองลงมาคือหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน และหน่วยงานการส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ตามลำดับ

สื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร คือ เพื่อน รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่หน่วยงาน และญาติพี่น้อง ตามลำดับ ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ โทรทัศน์ ส่วนสื่อวิทยุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวไม่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก นิตยสาร รองลงมาคือ วารสาร และ แผ่นพับ ในส่วนของสื่อกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก การประชุมและการสัมมนา ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อบุคคล ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก โดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ คนไทยมีอัธยาศัยไมตรี รองลงมา คือ ชอบอาหารไทย และชอบวัฒนธรรมไทย ตามลำดับ

4. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย พบว่านักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีความเห็นว่า ควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไข คือ กระบวนการเกี่ยวกับการขอและต่ออายุวีซ่า รองลงมาคือ การเอาเปรียบนักท่องเที่ยว และปัญหาเรื่องภาษาในการสื่อสารกับคนไทย ตามลำดับ

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดหนองคาย พบว่า ควรให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ในการขอวีซ่าและการขอต่ออายุวีซ่าท่องเที่ยว รวมทั้งควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวตามลำดับ

5. ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดหนองคาย ส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผลดี คือ จะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ รองลงมาคือ มิตรภาพ และความสุขจากการพักผ่อน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนกันทางวัฒนธรรม

ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดนongคาย เสนอแนะสำหรับปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว โดยเห็นว่าการอำนวยความสะดวกในการออกวีซ่านับเป็นเรื่องที่สำคัญ รองลงมาคือควรให้มีการประกันสุขภาพของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวในประเทศไทย การให้ความรู้กับท้องถิ่นในด้านการกำจัดขยะของเสียเกิดจากการท่องเที่ยว การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีรูปแบบหลากหลาย การเพิ่มจำนวนวันการอนุมัติออกวีซ่า ตลอดจนถึงการอนุญาตให้ชาวต่างชาติสามารถซื้อที่ดินได้ เป็นต้น

3) จังหวัดเชียงใหม่

สรุปผลการศึกษาข้อมูลนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ จากแบบสอบถาม จำนวน 40 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 21-30 ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี และ ระหว่าง 41-45 ปี ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 32.78 ปี และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยประมาณ 233,529.40 บาท โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวส่วนใหญ่จะเดินทางมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา รองลงมา คือ ออสเตรเลีย และจากกลุ่มประเทศในภูมิภาคยุโรป รวมทั้งมาเลเซีย และฟิลิปปินส์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก่อน และพบว่าส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาคนเดียว รองลงมา คือ เดินทางมากับครอบครัว และเดินทางมากับกลุ่มเพื่อน ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยเฉลี่ยประมาณ 33 วัน

สำหรับงบประมาณในการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ มีงบประมาณท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ 272,857.10 บาท เหตุผลหลักที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ต้องการมาชมศิลปวัฒนธรรม ตามด้วยการชมทัศนียภาพทางธรรมชาติต่างๆ

2. การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยว

การใช้ประเภทของบริการในธุรกิจท่องเที่ยวจะแบ่ง เป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวนิยมใช้บริการของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

ส่วนที่ 2 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน และ

ส่วนที่ 3 การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน

การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านการบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และ บังกะโล รองลงมา คือ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร และ ร้านอาหาร และ การส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และ โรงพยาบาล เช่นเดียวกับการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ของ นักท่องเที่ยว ในส่วนการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน พบว่า มีนักท่องเที่ยวเพียง 1 ราย ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ซึ่งนับเป็นสัดส่วนที่น้อย เมื่อเทียบกับการใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐ และ เอกชน

3. รูปแบบของการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติจะประกอบด้วย การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จะนิยมทำกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ และการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท

สำหรับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วยการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาในรูปแบบต่างๆ

ในส่วนของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วยการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาดูงาน รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทยตามลำดับ โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน เช่นผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และบริษัทนำเที่ยว

สื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร คือเพื่อน รองลงมาคือญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ตามลำดับ ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่าส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือโทรทัศน์ ส่วนสื่อวิทยุ พบว่านักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ไม่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร สำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่านักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก นิตยสาร รองลงมาคือ วารสาร และ แผ่นพับ ในส่วนของสื่อกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก การประชุมและการสัมมนา

ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่าสื่อบุคคลมีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด โดยเฉพาะจาก “เพื่อน” และกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก โดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ คนไทยมีอัธยาศัยไมตรี รองลงมา คือ ชอบอาหารไทย และแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม ตามลำดับ

ในส่วนของเหตุผลที่สำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวบางส่วนไม่กลับมาเยือนอีก คือ ความไม่แน่ใจเกี่ยวกับโอกาส รองลงมา คือ ต้องการท่องเที่ยวประเทศที่แตกต่างกันออกไป และสภาพอากาศที่ร้อนจัด

4. ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จากกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ของพื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ควรมีการปรับปรุงและแก้ไขเรื่องราคาค่าที่พักที่ค่อนข้างมีราคาสูง รองลงมาคือการบริการด้านข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสารกับคนไทย เพราะคนไทยโดยเฉพาะในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะไม่สามารถที่จะสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ หรือสื่อสารได้น้อยมาก

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการจัดที่พักแบบพำนักระยะยาวในราคาพิเศษ ตลอดจนการจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร และการอำนวยความสะดวกด้านต่างๆให้เป็นระบบและเกิดความชัดเจนร่วมกันมากขึ้น และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

5. ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผลดี คือ จะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศรองลงมาคือ การได้แลกเปลี่ยนและเรียนรู้วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ และประเพณี ที่แตกต่าง รวมทั้งนักท่องเที่ยวรู้สึกว่าเป็นการพักผ่อนที่ดี

ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ได้เสนอแนะให้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เกี่ยวกับการพัฒนาความหลากหลายเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวเห็นว่า หากไม่มีกิจกรรมหลากหลายสำหรับนักท่องเที่ยว จะทำให้นักท่องเที่ยวเบื่อหน่าย นอกจากนี้ยังมีการเสนอเกี่ยวกับเรื่องสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการเกี่ยวกับเรื่องขยะ เพราะนักท่องเที่ยวเห็นว่าปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้นและยังไม่มีการบริหารจัดการร่วมกันอย่างชัดเจนและเป็นระบบ และท้ายที่สุดคือ การบริหารจัดการเกี่ยวกับเรื่องทัศนียภาพ ทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปมากกว่าที่ควรจะเป็น

5.2 สรุปผลการวิจัยในภาพรวม

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปภาพรวมทั้ง 3 พื้นที่ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (ชลบุรี หนองคาย เชียงใหม่)

สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (ชลบุรี หนองคาย เชียงใหม่) ของการศึกษานี้ เป็นผลที่ได้จากการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มภาคธุรกิจหรือกลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มองค์กรในระดับชุมชนหรือหน่วยงานในระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ซึ่งสรุปได้เป็นภาพรวมดังต่อไปนี้

1.1 สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของภาครัฐ

โดยภาพรวมแล้วกลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐฯ ประเมินว่า ปริมาณนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีจำนวนเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นอีกหลายเท่าตัว โดยที่บางส่วนอาจมีจำนวนลดลง เพราะนักท่องเที่ยวบางส่วนเริ่มที่จะมีรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ค่อนข้างหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น เลือกหยุดพักท่องเที่ยวระยะสั้นในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเดินทางต่อไปพำนักระยะยาวในจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดเชียงราย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากที่แผนกลุ่มยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวแนวอนุรักษ์หรือแนวนิเวศในกลุ่ม 4 จังหวัดภาคตะวันออกเชิงเหนือ อันประกอบด้วย 1) จังหวัดหนองคาย ที่เน้นด้านการค้า 2) จังหวัดอุดรธานีที่เน้นด้านอุตสาหกรรม 3) จังหวัดเลยที่เน้นด้านระบบนิเวศ และ 4) จังหวัด หนองบัวลำภู เพื่อที่จะเชื่อมต่อไปยังประเทศลาว เวียดนาม โดยจะมีบริการแบบเบ็ดเสร็จทางด้านการท่องเที่ยวที่ด่านท่องเที่ยวที่สำคัญในแต่ละจุดไป

จากแนวคิดดังกล่าว จะสัมพันธ์กับจำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่พบว่าในช่วงฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) จะมีนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวถึงประมาณ 3 แสนคน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณ 1 แสนคน โดยจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวในโซนประเทศยุโรปมากกว่าโซนอื่นๆ เช่น เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส เดนมาร์ก ตามด้วยประเทศสหรัฐอเมริกา ส่วนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียก็มีเพิ่มขึ้นกว่าเดิมบ้างแต่ไม่มากนัก เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ฮองกง จีน มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ตามลำดับ

1.2 สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของภาครัฐกิจ หรือกลุ่มผู้ประกอบการต่างๆ

สถานการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอยู่ในระดับดี และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมักเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ชอบเดินทางตามธรรมชาติ และผจญภัยมากขึ้นกว่าเดิมชมวิถีชีวิตคนเมือง โดยการเลือกที่จะอาศัยแบบประหยัดค่าใช้จ่ายแทบทุกวิถีทาง และนักท่องเที่ยวที่พำนักระยะยาวมักจะเป็นพวกที่อยู่เพื่อศึกษาความเป็นไทย สนใจการอยู่แบบไทยๆ และมีแนวโน้มจะมากขึ้น เพราะสภาพสังคมที่มีความเรียบง่าย เพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มักชอบความสงบ เป็นส่วนตัว ไม่ชอบสถานที่ที่มีเสียงดัง ก่อความรำคาญวุ่นวาย และค่าใช้จ่ายถูก

รูปแบบของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีลักษณะเฉพาะมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น และมีความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในรูปแบบที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น เช่นกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะเรื่อง เช่น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มนักวิจัย กลุ่มศิลปินวัฒนธรรม กลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ เช่นกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องต่างๆ กลุ่มที่ต้องการจะมาพักผ่อนแบบสั้นโดย กลุ่มผู้ที่มาออกกำลังกาย ฯลฯ ก็จะมีจำนวนที่มากขึ้นเช่นกัน

แต่โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมักจะเป็นกลุ่มที่เคยมาเที่ยวประเทศไทยแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวแนวสำรวจก็ได้ โดยที่บางคนถูกใจที่วางแผนที่จะมาเที่ยวใหม่และอยู่นานขึ้น บางคนก็ได้เพื่อน ได้ภรรยา หรือสามีไทย ก็ร่วมกันทำธุรกิจต่างๆที่เกี่ยวข้อง หรือวางแผนที่จะมาใช้ชีวิตในบั้นปลายร่วมกัน ฯลฯ เพราะค่าครองชีพของประเทศไทยถูกกว่ามาก ตลอดจนประเทศไทยมีลักษณะของวัฒนธรรมประเพณี และความเป็นอยู่ต่างๆที่แตกต่างกับพวกเขา

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันยังคงมีน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณนักท่องเที่ยวระยะสั้น

1.3 สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองขององค์กรในพื้นที่ หรือระดับชุมชน

สรุปภาพรวมสถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มผู้นำชุมชน และหน่วยงานระดับท้องถิ่น ดังเช่นที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีแนวโน้มที่ดีขึ้นเรื่อยๆ เพราะนักท่องเที่ยวเห็นว่าเชียงใหม่เป็นเมืองที่น่าอยู่ซึ่งติดใช้ชีวิตแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพราะค่าใช้จ่ายในประเทศไทย ค่าครองชีพต่ำกว่าในต่างประเทศ แต่ถ้าเป็นพื้นที่ของจังหวัดชลบุรี จะพบว่าแนวโน้มไปในทางเดียวกันคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทนี้จะเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ โดยคู่ได้จากอัตราการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มมากขึ้น โดยมีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของ

แต่ถ้าเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะตัวสูง เช่น พื้นที่ของจังหวัดหนองคาย นับว่าเป็นพื้นที่ที่จะมีลักษณะที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เช่น มีความสงบ มีความเป็นธรรมชาติ แต่จะยังคงเป็นการท่องเที่ยวเป็นฤดูกาล กล่าวคือนักท่องเที่ยวไม่มีต่อเนื่องตลอดทั้งปีแต่จะมีเป็นบางช่วงและจำนวนนักท่องเที่ยวไม่สม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามโดยภาพรวม จำนวนนักท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้นแต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับในช่วง 2-3 ปี ที่ผ่านมา และจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะมีการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ร่วมกันทั้งในระดับภาค ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค เช่น แผนพัฒนาการท่องเที่ยวใน 4 จังหวัดคือ อุดรธานี หนองคาย เลย และหนองบัวลำภู ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เป็นต้น

1.4 สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวรวม 3 พื้นที่ อันได้แก่พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดหนองคายด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 129 คน ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 20-25 ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง ระหว่าง 26-30 ปี และระหว่าง 31-35 ปี ตามลำดับ และมีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยประมาณ 159,301.40 บาท

โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ เดินทางมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา รองลงมาคือ กลุ่มประเทศทางยุโรป อังกฤษ ฝรั่งเศส ส่วนในโซนเอเชียก็จะพบญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ จีน เกาหลีตามลำดับ นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะประกอบด้วยกลุ่มที่เคยและไม่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก่อน และพบว่าส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาคนเดียว รองลงมา คือ เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน และ เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ และมีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 93 วัน

1.5 สรุปภาพรวมสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (ชลบุรี หนองคาย เชียงใหม่) จากมุมมองของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

โดยภาพรวมแล้วกลุ่มผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐฯ จำนวนหนึ่งประเมินว่าปริมาณนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีจำนวนเพิ่มขึ้น ในขณะที่อีกจำนวนหนึ่งประเมินว่าน่าจะมีจำนวนลดลง โดยเห็นว่านักท่องเที่ยวมักเลือกหยุดพักท่องเที่ยวระยะสั้นในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเดินทางต่อไปท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดเชียงราย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

ซึ่งจะสอดคล้องกับ สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของพื้นที่จังหวัดหนองคาย ที่อยู่ในระดับดีและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การดู

ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ต่อเนื่องตลอดทั้งปี เป็นลักษณะการท่องเที่ยวที่เข้ามาเป็นบางฤดูกาลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือนักท่องเที่ยวแต่ละคนจะมีเป็นบางช่วงและจำนวนนักท่องเที่ยวไม่สม่ำเสมอเช่น มีเฉพาะในฤดูหนาว

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมจำนวนนักท่องเที่ยวน่าจะมีเพิ่มมากขึ้นถ้าหากมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์แล้วเสร็จน่าจะดีขึ้นมีการทำกลุ่มยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ 4 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งประกอบด้วย 1) จังหวัดหนองคายที่เน้นด้านการค้า 2) จังหวัดอุดรธานีที่เน้นด้านอุตสาหกรรม 3) จังหวัดเลยที่เน้นด้านระบบนิเวศ และ 4) จังหวัดหนองบัวลำภู ที่มีการวางแผนร่วมกันในการเชื่อมต่อการท่องเที่ยวไปยังประเทศลาว เวียดนาม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในปัจจุบัน ที่จะมีการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จทางด้านการท่องเที่ยวที่ด่านท่องเที่ยวสำคัญๆ ต่างๆ

โดยส่วนใหญ่ได้คาดการณ์เกี่ยวกับปริมาณนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในอนาคตว่า มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจาก ประเทศสหรัฐอเมริกา และภูมิภาคยุโรป เช่นเยอรมัน อังกฤษ เดนมาร์ก ส่วนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคแถบเอเชียก็มีเพิ่มขึ้นกว่าเดิมบ้างแต่ไม่มากนัก เช่น มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น พบว่ามีความสอดคล้องกับภาพรวมของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดชลบุรี ที่นับว่าเพิ่มขึ้นค่อนข้างมากและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มีนักท่องเที่ยวเข้ามาพำนักระยะยาวเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ โดยดูได้จากอัตราการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่เพิ่มมากขึ้นโดยมีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของ รวมทั้งกลุ่มที่มาในลักษณะที่เป็น group tour มากยิ่งขึ้น ทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนยุโรป และโซนเอเชีย ฯลฯ โดยที่จำนวนโดยประมาณของนักท่องเที่ยวในรูปแบบของ Long Stay ของจังหวัดชลบุรีจะสอดคล้องกับที่หน่วยงานภาครัฐประเมินไว้คือ ถ้าเป็นฤดูกาลของการท่องเที่ยว (high season) มีถึงประมาณ 3 แสนคน และในช่วงทั่วไป (low season) จะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้ประมาณ 1 แสนคน ทั้งนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ก็จะมาในหลายๆลักษณะ ส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาคนเดียว รองลงมาคือ เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน และเดินทางมากับครอบครัวตามลำดับ และมีระยะเวลาพำนักรอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 93 วัน หลายคนก็เข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี บางคนมาปีละ 3 ครั้ง ครั้งละ 3 เดือน บางคนมาปีละครั้ง บางคนมาอยู่ถึง 6 เดือน แต่โดยภาพรวมแล้วจะอยู่ประมาณ 3-4 สัปดาห์ ยกเว้นพวกที่มีวัตถุประสงค์อื่นๆ ก็จะอยู่ยาวยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันยังคงมีน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณนักท่องเที่ยวระยะสั้น

ตอนที่ 2 สรุปประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่)

สรุปประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (ชลบุรี หนองคาย เชียงใหม่) ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผลที่ได้จากการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มภาคธุรกิจหรือกลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มองค์กรในระดับชุมชนหรือหน่วยงานในระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ซึ่งสรุปได้เป็นภาพรวมดังต่อไปนี้

2.1 ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของภาครัฐ

จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐ เห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในเชิงนิเวศที่เป็นแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และแนวนันทนาการ เรียงตามลำดับ

ทั้งนี้เพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ส่วนใหญ่ต้องการที่จะใช้บริการการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับเชิงศิลปวัฒนธรรมมากที่สุด รวมถึงนิยมการท่องเที่ยวที่เป็นวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนพื้นเมือง เช่นหมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตในชนบท ตลอดจนชมการสาธิตการผลิตสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าเชียงใหม่ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงได้เป็นอย่างดี เพราะการคมนาคมสะดวก ปลอดภัย และราคาถูกมาก

2.2 ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของภาคเอกชน หรือกลุ่มผู้ประกอบการ

จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในเชิงนิเวศที่เป็นแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ตามลำดับ

จากการแบ่งประเภทการท่องเที่ยวออกเป็น 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยว

ในแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะตามลำดับ

ประเภทการท่องเที่ยวหลักๆของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า ประเภทการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ และการท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นับว่าเป็นประเภทการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประเภทนี้นิยมมากที่สุด ดังรายละเอียดในข้อ 4.1-4.5

2.3 ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มองค์กรในระดับชุมชนหรือหน่วยงานในระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รองลงมา คือ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และบริษัทนำเที่ยว และหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล

จากประเภทการท่องเที่ยว 4 ประเภท คือ การท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติ แนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนเห็นว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบท่องเที่ยวในแนวธรรมชาติมากที่สุด รองลงมาเป็นการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี แนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะตามลำดับ

สำหรับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากสื่อบุคคล สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อกิจกรรม และสื่อสิ่งพิมพ์ นั้น พบว่า สื่อบุคคลเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน รองลงมา คือ ญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ตามลำดับ ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ โทรทัศน์ ส่วนสื่อวิทยุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวไม่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก นิตยสาร รองลงมาคือ วารสาร และแผ่นพับ ในส่วนของสื่อกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจากการประชุมและการสัมมนา

ส่วนการกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยในอนาคตนั้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก โดยมีเหตุผลที่สำคัญ คือ คนไทยมีอสังหาริมทรัพย์ รองลงมาคือ

ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว และอาหารไทย ตามลำดับ ในขณะที่มีนักท่องเที่ยวบางส่วนยังลังเลต่อการตัดสินใจโดยใช้เหตุผลว่า ต้องขึ้นอยู่กับจังหวะและโอกาส ความต้องการท่องเที่ยวในหลากหลายประเทศ สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว และความรู้สึกที่ว่าการท่องเที่ยวต่างชาติถูกเอาเปรียบ

จากประเภทการท่องเที่ยวหลักๆ ของกลุ่มนักท่องเที่ยว Long Stay พบว่า การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ธรรมชาติ นันทนาการ การท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และการท่องเที่ยวแบบผสมผสาน เช่นมาเที่ยวด้วย มาเรียนรู้ในบางเรื่องที่น่าสนใจด้วย มาทำธุรกิจด้วย หรือมาเยี่ยมเยียนคนรู้จัก เพื่อน แฟนเก่า ๆ ด้วย ฯลฯ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในรูปแบบนี้นับว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ดังรายละเอียดในข้อ 4.1-4.4

2.4 ประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

การใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้านการบริการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท และบังกะโล รองลงมา คือ การบริโภค เช่น ภัตตาคาร และร้านอาหาร และการส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา และโรงพยาบาล เช่นเดียวกับการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน ในส่วนการใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ใช้บริการหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ มีเพียงบางส่วนที่ใช้บริการข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบล, เทศบาล ซึ่งนับว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการด้านนี้นี้น้อย เมื่อเทียบกับการใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน

จากการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ การท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติจะประกอบด้วย การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ จะนิยมมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รองลงมา คือ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา ตามลำดับ

ส่วนการท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่นิยมทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ

การเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท ตามลำดับ

สำหรับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะทำกิจกรรม การท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับความสนุกสนานบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจแบบสงบๆ รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาในรูปแบบต่างๆ

ในส่วนของการท่องเที่ยวแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาดูงาน รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย ตามลำดับ

2.5 สรุปภาพรวมของประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (ชลบุรี หนองคาย เชียงใหม่) จากมุมมองของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผลการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวใน 4 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ และการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

ผลที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับประเภทของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่นิยมทำกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รองลงมาคือ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา

ส่วนการท่องเที่ยวประเภทที่เกี่ยวข้องกับแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี และการท่องเที่ยวชมวิถีชนบท พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรม และประเพณี รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท

สำหรับการท่องเที่ยวแนวนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง และการท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะ

ประกอบกิจกรรม เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิง รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

ในส่วนของการท่องเที่ยวแบบมีวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วย การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาดูงาน การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาดูงาน รองลงมาคือ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา และการท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย

ทำนองเดียวกัน ผลการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มผู้บริหารและผู้บริหารของหน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชนและผู้ปฏิบัติงานหน่วยงานในระดับท้องถิ่น ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทนี้เองต่างมีความเห็นคล้ายคลึงกันว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะนิยมการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ และแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ชอบสถานที่ที่มีความเป็นส่วนตัว สงบ ไม่มีสิ่งรบกวน โดยไม่ต้องมีความหวุหรรามากนัก แต่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวควรมีความเป็นกันเองกับนักท่องเที่ยว

2.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในภาพรวม

1. ควรพัฒนา ปรับปรุง และฟื้นฟูสถานที่แหล่งท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม สอดรับกับสภาพความเป็นธรรมชาติของแต่ละแหล่งสถานที่ท่องเที่ยว โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม

2. คิดสร้างสรรค์รูปแบบ และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และกลมกลืนกับสภาพพื้นที่แต่ละแหล่งท่องเที่ยว โดยควรยังคงสภาพความเป็นธรรมชาติ และ/หรือสอดคล้องกับวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทย

3. ควรพัฒนาระบบบริการข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ที่สะดวกและรวดเร็ว สำหรับนักท่องเที่ยว เช่น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการเดินทาง และข้อมูลจำเป็นและเกี่ยวข้องด้านอื่นๆ

4. เอื้ออำนวยความสะดวกด้านการออกวีซ่าหรือต่อหนังสือเดินทางตลอดรวมถึงการดูแลด้านความปลอดภัย การถูกเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

5. ควรพัฒนาด้วยการอบรมความรู้ความเข้าใจกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และความรู้ด้านอื่นที่จำเป็น เช่น ความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 3 สรุปผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่)

ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่) ของการศึกษาครั้งนี้ เป็นผลที่ได้จากการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มภาคธุรกิจหรือกลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มองค์กรในระดับชุมชนหรือหน่วยงานในระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ซึ่งสรุปได้เป็นภาพรวมดังต่อไปนี้

3.1 สรุปผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของกลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรี และหนองคาย ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐทั้งหมดเห็นว่า การจัดการการท่องเที่ยวระยะยาวส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้เพิ่มขึ้นไปทั่วพื้นที่ มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในการบริการด้านที่พักและอาหาร ของที่ระลึก บริษัทนำเที่ยว และรถเช่า เพิ่มขึ้น และในระดับชุมชน เช่น การจัดทำสินค้าที่ระลึก นอกจากนี้ยังมีการสร้างหรือส่งเสริมให้มีอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อรองรับ รวมถึงมีการระดมทุนกันเพื่อนำมาลงทุนมากขึ้น และมีนักลงทุนนอกพื้นที่ มาลงมาทุนในพื้นที่ สำหรับรองรับนักท่องเที่ยวด้วย ทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินตรา โดยเฉพาะเงินตราจากต่างประเทศ จะไหลเข้าสู่ประเทศไทยมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ปัจจุบันเนื่องจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังมีปริมาณไม่มากนักจึงอาจยังมองไม่เห็นถึงผลดีต่อเศรษฐกิจที่ชัดเจนนัก แต่เชื่อว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีแนวโน้มว่าจะดีขึ้นเรื่อยๆ ถ้าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีการบริหารจัดการที่ดีร่วมกันอย่างยั่งยืน ประกอบกับถ้ามีกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมากยิ่งขึ้นและมีความสม่ำเสมอก็จะสามารถทราบทิศทางเกี่ยวกับเศรษฐกิจได้ เพราะการเข้ามาพำนักระยะยาวจะทำให้เกิดการใช้จ่ายที่มากขึ้น เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น กระแสการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว จำนวนเงินลงทุนในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวก็เพิ่มสูงขึ้น ทำให้เงินตราต่างประเทศไหลเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น จนสามารถกลายเป็นรายได้หลักของประเทศ

2) ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐเห็นว่าการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวใน รูปแบบที่แตกต่างกันได้แก่

2.1) การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตคนในพื้นที่เพราะคนในชุมชนยังรักษาวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ประกอบกับการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีเดิมของตนเพื่อแสดงให้ชาวต่างชาติดูอยู่แล้วทำให้วัฒนธรรมไทยในท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง อย่างไรก็ตามมีบางส่วนที่เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงแต่เป็นในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องวิถีชีวิตกับนักท่องเที่ยว ซึ่งถือว่ามีผลดีมากกว่าผลเสีย ทั้งนี้สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงน่าจะมาจากการพัฒนาไปสู่ระบบความเป็นเมือง ตลอดจนค่านิยมที่เปลี่ยนไปของสังคมไทยมากกว่าที่จะเกิดจากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในทางตรงกันข้ามการที่นักท่องเที่ยวมาดูวัฒนธรรมไทยกลับกลายเป็นข้อดีที่จะทำให้มีการฟื้นฟูและรักษาวัฒนธรรมและประเพณีไทยไม่สูญหาย และมีความเข้มแข็งมากขึ้น ซึ่งแสดงว่าวัฒนธรรมไทยมีจุดแข็งที่ทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว

ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติก็ได้มีการเรียนรู้และสัมผัสในวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทยในชุมชนที่มีความเรียบง่าย ประกอบกับลักษณะของคนในชุมชนที่มีความเป็นกันเอง ยิ้มง่าย จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีความซาบซึ้ง ประทับใจ และเข้าใจดีถึงวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของไทย ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวยังรู้สึกว่าการท่องเที่ยวเป็นดินแดนที่พักหรือบ้านหลังที่สอง

2.2) การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลให้เกิดการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างชาติ และมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมท้องถิ่นกับวัฒนธรรมต่างชาติ อาทิ วัฒนธรรมการแต่งกาย วัฒนธรรมทางภาษา วัฒนธรรมการแสดงออก แต่จะไม่ส่งผลกระทบจนถึงขั้นทำลายวัฒนธรรมไทยท้องถิ่น เพราะวัฒนธรรมท้องถิ่นส่วนหนึ่งยังคงมีความเข้มแข็ง และประชาชนในท้องถิ่นมีความหวงแหนและอนุรักษ์สืบทอดกันต่อๆ มาด้วยดี

อย่างไรก็ตามหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่น และเอกชน ควรได้มีการร่วมมือและหันมาส่งเสริมตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีไทยเพื่อให้เกิดทั้งความเข้มแข็งและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

3) ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐทั้งหมดเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อด้านสังคม โดยภาพรวมอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่ก็คงไม่มากนัก หรือเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความ

เป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในลักษณะที่ดีขึ้น มีการจ้างงานในชุมชนเพิ่มมากขึ้น และเมื่อพิจารณาในภาพรวมทางสังคมแล้ว พบว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้ประชาชนในสังคมมีความสัมพันธ์กันดีตามเดิมที่เคยมีมาและค่อนข้างที่จะมีมากขึ้น โดยเฉพาะความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดความผูกพันกันของคนในท้องถิ่น ส่วนการย้ายถิ่นยังมีบ้างแต่น้อยลงเพราะมีงานทำในพื้นที่

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐมีความวิตกกังวลว่าหากมีนักท่องเที่ยวที่ไม่คงที่ก็อาจส่งผลกระทบต่อการสร้างงานและรายได้ของคนในชุมชนทำให้สภาพความเป็นอยู่ที่ไม่สม่ำเสมอได้เช่นกัน ซึ่งหากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้รับการส่งเสริมในทุกด้านมากขึ้นจะทำให้คนมีความผูกพันในสังคมท้องถิ่นและอพยพน้อยลง นอกจากนี้สมาชิกของชุมชนที่เคยออกไปทำงานนอกชุมชนก็กลับมาทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดีขึ้น มีการร่วมกันวางแผนและการป้องกันที่จะอนุรักษ์หรือรักษาสภาพสังคมไว้ให้มีความเข้มแข็ง

4) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยรวมไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ มากนัก อย่างไรก็ตามเมื่อมีการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว และมีนักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนมากก็ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เกิดมลภาวะต่างๆ ในบางจุดของพื้นที่โดยเฉพาะในจังหวัดใหญ่ที่มีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีการจราจรหนาแน่นขึ้นมากทำให้มลพิษจากการที่มีรถติดเพิ่มขึ้น และเมื่อมีสถานประกอบการเพิ่มขึ้นมีผู้ประกอบการกับสถานบริการมากขึ้น มีคนจำนวนมากขึ้นก็จะมีการทิ้งของเสีย เริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับน้ำทำให้มีการใช้น้ำในระบบต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น มีการใช้ยานพาหนะมากขึ้น เกิดขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

แต่ในทางตรงกันข้ามกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐต่างก็เห็นตรงกันว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะทำให้มีการวางมาตรการป้องกันโดยการจัดทำแผนงานเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมโดยหน่วยงานราชการและองค์กรส่วนท้องถิ่น และมีการรณรงค์ให้ประชาชน มีการช่วยเหลือกันดูแลรักษาเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดน่าท่องเที่ยวและพักผ่อนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้หากหน่วยงานภาครัฐและธุรกิจที่เกี่ยวข้องมีการวางระบบกลไกและแนวทาง การกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย และมีการรณรงค์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ชุมชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง อาจช่วยลดปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมได้

5) ผลกระทบด้านสาธารณูปโภค

โดยภาพรวมผลกระทบด้านสาธารณูปโภคกลุ่มตัวอย่างผู้นำภาครัฐเห็นว่ามีการขยายสาธารณูปโภค ทั้งด้านถนน การคมนาคม ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เพิ่มขึ้นมาก รวมทั้งมีการปรับปรุง ซ่อมแซมที่มีอยู่เดิมให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยังมีสาธารณูปโภคในบางด้านที่ยังขาดและมีความต้องการอยู่โดยเฉพาะในพื้นที่ที่อยู่รอบนอกที่ห่างไกล โดยเฉพาะการให้บริการโทรศัพท์พื้นฐาน และโทรศัพท์ระหว่างประเทศ ส่วนเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตก็ควรเพิ่มปริมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวพักด้วยเพราะนักท่องเที่ยวต้องการใช้ในระดับที่สูง เพื่อการติดต่อสื่อสารและการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ

กลุ่มผู้นำภาครัฐมีความเห็นว่า การจัดการกับระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มสูงขึ้นได้อย่างรวดเร็วและเพียงพอ

6) ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น มีการจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกตรวจตราความสงบเรียบร้อย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของยาเสพติด อาชญากรรม การพนัน โสเภณี ไม่ให้มีปัญหาขึ้น ส่วนในเขตชุมชนก็จะมีการจัดเวรยามที่เป็นอาสาสมัครคอยดูแลรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง เพื่อระวังความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะสนใจจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มาล้วนมีความต้องการความปลอดภัย มั่นคง ซึ่งถ้าทุกอย่างปลอดภัย นักท่องเที่ยวก็จะมีการบอกต่อกัน และจะส่งผลดีต่อการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยในที่สุด

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารภาครัฐบางส่วนได้ให้ความเห็นว่าปัญหาเรื่องความมั่นคงปลอดภัย และอาชญากรรมอาจจะมีการแอบแฝงเข้ามาจากต่างประเทศ ในรูปแบบนักท่องเที่ยว แต่หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบก็ได้มีการมาตรการในการดูแลอย่างเข้มงวดอยู่แล้ว ส่วนเรื่องความปลอดภัย หรืออาชญากรรมที่เกิดจากคนในพื้นที่อาจมีบ้าง เช่น เรื่องของยาเสพติด และการขายบริการทางเพศ ที่มีผู้จัดหาและให้บริการถึงที่แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวโดยตรงมากนักเพราะมีการตรวจตรา เฝ้าระวังและปราบปรามอย่างเข้มงวดอยู่แล้ว

3.2 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มผู้ประกอบการ

1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวช่วยให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น คือ ได้ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่มีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีการกระจายของรายได้ และมีการลงทุนมากขึ้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าหน่วยงานภาครัฐควรเข้ามามีบทบาททางด้านการส่งเสริมด้านการตลาด การฝึกอบรมความรู้ด้านการจัดการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้วย

2) ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะส่งผลต่อวัฒนธรรมไทย ในลักษณะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมระหว่างนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น เป็นการส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมของท้องถิ่น แม้จะมีการเลียนแบบวัฒนธรรมบางอย่างจากชาวต่างชาติอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้ส่งผลกระทบในทางทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวส่วนใหญ่ มักจะให้ความสนใจในวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นมากกว่า วัฒนธรรมประเพณีของไทยที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจ ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ งานลอยกระทง พิธีบายศรีสู่ขวัญ และวัฒนธรรมการรับประทานอาหารแบบไทย เป็นต้น

3) ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเห็นว่าด้านสังคมนั้น การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในทางที่ดีขึ้น คือช่วยทำให้ประชาชนเกิดความรักและผูกพันต่อท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น รวมทั้งช่วยสร้างความผูกพันระหว่างกันของคนในท้องถิ่น ทำให้การอพยพและย้ายถิ่นน้อยลง ผู้คนในทุกระดับสังคมมีโอกาสปรับปรุงวิถีชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น เมื่อความเป็นอยู่ดีขึ้น สภาพสิ่งแวดล้อม และการทำงานกลุ่มก็ดีขึ้น แม้จะมีการแข่งขันกันทางธุรกิจของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น แต่ก็ไม่มีผลกระทบในทางสังคมมากเกินไป

4) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งในทางที่ก่อให้เกิดมลภาวะมากขึ้น และทำให้เกิดการจัดการด้านเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นมากขึ้นด้วย ในทางที่ทำให้เกิดมลภาวะมากขึ้นนั้น ได้แก่ การทำให้มีปริมาณน้ำเสียในชุมชนมากขึ้น โดยเฉพาะน้ำเสียในชุมชนเมืองและแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้คน

อาศัยอยู่หนาแน่น นอกจากนั้นยังทำให้ปริมาณขยะในชุมชนเพิ่มมากขึ้น มีมลภาวะทางเสียง มีการก่อสร้างอาคารที่ขัดต่อระเบียบหรือสิ่งก่อสร้างที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ผู้ประกอบการส่วนหนึ่งเห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้ส่งผลทำให้เกิดการส่งเสริมและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมชุมชนในทางที่ดีขึ้น คือทำให้มีการกำจัดขยะในชุมชน และการควบคุมมลภาวะทางเสียงในชุมชนดีขึ้น ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอีกว่าต้องการให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันจัดทำแผนงานรณรงค์เพื่อการรักษาสภาพแวดล้อมในชุมชน โดยให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้วย รวมทั้งต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกกฎ และระเบียบเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนร่วมกัน

5) ผลกระทบด้านสาธารณูปโภค

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เห็นว่าปัจจุบันการจัดการสาธารณูปโภคในชุมชนดีขึ้น ได้แก่ มีการขยายตัวสาธารณูปโภคทุกด้าน ทั้งการคมนาคม การขนส่ง สังเกตเห็นได้จากการขยายถนนหนทาง ระบบสายส่งไฟฟ้าในชุมชน มีการขยายเทคโนโลยีการสื่อสาร และอินเทอร์เน็ต แต่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวยังเห็นว่ายังมีพื้นที่ท่องเที่ยวห่างไกลหลายแห่งยังต้องการสาธารณูปโภคดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อการเพิ่มขึ้นของปริมาณนักท่องเที่ยว รวมทั้งต้องการให้มีการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคที่ใช้งานมานานแล้ว เช่น การซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเสียหาย เป็นต้น

6) ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

กลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เห็นว่านโยบายการท่องเที่ยวส่งผลให้มีการจัดการเกี่ยวกับความมั่นคงและปลอดภัยมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการปราบปรามยาเสพติดที่เข้มงวดมากขึ้น มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัย การออกตรวจตราเพื่อความสะดวกสบายของเจ้าหน้าที่ มีตำรวจท่องเที่ยวคอยดูแลนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว และมีการจัดระบบเวรยามและอาสาสมัครคอยดูแลรักษาความปลอดภัยในเขตชุมชน ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวยังเห็นว่าควรมีพัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารและระบบฐานข้อมูลทางอาชญากรรมแบบเชื่อมโยงกันได้ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

3.3 ผลกระทบจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มผู้นำชุมชน

กลุ่มผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรี และหนองคาย ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้าน

ต่างๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถสร้างรายได้จากการบริการด้านที่พัก ด้านอาหาร และสินค้าที่ระลึก แก่นักท่องเที่ยว ทำให้ผู้คนสามารถใช้เวลาวางเอนาประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้กับตนเอง และทำให้ชุมชนมีรายได้ตลอดปี สมาชิกของชุมชนสามารถที่จะมีรายได้จำนวนมาก จนบางแห่งกลายเป็นรายได้หลักแทนรายได้จากอาชีพเดิม เช่น การมีรายได้จากการให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวธรรมชาติ การเป็นไกด์หรือผู้นำชมในพื้นที่ การเป็นผู้สาธิตการแสดงการเล่นต่างๆ การขายของที่ระลึก และการให้บริการต่างๆ ที่เป็นอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่เพื่อสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยว เช่น การนวดแบบแผนโบราณ การให้บริการเกี่ยวสมุนไพรเพื่อความงามและสุขภาพ การทำหัตถกรรม การค้าขายทั้งในรูปแบบของที่ระลึก ของเพื่อการตกแต่งประดิษฐ์ประดอยต่างๆ

อย่างไรก็ตามการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผลดี แต่พบว่า การกระจายทางด้านเศรษฐกิจในภาพรวมในชุมชนยังมีการกระจุกตัวอยู่ในวงแคบ หรือในกลุ่มผู้ที่มีทุนในการดำเนินการ ยังไม่สามารถกระจายอย่างกว้างขวางให้ครอบคลุมในวงกว้างที่เป็นกลุ่มชุมชนที่แท้จริงได้

ถึงแม้จะพบว่าโดยภาพรวมการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะส่งผลดีต่อด้านเศรษฐกิจแต่ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคที่สำคัญคือ การที่มีนักท่องเที่ยวในจำนวนที่ไม่แน่นอน สม่่าเสมอตลอดทั้งปีทำให้ผู้ประกอบการและชุมชนมีรายได้ที่ไม่แน่นอนตามไปด้วยโดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็ก เช่น หนองคาย ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบในลักษณะที่เป็นลูกโซ่ กล่าวคือ ในช่วงที่ไม่ใช่ฤดูกาลการท่องเที่ยว จะมีการจ้างงานที่ลดน้อยลง ทำให้แรงงานมีความไม่มั่นคงในอาชีพ อาจทำให้มีการอพยพ ย้ายถิ่นไปทำงานที่อื่นบ้าง ส่วนผู้ที่ยังคงมีงานทำส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลในครอบครัว หรือ เครือญาติ เท่านั้น ส่วนจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่และมีความหลากหลาย เช่น เชียงใหม่ หรือชลบุรี อาจได้รับผลกระทบบ้างแต่ไม่มากเท่า

ดังนั้นหากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้รับการส่งเสริมหรือบริหารจัดการที่ดี รวมทั้งมีการอบรม หรือให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการจะทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ประชาชน และประเทศชาติมาก

2) ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนในจังหวัด เชียงใหม่ ชลบุรี และหนองคาย เห็นว่าการจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ไม่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมไทย หรือมีการ

เปลี่ยนแปลงที่น้อยมาก เพราะคนในชุมชนมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง เนื่องจากต้องมีการฟื้นฟู วัฒนธรรมประเพณีเดิมของตนโดยใช้มาตรการการให้ความรู้แก่ชุมชนเพื่อสร้างและปลูกฝัง จิตสำนึกเพื่อแสดงให้ชาวต่างชาติดูอยู่แล้ว ทั้งนี้จะมีผู้อาวุโสในชุมชนเป็นแกนนำให้คนรุ่นใหม่ และทำเป็นแบบอย่าง ประกอบกับการดำเนินวิถีชีวิตของคนในชุมชนไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ดังนั้นในส่วนใหญ่แล้วนักท่องเที่ยวมักจะมีความประทับใจ และเข้าใจถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของไทย มีการเรียนรู้วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทย ไม่ว่าจะเป็น เรื่องอาหาร ภาษา และปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยตามวัตถุประสงค์หรือการรับรู้เกี่ยวกับ ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีจุดเด่นที่ ศิลปวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ จุดเด่นด้านธรรมชาติ รวมถึงอรรถาธิบายมิติที่งดงามของคนไทยมากกว่า แต่กลุ่มผู้นำชุมชนก็ได้แสดงความคิดเห็นว่ายังมี บางส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงแต่เป็นในลักษณะของการรับหรือการแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อให้ ตนเองมีการเปิดโลกทัศน์และมีทัศนคติที่กว้างขวางมากขึ้นและเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนเห็นว่า ภาครัฐควรมีบทบาทในการส่งเสริม ด้านวัฒนธรรม โดยการอบรมหรือให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับการรักษา ฟื้นฟู และการแสดง ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่ ให้รู้จักรักและ แสดงออกในวัฒนธรรมประเพณีไทยที่ถูกต้อง เช่น การจัดให้มีศิลปินหรือ ผู้เชี่ยวชาญมาสอน วัฒนธรรม ให้กับคนในชุมชนเพื่อที่จะได้แสดงหรือถ่ายทอดไปยังนักท่องเที่ยวให้เห็นถึงความ งดงามของวัฒนธรรม ประเพณีของไทย

3) ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในลักษณะที่ดีขึ้นบ้าง แต่ส่วนใหญ่ค่อนข้างคงที่ กล่าวคือ สังคมไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงก็ไม่มากนัก เพราะภาวการณ์ ในปัจจุบันที่โลกมีการเปลี่ยนแปลง อย่างตลอดเวลาและรวดเร็ว รวมทั้งสถานการณ์ด้านการ ท่องเที่ยวก็มีการเปลี่ยนแปลงในทำนองเดียวกัน แต่ก็ไม่ขัดต่อวิถีชีวิต และกรอบสังคมไทยมากนัก แต่กลับส่งผลดีทำให้คนไทยได้รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการที่ธำรงเอกลักษณ์ ความ ภาคภูมิใจในวัฒนธรรมประเพณีของตนไว้ร่วมกัน ทำให้เกิดความร่วมมือเกี่ยวกับการอนุรักษ์ รักษา ดูแลทรัพยากรต่างๆ มีอยู่ให้ยั่งยืนต่อไป รวมทั้งการช่วยกันปกป้องดูแลความสงบสุขใน บ้านในเมืองสังคมมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความรักและผูกพันในท้องถิ่น และไม่ไปหา งานที่อื่นประชาชนให้มีความกลมเกลียว รักสามัคคี มีการทำงานร่วมกัน เช่น ประชาชนมีการ ประชุมร่วมกัน มีการแสดงความคิดเห็น มีการช่วยเหลือกันระหว่างผู้ประกอบการ หรือชาวบ้าน

คนในสังคมจึงมีความผูกพันช่วยกันดูแลซึ่งกันและกันมากขึ้น และมีความรักในถิ่นฐานบ้านเกิด ซึ่งประชาชนหรือคนในสังคมมีความผูกพันเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว

นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนในสังคมยังคงมีความสัมพันธ์กันเช่นเดิมและค่อนข้างที่จะมีมากขึ้น ทั้งในด้านความผูกพันต่อท้องถิ่นและความผูกพันกันของคนในท้องถิ่นส่วน การย้ายถิ่นยังมีบ้างแต่น้อยลงเพราะมีงานทำในพื้นที่ อย่างไรก็ตามหากมีงานมากขึ้น หรือมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้รับการส่งเสริมในทุกด้านจะทำให้คนมีความผูกพันทำเป็นแบบอย่างก่อน หรือมีการทำแผนแม่บทในหมู่บ้าน จะช่วยให้คนมีความผูกพันในท้องถิ่นมากขึ้น

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนบางส่วนยังมีความวิตกกังวลว่าหากมีนักท่องเที่ยวคนไทยจากต่างพื้นที่ เข้ามาและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มสุรา ขับรถมอเตอร์ไซด์เสียดังทำให้รบกวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ และเป็นภาพสังคมที่ไม่ดี ไม่มีความสงบ และไม่น่ามาเที่ยวพักผ่อน หรือในจังหวัดที่มีการดำเนินการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ อาจมีปัญหาในเรื่องของอาชญา กรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวบ้าง เช่น การปล้นจี้ หรือ การหลอกลวงนักท่องเที่ยว ก็ถือว่าเป็นปัญหาทางสังคมประการหนึ่ง

4) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมในด้านน้ำ อากาศ ขยะ โดยส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีผลกระทบมากในระดับที่รุนแรงหรือเป็นอันตราย แต่การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวกลับส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อมในทุกด้านกล่าวคือประชาชน มีการช่วยเหลือกันดูแลรักษาเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดน่าท่องเที่ยวและพักผ่อน เพื่อดึงดูดหรือเป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะระดับนโยบายต้องมีการกำหนดแนวทางหรือกรอบในการดำเนินการที่ชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทนี้ร่วมกัน แต่ก็มีหลายครั้งที่ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ดูแลในระดับท้องถิ่น ยังไม่มีความรู้ ขาดความเข้าใจที่ชัดเจนร่วมกัน ทำให้ชุมชนบางแห่งดำเนินการไปผิดๆ

อย่างไรก็ตามหากมีการบริหารจัดการและการวางแผนที่ดี โดยรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่างๆที่ชัดเจนร่วมกันตั้งแต่ต้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างถูกต้องร่วมกัน เพราะชุมชนเจ้าของพื้นที่และตัวของนักท่องเที่ยวเองต่างต้องการที่จะช่วยกันดูแล และบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมของตนเองร่วมกันอยู่แล้วคงไม่เกิดปัญหาผลกระทบแน่นอน

5) ผลกระทบด้านสาธารณูปโภค

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับด้านสาธารณูปโภคในการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ คือ ด้านคมนาคม ไฟฟ้า ถนน โทรศัพท์ การสื่อสาร เทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ต ซึ่งพบว่าในภาพรวมผลกระทบด้านสาธารณูปโภคไม่มีปัญหา เพราะมีการขยายสาธารณูปโภคในทุกด้านซึ่งนับว่าเป็นผลดีที่มีการบริการเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตเมืองหรือชุมชนขนาดใหญ่

แต่อย่างไรก็ตามยังมีสาธารณูปโภคในบางด้านที่ยังขาดและมีความต้องการอยู่ เช่น โทรศัพท์พื้นฐาน เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมีความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในระดับที่สูง โดยเฉพาะในเขตชุมชนรอบนอกหรือที่ตั้งของแหล่งที่พัก แหล่งท่องเที่ยวที่สาธารณูปโภคเข้าไปไม่ถึง ดังนั้นภาครัฐจึงควรที่จะได้จัดบริการสาธารณูปโภคในด้านที่ขาดอย่างเร่งด่วน รวมทั้งต้องจัดให้มีการบริหารและการดำเนินการเป็นไปอย่างมีระบบร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ให้มีความสามารถที่จะรองรับการให้บริการ ตลอดจนการอำนวยความสะดวกและให้เข้าถึงนักท่องเที่ยวมากที่สุด

6) ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัย ยาเสพติด หรือการพนัน เพิ่มขึ้นโดยเป็นการส่งผลในทางที่ดีจากที่เคยทำอยู่แล้วเป็นประจำอยู่แล้ว เช่น มีการจัดชุดรักษาความสงบปลอดภัยในชุมชน ท้องถิ่น หรือหมู่บ้าน (ชรป.) เพิ่มขึ้นจากที่เคยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐคอยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว แต่ในจังหวัดที่มีความหลากหลายของการท่องเที่ยว เช่น ชลบุรี อาจมีปัญหาเรื่องความปลอดภัยหรือเกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้นกว่าเดิม แต่ทั้งนี้ไม่น่าจะเกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวด้วยเหตุผลที่ชื่นชอบทางด้านศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และด้านธรรมชาติ เป็นหลัก

3.4 สรุปภาพรวมของผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (ชลบุรี หนองคาย เชียงใหม่) จากมุมมองของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการภาครัฐ ผู้นำชุมชนและหน่วยงานในระดับท้องถิ่น และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของจังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรี และหนองคาย ได้แสดงความคิดเห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ

วัฒนธรรมไทย สังคม สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค ความมั่นคงปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์
ดังนี้

1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

โดยภาพรวมแล้วการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ประชาชนในพื้นที่มีงาน
ทำมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการลงทุนมากขึ้นและมีการกระจายของรายได้ ช่วยให้เศรษฐกิจของท้องถิ่น
โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น โดยเฉพาะในการบริการด้านที่พักและอาหาร ของที่ระลึก บริษัทนำ
เที่ยว และรถเช่า เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีการสร้างหรือส่งเสริมให้มีอาชีพใหม่ ๆ เกิดขึ้นในชุมชน
เช่น การนวดแบบแผนโบราณ การให้บริการเกี่ยวสมุนไพรเพื่อความงามและสุขภาพ การทำ
หัตถกรรมจนบางแห่งกลายเป็นรายได้หลักแทนรายได้จากอาชีพเดิมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
รวมถึงมีการระดมทุนกันเพื่อนำมาลงทุนมากขึ้น และมีนักลงทุนนอกพื้นที่ มาลงมาทุนในพื้นที่
สำหรับรองรับนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินตรา โดยเฉพาะเงินตราจากต่างประเทศ
ที่เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจะไหลเข้าสู่ประเทศไทยมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ปัจจุบันเนื่องจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยัง
มีปริมาณไม่มากนักและพบว่า การกระจายทางด้านเศรษฐกิจในภาพรวมในชุมชนยังมีการกระจุก
ตัวอยู่ในวงแคบๆ หรือในกลุ่มผู้ที่มีทุนในการดำเนินการเท่านั้น เช่น นักธุรกิจท้องถิ่น นักธุรกิจนอก
พื้นที่ หรือนักธุรกิจชาวต่างชาติที่มาแต่งงานกับคนไทยเพื่อใช้สิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจ ทำให้การ
ลงทุนหรือดำเนินการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังไม่สามารถกระจายอย่างกว้างขวางให้
ครอบคลุมในวงกว้างที่เป็นกลุ่มชุมชนที่แท้จริงได้ จึงอาจยังไม่ส่งผลดีต่อด้านเศรษฐกิจที่ชัดเจน
นัก

ถึงแม้จะพบว่าโดยภาพรวมการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะส่งผลดี
ต่อด้านเศรษฐกิจบ้างในทิศทางที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ประกอบกับถ้ามีกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
มากยิ่งขึ้นและมีความสม่ำเสมอก็จะสามารถทราบทิศทางเกี่ยวกับเศรษฐกิจได้ เพราะการเข้ามา
พำนักระยะยาวจะทำให้เกิดการใช้จ่ายที่มากขึ้น เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้
เพิ่มสูงขึ้น กระแสการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว จำนวนเงินลงทุนในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวก็เพิ่ม
สูงขึ้น ทำให้เงินตราต่างประเทศไหลเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น จนสามารถกลายเป็นรายได้
หลักของประเทศ แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยที่เป็นอุปสรรคที่สำคัญคือ การที่มีนักท่องเที่ยวในจำนวนที่
ไม่แน่นอนสม่ำเสมอตลอดทั้งปีก็ทำให้ผู้ประกอบการและชุมชนมีรายได้ที่ไม่แน่นอนตามไปด้วย
โดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวขนาดเล็ก เช่น หนองคาย หรือแม้จังหวัดใหญ่ที่มีการ
ท่องเที่ยวที่หลายหลายสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มาก เช่น เชียงใหม่ หรือชลบุรี ต่างก็ได้รับ
ผลกระทบในลักษณะเดียวกัน โดยผลกระทบดังกล่าวจะเกิดในลักษณะที่เป็นลูกโซ่ กล่าวคือ

ในช่วงที่ไม่ใช่ฤดูกาลการท่องเที่ยว จะมีการจ้างงานที่ลดน้อยลง ทำให้แรงงานมีความไม่มั่นคงในอาชีพ อาจทำให้มีการอพยพ ย้ายถิ่นไปทำงานที่อื่นบ้าง ส่วนผู้ที่ยังคงมีงานทำส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลในครอบครัว หรือ เครือญาติ เท่านั้น

ดังนั้นหากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้รับการส่งเสริมหรือบริหารจัดการที่ดีร่วมกันอย่างยั่งยืนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการอบรม หรือให้ความรู้แก่ประชาชนและผู้ประกอบการจะทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้ประชาชน และประเทศชาติเพิ่มมากขึ้น

2) ผลกระทบด้านวัฒนธรรม

การจัดการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลต่อด้านวัฒนธรรมไทยใน 2 ลักษณะคือ

2.1) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมที่น้อยมาก เพราะคนในพื้นที่หรือในชุมชนยังรักษาวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ประกอบกับการฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีเดิมของตนเพื่อแสดงให้ชาวต่างชาติดูอยู่แล้วทำให้วัฒนธรรมไทยในท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง อย่างไรก็ตามมีบางส่วนที่เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงบ้างแต่เป็นในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องวิถีชีวิตกับนักท่องเที่ยว แต่โดยส่วนใหญ่แล้วนักท่องเที่ยวก็จะมี ความประทับใจ และเข้าใจดีถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของไทย มีการเรียนรู้วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ของคนไทย และธรรมชาติ รวมถึงอรรถาธิบายไมตรีทักทายของคนไทย จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีความซาบซึ้ง ประทับใจ และเข้าใจดีถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นของไทย ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวยังรู้สึกที่ประเทศไทยเป็นดินแดนที่พักหรือบ้านหลังที่สองซึ่งถือว่ามีความดีมากกว่าผลเสีย ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงจะเป็นในลักษณะของการรับหรือการแลกเปลี่ยนความรู้ ก็เพื่อให้ตนเองมีการเปิดโลกทัศน์และมีทัศนคติที่กว้างขวางมากขึ้นและเพื่อให้เกิดความรู้สึที่ดีต่อกันระหว่างคนไทยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

สำหรับสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงน่าจะมาจากการพัฒนาไปสู่ระบบความเป็นเมือง ตลอดจนค่านิยมที่เปลี่ยนไปของสังคมไทยมากกว่าที่จะเกิดจากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในทางตรงกันข้ามการที่นักท่องเที่ยวมาสู่วัฒนธรรมไทยกลับกลายเป็นข้อดีที่จะทำให้มีการฟื้นฟูและรักษาวัฒนธรรมและประเพณีไทยไม่สูญหาย และมีความเข้มแข็งมากขึ้น ซึ่งแสดงว่าวัฒนธรรมไทยมีจุดแข็งที่ทำให้ชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยว

2.2) การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ส่งผลให้เกิดการผสมผสาน และเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมต่างชาติ และมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมท้องถิ่นกับวัฒนธรรมต่างชาติ อาทิ วัฒนธรรมการแต่งกาย วัฒนธรรมทางภาษา วัฒนธรรมการแสดงออก

แต่ก็ไม่ได้ส่งผลกระทบในทางทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวส่วนใหญ่ มักจะให้ความสนใจในวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นมากกว่า เพราะวัฒนธรรมท้องถิ่นส่วนหนึ่งยังคงมีความเข้มแข็ง และประชาชนในท้องถิ่นมีความหวงแหนและอนุรักษ์สืบทอดกันต่อไป มาด้วยดี

อย่างไรก็ตามหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่น และเอกชน ควรได้มีการร่วมมือและหันมาส่งเสริมตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีไทยมีการใช้มาตรการการให้ความรู้แก่ชุมชนเพื่อสร้างและปลูกฝังจิตสำนึกแก่คนในชุมชน โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่โดยจัดให้มีผู้อาวุโสในชุมชน ศิลปินหรือ ผู้เชี่ยวชาญมาสอนหรือฟื้นฟูวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดทั้งความเข้มแข็งและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

3) ผลกระทบด้านสังคม

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ในลักษณะที่ดีขึ้นบ้าง แต่ส่วนใหญ่ก่อนข้างคงที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่รวดเร็วนัก กล่าวคือ สังคมไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลง หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงก็ไม่มากนัก แต่ก็ไม่ขัดต่อวิถีชีวิต และกรอบสังคมไทยมากนัก แต่กลับส่งผลดีทำให้คนไทยได้รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการที่ธำรงเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ประเพณีของตนไว้ร่วมกัน ทำให้เกิดความร่วมมือเกี่ยวกับการอนุรักษ์ รักษา ดูแลทรัพยากรต่างๆ มีอยู่ให้ยั่งยืนต่อไป รวมทั้งการช่วยกันปกป้องดูแลความสงบสุขในบ้านในเมืองสังคมมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความรักและผูกพันในท้องถิ่น มีการจ้างงานในชุมชนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดความผูกพันกันของคนในท้องถิ่น ส่วนการย้ายถิ่นยังมีบ้างแต่น้อยลงเพราะมีงานทำในพื้นที่ และไม่ไปหางานที่อื่นทำให้ประชาชนมีความกลมเกลียว รักสามัคคี มีการทำงานร่วมกัน มีการประชุมร่วมกัน มีการแสดงความคิดเห็น มีการช่วยเหลือกันระหว่างผู้ประกอบการ หรือชาวบ้าน และคนในสังคมจึงมีความผูกพันช่วยกันดูแลซึ่งกันและกันมากขึ้น มีความรักในถิ่นฐานบ้านเกิด ซึ่งประชาชนหรือคนในสังคมมีความผูกพันเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว

นอกจากนี้ยังพบว่าประชาชนในสังคมยังคงมีความสัมพันธ์กันเช่นเดิมและค่อนข้างที่จะมีมากขึ้น ทั้งในด้านความผูกพันต่อท้องถิ่นและความผูกพันกันของคนในท้องถิ่นส่วนการย้ายถิ่นยังมีบ้างแต่น้อยลงเพราะมีงานทำในพื้นที่ อย่างไรก็ตามหากมีงานมากขึ้น หรือมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น และการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้รับการส่งเสริมในทุกด้านจะทำให้คนมีความผูกพันทำเป็นแบบอย่างก่อน หรือมีการทำแผนแม่บทในหมู่บ้าน จะช่วยให้คนมีความผูกพันในท้องถิ่นมากขึ้น

ซึ่งหากการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้รับการส่งเสริมในทุกด้านมากขึ้นจะทำให้คนมีความผูกพันในสังคมท้องถิ่นและอพยพน้อยลง นอกจากนี้สมาชิกของชุมชนที่เคยออกไปทำงานนอกชุมชนก็กลับมาทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดีขึ้น มีการร่วมกันวางแผนและการป้องกันที่จะอนุรักษ์หรือรักษาสภาพสังคมไว้ให้มีความเข้มแข็ง

อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนบางส่วนยังมีความวิตกกังวลว่าหากมีนักท่องเที่ยวคนไทยจากต่างพื้นที่ เข้ามาและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทำให้รบกวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ และเป็นภาพสังคมที่ไม่ดี ไม่มีความสงบ และไม่นำมาเที่ยวพักผ่อน หรือในจังหวัดที่มีการดำเนินการท่องเที่ยวขนาดใหญ่ อาจมีปัญหาในเรื่องของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวบ้าง เช่น การปล้นจี้ หรือ การหลอกลวงนักท่องเที่ยว ก็ถือว่าเป็นปัญหาทางสังคมประการหนึ่ง

4) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมในด้านน้ำ อากาศ ขยะ โดยส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีผลกระทบมากในระดับที่รุนแรงหรือเป็นอันตราย ซึ่งเป็นธรรมชาติของการขยายตัวด้านการท่องเที่ยว ที่นักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนมากก็ย่อมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เกิดมลภาวะต่าง ๆ ในบางจุดของพื้นที่โดยเฉพาะในจังหวัดใหญ่ที่มีการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีการจราจรหนาแน่นขึ้นมากทำให้มลพิษจากการที่มีรถติดเพิ่มขึ้น และเมื่อมีสถานประกอบการเพิ่มขึ้นมีผู้ประกอบการกับสถานบริการมากขึ้น มีคนจำนวนมากขึ้นก็จะมีการทิ้งของเสีย เริ่มมีปัญหาด่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น มีการใช้ยานพาหนะมากขึ้น เกิดขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

แต่การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวกลับส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อมในทุกด้านกล่าวคือประชาชน มีการช่วยเหลือกันดูแลรักษาเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดน่าท่องเที่ยวและพักผ่อน เพื่อดึงดูดหรือเป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะระดับนโยบายต้องมีการกำหนดแนวทางหรือกรอบในการดำเนินการที่ชัดเจน ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวประเภทนี้ร่วมกัน แต่ก็มีหลายครั้งที่ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ดูแลในระดับท้องถิ่น ยังไม่มีความรู้ ขาดความเข้าใจที่ชัดเจนร่วมกัน ทำให้ชุมชนบางแห่งดำเนินการไปผิดๆ

อย่างไรก็ตามหากมีการบริหารจัดการและการวางแผนที่ดี โดยรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนงานรณรงค์เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้วย รวมทั้งต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกกฎ ระเบียบและมาตรการต่าง ๆ ที่ชัดเจนร่วมกันตั้งแต่ต้น เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

ในชุมชนร่วมกัน รวมทั้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างถูกต้องร่วมกัน เพราะชุมชนเจ้าของพื้นที่และตัวของนักท่องเที่ยวเองต่างต้องการที่จะช่วยกันดูแล และบำรุงรักษาสถานที่แวดล้อมของตนเองร่วมกันเพื่อให้สิ่งแวดล้อมสะอาดน่าท่องเที่ยวและพักผ่อนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว คงไม่เกิดปัญหาผลกระทบแน่นอน

5) ผลกระทบด้านสาธารณูปโภค

ในภาพรวมการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีผลกระทบต่อด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ได้แก่ด้านคมนาคม ไฟฟ้า ถนน โทรศัพท์ การสื่อสาร เทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ต นั้นพบว่าไม่มีปัญหา เพราะมีการขยายสาธารณูปโภคในทุกด้านรวมทั้งมีการปรับปรุงซ่อมแซมที่มีอยู่เดิมให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นซึ่งนับว่าเป็นผลดีที่มีการบริการเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตเมืองหรือชุมชนขนาดใหญ่

แต่อย่างไรก็ตามยังมีสาธารณูปโภคในบางด้านที่ยังขาดและมีความต้องการอยู่ เช่น โทรศัพท์พื้นฐาน เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมีความต้องการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในระดับที่สูงเพื่อการติดต่อ สื่อสารและการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ โดยเฉพาะในเขตชุมชนพื้นที่รอบนอกหรือที่ตั้งอยู่ห่างไกลแหล่งที่พัก แหล่งท่องเที่ยวที่สาธารณูปโภคเข้าไปไม่ถึง ดังนั้นภาครัฐจึงควรที่จะได้จัดบริการสาธารณูปโภคในด้านที่ขาดอยู่อย่างเร่งด่วน รวมทั้งต้องจัดให้มีการบริหารและการดำเนินการเป็นไปอย่างมีระบบร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ให้มีความสามารถที่จะรองรับการให้บริการ ตลอดจนการอำนวยความสะดวกและให้เข้าถึงนักท่องเที่ยวมากที่สุด

นอกจากนี้การจัดการกับระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มสูงขึ้นได้อย่างรวดเร็วและเพียงพอ

6) ผลกระทบด้านความมั่นคงและปลอดภัย

การดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงปลอดภัยเพิ่มขึ้น มีการจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกตรวจตราความสงบเรียบร้อย จากที่เคยทำอยู่แล้วเป็นประจำอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของยาเสพติด อาชญากรรม การพนัน โสเภณี ไม่ให้มีปัญหาขึ้น ส่วนในเขตชุมชนก็จะมีการจัดเวรยามที่เป็นอาสาสมัครคอยดูแลรักษาความปลอดภัยเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง เพื่อระวังความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะสนใจจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มาล้วนมีความต้องการความปลอดภัย มั่นคง ดังนั้นถ้าทุกอย่างปลอดภัย

นักท่องเที่ยวก็จะมีการบอกต่อกัน และจะส่งผลดีต่อการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยในที่สุด

อย่างไรก็ตามปัญหาเรื่องความมั่นคงปลอดภัย และอาชญากรรมอาจจะมีการแอบแฝงเข้ามาจากต่างประเทศ ในรูปแบบนักท่องเที่ยว แต่หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบก็ได้มีการมาตรการในการดูแลอย่างเข้มงวดอยู่แล้ว มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัย การออกตรวจตราเพื่อความสะดวกสบาย ร้อยของเจ้าหน้าที่ มีตำรวจท่องเที่ยวคอยดูแลนักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว และมีการจัดระบบเวรยามและอาสาสมัครคอยดูแลรักษาความปลอดภัยในเขตชุมชน ส่วนเรื่องความปลอดภัย หรืออาชญากรรมที่เกิดจากคนในพื้นที่อาจมีบ้าง เช่น เรื่องของยาเสพติด การขายบริการทางเพศ แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวโดยตรงมากนักเพราะมีการตรวจตรา ฝ้าระวัง และปราบปรามอย่างเข้มงวดอยู่แล้วและที่สำคัญรัฐควรมีพัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารและระบบฐานข้อมูลทางอาชญากรรมแบบเชื่อมโยงกันได้ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

ตอนที่ 4 สถานการณ์ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่)

สถานการณ์ด้านการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่) ของการศึกษาครั้งนี้ เป็นผลที่ได้จากการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มภาคธุรกิจหรือกลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มองค์กรในระดับชุมชนหรือหน่วยงานในระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ซึ่งสรุปได้เป็นภาพรวมดังต่อไปนี้

4.1 สถานการณ์ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของภาครัฐ

โดยภาพรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของหน่วยงานภาครัฐที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทั้งทางตรงและทางอ้อมเห็นว่า การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังมีน้อยอยู่ หรือแทบจะไม่มี การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้เลย เพราะเท่าที่เห็นมักจะเป็นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั่วไป ถ้าจะมีบ้างก็จะเป็นการปะปนอยู่ อีกทั้งการประชาสัมพันธ์ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเพราะเป็นการดำเนินการในรูปแบบที่ต่างคนต่างทำ ทำให้ภาพที่เห็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวประเภทนี้ไม่เป็นระบบ ขาดความสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานในระดับท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวเองจำเป็นต้องมีการจัดระบบเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อร่วมกันในการส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่มากยิ่งขึ้น โดยใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย รวมทั้งมีการใช้สื่อที่หลากหลาย และต้องมีการปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพื่อสนองตอบความต้องการของนักท่องเที่ยว และควรต้องมีการพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน หรือสนับสนุนให้มีมีการแข่งขันกันมากขึ้น เพราะการประชาสัมพันธ์จะส่งผลให้นักท่องเที่ยวรู้จักการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทย และเข้ามาเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ทั้งนี้กลุ่มตัวแทนภาครัฐเห็นว่า ภาครัฐเองควรทำหน้าที่เป็นแกนนำในการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์และการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการตลาดในภาพรวม เพราะมีทั้งเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ ส่วนภาคเอกชนที่เป็นกลุ่มผู้ประกอบการในระดับต่างๆ รวมทั้งชุมชนก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนอยู่แล้ว

ส่วนสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์นั้น ควรมีการใช้สื่อที่หลากหลาย ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต สื่อซีดี รายการโทรทัศน์ และรายการวิทยุ ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์จะอยู่ในรูปแบบของเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ และที่เห็นว่าเป็นนิยามทำ และมักจะได้ผลบ่อยๆคือ สื่อกิจกรรมได้แก่ การจัดนิทรรศการ การแสดง การละเล่นต่างๆ และที่สำคัญอีกสื่อหนึ่งคือ บุคคลได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ กลุ่มผู้ประกอบการ แกนนำหรือตัวแทนชุมชน เป็นต้น

4.2 สถานการณ์ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มผู้ประกอบการ

กลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เห็นว่าการดำเนินการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวยังมีน้อย และค่อนข้างขาดประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์แบบต่างคนต่างทำ ไม่เป็นระบบ ไม่ประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประสานร่วมกับชุมชน แกนนำชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่

นอกจากนี้ ทั้งกลุ่มผู้ประกอบการเอง และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาครัฐเอง รวมทั้งชุมชน ล้วนต่างขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอีกหลายๆด้าน เช่น ด้านการส่งเสริม การสนับสนุน หลักการ กฎ กติกา ข้อกำหนด องค์ประกอบและจุดเน้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทั้งนี้เป็นเพราะในปัจจุบันกลุ่มผู้ประกอบการการท่องเที่ยวโดยเฉพาะที่เป็นการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ต่างต้องรวมตัวกันแบบเพื่อให้ธุรกิจ

อยู่รอด และขาดที่พึ่ง เพราะว่านโยบาย กฎ และระเบียบปฏิบัติต่างๆ ในปัจจุบันยังไม่ชัดเจนทำให้หลายคนยังไม่กล้าลงทุน แต่มีผู้ประกอบการบางกลุ่มเร่งรีบทำเพื่อตอรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามามาก แต่ในที่สุดก็เกิดปัญหาในการดำเนินงานดังกล่าว

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวยังให้ความเห็นอีกว่า ภาครัฐควรจะเป็นแกนนำในดำเนินการด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพราะว่ามีทั้งเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญ และมีความพร้อมอีกหลายด้าน ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นโดยใช้สื่อที่หลากหลายยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเฉพาะ

4.3 สถานการณ์ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มหน่วยงานในพื้นที่ รวมทั้งองค์กรชุมชน

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว โดยหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ททท. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในภาครัฐ เอกชนผู้ประกอบการและหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ต่างก็มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ทำให้จังหวัดมีชื่อเสียงด้านนี้มากขึ้น และมึนักท่องเที่ยวรับรู้มีข้อมูลการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น โดยมีการใช้สื่อที่หลากหลาย ได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซีดี และรายการโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์จะอยู่ในรูปแบบของเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ ส่วนสื่อกิจกรรมได้แก่ การจัดนิทรรศการ การแสดง และนอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อบุคคล ซึ่ง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าผู้ประกอบการ พนักงานเป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามต่อเนื่อง ยังขาดการวางแผนและขาดการประสานงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

การดำเนินประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวนั้นนับว่ายังมีปริมาณที่น้อยมาก ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มาท่องเที่ยวโดยได้ข้อมูลมาจากการสื่อสารระหว่างบุคคลกับกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือจากญาติพี่น้อง มากกว่า ดังนั้นจึงควรที่จะได้มีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นในทุกรูปแบบและต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และกลุ่มที่เป็นนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในอันดับแรกที่กลุ่มผู้ให้บริการการท่องเที่ยวต้องมีความชัดเจน ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพร่วมกัน กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยน

ตลอดเวลา มีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน เพื่อสนองตอบให้เป็นที่พอใจของผู้มาพักเที่ยวในประเทศไทย

4.4 สถานการณ์ด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากหน่วยงานของรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รองลงมา คือ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านจำหน่ายของที่ระลึก และบริษัทนำเที่ยว และหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล

สำหรับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจากสื่อมวลชน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อกิจกรรม และสื่อสิ่งพิมพ์นั้น พบว่า สื่อมวลชนเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมากที่สุด โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน รองลงมา คือ ญาติพี่น้อง และเจ้าหน้าที่หน่วยงาน ตามลำดับ ในส่วนของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ โทรทัศน์ ส่วนสื่อวิทยุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวไม่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจาก นิตยสาร รองลงมาคือ วารสาร และแผ่นพับ ในส่วนของสื่อกิจกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลข่าวสารจากการประชุมและการสัมมนา ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม

4.5 สรุปภาพรวมเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่)

กลุ่มตัวอย่างผู้นำชุมชนส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว โดยหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ททท. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในภาครัฐ เอกชนผู้ประกอบการและหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ต่างก็มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเพื่อส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ทำให้จังหวัดมีชื่อเสียงด้านนี้มากขึ้น และมีการท่องเที่ยวรับรู้มีข้อมูลการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น โดยมีการใช้สื่อที่หลากหลาย ได้แก่ สื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซีดี และรายการโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์จะอยู่ในรูปแบบของเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ ส่วนสื่อกิจกรรมได้แก่ การจัดนิทรรศการ การแสดง และนอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อบุคคล ซึ่ง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าผู้ประกอบการ พนักงานเป็นต้น

อย่างไรก็ตามการดำเนินการประชาสัมพันธ์ยังขาดการวางแผนและขาดการประสานงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และต่อเนื่อง การประชาสัมพันธ์ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การดำเนินการยังเป็นแบบต่างคนต่างทำ นอกจากนี้การดำเนินประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวที่นับว่ายังมีปริมาณที่น้อยมาก ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มาท่องเที่ยวโดยได้ข้อมูลมาจากการสื่อสารระหว่างบุคคลกับกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือจากญาติพี่น้องมากกว่า

ดังนั้นจึงควรที่จะได้มีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นในทุกรูปแบบและต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องมีความชัดเจน รวมทั้งต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพร่วมกัน อีกทั้งกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา มีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน เพื่อสนองตอบให้เป็นที่พักใจของนักท่องเที่ยว

ทั้งนี้ ภาครัฐเองควรทำหน้าที่เป็นแกนนำในการดำเนินการ ประชาสัมพันธ์และการจัดการด้านการตลาดในภาพรวมเพราะมีทั้งเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ ส่วนภาคเอกชนผู้ประกอบการและชุมชนก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนอยู่แล้ว อีกทั้งควรได้มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นโดยใช้สื่อที่หลากหลายยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเฉพาะด้วย

ตอนที่ 5 สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบ

พำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่)

สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่) ของการศึกษาครั้งนี้ เป็นผลที่ได้จากการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มภาคธุรกิจหรือกลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มองค์กรในระดับชุมชนหรือหน่วยงานในระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ซึ่งสรุปได้เป็นภาพรวมดังต่อไปนี้

5.1 สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของภาครัฐ

1) สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคจากมุมมองของภาครัฐ

1. ขาดหน่วยงานกลาง หรือหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่บริหารจัดการและประสานงานกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

2. ขาดงบประมาณที่เป็นระบบชัดเจนเพื่อใช้ในการส่งเสริม หรือบริหารจัดการเกี่ยวกับการดำเนินงานการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

3. ขาดแคลนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทั้งในด้านความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ด้านความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการบริหารจัดการ กฎเกณฑ์ กติกาต่างๆ รวมทั้งทักษะเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่ต้องใช้ทั้งภาษาต่างประเทศ ประสบการณ์ ตลอดจนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมของชาวต่างชาติต่างๆ ฯลฯ

4. ขาดการส่งเสริมการตลาดโดยเฉพาะการสื่อสารการตลาดหรือการประชาสัมพันธ์เพื่อการตลาดในการที่จะขายสินค้า รวมทั้งการบริการทุกด้าน เช่น ที่พัก อาหาร สถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติสินค้าที่ระลึก ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับการพำนักระยะยาว

5. ขาดความเชี่ยวชาญ รวมทั้งขาดประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ในกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว รวมทั้งยังขาดความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ทำให้ขาดมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารจัดการเกี่ยวกับการให้บริการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งเรื่องของคุณภาพ ราคา ฯลฯ

6. ขาดระบบการบริหารจัดการเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อม ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ตลอดจนมรดกของไทยที่สืบทอดต่อกันมาในรูปแบบของวัฒนธรรม ประเพณี เช่น ภาษา การแต่งกาย ศิลปหัตถกรรม ตลอดจนการเล่นต่างๆ

7. ขาดการกระจายข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้ครอบคลุมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ประกอบการเอง กลุ่มที่เป็นเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาครัฐต่างๆ กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มชุมชนเจ้าของพื้นที่ท่องเที่ยว และที่สำคัญคือกลุ่มลูกค้าที่เป็นนักท่องเที่ยว รวมทั้งกลุ่มผู้ที่ประสงค์จะทำธุรกิจร่วมในตลาดระดับต่างๆทั่วโลก

2) ข้อเสนอแนะจากมุมมองของภาครัฐ

1. ควรมีการกำหนดนโยบายและจัดโครงสร้างองค์กรรองรับการดำเนินงานการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้มีความชัดเจนในทุกระดับตั้งแต่ระดับประเทศจนถึงระดับชุมชน
2. ควรมีการจัดระบบการพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทุกระดับทั้งในระดับจังหวัดจนถึงระดับชุมชนให้มีศักยภาพในการให้บริการได้อย่างทั่วถึงและครบวงจร
3. ควรมีการจัดระบบการดำเนินงานการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้ได้มาตรฐานอาจแบ่งเป็นระบบย่อยต่างๆ เช่น ระบบบริการ (อาหาร ที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก) ระบบบริหาร ระบบการพัฒนาและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติ ระบบการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมรวมทั้งวิถีชีวิตไทยทั้งดงามให้คงไว้ระบบติดต่อสื่อสารและคมนาคมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ระบบความปลอดภัยและระบบสาธารณสุข ฯลฯ เนื่องจากเป็นจุดขายสำคัญในการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว
4. ควรเน้นหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมถึงชุมชนที่มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหรือแหล่งท่องเที่ยวลักษณะอื่นๆที่นักท่องเที่ยวไปพำนักระยะยาว

5.2 สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มผู้ประกอบการ

1) สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคจากมุมมองของกลุ่มผู้ประกอบการ

โดยภาพรวมแล้วสถานการณ์เกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคจากมุมมองของกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว จะใกล้เคียงกับกับภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เห็นชัดเจนมากที่สุดคือ การขาดความรู้ความเข้าใจร่วมกันระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐเอง (ที่ควรต้องรู้มากที่สุด) กลุ่มผู้ประกอบการเอง และชุมชนรวมทั้งองค์กรชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่เอง และที่สำคัญที่สุดคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ด้วยสาเหตุดังกล่าว ส่งผลให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพร่วมกันได้ เพราะต่างฝ่ายต่างไม่เข้าใจ หรือที่เข้าใจอยู่ก็ไม่รู้ว่าเข้าใจตรงกันหรือไม่ เข้าใจถูกต้องหรือไม่ ฯลฯ ด้วยสาเหตุต่างๆ ดังกล่าวทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจร่วมกัน ส่งผลให้ไม่สามารถที่จะประสานงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันและกันได้ ฯลฯ

จึงอาจสรุปได้ว่า ปัญหาที่นับว่าสำคัญเป็นอย่างยิ่งในมุมมองของกลุ่มผู้ประกอบการคือ การที่จำเป็นต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ที่จะต้องเป็นทั้งแหล่งที่เป็นศูนย์กลางในการจัดการความรู้ แหล่งประสานงาน แหล่งบริหารจัดการร่วมกันในทุกระดับ ตั้งแต่ในระดับนโยบายจนกระทั่งถึงระดับชุมชน และระดับนักท่องเที่ยวเอง

2) ข้อเสนอแนะจากมุมมองของกลุ่มผู้ประกอบการ

1. ควรมีหน่วยงานหลักเฉพาะที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวและมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปรึกษาหารือ เช่น ด้านการออกแบบ การตกแต่ง การดูแลสุขภาพ การบริหารจัดการ

2. ควรบริหารจัดการร่วมกับการท่องเที่ยวหลักประเภทอื่น เพื่อให้นักท่องเที่ยวท่องเที่ยวได้ครบวงจร ภายในระยะเวลาที่กำหนด กล่าวคือมีหลากหลายรูปแบบหรือเป็นรูปแบบผสม

3. ควรเพิ่มการส่งเสริมการสื่อสารตลาดหรือการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้มีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายไปยังตลาดเป้าหมายให้ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

4. ควรทำการบริหารจัดการในรูปแบบของการมีส่วนร่วมและบูรณาการงานท่องเที่ยวทุกด้านและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติโดยกำหนดช่องทางติดต่อสื่อสารให้รวดเร็ว ฉับไว ทันเหตุการณ์ สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ทันต่อทันที

5. ควรส่งเสริมให้มีแหล่งเงินทุนที่หมุนเวียนในชุมชนเพื่อสนับสนุนการลงทุนของผู้ประกอบการรายย่อยระดับชุมชนโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บริหารจัดการ

6. ควรฝึกอบรมและรณรงค์ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในท้องถิ่นในการที่จะบริหารจัดการ ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ ความรักและเป็นเจ้าของท้องถิ่น การอนุรักษ์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยดั้งเดิมเอาไว้

7. ควรมีการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว รวมทั้งทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่างๆ ทักษะการตลาดแก่ผู้ประกอบการให้มีความเป็นมืออาชีพมากขึ้น

5.3 สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มผู้นำชุมชน

1) สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคจากมุมมองของกลุ่มผู้นำชุมชน

1. ขาดนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2. ขาดแคลนงบประมาณในการส่งเสริม หรือจัดการเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว โดยเฉพาะงบประมาณในด้านสาธารณูปโภค รวมทั้งด้านการคมนาคม โดยเฉพาะการจัดรถยนต์โดยสารประจำทางที่มีคุณภาพและมีจำนวนมากขึ้นสำหรับรองรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวแต่ละจุดให้เพียงพอ

3. ขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณภาพ เช่น มัคคุเทศก์ ผู้บริหารที่มีความสามารถ นักการตลาด นักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ในการดำเนินงานการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในทุกชุมชน

4. ขาดองค์กรกลางในพื้นที่ที่สามารถเป็นองค์กรแกนนำ ที่สามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแก่สมาชิกในชุมชน รวมทั้งแกนนำชุมชนเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

2) ข้อเสนอแนะจากมุมมองของกลุ่มผู้นำชุมชน

1. รัฐบาลและหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการรวมทั้งกฎเกณฑ์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างชัดเจนร่วมกัน รวมทั้งต้องมีการสื่อสารนโยบาย ยุทธศาสตร์และมาตรการต่างๆ ไปยังหน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

2. รัฐบาลควรกำหนดองค์กรกลางในพื้นที่ที่มีการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพื่อส่งเสริมสนับสนุนแก่ทุกภาคที่เกี่ยวข้องทั้งในรูปเงินทุนหมุนเวียน การพัฒนาบุคลากร การให้คำปรึกษาแนะนำ

3. ควรจัดตั้งกองทุนและจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจัดระบบสิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภคและพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวระยะยาวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

4. ควรจัดหาและพัฒนาบุคลากรที่สนองความต้องการการดำเนินงานการท่องเที่ยวระยะยาว เช่น นักบริหารมืออาชีพ มัคคุเทศก์ นักอนุรักษ์ นักวัฒนธรรม ฯลฯ

5. ควรสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชนให้สมาชิกในชุมชนรู้จักท้องถิ่นอนุรักษ์และวางแผนทรัพยากรธรรมชาติ

6. ควรวิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงของตลาดการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้ชัดเจนเพื่อจะได้พัฒนาสินค้าและบริการตลอดจนปัจจัยเสริมอื่นๆ ให้สอดคล้องกับสิ่งที่นักท่องเที่ยวแสวงหา

5.4 สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของกลุ่มนักท่องเที่ยว

1) สถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคจากมุมมองของกลุ่มนักท่องเที่ยว

จากการศึกษา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไขคือ การเอาเปรียบนักท่องเที่ยว รองลงมาคือ การจัดการระบบการจราจร ระบบสาธารณูปโภค และสถานบริการที่เกี่ยวข้องทางเพศหรือที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีในรูปแบบต่างๆ

สำหรับข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่เห็นว่าการให้ความสะดวกในการขอวีซ่า และการเพิ่มระยะเวลาในการพำนักต่อ การจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร และการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ การจัดที่พักเพื่อการรองรับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว รวมถึงการดูแลเกี่ยวกับเรื่องระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น การจัดการระบบการจราจร ระบบการสื่อสาร รวมทั้งระบบเกี่ยวกับการดูแลความปลอดภัยต่างๆด้วย

2) ข้อเสนอแนะจากมุมมองของกลุ่มนักท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่เห็นว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผลดีคือ จะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ รองลงมาคือ การได้แลกเปลี่ยนและเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่าง อีกทั้งยังเป็นการทำให้วัฒนธรรมของทั้งสองฝ่ายยั่งยืนด้วย สำหรับผลเสียคือ ปัญหาหลากหลายต่างๆที่เกิดจากการท่องเที่ยว รองลงมาคือ การรับวัฒนธรรมตะวันตกมากเกินไป และจำนวนนักท่องเที่ยวที่มากเกินไปทำให้เกิดความแออัด ฯลฯ

ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวประเด็นหลักๆ คือ เสนอให้มีการประชาสัมพันธ์และการให้บริการข้อมูลข่าวสารกับนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รองลงมาคือ การอำนวยความสะดวกในการออกวีซ่า และการกำหนดนโยบายตลอดจน

มาตรการต่างๆเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจนและมีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

5.5 ข้อเสนอแนะโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่จากมุมมองของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว)

5.5.1 ด้านนโยบาย และการบริหารจัดการ

1) ต้องมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่ชัดเจนร่วมกันในระดับชาติ โดยมีการกำหนดหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ รวมทั้งกำหนดงบประมาณ กำหนดแผนพัฒนาบุคลากร กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่เกี่ยวข้อง การกำหนดมาตรการเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัย ฯลฯ เพื่อการบริหารจัดการที่ชัดเจนไว้ร่วมกัน

2) ต้องมีการกำหนดแผนแม่บทและยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อนำไปสู่การกำหนดแผนปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรมร่วมกันต่อไป

3) ต้องมีการกำหนดโครงสร้างหน้าที่ในการดำเนินงานการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้ชัดเจนทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับจังหวัด และระดับชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่

4) ต้องมีการกำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรทั้งที่เป็นบุคลากรประจำการ และบุคลากรในระดับชุมชนให้มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้อง เช่น การบริหารจัดการ การให้บริการภาษา วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างชาติ

5.5.2 ด้านการดำเนินการและการประสานงาน

1) ควรมีการประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่นให้มีความชัดเจนรวมทั้ง ควรสื่อสารนโยบายดังกล่าวให้มีความเข้าใจและเห็นพ้องในทิศทางเดียวกัน

2) ควรจัดระบบการบริหารงบประมาณร่วมกันกับทุกฝ่ายในเรื่องการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพื่อให้มีการจัดสรรงบประมาณและการเบิกจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ควรให้หน่วยงานเจ้าภาพ หรือหน่วยงานหลักเป็นศูนย์กลาง ในการจัดระบบเกี่ยวกับการประสานงานและให้คำปรึกษารวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแก่ทุกภาคส่วนทั้งในระดับส่วนกลางและในระดับพื้นที่

4) ต้องมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการใช้งานร่วมกันทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงาน กลุ่มผู้ประกอบการและชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ ดูแลความมั่นคงปลอดภัย ดูแลเกี่ยวกับระบบการจัดการทรัพยากรตลอดจนถึงแวดล้อมต่างๆ อีกทั้งยังเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการประชาสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวแต่ละประเภทอีกด้วย โดยต้องทำเป็นระบบข้อมูลข่าวสารที่เป็นระบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ที่มีการเชื่อมโยง ได้ตอบ สามารถใช้ในการสื่อสารไป-มาระหว่างกันและกันได้ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และมีความทันสมัย อยู่ตลอดเวลา และสามารถเลือกภาษาที่ต้องการใช้ได้

5) ควรมีการจัดระบบเพื่อบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และลักษณะอื่นๆ เพื่อรองรับกระแสการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในตลาดโลก รวมทั้งสร้างจิตสำนึก เพื่อปลูกฝังให้คนรู้สึกเป็นเจ้าของและรักท้องถิ่น ตลอดจนเฝ้าระวังมิให้ภูมิทัศน์ของสถานที่ท่องเที่ยวเสียหาย

6) ควรมีการพัฒนาสินค้าและบริการของการท่องเที่ยวระยะยาวให้อยู่ในสภาพเดิม เพื่อสนองตลาดเป้าหมายที่ต้องการมาสัมผัสวิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทย ตลอดจนควรจัดระบบป้องกันและแก้ไขเมื่อมีปัญหาเรื่องความไม่ปลอดภัย และการหลอกลวงเกิดขึ้น

7) ควรมีการพัฒนาระบบที่เป็นปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้ยั่งยืน ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค ระบบคมนาคม ระบบติดต่อสื่อสาร ระบบบริการข้อมูลข่าวสาร ระบบการอนุรักษ์ ฯลฯ และที่สำคัญที่สุดคือ การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับโดยภาพรวม

8) ควรพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ตลอดจนมีการพัฒนาและจัดระบบโดยเน้นให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมเป็นหลัก ทั้งในระบบการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ระบบบริการ และระบบการสื่อสาร ฯลฯ

9) ควรส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทั้งในรูป แหล่งเงินทุนหมุนเวียน ข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาสินค้าและบริการ การพัฒนาบุคลากร การสาธารณูปโภค การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว การตลาด ฯลฯ

5.5.3 ด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์

1) ควรทำการรณรงค์เพื่อการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการดำเนินการเกี่ยวกับด้านกิจกรรมทางการตลาดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารและโน้มน้าวใจในกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะมาท่องเที่ยวระยะยาวอย่าง

จริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งกำหนดโปรแกรมส่งเสริมการขายโดยการประสานงานกับแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนอย่างเป็นระบบและเป็นไปอย่างมีส่วนร่วมระหว่างกัน

2) ควรทำการรณรงค์เพื่อสร้างจิตสำนึก ค่านิยมรักท้องถิ่น รักวัฒนธรรม ประเพณีไทย วิถีชีวิตไทย ในกลุ่มประชาชนทุกระดับ โดยเริ่มตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ โดยต้องทำการวิเคราะห์กลุ่มตลาดเป้าหมายอย่างชัดเจนทุกครั้งก่อนที่จะมีการทำโครงการรณรงค์ใดๆในทุก ระดับ

3) ควรต้องทำแผนเพื่อการประชาสัมพันธ์ และการตลาดร่วมกันใน ลักษณะเครือข่ายที่จะสามารถเชื่อมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จากทุกประเทศทั่วโลกที่สนใจร่วมกัน ในการที่จะร่วมกันกำหนดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์ และการตลาดร่วมกันได้อย่างทั่วถึง มี ประสิทธิภาพ และประหยัดต้นทุนในเกือบจะทุกๆด้านร่วมกัน ฯลฯ

ตอนที่ 6 อภิปรายผลโดยภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ ประเทศไทย 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่)

6.1 สถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว :

จากสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของ 3 พื้นที่ (จังหวัดชลบุรี หนองคาย และเชียงใหม่) ที่นับว่าเป็นหนึ่งในบรรดาพื้นที่นำร่องของกลุ่มการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทย ผลที่ได้จากการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ กลุ่มภาคธุรกิจหรือกลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มองค์กรในระดับชุมชนหรือหน่วยงานในระดับพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ทำให้สามารถสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาร่วมกันประเด็นหลักๆ ดังต่อไปนี้คือ

- 1) ควรต้องมีการกำหนดนโยบายระดับประเทศ หรือนโยบายระดับชาติ และหน่วยงานที่รองรับอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเพื่อรองรับการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ เนื่องจากแนวโน้มของการเพิ่มขึ้นมากอย่างชัดเจนในทุกๆพื้นที่
- 2) ควรต้องมีการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งองค์ความรู้ทั้งระบบเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพราะนับว่าเป็นเรื่องใหม่ที่เกือบทุกฝ่ายยังไม่มี ความชัดเจนร่วมกัน
- 3) ควรต้องมีการพัฒนาบุคลากรฝ่ายต่างๆที่มีความรู้ ความสามารถที่สามารถจะรองรับความแตกต่างหรือความหลากหลายของกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่จะมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ทั้งความต้องการ อายุ เชื้อชาติ ระยะเวลาการพำนัก เช่นนักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่มเฉพาะต่างๆ เช่นกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มวัยรุ่น ฯลฯ
- 4) ควรต้องมีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับมรดกไทยในรูปแบบต่างๆ เช่นวัฒนธรรมประเพณี และที่สำคัญอย่างยิ่งหย่อนกันคือทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ โดยใช้หลักการของการมีส่วนร่วมจากทุกระดับ โดยเฉพาะสมาชิกในชุมชนของพื้นที่ท่องเที่ยว และคนไทยทั้งประเทศโดยภาพรวมร่วมกัน
- 5) ควรต้องมีการพัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์ และการตลาดอย่างต่อเนื่อง เท่าทัน และใช้ระบบเครือข่ายจากทุกระดับ และทุกฝ่ายเพื่อลดความซ้ำซ้อน และขยายฐานการประชาสัมพันธ์ และการตลาดได้อย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพร่วมกัน (resources pool)

6.2 ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว:

โดยภาพรวมแล้วทุกฝ่ายมีความเห็นที่ชัดเจนร่วมกันเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และกิจกรรมการตลาดต่างๆ ว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมากต่อความสำเร็จของการดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว เพื่อการส่งเสริมและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว ทำให้จังหวัดมีชื่อเสียงด้านนี้มากขึ้น และมีนักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นโดยมีการใช้สื่อที่หลากหลายได้แก่ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งส่วนใหญ่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต และรายการโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์จะอยู่ในรูปแบบของเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ ส่วนสื่อกิจกรรมได้แก่ การจัดนิทรรศการ การแสดง และนอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อบุคคล ซึ่ง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าผู้ประกอบการ พนักงานเป็นต้น

อย่างไรก็ตามการดำเนินการประชาสัมพันธ์ยังขาดการวางแผนและขาดการประสานงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันและต่อเนื่อง การประชาสัมพันธ์ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การดำเนินการยังเป็นแบบต่างคนต่างทำ นอกจากนี้การดำเนินประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวนั้นนับว่ายังมีปริมาณที่น้อยมาก ทั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มาท่องเที่ยวโดยได้ข้อมูลมาจากการสื่อสารระหว่างบุคคลกับกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือจากญาติพี่น้องมากกว่า

ดังนั้นจึงควรที่จะได้มีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้นในทุกรูปแบบและต่อเนื่องทั้งในกลุ่มที่เป็นผู้ให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องมีความชัดเจนรวมทั้งต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ที่ชัดเจนร่วมกันเพื่อที่จะสามารถทำการบริหารจัดการได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพร่วมกัน อีกทั้งกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา มีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน เพื่อสนองตอบให้เป็นທີ່พอใจของนักท่องเที่ยว

ทั้งนี้ ภาครัฐเองควรทำหน้าที่เป็นแกนนำในการดำเนินการประชาสัมพันธ์และการจัดการด้านการตลาดในภาพรวมเพราะมีทั้งเครื่องมือ งบประมาณ ความเชี่ยวชาญและความพร้อมอื่น ๆ ส่วนภาคเอกชนผู้ประกอบการและชุมชนก็พร้อมที่จะให้การสนับสนุนอยู่แล้ว อีกทั้งควรได้มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของท้องถิ่นโดยใช้สื่อที่หลากหลายยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยเฉพาะด้วย

6.3 ด้านนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว:

จากการศึกษาข้อมูลของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวรวม 3 พื้นที่ อันได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี และจังหวัดหนองคายด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 129 คนพบว่า นักท่องเที่ยวประเภทนี้เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายมาก รวมทั้งเป็นกลุ่มที่เดินทางมาจาก

หลากหลายประเทศ เช่นกัน เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา รองลงมา คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และกลุ่มประเทศแถบสแกนดิเนเวีย ส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาคนเดียว รองลงมา คือ เดินทางมากับกลุ่มเพื่อน และ เดินทางมากับครอบครัว ตามลำดับ และมีระยะเวลาพำนักอยู่ในประเทศไทยโดยเฉลี่ยประมาณ 93 วัน มีงบประมาณท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยประมาณ 154,885.70 บาท เหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ด้วยเหตุผลที่พอๆกันคือ การมาท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน ต้องการมาชมทัศนียภาพทางธรรมชาติ วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตผู้คน ต้องการมาทำงานหรือมาหาผู้ทางเพื่อการทำงาน ตามลำดับ

ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ที่กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่ความเห็นว่าการได้รับการปรับปรุงและแก้ไข คือว่า การให้ความสะดวกในการขอวีซ่า และการเพิ่มระยะเวลา การจัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริการข้อมูล ข่าวสารและการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดที่พักเพื่อรองรับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ฯลฯ

จากสรุปภาพรวมข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่มีความพอใจในการที่เข้ามาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในประเทศไทย มีเพียงบางประเด็นหลักๆ ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องเร่งดำเนินการร่วมกัน

6.4 ด้านประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว:

จากผลการศึกษาที่พบว่า ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่เป็นยอดนิยมในลำดับต้นๆดังนี้คือ

ลำดับ 1 : ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวแนวธรรมชาติ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รองลงมาคือการท่องเที่ยวแบบผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามลำดับ

ลำดับ 2 : ประเภทการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่นิยมทำกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี รองลงมาคือการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท ตามลำดับ

ลำดับ 3 : ประเภทการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับแนวนันทนาการ ส่วนใหญ่จะเป็นการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานบันเทิงแนวธรรมชาติ เช่น เดินป่า ขี่จักรยานภูเขา รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาในรูปแบบและลักษณะต่างๆ ตามลำดับ

ลำดับ 4 : ประเภทการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับแบบที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่จะทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

งาน รองลงมาคือ กิจกรรมทางธุรกิจทั้งที่อาจจะเป็นโดยตรง หรือโดยอ้อม เช่น การประชุมและสัมมนา และลำดับท้ายที่สุดคือการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการที่จะมาหาผู้รัก หาเพื่อนชีวิต หรือมีครอบครัวเป็นหลักแหล่งในประเทศไทย

จากสรุปภาพรวมข้างต้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่มีความพอใจในการที่เข้ามาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในประเทศไทย โดยจะนิยมการท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ และแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะชอบสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความเป็นส่วนตัว สงบ ไม่มีสิ่งรบกวน โดยไม่ต้องมีความหวหรรหามากนัก แต่ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวควรมีความเป็นกันเอง ซื่อสัตย์ และจริงใจกับนักท่องเที่ยวและแนวโน้มที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทพำนักระยะยาวจะพบว่า ทั้งประเภทและรูปแบบของการท่องเที่ยวเริ่มที่จะมีความหลากหลายรูปแบบมากยิ่งขึ้น แต่ที่เด่นชัด คือ การท่องเที่ยวในรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม การท่องเที่ยวเฉพาะประเด็น การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ ครอบครัว และรวมทั้งการเยี่ยมเยียนเพื่อนฝูงที่อยู่ในประเทศไทย ฯลฯ

6.5 ด้านผลกระทบต่างๆอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว:

จากการศึกษาผลกระทบต่างๆทั้ง 6 ด้าน : ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม และด้านความมั่นคงปลอดภัย) อาจสรุปเป็นภาพรวมได้ว่า การพัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ควรจะต้องประกอบด้วยประเด็นเร่งด่วน 2 ประเด็นหลักๆ คือ

1) ความชัดเจนเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ กรอบที่เป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติต่างๆร่วมกันเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของรัฐบาล

2) การจัดทำระบบการสื่อสารทั้งเพื่อการบริหารจัดการที่ชัดเจนร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์ และการดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมการตลาดต่างๆได้อย่างชัดเจน ทัวถึง มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการลดค่าใช้จ่ายร่วมกันระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

จากสรุปประเด็นหลักข้างต้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่วนใหญ่มีความพอใจในการที่เข้ามาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในประเทศไทยมีเพียงบางประเด็นหลักๆ ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องเร่งดำเนินการร่วมกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัยในภาพรวม

1. ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1.1 รัฐบาลจำเป็นต้องมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) อย่างต่อเนื่อง และต้องมีการกำหนดขอบเขตของนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถที่จะเห็นทิศทางและเป้าหมายของการท่องเที่ยวประเภทนี้ ได้อย่างชัดเจนร่วมกันทุกระดับ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมในองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกระดับและทุกภาคส่วน โดยเฉพาะจากชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวนี้

1.2 รัฐบาลต้องสื่อสารนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ไปยังองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกระดับและทุกภาคส่วน รวมทั้งชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวนี้

1.3 ต้องมีการกำหนดองค์กรภาครัฐที่รับผิดชอบเรื่องการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ให้ชัดเจน ว่าองค์กรใดเป็นเจ้าภาพหลัก และมีบทบาทหน้าที่อย่างไรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ทั้งระบบ

1.4 รัฐบาลต้องกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) แบบเครือข่าย เช่น ใช้นโยบายการท่องเที่ยวแบบเครือข่ายกลุ่มจังหวัดที่มีอยู่ทั่วประเทศ เพื่อให้สามารถเอื้อประโยชน์และสอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวโดยภาพรวมได้ด้วยเช่นกัน

1.5 ภาครัฐต้องให้การสนับสนุนทุกภาคส่วนในทุกระดับอย่างจริงจังและต่อเนื่องที่ดำเนินการเรื่องการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เช่น การจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุน การช่วยจัดหาแหล่งทุนเพื่อการลงทุนต่างๆที่เกี่ยวข้อง การช่วยในส่วนของคุณภาพข่าวสาร ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมการตลาดต่างๆ ฯลฯ

2. ข้อเสนอแนะระดับกลยุทธ์

2.1 ต้องมีพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) รวมทั้งการประกอบการหรือการดำเนินการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) โดยองค์กรภาครัฐที่เป็นเจ้าภาพจะต้องเป็นผู้ประสานงานกับทุกระดับและทุกภาคส่วน บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมและการบริหารจัดการเครือข่ายร่วมกัน เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม กระทรวงวัฒนธรรม ฯลฯ ตั้งแต่ระดับนโยบาย จนกระทั่งถึงระดับปฏิบัติการ และที่สำคัญคือ ระดับชุมชนที่เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ

2.2 ต้องมีการกำหนดแผนกลยุทธ์โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)

2.3 ต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากองเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) โดยใช้ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดและเครือข่ายกลุ่มจังหวัด (Cluster Networking Strategies)

2.4 ต้องมีการสร้างระบบสารสนเทศการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เพื่อให้สามารถที่จะเห็นภาพรวมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเภทนี้ทั่วประเทศ รวมทั้งสามารถที่จะเจาะลึกให้เห็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องในแต่ละกลุ่มการท่องเที่ยวด้วย (Cluster)

2.5 ต้องมีการพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ทุกระดับอย่างเร่งด่วน (ทั้งระดับบริหารจนถึงระดับปฏิบัติการ และระดับชุมชนที่เกี่ยวข้อง) ในองค์กรทุกภาคส่วน และทุกระดับโดยการให้การฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาทั้งในด้านการบริหารจัดการ การบริการ และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น การฝึกอบรมผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) การฝึกอบรมแกนนำชุมชนที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2.6 ภาครัฐต้องมีการจัดระบบเกี่ยวกับการดูแลรักษาความปลอดภัยการตลาด การกำหนดคราครวมทั้งค่าบริการต่างๆ เพื่อให้ความเป็นธรรมกับนักท่องเที่ยวและชุมชนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ด้วย อีกทั้งต้องมีการควบคุมดูแลเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย อนามัยสิ่งแวดล้อม อาหาร โรคติดต่อ การคมนาคมและระบบการสื่อสารโทรคมนาคม ฯลฯ อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยมีการมอบหมายหน่วยงานที่ต้องมีการกำหนดความรับผิดชอบอย่างชัดเจนทั้งระดับ

2.7 ต้องมีการพัฒนาเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ โดยใช้สื่อแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายทั่วโลกที่นิยมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) รวมทั้งมุ่งสร้างภาพลักษณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของประเทศไทยในกลุ่มเป้าหมายใหม่ไปยังพื้นที่/ประเทศที่นิยมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)

2.8 ประสานงานเกี่ยวกับด้านการเมือง ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในประเทศไทย

3. ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

3.1 ข้อเสนอแนะระดับส่วนกลาง

- 1) ต้องมีการเร่งดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเชิงรุกทั้งระบบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้นำมาสู่การจัดทำแผนพัฒนา และแผนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ
- 2) ต้องมีจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและทุกระดับ
- 3) ต้องมีจัดประชุมสัมมนา รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ เพื่อชี้แจงและสร้างความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนทั้งในส่วนกลาง ระดับจังหวัด และระดับชุมชนเกิดความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)
- 4) ต้องมีการเตรียมการเกี่ยวกับระบบการติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) โดยภาพรวมอย่างต่อเนื่อง
- 5) ต้องมีการจัดทำโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพทุกระดับ โดยเฉพาะบุคลากรภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และมีความรู้ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)
- 6) ต้องมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่สามารถเชื่อมโยงทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก โดยใช้การสื่อสารทุกภาษาที่เกี่ยวข้อง

3.2 ข้อเสนอแนะระดับจังหวัด (ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง)

- 1) ต้องมีการจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติเพื่อพัฒนาศักยภาพของการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนส่วนกลางและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของจังหวัดไม่ว่าจะเป็นด้านผู้ประกอบการ ด้านนักท่องเที่ยว หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องๆ
- 2) ต้องมีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อชี้แจง และสร้างความรู้ ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนทั้งในส่วนกลาง ระดับจังหวัด และระดับชุมชนเกิดความเข้าใจร่วมกัน
- 3) ต้องมีการเตรียมระบบการติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) โดยภาพรวมอย่างต่อเนื่อง
- 4) ต้องมีการกำหนดบทบาทขององค์กรระดับจังหวัด องค์กรระดับท้องถิ่น อย่าง

สอดคล้องกันทุกระดับ ตั้งแต่แผนของกระทรวงหรือแผนของส่วนกลาง แผนของจังหวัด แผนของอำเภอ แผนของระดับท้องถิ่น ฯลฯ

5) ต้องมีการประสานงานกับส่วนกลางเพื่อพัฒนาบุคลากรทุกภาคส่วนโดยเฉพาะภาครัฐที่น่าจะต้องพัฒนาก่อนภาคอื่น เพื่อที่จะสามารถใช้เป็นกลไกเพื่อการขับเคลื่อนไปสู่ภาคอื่นๆได้ โดยเฉพาะในส่วนของชุมชน และผู้ประกอบการต่างๆ

6) ต้องมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ที่สามารถเชื่อมโยงทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลก โดยใช้การสื่อสารทุกภาษา

3.3 ข้อเสนอแนะระดับชุมชน/ท้องถิ่น

1) ต้องมีการระดมความร่วมมือโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งวิถีชีวิตต่างๆด้วย เช่น ระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบการสื่อสาร ฯลฯ

2) ต้องมีการระดมความร่วมมือโดยให้เครือข่ายชุมชนเป็นเจ้าภาพหลักในการดูแลพัฒนา และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ได้ทุกฤดูกาล หรือตลอดทั้งปี

3) ต้องมีการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในชุมชน และระหว่างชุมชนให้มีความเข้มแข็งรวมทั้งพัฒนาผู้นำ/แกนนำเครือข่ายชุมชน

4) ต้องมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ในระดับชุมชนและมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับระดับอื่นๆและพื้นที่อื่นๆ โดยภาพรวมทั้งประเภทและในระดับภูมิภาค

5) ต้องมีการจัดทำระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ให้ครบวงจร ได้แก่ ระบบข้อมูลข่าวสาร ระบบที่พักอาศัย อาหารการกิน การเดินทาง ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบริการต่างๆ ระบบความปลอดภัย ฯลฯ

6) ต้องมีการประสานงานเพื่อให้ชุมชนขอความช่วยเหลือจากภาครัฐ เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ระหว่างชุมชน ↔ จังหวัด ↔ ส่วนกลาง

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข. 2544.. เอกสารสำหรับผู้ขอรับการตรวจรับรองคุณภาพสินค้า.
กรุงเทพมหานคร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2549. *Long Stay*. (Online) Available:
<http://www2.tat.or.th/longstay/thai>.
- _____. 2548. กลยุทธ์การส่งเสริมตลาดต่างประเทศ. ใน แผนการตลาดท่องเที่ยวปี 2548 (Online)
Available : [http:// www.tat.or.th/thai/tat_plan.php](http://www.tat.or.th/thai/tat_plan.php).
- _____. 2544. คำศัพท์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (*The Vocabularies of International Tourism Industries*) กรุงเทพมหานคร
- _____. 2544. แผนท่องเที่ยวปี 2544 (เอกสารอัดสำเนา) ใน รวบรวมนโยบายรัฐบาลด้านการ
ท่องเที่ยว (เอกสารอัดสำเนา) โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวของประเทศ ปี 2540 กรุงเทพมหานคร.
- _____. 2543. แผนแม่บทอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร.
- _____. 2543. รายงานสถิตินักท่องเที่ยวปี 2543. กรุงเทพมหานคร.
- _____. 2523. วิสัยทัศน์ปี. 2523.
- คณะกรรมการการท่องเที่ยวและการกีฬา วุฒิสภา. 2543. รายงานการศึกษาเรื่องการปรับ
โครงสร้างของการบริหารการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร.
- ชูวิทย์ ศิริเวชกุล. 2544. การท่องเที่ยวเชิงชุมชนและการจัดการ *Homestay (Community Based Tourism and Homestay)* สรุปจากการบรรยายพิเศษเรื่อง *Community Based Tourism and Homestay* โดย Dr. Erik Petersen, Tourism Resource Planner, World Tourism Organization. จุลสารการท่องเที่ยว ปีที่ 20 ฉบับที่ 2 (เม.ย. – มิ.ย. 2544)
- เดือนรัตน์ รัตนศิริ. 2534. ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุษฎี ชุมสาย. 2518. *หลักวิชาการท่องเที่ยว* กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา.
- ดุษฎี ชุมสาย และฉวีพันธ์ พรหมโยธี. 2527. *ปฐมบทแห่งการท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร: ไทย
วัฒนาพานิช.
- ธงชัย อินทรพันธุ์. 2545. *การจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย : ศึกษาเฉพาะกรณี
ตำบลปลายโพงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรปราการ. ปัญหาพิเศษปริญญารัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.*

- นาถพิมล วาดสันทัต. 2545. กลยุทธ์ทางการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเมืองประวัติศาสตร์เชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญทา ชัยเลิศ. 2545. แผนการตลาดการท่องเที่ยวบ้านควายไทย อำเภอแม่อรม จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญหลิบ พานิชชาติ. 2545. การท่องเที่ยวโลกและมาตรฐานการท่องเที่ยวสากล ใน เอกสารการ สอนชุดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หน่วยที่ 8-15 นนทบุรี: สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปกรณั์ ปรียากร. 2541. หลักและวิธีการวางแผนกลยุทธ์ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิต พัฒน บริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร
- ประทุมพร แสนกล้าเฮสติงส์. 2534. การรับนิเทศศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประภาส อินทนปสาธน์. 2546. การบริหารจัดการท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม กรณีหมู่บ้าน โศกโก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. รายงานการศึกษาอิสระศิลปศาสตรมหา บัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- แผนแม่บทอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร. 2543. ร่างรายงานการศึกษาเพื่อ จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ ในช่วงแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549). กรุงเทพมหานคร.
- พจนารถ กริ่งไกร. 2545. การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการ จัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อำเภอ แม่สาย จังหวัดเชียงราย. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มูลนิธิใบไม้เขียว. (ม.ป.ป.). เอกสารสำหรับผู้ขอรับการตรวจรับรองมาตรฐานมูลนิธิใบไม้เขียว ยุวดี นิรัตน์ตระกูล (2544) การท่องเที่ยวชุมชน จุลสารการท่องเที่ยว. ปีที่ 20 ฉบับที่ 2 (เม.ย. – มิ.ย. 2544)
- รัญจวน ทองรุต และรุ่ง กาญจนวิโรจน์. 2544. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของไทย ใน เอกสารการ สอนชุดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หน่วยที่ 8-15 นนทบุรี: สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัฐสภา (ม.ป.ป.) คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

- รุ่ง กาญจนวิโรจน์. 2545. แนวโน้มทางการตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ใน เอกสารการสอนชุด
กลยุทธ์การตลาดท่องเที่ยว หน่วยที่ 9-15 นนทบุรี: สาขาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วิษชุดา ใจเจริญ. 2545. การจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิต
ชุมชน : กรณีศึกษาชุมชนเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- วินัย ผู้นำพล. 2529. แนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูงานเทศกาลและประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
ในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมบัติ กาญจนกิจ. 2541. นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 กรุงเทพมหานคร (2535-2539)
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 กรุงเทพมหานคร (2540-2544)
ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 กรุงเทพมหานคร (2545-2549)
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. 2546. กรอบแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานบริการการ
ท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long Stay). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2545. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี 2546-2549
(Online) Available : [http:// www.tat.or.th/thai/tatinfo_policy.php](http://www.tat.or.th/thai/tatinfo_policy.php).
- _____. 2544. ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่รายงานแหล่งที่ไปเที่ยวจำแนกตามถิ่นที่อยู่ของ
นักท่องเที่ยว พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงสารสนเทศและการสื่อสาร.
- เสรี วังสัไพจิตร. 2534. จุดหักเหของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวชวนให้เกิดขบวนการนิเวศวิทยาทาง
การเมือง เอกสารวิจัยส่วนบุคคลวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร หลักสูตรการป้องกัน
ราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน รุ่นที่ 3 2533-2534
- A Ivanovic MBA, P.H. Collin. 1996. *Dictionary of Marketing*. 2nd edition, UK: Peter Collin
Publishing. Middlesex.
- Chris Cooper, John. Fletcher, David Gilbert and Stephen Wanhill. 1993. *Tourism Principals and
Practice*. London.

- Cooper Chris, Fletcher John, David Gilbert, and Stephen Wanhill. 1993. *Tourism Principles & Practice*. London: Pitman.
- Douglas Pearce. 1989. *Tourist Development*. London.
- Edward Inskeep. 1991. *Tourism Planning: An Intergrated and a Sustainable Development Approach*. New York.
- Henryk Handszuh. 2000. *The Schengen Agreement and its Implications for the Tourism Sector*. เอกสารประกอบการประชุม ASEAN Tourism Conference; Towards Seamless Intra – ASEAN Travel, Bangkok Thailand.
- International Labour. *Organization Vision 2020*.
- Japan National Tourist Organization. *Tourism in Japan 1999-2000*. 2000. Japan.
- Korean Tourism Research Institute. 2000. *Envisioning a New Tourism for the 21st Century*. เอกสารประกอบการประชุม Asia Pacific Economic Cooperation (APEC) International Tourism Symposium. 2000, Korea.
- Kotler Philip, Bowen John, Markens James. 1999. *Marketing for Hospitality and Tourism*. 2nd edition, USA: Prentice Hall International, Inc., p.20.
- Mathieson A., and Wall G. Tourism : Economic. 1982. *Physical and Social Impacts*. , London : Longman.
- Middleton V.T.C. 1994. *Marketing in Travel and Tourism*. 2nd Edition, UK: Butterworth. Heinemann, Oxford, UK.
- N. Vanhove, Prof. Dr. 2001. *Globalization of Tourism Deman : Irreversible Trend*. WES, Belgium.
- P.A.Phillips and L.Moutinho. 1998. *Strategic Planning System in Hospitality and Tourism*. New York.
- Paul Postma. 1998. *The New Marketing Era; Marketing to The Imagination in a Technology – Driven World*. USA: McGraw-Hill.
- Philip Kotler. 1994. *Marketing Management Analysis, Planning, Implementation and Control*. 8th edition, New Jersey USA: Prentice Hall International, Inc. , p.6.
- Robert Christie mill and Alastair M. Morrison. 1992. *The Tourism System: An Introductory Text*. New Jersey.

W. Fache, Prof. Dr. 2001. *The Future of Destination Management Systems in the Context of the Evolving Distribution System*. WES, Belgium.

World Tourism Organization. 1994. *National And Regional Tourism Planning: Methodologies and Case Study*. London.

World Tourism Organization. 1999. *Tourism 2020 Vision : A New Forecast. Executive Summary Updated*.

_____. 1998. *Guide for Local Authorities on Development Sustainable*.

.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

สถานการณ์ท่องเที่ยวโลกในปี ค.ศ. 2020
และสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกปี พ.ศ. 2546

สถานการณ์ท่องเที่ยวโลกในปี ค.ศ. 2020

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไร้ขอบเขตจำกัดและยังจะเติบโตต่อไปเรื่อยๆ อย่างไม่หยุดยั้ง สร้างผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในระดับโลก ประเทศส่วนมากต่างยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวและแข่งขันกันเพื่อธุรกิจท่องเที่ยว แต่มีน้อยคนที่จะหยุดมองปัญหาในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่จะติดตามมาพร้อมกับความเติบโตของอุตสาหกรรมนี้ บางครั้งการลงทุนอาจจะไม่คุ้มกับผลได้ทางเศรษฐกิจและอาจจะทำให้บางประเทศต้องย้อนกลับมาทบทวนนโยบายเรื่องการท่องเที่ยวใหม่ นักท่องเที่ยวผูกพันกับเทคโนโลยีซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตมากขึ้น มีการตัดสินใจโดยมีข้อมูลเข้าถึงตัวมากขึ้น

แนวโน้มของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของโลก ปี ค.ศ. 2010 และปี 2020 องค์การท่องเที่ยวโลกคาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวถึง 1,006 ล้าน และ 1,561 ล้าน โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้น 4.15 เปอร์เซ็นต์ ต่อปี ในช่วงปี 2010-2020 นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศที่ต่างภูมิภาคไปจะมีอัตราเพิ่มขึ้นสูงกว่านักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศในภูมิภาคเดียวกันเมื่อกลางทศวรรษที่ 90 (ค.ศ. 1990-2000) มีนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศที่ต่างภูมิภาคไปมีจำนวน 18 เปอร์เซ็นต์ ของการท่องเที่ยวทั้งหมด และจะเติบโตขึ้นเป็น 24 เปอร์เซ็นต์ ในปี 2020 จากการแบ่งภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ออกเป็น 6 ภูมิภาค ได้แก่ ยุโรป อเมริกา เอเชียตะวันออก และแปซิฟิก แอฟริกา ตะวันออกกลาง และเอเชียใต้ มีการเปรียบเทียบแนวโน้มที่ค่อยๆ เกิดขึ้นใน 10 ปีแรกของสหัสวรรษใหม่ คือ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกจะมีส่วนแบ่งของนักท่องเที่ยวแทนที่ยุโรปจากการแสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนับแต่ปี ค.ศ.1970 (พ.ศ.2513) จะเห็นได้ชัดเจนว่าปริมาณนักท่องเที่ยวในภูมิภาคยุโรปจากการแสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนับแต่ปี ค.ศ.1970 (พ.ศ.2513) จะเห็นได้ชัดเจนว่าปริมาณนักท่องเที่ยวในภูมิภาคยุโรปจะลดลง 17.3 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกและแปซิฟิกเพิ่มขึ้น 17.3 เปอร์เซ็นต์ เช่นกัน ในขณะเดียวกันนักท่องเที่ยวภูมิภาคอเมริกันจะลดลง 3.2 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ภูมิภาคที่เหลือเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ดังตารางที่ 1 และตารางที่

ภูมิภาค	1995	2000	2010	2020
ยุโรป	336	393	527	717
เอเชีย – แปซิฟิก	81	93	195	397
อเมริกา	110	130	190	282
แอฟริกา	20	27	47	77
ตะวันออกกลาง	14	18	36	69
เอเชียใต้	4	6	11	19
รวม	565	668	1,006	1,561

ตารางที่ 1 พยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว ปี ค.ศ. 2020

ภูมิภาค	1995-2000	2000-2010	2010-2020	1995-2020
ยุโรป	3.2	3.0	3.1	3.1
เอเชีย – แปซิฟิก	2.7	7.7	7.4	6.5
อเมริกา	3.4	3.9	4.0	3.8
แอฟริกา	6.1	5.6	5.1	5.5
ตะวันออกกลาง	6.2	7.0	6.7	6.7
เอเชียใต้	5.7	6.7	5.8	6.2
รวม	3.4	4.2	4.5	4.1

ตารางที่ 2 อัตราเพิ่มของนักท่องเที่ยว

ภูมิภาค	ปี ค.ศ.1970	ปี ค.ศ. 2010	เปอร์เซ็นต์
1. ยุโรป	68.1	50.8	-17.3
2. อเมริกา	25.3	22.1	-3.2
3. เอเชียตะวันออกและแปซิฟิก	3	20.3	+17.3
4. แอฟริกา	1.2	3.8	+2.6
5. ตะวันออกกลาง	1.2	1.9	+0.7
6. เอเชียใต้	0.6	1.1	+0.5

ตารางที่ 3 การเปลี่ยนแปลงของส่วนครองตลาดการท่องเที่ยวโลกในภูมิภาคต่างของโลก ค.ศ.1970-2010

ประเทศ	จำนวนคน (ล้านคน)
1. จีน	130.0
2. ฝรั่งเศส	106.1
3. สหรัฐอเมริกา	102.4
4. สเปน	73.9
5. สหราชอาณาจักร	56.6
6. อิตาลี	53.8
7. เม็กซิโก	52.5
8. รัสเซีย	48.9
9. สาธารณรัฐเช็ก	48.0
10. สาธารณรัฐเยอรมนี	44.0

ตารางที่ 4 จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศของประเทศชั้นนำของโลกปี ค.ศ. 2020

มีการคาดการณ์ต่อไปอีกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่มายังภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะมีถึง 397 ล้านคนในปี 2020 เพิ่มขึ้นคิดเป็น 6.55 เปอร์เซ็นต์ ต่อปีในช่วง 1995-2020 ซึ่งสูงกว่าอัตราการเติบโตของโลกซึ่งคิดเป็น 4.15 เปอร์เซ็นต์ เมื่อแบ่งกลุ่มตามภูมิภาคแล้วปรากฏว่า นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศภูมิภาคอื่นที่ห่างออกไปมายังภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะเพิ่มขึ้น 6.15 เปอร์เซ็นต์ และนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศในภูมิภาคเดียวกันจะเพิ่มขึ้นสูงกว่าเป็น 6.65 เปอร์เซ็นต์ แม้ว่าจะประสบปัญหาในเรื่องภาวะเศรษฐกิจในช่วงสั้น ๆ และปัญหาการกระทบกระทั่งกันภายในก็ตาม และหากนับตามจำนวนนักท่องเที่ยวแล้วส่วนครองตลาดของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งโลกจะเพิ่มขึ้นจาก 14.39 เปอร์เซ็นต์ ในปี 1995 เป็น 25.44 เปอร์เซ็นต์ ในปี 2020

การท่องเที่ยวปี 2020 ยังถูกคาดการณ์ว่านักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ สูงถึง 405 ล้านคน อัตราเพิ่มขึ้นคิดเป็น 6.47 เปอร์เซ็นต์ ต่อปี ซึ่งสูงกว่าอัตราการเติบโตของโลกถึง 2 เปอร์เซ็นต์ และจำนวนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะเดินทางไปยังกลุ่มประเทศในภูมิภาคเดียวกันจะสูงกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังกลุ่มประเทศที่ห่างออกไปคิดเป็น 1 เปอร์เซ็นต์ รวมความแล้วกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะมีอัตรานักท่องเที่ยวที่เดินทางออกนอกประเทศเพิ่มขึ้นสูงที่สุดในโลก

ในปี 2020 ประเทศในกลุ่มเอเชียและแปซิฟิกที่จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศมากที่สุด คือ ประเทศจีน (130 ล้านคน) รองลงมาคือฮ่องกง (56.6 ล้านคน) ไทย (36.9 ล้านคน) อินโดนีเซีย

ในขณะเดียวกันประเทศในกลุ่มเอเชียและแปซิฟิกที่จะมีอัตราการเพิ่มของนักท่องเที่ยวออกสูงสุดคือ ประเทศจีน คิดเป็นอัตราเพิ่ม 12.27 เปอร์เซ็นต์ ต่อปี ระหว่าง 1995-2020 (มีจำนวน 100 ล้านคน ในปี 2020) แต่ประเทศที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวออกสูงสุดยังคงเป็น ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีนักท่องเที่ยวออก จำนวน 141.5 ล้านคน ในปี 2020 อัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยคิดเป็น 7.49 เปอร์เซ็นต์ ต่อปี

กลุ่มประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางออกมากที่สุดในโลก 5 อันดับแรก ได้แก่ เยอรมนี ญี่ปุ่นอเมริกา จีน อังกฤษ และฝรั่งเศส ยังคงมีอัตราเพิ่มอย่างต่อเนื่องแม้จะเพิ่มปีละ 2-3 เปอร์เซ็นต์ ก็ตาม ดังตาราง

ประเทศ	จำนวนคน (ล้านคน)
1. เยอรมนี	152.9
2. ญี่ปุ่น	141.5
3. สหรัฐอเมริกา	123.3
4. จีน	100.0
5. สหราชอาณาจักร	94.5
6. ฝรั่งเศส	54.6
7. เนเธอร์แลนด์	45.6
8. อิตาลี	35.2
9. แคนาดา	31.1
10. รัสเซีย	30.5

ตารางที่ 5 จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางออกสูงสุด 10 ประเทศแรก

การจัดกลุ่มย่อยเฉพาะประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจำนวน 185 ล้านคนในปี 2020 มีอัตราเพิ่มขึ้นคิดเป็น 7.72 เปอร์เซ็นต์ นับจากปี 1995-2020 โดยประเทศจีนเป็นประเทศที่มีอัตราการเติบโตสูงสุดคิดเป็น 130 ล้านคนในปี 2020 เพิ่มขึ้นคิดเป็น

7.77 เปอร์เซนต์ นับจากปี 1995-2020 ประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงจะเป็นกลุ่มประเทศที่มีอัตราการเติบโต ระหว่าง 6.91 เปอร์เซนต์ (ไทย) ถึง 12.05 เปอร์เซนต์ (ลาว) ซึ่งสูงกว่าอัตราเพิ่มขึ้นของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกและเป็นกลุ่มที่มีอัตราเพิ่มสูงที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่อัตราเติบโตสูงมากด้วยกัน เช่น ประเทศในภูมิภาคมหาสมุทรอินเดียจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจำนวน 184 ล้านคน เพิ่มขึ้นคิดเป็น 6.37 เปอร์เซนต์ นับจากปี 1995-2020 และมีส่วนครองตลาดนักท่องเที่ยวเป็น 12 เปอร์เซนต์ของโลก ประมาณการกันว่าประเทศไทยจะเป็นประเทศที่มีความเติบโตสูงมากสูงกว่าอัตราเฉลี่ยของภูมิภาคและของโลก โดยมีนักท่องเที่ยว 36.9 ล้านคนในปี 2020 นับว่าเพิ่มขึ้นคิดเป็นอัตรา 6.91 เปอร์เซนต์ต่อปี ระหว่างปี 1995-2020

จากผลการสำรวจข้อมูลและศึกษาด้านการท่องเที่ยวแห่งชาติโดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO) ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาชี้ให้เห็นถึงภาวะเศรษฐกิจและการเงินของโลกกำลังแย่ลง ซึ่งทำให้ค่าเงินของแต่ละประเทศปรับลดลงและเกิดความผันผวนในตลาดการเงิน ทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องพยายามวางแผนการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งนี้ 80 เปอร์เซนต์ ของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ ไม่เพียงพอแต่จะจัดกิจกรรมพิเศษมากขึ้น แต่ยังร่วมมือกันภายในภูมิภาคมากขึ้นด้วย เช่น กลุ่มประเทศอาเซียน

หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวของประเทศต่าง ๆ ในเอเชียและแปซิฟิกมากกว่าครึ่ง (เช่น นิวซีแลนด์ ฮองกง ฟิลิปปินส์ ไทย) ได้เพิ่มงบประมาณเพื่อทำการตลาดในช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยเน้นที่กลุ่มประเทศที่ต่างภูมิภาค ในขณะที่ประเทศที่เหลือก็ทุ่มงบการตลาดไปกับทั้งกลุ่มประเทศที่ห่างออกไปและกลุ่มประเทศในภูมิภาคเดียวกัน (เช่น เกาหลี ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์)

กลุ่มประเทศเอเชียและแปซิฟิก พยายามใช้กลยุทธ์ใหม่เพื่อปรับสถานการณ์การท่องเที่ยว โดยเพิ่มการร่วมมือกันภายในภูมิภาคและการนำเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้รวมทั้งปรับเปลี่ยนข้อเสนอทางการตลาดใหม่ และใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของตนเองอย่างเต็มที่หลายประเทศเตรียมแผนการพัฒนากิจการขนส่งทางอากาศโดยแข่งขันกันสร้างสนามบินใหม่และจองเครื่องบินรุ่นใหม่ที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัยกว่าในขณะที่เดียวกันการพัฒนาโครงการโรงแรมและที่พักจะชะลอตัวลงโดยมีกิจการด้านเรือสำราญเติบโตขึ้นแบ่งส่วนตลาดของธุรกิจที่พัก

โดยการนำของบางประเทศในภูมิภาคเช่นสิงคโปร์ซึ่งได้เริ่มกิจการสตาร์ทอัพไปแล้ว พร้อมกับการเริ่มโครงการท่องเที่ยวเรือสำราญในหลายประเทศ เช่น ท่าเทียบเรือภูเก็ต ในประเทศไทย การเติบโตของการท่องเที่ยวของประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจสูงขึ้นและรวดเร็วขึ้น ทั้งนี้ แต่เดิมกลุ่มประเทศเหล่านี้เป็นกลุ่มประเทศที่มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากที่สุดมาก่อน แต่เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในภูมิภาคขึ้นในปี 1997 ประชากรในภูมิภาคจึงชะลอการใช้จ่ายใช้สอยโดยเฉพาะเพื่อการบันเทิงพักผ่อนให้น้อยลง ซึ่งส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มย่อยในภูมิภาคเดียวกันลดลง ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากต่างภูมิภาคจะมีอัตราเพิ่มขึ้นในช่วงสั้น ๆ แต่สถานการณ์ทั่วไปยังคงมีแนวโน้มไม่ดีเท่าไรนัก

อย่างไรก็ตาม ในระยะกลางทศวรรษแรกของสหัสวรรษใหม่การเดินทางออกนอกประเทศของประชาชนในกลุ่มประเทศเอเชียและแปซิฟิกจะมีแนวโน้มสูงขึ้นจะถึงระดับเดิมที่เคยเป็นก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

สถานการณ์การท่องเที่ยวโลกปี พ.ศ. 2546

ในช่วงต้นปี 2546 สถานการณ์การท่องเที่ยวของทั่วโลกได้รับผลกระทบอย่างหนักจาก 2 เหตุการณ์หลักคือสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกาและอิรัก และการแพร่ระบาดของโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง(SARS) ในภูมิภาคเอเชีย โดยการแพร่ระบาดของโรคSARS เป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบรุนแรงต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ ทั้งนี้ประเทศไทยได้รับผลกระทบหนักที่สุดในเดือนพฤษภาคมและสถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยก็เริ่มคลี่คลายตัวไปในทางที่ดีขึ้นนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคมเป็นต้นมา ซึ่งได้รับปัจจัยเสริมจากการที่ภาครัฐและเอกชนต่างร่วมมือกันส่งเสริมตลาดโดยใช้มาตรการด้านราคาเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวผนวกกับภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในประเทศที่รัฐบาลได้พยายามนำเสนอในการจัดประชุมเอเปคในเดือนตุลาคม รวมทั้งการเปิดบริการของสายการบินต้นทุนต่ำในช่วงปลายปี โดยสรุปในภาพรวมปี 2546 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาไทยทั้งสิ้น 10,004,453 คน หรือมีอัตราการเติบโตลดลงร้อยละ 7.36 และรับรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ คิดเป็นมูลค่า 309,269 ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 4.39 โดยมีวันพักในประเทศไทยโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 8.19 วัน และมีการใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 3,774.50 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งเป็นระดับที่ใกล้เคียงกับปี 2545 ที่ผ่านมา

ภูมิภาคเอเชียตะวันออก

ตลาดเอเชียตะวันออกมีการปรับตัวลดลงร้อยละ 5.59 โดยประเทศไทยได้รับนักท่องเที่ยวจากตลาดเอเชียตะวันออกเป็นจำนวนทั้งสิ้น 6,166,460 คน การลดลงของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้เกิดจากการแพร่ระบาดของโรค SARS ในหลายๆ ประเทศในภูมิภาคเอเชียในช่วงปลายไตรมาสแรก และมีผลกระทบมากขึ้นในไตรมาสที่ 2 ซึ่งลดลงถึงร้อยละ 46.56 จำนวนผู้ติดเชื้อและผู้เสียชีวิตที่มีมากขึ้นจากโรค SARS ในพื้นที่ต่างๆ เช่น จีน ฮองกง และไต้หวัน สร้างความหวาดวิตกและทำลายบรรยากาศในการท่องเที่ยวเป็นอันมากรวมทั้งนักท่องเที่ยวในพื้นที่เสี่ยงต่างชะลอการเดินทางออกนอกประเทศเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของเชื้อโรค ก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างรุนแรงกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วภูมิภาคเอเชีย โดยอุตสาหกรรมเจริญเติบโตโดยรวมให้ลดลงแม้ว่าจะมีการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วในไตรมาสที่ 3 ในอัตราร้อยละ 8 และมีอัตราการเติบโตเพิ่มมากขึ้นในอัตราร้อยละ 17 ในไตรมาสที่ 4 ก็ตาม

เมื่อพิจารณานักท่องเที่ยวรายตลาดพบว่า เกือบทุกตลาดหลักในภูมิภาค ได้แก่ ใต้หวัน จีน ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และเกาหลี มีการปรับตัวลดลง โดยตลาดที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด คือ ใต้หวัน ลดลงร้อยละ 23 จีน ลดลงร้อยละ 18 และญี่ปุ่น ลดลงร้อยละ 17 เนื่องจากจีนและใต้หวันเป็นพื้นที่แพร่ระบาดของโรค จึงมีการชะลอการเดินทางออกนอกประเทศ ในส่วนของญี่ปุ่น นอกจากจะมีความอ่อนไหวในเรื่องความปลอดภัยในการเดินทางในช่วงที่เกิดโรค SARS แล้ว การชะลอตัวทางเศรษฐกิจก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นเดินทางออกนอกประเทศน้อยลง ตรงกันข้ามกับตลาดฮ่องกงและเวียดนาม ซึ่งแม้ว่าจะประสบกับปัญหาการแพร่ระบาดของโรค SARS ในประเทศ และมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาไทยลดลงในเดือนเมษายนและพฤษภาคม แต่ก็สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็วจนมีการเติบโตในระดับที่น่าพอใจนับตั้งแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นมา ในขณะที่ตลาดมาเลเซียมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ในอัตราร้อยละ 3 และตลาดอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 2 ส่วนตลาดอินโดจีน นอกเหนือจากเวียดนามแล้ว ลาวเป็นอีกตลาดหนึ่งที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 ในขณะที่กัมพูชายังมีการปรับตัวลดลง ทั้งนี้มีปัจจัยหลายประการที่เกื้อหนุนให้ตลาดต่างๆ ในภูมิภาคมีการฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วในช่วงครึ่งปีหลัง เช่น การทำตลาดอย่างหนักของภาครัฐและเอกชน โดยมีการส่งเสริมการขาย การลดราคารายการนำเที่ยวและตั๋วเครื่องบินในราคาถูก งานเทศกาลช่วงปลายปี เช่น ฮารีรายา คริสต์มาส และปีใหม่ ซึ่งทำให้การท่องเที่ยวคึกคักขึ้น รวมทั้งการเปิดให้บริการของ สายการบินต้นทุนต่ำ ล้วนแล้วแต่มีส่วนกระตุ้นความต้องการของนักท่องเที่ยวให้มีการเดินทางมากยิ่งขึ้น

ภูมิภาคยุโรป

สถานการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวยุโรปในปี 2546 โดยสรุปในภาพรวมแล้วพบว่าสถานการณ์ตลาดอยู่ในช่วงชะลอตัว โดยมีนักท่องเที่ยวยุโรปเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 2,256,160 คน ซึ่งมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 7.94 ทั้งนี้สาเหตุหลักที่ทำให้ตลาดที่กำลังเติบโตต้องประสบกับภาวะชะงักงันนั้น เกิดจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของโรค SARS ในภูมิภาคเอเชียในช่วงเดือนมีนาคมถึงกรกฎาคมเป็นสาเหตุสำคัญ ผสมกับภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวในประเทศหลักอย่างเช่น เยอรมนี ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ อิตาลี เป็นต้น และกำลังแผ่ขยายไปยังประเทศอื่นๆ ภูมิภาคยุโรป อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในเดือนมกราคมตลาดยุโรปจะมีการขยายอย่างต่อเนื่องจากปลายปี 2545 เป็นต้นมา แต่เมื่อเข้าสู่เดือนกุมภาพันธ์ สถานการณ์ตลาดต้องชะลอตัวลงเนื่องจากความวิตกกังวลต่อสถานการณ์ความไม่สงบของโลก เพราะแนวโน้มการเกิดสงครามระหว่างสหรัฐกับอิรักมีสูงมาก จนกระทั่งสงครามได้ปะทุขึ้นจริงในช่วงกลางเดือนมีนาคม ผสมกับเกิดการแพร่ระบาดของโรค SARS ขึ้นในไม่กี่สัปดาห์ถัดมา ส่งผลให้นับตั้งแต่เดือนมีนาคมเป็น

ต้นมา สถานการณ์ตลาดภูมิภาคยุโรปเข้าสู่ภาวะหดตัวลงเรื่อยมา โดยในไตรมาสที่สองและไตรมาสที่สามนั้น ตลาดมีการชะลอตัวลดลงร้อยละ 22 และร้อยละ 14 ตามลำดับ ส่วนในไตรมาสสุดท้ายซึ่งสถานการณ์แพร่ระบาดของโรค SARS ได้คลี่คลายลงแล้วนั้น จำนวนนักท่องเที่ยวยุโรปก็เริ่มปรับตัวดีขึ้น โดยมีการชะลอตัวลงของตลาดเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทยอันเนื่องจากเหตุวิกฤตในปี 2546 กับปี 2544 ซึ่งเกิดเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกา นั้น จะสังเกตได้ว่าผลกระทบที่เกิดจากวิกฤตโรค SARS ที่ส่งผลกระทบต่อตลาดยุโรปนั้นมีมากกว่าผลกระทบจากเหตุการณ์ 11 กันยายน ทั้งนี้เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรค SARS นั้นเป็นวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นภายในภูมิภาคเอเชีย ดังนั้นผลกระทบที่เกิดขึ้นกับการท่องเที่ยวของไทยจึงเป็น ผลกระทบโดยตรง ในขณะที่เหตุวินาศกรรมในสหรัฐฯ ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในทางอ้อมเท่านั้น

หากพิจารณาในรายตลาดแล้ว จะพบว่าการชะลอตัวของตลาดในอัตราที่สูงมากกว่าร้อยละ 10 นั้นเกิดขึ้นในตลาดขนาดกลางและขนาดเล็ก ได้แก่ ตลาดอิตาลี สเปน สวิสเซอร์แลนด์ และยุโรปตะวันออก คงมีเพียงฝรั่งเศสซึ่งเป็นตลาดขนาดใหญ่เพียงตลาดเดียวที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวหดตัวลดลงเกินกว่าร้อยละ 10 ทั้งนี้การชะลอตัวของตลาดอิตาลี และสเปน นอกจากมีสาเหตุมาจากเศรษฐกิจที่อยู่ในช่วงซบเซาแล้ว ลักษณะเฉพาะของนักท่องเที่ยวที่มีความอ่อนไหวต่อความปลอดภัยอย่างมากก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลสำคัญกับตลาดดังกล่าว สำหรับตลาดสวิสเซอร์แลนด์ นั้น นอกจากผลกระทบภายนอกจากการแพร่ระบาดโรค SARS แล้ว ภายในประเทศเองก็ประสบปัญหาเศรษฐกิจที่ชะลอตัวตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา ภาคการเงินและภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นธุรกิจหลักของประเทศยังไม่ฟื้นตัวนับตั้งแต่ได้รับผลกระทบจากเหตุวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกาเป็นต้นมา ส่วนฝรั่งเศสและยุโรปตะวันออกก็ประสบกับปัญหาเศรษฐกิจซบเซา เช่นเดียวกับตลาดอื่นๆ ในขณะที่เมื่อพิจารณาการฟื้นตัวกลับมาของตลาดแล้วจะพบว่า ตลาดออสเตรเลียและเยอรมนีเป็นตลาดที่ฟื้นตัวกลับมาได้รวดเร็วที่สุดในไตรมาสสุดท้ายของปี เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้มาเยือนซ้ำ ซึ่งมีความรู้จักรักและเข้าใจประเทศไทยเป็นอย่างดี ดังนั้นจึงสามารถเรียกความเชื่อมั่นด้านมาตรการการรักษาความปลอดภัยจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้กลับมาได้ในช่วงระยะเวลาอันสั้น ส่วนตลาดรัสเซียนั้นเป็นเพียงตลาดเดียวใน ภูมิภาคยุโรปที่มีการขยายตัวโดดเด่น โดยมีการเติบโตเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 31 แม้ว่าในไตรมาสที่ 2 และ 3 จะได้รับผลกระทบจากโรค SARS เช่นเดียวกับตลาดอื่นๆ แต่ก็สามารถกลับมาฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วในช่วงครึ่งปีสุดท้าย โดยตลอดทั้งปี 2546 ประเทศไทยได้รับนักท่องเที่ยวรัสเซียกว่า 9 หมื่นคน เพิ่มขึ้นจากปี 2545 กว่า 2 หมื่นคน

เนื่องจากความร่วมมือทำการตลาดอย่างจริงจังทั้งจากภาครัฐและเอกชน ส่งผลให้ตลาดรัสเซียเป็นตลาดที่มีการเติบโตสวนทางกับตลาดอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน

ภูมิภาคอเมริกา

ในปี 2546 มีนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอเมริกาเดินทางมาไทยลดลงไปร้อยละ 6 หรือมีจำนวน 576,589 คน เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกาและอิรัก และการแพร่ระบาดของโรค SARS โดยตลาดจากภูมิภาคนี้มีทิศทางชะลอตัวลงตั้งแต่เดือนมีนาคมเป็นต้นมา ทั้งนี้แม้ว่าในช่วงครึ่งปีหลังประเทศไทยจะสามารถควบคุมสถานการณ์โรคซาร์สได้แล้วก็ตาม แต่สถานการณ์ท่องเที่ยวจากตลาดนี้ก็ยังคงตกอยู่ในภาวะซบเซาเช่นเดิม เนื่องจากยังคงมีกระแสของการก่อการร้ายทั่วโลกที่มุ่งเป้าไปที่ชาวอเมริกันซึ่งเป็นตลาดหลักจากภูมิภาคนี้ ในขณะที่ตลาดรองเช่นแคนาดาก็ยังคงไม่คลายความหว่นวิตกต่อสถานการณ์โรคซาร์สที่ระบาดในประเทศของตนเช่นกัน กอปรกับมีกระแสข่าวว่าจะกลับมาระบาดอีกครั้งในช่วงฤดูหนาวซึ่งตรงกับช่วงไตรมาสสุดท้ายของไทย จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตลาดจากภูมิภาคนี้ตกอยู่ในสภาพซบเซาตลอดทั้งปี

ภูมิภาคเอเชียใต้

ในขณะที่ตลาดจากภูมิภาคอื่นๆ มีการชะลอตัวลดลงอย่างสูง แต่ตลาดเอเชียใต้กลับเป็นเพียงตลาดเดียวที่ชะลอตัวลดลงน้อยกว่าภูมิภาคอื่นๆ ในอัตราร้อยละ 0.10 หรือนับว่าคงที่เท่ากับปีที่ผ่านมา โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยว 390,335 คน เนื่องจากสถานการณ์ตลาดค่อนข้างดีในช่วงไตรมาสแรก และสามารถฟื้นตัวกลับมาสู่เดนมวกได้อย่างรวดเร็วในช่วงครึ่งปีหลัง ภายหลังจากที่ทรุดต่ำลงในไตรมาสที่ 2 จากวิกฤตโรค SARS ทั้งนี้ตลาดบังคลาเทศซึ่งเป็นตลาดอันดับสองของภูมิภาคเป็นเพียงตลาดเดียวที่ไม่ได้รับผลกระทบจากโรค SARS และยังคงมีการเดินทางมาประเทศไทยเพิ่มขึ้นในระดับสูง อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่าการเดินทางเข้ามาของตลาดบังคลาเทศได้สร้างปัญหาทางสังคมแก่ประเทศไทยค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการลักลอบเข้ามาทำงาน หรือปัญหาการหลอกลวงต่างๆ เป็นต้น สำหรับในช่วงครึ่งปีหลัง ตลาดหลักเช่นอินเดีย รวมทั้งตลาดรองอื่นๆ เช่น ศรีลังกาและปากีสถานต่างเชื่อมั่นมาตรการรักษาความปลอดภัยของไทยและฟื้นตัวกลับมาสู่ประเทศไทยได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การเพิ่มเที่ยวบินของศรีลังกาแอร์ไลน์จาก 4 เที่ยวบิน/สัปดาห์ เป็น 7 เที่ยวบิน/สัปดาห์ ตั้งแต่เดือนตุลาคมเป็นต้นมาก็นับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้ตลาดศรีลังกามีการเดินทางมาไทยเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี

ภูมิภาคโอเชียเนีย

สถานการณ์ท่องเที่ยวของภูมิภาคโอเชียเนียในปี 2546 อยู่ในช่วงภาวะชะลอตัวตั้งแต่ปลายปี 2545 เป็นต้นมาจนกระทั่งปลายปี 2546 สถานการณ์จึงเริ่มปรับตัวดีขึ้น โดยในปี 2546 ประเทศไทยได้รับนักท่องเที่ยวโอเชียเนียเป็นจำนวนทั้งสิ้น 343,914 คน ลดลงในอัตราร้อยละ 19 หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยวลดลงกว่า 8 หมื่นคน ทั้งนี้สาเหตุหลักเกิดจากความวิตกกังวลในภัยจากการก่อการร้ายที่กำลังเกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยนับตั้งแต่เกิดระเบิดขึ้นบนเกาะบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อปลายปี 2545 ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวออสเตรเลียเสียชีวิตเป็นจำนวนมากนั้น พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวออสเตรเลียได้เปลี่ยนแปลงไป โดยมีความระมัดระวังในการเดินทางมากขึ้น ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยเป็นอันดับต้นๆ ในการตัดสินใจเดินทางและติดตามการประกาศเตือนเรื่องความปลอดภัยจากทางภาครัฐอย่างใกล้ชิด ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยกลับตกอยู่ในบัญชีรายชื่อประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการก่อการร้าย ซึ่งทางกระทรวงการต่างประเทศของออสเตรเลียได้มีประกาศเตือนนักท่องเที่ยวของตนอยู่เป็นระยะๆ โดยชี้เฉพาะไปยังภูเก๊ตและพัทยาว่าเป็นเป้าหมายในการก่อการร้าย กระแสข่าวดังกล่าวส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และการท่องเที่ยวของไทยโดยตรง ทำให้นักท่องเที่ยวไม่มั่นใจต่อความปลอดภัยในประเทศไทย สถานการณ์ตลาดจึงตกอยู่ในภาวะหดตัวเกือบตลอดทั้งปี ผสมกับเกิดการแพร่ระบาดของโรค SARS ในภูมิภาคเอเชียยิ่งซ้ำเติมให้สถานการณ์ตลาดนี้ทรุดตัวลงมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ในช่วงปลายปี 2546 เมื่อสถานการณ์ โรค SARS คลี่คลายลง และไม่เกิดการก่อการร้ายขึ้นในประเทศไทยตามกระแสข่าวที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ นักท่องเที่ยวออสเตรเลียจึงมีความมั่นใจต่อสถานการณ์ในประเทศไทยมากขึ้น โดยมีนักท่องเที่ยวกลุ่มตลาดเก่า (Revisit) เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มแรกที่เริ่มเดินทางกลับเข้ามาในประเทศไทยอีกครั้ง

ภูมิภาคตะวันออกกลาง

ในรอบปี 2546 ตลาดตะวันออกกลางตกอยู่ในภาวะซบเซามาโดยตลอดนับตั้งแต่ช่วงต้นปี ซึ่งเกิดสงครามระหว่างสหรัฐอเมริกาและอิรัก ทำให้แทบทุกประเทศในภูมิภาคนี้ขาดความมั่นใจในความปลอดภัยในการเดินทางตลอดทั้งปี รวมทั้งยังเกิดความหวาดวิตกกับภาวะการระบาดของโรคซาร์สในเอเชียในช่วงไตรมาสที่ 2 ด้วย จึงทำให้ในปี 2546 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาไทยลดลงไปร้อยละ 4 หรือมีจำนวนนักท่องเที่ยว 203,878 คน ทั้งนี้ปัจจัยหลักเกิดจากตลาดอิสราเอลซึ่งเป็นตลาดหลักของภูมิภาคนี้ยังประสบกับภาวะทางการเมืองที่ไม่แน่นอนจากปัญหาความขัดแย้งกับปาเลสไตน์ที่ยืดเยื้อมานาน จึงทำให้ตลาดนี้ตกอยู่ในภาวะซบเซาตลอดทั้งปี ในขณะที่ตลาดรองอื่นๆ ก็อยู่ในภาวะขาลงเช่นเดียวกันจากปัจจัยข้างต้น อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสสุดท้ายตลาดสหรัฐ

อาหรับเอมิเรตส์ซึ่งแม้ว่าจะเป็นตลาดขนาดเล็กแต่ก็มีปริมาณการใช้จ่ายสูง ได้เริ่มพลิกฟื้นกลับมาสู่แดนบวกได้อีกครั้งในอัตราดอกเบี้ยที่ค่อนข้างสูง โดยการเติบโตของตลาดนี้จะส่งผลดีต่อรายได้ทางการท่องเที่ยวของไทยต่อไป

ภูมิภาคแอฟริกา

ในรอบปี 2546 ตลาดจากภูมิภาคแอฟริกาตกอยู่ในภาวะขาลงมาโดยตลอด ทำให้มีนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้เดินทางมาไทยเพียง 67,117 คน หรือลดลงไปถึงร้อยละ 25 สาเหตุสำคัญเกิดจากปัญหาการบริหารจัดการด้านการตลาดของสายการบินในตลาดแอฟริกาได้ โดยสายการบินไทยซึ่งแต่เดิมได้ทำการบินร่วมกับเซาท์ แอฟริกัน แอร์ไลน์จำนวน 3 เที่ยวบิน/สัปดาห์ ในเส้นทางบินตรง โยฮันเนสเบิร์ก-กรุงเทพฯ ได้ยกเลิกสำนักงานในพื้นที่ออกมาจึงทำให้การดำเนินงานด้านการตลาดไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และได้ยกเลิกเที่ยวบินตรงดังกล่าวไปในที่สุด

ภาคผนวก ข.

แนวโน้มตลาดของนักท่องเที่ยวทั่วโลก

แนวโน้มตลาดของนักท่องเที่ยวทั่วโลก

ตลาดนักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวทั่วโลก คือประชากรโลกทุกคนที่มีแนวโน้มจะเดินทางท่องเที่ยวในอนาคตไม่ว่าจะเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม การศึกษาแนวโน้มของตลาดนักท่องเที่ยวจำเป็นต้องทำการศึกษาใน 2 ส่วนคือ

1. การศึกษาแนวโน้มด้านจำนวนโดยการคาดการณ์ทางสถิติซึ่งจากการคาดการณ์ขององค์การท่องเที่ยวโลก เมื่อปี 2539 พบว่าในปี 2020 จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกถึง 1,561 ล้านคน โดยภูมิภาคยุโรปมีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลกสูงสุดดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 15.2 และเป็นภูมิภาคที่มีการเดินทางไปเยี่ยมเยียนสูงสุดดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 15.3

2. การศึกษาทางแนวโน้มด้านอุปสงค์หรือความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการส่งเสริมการขาย

ภูมิภาคต้นทาง	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)			
	1995	2000	2010	2020
ยุโรป	311	374	520	729
เอเชีย/แปซิฟิก	84	89	193	405
อเมริกา	109	127	173	232
แอฟริกา	14	20	36	62
ตะวันออกกลาง	9	12	21	35
เอเชียใต้	4	5	10	17
อื่น ๆ	34	40	54	81
รวม	565	668	1,006	1,561

ตารางที่ 5 การคาดการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยวโลกในปี 2538-2563

(ภูมิภาคที่เป็นประเทศต้นทาง : Outbound)

ภูมิภาคต้นทาง	จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)			
	1995	2000	2010	2020
ยุโรป	336	393	527	717
เอเชีย/แปซิฟิก	81	93	195	397
อเมริกา	110	130	190	282
แอฟริกา	20	27	47	77
ตะวันออกกลาง	14	18	36	69
เอเชียใต้	4	6	11	19
รวม	565	668	1,006	1,561

ตารางที่ 6 การคาดการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยวโลกในปี 2538-2563

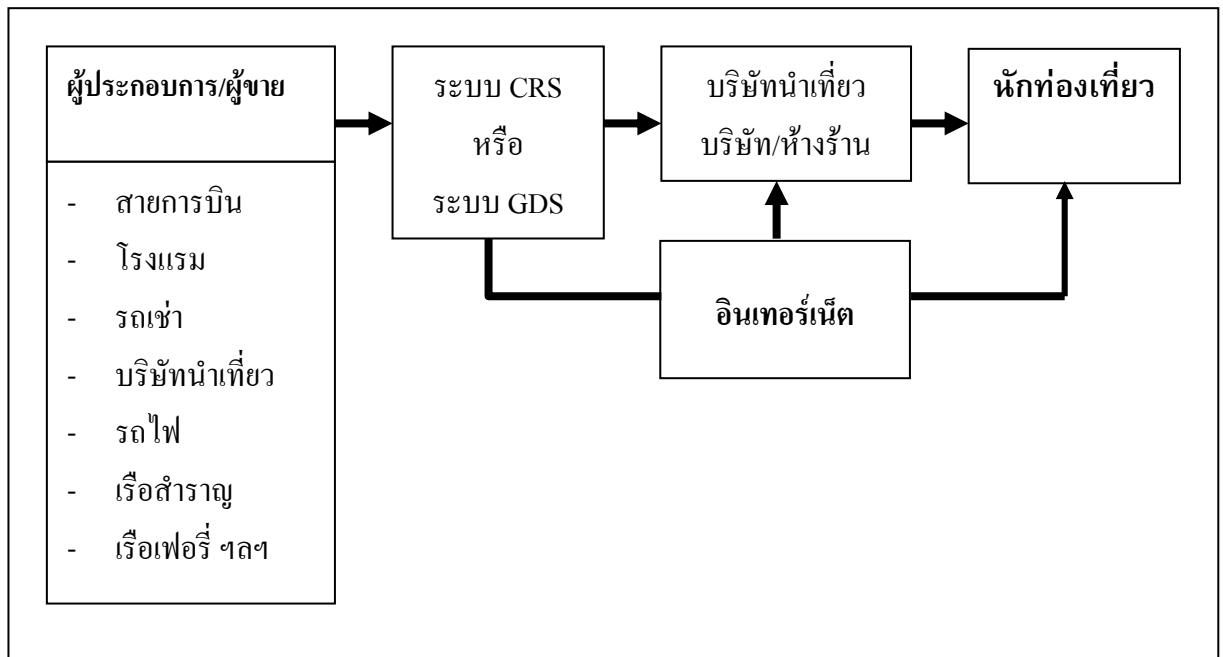
(ภูมิภาคที่เป็นประเทศต้นทาง : Inbound)

ในระดับมหภาคเทคโนโลยีการสื่อสารช่วยให้การถ่ายโอนข้อมูลทำได้สะดวกยิ่งขึ้น เปิดโอกาสให้เกิดการเชื่อมโยงทางการขายในระดับโลกได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีการสื่อสารมีความจำเป็นในการประกอบการที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ระยะเวลาสั้นรวมทั้งเป็นช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลทางการท่องเที่ยวที่จำเป็นด้วย

สำหรับปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระดับมหภาคสามารถเห็นได้จากการพัฒนาระบบการจองอัตโนมัติ (Computer Reservation Systems: CRS) และระบบการจัดจำหน่ายทั่วโลก (Global Distribution System: GDS) ทั้ง 2 ระบบเป็นการพัฒนาการให้ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูล (Database) ซึ่งผู้ใช้ที่เป็นสมาชิกสามารถเข้าค้นหาข้อมูลได้ผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่มีความแตกต่างกันที่ระบบ CRS เป็นระบบที่มีโครงข่ายขนาดเล็กกว่า GDS คืออาจเป็นเพียงระบบฐานข้อมูลของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง ผลกระทบที่ประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการรายอื่นแต่เผยแพร่เฉพาะในพื้นที่ที่จำกัด เช่น ภายในประเทศ หรือภูมิภาคเท่านั้น การจัดทำระบบ GRS ภายในบริษัทมักมีระบบด้านการจัดการสินค้า (Inventory Management) อาทิห้องพัก จำนวนที่นั่งโดยสารเครื่องบิน เป็นต้น โดยการจัดการดังกล่าวมักทำผ่านระบบการจองอัตโนมัติ (CRS) เพื่อให้ทราบว่ามีสินค้าเหลืออยู่เพื่อขายในช่วงเวลาใดเท่าไร เช่น สายการบินต่าง ๆ มักมีตัวแทนจำหน่ายหลายแหล่งอยู่ในที่ต่าง ๆ เมื่อลูกค้าจองเข้ามาตัวแทนจำหน่ายจะต้องตรวจสอบดูจำนวนที่นั่งอีกเท่าไรที่จะสามารถจองได้ ในขณะที่ผู้ควบคุมสินค้ากลางของสายการบินจะสามารถตรวจสอบดูจำนวนที่นั่งโดยสารที่เหลือทั้งหมดเพื่อเปิดให้ตัวแทน

จำหน่ายของเข้ามา ในกรณีที่ที่นั่งโดยสารได้รับการจองจนเต็มแล้ว ผู้ควบคุมสินค้ากลางจะต้องควบคุมจำนวนการจองที่เกินที่นั่งโดยสาร หรือที่เรียกว่า Waiting List กรณีที่ผู้โดยสารที่ได้รับการยืนยันการจองแล้วยกเลิกการเดินทางผู้โดยสารที่อยู่ใน Waiting List จะถูกนำเข้ามาสวมแทนโดยอัตโนมัติ เพื่อไม่ให้ที่นั่งนั้นเสียไปโดยไม่ได้ขาย ซึ่งในระบบการจองและการขายของสายการบินมักจะขายบัตรโดยสารเกินจำนวนที่นั่งโดยสาร เพื่อให้สามารถเติมผู้โดยสารให้เต็มถ้ากรณีมีการยกเลิกการเดินทางกะทันหันหลังจากที่ผู้โดยสารรับบัตรโดยสารไปแล้ว และการจัดการผลตอบแทน (Yield Management) หมายถึง ระบบราคาของสายการบินซึ่งจะได้รับการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับอุปสงค์ของตลาดโดยแบ่งตามชั้นโดยสารเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นหนึ่ง (First Class) ชั้นธุรกิจ (Business Class) และชั้นประหยัด (Economy Class) และในชั้นประหยัดจะแบ่งราคาออกเป็นหลายระดับ หรือเรียกว่า Class เช่น Q Class M Class B Class เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการขาย และการทำกำไรให้คุ้มค่าดำเนินการในแต่ละเที่ยวบิน โดยในการขายผู้ขายมักจะเริ่มขายในราคาที่ต่ำสุดซึ่งมีการกันจำนวนที่นั่งโดยสารไว้ น้อยที่สุดก่อนด้วยเพื่อใช้ประโยชน์ในการขายในลักษณะ Last Minute ส่วนระบบ GDS เป็นระบบที่มีโครงข่ายทั่วโลกเป็นการรวมของข้อมูลจาก CRS ทั้งหมด หรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท ในระยะแรก การให้บริการข้อมูลดังกล่าวใช้เฉพาะในอุตสาหกรรมการบินเท่านั้นเพื่อควบคุมการขายที่นั่งโดยสาร แต่ในปัจจุบันได้รวมข้อมูลจากธุรกิจสาขาอื่นได้ด้วย เช่น ที่พัก รถเช่า ทัวร์ รถไฟ เรือสำราญเดินสมุทร เรือเฟอร์รี่ เป็นต้น

การบริการข้อมูลของระบบ GDS เกิดจากการที่ผู้ให้บริการให้ข้อมูลสินค้าแก่ระบบ CRS หรือ GDS ให้ผู้ซื้อสินค้าซึ่งเป็นบริษัทนำเที่ยว บริษัท/ห้างร้าน หรือนักท่องเที่ยวเฉพาะที่เป็นสมาชิกของระบบเข้าค้นหาข้อมูลและจองในระบบได้ นอกจากนี้ในปัจจุบันผู้ประกอบการ GDS ได้ให้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ตและเพื่อเป็นการเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการจองสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไปด้วยบริษัทที่ให้บริการ GDS รายใหญ่ในโลก ได้แก่ ซาเบอ์ (Sabre) กาลิเลโอ (Galileo) อมาเดอุส (Amadeus) และเวิลด์สแปน (Worldspan) ส่วนบริษัทที่ให้บริการระบบ CRS เฉพาะการจองอัตโนมัติรายใหญ่ของโลก ได้แก่ อาบาคัส (Abacus) แอ็กเซส (Axess) เจท (Jets) เป็นต้น การให้บริการดังกล่าวสามารถสรุปได้ตามแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 การผ่านข้อมูลของระบบ CRS และ GDS

	Galileo	Sabre	Amadeus/ System one	Worldspan /Abacus ^(a)
Consumers (direct)	Airline Branded product: Swissair Skysurfer United Connection US Airways Priority TravelWorks BA Executive TravelWorks CRS for Preview Travel	Travelocity	None	Expedia E-Travel
Corporate (direct)	Unnamed Product Travel Solutions	Business	None	None
Travel agents	Agency Connection Travelpoint.com	Planet Sabre Turbo Sabre	Corporate Tripsolution	Odyssey

ตารางที่ 7 แสดงตัวอย่างบริษัทประกอบการ GDS ที่ให้บริการทางเว็บไซต์แก่นักท่องเที่ยวทั่วไป

จากแผนหาดังกล่าว แสดงกระบวนการดำเนินงานของการผ่านข้อมูลของระบบ CRS และ GDS โดยเริ่มจากผู้ประกอบการนำเที่ยวในสาขาต่าง ๆ ส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบ CRS หรือ GDS รวมไว้เป็นระบบฐานข้อมูลซึ่งอนุญาตให้ลูกค้าซึ่งอาจเป็นบริษัทนำเที่ยว/ห้างร้านทั่วไปที่ติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์เชื่อมโยงกับระบบ CRS หรือ GDS สามารถค้นหาข้อมูลและทำการจองผ่านระบบได้ ซึ่งบริษัทนำเที่ยว/ห้างร้านดังกล่าวจะเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างระบบ CRS หรือ GDS และนักท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน เนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาอินเทอร์เน็ตทำให้บริษัทนำเที่ยว/ห้างร้าน สามารถค้นหาข้อมูลในระบบ CRS หรือ GDS ผ่านบริการเว็บไซต์ของระบบดังกล่าวได้โดยไม่ต้องผ่านคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งระบบ และนักท่องเที่ยวเองก็สามารถทำการจองผ่านเว็บไซต์ของบริษัทนำเที่ยวที่ให้บริการ CRS และ GDS ได้เช่นกัน โดยไม่ต้องผ่านบริษัทนำเที่ยว

ซึ่งในตารางได้แสดงตัวอย่างบริษัทที่ให้บริการ CRS และ GDS ได้แก่ กาลิเลโอ (Galileo) ซาเบอ์ (Sabre) อมาดิอุส (Amadeus) และเวิลด์สแปน (Worldspan) ซึ่งให้บริการการจองโดยตรงแก่นักท่องเที่ยวและบริษัทนำเที่ยว/ห้างร้าน ผ่านทางเว็บไซต์ เช่น www.expedia.com เป็นเว็บไซต์ที่บริษัทเวิลด์สแปนเปิดให้บริการจองบัตรโดยสารและที่พักแก่นักท่องเที่ยวโดยตรง เป็นต้น

ภาคผนวก ค.

ความเป็นมาของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกใช้
และพันธมิตร (Alliance) ของสายการบินต่าง ๆ ทั่วโลก

ความเป็นมาของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย

แม้ว่าองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2503 ตามพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2502 แล้วก็ตาม ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1-3 (พ.ศ.2504-2519) ไม่ได้กำหนดแผนและทิศทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยไว้ การกำหนดแผนและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เริ่มกำหนดไว้อย่างจริงจังในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) เป็นต้นมา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) รัฐบาลได้วางนโยบายด้านการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1) นโยบาย รัฐบาลจะให้ความสำคัญในด้านการเพิ่มรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศจากการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น เพื่อช่วยลดภาวะการขาดดุลการค้าการชำระเงินระหว่างประเทศ

2) เป้าหมาย กำหนดให้มีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 11 คือในปี 2524 ให้มีนักท่องเที่ยว 2.2 ล้านคน มีวันพักเฉลี่ย 5.5 วัน ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 19 เป็น 11,700 ล้านบาท

3) กำหนดแนวทางและมาตรการอย่างชัดเจนในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยพยายามรักษาสถานการณ์การท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิมและแสวงหาตลาดใหม่ รวมทั้งแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การจัดรูปธุรกิจท่องเที่ยว การยกมาตรฐานกำลังคนในธุรกิจท่องเที่ยว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับต่อๆ มา ก็ได้บรรจุแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเข้าไว้ด้วยดังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) วางนโยบายไว้ดังนี้

1) นโยบาย ส่งเสริมและชักจูงให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางมาสู่ประเทศไทยมากขึ้นทุกปี และใช้จ่ายมากขึ้น ชะลอการเดินทางออกไปท่องเที่ยวของคนไทยให้น้อยลง ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

2) เป้าหมาย เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเฉลี่ยร้อยละ 8.4 ต่อปี คือมีนักท่องเที่ยวในปี 2529 จำนวน 2.9 ล้านคน มีวันพักเฉลี่ย 5.5 วัน รายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 50,000 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 21.5 ต่อปี

3) มาตรการ กำหนดมาตรการในการบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยปรับปรุงพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้มีอำนาจในการควบคุมการใช้ที่ดินและการก่อสร้างในแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาการท่องเที่ยวให้แข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ รวมทั้งปรับปรุงแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อชักจูงนักท่องเที่ยวทั้งต่างประเทศและในประเทศให้เที่ยวในเมืองไทยมากขึ้น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ในส่วนของการท่องเที่ยวได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาระบบการผลิต การตลาด เทคโนโลยี และการพลังงานว่า “สร้างกลไกระบบประสานแผนปฏิบัติการเพื่อให้มีการนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่ภาคปฏิบัติ รวมทั้งประสานแผนงานด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการตลาด

และได้วางนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ไว้ดังนี้

- 1) สร้างระบบความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวและการส่งเสริมการตลาดให้เป็นไปโดยสอดคล้องและในทิศทางเดียวกัน
- 2) เน้นการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว และการดำเนินการที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ให้ดีขึ้น
- 3) เสริมสร้างสินค้าท่องเที่ยวให้เป็นระบบและให้เด่นเป็นประจำปี เพื่อนำสินค้านี้ไปเผยแพร่ต่อไป
- 4) ส่งเสริมการจัดระเบียบธุรกิจและการบริการการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่ดี
- 5) เสริมสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
- 6) เน้นการส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีคุณภาพ ศักยภาพ และมีส่วนแบ่งตลาดในระดับสูง และแสวงหาตลาดท่องเที่ยวใหม่โดยพิจารณาจากภาวะความผันผวนทางเศรษฐกิจของโลก
- 7) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการส่งเสริมการตลาด
- 8) ส่งเสริมและชักจูงชาวไทยและผู้ที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทยให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น
- 9) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในคุณประโยชน์ของการท่องเที่ยวและสร้างภาพพจน์ที่ดีของการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

10) ส่งเสริมและประสานการลงทุนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐบาลและเอกชนให้เป็นไปโดยสอดคล้องกันเพื่อประโยชน์ทางการท่องเที่ยวของประเทศ

11) สนับสนุนการลงทุนด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

12) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานให้มีการลงทุนขนาดกลาง ขนาดเล็ก เพื่อให้กับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศระดับกลางและนักท่องเที่ยวชาวไทย

13) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนให้มีการพัฒนาและส่งเสริมทางการท่องเที่ยว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ในช่วงแผนฯ 7 นี้ ได้มีการกล่าวถึงแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้ในส่วนที่ 2 เรื่องแนวทางการรักษาอัตราการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพ โดยตั้งเป้าหมายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศเพื่อเป็นแหล่งรายได้เงินตราต่างประเทศให้ขยายตัวไม่ต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยร้อยละ 13 ต่อปี และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8 ต่อปี

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) รัฐบาลกำหนดแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้ในส่วนที่ 5 เรื่องการพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคนและคุณภาพชีวิตโดยตั้งเป้าหมายการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีการขยายตัวด้านรายได้ไม่ต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปี และจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7 ต่อปี รวมทั้งการสนับสนุนให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) สำหรับร่างแผนฯ ฉบับนี้รัฐบาลกำหนดให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การเสริมสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยจะพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การจ้างงาน การกระจายรายได้สู่ชุมชนและนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้แผนพัฒนาฉบับนี้ถือเป็นฉบับแรกที่ได้ระบุเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่คุณภาพแทนการพัฒนาที่มุ่งเน้นเฉพาะการเพิ่มปริมาณ อย่างไรก็ตามรัฐบาลยังคงมีเป้าหมายที่จะใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจึงตั้งเป้าหมายให้มีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยไม่ต่ำ

กว่าร้อยละ 10 ต่อปี ตลอดช่วงแผนฯ 9 นี้ ซึ่งยังคงต่ำกว่าอัตราการเติบโตที่กำหนดไว้ในช่วงแผนฉบับที่ 7 และ 8

การกำหนดกิจกรรมหลักเพื่อนำแผนไปปฏิบัติ เมื่อได้กำหนดทิศทางทางพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้ในแผนแล้วก็ได้้นำแผนไปปฏิบัติ โดยรัฐบาลแต่ละชุดจะกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผน ดังนี้

1) ประกาศปีพุทธศักราช 2523 เป็นปีท่องเที่ยวไทย เป็นครั้งแรกเพื่อส่งเสริมให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และชักจูงให้ชาวต่างประเทศเดินทางมาเที่ยวประเทศไทย ในการดำเนินการดังกล่าวได้จัดงานแสดงศิลปวัฒนธรรมระหว่างภาคขึ้นในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนในภาคกลางได้จัดงานในกรุงเทพฯ ใช้ชื่อว่า “งานเทศกาลเที่ยวเมืองไทย” ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ททท. จึงได้จัดขึ้นตลอดมาเป็นประจำทุกปี ต่อมาได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้รวมการจัดงานเทศกาลเที่ยวเมืองไทยกับงานสัปดาห์แห่งเอกลักษณ์ไทยเป็นงานเดียวกัน โดยใช้ชื่อว่า “งานเทศกาลเที่ยวเมืองไทยและเสริมสร้างเอกลักษณ์ไทย”

2) ประกาศปีพุทธศักราช 2530 เป็นปีท่องเที่ยวไทยเป็นที่สอง เพื่อร่วมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ วันที่ 5 ธันวาคม 2530 และพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก วันที่ 2 กรกฎาคม 2531 ได้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานพระราชพิธีต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้รับความร่วมมือจากภาคราชการและเอกชนจัดกิจกรรมปีท่องเที่ยวไทยเป็นพิเศษทั่วประเทศ อาทิ โครงการขบวนแห่ประเพณีไทยเปิดงานปีท่องเที่ยวไทย โครงการสนับสนุนงานประเพณีของจังหวัดต่าง ๆ และกิจกรรมด้านการตลาดนานาชาติ จากการประสานความร่วมมือดังกล่าวก่อให้เกิดผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ และสนับสนุนให้เกิดกระแสการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น

3) คณะรัฐมนตรีได้ประชุมเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2531 อนุมัติให้ประกาศปีศิลปหัตถกรรมไทย 2531 ตามโครงการที่ ททท. เสนอ ระหว่างวันที่ 12 สิงหาคม 2531 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2532 โดยใช้ชื่อว่า “ปีศิลปหัตถกรรมไทย 2531-2532” มีวัตถุประสงค์เพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถในงานส่งเสริมศิลปาชีพพิเศษและเป็นการสนองพระราชโบายที่จะส่งเสริมงานอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ชาวนชนบทตลอดจนรักษาศิลปหัตถกรรมไทย นอกจากนี้ยังมุ่งผลด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อเนื่องจากปีท่องเที่ยว 2530 ด้วย ททท. ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์กิจกรรมในโครงการปีศิลปหัตถกรรมไทยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยการผลิตเอกสาร สิ่งพิมพ์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์

รวมทั้งการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าไทยในต่างประเทศ การเชิญสื่อมวลชนและผู้สื่อข่าวจากต่างประเทศมาชมหมู่บ้านหัตถกรรมไทยด้วย

4) ต่อมาปี พ.ศ.2541-2542 คณะรัฐบาลมีมติอนุมัติให้เป็นปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand 1998-1999) โดยได้มอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันพัฒนาและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก เพื่อใช้การท่องเที่ยวเป็นสาขาหลักในการนำเงินตราเข้าประเทศ ซึ่งในขณะนั้นประเทศไทยประสบกับปัญหาภาวะวิกฤตเศรษฐกิจในประเทศและภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกอย่างรุนแรง และประเทศไทยก็ประสบความสำเร็จจากการรณรงค์ปี Amazing Thailand 1998-1999 อย่างดียิ่ง ประเทศไทยเป็นเพียง 1 ใน 2 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ที่ยังคงรักษาอัตราการเพิ่มของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไว้ได้ในขณะนั้น และตรา Amazing Thailand ก็ยังคงถูกนำมาใช้เป็นสโลแกนในการโฆษณาประเทศไทยต่อมาจนถึงปัจจุบันนี้

5) ปี พ.ศ. 2544 รัฐบาลภายใต้การบริหารโดย พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศให้ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติ โดยขอให้ทุกหน่วยงานตระหนักว่าการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอีกภารกิจหนึ่งที่ทุกหน่วยราชการต้องถือปฏิบัตินอกเหนือจากภารกิจหลักที่ต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นักท่องเที่ยวยุคโลกใช้

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นักท่องเที่ยวยุคโลกใช้ในปัจจุบันและมีแนวโน้มที่จะได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นในอนาคต สามารถสรุปได้ตามตารางที่ 8

	สื่อรุ่นเก่า		สื่อรุ่นใหม่			โครงข่ายการสื่อสาร		
	โทรศัพท์	โทรศัพท์เคลื่อนที่	คอมพิวเตอร์และโมเด็มทั่วไป	คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียโมเด็มต่อ Network	ทีวีเครื่องแปลงสัญญาณและรีโมท	Net work	ดาวเทียม	Cable
การเข้าถึงผู้บริโภค	✓✓✓	✗	✓✓✓	✓✓✓	✓✓	✓✓✓	✗	✓
การเข้าถึงข้อมูล	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓
การให้เสียง	✓✓✓	✓✓✓	✗	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓
การให้ภาพ	✗	✓✓✓	✗	✓	✓✓✓	✓	✓✓✓	✓✓✓
การซื้อขายผ่านสื่อ	✓✓✓		✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓✓✓	✓

หมายเหตุ ✓✓✓ เป็นไปได้สูง ✓✓ เป็นไปได้อย่างมีข้อจำกัด ✓ เป็นไปได้ในอนาคต
✗ เป็นไปไม่ได้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความสามารถในการเข้าถึงผู้บริโภคของสื่อรุ่นเก่า - รุ่นใหม่

จากตารางดังกล่าวข้างต้นพบว่า การทำการตลาดโดยการส่งผ่านข้อมูล เสียง ภาพ รวมทั้งให้มีบริการซื้อขายสินค้าและบริการผ่านสื่อเพื่อให้เข้าถึงผู้บริโภคมีหลายประเภท โดยในสื่อยุคเก่า โทรศัพท์เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในขณะที่คอมพิวเตอร์พร้อมโมเด็มและโปรแกรมมัลติมีเดียที่สามารถต่อกับโครงข่ายการสื่อสาร (Network) ได้ เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งนอกจากจะสามารถให้ข้อมูลทั้งเนื้อหา ภาพ และเสียงแล้วยังคงอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวดำเนินการซื้อขายสินค้าและบริการนั้น ๆ ได้ทันที

พันธมิตร (Alliance) ของสายการบินต่าง ๆ ทั่วโลก

พันธมิตร (Alliance) ของสายการบินต่าง ๆ ยังเป็นวิธีหนึ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและอำนาจในการต่อรองรวมทั้งการนำเสนอทางเลือกของสินค้าที่หลากหลายต่อลูกค้า ตัวอย่างการรวมกลุ่มพันธมิตรของสายการบินในปัจจุบันได้แก่

1. Star Alliance ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มสายการบินต่าง ๆ ดังนี้ Aeromexico, Air Canada, Air New Zealand, All Nippon Airlines, Ansett Australia, Australian Airlines, bmi british midland, Lauda Air, Lufthansa, SAS, Singapore Airlines, Thai, Tyrolean, United Airlines, Varig
2. One World ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มสายการบินต่าง ๆ ดังนี้ Aer Lingus, American Airlines, British Airways, Cathay Pacific, Finnair, Iberia, LaAN-Chile, Qantas
3. Qualiflyer Group ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มสายการบินต่าง ๆ ดังนี้ Air Europe, Air Littoral, AOM, Crossair, LOT, Portugalia, Sabena, Swissair, TAP, Turkish Airlines, Volare Airlines
4. KLM/ NW ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มสายการบินต่าง ๆ ดังนี้ KLM, Northwest
5. Sky Team ซึ่งเป็นการรวมตัวของกลุ่มสายการบิน ดังนี้ Air France, Delta Air Lines, Korean Air Lines, Mexicana

ภาคผนวก ง.

นโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในช่วง 13 ปีที่ผ่านมา
หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของประเทศไทย
และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาและการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

นโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในช่วง 13 ปีที่ผ่านมา

1. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลชุด พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี

2.1.1 แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2531

“ดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วย ตลอดจนทั้งภาคเอกชนมีบทบาทที่เกื้อกูล และส่งเสริมการแสวงหา พัฒนาและขยายตลาดการค้าและการท่องเที่ยว ตลอดจนการลงทุนจาก ต่างประเทศเพื่อการสร้างงานและถ่ายทอดเทคโนโลยี”

2.1.2 แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 9 มกราคม 2534

“ด้านการบริการนอกเหนือจากการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดการสร้างงาน และนำเงินตราต่างประเทศเข้ามามากขึ้นแล้ว รัฐบาลจะริเริ่มการพัฒนาบริการด้านซ่อมบำรุง พาหนะทั้งทางบก ทางน้ำ และอากาศให้เป็นศูนย์กลางซ่อมบำรุงใหญ่ในภูมิภาคนี้”

2. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลชุด นายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรีแถลง ต่อรัฐสภา วันที่ 4 เมษายน 2534 ได้มีการกล่าวถึงการท่องเที่ยวไว้ในนโยบายต่างประเทศและ นโยบายเศรษฐกิจ ดังนี้

2.2.1 นโยบายต่างประเทศ

ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และแรงงาน กับมิตรประเทศหรือกลุ่มประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย

2.2.2 นโยบายเศรษฐกิจ

ฟื้นฟูการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ตะวันออกกลางให้คืนสู่ สภาพเดิมโดยเร็ว โดยเร่งส่งเสริมภาพพจน์ที่ดีของประเทศในตลาดท่องเที่ยวต่างประเทศ

พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อบริโภค การส่งเสริมการเกษตรอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว และปรับปรุงการบริการการใช้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลชุด นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี แถลงไว้ต่อ รัฐสภาเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2535 เพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งทำรายได้ให้แก่ประเทศเป็น จำนวนมากได้พัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้

2.3.1 ส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยรัฐ จะเป็นฝ่ายอำนวยความสะดวกและสนับสนุน รวมทั้งจะกำกับดูแลกิจการภาคเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับและมั่นใจของวงการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2.3.2 ส่งเสริมและประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างประเทศรู้จักประเทศไทยในแง่มุมที่ถูกต้อง และทราบถึงควมมีศักยภาพพร้อมมูลทั้งในด้านการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และการจัดกิจกรรมนานาชาติ

2.3.3 พัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ โดยเร่งขยายโครงข่ายบริการพื้นฐาน พัฒนาอุตสาหกรรมบริการให้มีมาตรฐาน และเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

2.3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนท่องเที่ยวในประเทศให้มากขึ้น

2.3.5 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพที่เอื้ออำนวยต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งดำเนินนโยบายป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้เอง

4. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลชุดนายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2538 รัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้สามารถทำรายได้เข้าประเทศมากขึ้น ควบคู่ไปกับการธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่ายิ่ง โดยจะดำเนินการ

2.4.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมโรงแรม รวมทั้งส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบบริการให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสามารถแข่งขันกับต่างประเทศ

2.4.2 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมดุลกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งให้มีความสะดวกและปลอดภัยด้วยการพัฒนาปรับปรุงและจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการพื้นฐานต่าง ๆ อย่างทั่วถึง อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมโบราณสถาน และทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนคุ้มครองดูแลนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องไม่ให้เอาเปรียบนักท่องเที่ยวจนเกิดภาพพจน์ทางลบต่อประเทศโดยรวม

2.4.3 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดเครือข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในภูมิภาคโดยมีประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง

2.4.4 เสริมสร้างค่านิยมให้ประชาชนท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น

2.4.5 ขยายการผลิตบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

5. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลชุด พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2539

รัฐบาลชุดนี้ได้ให้ความสำคัญของการท่องเที่ยวโดยกำหนดขึ้นเป็นนโยบายของรัฐบาลข้อ 3.7 นโยบายด้านการท่องเที่ยว ดังนี้

รัฐบาลจะส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้สามารถทำรายได้เข้าประเทศมากขึ้น ควบคู่ไปกับการธำรงรักษาสีลปวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่ายิ่ง โดยจะดำเนินการ

2.5.1 เสริมสร้างค่านิยมให้ประชาชนท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น โดยให้กระจายไปทั่วทุกภูมิภาคตลอดปี

2.5.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวในทิศทางที่ยั่งยืน ให้สามารถรองรับการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในระยะยาว

2.5.3 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก ปลอดภัย มีความสวยงาม และเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยวตลอดไป

2.5.4 ส่งเสริมและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการขยายโครงข่ายสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานและการบริการต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมการผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ

6. นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลชุด นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2540 ได้มีการกำหนดนโยบายไว้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

2.6.1 นโยบายเร่งด่วน การเสริมสร้างเสถียรภาพและความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ ว่าด้วยเรื่องการเพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ รายการ (4) เร่งรัดการขยายตัวและจัดอุปสรรคการท่องเที่ยวโดยรวมมีอย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชน ตลอดจนส่งเสริมโครงการ “ไทยเที่ยวไทย” เพื่อประหยัดเงินตราต่างประเทศ

2.6.2 นโยบายในระยะปานกลาง การปรับโครงสร้างและการพัฒนาสังคม ว่าด้วยเรื่องการปรับโครงสร้างด้านการบริการของการท่องเที่ยว โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศ และส่งเสริมนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้กลับเข้ามาท่องเที่ยวเมืองไทยอีก โดยกระจายอำนาจการบริหารจัดการงบประมาณ การจัดสรรรายได้รวมทั้งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวไปสู่ท้องถิ่น ควบคู่กับการส่งเสริมบทบาทของชุมชน และองค์กรเอกชนต่าง ๆ ในการอนุรักษ์บำรุงรักษา และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

2.6.3 นโยบายการต่างประเทศ ว่าด้วยเรื่อง การส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ วัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะ ประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้จะมุ่งเน้นกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค

7. นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลชุด พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 รัฐบาลชุดนี้มุ่งเน้นการส่งเสริม การท่องเที่ยวโดยกำหนดขึ้นเป็นนโยบาย ข้อ 3.3 ด้านบริการและการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว คือ หนทางสำคัญของการนำรายได้กระแสนเงินเข้าสู่ประเทศ ดังนั้น รัฐบาลจึง มีนโยบายในการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานของการบริการ เพิ่มความหลากหลายของรูปแบบ การให้บริการและการท่องเที่ยว และการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการและ การท่องเที่ยว ดังนี้

ด้านการพัฒนาภาคบริการ

1) ปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานอันจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพและ ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการไทย ทั้งด้านการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาค บริการการพัฒนาารูปแบบการให้บริการ และการพัฒนาเทคโนโลยีและโครงการพื้นฐาน

2) จัดให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อให้มีการใช้ ศักยภาพภาคบริการอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นแหล่งสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศ และรายได้ ท้องถิ่น อาทิ การท่องเที่ยว การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การกีฬา และนันทนาการ

3) เร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการด้านบริการให้มีความรู้และทักษะ ทั้งด้านภาษา มาตรฐานการบริการ และการจัดการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของความ ตกลงระหว่างประเทศด้านการบริการ

ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

1) เร่งฟื้นฟูระดับความสัมพันธ์และร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ประเทศ ไทยเป็นประตูทางผ่านหลักของการท่องเที่ยวในภูมิภาค ทั้งด้านการตลาด การขนส่ง การลงทุน การ บริหารจัดการ รวมถึงการจัดอุปสรรคในการท่องเที่ยว

2) บริหารท่องเที่ยวโดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุก โดยสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวทั้ง ในระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศ เชื่อมโยงกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และธุรกิจ ชุมชน พัฒนาคุณภาพการบริการท่องเที่ยว และยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางประชุมการ สัมมนาและการแสดงสินค้าของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3) เร่งพัฒนา บุรณะ พื้นฟูมรดกและสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม ทั้งในเขตเมืองและนอกเมืองเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวใหม่ สร้างแหล่งจำหน่ายซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว โดยจะส่งเสริมบทบาทเอกชนร่วมกับชุมชนในการรักษาแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตให้อยู่ในสภาพเดิมอย่างต่อเนื่อง

4) เพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม โดยส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ และให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการจัดสหกรณ์การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว

5) เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวก สร้างความปลอดภัย และป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

ตลอดระยะเวลา 13 ปีที่ผ่านมา การกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลมีพัฒนาการต่อเนื่องมาอย่างเห็นได้ชัด เริ่มจากการกล่าวถึงนโยบายด้านการท่องเที่ยวไว้เพียง 2-3 บรรทัดในนโยบายของรัฐบาลในชุด พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ เมื่อ ปี พ.ศ. 2531 แล้วค่อยๆ ให้ความสำคัญของนโยบายท่องเที่ยวมากขึ้นเป็นลำดับ โดยมีการเพิ่มสาระของนโยบายให้ครอบคลุมกว้างขวางขึ้นและมีรายละเอียดมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลชุด พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร พ.ศ. 2544 ที่ได้มีการแยกแยะให้เป็นนโยบายที่ชัดเจน ทั้งในด้านการพัฒนาบริการทางการท่องเที่ยว (ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) และการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยได้กำหนดรายละเอียดไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ นโยบายของรัฐบาลชุดนี้ยังให้ความสำคัญกับองค์กรท้องถิ่น และการพัฒนาภาคเอกชนซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในขณะที่รัฐบาลที่ผ่าน ๆ มาไม่ได้กล่าวถึงบทบาทขององค์กรท้องถิ่นและภาคเอกชนไว้ โดยมองว่าเรื่องของการท่องเที่ยวเป็นภารกิจของภาครัฐแต่เพียงผู้เดียวซึ่งในทางตรงกันข้ามการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายทั้งภาครัฐ เอกชน ชุมชนและประชาชนท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า นโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลแต่ละชุดมีความเหมือนกันอยู่ 3 ประการคือ

1) ทุกรัฐบาลตั้งเป้าหมายด้านการท่องเที่ยวในเชิงเศรษฐกิจ เน้นการเป็นเครื่องมือในการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ โดยเฉพาะรัฐบาลชุด พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร ปี พ.ศ. 2544 ระบุว่า “...การท่องเที่ยว คือ หนทางสำคัญของการนำรายได้เข้าสู่ประเทศ...”

2) ทุกรัฐบาลกำหนดนโยบายท่องเที่ยวระยะยาวไว้ในนโยบายเศรษฐกิจและนโยบายการต่างประเทศ โดยรัฐบาลบางชุดระบุไว้เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ในขณะที่บางชุดระบุไว้ในนโยบายทั้ง 2 ด้าน ดังที่เห็นได้จากนโยบายรัฐบาลชุดนายชวน หลีกภัย ปี พ.ศ. 2540 และ ชุดนายอานันท์ ปันยารชุน ปี พ.ศ. 2534

3) ทุกรัฐบาลไม่ได้กำหนดนโยบายท่องเที่ยวในเชิงสังคม ทั้งที่ตามความเป็นจริงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นมิติทางสังคมเกี่ยวข้องกับประชาชนทั้งในฐานะที่เป็นเจ้าของพื้นที่ท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว ดังเช่นการท่องเที่ยวเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เป็นวิธีการพักผ่อนหย่อนใจ ยกระดับคุณภาพชีวิต เป็นสวัสดิการสังคม และเป็นสื่อสำคัญในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมนุษยชาติ ดังเช่น เชื้อชาติอินโดนีเซีย (27.4 ล้านคน) มาเลเซีย (25.0 ล้านคน) และ ออสเตรเลีย (17.6 ล้านคน) ตาม

หน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของประเทศไทย

บทบาทของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

ความรับผิดชอบของ ททท. ที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นงานด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวจนประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ ททท. ยังเป็นจักรกลสำคัญในการกักเงินจากกองทุนร่วมมือทางเศรษฐกิจโพ้นทะเลของญี่ปุ่น มาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ในระยะหลัง ททท. ได้ริเริ่มโครงการทางสังคมและโครงการที่ชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้น แต่สัดส่วนเมื่อเทียบกับงบประมาณก็ยังน้อยอยู่ การพัฒนาโดยให้ตลาดเป็นตัวนำเริ่มก่อให้เกิดปัญหาด้านกายภาพตามมา จนเป็นที่ยอมรับกันว่า ททท. น่าจะมีบทบาทมากขึ้นในการฟื้นฟูและป้องกันความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว

ความพยายามของ ททท. ที่จะจัดการแหล่งท่องเที่ยวเริ่มจากการวางแผนแม่บทครั้งแรกในปี พ.ศ.2519 โดยบริษัทที่ปรึกษาต่างประเทศ และหลังจากนั้นก็มีการศึกษาและทำแผนเชิงพื้นที่ติดต่อกันเรื่อยมา แต่ข้อเสนอแนะส่วนใหญ่ยังมิได้นำไปปฏิบัติ เพราะสาเหตุสำคัญ ดังนี้

1. แผนทางกายภาพของ ททท. เป็นเพียงข้อเสนอให้หน่วยงานต่าง ๆ ททท. ขาดงบประมาณและแผนงานที่ชัดเจน ในการจัดการและพัฒนาด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม และเพื่อพิทักษ์แหล่งท่องเที่ยว

2. ขาดพันธกิจร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นความไม่ร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีงบประมาณพัฒนาการท่องเที่ยวในทิศทางที่สอดคล้องกัน

การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายความว่า การรักษาดุลยภาพของความต้องการการท่องเที่ยว และกำลังรองรับของแหล่งท่องเที่ยวการลงทุนและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อบำรุงรักษากำลังรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้น ๆ เนื่องจากการจัดการท่องเที่ยว ต้องการการจัดการอย่างต่อเนื่อง มีงบประมาณรองรับ มีเป้าหมายระยะยาวที่ชัดเจน เพื่อให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจได้เห็นภาพระยะยาวที่ชัดเจน นั่นคือจะต้องมีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน

ปัญหาและข้อจำกัดในการจัดทำแผนปฏิบัติการ และการนำไปปฏิบัติของ ททท.

1. ในกระบวนการจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วม ต้องการการร่วมมืออย่างจริงจังจากทุกฝ่าย ซึ่งในทางปฏิบัติยังไม่สามารถทำได้อย่างจริงจัง
2. การมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนนั้นจะเป็นการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในลักษณะแนวนานมากกว่าแนวดิ่ง ซึ่งหมายถึงเป็นการเชิญผู้แทนจากหน่วยงานจากส่วนกลาง ผู้แทนจากหน่วยงานจากภูมิภาคจังหวัด หรือท้องถิ่นยังมีน้อย
3. เมื่อจัดทำแผนแล้ว ในหลายกิจกรรมต้องเป็นการดำเนินงานร่วมกันหลายหน่วยงาน การนำ แผนงานไปปฏิบัติจริงจากองค์กรที่เกี่ยวข้องมีความเป็นไปได้ค่อนข้างลำบาก เนื่องจากองค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวจะต้องปฏิบัติภารกิจหลักขององค์กรเป็นอันดับแรก และจะจัดลำดับภารกิจด้านท่องเที่ยวไว้เป็นภารกิจอันดับรอง ๆ เมื่อหน่วยงานมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากร และระยะเวลาที่จะไม่มีโอกาสนำโครงการหรือกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ในแผนมาปฏิบัติได้
4. กฎหมายกำหนดให้ ททท.มีหน้าที่เป็นเพียงผู้ประสานงานและส่งเสริมการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถดำเนินการด้านพัฒนาอันใดที่กฎหมายไม่ให้อำนาจไว้จึงทำได้เป็นเพียงขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามแผนที่ได้ตกลงกันไว้เท่านั้น
5. เนื่องจากภาคเอกชนในธุรกิจท่องเที่ยวของไทยยังไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร การนำแผนไปปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชนยังทำได้ไม่ทันที ททท. และหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานจะต้องให้การสนับสนุนและเป็นพี่เลี้ยงเพื่อให้กิจกรรมเป็นไปตามแผนในสัดส่วนที่สูงมากอยู่
6. หลายปีที่ผ่านมาสถานะทางการเมืองของประเทศไม่มั่นคงเท่าที่ควรมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อย จึงต้องมีการปรับแผนและเป้าหมายให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลแต่ละชุดบ่อยส่งผลต่อการนำแผนไปปฏิบัติ
7. หลังจากประสบกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในประเทศตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ประเทศไทยมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงส่งผลให้กิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนไม่ได้นำมาปฏิบัติ เนื่องจากหน่วยงานถูกตัดงบประมาณไปตามสถานการณ์ของประเทศ

ตัวอย่างแผนปฏิบัติการท่องเที่ยวไทยปี พ.ศ. 2544

1. วิสัยทัศน์ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

* ส่งเสริมและพัฒนาให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมีเอกลักษณ์ไทยในมาตรฐานสากล (World Class Tourism)

2. วิสัยทัศน์การดำเนินงานโดย ททท.

* ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยให้อยู่ในระดับผู้นำในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

* พัฒนา ฟื้นฟู อนุรักษ์ ทรัพยากรการท่องเที่ยว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม ประชากร

3. Brand Image ด้านการตลาด

* เนื่องจากกระแสการยอมรับ Amazing Thailand ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องและเป็นที่รู้จักกว้างขวางยิ่งขึ้นในหมู่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จึงพิจารณาเห็นควรให้ใช้ Amazing Thailand เป็น Branding ของประเทศในการรณรงค์โฆษณา ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ต่อไป

4. วัตถุประสงค์หลักของแผน

- * เพื่อเพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ โดย...
 - เพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน
 - เพิ่มวันพักเฉลี่ย

	ตลาดหลัก (จำนวน, รายได้สูง ฯลฯ	ตลาดเสริมที่มีศักยภาพ (จำนวน, รายได้ปานกลาง ฯลฯ	ตลาดอื่น ๆ	จำนวน รวม
ดำเนินการ เชิงรุก	ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ฮ่องกง อังกฤษ เยอรมนี สแกนดิเนเวีย สหรัฐอเมริกา และ ออสเตรเลีย	ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ อิตาลี อิสราเอล ยุโรป ตะวันออก อินเดีย อินเดีย	-	18
รักษาตลาด	มาเลเซีย ฮ่องกง	ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย เบลเยียม รัสเซีย สเปน แอฟริกาใต้ ตะวันออก กลาง นิวซีแลนด์ แคนาดา	ลาติน อเมริกา กรีซ โปรตุเกส ตุรกี อินเดีย จีน	16
จำนวนรวม	12	17	5	34

กลุ่มตลาด (Market Segment) มุ่งเน้นการดำเนินงานเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- Mass Market (Group Travel and FIT)

- Repeater
- First Visit

- Segment/Niche Market มุ่งเน้นการดำเนินงาน 3 ลักษณะ ได้แก่

* พิจารณาส่งเสริมการขายในเกือบทุกตลาดเนื่องจากสินค้ามีความพร้อม และเป็นกลุ่ม สักยภาพที่สามารถให้ผลตอบแทนในระดับสูง ได้แก่

- MICE
- Families
- Youth
- Golfers
- Special Interest (Eco, Agro, Diving)
- Honeymooners

* พิจารณาส่งเสริมการขายตามความเหมาะสมของแต่ละตลาด ได้แก่

- Health Travel
- Overseas Thai
- Athletes
- Overseas Indochinese
- Religions
- Motion Pictures Makers
- Senior citizens/Long Stay

* พิจารณาส่งเสริมการขายเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในระยะต่อไป

5. เป้าหมาย

* จำนวน / รายได้

- ตลาดต่างประเทศ (International Arrivals)

จำนวน	9.7 ล้านคน	เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.35
รายได้	318,160 ล้านบาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.27

- ตลาดในประเทศ (Domestic Travel)

จำนวน	56.70 ล้านคนครั้ง	เพิ่มขึ้นร้อยละ 3
รายได้	268,800 ล้านบาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.2

ต่อมาสถานการณ์ทางการท่องเที่ยวในปี 2543 มีแนวโน้มดีขึ้น และจากสถิตินักท่องเที่ยวในช่วง 6 เดือนแรกที่มีการขยายตัวถึงร้อยละ 11.06 จึงมีการปรับและกำหนดเป้าหมายใหม่ไว้ ดังนี้

- ตลาดต่างประเทศ (International Arrivals)

จำนวน	10.45 ล้านคน	เพิ่มขึ้นร้อยละ 10
รายได้	334,400 ล้านบาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.29

- ตลาดในประเทศ (Domestic Travel)

จำนวน	56.70 ล้านคน	เพิ่มขึ้นร้อยละ 3
รายได้	269,325 ล้านบาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.43

* การกระจายรายได้

ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น โดยการกระจายนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ นอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวหลัก ด้วยการนำเสนอสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวใหม่ เพิ่มความหลากหลายและทางเลือกให้นักท่องเที่ยวมากขึ้น

6. กลุ่มเป้าหมาย

ตลาดต่างประเทศ

ตลาดเป้าหมาย (Market) จากนักท่องเที่ยวมากกว่า 228 ตลาด ที่เดินทางมาประเทศไทย จะกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานในเชิงภูมิภาคและเป็นรายตลาดเพียง 34 ตลาด โดยจัดกลุ่มลำดับความสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานด้านการตลาดที่ชัดเจน ดังนี้

ตลาดในประเทศ

กลุ่มเป้าหมายสำหรับการพัฒนาและส่งเสริมไทยเที่ยวไทยโดยรวม

- Mass Market (นักท่องเที่ยวทั่วไป)

- Segment/Niche Market

* กลุ่มที่มีศักยภาพสูงในปัจจุบันและเน้นการดำเนินงานเป็นพิเศษ

- กลุ่มผู้มีรายได้สูง

- กลุ่มครอบครัว

- กลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

- กลุ่มเยาวชน

- กลุ่ม MICE

- กลุ่มสูงอายุ/วัยเกษียณ

- กลุ่มคนวัยทำงาน

* กลุ่มอื่น ๆ ที่น่าสนใจและมีแนวโน้มเติบโต อาจส่งเสริมการขายตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่

- กลุ่ม Eco-adventure

- กลุ่มกอล์ฟ

- กลุ่ม Agro-tourism

- กลุ่มท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ

- กลุ่มท่องเที่ยวแหล่งศาสนา

- กลุ่ม Special Interest อื่น ๆ

5. กลยุทธ์การดำเนินงาน

ด้านพัฒนา

* สนับสนุนนโยบายการบินเสรี เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการบินในภูมิภาคนี้

* มุ่งพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวใหม่ เพื่อเพิ่มความหลากหลายและเพิ่มทางเลือกให้นักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถกระตุ้นให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ได้ทั่วถึงยิ่งขึ้น โดย...

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มพื้นที่ที่อยู่ในความต้องการของตลาด เช่น ผลักดันการจัดทำป้ายชี้ทาง สัญลักษณ์แนะนำแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากล ฯลฯ

- พัฒนากิจกรรมเสริม (Events & Activities) เพื่อสร้าง Value Added ให้กับพื้นที่

- พัฒนามาตรฐานบริการ เช่น...

* ยกกระดับคุณภาพด้านสุขอนามัยในสถานบริการทางการท่องเที่ยว ร้านอาหาร รวมไปถึงสุขอนามัยในการให้บริการในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

6.แนวทางการดำเนินงานด้านพัฒนาและด้านตลาด

*ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มพื้นที่ที่อยู่ในความต้องการของตลาด ให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกเพิ่มขึ้นและก่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว

*กลุ่มพื้นที่ดำเนินการ ได้แบ่งเป็น 3 กลุ่มหลัก และจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมด้านพัฒนาและส่งเสริมการตลาดที่จะลงในแต่ละพื้นที่ดังนี้...

พื้นที่	ลำดับความสำคัญของกิจกรรมด้านพัฒนา	ลำดับความสำคัญของกิจกรรมด้านตลาด
1. พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเสริม 7 กลุ่มพื้นที่	1	2
2. พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหลัก (เช่น ภูเก็ต สมุย เชียงใหม่ พัทยา ฯลฯ)	2	1
3. พื้นที่ใหม่ที่มีศักยภาพและเมืองชายแดน	3	3

โดยการดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาและส่งเสริมการตลาด จะกำหนดจากลักษณะความพร้อม และศักยภาพของแต่ละพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและกระแสการเดินทางของโลก

-พื้นที่ที่ต้องการการพัฒนาเร่งด่วน เพื่อให้มีความสมบูรณ์สำหรับการขายในปี 2544 3 กลุ่ม คือ...

- 1.เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์
- 2.กระบี่ ตรัง สตูล พัทลุง
- 3.นครราชสีมา บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ สุรินทร์ อุบลราชธานี

*พื้นที่ที่ต้องการเริ่มพัฒนา เพื่อให้สามารถเสนอขายได้ในปีต่อไป 4 กลุ่ม คือ...

- 1.เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
- 2.ระยอง จันทบุรี ตราด
- 3.ขอนแก่น อุดรธานี กาฬสินธุ์ หนองคาย
- 4.ชุมพร ระนอง

* ยกระดับคุณภาพมัคคุเทศก์เฉพาะสาขา รวมถึงพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมให้เข้าสู่มาตรฐานสากล

* สร้างมาตรฐานการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก เช่น อัญมณีให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและจับจ่ายใช้สอยให้มากขึ้น

-เสริมสร้างมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการผลักดันให้ออกมาตรการป้องกันและบังคับใช้กฎระเบียบในด้านการรักษาความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ

-พัฒนาระบบบริการข้อมูลข่าวสารโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Fax on Demand, Internet, CD ROM ฯลฯ

-สนับสนุนการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการทางการท่องเที่ยวสู่ท้องถิ่น

ด้านการตลาด

* ส่งเสริมการเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวคุณภาพทั่วไป (Mass Market) เพื่อเพิ่มรายได้และรักษาแนวโน้มการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยว

* สร้างภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมีความหลากหลาย

* นำเสนอสินค้าการท่องเที่ยวในลักษณะ Combined Destination

* เจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่มีศักยภาพ (Market Segment / Niche Market)

* ส่งเสริมไทยเที่ยวไทย โดย...

- รมรณงศ์สร้างกระแสและค่านิยมในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

- ส่งเสริมการเดินทางแลกเปลี่ยนระหว่างภูมิภาค

- ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเองทางรถยนต์

- สร้างความเข้าใจและให้ทราบถึงประโยชน์ในการใช้บริการผ่านบริษัทนำ

เที่ยว

- เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้มากขึ้น

* สร้างการรับรู้ในแหล่งท่องเที่ยวเสริมอื่น ๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว

* หาแนวร่วมในการดำเนินงานด้านการตลาดและดำเนินการแบบ Hard Sale

* ปรับปรุงการใช้ Internet ให้เป็นช่องทางส่งเสริมการตลาดที่มีประสิทธิภาพ

สินค้าในกลุ่มนี้จัดได้ว่าเป็นสินค้าค่อนข้างใหม่ ซึ่งใน 3 กลุ่มแรก มีความพร้อมขายในระดับหนึ่ง สามารถทำการขายได้ทันที แต่อีก 4 กลุ่มที่เหลือ ยังต้องการการพัฒนาความพร้อมเพื่อให้สามารถรองรับ ต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในอีกหลายๆ ด้าน โดยมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้...

*แนวทางการดำเนินการด้านพัฒนา : พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบริการ และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวและสร้างแรงดึงดูดใจ

*แนวทางการดำเนินการด้านตลาด

: ร่วมกับผู้ประกอบการตรวจสอบความพร้อมในการเสนอขายของพื้นที่ และแนะนำแนวทางการพัฒนาเพื่อรองรับกระแสนักท่องเที่ยว

: กำหนดภาพลักษณ์ (Branding) และกำหนดจุดขายที่สอดคล้องกับกระแสด้านความต้องการของนักท่องเที่ยว

: ส่งเสริมการขายไปยังตลาด/กลุ่มเป้าหมายหลักที่สามารถทำได้ เพื่อเป็น Destination ใหม่ หรือ ผนวกเป็นทางเลือกเพิ่มความน่าสนใจ เช่น การลงโฆษณา , Joint Advertising กับบริษัทนำเที่ยว

: เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ให้กับกลุ่ม Consumer, Trade -พื้นที่ท่องเที่ยวหลัก 8 เมือง (ในปี 2544) ได้แก่...

กรุงเทพฯ	เชียงใหม่
ชลบุรี (พัทยา)	ภูเก็ต
สงขลา (หาดใหญ่)	นครราชสีมา
กาญจนบุรี	สุราษฎร์ธานี (เกาะสมุย)

สินค้าในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีการพัฒนาจนกระทั่งมีความพร้อมในการเสนอขายได้ในระดับค่อนข้างสูง ประกอบกับตลาดส่วนใหญ่ (Mass Market) ให้ความสนใจมาก จึงมีปัญหาด้านการท่องเที่ยวเกิดขึ้น ดังนั้นจึงมีแนวทางการดำเนินงานดังนี้...

*แนวทางการดำเนินการด้านพัฒนา

: เน้นแผนการป้องกัน แก้ไขปัญหา แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม

: เน้นการพัฒนากิจกรรม (Events & Activities) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) เช่น กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-Tourism) การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Soft Adventure) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-Tourism) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Culture-Tourism) กอล์ฟ และดำน้ำโดยเน้นตามศักยภาพความเหมาะสมของพื้นที่

: เน้นความร่วมมือด้านบริหารจัดการโดยท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

: สร้างมาตรฐานการบริการสู่ระดับสากล (World Class)

: เน้นการป้องกันและแก้ปัญหาความไม่ปลอดภัยต่าง ๆ

*แนวทางดำเนินการด้านตลาด

: ทบทวน Positioning/สร้างภาพลักษณ์ใหม่และ Value Added ในพื้นที่หลักบางแห่งเพื่อ

-รักษากลุ่มนักท่องเที่ยวเดิม

-ขยายฐานไปยังกลุ่ม First Visit

: โฆษณา ประชาสัมพันธ์ เสนอขาย อย่างเต็มรูปแบบ

-พื้นที่ใหม่ที่มีศักยภาพและเมืองชายแดน

*กลุ่มพื้นที่ศักยภาพ ...

พิษณุโลก	อยุธยา	ลพบุรี	นครศรีธรรมราช
นครนายก	พังงา	สุโขทัย	แม่ฮ่องสอน
			เลย

*กลุ่มเมืองชายแดน ...

1. ไทย – มาเลเซีย (สงขลา นราธิวาส สตูล ยะลา)
2. ไทย – พม่า – ลาว (เชียงราย)
3. ไทย – ลาว (อุบลราชธานี หนองคาย)
4. ไทย – กัมพูชา (สระแก้ว ตราด)

สินค้าในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ต้องมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวอีกในระดับหนึ่งรวมทั้งต้องมีการประชาสัมพันธ์ เสนอขาย ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

*แนวทางการดำเนินงานด้านพัฒนา

: ส่งเสริมการพัฒนาด้านบริการข้อมูลข่าวสารและป้ายชี้ทาง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวระยะระหว่างประเทศ (Overland)

: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามลำดับศักยภาพของพื้นที่

: เน้นความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

*แนวทางการดำเนินงานด้านตลาด

: ประชาสัมพันธ์และเสนอขายในลักษณะ Combine Destination

- กับแหล่งท่องเที่ยวหลัก

- กับกลุ่ม GMS / IMT-GT ในลักษณะ Overland

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาและการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จากปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวที่กล่าวไปแล้วข้างต้น พบว่า การเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกิดจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่าง ๆ ต่อระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางตรง หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการส่งเสริมการตลาด ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดูแลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางอ้อม หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวหรือการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถอธิบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ผลกระทบต่อดูแลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ 3 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 ระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางตรง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทางอ้อม

ส่วนที่ 1 ระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

เมื่อพิจารณาระบบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่นำเสนอ โดย Leiper (1990) ซึ่งแสดงไว้ในส่วนนี้พบว่า ระบบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวประกอบด้วย

1) ประเทศต้นทางหรือประเทศที่เป็นตลาดทางการท่องเที่ยว คือ ประเทศที่เป็นที่พำนักถาวรของนักท่องเที่ยว (Generating Country)

2) ประเทศผ่านหรือประเทศที่อยู่ระหว่างการเดินทาง ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องแวะพัก (Stopover) หรือผ่าน (Transit)

3) ประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือประเทศปลายทาง (Destination)

การเชื่อมโยงองค์ประกอบทั้ง 3 เกิดขึ้นเมื่อมีการเดินทางไปกลับระหว่างประเทศต้นทางหรือประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวเป้าหมายและประเทศปลายทาง หรือประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยจะแวะพักที่ประเทศผ่านหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น การวิเคราะห์พิจารณาจากปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวซึ่งอธิบายไว้ในส่วนที่ 2 และ 3 ดังนี้

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยตรง คือมีผลต่อการพัฒนาและส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วยตลาดนักท่องเที่ยว การพัฒนาบริการทางการท่องเที่ยว (การพัฒนาบุคลากร) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว (การพัฒนาตามแนวทางการพัฒนาแบบยั่งยืน) และการตลาดการท่องเที่ยว

1. ตลาดนักท่องเที่ยว (Tourist Market) หมายถึง กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการในการเดินทางท่องเที่ยวแตกต่างกัน ซึ่งประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจะต้องกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้มีความชัดเจนเพื่อวางทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้เหมาะสม และสามารถชักนำให้เกิดการเดินทางไปยังประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้

ในปัจจุบันพบว่าความสนใจในการเลือกกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยนักท่องเที่ยวในปัจจุบันเป็นนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ (Experienced Tourists) มีความละเอียดอ่อนและความต้องการในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์มากกว่านักท่องเที่ยวในอดีต การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจ และลักษณะของนักท่องเที่ยวนี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพ และการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ของประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว อาทิ แนวโน้มการท่องเที่ยวประเภทการพักผ่อนชายทะเล (Beach Holiday) แต่เพียงอย่างเดียว เปลี่ยนเป็นการพักผ่อนชายทะเลที่มีการผนวกกิจกรรมทางการท่องเที่ยวอื่นเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยว

ดังนั้น จึงพบว่าการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยวในปัจจุบันจะมีความยืดหยุ่นและเป็นในลักษณะที่เป็นแบบเฉพาะบุคคล โดยให้นักท่องเที่ยวเป็นผู้จัดการเดินทางเองมากขึ้น โดยการเดินทางท่องเที่ยวจะเป็นการเดินทางที่มีองค์ประกอบทางคุณค่าความพอใจของนักท่องเที่ยวใน 3 ส่วน คือ คุณค่าด้านความบันเทิงคุณค่าด้านความตื่นตาตื่นใจ/ตื่นเต้น คุณค่า

ทางการศึกษาทางตรงจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว อาทิการขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในโบรชัวร์ของบริษัทนำเที่ยว จะเป็นลักษณะการขายแยกส่วนมากกว่าการขายแบบเหมาจ่าย (Package) เหมือนในอดีต เช่น การขายบัตรโดยสาร ห้องพักโรงแรม และกิจกรรมการท่องเที่ยวแยกส่วนกัน โดยนำเสนอเป็นข้อมูลให้นักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสามารถเลือกสายการบิน ห้องพัก และกิจกรรมนำเที่ยวได้ตามความต้องการในราคาที่พึงพอใจ โดยไม่จำเป็นต้องซื้อโปรแกรมที่จัดไว้สำเร็จรูปแล้วอย่างในอดีต เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการคัดเลือกตลาดเป้าหมายในการดำเนินงาน อาจจะต้องพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มเติมจากการคัดเลือก จากลักษณะทางภูมิศาสตร์ และลักษณะประชากร เพื่อให้การแบ่งกลุ่มเป้าหมาย และการนำเสนอสินค้าแต่ละกลุ่มมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

2.การพัฒนาบริการทางการท่องเที่ยว (Tourism Service) หมายถึง การพัฒนายกระดับมาตรฐานบุคลากร ซึ่งเป็นกลไกหลักในการประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งในประเทศและประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

บุคลากรที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการมากขึ้นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งในพื้นที่หรือประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และประเทศที่เป็นประเทศผ่าน โดยเฉพาะบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะในงานสาขาต่าง ๆ มีความสามารถในการใช้ภาษาได้หลายภาษา มีการศึกษาดี มีความกระตือรือร้น และมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งมีประสบการณ์ในการทำงานหรือได้รับการฝึกอบรมในการปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมาก่อน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งเป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องของการให้บริการผ่านทางบุคลากร และเทคโนโลยีสูง หรือ High – Touch – High Tech บุคลากรผู้ให้บริการสามารถสร้างความแตกต่างให้แก่บริษัท ไม่ว่าจะเป็นในทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะมีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของบริษัทได้ อาทิ ความประทับใจที่ลูกค้าได้รับจากการบริการเป็นส่วนหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ และความมั่นใจในการใช้บริการ รวมทั้งการให้บริการซ้ำในครั้งต่อไป ในขณะที่ความไม่ประทับใจในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ให้บริการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการรับบริการได้ รวมทั้งสามารถเผยแพร่ข้อมูลทางลบซึ่งส่งผลกระทบต่อการค้าดำเนินงานของบริษัทได้

ดังนั้น การฝึกอบรมบุคลากรจึงได้รับความสำคัญมากยิ่งขึ้นในสถานประกอบการธุรกิจบริการ การฝึกอบรมเป็นการให้ความรู้ ความชำนาญ และเทคนิคการปฏิบัติงานในสาขาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การฝึกอบรมการใช้ภาษาต่างประเทศ การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมการจอง การฝึกอบรมเทคนิควิธีการให้บริการ การจัดการข้อร้องเรียน เป็นต้น

การฝึกอบรมอย่างเป็นระบบระเบียบ และดำเนินการอย่างสม่ำเสมอช่วยยกระดับคุณภาพของบุคลากรรวมทั้งช่วยสร้างจิตสำนึกของการเป็นมืออาชีพ และการมีส่วนร่วมในกิจการ ซึ่งมีส่วนในการสร้างหรือกระตุ้นให้เกิดการผลิตที่มีคุณภาพนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาพรวม ทั้งยังช่วยให้บุคลากรเกิดความรู้ความเข้าใจในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างธุรกิจ ในสาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานขององค์กร และสร้างโอกาสในการดำเนินการส่วนตัว นอกจากนี้การพัฒนาอบรมบุคลากรยังเป็นการสร้างโอกาสในการก้าวหน้าในอาชีพ เป็นโอกาสให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ใช้บุคลากรที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นอีกด้วย

3.การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวตามแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Product) ซึ่งในปัจจุบันในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือการจัดการแหล่งท่องเที่ยวทั่วโลกของประเทศปลายทางส่วนใหญ่ เริ่มนำแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง แนวทางการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในปัจจุบัน ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนรุ่นต่อไป ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวประกอบด้วยการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยในส่วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นั้น การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเป็นการทบทวนบทบาทของการท่องเที่ยว ซึ่งพิจารณาถึงการรักษาดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะยาว อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง รวมทั้งการรักษาระดับการบริโภคผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไม่ให้เกินขีดความสามารถในการนำเสนอของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวในอนาคตได้บริโภคเช่นเดียวกัน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้น จะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ควรได้รับความเห็นชอบ ความเข้าใจ และความร่วมมือจากประชาชนในท้องถิ่น โดยผลประโยชน์จากการพัฒนาคืนสู่ท้องถิ่น รวมทั้งผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว นั้นต้องก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

แม้ว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนจะเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลา จึงยังอยู่ในความสนใจของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมน้อย ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนที่ให้ความสนใจในผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะสั้นมากกว่า ทั้งนี้ทั้งนั้นแสดงถึงผลงานของรัฐบาลหรือแสวงหากำไร เพื่อความอยู่รอดของการดำเนินธุรกิจ อย่างไรก็ตาม มีการออกกฎระเบียบหรือข้อปฏิบัติ รวมทั้งแนวทางพัฒนาที่ยั่งยืน โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น อาทิ องค์กรสหประชาชาติได้นำเสนอกรอบแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนใน Agenda 21 การนำเสนอ

ระบบ การให้ตรารับรอง และรางวัลสำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น Blue Flag, Green Globe ตัวอย่าง เช่น สมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยว และบริษัทนำเที่ยวเยอรมนี (Association of German Travel Agents and Tour Operators) ซึ่งมีสมาชิกเป็นบริษัทนำเที่ยว ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ประมาณ 4,000 รายของประเทศสาธารณรัฐเยอรมนีได้ร่วมกันให้รางวัลแก่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นส่วนบุคคลกลุ่มคน บริษัท และชุมชน ซึ่งให้ความสำคัญในการป้องกันรักษา และจัดการสิ่งแวดล้อมดีเด่นทั่วโลก การให้ข้อมูลแนะนำในการรักษาสภาพแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งนักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว สถานประกอบการด้านที่พัก และโรงแรม รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งการเคลื่อนไหวดังกล่าวของภาครัฐ และภาคเอกชนถือเป็นสัญญาณของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนาคต สำหรับประเทศไทยได้จัดโครงการ Thailand Tourism Award ขึ้นเพื่อให้รางวัลแก่สถานประกอบการ โดยเฉพาะโรงแรมที่มีการจัดการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและหลีกเลี่ยงการสร้างผลกระทบทางลบแก่สิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้นจะประสบความสำเร็จได้จะต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชนเจ้าของพื้นที่ ภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาดังกล่าวควรริเริ่มจากความต้องการของชุมชนโดยภาครัฐเป็นผู้ประสานเพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างราบรื่น โดยอาจเป็นผู้หาทุนสนับสนุนและให้คำปรึกษาด้านวิชาการ แต่ไม่เป็นผู้ดำเนินการพัฒนา โดยภาคเอกชนนอกจากจะสามารถเป็นผู้ให้การสนับสนุนเงินทุน หรืออุปกรณ์การพัฒนาแล้วยังสามารถเป็นช่องทางการขายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้วโดยชุมชนอีกด้วย

4.การดำเนินงานด้านการตลาดการท่องเที่ยว (Marketing Activity) หมายถึง รูปแบบการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปรากฏการณ์โลกาภิวัตน์ และรูปแบบการประกอบธุรกิจและการรวมตัวกันทางธุรกิจ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งระบบ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

4.1 การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี หมายถึง การพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสารและการคมนาคม

4.1.1 เทคโนโลยีการสื่อสาร ในระดับสถานประกอบการเทคโนโลยีการสื่อสารสามารถช่วยเชื่อมโยงข้อมูลในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การบริหารจัดการและการตัดสินใจที่รวดเร็ว อาทิ ระบบการจองห้องพักการเข้าพักการจ่ายเงินของผู้เข้าพักในสถานประกอบการด้านที่พัก ช่วยให้การตรวจสอบอัตราการเข้าพักทำได้ง่ายขึ้น การจองสำหรับลูกค้าใหม่สามารถกระทำได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น

4.1.2 เทคโนโลยีการคมนาคม การพัฒนายานพาหนะ ในปัจจุบันเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการเดินทางให้สามารถเดินทางได้ในความเร็วสูง สามารถถึงที่หมายได้ในเวลาอันสั้น โดยใช้ต้นทุนในการดำเนินการต่ำจะมีผลให้รูปแบบการเดินทางเปลี่ยนแปลงไป อาทิ การพัฒนาเครื่องบินให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและสามารถทำการบินได้เร็วและไกลขึ้น ทำให้การเกินทางข้ามทวีปเกิดความสะดวกรวดเร็วลดเวลาในการเดินทางมากยิ่งขึ้น ในขณะที่การพัฒนารถไฟความเร็วสูง (ภาพที่ 15.5) อาจส่งผลให้เกิดการเดินทางทางบกเพิ่มขึ้นสำหรับการเดินทางภายในภูมิภาค และลดการเดินทางทางอากาศลง เป็นต้น

4.2 ปรากฏการณ์โลกาภิวัตน์ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในด้านรสนิยม ด้านความต้องการ รวมทั้งรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยวซึ่งอาจจัดกลุ่มแนวโน้มที่เกี่ยวข้องได้ 2 กลุ่ม คือ

4.2.1 การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่

-การเปลี่ยนแปลงด้านรายได้และความยืดหยุ่นในการใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลมาจากการเพิ่ม/ลดของรายได้ของผู้เดินทางท่องเที่ยว

-การเปลี่ยนแปลงลักษณะประชากรนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะลักษณะประชากรในกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยว โครงสร้างของลักษณะประชากรมีผลต่อการคัดเลือกรูปแบบเป้าหมายและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับกลุ่มตลาด อาทิ ประชากรในประเทศที่พัฒนาแล้วมักจะอยู่ในระดับคงที่ ซึ่งพบว่าในปัจจุบันมีการเดินทางของผู้สูงอายุ (55 ปีขึ้นไป) เพิ่มขึ้น ซึ่งกลุ่มดังกล่าวเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงหมดภาระรับผิดชอบ มีฐานะ / รายได้ มีประสบการณ์ในการเดินทางมีเวลาในการเดินทาง และหาโอกาสในการพัฒนาตนเอง เป็นต้น การนำเสนอผลิตภัณฑ์สำหรับตลาดกลุ่มนี้สามารถนำเสนอได้อย่างหลากหลาย แต่ต้องมียอดประกอบของการได้รับความรู้และความสนุกสนานตื่นเต้น อย่างไรก็ตาม รายการนำเที่ยวต้องมีความยืดหยุ่นได้ตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

-การให้ความสำคัญกับการรักษาสีสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แนวคิดดังกล่าวเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิและสิ่งแวดล้อมของโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาคมโลก อาทิ การเปลี่ยนแปลงฤดูกาลภัยธรรมชาติซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายในการประกอบการธุรกิจและการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทำให้เริ่มตระหนักถึงผลเสียในการทำลายสภาพแวดล้อมมากขึ้น ในส่วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเอง อย่างที่ทราบแล้วว่าทรัพยากรธรรมชาติคือทรัพยากรท่องเที่ยว และการประกอบการท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อธรรมชาติได้โดยตรงจึงเริ่มมีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้สามารถคงอยู่เป็นผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวได้ต่อไปการดำเนินงานที่มีชัดเจนในเรื่องการให้ความสำคัญกับ

สิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาทิ การจัดทำโครงการ Green Leaf หรือใบไม้สีเขียวในประเทศไทยซึ่งเป็นลักษณะการให้ตรารับรองการดำเนินงานของโรงแรมที่มีการจัดระบบการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดี การเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวใช้ผ้าเช็ดตัวมากกว่า 1 ครั้งเพื่อลดการใช้ทรัพยากรน้ำ และการทำลายธรรมชาติอันเกิดจากการใช้ผงซักฟอกในโรงแรมต่าง ๆ การพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างถูกวิธีที่ไม่ทำลายธรรมชาติ เช่น เดินป่า คุนกง พายเรือแคนู เป็นต้น

-การเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณค่า ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ในปัจจุบัน อาทิ การให้คุณค่าและการตระหนักถึงการรักษามรดกทางวัฒนธรรม การให้คุณค่าแก่ความเป็นของแท้ไม่มีการเสแสร้ง ความต้องการที่เป็นเฉพาะบุคคลสูงทำให้การนำเสนอผลิตภัณฑ์เป็นลักษณะเฉพาะบุคคล โดยนักท่องเที่ยวสามารถเลือกได้ และจัดการนำเที่ยวได้ตามความต้องการ

-การเปลี่ยนแปลงแนวคิดการดำรงชีวิต ซึ่งการให้ความสำคัญแก่การยกระดับคุณภาพชีวิต การมีสุขภาพดี การเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ในปัจจุบัน

4.2.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยวโดยตรง อาทิ

-การเพิ่ม / ลดวันลาพักผ่อน มีผลทำให้เวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือลดลงและการคัดเลือกสถานที่ที่ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวแตกต่างกันไป อาทิ นักท่องเที่ยวที่มีวันพักผ่อนส่วนส่วนใหญ่เลือกสถานที่ท่องเที่ยวในระยะใกล้ เพื่อให้สามารถอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวได้นานและไม่เสียเวลา ไปด้วยการเดินทางส่วนนักท่องเที่ยวที่มีวันพักผ่อนที่ยาวส่วนใหญ่เลือกเดินทางในระยะไกล เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันพบว่าตลาดนักท่องเที่ยวของประเทศไทย (Inbound Tourists) โดยเฉพาะจากตลาดยุโรปและอเมริกามีวันพักผ่อนที่ยาวขึ้นและแบ่งการเดินทางเป็น 2 ครั้ง โดยครั้งหนึ่งจะเดินทางภายในประเทศ (Domestic Tourism) หรือเดินทางระยะใกล้ (Short Haul) เช่น เดินทางภายในทวีปยุโรปเอง และอีกครั้งจะเดินทางออกนอกประเทศในระยะไกล (Long Haul) เช่น เดินทางมายังประเทศไทย หรือเดินทางมายังประเทศต่าง ๆ ในตะวันออกไกล เป็นต้น โดยขึ้นอยู่กับกำลังซื้อของแต่ละบุคคล

-รูปแบบการเดินทาง อาทิ การเปลี่ยนแปลงจากการเดินทางในลักษณะการท่องเที่ยวเชิงปริมาณ หรือ Mass Tourism⁷ หมายถึง การที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากไปเยือนแหล่งท่องเที่ยวใดแห่งหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาแล้วเพื่อให้รองรับนักท่องเที่ยวเหล่านั้นได้ในเวลาเดียวกัน เปลี่ยนไปเป็นการเดินทางแบบเฉพาะตัวมากขึ้นส่งผลให้การเดินทางในรูปแบบใหม่ ๆ นอกจากนี้พบว่าระยะการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวลดลงเป็นผลให้ผู้ให้บริการต้องมีความยืดหยุ่นในการซื้อขายให้บริการมากยิ่งขึ้น เห็นได้จากการเสนอขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในลักษณะที่

เรียกว่า Last Minute Sale เช่น การซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินแบบ Last Minute คือผู้โดยสารจะเดินทางไปยังสนามบินและรอนกว่าใกล้เวลาหากมีที่นั่งว่าง สายการบินจะพยายามขายที่นั่งในส่วนที่ว่างอยู่ในราคาที่ต่ำกว่าปกติ เนื่องจากต้องการเสริมที่นั่งให้เต็มในการบินแต่ละเที่ยว (กรณีเหมาลำ เช่น Charter Flight)

นอกจากนี้ อาจจะมีการเดินทางในรูปแบบเช่าเหมาลำ (Charter Flight) เข้ามาจากรประเทศต้นทาง ซึ่งการเช่าเหมาลำค่อนข้างแพร่หลายในประเทศที่มีเที่ยวบินประจำไม่พอเพียง หรือความต้องการเดินทางไม่พอที่จะเปิดเที่ยวบินประจำ ในปัจจุบันประเทศที่มีการจัดการแบบเช่าเหมาลำเข้ามาประเทศไทยเป็นจำนวนมากคือประเทศรัสเซีย โดยบริษัทนำเที่ยวจะเช่าเหมาลำเครื่องบินเข้ามา และนำนักท่องเที่ยวเข้ามาและรอรับกลับเมื่อสิ้นสุดกำหนดการเดินทาง

-ลักษณะและความต้องการของกลุ่มตลาด ในปัจจุบันพบว่า นักท่องเที่ยวเป็นนักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์เดินทางท่องเที่ยวมาหลายครั้งมากกว่า นักท่องเที่ยวที่เพิ่งเดินทางครั้งแรกมีความต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และผลิตภัณฑ์ที่มีความเฉพาะตัว ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลต่อการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพ/มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

-รูปแบบผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว อาทิ การนำเสนอรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ เช่น การเสนอขายรายการนำเที่ยวในลักษณะ Multi-destination คือรวมหลายประเทศในการเดินทาง 1 ครั้ง เช่น การขายรายการนำเที่ยวของกลุ่มอินโอจีน (ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม) หรือการเสนอขายรายการนำเที่ยว 2 Kingdom 1 Destination (ไทย-กัมพูชา) ซึ่งเป็นโครงการส่งเสริมการขายรายการนำเที่ยวร่วมกันระหว่าง 2 ประเทศ คือ ไทยและกัมพูชาเสมือนเป็น Destination เดียวกัน โดยนักท่องเที่ยวที่ซื้อรายการนำเที่ยวนี้อาจจะเดินทางท่องเที่ยว 2 ประเทศในคราวเดียวโดยจะเป็นการเดินทางเชื่อมโยงทางบก หรือเชื่อมโยงทางอากาศก็ได้ เป็นต้น ตัวอย่างรายการนำเที่ยวที่ทำร่วมกันระหว่าง 2 ประเทศ ภายใต้โครงการ 2 Kingdoms 1 Destination ได้แก่

-กรุงเทพฯ – อูรยา – เสียมเรียบ – พนมเปญ – พัทยา 12 วัน

-พนมเปญ – เสียมเรียบ – อร์ญประเทศ – พัทยา 10 วัน

-กรุงเทพฯ – เสียมเรียบ – พนมเปญ – ภูเก็ต 10 วัน

-พนมเปญ – เสียมเรียบ – กรุงเทพฯ – พิษณุโลก – สุโขทัย – ลำปาง – เชียงราย - เชียงใหม่ 10 วัน

4.3 การรวมตัวกันของธุรกิจด้านการท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงในระบบธุรกิจของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อระบบของการท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งส่งผลกระทบต่อ

เลือกซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวการจัดการด้านราคา รวมทั้งอำนาจการต่อรองของผู้ประกอบการด้วย เป็นต้น ทั้งนี้พบว่าในปัจจุบันการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเกิดการรวมตัวกันทั้งในด้านแนวตั้ง (Vertical) และแนวนอน (Horizon) ซึ่งหมายถึงการรวมตัวกันของธุรกิจประเภทเดียวกัน อาทิ การรวมตัวกันของกลุ่มบริษัท TUI ซึ่งเป็นบริษัทนำเที่ยวขนาดใหญ่ของเยอรมนีซึ่งกลุ่มบริษัททียูไอหรือทุย (TUI) ได้รวมบริษัทนำเที่ยวขนาดใหญ่ไว้อีกหลายบริษัท เช่น เจทแอร์ (JetAir) วีทีบีไรเซน (VTB Reizen) เป็นกลุ่มบริษัท Thomas Cook เป็นต้น และการรวมตัวกับธุรกิจประเภทอื่นๆ อาทิ บริษัทพรอยซาค (Preussag) ซึ่งนอกจากจะเป็นเจ้าของบริษัท TUI ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทนำเที่ยวยังเป็นเจ้าของบริษัทเงินทุน/ธนาคารซึ่งเป็นหุ้นส่วนใหญ่ในสายการบินลุฟท์ฮันซ่า รองจากรัฐบาลสาธารณรัฐเยอรมนี เป็นต้น ทั้งนี้นอกจากการรวมตัวกันของธุรกิจในลักษณะการเป็นเจ้าของ/หรือการถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ แล้วรวมตัวกัน

ภาคผนวก จ.

บทบาทขององค์การการท่องเที่ยวโลกต่อการกำหนดทิศทางของการท่องเที่ยว ข้อตกลงที่ใช้ในการ
อ้างอิง และหลักจรรยาบรรณเพื่อจัดทำจรรยาบรรณท่องเที่ยวโลก

บทบาทขององค์การการท่องเที่ยวโลกต่อการกำหนดทิศทางของการท่องเที่ยว

องค์การการท่องเที่ยวโลก มีบทบาทโดยตรงต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยมีการกำหนดหลักจริยธรรมโลกสำหรับการท่องเที่ยว (The Global Code of Ethics for Tourism) เป็นอีกมาตรการหนึ่งที่องค์การการท่องเที่ยวโลกบัญญัติขึ้นให้ประเทศสมาชิกถือปฏิบัติเพื่อปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากความเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่มีจุดจบ สมาชิกขององค์การการท่องเที่ยวโลก ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกอยู่ด้วยมีมติเห็นชอบหลักจริยธรรม 10 ประการในการประชุมทั่วไป (General Assembly) ที่กรุง Santiago ประเทศ Chile เมื่อเดือนตุลาคม 2542 หลักจริยธรรมโลกสำหรับการท่องเที่ยว ได้ยืนยันถึงสิทธิของการท่องเที่ยวและเสรีภาพในการเดินทางของนักท่องเที่ยว ที่มุ่งส่งเสริมการจัดระเบียบการท่องเที่ยวโลกให้มีความเท่าเทียมกัน มีความรับผิดชอบและมีความยั่งยืน โดยให้ทุกภาคของสังคมได้มีส่วนร่วมกับผลประโยชน์ภายใต้ระบบเศรษฐกิจเสรีนานาชาติ

สมาชิกขององค์การการท่องเที่ยวโลก ณ เมืองซานติอาโก ประเทศชิลี เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1999 ได้ตกลงร่วมกันที่จะใช้หลักจรรยาบรรณการท่องเที่ยวฉบับนี้ ได้ยืนยันถึงความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ใน มาตราที่ 3 ของรัฐธรรมนูญขององค์การการท่องเที่ยวโลก และได้ตระหนักถึงบทบาทที่ “เป็นกลางและเด็ดขาด” ขององค์การนี้ อันเป็นที่ยอมรับของสมาชิกองค์การสหประชาชาติในเรื่องการส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยว ของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างความเข้าใจระหว่างนานาชาติ สันติภาพ ความรู้เรื่องและการให้ความยอมรับและการปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคนขึ้นโดยปราศจากการแบ่งแยกของเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา โดยมีความเชื่ออย่างมั่นคงว่าการพบปะติดต่อกันโดยตรง จับปล้น และปราศจากอุปสรรค ระหว่างชายหญิงที่มาจากแบบแผนการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การท่องเที่ยวจะทำให้เกิดแรงผลักดันที่สำคัญต่อสันติภาพมิตรภาพและความเข้าใจระหว่างประชากรโลก การดูแลให้หลักการของการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อต่อสู้กับความยากจนเป็นไปในหนทางที่มีความยั่งยืนและสอดคล้องกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ ตามหลักการที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติใน ค.ศ.1992 ในที่ “ประชุมสูงสุดโลก” ที่กรุง ริโอ เดอ จาเนโร ดังที่ได้ระบุไว้ใน วาระที่ 21 และได้มีความเห็นชอบให้ยึดถือเป็นแนวทางการปฏิบัติ ในโอกาสนั้น ได้คำนึงถึงความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วที่มีมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในอดีตและที่จะเห็นได้ในอนาคตของธุรกิจการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ เพื่อการพักผ่อน ธุรกิจ วัฒนธรรม ศาสนา หรือสุขภาพ รวมถึงผลกระทบอันทรงพลังทั้งทางบวกและทางลบต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ

และสังคมของทั้งประเทศแหล่งกำเนิดนักท่องเที่ยวหรือประเทศผู้รับนักท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชนท้องถิ่นและชาวพื้นเมืองรวมทั้งที่มีต่อความสัมพันธ์และการค้าระหว่างประเทศโดยมีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบและมีเครือข่ายโยงใยกันได้ทั่วโลกในกรอบของสิทธิที่ทุกคนสามารถใช้เวลาวางแสงหาที่พักผ่อนหรือเดินทางโดยคำนึงถึงทางเลือกอันหลากหลายของประชากรในทุกสังคม ในขณะเดียวกันต้องมั่นใจว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลกโดยรวมต้องได้รับประโยชน์มากพอ จากการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของเศรษฐกิจ การตลาด วิชาทกิจเอกชนและการค้าเสรี ก่อให้เกิดประโยชน์ที่มีความพอดีในการสร้างความมั่งคั่งและการจ้างงานและต้องสร้างความมั่นใจด้วยการท่องเที่ยวดังกล่าวจะไม่สวนทางกับการเติบโตของเงินไขข้อกำหนดของการเปิดเสรีทางการค้าของสินค้าหรือบริการซึ่งรวมภาคต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวด้วย เว้นเสียแต่ว่าหลักการและข้อบังคับจำนวนหนึ่งได้มีการปฏิบัติ ในกรณีข้างต้นความประสานสอดคล้องกันระหว่างเศรษฐกิจกับนิเวศวิทยา และสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาก็จะเติบโตเปิดกว้างไปสู่การค้าระหว่างประเทศและการปกป้องคุ้มครองเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม โดยควรคำนึงถึงว่าด้วยวิธีการดังกล่าว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดในการพัฒนาการท่องเที่ยวชาติใด ภูมิภาคใด องค์กรใด ๆ เช่นผู้บริหารท้องถิ่น วิชาทกิจ สมาคมธุรกิจ บุคลากรในวงการ องค์กรพัฒนาเอกชนและหน่วยงานทุกประเภทในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งชุมชนเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว สื่อ และตัวนักท่องเที่ยวเอง ล้วนแล้วมีความรับผิดชอบที่แตกต่างกันแม้ว่าจะเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันในการพัฒนาการท่องเที่ยว ไม่ว่าความเกี่ยวพันนั้นจะเป็นในฐานะส่วนบุคคลและสังคม และนั่นคือ การกำหนดสิทธิและหน้าที่ของคนเหล่านั้นซึ่งมีส่วนทำให้บรรลุความมุ่งหมายนี้ การรักษาพันธสัญญาเพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายที่องค์การการท่องเที่ยวโลกวางไว้ตามมติ 364 (XII) ในที่ประชุมสมัชชา ปี ค.ศ. 1997 (อิสตันบูล) ซึ่งส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนที่แท้จริงระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว และมีความปรารถนาที่จะเห็นความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในทำนองเดียวกันขยายออกไปอย่างเปิดเผยและสมดุลในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและประเทศผู้รับนักท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง การติดตามผลตามคำประกาศกรุงมนิลา ปี ค.ศ.1980 เรื่องการท่องเที่ยวโลกและ ปี ค.ศ. 1997 เรื่องผลกระทบทางสังคมจากการท่องเที่ยว รวมทั้งประกาศสิทธิมนุษยชนการท่องเที่ยวและกฎการท่องเที่ยวที่ได้รับความเห็นชอบที่ กรุงโซเฟีย ในปี 1985 โดยการสนับสนุนขององค์การการท่องเที่ยวโลก แต่มีความเชื่อว่า เครื่องมือเหล่านี้ควรจะสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในหลักการของพึงพาอาศัยกันในเนื้อหาของ การแปลความหมายและการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาการท่องเที่ยวควรจะสร้างรูปแบบการประพฤติปฏิบัติในวันแรกของศตวรรษที่ 21 เพื่อความมุ่งหมายของหลักการนี้ การใช้ คำจำกัดความและการจัดประเภทการเดินทางและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

แนวความคิดของ “ผู้มาเยือน” “นักท่องเที่ยว” และ “การท่องเที่ยว” ที่มีการยอมรับแล้ว ในการประชุมนานาชาติที่กรุงออตตาวา ระหว่างวันที่ 24 ถึง 28 มิถุนายน ค.ศ. 1991 โดยได้รับความเห็นชอบโดยคณะกรรมการสถิติขององค์การสหประชาชาติ ภาคการประชุมที่ 27 ในปี ค.ศ. 1993

ข้อตกลงที่ใช้ในการอ้างอิงเพื่อจัดทำจรรยาบรรณท่องเที่ยวโลก

- 1.คำประกาศสิทธิมนุษยชนสากล ลงวันที่ 10 ธันวาคม ปี ค.ศ.1948
- 2.อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมลงวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 1966
- 3.อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิการเมืองและพลเรือนลงวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ.1966
- 4.อนุสัญญากรุงวอร์ซอว่าด้วยการขนส่งทางอากาศ ลงวันที่ 12 ตุลาคม ค.ศ.1929
- 5.อนุสัญญาเมืองซิกาโกว่าด้วยการบินพลเรือนนานาชาติ ลงวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ.1944 และอนุสัญญากรุงโตเกียว กรุงเฮก และมอนทรีออล ที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนนานาชาติ
- 6.อนุสัญญาว่าด้วยการอำนวยความสะดวกทางพิธีศุลกากรสำหรับการท่องเที่ยว ลงวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ.1954 และสนธิสัญญารุ่นขึ้นต้นที่เกี่ยวข้อง
- 7.อนุสัญญาที่เกี่ยวกับการคุ้มครองมรดกธรรมชาติและวัฒนธรรมโลก ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน ค.ศ.1972
- 8.คำประกาศกรุงมานิลาว่าด้วยการท่องเที่ยวโลกวันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ.1980
- 9.ข้อตกลงในที่ประชุมสมัชชาครั้งที่ 6 ขององค์การการท่องเที่ยวโลก (กรุงโซเฟีย) ที่เห็นชอบกฎบัตรสิทธิการท่องเที่ยวและกฎนักท่องเที่ยว ลงวันที่ 26 กันยายน ค.ศ.1985
- 10.อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก ลงวันที่ 26 มกราคม ค.ศ.1990
- 11.ข้อตกลงในการประชุมสมัชชาครั้งที่ 9 ขององค์การการท่องเที่ยวโลก (กรุงบัวโนสไอเรส) เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะ และความปลอดภัยและความมั่นคงของนักท่องเที่ยว ลงวันที่ 4 ตุลาคม ค.ศ.1991
- 12.คำประกาศ กรุงริโอ ว่าด้วยการพัฒนาและสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 13 มิถุนายน ค.ศ.1992
- 13.ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าสินค้าบริการ ลงวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 และการประชุมว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ลงวันที่ 6 มกราคม ค.ศ.1995
- 14.ข้อตกลงในการประชุมสมัชชาขององค์การการท่องเที่ยวโลกครั้งที่ 11 (กรุงไลโร) ว่าด้วยการป้องกันการจัดการท่องเที่ยวเพื่อการประเวณี ลงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1995

15.คำประกาศกรุงสตอกโฮล์ม ลงวันที่ 28 สิงหาคม ค.ศ.1996 ว่าด้วยการต่อต้านการใช้ประโยชน์จากการค้าประเวณีเด็ก

16.คำประกาศกรุงมะนิลา ว่าด้วยผลกระทบทางสังคมจากการท่องเที่ยว ลงวันที่ 22 พฤษภาคม ค.ศ.1997

17.อนุสัญญาและข้อเสนอแนะที่องค์การแรงงานระหว่างประเทศเห็นชอบให้ถือปฏิบัติในขอบเขตของอนุสัญญาร่วม ในเรื่องการห้ามการบังคับใช้แรงงานและแรงงานเด็ก การต่อสู้เพื่อสิทธิของคนพื้นเมืองและการถือปฏิบัติที่เท่าเทียมกันและการไม่เลือกที่รักมักที่ชังในสถานที่ทำงาน

หลักจรรยาบรรณการท่องเที่ยวโลก

หลักที่ 1 การท่องเที่ยวสร้างความเข้าใจและความนับถือร่วมกันระหว่างคนและสังคม

หลักที่ 2 การท่องเที่ยวเป็นหนทางที่จะบรรลุความมุ่งหมายเฉพาะบุคคลและสาธารณชน

หลักที่ 3 การท่องเที่ยวปัจจัยของการพัฒนาที่ยั่งยืน

หลักที่ 4 การท่องเที่ยวเป็นบทบาทของผู้ใช้และผู้ส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ

หลักที่ 5 การท่องเที่ยว คือกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อประเทศและชุมชนเจ้าของบ้าน

หลักที่ 6 ภาระหน้าที่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาการท่องเที่ยว

หลักที่ 7 สิทธิการท่องเที่ยว

หลักที่ 8 เสรีภาพการเดินทางของนักท่องเที่ยว

หลักที่ 9 สิทธิของคนงานและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

หลักที่ 10 การนำหลักจรรยาบรรณการท่องเที่ยวโลกออกใช้งาน

หลักจรรยาบรรณขององค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง องค์การอื่น ๆ ได้เตรียมการหลักจรรยาบรรณสำหรับสหัฐวรรษใหม่เช่นกัน (อ้างอิงการประชุมในข้อ 2) ได้แก่

1. การป้องกันการละเมิดสตรีและโสเภณีเด็ก (ECPAC) มีการรณรงค์อย่างจริงจังมากขึ้นในการปกป้องการค้าสตรีและการท่องเที่ยวโสเภณีเด็ก ซึ่งเป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก มีการรณรงค์ให้หลายประเทศออกกฎหมายหรือใช้มาตรการในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

แก่ได้รวมทั้งการออกมาตรการหรือกฎหมายในบางประเทศในการป้องกันมิให้มีการไปเที่ยว
โสเภณีเด็กในประเทศอื่น

2. การป้องกันและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์พื้นเมือง มีองค์การหลายองค์การที่รณรงค์มิให้
นักท่องเที่ยวยุโรปสัตว์บางชนิดที่กำลังจะสูญพันธุ์ เช่น จลาม เสือ ช้าง รวมทั้งการรังแกสัตว์ ฆ่า
สัตว์ ที่มีใช้เป็นอาหารและปัจจุบันใช้เป็นมาตรการในการต่อต้าน

3. การคุ้มครองผู้บริโภคร จากองค์การหลายองค์การและมีองค์การเอกชนใน
ท้องถิ่นประสานในแต่ละประเทศ เช่นเดียวกับข้อ 1. และ 2.

ภาคผนวก ข.

พันธกรณีของไทยภายใต้เงื่อนไของค์การระหว่างประเทศ
การเปิดเสรีทางการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว
และท่าทีของไทยในการเปิดเสรีการค้าบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว

พันธกรณีของไทยภายใต้เงื่อนไขของคำการระหว่างประเทศ

ประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้ความตกลง และข้อตัดสินใจขององค์การการค้าโลก ทั้งในด้านการค้าสินค้าทรัพย์สินทางปัญญา และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการค้า โดยสรุปพันธกรณี ที่สำคัญได้ ดังนี้

1) การเปิดตลาด

1.1) การตลาดสินค้าเกษตร (ไม่รวมสินค้าประมง) สามารถแบ่งขอบเขตได้เป็น 3 ประเด็น คือ

1.1.1) การเปิดตลาด ประเทศไทยจะต้องลดภาษีสินค้าเกษตรทุกรายการ

1.1.2) การลดการอุดหนุนภายในประเทศไทยได้ผูกพันที่จะลดวงเงินการอุดหนุนภายในด้านการเกษตร

1.1.3) การลดการอุดหนุนส่งออก ประเทศไทยไม่มีการอุดหนุนส่งออกที่ขัดกับความตกลง

1.2) สิ่งทอ ประเทศผู้นำเข้าหรือประเทศที่มีโควตา มีพันธกรณีที่จะต้องยกเลิกโควตาและเปิดเสรีสิ่งทอภายใน 10 ปี โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะแรก ปี 2538-2540 ระยะที่ 2 ปี 2541-2544 และระยะที่ 3 ปี 2545-2547 อย่างไรก็ดี เนื่องจากประเทศไทยไม่มีข้อจำกัดด้านปริมาณการนำเข้าสิ่งทอไทยจึงไม่ได้รับผลกระทบ แต่จะได้รับประโยชน์จากการส่งออกไปยังประเทศต่าง ๆ ได้เสรีโดยไม่มีโควตา

1.3) การลดภาษีสินค้าอุตสาหกรรมทั่วไป (รวมสินค้าประมง) ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องลดภาษีสินค้าอุตสาหกรรม (พิกัด 6-7 หลัก 3,150 รายการ) ลงโดยเฉลี่ยร้อยละ 28 ภายใน 5 ปี (2542) รวมทั้งจะต้องผูกพันอัตราภาษีที่ได้ลดแล้ว อย่างไรก็ดี เนื่องจากอัตราภาษีที่ประกาศลดส่วนใหญ่จะสูงกว่าอัตราที่ไทยเก็บจริงในปัจจุบันมีเพียง 854 รายการเท่านั้นที่จะต้องปรับลดอัตราภาษีลงให้สอดคล้องกับที่ผูกพัน จึงอาจกล่าวได้ว่า การลดภาษีศุลกากรสินค้าอุตสาหกรรมของไทยส่วนใหญ่ ไม่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมในประเทศ

1.4) ความตกลง ITA-1 ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องลดภาษีสินค้าเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Agreement: ITA) ลงเหลือร้อยละ 0 จำนวน 157 รายการภายใน 3 ปี (ค.ศ.2000) และ 37 รายการภายใน 8 ปี (ค.ศ.2005)

2) กฎระเบียบต่าง ๆ

2.1) ด้านการอุดหนุนและตอบโต้การอุดหนุน ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับความตกลง ไม่สามารถใช้มาตรการเหล่านี้ได้ตามอำเภอใจ แต่จะต้องได้

สวนและพิจารณาตัวอย่างเป็นธรรมเนียม รวมทั้งจะต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบที่ใช้ อยู่หรือที่จะออกใหม่ให้กับ WTO ทราบด้วย

2.2) กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องเข้าร่วมเจรจา เพื่อกำหนดกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้ระหว่างประเทศให้อยู่ในแนวทางเดียวกัน และออก กฎหมายหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผลการเจรจาต่อไป เพื่อเป็นการเตรียมในเรื่องนี้ ภาครัฐ และเอกชนได้จัดทำโครงการเตรียมความพร้อมของไทย โดยกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รวบรวม โครงการและมอบหมายให้กรมการค้าต่างประเทศเป็นหน่วยงานกลางในการประสานโครงการ

2.3) กฎระเบียบที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตนำเข้า และการค้าโดยรัฐ ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องแจ้งกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งไม่ใช้มาตรการดังกล่าวเป็นการเพิ่ม อุปสรรคทางการค้า

2.4) การกำหนดกฎระเบียบด้านสุขอนามัย สุขอนามัยพืช (SPS) และมาตรฐาน สำหรับสินค้านำเข้า (TBT) ประเทศไทยมีข้อผูกพันกับ WTO ว่าการกำหนดกฎระเบียบในเรื่อง เหล่านี้ จะต้องให้การปฏิบัติกับสินค้าที่ผลิตในประเทศและสินค้านำเข้าเท่าเทียมกัน และจะต้องไม่ กำหนดมาตรฐานที่เข้มงวดไปกว่าวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสุขภาพชีวิตของมนุษย์ พืช และสัตว์

2.5) มาตรการลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการค้า ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องยกเลิก มาตรการกำหนดสัดส่วนการใช้วัตถุดิบหรือชิ้นส่วนในประเทศที่ผู้ผลิตต้องใช้ในการผลิตสินค้า (Local Content Requirement) ภายใน 5 ปี (ปี พ.ศ.2542)

2.6) การประเมินราคาเพื่อศุลกากร ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องออกกฎหมาย ใช้ระบบประเมินราคาตามหลักเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก

3) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า

ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายสิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า และออกกฎหมายใหม่ให้สอดคล้องกับความตกลง ได้แก่ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ความลับทางการค้า และการออกแบบแพทเทจรวม และการคุ้มครองพันธุ์พืช

4) การค้าบริการ

ประเทศไทยได้เปิดเสรีด้านการเข้าสู่ตลาด และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) ใน 10 สาขาบริการ ได้แก่ บริการธุรกิจ การสื่อสารคมนาคม การก่อสร้างวิศวกรรม การ จัดจำหน่าย สิ่งแวดล้อมและการเงิน การศึกษา นันทนาการ วัฒนธรรมและการกีฬา การท่องเที่ยว และการขนส่ง ตั้งแต่ 1 มกราคม 2538 ยกเว้นบริการด้านการเงินในธุรกิจธนาคารและเงินทุนจะมีผล ผูกพันตั้งแต่ 1 มีนาคม 2542 และบริการด้านโทรคมนาคมขั้นพื้นฐานจะเปิดเสรีในปี 2549

การผูกพันในบริการ 10 สาขาข้างต้น เป็นการผูกพันเพียงเท่าที่กฎหมายซึ่งบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้ให้อำนาจไว้เท่านั้น คือ เปิดให้ต่างชาติถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 49 และจำนวนผู้ถือหุ้นไม่มากกว่าคนไทย และเปิดให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบอาชีพได้เฉพาะในระดับผู้บริหารจัดการผู้เชี่ยวชาญ และบางอาชีพที่ไม่ได้สงวนไว้สำหรับคนไทยตามพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามมิให้คนต่างด้าวทำ เป็นต้น

5) การทบทวนนโยบายทางการค้า

ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องทบทวนนโยบายทางการค้า ให้ที่ประชุมองค์การทบทวนนโยบายการค้าของ WTO ทราบทุก ๆ 4 ปี โดยไทยได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวระหว่างวันที่ 15 และ 17 ธันวาคม 2542

6) พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Commerce)

ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะไม่เรียกเก็บภาษีศุลกากรกับการค้าผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จนกว่าที่ประชุมรัฐมนตรีว่าการการค้าโลก ครั้งที่ต่อไปจะมีมติเป็นอื่น

7) พันธกรณีจากองค์การค้าโลก และองค์การท่องเที่ยวโลก

ทำให้มีผลบังคับในองค์การระดับภูมิภาคทำให้องค์การระดับภูมิภาคเร่งรัดประเทศสมาชิกให้ปฏิบัติตามข้อตกลงเร็วขึ้น

การเปิดเสรีทางการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว

ประเทศไทยจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการเปิดเสรีทางการบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ททท. ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีนโยบายในการจะให้ความร่วมมือและสนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน องค์การปกครองท้องถิ่น องค์การพัฒนาเอกชนในประเทศและต่างประเทศ สมาพันธ์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และสถาบันการศึกษา เพื่อร่วมกันพิจารณาและหาแนวทางร่วมกันในการสร้างมาตรฐานให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งเป็นการยกระดับเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระดับมาตรฐานสากล สำหรับการนำเข้าสู่ตลาดการค้าเสรีโลกได้

การดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เกี่ยวข้องสำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นั้น ททท. จะพิจารณาในเบื้องต้นให้แก่ ผู้ประกอบการโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในอันดับแรก เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีผลกระทบโดยตรงทางด้านการท่องเที่ยว โดยมีแนวทางเพื่อการศึกษาในเบื้องต้น ดังนี้

1. พัฒนาระบบฐานข้อมูลทางธุรกิจการลงทุนในประเทศของธุรกิจที่พักแรม และธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
2. ศึกษาและกำหนดพื้นที่ควบคุม ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การกำหนดพื้นที่ลงทุน ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการให้บริการของมัคคุเทศก์ในปัจจุบัน เช่น ความพร้อมในการให้บริการของมัคคุเทศก์ และปัญหาด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น
3. ศึกษาและจัดทำมาตรฐานการก่อสร้าง และการบริการสถานประกอบการด้านที่พัก มาตรฐานของการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในประเทศไทย รวมทั้งหาวิธีการเพื่อตรวจสอบมาตรฐานสำหรับบุคลากรในอาชีพมัคคุเทศก์ประเภทต่าง ๆ
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเพื่อเข้าสู่มาตรฐานสากลตามที่กำหนดในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้
 - 4.1 การกำหนดกฎเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเพื่อตรวจสอบมาตรฐานของบุคลากร
 - 4.2 ปรับปรุงหลักสูตรการอบรมทั้งของมัคคุเทศก์บุคลากรในธุรกิจโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยว
 - 4.3 พัฒนาผู้สอนให้อยู่ในระดับสากล และจำนวนพอเพียงแก่การผลิตบุคลากรในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. พัฒนาและสนับสนุนแหล่งเงินทุนแก่ผู้ประกอบการด้านที่พักและธุรกิจนำเที่ยว
6. ปรับปรุง/แก้ไขกฎหมายภายในประเทศที่บังคับใช้อยู่เดิมตลอดจนให้มีการร่างกฎหมายเพื่อรองรับมาตรฐานที่เกิดขึ้น
7. ผลักดันให้มีการจัดตั้งองค์กรภาคเอกชน เพื่อตรวจสอบ ควบคุมและดูแลผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

แนวทางทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นจะต้องใช้เวลาในการดำเนินการและผลักดันอย่างน้อย 5-10 ปี แต่อย่างไรก็ดี การพิจารณาในเรื่องจำเป็นและเร่งด่วนอื่น ๆ เช่น การพิจารณาให้คนต่างชาติถือหุ้นได้มากกว่าร้อยละ 49 ในธุรกิจการท่องเที่ยวและการพิจารณาเรื่องการอนุญาตให้ใช้หัวหน้าทัวร์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ในประเทศไทยร่วมกับมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ก็จะเริ่มนำเข้าสู่การพิจารณาหาแนวทางเพื่อเป็นข้อกำหนดมาตรการ รวมทั้งการพิจารณาสัดส่วนการถือหุ้นของธุรกิจนำเที่ยวประเภทนำนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศ (inbound) ด้วยการผ่อนคลายเงื่อนไขของการถือหุ้นดังกล่าวด้วย

เมื่อเปรียบเทียบข้อผูกพันในกรอบเอเปคของประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอื่น ๆ นั้น จะเห็นว่าประเทศส่วนใหญ่ยังคงเสนอข้อผูกพันในการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ และเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาดอยู่ในระนาบเดียวกับข้อเสนอในกรอบของ GATS ระดับการเปิดเสรีในกลุ่มประเทศอาเซียน และกลุ่มประเทศพัฒนา จึงยังคงมีความแตกต่างเช่นเดียวกัน ข้อเสนอในกรอบของ GATS ซึ่งระดับการเปิดเสรีของประเทศไทยอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลางขณะที่การเปิดเสรีของประเทศพัฒนาแล้วอยู่ในระดับกลางถึงระดับสูง โดยที่ประเทศในอาเซียนส่วนใหญ่ได้ระบุไว้ในตารางแสดงแผนการเปิดเสรีในกรอบเอเปคที่จะทบทวนเงื่อนไขการเปิดเสรีทั้งด้านการเข้าสู่ตลาดและการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติเพิ่มเติมจากที่ระบุไว้ในกรอบของ GATS ส่วนเรื่องการเคลื่อนย้ายบุคลากรเกือบทุกประเทศก็ได้ระบุไว้ในแผนการเคลื่อนย้ายที่ชัดเจนขึ้นในเรื่องการลดขั้นตอนและการอำนวยความสะดวกเข้าเมือง

ท่าทีของไทยในการเปิดเสรีการค้าบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว

ประเทศไทยจะค่อยๆ เปิดตลาดเสรีก้าวหน้าตามลำดับโดยจะยึดหลัก Standstill and Rollback หรือหลักหยุดนิ่งแล้วกลับไปสู่หลักการค้าเสรี หมายถึง พันธกรณีใดที่มีอยู่แล้วจะไม่สร้างอุปสรรคให้เพิ่มขึ้นไปกว่าเดิมจะต้องกลับไปสู่การเปิดเสรีก้าวหน้าตามลำดับ โดยลดอุปสรรคของกฎหมายภายในเกี่ยวกับการเปิดตลาดเสรีในด้านการท่องเที่ยวที่ยังมีอยู่ เช่น พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ และ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เป็นต้น

ภาคผนวก ซ.

ผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการในธุรกิจการท่องเที่ยวมาตรฐาน
สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและตัวอย่างโครงการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐาน
การท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าบริการในธุรกิจการท่องเที่ยว

1) ผลกระทบเชิงบวก

1.1.1) การเปิดตลาดเสรีทำให้เกิดการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศที่มีศักยภาพในการลงทุนธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และฮ่องกง

1.1.2) การจ้างแรงงานภายในประเทศของภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น อันเกิดจากการขยายตัวทางธุรกิจและการลงทุนของชาวต่างประเทศพร้อมกันนั้น การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทำให้การบริการดีขึ้น

1.1.3) การปรับปรุงระบบการบริการให้ต้นทุนต่ำลงจะเกิดผลดีต่อผู้บริโภค

1.1.4) ผลดีที่เกิดจากการนำหลักการบริหารที่เป็นระบบและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้กับธุรกิจการท่องเที่ยวเนื่องจากธุรกิจการท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศจะเป็นตัวกระตุ้นการสร้างมาตรฐานของระบบการบริหารงานเพื่อรองรับกับการแข่งขันที่สูงขึ้นส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ดีในอนาคต

1.1.5) “แนวคิดการพัฒนาธุรกิจแบบยั่งยืน” ของชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะยุโรป และอเมริกาจะถูกถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะเจ้าของกิจการส่วนบุคคล ดังนั้นปัญหาของการบุกรุกที่ป่าสงวน ปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อม ปัญหาการทำลายทัศนียภาพริมทะเล และอื่น ๆ อีกมากก็อาจจะลดลง ซึ่งจะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยรวม

1.1.6) เมื่อธุรกิจหลักของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ได้รับประโยชน์จากการเปิดตลาดเสรีแล้วก็จะขยายผลสู่ธุรกิจต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจด้วย

1.1.7) การเปิดตลาดเสรีเกิดการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยว (destination) ที่สำคัญของโลกทั้งนี้เพราะต่างประเทศมีระบบเครือข่ายการตลาดทั่วโลกจึงจัดส่งเสริมให้ภาพพจน์ของประเทศดีในสายตาของชาวโลก และประชาสัมพันธ์ประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วไป โดยที่ประเทศไทยไม่ต้องเสียงบประมาณด้านการประชาสัมพันธ์

1.1.8) การเปิดตลาดเสรีอาจมีผลทางอ้อมที่ทำให้มีการสร้างและพัฒนาขีดความสามารถของมัคคุเทศก์ชาวไทยในการแข่งขันกับชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ตลอดจนความรู้รอบตัว ซึ่งการแข่งขันดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นในธุรกิจนำเที่ยวของไทยในอนาคต

2) ผลกระทบเชิงลบ

2.2.1) การเปิดตลาดเสรีก่อให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจ อาทิ การแข่งขันธุรกิจของโรงแรมมีมากขึ้น ดังนั้น ผู้ประกอบการและเจ้าของธุรกิจที่ไม่สามารถปรับตัวได้อาจจะต้องสูญเสียธุรกิจของตนอันเกิดจากการซื้อ ควบ หรือ โอนกิจการ

2.2.2) ธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยบางธุรกิจ อาทิ ธุรกิจโรงแรม ยังคงเสียเปรียบธุรกิจของต่างชาติอยู่มาก ทั้งในด้านของระบบการบริหารตัวธุรกิจเองที่มีประสิทธิภาพสู้ต่างชาติไม่ได้ ขนาดของธุรกิจมีขนาดเล็กถึงขนาดกลาง และยังไม่มีเครือข่ายเป็นลูกโซ่ (chain) มากเหมือนธุรกิจโรงแรมต่างชาติ ที่มีเครือข่ายลูกโซ่ของตัวเองในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก เช่น โรงแรมฮิลตัน โรงแรมไฮแอท เป็นต้น ทำให้แนวโน้มของธุรกิจโรงแรมอยู่ในรูปของเครือข่ายลูกโซ่ต่างประเทศจะมีมากขึ้นภายหลังจากการเปิดตลาดเสรี ปรากฏการณ์นี้แสดงว่า เจ้าของธุรกิจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายและรายรับบางส่วนให้กับบริษัทต่างประเทศ ซึ่งผลประโยชน์ส่วนใหญ่จะตกอยู่กับชาวต่างประเทศ แต่ถ้าหากใช้เครือข่ายโรงแรมของคนไทยด้วยกันเองผลประโยชน์ก็จะอยู่ในประเทศ

2.2.3) การส่งผลกำไรและผลประโยชน์อื่น ๆ ออกนอกประเทศจะมีผลต่อดุลการชำระเงินของประเทศ

2.2.4) กลุ่มนักลงทุนต่างประเทศจะลงทุนภายในส่วนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะทำกำไรในธุรกิจเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้อาจทำให้เกิดการแบ่งกำไรส่วนเกินทางเศรษฐกิจไปจากผู้ประกอบการในประเทศ

2.2.5) การเปิดตลาดเสรีทางด้านมัคคุเทศก์จะเป็นการเสี่ยงต่อการเสนอภาพพจน์ด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนประวัติศาสตร์โดยที่ไม่ได้มาตรฐานจากมัคคุเทศก์ชาวต่างชาติ

3) ผลบังคับจากองค์การระหว่างประเทศ

ในการดำเนินการขององค์การนานาชาติ มีการจัดระดับจากผลบังคับของแต่ละองค์กรโดยมีกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความเข้มข้นของแต่ละองค์กร แยกออกเป็นระดับในการดำเนินการต่างได้ 4 ระดับ คือ

1) องค์การระดับโลก แบ่งออกตามระดับของอำนาจที่มีผลบังคับ ได้แก่

1.1) องค์การค้าโลก (WTO) มีอิทธิพลมากต่อการค้าระหว่างประเทศ อำนาจในขั้นต้นคือการรับประเทศที่เป็นสมาชิก ซึ่งเมื่อเป็นสมาชิกแล้วจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายขององค์การการค้าโลก ในด้านการกีดกันทางการค้า ทั้งนี้ องค์การนี้เคยมีบทบาทมากในการปกป้องการกีดกันทางการค้ากล่าวกันว่ามีการลงโทษกันก่อนเป็นสมาชิก องค์การนี้ สามารถลงโทษได้ทั้งประเทศสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก จึงทำให้หลายประเทศพยายามเข้าเป็นสมาชิก นโยบายขององค์การการค้าโลก คือ การกำหนดกฎเกณฑ์ของการค้าเสรี และมีผลบังคับให้ทุกประเทศนำไปปฏิบัติ

ให้ได้ภายในปี 2020 ผลบังคับขององค์การการค้าโลกยังมีไปถึงองค์การระดับภูมิภาค ซึ่งรวมกันอย่างมั่นคง เช่น EC APEC ASEAN นำไปปฏิบัติหรือดำเนินการเพื่อให้สมาชิกนำไปปฏิบัติให้เสร็จก่อนหรือภายในกำหนดเวลา เช่น กรณีการเปิดแรงงานเสรีให้ดำเนินการให้เสร็จใน ASEAN ภายในปี ค.ศ. 2007 (พ.ศ.2550) เป็นต้น ผลบังคับขององค์การการค้าโลกมีแนวทางในการลงโทษ ดังนี้

1.1.1) ประเทศที่ไม่เป็นสมาชิก มีการลงโทษคือแนะนำให้มีการตัดสิทธิจี.เอส.พี จากประเทศสมาชิก การให้สมาชิกเลิกติดต่อทำการค้ากับประเทศที่ไม่ปฏิบัติตาม (sanction) การไม่รับเข้าเป็นสมาชิก

1.1.2) ประเทศที่เป็นสมาชิก มีการลงโทษคือการพักสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น จี.เอส.พี การกำหนดค่าปรับ (เช่น กรณีละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา-แพรนต์ไฮส์) การให้สมาชิกเลิกติดต่อทำการค้ากับประเทศที่ไม่ปฏิบัติตาม (sanction) การพักสิทธิสมาชิกการขับออกจกสมาชิก

1.2) องค์การบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) เป็นผู้กำหนดกฎระเบียบและเงื่อนไขต่าง ๆ ให้แก่ประเทศสมาชิกในด้านเทคนิคการบิน องค์การบินพลเรือนจะเป็นผู้ออกหนังสือรับรองความปลอดภัย ให้แก่สนามบินและประเทศสมาชิก บทลงโทษจึงมีทั้งการตัดเดือนการปรับเงิน การพักการรับรอง การยกเลิกการรับ และการระบุว่าสนามบินหรือธุรกิจการบินที่ถูกลงโทษไม่ได้มาตรฐานที่กำหนด

1.3) สมาคมขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ (IATA) มีบทบาทในด้านธุรกิจการบิน มีอำนาจในการควบคุมธุรกิจการบินให้เป็นระบบเดียวกัน บทลงโทษจึงมีทั้งประเทศสมาชิกและมิได้เป็นสมาชิก การกำหนดโทษ เริ่มตั้งแต่มีการปรับเงินเช่นกรณีสมาชิกจำหน่ายตั๋วเครื่องบินในราคาที่ต่ำกว่าที่สมาคมฯ กำหนด หรือสมาชิกโอนเงินระหว่างกันล่าช้า เป็นต้น โทษพักสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ และโทษการขับออก บทบาทในด้านการประสานในเสรีภาพการบินระหว่างประเทศ สมาคมฯ จะเป็นผู้บังคับให้ประเทศใหญ่ลดหย่อนเงื่อนไขต่อประเทศเล็กหากไม่ให้ความร่วมมืออาจตัดสิทธิบทบาทการเป็นกรชั่วคราว การไม่รักษาวินัยหรือคุณภาพของเที่ยวบินประจำอาจจะมิบทลงโทษที่แตกต่างออกไปเช่นในแง่เที่ยวบิน เส้นทางบิน เนื่องจากสมาชิกเองหรือถูกบีบบังคับ เป็นต้น การลงโทษสูงสุด คือ การขับออกจากการเป็นสมาชิก

1.4) องค์การท่งเทียะโลก (WTO) เริ่มมีบทบาทมากขึ้นจากเดิมซึ่งเป็นเพียงการส่งเสริมประสานงานและพัฒนาเป็นงานในรูปแบบสภาพท่งเทียะโลก กล่าวคือ มีการรวมสมาคมระดับนานาชาติหลายแห่งเข้าด้วยกันมีบทบาทสู่ประเทศ แหล่งท่งเทียะผู้ประกอบการ (บริการ) และบุคลากร องค์การท่งเทียะโลกเริ่มดำเนินการในการสร้างวิสัยทัศน์สำหรับอนาคตและจรรยาบรรณที่จะควบคุมมิให้อุตสาหกรรมท่งเทียะมีทิศทางไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อ

ส่วนรวม การพัฒนาจากจรรยาบรรณเริ่มไปสู่มาตรฐานที่สามารถควบคุมบังคับได้และค่อยๆ มีการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ในสหัฐวรรษใหม่ องค์การท่องเที่ยวโลกยังไม่มีอิทธิพลโดยตรงที่จะลงโทษผู้กระทำผิดได้เช่นองค์การที่มีหน้าที่โดยตรงในการกำกับดูแลกิจการเฉพาะอย่าง แต่ก็มีสิทธิที่จะประกาศให้บรรดาสมาชิกทราบและต่อต้าน ในอดีตการท่องเที่ยวโลกอาจจะได้รับแรงกระตุ้นจากองค์การอื่นบ้าง และยังไม่พร้อมที่จะนำมาใช้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

1.5) องค์การอื่น ๆ มีบทบาทบังคับหรือกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ให้ประเทศสมาชิกรับไปปฏิบัติและหากไม่ปฏิบัติหรือทำไม่ได้ตามข้อกำหนด อาจจะมีการตัดสินหรือการรับรอง เช่น กรณีของการประกาศเป็นมรดกโลกขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมอาจจะมีการยกเลิกได้ การกำหนดมาตรฐานแรงงานของบุคลากรขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ อาจจะประกาศลงโทษประเทศที่ไม่ให้สัตยาบันบางข้อในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิพื้นฐานของมนุษย์ การลงโทษประเทศที่มีการเกณฑ์แรงงานหรือบังคับแรงงาน การใช้แรงงานนักโทษ การใช้แรงงานเด็กก่อนวัยทำงาน เป็นต้น

2) องค์การระดับนานาชาติและองค์การระดับภูมิภาค มีบทบาทเข้าไปในการควบคุมเฉพาะอย่าง เช่น องค์การมาตรฐานสากลนานาชาติ (International Standard Organization: ISO) กองทุนนานาชาติในรูปแบบต่าง ๆ องค์การเฉพาะวิชาชีพในรูปแบบต่าง ๆ องค์การภูมิภาคต่าง ๆ เช่น EC APEC ASEAN เป็นต้น ซึ่งบทบาทหลักเพื่อการประสานงานหรือเป็นเครือข่ายเฉพาะในวงการกับรัฐบาลสมาชิก ความรุนแรงของบทลงโทษจึงไม่มากนัก และอาจจะออกในรูปของตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้ง การลงโทษจึงมีตั้งแต่ เตือน ตักเตือน ประณาม พักการได้สิทธิ์ เพิกถอนการได้สิทธิ์ การประกาศให้ประเทศสมาชิกละเมิดติดต่อกับผู้ถูกลงโทษ และการขับออกจากการเป็นสมาชิก องค์การระดับภูมิภาคมีส่วนเข้าไปรองรับนโยบายจากองค์การนานาชาติมาปฏิบัติ เช่น นโยบายการค้าเสรีในกลุ่มอาเซียน ซึ่งต้องทำให้เสร็จก่อนปี 2010 ทำให้เกิดปัญหาจากความไม่พร้อมของสมาชิก ซึ่งต้องแก้กฎหมายเดิมมากมายทำให้ผลบังคับล่าช้าออกไป

3) องค์การระดับประเทศ มักจะเป็นองค์กรที่ได้รับการมอบหมาย จากรัฐบาลให้ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดสถาบัน คำประกาศ ข้อตกลง จรรยาบรรณ หรือกำหนดมาตรฐานจากองค์การระหว่างประเทศหรือระดับโลก บทบาทขององค์การระดับประเทศจะมีความชัดเจนและมีรายละเอียดอันเป็นผลบังคับโดยตรงต่อแหล่งท่องเที่ยวผู้ประกอบการและบุคลากร การลงโทษจึงมีความรุนแรงบ้าง ได้แก่ ตักเตือน โทษการปรับเงิน การพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต การสั่งปิดหรือเลิกกิจการ การลงโทษตามกฎหมาย เป็นต้น บทบาทในส่วนนี้มักจะไม่ใช่ภายใต้การดำเนินงานขององค์การท่องเที่ยวแห่งชาติ (NTO) แต่จะมีส่วนราชการเป็นผู้ดำเนินการอาจถึงขั้น

จำคุก ปรับ ยึดใบอนุญาต เป็นต้น องค์การระดับประเทศจะมีส่วนเข้าไปถึงมาตรฐานการบริการและมาตรฐานของบุคลากรมากกว่าองค์การระดับอื่น

4) ธุรกิจเอกชน ได้แก่ ธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับรองมาตรฐาน หรือขายสิทธิบัตร หรือการให้สิทธิทางการค้า (แฟรนไชส์) หรือเป็นตัวแทน หรือเป็นผู้จัดระดับความน่าเชื่อถือประเมินผลการดำเนินงาน เป็นต้น แต่ละธุรกิจมีกำหนดเกณฑ์ในการออกเงื่อนไขที่ต่างกัน เป็นธุรกิจแฟรนไชส์ จะมีการประเมินผลเป็นระยะและส่งหนังสือเตือนเมื่อผู้ซื้อแฟรนไชส์ไปปฏิบัติตามเงื่อนไข หากฝ่าฝืนอีกจะมีการหักเงินประกัน พักใช้สิทธิ และยกเลิกสัญญา บริษัทจัดระดับความน่าเชื่อถือหรือประเมินผล จะดำเนินการประเมินผลและจัดอันดับความน่าเชื่อถือ โดยมีทั้งนำเชื่อถือไปจนถึงระดับความเสี่ยงสูงหรือไม่น่าไว้วางใจ เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้เข้าร่วมใช้ดุลยพินิจในการติดต่อธุรกิจบางประเภทประเมินผลเพื่อประโยชน์ของตนเอง แต่ผลที่ออกมาได้รับความนิยม เช่น การประเมินมาตรฐานของเรือสำราญที่กระทำโดยบริษัทประกันภัยต่าง ๆ โดยเฉพาะในอดีต บริษัทลอยด้าแห่งลอนดอนเป็นมาตรฐานที่สูงเป็นที่ยอมรับของลูกค้าและนำไปประกอบการโฆษณาขายสินค้าได้ เป็นต้น การถอนการรับรองก็เป็นวิธีหนึ่งในการลงโทษซึ่งนิยมกันมากกว่าวิธีอื่น และวิธีที่รุนแรงที่สุดของธุรกิจได้แก่การแจ้งชื่อบัญชีดำ (Black List) ในเอกสารของกลุ่มหรือของบริษัท เช่น บริษัททัวร์ที่จ่ายเงินช้า โรงแรมที่ไม่ปฏิบัติตามประเพณีของโรงแรม เป็นต้น บัญชีดำจะช่วยให้ธุรกิจลดความเสียหายจากการถูกฉ้อโกง เอาเปรียบจากธุรกิจที่ถูกลงโทษและยังคงนิยมกันอยู่ แต่ในทางตรงกันข้ามบัญชีดำอาจจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่นรายชื่อและอัตราเงินเดือนของพนักงานในบริษัทหนึ่งถูกส่งไปอีกหลายบริษัทเพื่อป้องกันการเปลี่ยนงาน การลาออก และการต่อต้านฝ่ายบริหาร ทำให้ไม่สะดวกในการต่อรองเพื่อเปลี่ยนงาน แต่จะมีผลดีเมื่อพนักงานผู้นี้ก่อปัญหา เป็นต้น

มาตรฐานสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวโลก เริ่มกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ.1990 โดยกำหนดเป็นข้อตกลงจรรยาบรรณและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ค่อย ๆ มีผลบังคับมากขึ้น แนวทางที่องค์การท่องเที่ยวโลกกำหนด ได้แก่

1.มาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง มาตรฐานในการจัดบริการด้านสาธารณูปโภค การขนส่ง ความปลอดภัย ความสะอาด ฯลฯ ซึ่งกำหนดให้รัฐหรือองค์กรท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบ เป็นผู้รับรองจากองค์การระดับโลกหรือนานาชาติ เช่น WTO, WTTC เป็นต้น

2.มาตรฐานของสถานประกอบการ เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้สถานประกอบการต่าง ๆ นับตั้งแต่ตัวแทนการเดินทาง ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการขนส่ง ผู้ประกอบการที่

พัก ผู้ประกอบการอาหาร-เครื่องดื่ม ผู้ประกอบการร้านของที่ระลึก ผู้ประกอบการสถานที่ท่องเที่ยว
บันเทิง เป็นต้น ผู้รับผิดชอบเป็นผู้ประกอบการซึ่งจะถูกควบคุมโดยหน่วยงานของรัฐ หน่วยงาน
ของท้องถิ่น และตัวแทนขององค์กรระดับนานาชาติ เป็นผู้ควบคุมหรือตรวจสอบ และออก
ใบรับรองมาตรฐาน ผู้กำหนดมาตรฐานอาจจะเป็นองค์กรท้องถิ่นหรือองค์กรระดับนานาชาติ โดยมี
ตัวแทนซึ่งมักจะเป็นองค์กรเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ เช่น ISO 9000, ISO 14000

3.มาตรฐานของบุคลากร เป็นการกำหนดมาตรฐานของบุคลากรหรือมาตรฐานการ
ฝึกอบรมบุคลากรกำหนดขึ้น องค์กรระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ซึ่งมี
ข้อกำหนดที่มากขึ้นเรื่อยๆ นับตั้งแต่การว่าจ้าง การฝึกอบรมและการปฏิบัติงาน และ ISO
กำหนดให้งานพัฒนาบุคลากรเป็นงานหนึ่งโครงการ ISO 9000, และ ISO 14000

มาตรฐานบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

มาตรฐานบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สามารถกำหนดได้ 2 ระดับ คือ

1) **มาตรฐานระดับนานาชาติ** กำหนดขึ้นโดยองค์การท่องเที่ยวโลก (WTO) จาก
การประชุมรอบธุรกิจที่เมืองซานติอาโก ประเทศชิลี มีมติให้จัดตั้งสภาการศึกษา (Education
Council) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเอมิส
ดำเนินการประสานกับสถาบันต่างในการกำหนดยุทธวิธีทางการศึกษาและการฝึกอบรมในขั้นต้นมี
สถาบันต่าง ๆ ทั่วโลกเข้าร่วมเป็นสถาบันร่วม (Affiliate Member) และมีการจัดทำมาตรฐานการ
ผลิตและพัฒนาบุคลากรเฉพาะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและมีหลักเกณฑ์ในการเข้าร่วมโครงการเพื่อ
รับมาตรฐานขององค์การท่องเที่ยวโลก สำหรับสถาบันผู้ขอการรับรองใบรับรองมาตรฐาน
TEDQUAL (Tourism Education Quality) ผู้ดำเนินการมาตรฐาน TEDQUAL จะสามารถ
ดำเนินการเรียนการสอนการฝึกอบรมได้หลากหลายระดับตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรขั้นสูงถึง
ปริญญาเอก

การดำเนินการในรูปแบบสภาการศึกษาและมีสมาชิกจากสถาบันร่วมยังคงอยู่มี
การประชุมเพื่อปรับปรุงกฎเกณฑ์หรือรับรองหลักสูตรใหม่รวมทั้งการจัดทำระบบทดสอบ
มาตรฐานของบุคลากร เช่นเดียวกับการสอบ GTAT ระบบการรับรองมาตรฐานการสอน
TEDQUAL มีมาตรฐาน 3 ประการ ได้แก่

1.1) มาตรฐานคุณภาพระบบมาตรฐานเทคควอล (The Tequila Certification
System) มีข้อกำหนดที่ออกโดยองค์การท่องเที่ยวโลกและศูนย์เครือข่ายซึ่งมีคำถามที่ต้องการทราบ
คุณสมบัติและนิยามของสถาบันที่เข้าไปโครงการ (TEPs) การจัดผลงานเชิงคุณภาพมาตรฐาน
ดำเนินการครอบคลุมถึงมาตรฐานในการทำงานในหน่วยงานที่ยื่นขอ

1.2) การตรวจสอบมาตรฐาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์และศึกษาโครงการของผู้ขอการรับรอง การศึกษา การเป็นสถาบันที่น่าพึงพอใจมากกว่าการมีคะแนนผ่านข้อกำหนดมาตรฐานเท่านั้น การตรวจสอบมาตรฐานจะดำเนินการโดยหน่วยงานอิสระภายนอกอาคารท่องเที่ยวโลกมูลนิธิและองค์กรในเครือข่าย

1.3) ประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพ เมื่อการตรวจสอบพบว่า สถาบันที่ยื่นขอรับมาตรฐานมีผลงานเป็นที่น่าพอใจ และสถาบันมีผลงานผ่านมาตรฐานที่กำหนด คณะกรรมการที่องค์การท่องเที่ยวโลกรับรอง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติ เป็นผู้ประเมินผลรับรองจึงมีการออกประกาศนียบัตร TEDQUAL โดยตัวแทนของโครงการ สถาบันที่ได้รับการรับรองจะสามารถออกวุฒิบัตร มีเครื่องหมายมาตรฐาน TEDQUAL เพื่อประกันคุณภาพผู้จบการศึกษา/ฝึกอบรม ในปัจจุบันมีสถาบันอื่นขอรับรองมาตรฐาน TEDQUAL เพียง 1 แห่งในทวีปเอเชีย คือ สถาบันการท่องเที่ยวมาเก๊า

2) มาตรฐานระดับภูมิภาค ได้แก่ มาตรฐานของสมาคมในภูมิภาค เช่น PATA APEC ASEANTAEC ซึ่งแต่ละองค์กรระดับภูมิภาค ได้ริเริ่มจัดทำขึ้นปลายทศวรรษที่ 90 เพื่อผลการนำมาใช้ในประเทศหรือสมาชิก มาตรฐานภูมิภาคมักจะเป็นมาตรฐานการพัฒนามูลฐานและมาตรฐานหลักสูตรระยะสั้น และมีการรวมกันอย่างไม่มียึดผูกพันมากนัก ข้อดีของมาตรฐานภูมิภาค คือ สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า และข้อเสีย คือ ยังไม่ค่อยมีการนำมาใช้อย่างจริงจัง เนื่องจากแต่ละประเทศ กลัวในการปรับปรุงมาตรฐานระดับชาติให้เป็นที่ยอมรับและมีเงื่อนไขที่สูงกว่ามาตรฐานในภูมิภาค เช่น เคยมีมาตรฐานภูมิภาค เช่น OAA (Orion Airline, Association) อันเป็นมาตรฐานของสายการบินภูมิภาคตะวันออก นำมาใช้ชั่วระยะเวลาหนึ่งและค่อยๆ เลื่อนความนิยมไป มีการยอมรับมาตรฐาน FAA (Federation Airline Association) แทนทั้ง ๆ เป็นมาตรฐานภายในของสหรัฐอเมริกา มาตรฐาน ASEATA ซึ่งสนับสนุนโดย EC ไม่มีชาติสมาชิกสนใจเท่าที่ควร คงเหลือแต่ APEC, EC และ PATA ยังคงมีบทบาทต่อไป

3) มาตรฐานระดับชาติ เป็นมาตรฐานที่รัฐบาลหรือหน่วยงานเอกชนระดับชาติ เป็นผู้นำมาประกาศใช้เท่าที่ได้รับความนิยมมาก ได้แก่ มาตรฐาน NVQ ของประเทศอังกฤษ ซึ่งนิยมนำไปใช้ในสถาบันการศึกษากว่า 40 ประเทศในเครือจักรภพและตะวันออกกลาง มีการพัฒนาให้เป็นมาตรฐานของตนเอง ในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ มีการกำหนดงานต่าง ๆ ออกเป็นหน่วยมาตรฐาน (Unit Standard) ประกาศใช้ในการเรียนการสอนในประเทศและขายสิทธิบัตรในหลักสูตรไปทั่วโลก การกำหนดมาตรฐานบุคลากรนั้นเริ่มต้นจาก การกำหนดมาตรฐานของสมรรถภาพก่อน

การกำหนดมาตรฐานของสมรรถภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ภาคธุรกิจซึ่งมีความเชี่ยวชาญในสาขางานอาชีพนั้น ๆ มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน โดยให้อยู่บนพื้นฐานข้อมูลของโครงสร้างงาน ความคาดหวังใ้บุคคลมีทักษะหรือสมรรถภาพตามมาตรฐานของงานและผลลัพธ์ที่ต้องการ (workplace outcomes) ข้อกำหนดมาตรฐานของสมรรถภาพจะต้องมีการทบทวนและปรับปรุงบ่อยๆ อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสภาวะการผลิตและเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น ทักษะความสามารถในงานเฉพาะต่าง ๆ ก็จะต้องปรับปรุงเช่นเดียวกัน ในขณะเดียวกัน เกณฑ์ชี้วัด (performance criteria) เป็นเกณฑ์บ่งบอกถึงการกระทำที่คาดหวังให้เกิดขึ้นเพื่อบรรลุสมรรถภาพมาตรฐานที่กำหนดไว้ เป็นตัวชี้้นำให้เกิดเครื่องชี้วัดตัวบ่งชี้ หรือตัวเปรียบเทียบ (indicator, benchmark) ของการแสดงออกหรือการกระทำที่กำหนดไว้ ตัวอย่าง ประเทศที่ใช้ระบบสมรรถภาพมาตรฐาน ได้แก่ ประเทศออสเตรเลียพัฒนาขึ้นมาจากนโยบายการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนามาตรฐานการศึกษาให้มีความเหมาะสมกับอาชีพความสามารถทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับบริการที่มีคุณภาพ และจะทำให้เกิดคุณภาพได้ต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคคล วิธีที่ดีที่สุด คือ การเตรียมบุคลากรให้มีความสามารถโดยการศึกษาและอบรมภายใต้การประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของภาคธุรกิจอุตสาหกรรมออสเตรเลียมีความเชื่อว่าระบบมาตรฐานแห่งชาติจะเป็นเสมือนเข็มทิศชี้ในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ มาตรฐานจะสะท้อนสภาพปัจจุบันและอดีตของภาคเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี สมรรถภาพมาตรฐานเน้นความรู้และทักษะเฉพาะ ตลอดจนการประยุกต์ใช้ที่แสดงความสามารถว่ากระทำได้เกณฑ์ที่มาตรฐานกำหนดโดยผ่านกระบวนการอบรมซึ่งมีหลักสูตรมาตรฐานและ โปรแกรมการอบรมเป็นกรอบแนวทางปฏิบัติ ทั้งนี้ มีการรับรองเครดิต (accreditation) เพื่อแสดงการยอมรับอย่างเป็นทางการและประกันการอบรมและหลักสูตรนั้น ๆ ได้ให้ความสำคัญต่อสมรรถภาพมาตรฐาน และการอบรมจะยอมรับได้ต่อเมื่อภาคเอกชนและรัฐบาลรับรองว่าเป็นไปตามความต้องการหรือความคาดหวังที่จะให้บุคคลบรรลุสมรรถภาพนั้น ๆ การประเมินผลเป็นการตัดสินใจสมรรถภาพที่เป็นไปตามมาตรฐานกำหนด จะเน้นการปฏิบัติยอมรับความรู้และประสบการณ์เดิม การสาธิตและแสดงหลักฐานผลสำเร็จที่เป็นไปตามเงื่อนไขของสมรรถภาพนั้น ๆ โดยมีการตรวจสอบและพิสูจน์คุณภาพของสมรรถภาพมาตรฐานที่ตกลงไว้ในการศึกษาอบรม

ตัวอย่างโครงการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม

โครงการใบไม้เขียว ได้แก่

การกำหนดมาตรฐานของมูลนิธิใบไม้เขียว มูลนิธิใบไม้เขียวกำหนดข้อประเมินในการรักษาสิ่งแวดล้อมในการดำเนินงานโรงแรม 11 หมวด แต่ละหมวดมีการกำหนดกิจกรรมช่วยไว้ 197 กิจกรรม พอที่จะสรุปได้ ดังนี้

1) หมวดนโยบายและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ 14 กิจกรรมในการดำเนินการและสนับสนุนให้พนักงานมีส่วนร่วม

2) หมวดการจัดของเสีย กำหนดกิจกรรมมาตรฐานขั้นต่ำไว้ 14 กิจกรรม ในการลดปริมาณของเสีย การนำกลับมาใช้ใหม่ และการจัดการเกี่ยวกับของเสีย

3) หมวดประสิทธิภาพการใช้พลังงานและไอน้ำ กำหนดกิจกรรม 65 กิจกรรม ในการใช้พลังงานการใช้เครื่องจักร เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างถูกวิธี

4) หมวดการจัดซื้อ กำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ 14 กิจกรรม ในการจัดซื้อจัดหาผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ โดยมีข้อกำหนดในการประหยัดพลังงานนำมาใช้ใหม่ ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและหลักเกณฑ์ในการเลือกผู้แทนจำหน่าย

5) หมวดคุณภาพอากาศภายในอาคารแหล่งมลพิษทางอากาศภายในอาคารที่สำคัญ ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ 18 กิจกรรม ได้แก่ การเกิดขึ้นจากการกระทำการผลิต การใช้สิ่งของที่มีสารเคมี ฝุ่นละออง การสูบบุหรี่ การย่อยสลายของสารเคมีและการควบคุมมลพิษในอาคารอันเกิดจากทั้งภายในและภายนอกอาคาร

6) หมวดมลพิษทางอากาศและการควบคุมมลพิษทางอากาศที่สำคัญของโรงแรม กำหนดกิจกรรมในการควบคุมการใช้สารเคมีพลังงาน กลิ่น ไอควัน ก๊าซและฝุ่นละอองรวม 8 กิจกรรม หมวดมลพิษทางอากาศ ประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ 16 กิจกรรม ได้แก่ การติดตามควบคุมและตรวจสอบในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างระมัดระวัง เช่นการติดตั้งหอกลั่นให้ห่างช่องอากาศเข้าสู่อาคาร เพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของจุลินทรีย์ นอกจากความห่างแล้วอาจจะรวมทิศทางลมอันอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งก็ได้

7) หมวดมลพิษทางเสียง ได้แก่ แหล่งกำเนิดของเสียงภายในและบริเวณใกล้เคียงของโรงแรม ได้แก่ แหล่งกำเนิดภายนอกอาคาร เช่น การจราจร การก่อสร้าง การกีฬา และอุตสาหกรรม และแหล่งกำเนิดเสียงจากภายในอาคาร เช่น สถานบันเทิงในอาคาร เครื่องจักร เครื่องมือ การปฏิบัติงานของพนักงานโรงแรม การก่อสร้างขยายปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและการกระทำของแขกผู้เข้าพักเอง

8) หมวดคุณภาพน้ำ ประกอบด้วยมาตรฐานกิจกรรม 10 กิจกรรม ได้แก่ การติดตามเพื่อประเมิน การบำบัดและการจัดการและการควบคุมคุณภาพอย่างต่อเนื่องของการใช้น้ำอย่างต่อเนื่องรวมทั้งการควบคุมการรั่ว การปนเปื้อน การป้องกัน และการปฏิบัติเกี่ยวกับไขมัน การระบายน้ำ ตะกอนต่าง ๆ

9) หมวดการเก็บรักษาและการจัดการเชื้อเพลิงก๊าซและสารพิษ ประกอบด้วยกิจกรรมและมาตรการต่าง ๆ รวม 13 กิจกรรม กำหนดถึงการตรวจสอบ การควบคุม การปฏิบัติงานของแผนกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

10) หมวดผลกระทบต่อระบบนิเวศ ประกอบด้วยกิจกรรม 5 กิจกรรม ที่เกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงลดและการใช้การจำหน่าย การแสดงของสัตว์ป่า ผลิตภัณฑ์จากป่า ทะเล และการอนุรักษ์พืชพรรณท้องถิ่น

11) หมวดการมีส่วนร่วมกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น 5 กิจกรรม ได้แก่ การส่งเสริมความร่วมมือ การสร้างความเข้าใจ และจิตสำนึก ให้แก่ชุมชนเยาวชน ผู้นำชุมชนในด้านสิ่งแวดล้อม การสร้างคุณภาพชีวิต การส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งความเข้าใจอันดีระหว่างธุรกิจกับท้องถิ่น

การยื่นขอมาตรฐานไบโม่เจียว สถานประกอบการต้องยื่นขอเข้าร่วมโครงการไบโม่เจียวต่อมูลนิธิไบโม่เจียว ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ที่สำนักงานใหญ่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือสำนักเลขานุการ โครงการไบโม่เจียว สถานประกอบการที่ได้รับเกียรติบัตรจะได้รับการบันทึกในสมุดบันทึกโครงการไบโม่เจียว เช่น โรงแรมไบโม่เจียว เพื่อนำไปเผยแพร่ต่อไป

ภาคผนวก ณ.

- แบบสัมภาษณ์สำหรับนักท่องเที่ยว
- แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

(The Potential Study of the Long Stay in Thailand)

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ประกอบการทำโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (The Potential Study of the Long Stay in Thailand) คำตอบจากแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลเพราะการนำเสนอข้อมูลและผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมทั้งหมดจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งคณะผู้วิจัยคาดหวังว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวต่อไป

2. แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยคำถาม 13 ข้อ โดยแต่ละข้ออาจจะมีคำถามย่อยต่าง ๆ ซึ่งจะประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ระยะเวลาพำนักในประเทศไทย เหตุผลสำคัญที่มาท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวในประเทศไทย การใช้บริการธุรกิจ รูปแบบและกิจกรรมที่ชอบทำในการท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลและการรับทราบข่าวสารการท่องเที่ยว แนวโน้มในการกลับมาและทำกิจกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย ผลดีผลเสียรวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยวรวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ทุกข้อ

สาขาวิชานิติศาสตร์ ม.สุโขทัยธรรมาธิราช

โครงการวิจัยเรื่อง

การพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

(The Potential Study of the Long Stay in Thailand)

แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยว

คำนิยาม : การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays Tourism) หมายถึง การใช้เวลาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ที่มีการพำนักอยู่ในประเทศไทยเกินกว่า 15 วันขึ้นไป

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐, ☐ หรือใส่ตัวเลขเพื่อเรียงลำดับลงใน () หรือเติมข้อความต่างลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ตามความคิดเห็นของท่าน

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

- 1) ชื่อ.....นามสกุล.....
- 2) เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 3) อายุ.....ปี
- 4) สถานภาพการสมรส
☐ โสด ☐ สมรส ☐ หย่าร้าง ☐ แยกกันอยู่ ☐ อื่นๆ.....
- 5) ศาสนา ☐ พุทธ ☐ อิสลาม ☐ คริสต์ ☐ อื่นๆ.....
- 6) มาเที่ยวแบบใด ☐ คนเดียว ☐ คู่รัก ☐ ครอบครัว ☐ กลุ่มเพื่อน ☐ กลุ่มทัวร์ ☐ อื่นๆ
- 7) มาจากประเทศไหน
☐ ญี่ปุ่น ☐ เดนมาร์ก ☐ ฟินแลนด์ ☐ นอร์เวย์ ☐ สวีเดน
☐ เยอรมัน ☐ สิงคโปร์ ☐ ฮองกง ☐ อังกฤษ ☐ ฝรั่งเศส
☐ สหรัฐอเมริกา ☐ เนเธอร์แลนด์ ☐ แคนาดา ☐ เกาหลี ☐ อื่นๆ.....
- 8) ระยะเวลาในการท่องเที่ยวในประเทศไทย วัน/เดือน
- 9) การศึกษาระดับ
☐ ไม่ได้เข้ารับการศึกษ ☐ ประถมศึกษา ☐ มัธยมศึกษา ☐ อนุปริญญา ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก ☐ อื่นๆ.....
- 10) รายได้ บาท/เดือน
- 11) งบประมาณในการท่องเที่ยวในประเทศไทย.....บาท/ครั้ง
- 12) อาชีพ.....

2. เหตุผลสำคัญที่นักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long stays) ในประเทศไทยคืออะไร (เรียงตามลำดับ 1-3)

- 1).....
- 2).....
- 3).....

3. ท่านเคยมาท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long stays) ในประเทศไทยหรือไม่

- ☐ เคย ☐ ไม่เคย

4. ท่านใช้บริการธุรกิจท่องเที่ยวประเภทใดบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1 หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล

☐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ได้แก่

- ☐ ททท. ☐ พาณิชย์จังหวัด ☐ พัฒนาการจังหวัด ☐ เกษตรจังหวัด
☐ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ☐ กระทรวงวัฒนธรรม ☐ ศูนย์กีฬาและ
 นันทนาการจังหวัด ☐ ดำรงท่องเที่ยว ☐ อื่นๆ.....

☐ ด้านสาธารณูปโภค ได้แก่

- ☐ การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต
☐ การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า
☐ อื่นๆ.....

☐ ด้านการบริการ ได้แก่

- ☐ สถานบริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล
☐ สถานบริการเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล
☐ สถานบริการเกี่ยวกับการบริโภค เช่น กัดดาการ ร้านอาหาร
☐ สถานบริการประเภทอื่นๆ ระบุ

☐ ด้านอื่นๆ ระบุ

4.2 หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน

☐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ได้แก่

- ☐ ที่พัก ☐ ร้านจำหน่ายอาหาร ☐ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก
☐ บริษัททัวร์ (มักูเทศน์) ☐ บริษัทประกันภัย ☐ อื่นๆ.....

☐ ด้านสาธารณูปโภค ได้แก่

- ☐ การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต
☐ การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า
☐ อื่นๆ.....

☐ ด้านการบริการ ได้แก่

- ☐ สถานบริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล
☐ สถานบริการเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล
☐ สถานบริการเกี่ยวกับการบริโภค เช่น กัดดาการ ร้านอาหาร
☐ สถานบริการประเภทอื่นๆ ระบุ

☐ ด้านอื่นๆ ระบุ

4.3 หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน

- ☐ ด้านข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ได้แก่
- ☐ อ.บ.ต. ☐ เทศบาล ☐ อื่นๆ.....
- ☐ ด้านสาธารณูปโภค ได้แก่
- ☐ การสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ ไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต
- ☐ การคมนาคม เช่น เครื่องบิน รถทัวร์ รถไฟ เรือเช่า
- ☐ อื่นๆ.....
- ☐ ด้านการบริการ ได้แก่
- ☐ สถานบริการเกี่ยวกับที่พัก เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล
- ☐ สถานบริการเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ เช่น สปา โรงพยาบาล
- ☐ สถานบริการเกี่ยวกับการบริโภค เช่นภัตตาคาร ร้านอาหาร
- ☐ สถานบริการประเภทอื่นๆ ระบุ
- ☐ ด้านอื่นๆ ระบุ

5. รูปแบบการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่ท่านชอบทำระหว่างการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long stays) มีอะไรบ้าง (เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลข 1-5 ใน () ตามความคิดเห็นของท่าน)

5.1 การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

- () การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง จี๊จกรยาน เดินป่า ขี่จักรยาน
- () การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ ว่ายน้ำ
- () การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

(Natural Phenomenon)

- () การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

5.2 การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

() การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

() การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

- () การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น เที่ยวชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

5.3 การท่องเที่ยวแนวันทนาการ

() การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ คู่มือ ซื้องานศิลปะและบริการ

- () การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

5.4 การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

() การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

() การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

() การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

5.5 การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

6. ท่านรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long stays) ของไทยจากแหล่งใด/หน่วยงานใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล เช่น ท.ท.ท. / กระทรวงกีฬาและการท่องเที่ยว เป็นต้น และข้อมูลที่ได้รับจากสื่อใด

☐ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของเอกชน เช่น ผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านอาหารของที่ระลึก บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น

☐ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน เช่น อ.บ.ค. เทศบาล เป็นต้น

☐ หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยวอื่นๆ ระบุ.....

7. ท่านรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long stays) ของไทยเป็นข้อมูลประเภทไหน/ผ่านสื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ สื่อบุคคล ได้แก่ () เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน () เพื่อน ()ญาติพี่น้อง ()อื่นๆ ระบุ.....

☐ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ()วิทยุ ()โทรทัศน์ ()อินเทอร์เน็ต ()อื่นๆ ระบุ.....

☐ สื่อกิจกรรม ได้แก่ ()การประชุม ()การสัมมนา ()อื่นๆ ระบุ.....

☐ สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ ()แผ่นพับ ()นิตยสาร ()วารสาร ()หนังสือพิมพ์ ()อื่นๆ ระบุ.....

☐ สื่อประเภทอื่นๆ ระบุ.....

8. สื่อที่ท่านได้รับดังกล่าวข้างต้น สื่อใดที่ส่งผลและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจให้ท่านมาเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long stays) ในประเทศไทยมากที่สุด

☐ สื่อบุคคล ได้แก่ () เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน () เพื่อน ()ญาติพี่น้อง ()อื่นๆ ระบุ.....

☐ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ()วิทยุ ()โทรทัศน์ ()อินเทอร์เน็ต ()อื่นๆ ระบุ.....

☐ สื่อกิจกรรม ได้แก่ ()การประชุม ()การสัมมนา ()อื่นๆ ระบุ.....

☐ สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ ()แผ่นพับ ()นิตยสาร ()วารสาร ()หนังสือพิมพ์ ()อื่นๆ ระบุ.....

☐ สื่อประเภทอื่นๆ ระบุ.....

9. ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีกหรือไม่

☐ กลับมาเที่ยว เพราะ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)

☐ ไม่กลับมาเที่ยว เพราะ

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)

10. ถ้าท่านกลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีก ท่านจะเลือกการท่องเที่ยวประเภทการท่องเที่ยวใด 3 อันดับแรก

- 1)
- 2)
- 3)

11. ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวมีปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขอะไรบ้าง

ปัญหาและอุปสรรค

แนวทางแก้ไข/พัฒนา

1)	1)
2)	2)
3)	3)
4)	4)
5)	5)

12. ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวจะมีผลดี และผลเสียอะไรบ้าง

ผลดี

ผลเสีย

1)	1)
2)	2)
3)	3)
4)	4)
5)	5)

13. ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอะไรบ้าง (นโยบาย บริหารจัดการ ปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน)

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)

ก่อนเสร็จสิ้นการให้ข้อมูล โปรดตรวจทานอีกครั้งว่าท่านได้เติมข้อมูลครบถ้วนหรือไม่

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงจาก.....คณะผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

(The Potential Study of the Long Stay in Thailand)

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการทำโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (The Potential Study of the Long Stay in Thailand) คำตอบจากแบบสัมภาษณ์จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลเพราะการนำเสนอข้อมูลและผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมทั้งหมดจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งคณะผู้วิจัยคาดการณ์ว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ประกอบด้วยคำถาม 5 ตอน โดยแต่ละตอนอาจจะมีคำถามย่อยต่าง ๆ ซึ่งจะประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ความรู้เกี่ยวกับประเภทธุรกิจและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ทุกข้อ

สาขาวิชานิติศาสตร์ ม.สุโขทัยธรรมาธิราช

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....

โครงการวิจัยเรื่อง

การพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

แบบสัมภาษณ์

ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้แก่ 1) ที่พัก 2) ร้านอาหาร 3) ร้านจำหน่ายของที่ระลึก 4) บริษัททัวร์

คำนิยาม : การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays Tourism) หมายถึง การใช้เวลาของนักท่องเที่ยว

ชาวต่างชาติ เพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ที่มีการพำนักอยู่ในประเทศไทยเกินกว่า 15 วันขึ้นไป

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และ ○ หรือใส่หมายเลขลงใน () หรือเติมข้อความต่างๆลงใน

ช่องว่างให้สมบูรณ์ตามความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

1) เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2) อายุ.....ปี

3) รายได้ บาท/เดือน

4) ตำแหน่ง.....

5) ประเภทการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว

☐ ที่พัก ☐ ร้านอาหาร ☐ ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ☐ บริษัททัวร์

6) พื้นที่ ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตอนที่ 2 เพื่อทราบประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวใน

ปัจจุบัน

-สถานการณ์และความสนใจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันและอนาคต

1) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันเป็นอย่างไร

☐ เพิ่มขึ้น ☐ เท่าเดิม ☐ ลดลง ☐ อื่นๆ.....

2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันมากที่สุด 3

ลำดับได้แก่ (เรียงลำดับโดยใส่เลข 1-3 ลงใน () ตามลำดับจากมากไปน้อย)

() ญี่ปุ่น () เดนมาร์ก () ฟินแลนด์ () นอร์เวย์ () สวีเดน

() เยอรมนี () สิงคโปร์ () สอังก () อังกฤษ () ฝรั่งเศส

() สหรัฐอเมริกา () เนเธอร์แลนด์ () แคนาดา () เกาหลี () อื่นๆ.....

3) สถานการณ์ในอนาคตท่านคิดว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านเป็นอย่างไร

☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มที่มากขึ้น

☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาคงที่

☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาที่ลดลง

☐ อื่นๆ.....

4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านมีอะไรบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

- ☐ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง ขี่จักรยาน เดินป่า บันจี้จัม
- ☐ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ ว่ายน้ำ
- ☐ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

(Natural Phenomenon)

- ☐ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

4.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

- ☐ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

- ☐ การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

- ☐ การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น เที่ยวชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

4.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ คู่มือ ช้อปปิ้งและบริการ

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

4.4) การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

- ☐ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

4.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

- ☐ ระบุ.....

- ☐ ระบุ.....

- ☐ ระบุ.....

5) กิจกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบันที่นักท่องเที่ยวสนใจมีอะไรบ้าง (เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลข 1-5ใน () ตามความคิดเห็นของท่าน)

5.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

- () การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง ขี่จักรยาน เดินป่า บันจี้จัม
- () การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ ว่ายน้ำ
- () การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

(Natural Phenomenon)

- () การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

5.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

() การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

() การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

() การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น ที่พักชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

5.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ

() การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ คู่มือ ช้อปปิ้งและบริการ

() การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

5.4) การท่องเที่ยวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

() การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

() การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

() การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

5.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

6) สถานการณ์ในอนาคตท่านคิดว่านักท่องเที่ยวสนใจประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอะไรบ้าง (เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลข 1-5 ใน () ตามความคิดเห็นของท่าน)

6.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

() การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง จี๊ปกรายาน เดินป่า บันจี้จัม

() การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ ว่ายน้ำ

() การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (Natural Phenomenon)

() การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

6.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

() การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

() การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

() การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น ที่พักชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

6.3) การท่องเที่ยวแวนนันทนาการ

() การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ ดูหนัง ซ้อปปิ้งและบริการ

() การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

6.4) การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

() การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

() การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

() การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

6.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

7) สรุปภาพรวมสถานการณ์และความสนใจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

-สถานการณ์และความสนใจในผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างไร

ระยะยาวในปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างไร

1) ด้านเศรษฐกิจ (ข้อดี/ข้อเสีย)

1.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่ของท่านรับผิดชอบมีรายได้และผลตอบแทนเป็นอย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลก่อให้เกิดการลงทุนในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจ้างงาน/การทำงานในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีงานทำเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

2) วัฒนธรรมไทย (ข้อดี/ข้อเสีย)

2.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ชีวิตของคนในพื้นที่ของท่านเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เปลี่ยนแปลง อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ไม่เปลี่ยนแปลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีความซาบซึ้ง/ความประทับใจต่อวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการสร้างความเข้มแข็งของวัฒนธรรมไทยหรือไม่ อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ การฟื้นฟูวัฒนธรรมให้ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ การเลือกรับปรับปรน อย่างไร.....
- ☐ การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมต่างชาติกับวัฒนธรรมไทย อย่างไร.....
- ☐ มาตรการในการรักษาวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ตลอดไป อย่างไร.....
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

2.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการแลกเปลี่ยน/เลียนแบบทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวกับคนไทยหรือไม่ อย่างไร

- ☐ มีการแลกเปลี่ยน อย่างไร.....
- ☐ ไม่มีการแลกเปลี่ยน อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทย ได้แก่

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) สังคม (ข้อดี/ข้อเสีย)

3.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความเป็นอยู่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เหมือนเดิม อย่างไร.....
- ☐ ไม่ดีขึ้นเลย อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีความผูกพันต่อชุมชนเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้คนในพื้นที่มีการย้ายถิ่นเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เหมือนเดิม อย่างไร.....
- ☐ ไม่ดีขึ้นเลย อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสังคม ได้แก่.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) ด้านสิ่งแวดล้อม (ข้อดี/ข้อเสีย)

4.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่
ด้านไหน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ น้ำเสีย ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ อากาศเสีย ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ ปริมาณขยะ ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ มลภาวะทางเสียงดัง ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆระบุ..... ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

4.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการและการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ น้ำเสีย อย่างไร.....
- ☐ อากาศเสีย อย่างไร.....
- ☐ ปริมาณขยะ อย่างไร.....
- ☐ มลภาวะทางเสียงดัง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

4.3) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

5) ด้านสาธารณูปโภค(ข้อดี/ข้อเสีย)

5.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการสาธารณูปโภคในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ ด้านไหน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การคมนาคม	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ ไฟฟ้า	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ ประปา	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ ถนน	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ โทรศัพท์	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ การสื่อสาร	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ เทคโนโลยี	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ ถนน	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ อินเทอร์เน็ต	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ อื่นๆระบุ.....	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

5.2) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสาธารณสุขได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

6) ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย (ข้อดี/ข้อเสีย)

6.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการแพร่หลายของยาเสพติดในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการขายบริการทางเพศในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีอาชญากรรมในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.5) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการเล่นการพนันในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.6) สภาพภาพรวมของผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัยได้แก่

.....

.....

.....

7) ด้านการประชาสัมพันธ์(ข้อดี / ข้อเสีย)

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

7.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ของท่านหรือไม่/ใคร/หน่วยงานเป็นผู้ดำเนินการ ใช้สื่อใดในการถ่ายทอด และส่งผลอย่างไร

- ☐ ไม่มีการประชาสัมพันธ์
- ☐ มีการประชาสัมพันธ์ โดย....
- ท.ท.ท. โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
- () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
- () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
- () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
- () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- พาณิชย์จังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
- () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
- () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
- () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
- () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○พัฒนาการจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○เกษตรจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○กระทรวงทรัพยากร โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○กระทรวงวัฒนธรรม โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○อ.บ.ต. โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○เทศบาล โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ผู้ประกอบการด้านที่พัก โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ร้านอาหาร โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ร้านจำหน่ายของที่ระลึก โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○บริษัททัวร์ โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- หน่วยงานอื่นๆ โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 ระบุ..... () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

7.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้น

หรือไม่อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
☐ ลดลง อย่างไร.....
☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

7.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่น/จังหวัด/ประเทศชาติต่อการ

ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
☐ ลดลง อย่างไร.....
☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

7.4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านการประชาสัมพันธ์ได้แก่.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

ตอนที่ 4 ศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขที่พบในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวระยะยาว
 (นโยบายการท่องเที่ยวระยะยาวคือ การพัฒนาอย่างยั่งยืน)

-ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเป็น
 อย่างไร

ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
1) ด้านงบประมาณ ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
2) ด้านบุคลากร ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
3) ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
4) ด้านการตลาด ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
5) ด้านการประสานงาน	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
6) ด้านอื่นๆ ระบุ.....	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....

ตอนที่ 5 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินการทอ้งที่เกี่ยวข้องแบบพำนักระยะยาว

-ท่านมีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานการทอ้งที่เกี่ยวข้องแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

*****ก่อนเสร็จสิ้นการกรอกข้อมูล โปรดตรวจทานอีกครั้งว่าท่านได้เติมข้อมูลครบถ้วนหรือไม่*****

ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงจาก.....คณะผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

(The Potential Study of the Long Stay in Thailand)

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการทำโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (The Potential Study of the Long Stay in Thailand) คำตอบจากแบบสัมภาษณ์จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลเพราะการนำเสนอข้อมูลและผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมทั้งหมดจึงไม่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งคณะผู้วิจัยคาดการณ์ว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ประกอบด้วยคำถาม 5 ตอน โดยแต่ละตอนอาจจะมีคำถามย่อยต่าง ๆ ซึ่งจะประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของภาครัฐ ความรู้เกี่ยวกับประเภทธุรกิจและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ทุกข้อ

สาขาวิชานิติศาสตร์ ม.สุโขทัยธรรมาธิราช

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....

โครงการวิจัยเรื่อง

การพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

แบบสัมภาษณ์

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้แก่

1) ท.ท.ท. 2) พาณิชย์จังหวัด 3) พัฒนาการจังหวัด 4) เกษตรจังหวัด

5) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6) กระทรวงวัฒนธรรม 7) ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด

คำนิยาม : การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stays Tourism) หมายถึง การใช้เวลาของนักท่องเที่ยว

ชาวต่างชาติ เพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ที่มีการพำนักอยู่ในประเทศไทยเกินกว่า 15 วันขึ้นไป

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และ ○ หรือใส่หมายเลขลงใน () หรือเติมข้อความต่างลงใน

ช่องว่างให้สมบูรณ์ตามความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

1) เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2) อายุ.....ปี

3) รายได้ บาท/เดือน

4) ตำแหน่ง.....

5) ประเภทการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว

☐ ททท. ☐ พาณิชย์จังหวัด ☐ พัฒนาการจังหวัด ☐ เกษตรจังหวัด

☐ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ☐ ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด

☐ กระทรวงวัฒนธรรม

6) พื้นที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตอนที่ 2 เพื่อทราบประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวใน

ปัจจุบัน

-สถานการณ์และความสนใจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันและอนาคต

1) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันเป็นอย่างไร

☐ เพิ่มขึ้น ☐ เท่าเดิม ☐ ลดลง ☐ อื่นๆ.....

2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันมากที่สุด 3

ลำดับได้แก่ (เรียงลำดับโดยใส่เลข 1-3 ลงใน () ตามลำดับจากมากไปน้อย)

() ญี่ปุ่น () เคนมาร์ก () ฟินแลนด์ () นอร์เวย์ () สวีเดน

() เยอรมนี () สิงคโปร์ () ส่องกง () อังกฤษ () ฝรั่งเศส

() สหรัฐอเมริกา () เนเธอร์แลนด์ () แคนาดา () เกาหลี () อื่นๆ.....

3) สถานการณ์ในอนาคตท่านคิดว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านเป็นอย่างไร

- ☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มที่มากขึ้น
☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาคงที่
☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาที่ลดลง
☐ อื่นๆ.....

4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านมีอะไรบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

- ☐ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง ขี่จักรยาน เดินป่า บันจี้จัม
☐ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ ว่ายน้ำ
☐ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

(Natural Phenomenon)

- ☐ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

4.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

- ☐ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์
 พิพิธภัณฑ์

☐ การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น
 ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

- ☐ การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น เที่ยวชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

4.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ

☐ การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ คู
 ห้าง ซ้อปปิ้งและบริการ

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

4.4) การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

☐ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่าง
 มหาวิทยาลัย

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

- ☐ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

4.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

- ☐ ระบุ.....

- ☐ ระบุ.....

- ☐ ระบุ.....

- ☐ ระบุ.....

5) กิจกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบันที่นักท่องเที่ยวสนใจมีอะไรบ้าง (เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลข 1-5ใน () ตาม
 ความคิดเห็นของท่าน)

5.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

- () การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง จี๊จ๊กรยาน เดินป่า บันจี้จัม
- () การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ วายน้ำ
- () การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

(Natural Phenomenon)

- () การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

5.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

- () การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

- () การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

- () การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น เที่ยวชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

5.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ

- () การท่องเที่ยวเพื่อความสุขสำราญและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ คู่มือ ช้อปปิ้งและบริการ

- () การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา

5.4) การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

- () การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

- () การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

- () การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

5.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

- () ระบุ.....

- () ระบุ.....

- () ระบุ.....

- () ระบุ.....

6) สถานการณ์ในอนาคตท่านคิดว่านักท่องเที่ยวสนใจประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบฟ้านักระยะยาวอะไรบ้าง (เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลข 1-5 ใน () ตามความคิดเห็นของท่าน)

6.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

- () การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง จี๊จ๊กรยาน เดินป่า บันจี้จัม
- () การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ วายน้ำ
- () การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

(Natural Phenomenon)

- () การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

6.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

() การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

() การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

() การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น เที่ยวชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

6.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ

() การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ คู่มือ ช้อปปิ้งและบริการ

() การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

6.4) การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

() การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

() การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

() การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

6.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

7) สรุปภาพรวมสถานการณ์และความสนใจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันและอนาคต เป็นอย่างไร.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

-สถานการณ์และความสนใจในผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างไร

1) ด้านเศรษฐกิจ (ข้อดี/ข้อเสีย)

1.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่ของท่านรับผิดชอบมีรายได้และผลตอบแทนเป็นอย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้เกิดการลงทุนในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจ้างงาน/การทำงานในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีงานทำเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

2) วัฒนธรรมไทย (ข้อดี/ข้อเสีย)

2.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ชีวิตของคนในพื้นที่ของท่านเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เปลี่ยนแปลง อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ไม่เปลี่ยนแปลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีความซาบซึ้ง/ความประทับใจต่อวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการสร้างความเข้มแข็งของวัฒนธรรมไทยหรือไม่ อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ การฟื้นฟูวัฒนธรรมให้ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ การเลือกรับปรับปรน อย่างไร.....
- ☐ การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมต่างชาติกับวัฒนธรรมไทย อย่างไร.....
- ☐ มาตรการในการรักษาวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ตลอดไป อย่างไร.....
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

2.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการแลกเปลี่ยน/เลียนแบบทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวกับคนไทยหรือไม่ อย่างไร

- ☐ มีการแลกเปลี่ยน อย่างไร.....
- ☐ ไม่มีการแลกเปลี่ยน อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทย ได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

3) สังคม (ข้อดี/ข้อเสีย)

3.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความเป็นอยู่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เหมือนเดิม อย่างไร.....
- ☐ ไม่ดีขึ้นเลย อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีความผูกพันต่อชุมชนเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้คนในพื้นที่มีการย้ายถิ่นเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เหมือนเดิม อย่างไร.....
- ☐ ไม่ดีขึ้นเลย อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสังคม ได้แก่.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) ด้านสิ่งแวดล้อม (ข้อดี/ข้อเสีย)

4.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่
ด้านไหน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ น้ำเสีย ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ อากาศเสีย ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ ปริมาณขยะ ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ มลภาวะทางเสียงดัง ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆระบุ..... ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

4.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการและการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
ในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ น้ำเสีย อย่างไร.....
- ☐ อากาศเสีย อย่างไร.....
- ☐ ปริมาณขยะ อย่างไร.....
- ☐ มลภาวะทางเสียงดัง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

4.3) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

5.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการสาธารณูปโภคในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ ด้านไหน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ การคมนาคม ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ ไฟฟ้า ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ ประปา ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ ถนน ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ โทรศัพท์ ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ การสื่อสาร ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ เทคโนโลยี ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ ถนน ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ อินเทอร์เน็ต ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆระบุ..... ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

5.2) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสาธารณสุขได้แก่

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....
.....
.....
.....
.....
.....

6) ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย (ข้อดี/ข้อเสีย)

6.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการแพร่หลายของยาเสพติดในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการขายบริการทางเพศในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีอาชญากรรมในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.5) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการเล่นการพนันในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่
อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.6) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัยได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

7) ด้านการประชาสัมพันธ์(ข้อดี / ข้อเสีย)

7.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ของท่านหรือไม่/หน่วยงานเป็นผู้ดำเนินการ ใช้สื่อใดในการถ่ายทอด และส่งผลอย่างไร

- ☐ ไม่มีการประชาสัมพันธ์
- ☐ มีการประชาสัมพันธ์ โดย....
- ท.ท.ท. โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
- () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
- () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
- () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
- () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- พาณิชย์จังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
- () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
- () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
- () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
- () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- พัฒนาการจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- เกษตรจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- กระทรวงทรัพยากร โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- กระทรวงวัฒนธรรม โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- อ.บ.ต. โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○เทศบาล โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ผู้ประกอบการด้านที่พัก โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ร้านจำหน่ายอาหาร โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ร้านจำหน่ายของที่ระลึก โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○บริษัททัวร์ โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- หน่วยงานอื่นๆ โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 ระบุ..... () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

7.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้น

หรือไม่อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
☐ ลดลง อย่างไร.....
☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

7.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่น/จังหวัด/ประเทศชาติต่อการ

ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
☐ ลดลง อย่างไร.....
☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

7.4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านการประชาสัมพันธ์ได้แก่

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

ตอนที่ 4 ศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขที่พบในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวระยะยาว
 (นโยบายการท่องเที่ยวระยะยาวคือ การพัฒนาอย่างยั่งยืน)

-ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเป็น
 อย่างไร

ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
1) ด้านงบประมาณ ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
2) ด้านบุคลากร ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
3) ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
4) ด้านการตลาด ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
5) ด้านการประสานงาน	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
6) ด้านอื่นๆ ระบุ.....	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....

ตอนที่ 5 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินการทอ้งที่เกี่ยวข้องแบบพำนักระยะยาว

-ท่านมีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการทอ้งที่เกี่ยวข้องแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

*****ก่อนเสร็จสิ้นการกรอกข้อมูล โปรดตรวจทานอีกครั้งว่าท่าน ได้เติมข้อมูลครบถ้วนหรือไม่*****

ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงจาก.....คณะผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์โครงการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

(The Potential Study of the Long Stay in Thailand)

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์

1. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการทำโครงการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (The Potential Study of the Long Stay in Thailand) คำตอบจากแบบสัมภาษณ์จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลเพราะการนำเสนอข้อมูลและผลการวิจัยจะนำเสนอในภาพรวมทั้งหมดจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ตามสภาพความเป็นจริง ซึ่งคณะผู้วิจัยคาดการณ์ว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ประกอบด้วยคำถาม 5 ตอน โดยแต่ละตอนอาจจะมีคำถามย่อยต่าง ๆ ซึ่งจะประกอบด้วย ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ความรู้เกี่ยวกับประเพณีธุรกิจและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว และข้อเสนอแนะเพื่อดำเนินการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ทุกข้อ

สาขาวิชานิติศาสตร์ ม.สุโขทัยธรรมาธิราช

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....

โครงการวิจัยเรื่อง

การพัฒนาศักยภาพของไทยต่อการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

แบบสัมภาษณ์

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่

1) อ.บ.ต. หรือ 2) เทศบาล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

1) เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2) อายุ.....ปี

3) รายได้ บาท/เดือน

4) ตำแหน่ง.....

5) ประเภทการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว

☐ อ.บ.ต.

☐ เทศบาล

6) พื้นที่ ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตอนที่ 2 เพื่อทราบประเภทธุรกิจและกิจกรรมท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบัน

-สถานการณ์และความสนใจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันและอนาคต

1) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันเป็นอย่างไร

☐ เพิ่มขึ้น

☐ เท่าเดิม

☐ ลดลง

☐ อื่นๆ.....

2) เชื้อชาตินักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันมากที่สุด 3

ลำดับได้แก่ (เรียงลำดับโดยใส่เลข 1-3 ลง () ตามลำดับจากมากไปน้อย)

() ญี่ปุ่น () เคนมาร์ก () ฟินแลนด์ () นอร์เวย์ () สวีเดน

() เยอรมนี () สิงคโปร์ () ฮองกง () อังกฤษ () ฝรั่งเศส

() สหรัฐอเมริกา () เนเธอร์แลนด์ () แคนาดา () เกาหลี () อื่นๆ.....

3) สถานการณ์ในอนาคตท่านคิดว่าการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านเป็นอย่างไร

☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มที่มากขึ้น

☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาคงที่

☐ แนวโน้มการส่งเสริมและพัฒนาที่ลดลง

☐ อื่นๆ.....

4) ประเภทการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านมีอะไรบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

- ☐ การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง ขี่จักรยาน เดินป่า บันจี้จัม
- ☐ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ ว่ายน้ำ
- ☐ การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

(Natural Phenomenon)

- ☐ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

4.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

- ☐ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

- ☐ การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

- ☐ การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น เที่ยวชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

4.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ คู่มือ ช้อปปิ้งและบริการ

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

4.4) การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

- ☐ การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

- ☐ การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

4.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

- ☐ ระบุ.....

- ☐ ระบุ.....

- ☐ ระบุ.....

5) กิจกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบันที่นักท่องเที่ยวสนใจมีอะไรบ้าง (เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลข 1-5ใน () ตามความคิดเห็นของท่าน)

5.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

- () การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง ขี่จักรยาน เดินป่า บันจี้จัม
- () การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ ว่ายน้ำ
- () การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ

(Natural Phenomenon)

- () การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

5.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

() การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

() การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

() การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น ที่พักชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

5.3) การท่องเที่ยวแนวนันทนาการ

() การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ คู่มือ ช้อปปิ้งและบริการ

() การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

5.4) การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

() การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

() การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

() การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

5.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

6) สถานการณ์ในอนาคตท่านคิดว่านักท่องเที่ยวสนใจประเภทและกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวอะไรบ้าง (เรียงลำดับโดยใส่ตัวเลข 1-5 ใน () ตามความคิดเห็นของท่าน)

6.1) การท่องเที่ยวแนวธรรมชาติ

() การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) เช่น ปีนผา ล่องแก่ง จี๊ปกรายาน เดินป่า บันจี้จัม

() การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เช่น เที่ยวป่า ดูนก น้ำตก ภูเขา ถ้ำ ทะเล เกาะ ดำน้ำ ว่ายน้ำ

() การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo tourism) เช่น แหล่งท่องเที่ยวประเภทปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (Natural Phenomenon)

() การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro tourism) เช่น สวนผลไม้ สวนสมุนไพร สวนเกษตรแบบผสมผสาน

6.2) การท่องเที่ยวแนวศิลปวัฒนธรรมและประเพณี

() การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) เช่น วัด เมืองโบราณ ศูนย์ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์

() การท่องเที่ยวชมงานวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) เช่น ศิลปวัฒนธรรมไทย ท้องถิ่น เทศกาล หัตถกรรมและงานฝีมือ

() การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชนบท (Rural Tourism) เช่น ที่พักชนบทพักอยู่กับชาวบ้าน (Home Stays)

6.3) การท่องเที่ยวแวนนันทนาการ

() การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เช่น คอนเสิร์ต อาโกโก้ โชว์ บริการทางเพศ ดูหนัง ซัอลินค้าและบริการ

() การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

6.4) การท่องเที่ยวเพราะมีวัตถุประสงค์เฉพาะ

() การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เช่น การดูงานหรือวิจัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างมหาวิทยาลัย

() การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุมและสัมมนา

() การท่องเที่ยวเพราะต้องการมีครอบครัวในประเทศไทย เช่น การแต่งงาน การหาเพื่อน

6.5) การท่องเที่ยวประเภทอื่นๆ

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

() ระบุ.....

7) สรุปภาพรวมสถานการณ์และความสนใจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว(Long Stay) ในปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างไร.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว

-สถานการณ์และความสนใจในผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในปัจจุบันและอนาคตเป็นอย่างไร

1) ด้านเศรษฐกิจ (ข้อดี/ข้อเสีย)

1.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่ของท่านรับผิดชอบมีรายได้และผลตอบแทนเป็นอย่างไร

☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....

☐ เท่าเดิม อย่างไร.....

☐ ลดลง อย่างไร.....

☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลก่อให้เกิดการลงทุนในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่

อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจ้างงาน/การทำงานในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่

อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีงานทำเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

1.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

2) วัฒนธรรมไทย (ข้อดี/ข้อเสีย)

2.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้ชีวิตของคนในพื้นที่ของท่านเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เปลี่ยนแปลง อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ไม่เปลี่ยนแปลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีความซาบซึ้ง/ความประทับใจต่อวัฒนธรรมไทยของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการสร้างความเข้มแข็งของวัฒนธรรมไทยหรือไม่ อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ การฟื้นฟูวัฒนธรรมให้ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ การเลือกรับปรับปรน อย่างไร.....
- ☐ การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมต่างชาติกับวัฒนธรรมไทย อย่างไร.....
- ☐ มาตรการในการรักษาวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ตลอดไป อย่างไร.....
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

2.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการแลกเปลี่ยน/เลียนแบบทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวกับคนไทยหรือไม่ อย่างไร

- ☐ มีการแลกเปลี่ยน อย่างไร.....
- ☐ ไม่มีการแลกเปลี่ยน อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

2.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านวัฒนธรรมไทย ได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

3) สังคม (ข้อดี/ข้อเสีย)

3.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความเป็นอยู่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เหมือนเดิม อย่างไร.....
- ☐ ไม่ดีขึ้นเลย อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้คนในพื้นที่มีความผูกพันต่อชุมชนเพิ่มขึ้นหรือไม่
อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทำให้คนในพื้นที่มีการย้ายถิ่นเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้ความสัมพันธ์ของคนในพื้นที่ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ ดีขึ้น อย่างไร.....
- ☐ เหมือนเดิม อย่างไร.....
- ☐ ไม่ดีขึ้นเลย อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

3.5) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสังคม ได้แก่.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) ด้านสิ่งแวดล้อม (ข้อดี/ข้อเสีย)

4.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการทำลายสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่

ด้านไหน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ น้ำเสีย ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

- ☐ อากาศเสีย ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ ปริมาณขยะ ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ มลภาวะทางเสียงดัง ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆระบุ..... ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
 ☐ ลดลง อย่างไร.....
 ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

4.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการและการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ น้ำเสีย อย่างไร.....
- ☐ อากาศเสีย อย่างไร.....
- ☐ ปริมาณขยะ อย่างไร.....
- ☐ มลภาวะทางเสียงดัง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

4.3) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....
.....
.....
.....
.....
.....

5) ด้านสาธารณูปโภค(ข้อดี/ข้อเสีย)

5.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการสาธารณูปโภคในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ ด้านไหน อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การคมนาคม	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ ไฟฟ้า	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ ประปา	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ ถนน	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ โทรศัพท์	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ การสื่อสาร	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ เทคโนโลยี	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ ถนน	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ อินเทอร์เน็ต	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....
☐ อื่นๆระบุ.....	☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร..... ☐ ลดลง อย่างไร..... ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

5.2) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านสาธารณสุขโรค ใดแก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

6.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการจัดการด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการแพร่หลายของยาเสพติดในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการขายบริการทางเพศในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.4) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีอาชญากรรมในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.5) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการเล่นการพนันในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้นหรือไม่
อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
- ☐ คงที่ อย่างไร.....
- ☐ ลดลง อย่างไร.....
- ☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

6.6) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านความมั่นคงและความปลอดภัยได้แก่

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

.....

.....

.....

.....

7) ด้านการประชาสัมพันธ์(ข้อดี / ข้อเสีย)

7.1) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ของท่านหรือไม่/หน่วยงานเป็นผู้ดำเนินการ ใช้สื่อใดในการถ่ายทอด และส่งผลอย่างไร

- ☐ ไม่มีการประชาสัมพันธ์
- ☐ มีการประชาสัมพันธ์ โดย....

- ท.ท.ท. โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
- () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
- () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
- () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
- () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- พาณิชย์จังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
- () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
- () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
- () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
- () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- พัฒนาการจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- เกษตรจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- กระทรวงทรัพยากร โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- กระทรวงวัฒนธรรม โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- ศูนย์กีฬาและนันทนาการจังหวัด โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- อ.บ.ต. โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○เทศบาล โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ผู้ประกอบการด้านที่พัก โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ร้านอาหาร โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○ร้านจำหน่ายของที่ระลึก โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

○บริษัททัวร์ โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....

() สื่อกิจกรรม ได้แก่.....

() สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....

() สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....

() สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

- หน่วยงานอื่นๆ โดย () สื่อบุคคล ได้แก่.....
 ระบุ..... () สื่อกิจกรรม ได้แก่.....
 () สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่.....
 () สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่.....
 () สื่ออื่นๆ ได้แก่.....

**ผลการดำเนินการเป็นอย่างไร.....

7.2) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ของท่านเพิ่มขึ้น

หรือไม่อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
☐ ลดลง อย่างไร.....
☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

7.3) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวส่งผลให้มีภาพลักษณ์ที่ดีของท้องถิ่น/จังหวัด/ประเทศชาติต่อการ

ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เพิ่มขึ้น อย่างไร.....
☐ เท่าเดิม อย่างไร.....
☐ ลดลง อย่างไร.....
☐ อื่นๆ ได้แก่..... อย่างไร.....

7.4) สรุปภาพรวมของผลกระทบด้านการประชาสัมพันธ์ได้แก่.....

.....

ข้อเสนอแนะผู้สัมภาษณ์.....

.....

ตอนที่ 4 ศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขที่พบในการดำเนินการตามนโยบายการท่องเที่ยวระยะยาว
 (นโยบายการท่องเที่ยวระยะยาวคือ การพัฒนาอย่างยั่งยืน)

-ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวเป็น
 อย่างไร

ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข/พัฒนา
1) ด้านงบประมาณ ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
2) ด้านบุคลากร ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
3) ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
4) ด้านการตลาด ได้แก่	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
5) ด้านการประสานงาน	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....
6) ด้านอื่นๆ ระบุ.....	
1).....	1).....
2).....	2).....
3).....	3).....
4).....	4).....

ตอนที่ 5 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินการทอ้งที่เกี่ยวข้องแบบพำนักระยะยาว

-ท่านมีข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานการทอ้งที่เกี่ยวข้องแบบพำนักระยะยาวในพื้นที่ของท่านอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

*****ก่อนเสร็จสิ้นการกรอกข้อมูล โปรดตรวจทานอีกครั้งว่าท่าน ได้เติมข้อมูลครบถ้วนหรือไม่*****

ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงจาก.....คณะผู้วิจัย

ภาคผนวก ญ.

รายชื่อคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา

รายชื่อ
คณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา

1. ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน	ดอกไชสง	ประธานกรรมการ
2. ดร.วิบูลย์	เข้มชื่น	รองประธานกรรมการ
3. ดร.บุญเลิศ	ไพรินทร์	กรรมการที่ปรึกษา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี	รูปสุวรรณ	กรรมการที่ปรึกษา
5. รองศาสตราจารย์ ดร.วรพล	โสคติยานุรักษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร์	เสรีรังสรรค์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.พีรเดช	ทองอำไพ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา	มะเสนา	กรรมการ
9. ศาสตราจารย์ พลโท ดร.โอภาส	รัตนบุรี	กรรมการ
10. รองเลขาธิการวุฒิสภา (นายวุฒิชัย วัชรรัตน์)		กรรมการ
11. ผู้อำนวยการสำนักการคลังและงบประมาณ (นางรัตนา ศรีสัตยวรรณ)		กรรมการ
12. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ (นายไพโรจน์ โพธิ์ไธย)		กรรมการและเลขานุการ
13. ผู้อำนวยการกลุ่มงานวิจัยและข้อมูล (นายประธาน ทิพย์กะลิน)		กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ภาคผนวก ก.

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- 1. ชื่อ** รองศาสตราจารย์ ดร.กมลรัฐ อินทรทัศน์

วุฒิการศึกษา Development Communication, Ph.D.

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

- 2. ชื่อ** ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรสา ปานขาว

วุฒิการศึกษา นศ.บ., นศ.ม. (นิติศาสตร์พัฒนาการ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

- 3. ชื่อ** รองศาสตราจารย์จันทนา ทองประยูร

วุฒิการศึกษา M.A. (Journalism) ,University of Wisconsin-Madison
M.S. (Printing Technology) , Rochester Institute of Technology,
USA.

ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

4. ชื่อ รองศาสตราจารย์ไพบูรณ์ คะเชนทร์พรรค
 วุฒิการศึกษา กศ.บ. (เกียรตินิยม)
 วม. (สื่อสารมวลชน)
 ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ตำบลบางพูด
 อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
5. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิตพัฒน์ เอี่ยมนิรันดร์
 วุฒิการศึกษา ค.บ. (เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา) วิทยาลัยครูจันทระเกษม
 นศ.บ. (นิติศาสตร์-การโฆษณา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 นศ.ม. (นิติศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 Ph.D. (Development Communication Minor in Development
 Management), University of the Philippines Los Banos (UPLB)
 ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ตำบลบางพูด
 อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
 รหัสนักวิจัย (สกว.) 44-12-0001
6. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยนัทร ล้อมขวการ
 วุฒิการศึกษา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (การประชาสัมพันธ์) มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ตำบลบางพูด
 อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120

7. ชื่อ อาจารย์ ดร.สันหัตถ์ ทองรินทร์
- วุฒิการศึกษา ค.บ. (เทคโนโลยีการศึกษา)
ค.ม. (โสตทัศนศึกษา) /วม. (สื่อสารมวลชน)
ค.ค. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
8. ชื่อ อาจารย์วีระชัย ตั้งสกุล
- วุฒิการศึกษา กศ.บ. (เทคโนโลยีทางการศึกษา)
ค.ม. (โสตทัศนศึกษา)
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
9. ชื่อ นายวสันต์ ชุณหวิจิตร
- วุฒิการศึกษา วท.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร)
วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร)
- ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิจัยอิสระ
- หน่วยงานต้นสังกัด สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สถานที่ติดต่อ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตำบลบางพูด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120